Continuarea așteptată a seriei *Cere-mi ce vrei!*

MEGAN MAXWELL

CERE-MI *ce* VREI, *acum și oricând!*

+18

Scanned with CamScanner

Cere-mi ce vrei, acum și oricând!

Megan Maxwell

Traducere din limba spaniolă de Lavinia Pîrlog

EDITURA
PUBLISOL

Petrești 2020

Scanned with CamScanner

1

Ies de la birou și ajung acasă cât de repede pot. Mă uit la cutiile ambalate și mi se rupe inima. S-a dus totul pe apa sâmbetei. Călătoria mea în Germania este anulată și viața mea la fel, deocamdată. Pun câteva lucruri într-un rucsac și dispar înainte ca Eric să mă găsească. Telefonul meu sună non-stop. Este el, dar refuz să răspund. Nu vreau să vorbesc cu Eric.

Dorind să dispar de acasă, mă duc la o cafenea și o sun pe sora mea. Am nevoie să vorbesc cu ea. O fac să promită că nu va spune nimănui unde sunt și stabilesc o întâlnire cu ea.

Sora mea dă curs chemării și, după ce mă îmbrățișează cum știe că am nevoie, mă ascultă. Îi povestesc ce s-a întâmplat pe jumătate, pentru că știu că altfel ar rămâne fără cuvinte. Omit detaliile despre sex și altele, dar Raquel este Raquel și, când lucrurile nu au sens, începe să spună „Ești nebună!", „Îți filează o lampă!", „Eric este o partidă bună!" sau „Cum ai putut face asta?". În cele din urmă, mă despart de ea și, în ciuda insistențelor, nu-i dezvălui unde merg. O cunosc, îi va spune lui Eric când o va suna.

După ce reușesc să mă dezlipesc de sora mea, îl sun pe tata. După ce am o scurtă conversație cu el și-i spun că peste câteva zile voi merge la Jerez și-i voi explica tot ce mi se întâmplă, mă urc în mașină și pornesc spre Valencia. Acolo mă cazez într-un motel și, timp de trei zile, mă plimb pe plajă, dorm și plâng. Nu am nimic mai bun de făcut. Nu-i răspund lui Eric. Nu..., nu vreau.

A patra zi, mă urc în mașină și, ceva mai relaxată, merg la Jerez, unde tata mă primește cu brațele deschise și-mi dă toată afecțiunea și dragostea lui. Îi spun că relația mea cu Eric s-a

Scanned with CamScanner

terminat pentru totdeauna și el nu vrea să mă creadă. Eric l-a sunat de mai multe ori, îngrijorat, și tata este convins că bărbatul acesta mă iubește prea mult ca să mă lase să scap. Sărmanul. Tata este un romantic incurabil.

Când mă trezesc a doua zi, Eric este deja acasă la tata.

L-a chemat el.

Când mă vede, încearcă să-mi vorbească, dar eu refuz. Mă înfurii: strig, strig, și iar strig, îi reproșez tot ce am în interior, apoi îi trântesc ușa în nas și mă închid în camera mea. În cele din urmă, îl aud pe tata că-i spune să plece și, pentru moment, pot respira. Știe că acum nu pot gândi și că, în loc să rezolv, voi complica lucrurile și mai mult.

Eric se apropie de ușa camerei în care m-am închis și, cu voce plină de tensiune și furie, îmi spune că pleacă. Dar că se va duce în Germania. Are de rezolvat niște treburi acolo. Insistă încă o dată să ies, dar, văzând refuzul meu, pleacă în cele din urmă.

Trec două zile și neliniștea mea persistă.

Îmi este imposibil să-l uit pe Eric, mai ales când el continuă să mă sune. Nu-i răspund. Dar, cum sunt o masochistă adevărată, ascult melodiile noastre non-stop pentru a mă tortura și îmbiba în tristețea mea infinită. Partea pozitivă a acestei situații este că știu că este foarte departe și, în plus, că am motocicleta pentru a mă descărca, murdărindu-mă de noroi și gonind prin câmpiile din Jerez.

După câteva zile, mă sună Miguel, fostul meu coleg de la Müller, și mă lasă mască. Eric a concediat-o pe fosta mea șefă. Neîncrezătoare, ascult cum Miguel îmi povestește că Eric a avut o discuție teribilă cu ea când a prins-o în cafenea că-și bătea joc de mine. Rezultatul: concediată. Ce chestie! Pentru că e o nenorocită.

Îmi pare rău, nu ar trebui să mă bucur, dar diabolica din mine simte o satisfacție plină de răutate pentru că vipera aceea rea și-a primit, în sfârșit, ce merita. Așa cum spune, foarte

Scanned with CamScanner

înțelept, tatăl meu, „timpul îl pune pe fiecare la locul său" și pe ea a pus-o unde metită, adică în stradă.

După-masă apare sora mea cu Jesús și Luz și ne surprind cu vestea că vor fi din nou părinți. Sarcină la orizont! Tata mă privește complice și zâmbim amândoi. Sora mea este fericită, cumnatul meu la fel și nepoțica mea, Luz, pare entuziasmată. Va avea un frățior!

A doua zi, vine Fernando. Când ne vedem, ne îmbrățișăm lung și semnificativ. Pentru prima dată de când ne cunoaștem nu am mai vorbit luni la rând, și asta ne demonstrează că relația noastră, ceea ce nu a existat niciodată, s-a terminat în sfârșit.

Nu mă întreabă de Eric.

Nici măcar nu-l menționează, dar intuiția îmi spune că-și imaginează că relația noastră fie s-a terminat, fie se întâmplă ceva. După-amiază, în timp ce sora mea, Fernando și cu mine bem ceva în barul lui Pachuca, îl întreb:

– Fernando, dacă ți-aș cere o favoare, ai face-o pentru mine?

– Depinde de favoare.

Zâmbim amândoi și-i clarific, hotărâtă să-mi ating scopul:

– Am nevoie de adresele a două femei.

– Ce femei?

Beau din coca-cola și răspund:

– Pe una o cheamă Marisa de la Rosa și locuiește în Huelva. Este căsătorită cu un tip Mario Rodríguez, chirurg plastic; altceva nu prea mai știu. Pe cealaltă o cheamă Rebeca și a fost câțiva ani prietena lui Eric Zimmerman.

– Judith, protestează sora mea, nici vorbă!

– Taci, Raquel!

Dar sora mea își începe discursul și nu o mai poate opri nimeni. După ce mă cert cu ea, mă uit din nou la Fernando, care nu a deschis deloc gura.

– Poți face rost de ce te-am rugat sau nu?

– La ce-ți trebuie? îmi răspunde.

Scanned with CamScanner

Nu sunt dispusă să-i povestesc ce s-a întâmplat.

– Fernando, nu am de gând nimic rău, subliniez, dar, dacă mă poți ajuta, ți-aș rămâne recunoscătoare.

Preț de câteva secunde mă privește solemn, în timp ce Raquel, lângă mine, continuă să trăncănească. În final, este de acord, se ridică, se îndepărtează și văd că vorbește la telefon. Asta mă neliniștește. După zece minute, se apropie de mine cu o foaie de hârtie și spune:

– Despre Rebeca nu-ți pot spune decât că se află în Germania, dar nu are o rezidență permanentă, și am notat aici adresa celeilalte. Apropo, prietenele tale se mișcă într-un cerc din înalta societate și joacă aceleași jocuri ca Eric Zimmerman.

– Despre ce jocuri vorbiți? întreabă Raquel.

Fernando și cu mine ne privim. Îi trag una în gură dacă mai spune ceva!

Ne înțelegem bine și-i indic să nu cumva să-i răspundă surorii mele, dacă nu vrea să aibă de-a face cu mine, iar el mă ascultă. Este un prieten excelent. În cele din urmă, Fernando se resemnează și mă atenționează:

– Să nu faci prostii cu ele, promiți, Judith?

Sora mea neagă din cap, în timp ce pufnește. Eu, emoționată, iau hârtia și-l sărut pe obraz.

– Mulțumesc. Mulțumesc foarte... foarte mult.

În seara aceea, când rămân singură în camera mea, mă simt furioasă. Ideea că a doua zi, dacă am noroc, o să mă răfuiesc cu Marisa, îmi dă palpitații. Vrăjitoarea aia rea o să afle cine sunt eu.

Dimineață mă trezesc la șapte. Plouă.

Sora mea s-a trezit deja și, când vede că mă pregătesc de călătorie, se ține de mine ca scaiul și începe avalanșa de întrebări.

Încerc să o evit.

Mă duc în Huelva să-i fac o scurtă vizită Marisei de la Rosa. Dar Raquel este imposibil de oprit! Și, în cele din urmă, văzând că nu scap de ea, sunt de acord să mă însoțească. Deși pe drum

Scanned with CamScanner

regret și simt o dorință asasină de a o arunca în șanț. Este atât de obositoare și repetitivă, încât scoate din pepeni pe oricine.

Ea nu știe ce ni s-a întâmplat de fapt, mie și lui Eric, și tot face supoziții. Dacă ar ști cu adevărat, ar rămâne mască. O mentalitate ca a surorii mele nu ar înțelege jocurile mele cu Eric. Ar gândi că suntem niște depravați, printre multe alte lucruri chiar mai grave.

În ziua în care s-a întâmplat totul, când m-am întâlnit cu ea, nu i-am spus chiar adevărul. I-am povestit că femeile acelea băgaseră strâmbe în relația noastră și că de aceea mă certasem și mă despărțisem de Eric. Nu i-am putut spune altceva.

Când intru în Huelva, este ciudat, dar nu am emoții.

Are destule emoții sora mea.

Când ajung pe strada notată pe hârtie, parchez mașina. Studiez ansamblul rezidențial și văd că Marisa trăiește pe picior mare... foarte mare. Ansamblul rezidențial este de lux.

– Încă nu știu ce facem aici, bubu, protestează sora mea, coborând din mașină.

– Rămâi aici, Raquel.

Dar, ignorând porunca mea, închide portiera cu hotărâre și răspunde:

– Nici să nu te gândești, drăguțo. Unde mergi tu, acolo merg și eu.

Pufnesc și mârâi.

– Dar ce, crezi că am nevoie de gardă de corp?

Vine lângă mine.

– Da. Nu am încredere să te las singură. Vorbești foarte urât și uneori ești foarte dură.

– La naiba!

– Vezi? Deja ai și spus „la naiba!", repetă ea.

Fără să-i răspund, pornesc spre frumoasa poartă indicată pe hârtie. Sun la interfon și, când o voce de femeie răspunde, spun imediat:

– Poșta.

Scanned with CamScanner

Ușa se deschide și sora mea, cu ochii cât cepele, mă privește.

– Of, Judith! Cred că o să faci o prostie. Liniștește-te, te rog, draga mea, liniștește-te, că te cunosc, bine?

Râd. Mă uit la ea și-i spun în șoaptă, în timp ce așteptăm liftul:

– Prostia a făcut-o ea când m-a subestimat.

– Vaaaai, bubuuuu...!

– Deci, mărâi eu prost dispusă, începând din acest moment, vreau să taci. Este o răfuială între femeia asta și mine, da?

Vine liftul. Urcăm și apăs butonul pentru etajul cinci. Când liftul se oprește, caut ușa D și sun. După câteva secunde, deschide ușa o necunoscută îmbrăcată în uniformă de lucru.

– Ce doriți? întreabă tânăra.

– Bună ziua! răspund cu cel mai frumos surâs al meu. Aș dori să vorbesc cu doamna Marisa de la Rosa. Este acasă?

– Cine să-i spun că o caută?

– Spune-i că sunt Vanesa Arjona, din Cádiz.

Tânăra dispare.

– Vanesa Arjona? șoptește sora mea. Care-i faza cu Vanesa?

Repede, cu un gest sec, îi ordon să tacă.

Două secunde mai târziu, apare în fața noastră Marisa, foarte elegantă, cu un taior de culoarea untului. Când mă vede, fața ei spune totul. Se sperie! Și, înainte ca ea să poată să facă sau să spună ceva, țin ușa cu putere pentru ca să nu o închidă și spun:

– Bună, târfo!

– Bubuuuuuuuuuu! protestează sora mea.

Marisa tremură din toate mădularele. Mă uit la sora mea ca să tacă.

– Vreau doar să știi că știu unde stai, o anunț. Ce zici?

Marisa este albă la față, dar eu continui:

– Jocul tău murdar m-a supărat și, crede-mă, dacă-mi propun asta, pot fi mai rea și mai perversă decât tine sau prietenele tale.

– Eu..., eu nu știam că...

– Tu să taci, Marisa! mărâi printre dinți.

Scanned with CamScanner

Ea tace și eu continui:

– Nici nu mă interesează ce ai de zis. Ești o vrăjitoare rea pentru că m-ai înșelat într-un scop care nu a fost deloc nobil. În ceea ce-o privește pe prietena ta, Berta, pentru că sunt sigură că păstrați legătura, spune-i că atunci când o să mă întâlnesc cu ea, o să afle cine sunt.

Marisa tremură. Se uită în casă și știu că-i e teamă de ce pot spune.

– Te rog, imploră ea, sunt socrii mei la mine și...

– Socrii tăi? o întrerup și aplaud. Perfect! Prezintă-mi-i. Voi fi încântată să-i cunosc și să le povestesc câteva lucruri despre nora lor angelică.

Pierzând controlul, Marisa neagă din cap. Îi este frică. Îmi pare rău pentru ea. Deși ea este o vrăjitoare rea, eu nu sunt așa. În cele din urmă, decid să pun capăt vizitei.

– Dacă mă vei subestima din nou, viața ta frumoasă și relaxată, cu socrii tăi și celebrul tău soț, se va termina, încheie eu, pentru că voi avea eu grijă să fie așa, ai înțeles?

Palidă precum ceara, dă din cap că da. Nu se aștepta să apar aici și, mai ales, într-o asemenea stare. După ce spun tot ce am de spus și-i întorc spatele pentru a pleca, aud cum sora mea întreabă:

– Pe curvulița asta o căutai?

Fac un gest afirmativ și, surprinzându-mă, așa cum face Raquel întotdeauna, o aud că spune:

– Dacă te mai apropii de sora mea sau de prietenul ei, îți jur pe memoria mamei mele, care se uită la noi din Cer, că eu o să fiu cea care se întoarce aici cu cuțitul pentru jambon Serrano al tatălui meu și-ți voi scoate ochii, târfă ce ești!

După tirada iubitei mele Raquel, Marisa ne închide ușa în nas. Încă uimită, o privesc pe sora mea și-i șoptesc pe un ton vesel, în timp ce mergem spre lift:

– Ce bine că cea mai needucată și spurcată la gură din familie sunt eu!

Și, văzând că râde, adaug:

Scanned with CamScanner

– Nu ți-am spus să taci?

– Uite care-i treaba, bubulino, când îmi atacă cineva familia sau îi fac rău, scot țața din mine și, după cum spune Belén Esteban[1], „U-CID".

Râzând, revenim la mașină și ne întoarcem în Jerez.

La sosire, tata și cumnatul meu ne întreabă cum a fost călătoria. Ne privim și râdem amândouă. Nu spunem nimic. Călătoria aceasta a rămas un secret între Raquel și mine.

1 Belén Esteban (n. 1973) – actriță și personalitate de succes a televiziunii spaniole, creatoarea unor serii de fraze și expresii care au devenit virale (n. red.).

Scanned with CamScanner

2

Este 17 decembrie. Se apropie Crăciunul și prietenii de o viață care locuiesc în afara orașului se întorc în Jerez. Dacă este sfârșitul lumii pe 21, după cum spun mayașii, cel puțin ne vom fi văzut pentru ultima dată.

Ca în fiecare an, ne întrunim la marea petrecere organizată de Fernando în casa de la țară a tatălui său și ne distrăm de minune. Râsete, dans, glume și, mai ales, voie bună. În timpul petrecerii, Fernando nu îmi bate absolut nici un apropo. Îi mulțumesc pentru asta. Nu am chef de insinuări.

La un moment dat, în timpul petrecerii, Fernando se așază lângă mine și începem să vorbim. Suntem sinceri unul cu altul. Din ceea ce îmi spune, deduc faptul că știe multe despre relația mea cu Eric.

– Fernando, eu...

Nu mă lasă să vorbesc. Îmi pune un deget pe gură pentru a mă face să tac.

– Astăzi mă vei asculta pe mine. Ți-am spus că tipul ăla nu-mi plăcea.

– Știu...

– Că nu era pentru tine, din motivele pe care le știm amândoi.

– Știu...

– Dar, fie că îmi place, fie că nu, sunt conștient de realitate. Și realitatea este că ești îndrăgostită lulea de el și el de tine.

Îl privesc uimită și el continuă:

– Eric este un bărbat puternic, care poate avea orice femeie dorește, dar mi-a demonstrat că are sentimente foarte puternice față de tine, și știu asta din insistențele lui.

Scanned with CamScanner

– Insistențe?

– M-a sunat de mii de ori, disperat, în ziua în care ai dispărut de la biroul lui. Și când spun „disperat", să știi că el chiar era disperat.

– Te-a sunat?

– Da, în fiecare zi, de câteva ori. Și, deși știe că nu îl prea am la inimă, a riscat, și-a înghițit orgoliul și a făcut-o pentru a-mi cere ajutorul. Nu știu cum a făcut rost de mobilul meu, dar m-a sunat pentru a mă implora să te găsesc. Era îngrijorat pentru tine.

Inimioara mea începe să bată în ritm nebun. Gândul că Iceman al meu este înnebunit din cauza absenței mele mă înmoaie. Mă înmoaie prea mult.

– Mi-a spus că s-a comportat ca un tâmpit, continuă Fernando, și că tu plecaseși. Te-am localizat în Valencia, dar nu i-am spus lui nimic și nici nu am încercat să te contactez, pentru că mi-am imaginat că aveai nevoie să te gândești, așa este?

– Da.

Blocată de ceea ce îmi spune, îl privesc.

– Ai luat vreo decizie? mă întreabă.

– Da.

– Îmi poți spune care este?

Trag o dușcă din băutura mea, îmi dau părul de pe față și, cu toată durerea din inimă, șoptesc cu un firicel de voce:

– Ceea ce a fost între Eric și mine s-a terminat.

Fernando aprobă, se uită la niște prieteni și, după ce oftează, șoptește:

– Cred că greșești, fetiță din Jerez.

– Poftim!?

– Așa cum ai auzit.

– Cum adică așa cum am auzit?! Ești prost?

Prietenul meu, prostul, zâmbește și trage o dușcă din băutura lui.

– Ce n-aș da să-ți strălucească ochii pentru mine așa cum îți strălucesc pentru el! exclamă în cele din urmă. Ce n-aș da ca tu să fii înnebunită după mine așa cum știu că ești după el!

Scanned with CamScanner

Și ce n-aș da să nu fiu conștient că bogătanul ăla este atât de nebun după tine, încât este în stare să mă sune pe mine ca să te caut și să te găsesc, deși într-un moment de genul ăsta eu te-aș putea monta împotriva lui!

Închid ochii. Îi strâng când Fernando începe să vorbească din nou.

– Pentru el, siguranța ta, să te găsească și să știe că ești bine, a fost primordial, cel mai important, și acest lucru îmi arată ce fel de bărbat este Eric și cât de îndrăgostit este de tine.

Deschid ochii și ascult cu atenție.

– Știu că îmi fac o defavoare mărturisindu-ți asta, dar, dacă ce este între tine și frumosul ăla este adevărat, după cum îmi sugerați amândoi, de ce să vă despărțiți?

– Îmi spui să mă împac cu el?

Fernando zâmbește, îmi dă părul de pe față și șoptește:

– Ești bună, generoasă, o femeie excelentă și întotdeauna te-am considerat destul de inteligentă pentru a nu te lăsa amăgită de oricine și pentru a nu face ceva ce nu-ți place. În plus, te iubesc ca prietenă și, dacă tu te-ai îndrăgostit de tipul ăla, oi avea tu un motiv, nu-i așa? Ascultă la mine, fetiță din Jerez, dacă ești fericită cu Eric, gândește-te ce vrei, ce dorești și, dacă inima ta îți cere să fii cu el, nu-ți refuza asta, pentru că vei regreta, da?

Cuvintele lui îmi ating inima, dar înainte de a începe să plâng ca o fraieră cu lacrimi cât pumnul, zâmbesc. Se aude *Waka waka*[2] („Aceasta este Africa") interpretată de Shakira.

– Nu vreau să mă gândesc. Vino, hai să dansăm! îi propun.

---

2 *Waka waka* – melodie oficială a Campionatului Mondial de Fotbal 2010, care s-a desfășurat în Africa de Sud. Versurile sunt un amalgam de engleză, spaniolă și xhosa, aceasta din urmă fiind una dintre limbile oficiale din Africa de Sud și Zimbabwe (n. red.).

Scanned with CamScanner

Fernando zâmbește la rândul său, mă ia de mână, mă duce în mijlocul ringului de dans și dansăm împreună, în timp ce cântăm, cât putem de tare, alături de prietenii noștri.

Tsamina mina, eh eh, waka waka, eh eh
Tsamina mina, zangaléwa, anawa ah ah
Tsamina mina, eh eh, waka waka, eh eh
Tsamina mina, zangaléwa, porque esto es África.

Câteva ore mai târziu, petrecerea continuă și eu vorbesc cu Sergio și Elena, proprietarii celui mai frecventat bar din Jerez. În alți ani, de Crăciun, am lucrat ca barmaniță în barul lor și îmi oferă din nou această posibilitate. Accept, mulțumită. Acum, că sunt șomeră, orice venit suplimentar îmi pică de minune.

Dimineața, când ajung acasă, sunt obosită, puțin beată și satisfăcută.

Ca în fiecare an, mă înscriu pentru a participa la cursa solidară de motocros care strânge fonduri pentru a cumpăra jucării copiilor defavorizați din Cádiz. Cursa va avea loc în data de 22 decembrie în Portul Santa María. Tata, Bicharrón și Lucena sunt încântați. Ei se bucură cel puțin la fel, dacă nu chiar mai mult decât mine, de aceste evenimente.

Pe 20 decembrie dimineața, telefonul îmi sună pentru a 18-a oară. Sunt praf. Lucrul în bar este amuzant, dar epuizant. Când apuc mobilul și văd că este Frida, mă reactivez și răspund rapid.

– Bună, Jud! Crăciun fericit! Ce mai faci?

– Crăciun fericit. Fac bine, dar tu?

– Bine, frumoaso, bine.

Vocea ei e tensionată și mă sperii.

– Ce se întâmplă? întreb. Ce s-a întâmplat? Eric este bine, da?

După o tăcere stânjenitoare, Frida se decide.

– E adevărat ce s-a spus despre Betta?

Scanned with CamScanner

– Nu, răspund și oftez când îmi aduc aminte de ea. A fost totul un montaj pus la cale de ea.

– Știam, murmură ea.

– Dar nu are importanță, Frida, adaug, nu mai contează.

– Cum adică nu mai contează? Pentru mine contează. Povestește-mi, chiar acum, versiunea ta.

Îi povestesc imediat, detaliat, tot ce s-a întâmplat și, când termin, spune:

– Marisa aia nu mi-a plăcut niciodată. Este o vrăjitoare și Eric pare ca nou. Bărbații ăștia! Știe că Marisa este prietenă cu Betta; ea le-a făcut cunoștință.

– Ea le-a făcut cunoștință?

– Da. Betta este din Huelva, ca Marisa. Când a început relația cu Eric, s-a dus în Germania să stea cu el, până când s-a întâmplat ce s-a întâmplat și am pierdut pista. Dar Marisa aia merită o pedeapsă exemplară fiindcă este rea.

– Stai liniștită. I-am făcut o vizită vrăjitoarei ăleia și i-am spus clar că nu se poate juca cu mine.

– Nu te cred!

– Așa cum ai auzit. Am avertizat-o că și eu știu să joc murdar.

Frida izbucnește în râs și eu fac la fel.

– Ce face Eric? întreb, fără să mă pot abține.

– Prost, răspunde și suspină, după care continuă: Aseară am luat cina cu el în Germania și, nevăzându-te, am întrebat și așa am aflat ce s-a întâmplat între voi. M-am supărat și i-am zis câteva de nu s-a văzut.

Mă distrează să o aud că vorbește așa și insist în timp ce mă dezmorțesc:

– Dar el este bine?

– Nu, nu este bine, Judith, și nu mă refer la boala lui, ci la el ca persoană. De asta te-am sunat imediat ce am sosit în Spania. Trebuie să rezolvați situația. Trebuie să-i răspunzi. Lui Eric îi este foarte dor de tine.

– M-a alungat de lângă el, să-și asume acum consecințele.

Scanned with CamScanner

– Știu. Mi-a zis și mie. Este încăpățânat, dar un încăpățânat care te iubește, să nu te îndoiești de asta.

Inconștient, când aud așa ceva nu mai simt fluturi, ci struți care îmi umblă prin stomac. Sunt regina masochistelor. Îmi place să știu că Eric mă iubește încă și-i este dor de mine, deși mă încăpățânez să nu cred asta.

– Te sun pentru că în weekend vom merge la cina de Ajun cu socrii mei în Conil, apoi vom sta în casa noastră din Zahara liniștiți. Anul Nou îl vom petrece în Germania cu familia mea. Apropo, Eric o să ni se alăture în Zahara. Ai chef să vii?

Este un plan foarte atractiv. În alt moment, mi-ar fi părut prefect. Dar răspund:

– Nu, mulțumesc. Nu pot. Am treabă cu familia și, în plus, lucrez de noapte zilele astea și...

– Lucrezi de noapte?

– Da.

– Dar ce lucrezi?

– Sunt barmaniță într-un bar și...

– Of, Judith! Barmaniță! Asta n-o să-i placă lui Eric. Îl cunosc și n-o să-i placă deloc, dar deloc.

– Chiar nu este problema mea dacă-i place lui Eric sau nu, îi răspund, fără a dori să intru în detalii. În plus, sâmbătă am o cursă în Cádiz și...

– Ai o cursă?

– Da.

– Ce fel de cursă?

– De motocros.

– Tu participi la motocros?

– Da.

– Motocros! strigă, surprinsă. Jud, nu pot lipsi de la așa ceva! Ești eroina mea. Ce lucruri mișto știi să faci! Dacă o să am vreodată o fată, vreau să fie ca tine când o să crească.

Văzând cât de surprinsă este, râd și spun:

Scanned with CamScanner

– Este o cursă solidară, care are drept obiectiv strângerea de fonduri pentru a cumpăra jucării și a le distribui copiilor din familii care nu și le pot permite.

– Ah! Acolo vom fi. Unde zici că va avea loc?

– În portul Santa María.

– La ce oră?

– Începe la unsprezece dimineața. Dar, te rog, Frida, nu-i spune lui Eric. Nu-i plac deloc cursele astea. Se simte groaznic când participă, deoarece își aduce aminte ce a pățit sora lui.

– Să nu-i spun lui Eric? râde de mine fără să mă asculte. Exact asta voi face imediat cum îl voi vedea... Dacă el nu vrea să vină, să nu vină, dar eu vin să te văd, orice ar fi.

– Eu nu vreau să-l văd, Frida. Sunt foarte supărată pe el.

– Termină odată, pentru Dumnezeu! Doar n-o să fii tu acum mai rea decât el! Și dacă mâine vine sfârșitul lumii, așa cum spun mayașii, și nu-l mai vezi niciodată... Te-ai gândit la asta?

Comentariul ei mă face să râd, deși recunosc că m-am gândit la posibilitatea asta.

– Frida, nu vine sfârșitul lumii. În ceea ce-l privește pe Eric, o persoană care nu are încredere în mine și care se supără pe mine fără a mă lăsa să explic ce s-a întâmplat nu are loc în viața mea. În plus, m-am săturat de el. Este un fraier.

– Oh, Doamne! Într-adevăr ești mai rău decât el. Dar, vorbind serios acum, atât de proști să fiți, oare, amândoi, încât să nu vedeți că sunteți făcuți unul pentru celălalt? Pe bune..., lăsați odată nenorocitul ăsta de orgoliu al vostru și dați-vă șansa pe care o meritați. E adevărat că el e încăpățânat! Dar și tu! Dar, pentru Dumnezeu, Judith, trebuie să vorbiți! Îți reamintesc că aveați de gând să vă mutați în curând în Germania. Ai și uitat?

Și, fără să mă lase să mai spun ceva, afirmă:

– Bine, lasă totul pe mâna mea. Pe sâmbătă, Jud.

Și, cu o ciudată durere de stomac din cauza celor auzite, îmi iau rămas-bun.

Scanned with CamScanner

3

Trece ziua de vineri și lumea tot nu s-a terminat! Mayașii nu au prezis bine.

Sâmbătă mă trezesc foarte devreme. Sunt epuizată din cauza muncii ca barmaniță, dar nu am ce face! Mă uit pe fereastră.

Nu plouă!

Bine!

Faptul că știu că Eric se află la câțiva kilometri de locul în care mă aflu și că l-aș putea vedea mă neliniștește prea mult. Nu spun nimic acasă. Nu vreau să se supere și, când ajung Bicharrón și Lucena cu remorca motocicletei și tata se urcă împreună cu Jesús, zâmbesc, amuzată.

– Hai să mergem, brunețico! strigă tata. Totul este pregătit.

Sora mea, nepoata mea și cu mine ieșim din casă cu geanta de sport unde am costumul de curse și, când ajung la mașină, mă bucur să văd că apare Fernando.

– Vii? întreb.

El, vesel, dă din cap că da.

– Spune-mi tu mie când am lipsit eu de la vreo cursă de-a ta.

Ne împărțim în două mașini. Tata, nepoata mea, Bicharrón și Lucena merg într-o mașină, iar sora mea, Jesús, Fernando și cu mine, în alta.

Când ajungem în Portul Santa María ne îndreptăm spre locul în care va avea loc evenimentul. Este foarte multă lume, ca în fiecare an. După ce stă la coadă pentru a verifica înscrierea și a primi numărul de pus pe spate, tata se întoarce fericit.

– Ești numărul 87, brunețico.

Scanned with CamScanner

Aprob și mă uit în jur, căutând-o pe Frida. Nu o văd. E prea multă lume.

Mă uit la mobil. Nici măcar un mesaj.

Mă îndrept, împreună cu sora mea, spre vestiarele improvizate pe care organizatorii le-au instalat pentru participanți. Aici îmi scot blugii și-mi pun salopeta de piele roșu cu alb. Sora mea îmi pune protecțiile la genunchi.

– Judith, la un moment dat va trebui să-i spui lui tata că nu mai poți continua așa, zice. Nu poți face salturi cu motocicleta la nesfârșit.

– Și de ce nu, mă rog, dacă-mi place...?

Raquel zâmbește și mă pupă.

– Ai și tu dreptate. Admir, de fapt, războinica bărbătoasă care există în interiorul tău.

– M-ai făcut, cumva, bărbătoasă?

– Nu, bubulino. Vreau să spun că mi-ar plăcea să am și eu forța asta pe care o ai tu.

– O ai, Raquel..., spun și zâmbesc cu multă dragoste. Îmi amintesc și acum când participai tu la curse.

Sora mea își dă ochii peste cap.

– Dar asta a fost de două ori, spune ea. Nu mă prinde, oricât de mult i-ar plăcea lui tata.

Așa este. Are dreptate. Deși am fost crescute amândouă de același tată, cu aceleași pasiuni, suntem diferite în multe aspecte. Și motocrosul este unul dintre ele. Mie mi-a plăcut mereu. Ea a suferit întotdeauna când l-a practicat.

Când ies îmbrăcată cu salopeta, mă îndrept spre locul în care mă așteaptă tata și ceea ce se poate numi echipa mea. Nepoata mea este fericită și sare încântată când mă vede. Pentru ea, eu sunt super-mătușica! Mă pozez cu fetița și cu toți și zâmbesc. Pentru prima oară în câteva zile, zâmbetul meu este deschis și conciliant. Fac ceva ce-mi place, iar asta se vede pe fața mea.

Trece un tip care vinde băuturi și tata îmi cumpără o coca-cola. Mulțumită, încep să o beau, când sora mea exclamă:

Scanned with CamScanner

– Vaaai, Judith!

– Ce e?

– Cred că ai agățat pe cineva.

Mă uit la ea veselă și, apropiindu-se de mine, glumeață, aud că-mi șoptește:

– Pilotul cu numărul 66, din dreapta ta, se uită non-stop la tine. Și poate nu i-aș da importanță, dar este bun de tot.

Curioasă, mă întorc și zâmbesc, recunoscându-l pe David Guepardo. Acesta îmi face cu ochiul și amândoi ne îndreptăm unul spre altul pentru a ne saluta. Ne cunoaștem de ani de zile. Este dintr-o localitate de lângă Jerez, numită Estrella del Marqués. Suntem amândoi pasionați de motocros și ne întâlnim uneori la anumite curse. Stăm puțin de vorbă. Ca de obicei, David este șarmant cu mine. O bomboană de băiat. Îmi strecoară ceva în palmă, mă despart de el și mă întorc la sora mea.

– Ce ai în mână?

– Pe toate vrei să le știi, Raquel, îi reproșez.

Dar, înțelegând că nu mă va lăsa în pace până nu-i arăt, răspund:

– Numărul lui de telefon. Mulțumită?

Sora mea întâi își acoperă gura, apoi spune:

– Vaaaai, bubulino! Dacă mă mai nasc o dată, o să cer să fiu tu.

Izbucnesc în râs, când aud:

– Judith!

Mă întorc și văd extraordinarul zâmbet al Fridei, care aleargă spre mine cu brațele deschise. O primesc cu bucurie și o îmbrățișez, apoi descopăr că în spatele ei vin Andrés și Eric.

– Nu a venit sfârșitul lumii, șoptește Frida.

– Ți-am spus eu, răspund, veselă.

Doamneeee! Eric a venit!

Stomacul mi se strânge și, brusc, toată siguranța începe să îmi dispară. De ce-oi fi atât de fraieră? Dragostea ne face, oare, nesiguri? Mă rog..., în cazul meu, e clar că așa e.

Scanned with CamScanner

Știu ce înseamnă pentru Eric faptul că a venit la un eveniment de acest gen. Durere și tensiune. Chiar și așa, decid să nu-l privesc. Sunt încă supărată pe el. După ce mă pup cu Frida, îi salut cu afecțiune pe Andrés și pe micuțul Glen, care este în brațe la el și, când vine rândul lui Eric, articulez fără să-l privesc:

– Bună ziua, domnule Zimmerman!

– Bună, Jud!

Vocea lui mă neliniștește.

Prezența lui mă neliniștește.

Tot ce ține de el mă neliniștește.

Dar scot forța pe care o păstrez în interior pentru astfel de momente, întorc capul și-i spun surorii mele:

– Raquel, ți-i prezint pe Frida, Andrés și micuțul Glen, iar el este domnul Zimmerman.

Fața surorii mele, fețele tuturor spun totul. Răceala pe care o arăt când mă refer la Eric îi descumpănește pe toți, mai puțin pe el, care mă privește cu atitudinea lui nervoasă obișnuită.

În clipa aceea, apare Fernando.

– Judith, ai startul în manșa următoare, mă avertizează.

Dintr-odată, îl vede pe Eric și se oprește. Se salută amândoi din cap și eu mă uit la Frida.

– Vă las. Am startul. Frida, sunt numărul 87. Urează-mi succes.

Când mă întorc, David Guepardo, motociclistul cu care am vorbit înainte, se apropie de mine și ne salutăm cu pumnul. Îmi urează succes! Eu zâmbesc și, fără să spun ceva, mă îndepărtez, însoțită de Raquel și Fernando. Când ne îndepărtăm suficient de mult de ceilalți, îi spun surorii mele, dându-i hârtia pe care o am în mână:

– Înregistrează-mi numărul lui David în telefon, da?

Sora mea încuviințează și o ia.

– Mamă, bubulino! spune. Eric a veniiiiiiit!

Cu un gest ușor nervos, în ciuda bucuriei mele tâmpe din interior, o ironizez:

Scanned with CamScanner

– Oh, ce emoție!

Dar sora mea este o romantică incurabilă.

– Judith, pentru numele lui Dumnezeu! El este aici pentru tine, nu pentru mine, nici pentru altă femeie. Nu vezi asta? Superbul ăsta este nebun după tine.

Îmi vine să o strâng de gât.

– Nici un cuvânt în plus, Raquel. Nu vreau să vorbesc despre asta.

Dar sora mea... este sora mea!

– Apropo, insistă, are haz să-i spui pe numele de familie.

– Taci, Raquel!

Dar, cum este logic în cazul ei, reia artileria.

– Wow, când o să afle tata!

Tata? Mă opresc brusc. O privesc și o lămuresc:

– Tata nu trebuie să afle că el este aici și, înainte de a continua cu trăncăneala de față de telenovelă mexicană, țin să-ți reamintesc faptul că între domnul Zimmerman și mine s-a terminat totul. Ce nu ai înțeles?

Fernando, care este cu noi, încearcă să facă pace.

– Fetelor, vă rog! Nu vă certați. Nu are rost.

– Cum adică nu are rost?! Îl ceartă sora mea. Eric este...

– Raquel..., protestez eu.

Fernando, care se distrează întotdeauna cu certurile-conversațiile noastre, spune, privindu-mă:

– Hai, Judith! Nu mai fi așa. Ar fi poate, mai bine, să o asculți pe sora ta și...

Incapabilă să mai ascult vreun cuvânt de la cei doi, mă uit la prietenul meu nervoasă și urlu ca o posedată:

– De ce nu taci?! Te asigur că ești mai frumos.

Fernando și sora mea se uită unul la altul și râd. S-au tâmpit?

Ajungem la locul în care se află tata împreună cu Bicharrón și Lucena. Ce mai trio! Îmi pun casca, ochelarii de protecție și ascult ce-mi spune tata despre reglajele motocicletei. Apoi, urc

Scanned with CamScanner

pe motocicletă și mă îndrept spre ușa de intrare. Aici aștept, împreună cu alți participanți, să ne lase să pornim pe traseu.

Baricadată în spatele ochelarilor, mă uit spre Eric. Nu-l pot evita. În plus, este atât de înalt, încât este imposibil să nu-l vezi. Arată incredibil cu blugii ăia cu talie joasă și puloverul cu împletitură în opturi.

Duamne, ce frumos e!

Este bărbatul care până și cu o salată creață pe cap ar fi superb. Vorbește cu Andrés și Frida, dar îl cunosc; gestul lui denotă tensiune. Din spatele ochelarilor Ray-Ban argintii de aviator, știu că mă caută din priviri. Asta îmi dă palpitații. Dar sunt mică și, printre atâția motocicliști îmbrăcați la fel, nu reușește să mă repereze, ceea ce mă avantajează. Eu îl pot observa în liniște și mă pot bucura de privelițte.

Când traseul se deschide, directorii de concurs ne așază pe pozițiile noastre din grila de start. Ne avertizează că sunt diferite manșe de nouă persoane, indiferent că sunt bărbați sau femei, și că, deocamdată, primii patru din fiecare manșă se clasifică pentru următoarele.

De pe poziție, aud vocea nepoțelei mele care mă strigă și dau din cap că am auzit-o. Râde și aplaudă. Ce frumoasă e Luz a mea! Dar privirea îmi zboară la Eric.

Nu se mișcă.

Aproape că nici nu respiră.

Dar stă acolo, dispus să vadă cursa, în ciuda neliniștii pe care știu că i-o va provoca.

Mă concentrez din nou pe ce am de făcut. Trebuie să ies printre primii patru, dacă vreau să mă clasific pentru următoarele manșe. Îmi limpezesc mintea și ambalez motocicleta. Mă concentrez pe cursă și uit de toate celelalte. Trebuie să o fac.

Clipele dinaintea startului îmi ridică întotdeauna nivelul adrenalinei. Motoarele ambalate din jur îmi fac pielea de găină și, când directorii de concurs lasă steagul în jos, apăs accelerația

Scanned with CamScanner

până la capăt și iau startul ca din pușcă. Iau o poziție bună de la început și, după cum m-a avertizat tata, am grijă la prima curbă, care are prea multe gropi. Sar, derapez, mă distrez! Și, când ajung la o coborâre spectaculoasă, mă bucur ca o nebună când văd că pilotul din dreapta mea pierde controlul motocicletei și cade. Doamne, ce a mai căzut! Accelerez, accelerez, accelerez și sar din nou. Derapez, accelerez, sar, derapez din nou și, după trei ture de circuit, în timp ce alți concurenți cad, sosesc printre primii patru.

Bine!

Mă clasific pentru manșa următoare.

Când ies de pe traseu, tata, mai fericit ca niciodată, mă îmbrățișează. Se bucură toți de succesul meu și eu îmi scot ochelarii plini de noroi. Nepoțica mea este emoționată și tot sare în sus. Mătușica este eroina ei și eu mă bucur foarte mult pentru ea.

David Guepardo are startul în manșa următoare. Când trece pe lângă mine, îl salut, din nou, cu pumnul. În acel moment, Frida se apropie și, euforică, strigă:

– Felicitări! Oh, Doamne, Judith! A fost incredibil.

Zâmbesc și beau din coca-cola. Îmi este sete. Mă uit mai departe de Frida și nu-l văd pe Eric să vină să mă îmbrățișeze. Îl reperez la câțiva metri distanță, cu Glen în brațe, vorbind cu Andrés.

– Nu te duci să-l saluți? întreabă Frida.

– L-am salutat deja.

Ea zâmbește și se apropie și mai mult de mine.

– E sexy că-l numești domnul Zimmerman, șoptește, dar acum, vorbind serios, chiar nu ai de gând să te apropii de el?

– Nu.

– Te asigur că a făcut un mare efort să vină. Și știi de ce zic asta.

– Știu, răspund, dar putea să evite această călătorie.

– Hai, măi, Judith...! insistă Frida.

Stăm puțin de vorbă, dar, după cum spune tatăl meu, refuz să-mi pun cenușă în cap. Nu am de gând să mă apropii de Eric.

Scanned with CamScanner

Nu merită. El mi-a spus că totul s-a terminat între noi, iar eu i-am returnat inelul. Și gata.

Orele dimineții trec, iar eu câștig turele și ajung în finală. Eric este tot acolo și văd că vorbește cu tatăl meu. Sunt concentrați amândoi în conversație și acum tata zâmbește și-l bate, bărbătește, pe spate. Despre ce or vorbi, oare?

Văd cum Eric m-a tot căutat din priviri. Asta mă excită, deși nu am cedat. A încercat să se apropie de mine, dar, de fiecare dată când i-am ghicit intenția, am dispărut printre oameni și nu m-a găsit.

– Se pare că ai chef să bei o coca-cola, am ghicit?

Mă întorc și-l văd pe David Guepardo care-mi oferă una.

O accept și, în timp ce așteptăm să ne anunțe pentru ultima tură, ne așezăm să bem sucul. Nu foarte departe de mine, Eric își scoate ochelarii. Vrea să știu că mă privește. Are pretenția să știu că este supărat. Dar, chiar și cu ochelarii pe ochi, știu cum mă privește. În cele din urmă, mă întorc cu spatele la el, dar tot îi simt ochii ațintiți asupra mea. Asta mă deranjează, dar mă și excită.

Vorbesc cu David destul de mult, râdem și ne uităm cum ceilalți participanți au ajuns la ultima rundă de clasificare. Părul meu fluturã în vânt și David ia o șuviță și mi-o dă după ureche.

Vai de mine, asta pe domnul Zimmerman l-a scos sigur din minți!

Nici nu vreau să mă uit.

Dar, în cele din urmă, sexoasa din mine o face și, într-adevăr, gestul lui a trecut de la neplăcere la enervare totală.

Și de-aia nu mai pot eu!

Ne anunță că în cinci minute începe ultima tură. Cea decisivă. David și cu mine ne ridicăm, ne salutăm cu pumnul și fiecare se îndreaptă spre motocicleta și grupul său. Tata îmi dă casca și ochelarii și, apropiindu-se de mine, întreabă:

– Îl faci gelos pe prietenul tău cu David Guepardo?

– Tată..., eu nu am prieten, afirm.

El râde și, înainte să mai spună ceva, adaug:

Scanned with CamScanner

– Dacă te referi la cine cred eu, ți-am zis deja că nu mai suntem împreună. S-a terminat!

Bunul meu tată suspină.

– Cred că Eric nu gândește ca tine. Nu consideră că relația voastră s-a terminat.

– Nu mă interesează, tată.

– Aoleu, ești la fel de încăpățânată ca mama ta, la fel!

– Bine, poftim..., mă bucur, răspund, prost dispusă.

Tata este de acord, oftează și-mi spune amuzat:

– Offf, brunețico! Nouă, bărbaților, ne plac femeile dificile și tu, draga tatei, ești una dintre ele. Caracterul ăsta al tău, sufletelul meu iubit, înnebunește bărbații! Râde. Eu nu am lăsat-o pe mama ta să scape și nici Eric nu te va lăsa pe tine să scapi. Sunteți prea valoroase și interesante.

Cu ciudă, îmi potrivesc casca și-mi pun ochelarii. Nu vreau să vorbesc. Accelerez și îmi duc motocicleta până la grila de start. Ajunsă aici, ca în mânecile anterioare, mă concentrez și, în timp ce aștept startul, turez motorul de mai multe ori. Diferența este că acum sunt supărată, foarte supărată și asta mă face să fiu și mai nebună. Tata, care mă cunoaște cel mai bine din lume, îmi face semne cu mâinile din locul în care se află, ca să scad intensitatea și să mă relaxez.

Cursa începe și știu că trebuie să iau bine startul dacă vreau să-mi ating obiectivul.

Fac asta și merg de parcă aș zbura. Risc mai mult și mă bucur, cu adrenalina la maximum, sărind și derapând. Cu coada ochiului, văd cum David și alții mă depășesc prin dreapta. Accelerez. Reușesc să depășesc ocalaltă motocicletă, dar David Guepardo este foarte bun și, înainte de a ajunge la zona denivelată, accelerează și sare peste gropile care pe mine mă fac să pierd timp și aproape să cad. Dar nu, nu cad. Strâng din dinți; reușesc să păstrez controlul asupra motocicletei și continui să accelerez. Nu-mi place să pierd nici la țintar.

Scanned with CamScanner

Ambalez și mai mult motocicleta. Îl ajung din urmă pe David. Îl depășesc. Mă depășește din nou. Derapăm și un al treilea pilot ne depășește pe amândoi.

Pe el!

Accelerez la maximum, reușesc să-l ajung din urmă și-l depășesc. Acum David sare, riscă și mă depășește prin stânga. Accelerez..., accelerează..., accelerăm cu toții.

Când trec linia de sosire și directorul de concurs lasă în jos stegulețul cu pătrățele, ridic brațul.

A doua!

David, primul.

Dăm o tură de circuit și salutăm toți asistenții. Aplauzele și fețele lor fericite ne fac să zâmbim. Când ne oprim, David vine spre mine și mă îmbrățișează. Este mulțumit, și eu la fel. Ne scoatem căștile, ochelarii și lumea aplaudă și mai mult.

Știu că această apropiere de David nu-i place lui Eric. Știu asta. Dar am nevoie de ea și, inconștient, vreau să-l provoc. Sunt stăpâna vieții mele. Sunt stăpâna acțiunilor mele și nici el, nici nimeni nu va reuși să mă supună.

Tata și ceilalți ies pe traseu să ne felicite. Sora mea mă îmbrățișează, la fel fac și cumnatul meu, Fernando, nepoțica mea, Frida. Toți mă numesc „campioană", de parcă aș fi câștigat vreun campionat mondial. Eric nu se apropie. Rămâne în planul doi. Știu că așteaptă să mă apropii eu, să mă duc eu la el, ca întotdeauna. Dar nu. De data asta, nu. După cum spune melodia noastră, „suntem la poli opuși" și, dacă el este încăpățânat, vreau să înțeleagă, o dată pentru totdeauna, că eu sunt și mai încăpățânată.

Când pe podium ni se comunică suma strânsă pentru cadourile copiilor, rămân mască.

Ce sumă exorbitantă!

Instinctiv, știu că o mare parte din suma aceea a fost donată de Eric. Știu asta. Nu trebuie să mi-o spună nimeni.

Scanned with CamScanner

Încântată de sumă, zâmbesc. Cu toții aplaudă, inclusiv Eric. Expresia feței sale este mai relaxată și-i văd mândria de pe chip când ridic cupa. Acest lucru mă emoționează și-mi face inima să bată neregulat. În alt moment, i-aș fi făcut cu ochiul și i-aș fi spus din priviri „te iubesc", dar acum nu. Acum nu.

Când cobor de pe podium, fac mii de poze cu David și cu toată lumea. După jumătate de oră, oamenii încep să plece, iar noi, participanții la cursă, ne strângem lucrurile. Înainte de a pleca, David se apropie de mine și-mi reamintește că va fi în localitatea sa de baștină până în data de 6 ianuarie. Promit să-l sun și el încuviințează. Când ies din vestiar cu salopeta pe braț, cineva mă prinde de mână și simt că mă trage spre el. Este Eric.

Preț de câteva secunde, ne privim.

Oh, Doamne! Oh, Doaaaaaaamneeee! Aspectul lui arăt de serios mă înnebunește.

Pupilele i se dilată. Îmi spune din priviri câtă nevoie are de mine și, văzând că nu răspund, mă trage spre el. Când ajung aproape de gura lui, șoptește:

– Mor dacă nu te sărut.

Nu mai spune altceva.

Mă sărută și niște necunoscuți din jur aplaudă, încântați de demonstrația de efuziune. Preț de câteva secunde, îl las pe Eric să-mi ia gura cu asalt. Wow! Îmi place la nebunie. Când se separă de mine, Iceman spune cu voce răgușită, privindu-mă în ochi:

– Ca la curse, iubire: cine nu riscă, nu câștigă!

Aprob. Are dreptate.

Dar descumpănindu-l total, răspund, conștientă de ceea ce spun:

– Așa este, domnule Zimmerman. Problema este că dumneavoastră m-ați pierdut.

Imediat, privirea i se răcește.

Mă despart de el împingându-l și merg spre mașina cumnatului meu. Eric nu vine după mine. Intuiția îmi spune că a rămas uimit de ce am spus, dar știu că mă urmărește cu privirea.

Scanned with CamScanner

4

Duminică, atunci când ajung la Jerez, mobilul îmi sună întruna.

Mai am puțin și-l dau de perete.

Eric vrea să-mi vorbească.

Deconectez mobilul. Sună pe telefonul tatălui meu și refuz să vorbesc.

Când mă trezesc, sora mea este instalată în fața televizorului, urmărind telenovela mexicană care îi produce extaz, *Soy tu dueña* („Stăpâna"). Ce porcărie de film!

Când intru în bucătărie, găsesc un superb buchet de trandafiri roșii cu cozi lungi. Când îi văd, înjur. Îmi imaginez cine le-a trimis.

– Bubulino, ia uite ce superbitate ai primit! spune Raquel în spatele meu.

Fără să întreb, știu de la cine sunt, iau florile și le arunc direct la coș. Sora mea urlă ca o posedată.

– Ce faci?!

– Fac ce vreau.

Le scoate repede din gunoi.

– Pentru numele lui Dumnezeu! Este un sacrilegiu să arunci așa ceva. Cred că au costat o avere.

– Din partea mea, ca și cum ar fi de la piață. Au același efect asupra mea.

Nu vreau să mă uit, dar sora mea pune trandafirii la loc în vază.

– Nu citești bilețelul? insistă.

– Nu. Și nici tu, răspund, i-l smulg din mâini și îl arunc la gunoi.

Scanned with CamScanner

Brusc, apar cumnatul și tatăl meu care ne privesc. Sora mea nu mă lasă să mă apropii din nou de trandafiri.

– Vi vine să credeți că vrea să arunce minunăția asta la gunoi?

– Eu cred, afirmă tata.

Jesús zâmbește și, apropiindu-se de sora mea, o sărută pe gât.

– Bine că ești tu aici, ca să le salvezi, porumbița mea.

Nu răspund.

Nu mă uit la ei.

Nu am chef să aud chestii ca „porumbel" și „porumbiță". Cum pot fi atât de nerozi?

Îmi încălzesc o cafea în cuptorul cu microunde și, după ce o beau, aud soneria. Înjur și mă ridic, dispusă să fug dacă este Eric. Văzându-mi expresia feței, tata se duce să deschidă. Două secunde mai târziu, amuzat, intră singur și lasă ceva pe masă.

– Brunețico, asta e pentru tine.

Mă privesc cu toții, așteptând să deschid enorma cutie albă cu auriu. În cele din urmă, capitulez și o deschid. Când desfac ambalajul, nepoțica mea, care intră în bucătărie în acel moment, exclamă:

– Un stadion de fotbal din dulciuri! Deliciooooooooos!

– Cred că cineva vrea să-ți îndulcească viața, draga mea, glumește tata.

Cu gura căscată, mă uit la terenul de fotbal enorm. Are toate detaliile. Are chiar și tribune și public! Și pe panou scrie „te iubesc" în germană. *Ich liebe dich.*

Inima îmi bate ca nebuna.

Nu sunt obișnuită cu lucruri de genul acesta și nu știu ce să spun.

Eric mă descumpănește, mă înnebunește! Dar, în cele din urmă, mormăi și sora mea vine imediat lângă mine.

– Doar n-o să-l arunci, nu-i așa? spune.

– Mă tem că da, răspund.

Nepoțica mea se poziționează între mine și cadou și ridică un deget.

– Mătușiiiiicăăăă, nu-l poți arunca!

Scanned with CamScanner

– Și de ce, mă rog, nu pot să-l arunc? întreb supărată.

– Pentru că este un cadou foarte frumos de la unchiul și trebuie să-l mâncăm.

Zâmbesc când îi văd fețișoara de strengăriță, dar zâmbetul îmi dispare când adaugă:

– În plus, trebuie să-l ierți. Merită. Este foarte bun și merită.

– Merită?

Luz aprobă din cap.

– Când eu m-am certat cu Alicia din cauza filmului și ea m-a făcut proastă m-am supărat tare, nu-i așa? îmi reamintește nepoțica mea și eu încuviințez. Fetița continuă: Ea mi-a cerut iertare și tu mi-ai spus că trebuia să mă gândesc dacă supărarea mea este atât de importantă încât să-mi pierd cea mai bună prietenă. Ei bine, acum, mătușică, îți spun același lucru. Chiar atât de supărată ești încât să nu-l ierți pe unchiul Eric?

Mă tot uit la mormolocul care îmi spune asta, când intervine tata:

– Brunețico, suntem sclavii cuvintelor noastre.

– Exact, tată. Și Eric la fel, declar amintindu-mi ce mi-a spus.

Nepoțica mea mă privește, așteptând un răspuns. Clipește ca un ursuleț. Este doar un copil și nu trebuie să uit asta. De aceea, cu puțina răbdare care mi-a mai rămas, șoptesc:

– Luz, dacă vrei, mănâncă tu tot terenul de fotbal. Ți-l fac cadou, da?

– Super! aplaudă micuța.

Toți zâmbesc și zâmbetele lor mă scot din sărite. De ce nu înțelege nimeni supărarea mea?

Știu că m-am despărțit de Eric, deși nimeni, cu excepția surorii mele, nu știe că este din cauza unei femei și nici măcar ei nu i-am spus tot adevărul. Dacă Raquel, sau oricine altcineva ar ști ce se află în spatele despărțirii noastre, ar rămâne muți!

Conștientă de faptul că stresul meu crește din ce în ce mai mult, mă duc să mă văd cu prietena mea, Rocío. Sunt sigură că ea nu-mi va vorbi de Eric. Și nu mă înșel.

Scanned with CamScanner

Mă întorc pentru a mânca. Telefonul sună întruna și-l deconectez.

Ajunge, gata!

La zece mă duc la bar. Trebuie să lucrez. Dar, în timp ce salut niște prieteni la ușă, văd un BMW închis la culoare trecând și la volan îl recunosc pe Eric. Mă ascund. Nu m-a văzut și, după direcția în care merge, intuiesc că se duce la tata acasă.

Înjur, înjur, și iar înjur. De ce este atât de insistent?

Când disperarea începe să-mi creeze o mare indispoziție interioară, cineva mă atinge pe spate și, când mă întorc, îl văd pe David Guepardo. Ce băiat drăguț! Încântată, zâmbesc și încerc să mă concentrez pe el. Intrăm în bar. Mă invită să beau ceva și îl invit și eu pe el. Este amabil, o bomboană de băiat și, din privirea lui și din ceea ce spune știu ce caută. Sex! Dar nu. Astăzi nu sunt în formă și decid să omit mesajele pe care mi le transmite în timp ce servesc băuturi la bar.

Douăzeci de minute mai târziu, văd că intră Eric, și inima începe să îmi bată foarte tare.

Bum-bum... Bum-bum...

Este singur. Se uită în jur și mă găsește repede. Pășește hotărât către mine și, când ajunge, spune:

– Jud, ieși acum de aici și vino cu mine.

David îl privește și apoi mă privește pe mine.

– Îl cunoști pe tipul ăsta? întreabă.

Dau să răspund, dar Eric mi-o ia înainte.

– Este femeia mea. Alte întrebări?

Femeia lui? Ce autoritar!

Surprins, David mă privește. Eu clipesc și, în cele din urmă, în timp ce termin de preparat coca-cola cu rom pentru roșcatul din dreapta, răspund:

– Nu sunt femeia ta.

– Ah, nu? insistă Eric.

– Nu.

Scanned with CamScanner

Îi dau băutura roșcatului și el îmi zâmbește. Îi zâmbesc și eu. După ce plătește, îl privesc pe Eric, care așteaptă disperat și clarific:

– Nu îți sunt nimic. S-a terminat totul între noi și...

Dar Eric, ațintindu-mă cu spectaculoșii săi ochi albaștri, nu mă lasă să termin.

– Jud, iubire, nu vrei să încetezi să mai vorbești prostii și să ieși din barul ăsta?

Iritată de cuvintele lui, mormăi:

– Ba tu să lași prostiile, scumpule. Și repet: nu sunt femeia ta și nici prietena ta. Nu sunt absolut nimic al tău și vreau să mă lași să trăiesc în pace.

– Jud...

– Vreau să mă uiți și să mă lași să lucrez, spun în continuare, iritată. Vreau să-ți găsești pe alta, să o plictisești pe ea și să te îndepărtezi de mine, ai înțeles?

Eu sunt serioasă, dar Eric este tenebros.

Mă privește..., mă privește..., mă privește...

Are maxilarul încordat și știu că-și reprimă impulsurile mai primitive, cele care mă înnebunesc. Doamne, ce masochistă sunt! David ne privește pe amândoi, dar înainte să pot spune ceva, Eric șoptește:

– Bine, Jud. Voi face ceea ce îmi ceri.

Și, fără să mai spună ceva, se întoarce și se duce în fundul barului. Stânjenită, îl urmăresc din priviri.

– Cine e tipul ăsta? întreabă David.

Nu răspund. Nu pot decât să-l urmăresc pe Eric cu privirea și să văd cum colegul meu de la bar îi pune un whisky. David insistă.

– Dacă nu sunt foarte indiscret, cine e?

– Cineva din trecut, abia pot să răspund.

Extrem de nervoasă, încerc să uit că Eric este aici. Prepar băuturi în continuare și surâd celor care se apropie de mine pentru a le comanda. O bună bucată de timp nu-l privesc. Vreau să-l evit și să mă distrez. David este încântător și încearcă să mă facă

Scanned with CamScanner

să rid. Dar râsul și sângele îmi îngheață când, mergând să iau o sticlă de pe raft, îl văd pe Eric vorbind cu o fată frumoasă. Nu mă privește. Este atent exclusiv la fată, și asta mă excită enorm. Dar mă și enervez.

Vai, vai,... ce geloasă suuuuuuuunt!

După ce iau sticla, mă întorc. Nu vreau să mă mai uit la ce face, dar curiozitatea mea tâmpită mă obligă să mă uit din nou. Semnalele pe care le emite fata sunt cele tipice pe care le emitem noi, femeile, atunci când un bărbat ne interesează. Își atinge părul, urechea și zâmbește de parcă ar spune „apropie-te, te invit la ceva mai mult".

Brusc, blonda îl mângâie cu un deget pe obraz. De ce-l atinge? El zâmbește.

Eric nu se mișcă și văd cum ea se apropie din ce în ce mai mult, până intră complet între picioarele lui. Eric o privește. Privirea lui aprinsă mă excită. Îl mângâie pe gât cu un deget, și asta mă revoltă.

Ce face, nesăbuitul?

Ea zâmbește, iar el coboară privirea.

Îl omor!

Știu ce înseamnă coborârea privirii și surâsul strâmb: sex!

Inima îmi bate ca nebuna.

Eric face ceea ce i-am cerut. Și-a găsit pe alta, se distrează, iar eu, ca o fraieră, stau aici și sufăr pentru ceea ce chiar eu i-am cerut. Cu alte cuvinte, pot să mă sinucid liniștită!

Un sfert de oră mai târziu, văd că se ridică, o ia pe fată de mână și, fără să mă privească, iese din bar.

Îl omoooooooooooor...!

Inima mea pompează înnebunită și, dacă mai continui să respir așa, intru în hiperventilație. Ies de la bar, merg spre toaletă și-mi răcoresc ceafa cu apă. Mă mănâncă gâtul. Iritațiile! Eric tocmai mi-a demonstrat că el nu glumește și că jocul său este puternic și devastator. Am nevoie de aer sau să dispar de

Scanned with CamScanner

aici. Trebuie să dispar din bar, altfel sunt capabilă să organizez masacrul din Texas, dar în Jerez.

Când ies din baie, așa cum pot, scap de David și rămâne că ne vedem în seara următoare. Când ajung la mașină, urc și-mi urlu frustrarea. De ce sunt, oare, o imbecilă iremediabilă? De ce îi spun lui Eric să facă lucruri care mă rănesc? De ce nu pot fi la fel de rece ca el? Sunt spanioloaică, temperamentală, în timp ce Eric este un neamț impasibil. Pornesc mașina și radioul începe să cânte. Vocea lui Álex Ubago îmi umple mașina și închid ochii. Melodia *Sin miedo a nada* („Fără nici o teamă") îmi face pielea de găină.

Idioată, idioată, idioată... Sunt o IDIOATĂ iremediabilă!

Pornesc mobilul și fredonez, inconștient:

Me muero por explicarte lo que pasa por mi mente,
me muero por entregarte y seguir siendo capaz de sorprenderte,
sentir cada día ese flechazo al verte.
Qué más dará lo que digan, qué más dará lo que piensen.
Si estoy loca es cosa mía...[3]

Caut telefonul lui Eric și, când sunt pe punctul de a-l suna, mă opresc. Ce fac?

Ce naiba o să fac?

Tulburată, închid mobilul.

Nu-l sun. Nici moartă!

Dar furia pe care o simt mă face să scot cheia din contact, să ies din mașină și, după ce trântesc destul de tare ușa mașinii mele *Leoncito*, intru din nou în bar. Sunt necăsătorită, liberă și stăpână pe viața mea. Îl caut pe David. Îl găsesc și-l sărut. El răspunde repede.

Ce ușor de cucerit sunt bărbații!

---

[3] „Aș dori mult să-ți explic ce-mi trece prin minte,/aș dori mult să mi te dăruiesc și să fiu capabilă să te surprind,/să simt acea îndrăgostire subită când te văd./ Ce mai contează ce spune, ce gândește lumea./E problema mea dacă sunt nebună..." (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Timp de câteva minute, îi las limba să intre în mine și să se joace cu a mea și, când sunt pe punctul de a-i sugera să mergem în altă parte, ușa barului se deschide și văd că intră blonda cu care plecase Eric.

Surprinsă să o văd acolo, o urmăresc din priviri. Ea merge până la bar, îi cere o băutură colegului meu și apoi se întoarce la grupul său de prietene. În acel moment, îmi sună mobilul. Un mesaj de la Eric.

„E foarte ușor să agăți. Să nu faci nimic ce poți regreta."

Fără să știu de ce, izbucnesc în râs în timp ce blestem. Blestemat să fii, Eric! Tu și jocurile tale. David mă privește. Îi spun că trebuie să lucrez în continuare și mă întorc la locul meu.

La șase și jumătate dimineața, intru în casa tatălui meu. Dorme toată lumea. Merg până la găleata de gunoi și, după ce caut înăuntru, găsesc mesajul trimis împreună cu trandafirii pe care mi i-a expediat. Îl deschid și citesc: „Iubire, sunt un tâmpit. Dar un tâmpit care te iubește și vrea să-l ierți. Eric."

Scanned with CamScanner

5

Dimineață mă trezesc foarte târziu. Am petrecut o noapte de pomină în Jerez pe care nu i-o doresc nici celui mai mare dușman al meu. Mă rog, ba da..., lui Eric da!

Sora și tatăl meu sunt ocupați cu cina pentru Ajunul Crăciunului, iar cumnatul meu se joacă pe PlayStation cu nepoțica mea. După ce beau o cafea, mă așez lângă cumnatul meu și, după zece minute, joc Mario Bros cu ei. Îmi sună mobilul. Eric. Deconectez mobilul imediat.

La șapte seara, când mă pregătesc să intru la duș, mă privesc în oglindă. Aspectul meu exterior este bun, deși pe dinăuntru sunt distrusă. Pornesc mobilul și, după ce văd douăsprezece apeluri pierdute de la Eric, găsesc un mesaj de la David: „Trec să te iau la miezul nopții. Fă-te frumoasă."

Faza cu „fă-te frumoasă" mă face să zâmbesc. Dar surâsul meu este trist. Nu am chef. Disperată, mă sprijin de chiuvetă. Ce am?

De ce nu pot să mi-l scot din cap?

De ce spun ceva când, de fapt, vreau să fac altceva?

De ce...? De ce...?

Răspunsul la atâtea „de ce?"-uri este evident. Îl iubesc. Sunt îndrăgostită de Eric până peste urechi și, după cum spune Fernando, dacă nu-mi recunosc greșeala, voi regreta. Dar nu, nu-mi recunosc greșeala. M-am săturat de prostiile lui și-mi voi recupera viața.

Frustrată, decid să fac un duș, dar înainte de asta mă duc în camera mea să caut ceva. Ajunsă în baie, trag zăvorul de la ușă, pun CD-ul meu cu Aerosmith și începe piesa *Crazy*. Dau volumul mai tare și dau drumul la apa de la duș. Închid ochii și

Scanned with CamScanner

Încep să mă mişc senzual în ritmul muzicii şi, în cele din urmă, mă aşez pe marginea căzii cu vibratorul în mână.

Vreau să dau frâu liber fanteziilor.

Am nevoie.

Doresc asta.

Păstrez ochii închişi în timp ce muzica sună şi zguduie baia.

I go crazy, crazy, baby, I go crazy
You turn it on, then you're gone
Yeah you drive me crazy, crazy, crazy for you baby
What can I do, honey?
I feel like the color blue...[4]

Desfac picioarele şi dau frâu liber imaginaţiei. Îmi imaginez că Eric este în spatele meu şi-mi şopteşte la ureche să-mi desfac picioarele pentru alţii. Căldură.

Pulpele mi se desfac şi-mi deschid labiile cu degetele în timp ce ofer şi arăt ceea ce Eric, stăpânul meu sexy şi atrăgător, îmi cere. Dorinţă arzătoare.

Îmi trec imediat degetele peste ofranda mea umedă. Pornesc vibratorul şi-l duc până la clitoris. Rezultatul este fantastic, incitant şi fabulos. O explozie de plăcere îmi invadează corpul şi, când să strâng picioarele, vocea lui Eric îmi cere să nu o fac. Mă supun şi gâfâi. Pasiune.

Mă aşez în cada goală şi-mi ridic picioarele pe ambele părţi. Cu ochii închişi, mă expun tuturor celor care vor să mă privească. Întinsă şi cu picioarele desfăcute, pun din nou vibratorul în centrul dorinţei mele, în timp ce vocea lui Eric îmi şopteşte să mă joc şi să mă simt bine. Îndrăzneală.

---

4 „Înnebunesc, înnebunesc, baby, o iau razna,/O porneşti, apoi ai dispărut/ Da, mă înnebuneşti, nebun, nebun pentru tine, baby/Ce pot face, dragă?/ Mă simt precum culoarea albastră..."

Scanned with CamScanner

Corpul meu fierbinte se mișcă, excitat, în timp ce-mi mușc buzele ca să nu strig. Eric este prezent. Eric îmi cere. Eric mă incită să-mi dau drumul. Mintea mea zboară și dă frâu liber fanteziei. Vreau să retrăiesc acele momente din trecut și să le simt din nou. Îmi place excitația. Mă atrage la fel de mult cum îl atrage pe Eric. Gâfâi. Muzica este tare și-mi pot permite să șoptesc numele lui chiar în momentul în care mă ridic în cadă și un orgasm minunat mă face să tremur de plăcere.

Când îmi revin, deschid ochii. Sunt singură. Eric este doar în mintea mea.

I go crazy, crazy, baby, I go crazy
You turn it on, then you're gone
Yeah you drive me crazy, crazy, crazy for you baby
What can I do, honey?
I feel like the color blue...

După duș, puțin mai relaxată, mă întorc în camera mea. Pun vibratorul la loc și pornesc mobilul. Șaisprezece apeluri pierdute de la Eric. Asta mă face să zâmbesc și să-mi imaginez nervii pe care îi are. La uite, neamțul! Sunt atât de masochistă.

Vreau să fiu frumoasă la cina pentru Ajunul Crăciunului și decid să-mi pun o rochie neagră cât mai sugestivă. Explozivă. Eric va trece sigur prin bar și vreau să moară de ciudă că nu mă are.

Când ies din cameră și mă vede sora mea, rămâne mască și exclamă:

– Bubulinooooo, ce rochie frumoasă!

– Îți place?

Raquel dă din cap că da și se apropie de mine.

– Este superbă, dar mi se pare că arată cam prea multe, nu crezi?

Mă privesc în oglinda de pe hol. Decolteul rochiei este prins într-un inel argintiu și deschizătura ajunge până la abdomen. Este sexy și știu asta. Exact în acest moment, apare tata.

Scanned with CamScanner

– Mamă, brunetico, ești superbă! spune, admirându-mă.

– Mulțumesc, tată.

– Dar, îi spune-mi, viața mea, nu crezi că ai pieptul cam dezgolit?

Când dau ochii peste cap, sora mea atacă din nou.

– Exact asta îi spuneam și eu, tată. Este foarte frumoasă, dar...

– Mergi la bar să lucrezi cu rochia asta? întreabă tata.

– Da. De ce?

Tata dezaprobă din cap și se scarpină.

– Aoleu, brunetico! Nu cred că lui Eric o să-i placă.

– Taaaaaatăăăăăă! mormăi, iritată.

Vine cumnatul meu, care se oprește și el să mă privească.

– Wow, cumnățică, arăți trăsnet!

Zâmbesc. Mă întorc spre tatăl și sora mea și spun:

– Asta..., exact asta este ceea ce vreau să aud!

La nouă și jumătate ne așezăm la masă și degustăm mâncărurile delicioase pe care tata, cu toată dragostea, le-a cumpărat și gătit pentru noi. Creveții sunt excelenți și mielul te face să-ți lingi degetele. Printre râsete și lucruri pe care le spune nepoțica mea, luăm cina și, când terminăm, decid să-mi refac machiajul. Trebuie să merg la serviciu. Am întâlnire cu David și mă prefac că uit de toate și mă distrez. Dar, când mă întorc în sufragerie, rămân stană de piatră când văd că familia mea stă în picioare și vorbește cu..., cu Eric!

Când mă vede, îmi studiază din priviri chipul și apoi corpul.

– Bună, iubire! mă salută, deși când vede cum îl privesc, rectifică. Mă rog, poate că nu trebuia să spun „iubire".

Rămân blocată o clipă și, când să răspund, intervine sora mea.

– Uite cine a venit, bubu. Ce surpriză, nu-i așa?

Nu răspund. Închid ochii pe jumătate și, ocolind zâmbetul tatălui meu, intru glonț în bucătărie. Mi-e rău. Ce face aici? Apă, vreau apă. Câteva secunde mai târziu, intră tata.

– Viața mea, băiatul ăsta este un om bun și e nebun după tine. În plus...

Scanned with CamScanner

– Tată, te rog, nu începe cu din astea. Relația noastră s-a terminat.

– Bărbatul ăsta te iubește, chiar nu vezi?

– Nu, tată, nu văd. Ce caută aici?

– L-am invitat eu.

– Taaaaaaaatăăăăăă!

Fără să-și ia ochii de pe mine, tata insistă:

– Hai, brunetico, lasă încăpățânarea pentru altă dată și vorbește cu el. Încerc să te înțeleg, dar nu înțeleg de ce nu vrei să vorbești cu Eric.

– Nu am nimic de vorbit cu el. Nimic.

– Iubita mea, insistă el, v-ați certat. Cuplurile se mai ceartă și...

Se aude soneria. Mă uit la ceas. Știu cine este și închid ochii. Brusc, intră sora mea urmată de micuța Luz și, stresată, șoptește:

– Pentru Dumnezeu, Judith! Ai înnebunit? Tocmai a venit David Guepardo să te ia și e în sufragerie, cu Eric. Of, Doamneeee! Ce facem?

– Guepardo, pilotul de curse, este aici? întreabă tata.

– Da, răspunde sora mea.

– Aoleu! se sperie el.

Încep să râd nervos.

– Ai doi iubiți, mătușică? vrea să știe nepoțica mea.

– Nuuuuuu! răspund, privind-o pe micuță.

– Atunci de ce au venit doi iubiți să te caute?

– Mătușica ta este culmea! protestează sora mea.

O privesc pe Raquel și-mi vine să o omor, iar ea o face pe cea mică să tacă. Tata își trece degetele prin păr cu o mină îngrijorată.

– L-ai invitat tu pe David?

– Da, tată, răspund. Am planurile mele. Dar..., voi sunteți niște încurcă-lume și... Of, Doamneeeee!

Sărmanul aprobă cum poate. Am cam încurcat-o. Situația nu este deloc roz și, fără să spună nimic, o ia pe nepoțica mea de mână și se întoarce în sufragerie. Sora mea este isterică.

– Ce facem?! întreabă din nou, privindu-mă cu îngrijorare.

Scanned with CamScanner

Beau din nou apă şi, dispusă să fac ceea ce gândesc, răspund:

– Tu, nu ştiu. Eu plec cu David.

– Vai, Dumnezeule şi Maica Domnului! Ce stres!

– Stres, de ce?

Sora mea se mişcă foarte agitată. Eu sunt şi mai stresată, dar nu arăt. Nu mă aşteptam ca Eric să apară acasă la tata. Raquel se apropie de mine.

– Eric este prietenul tău şi...

– Nu este prietenul meu. Cum să-ţi mai spun ca să pricepi?

Acum, sora mea deschide ochii larg şi aud în spatele meu:

– Jud, nu vei pleca cu tipul ăla. Nu voi permite aşa ceva.

Eric!

Mă întorc.

Îl privesc.

Oh, Doamneeeeeeee, este uluitor de frumooooooos!

Dar, mă rog, când nu este el, oare, frumos? Şi, conştientă de supărarea lui şi a mea, întreb cu aplomb:

– Şi cine mă va împiedica, mă rog. Tu?

Nu răspunde.

Nu spune nimic.

Doar mă priveşte cu ochii lui albaştri şi reci.

– Dacă trebuie să te car pe umeri şi să te iau cu mine ca să împiedic asta, o voi face, anunţă în cele din urmă.

Comentariul nu mă surprinde şi nu mă înspăimântă.

– Da, sigur..., când va face plopul mere. Ce tupeu ai! Să îndrăzneşti, doar, să faci asta....

– Jud..., nu mă provoca, mă întrerupe sec.

Zâmbesc auzind avertizarea lui şi ştiu că zâmbetul meu îl irită şi mai mult.

– Răbdarea mea este mai mult decât epuizată zilele acestea, micuţo, şi...

– Răbdarea ta?! strig, desfigurată. A mea s-a terminat. Mă suni. Mă urmăreşti. Mă hărţuieşti. Apari la serviciul meu.

Scanned with CamScanner

Familia mea insistă că tu ești prietenul meu, dar nu!..., nu ești. Și tot tu îmi spui că ți s-a terminat răbdarea.

– Te iubesc, Jud.

– Cu atât mai rău pentru tine, răspund, fără să știu prea bine ce spun.

– Nu pot trăi fără tine, șoptește cu vocea răgușită și încărcată de tensiune.

Sora mea lasă să-i scape un „ohhhhh!" pufos. Expresia feței ei spune totul. Este cucerită complet de cuvintele romantice ale lui Eric. Supărată și fără să am chef să ascult ce are de spus, mă apropii de el, mă ridic pe vârfuri și rostesc cât mai aproape de fața lui:

– Tu și cu mine nu mai suntem împreună. Ce parte din fraza asta nu poți procesa?

Văzându-mă în halul ăsta, sora mea iese din norișorul ei roz, mă ia de braț și mă îndepărtează de Eric.

– Pentru Dumnezeu, Judith! Prevăd ce se va întâmpla. Bucătăria este plină de obiecte tăioase și tu, în acest moment, ești o armă de distrugere în masă.

Eric face un pas înainte, o dă la o parte pe sora mea și spune apăsat, privindu-mă:

– O să vii cu mine.

– Cu tine? spun și zâmbesc cu răutate.

Acest Iceman al meu aprobă cu acea siguranță totală care mă descumpănește și repetă:

– Cu mine.

Enervată de încrederea pe care o respiră prin toți porii, ridic o sprânceană.

– Nici să nu te gândești la asta.

Eric zâmbește. Dar zâmbetul lui este rece și sfidător.

– Nici să nu mă gândesc, zici?

Ridic din umeri, îl privesc ca și cum l-aș provoca și adopt cea mai șmecheră atitudine de care sunt capabilă.

– Exact ce ai auzit: nu.

Scanned with CamScanner

– Jud...

– Of, mă lași? protestez, vrând să iau tigaia din apropiere și să-i dau cu ea în cap.

– Judith, șoptește sora mea, ia-ți mâna de pe tigaie în acest moment.

– Taci odată, Raquel! strig. Nu știu cine e mai pisălog, el sau tu.

Sora mea, jignită de cuvintele mele, iese din bucătărie și închide ușa. Vreau să o urmez, dar Eric mă împiedică. Îi tai calea. Respir adânc. Îmi stăpânesc dorința de a-l ucide și șoptesc:

– Ți-am spus foarte clar că, dacă pleci, îți vei asuma consecințele.

– Știu.

– Și atunci?

Mă privește..., mă privește..., mă privește... și, în cele din urmă, spune:

– Am acționat prost. Sunt un cap pătrat, cum spui tu, și am nevoie să mă ierți.

– Te-am iertat, dar relația noastră s-a terminat.

– Micuța mea...

Fără să-mi lase timp să reacționez, mă ia în brațe și mă sărută. Mă supune. Îmi sărută buzele cu adorație și mă strânge la piept posesiv. Inima îmi bate ca nebuna, dar, când își îndepărtează gura de a mea, îl asigur:

– Am obosit să-mi tot spui ce să fac.

Mă sărută din nou și mă lasă aproape fără răsuflare.

– M-am săturat de scenele și supărările tale și...

Îmi ia gura din nou și, când se oprește, șoptesc fără aer:

– Să nu mai faci asta, te rog.

Eric mă privește și apoi se uită în altă parte, întorcând capul.

– Dacă ai de gând să mă pocnești cu tigaia, fă-o, dar nu am de gând să-ți dau drumul. Am de gând să te sărut până când îmi mai dai o șansă.

Scanned with CamScanner

Brusc, îmi dau seama că am apucat coada de la tigaie și-i dau drumul. Mă cunosc și, după cum spune sora mea, sunt o armă de distrugere în masă! Eric zâmbește și spun, cât mai convingător posibil:

– Eric..., relația noastră s-a terminat.

– Nu, iubire.

– Ba da... S-a terminat! repet. Am dispărut din firma și din viața ta. Ce mai vrei?

– Te vreau pe tine.

Încă în brațele lui, închid ochii. Forțele mele încep să se epuizeze. Observ asta. Corpul începe să mă trădeze.

– Te iubesc, continuă el să șoptească aproape de gura mea. Și faptul că te iubesc așa mă face, uneori, să fiu irațional cu anumite subiecte. Da, m-am îndoit. M-am îndoit când am văzut pozele alea ale tale cu Berta. Dar îndoielile mele au dispărut când la birou mi-ai vorbit cum mi-ai vorbit și mi-ai arătat cât de ridicol și idiot sunt. Tu nu ești Berta. Tu nu ești o mincinoasă și nerușinată mârșavă ca ea. Tu ești o femeie minunată și superbă care nu meritai să fii tratată așa și nu-mi voi ierta niciodată faptul că ți-am rănit inima.

– Eric, nu...

– Iubire, să nu te îndoiești o clipă că ești ce am mai important pe lume și că sunt nebun după tine.

Îl privesc și el întreabă:

– Nu mă mai iubești?

Nu răspund și el continuă:

– Dacă-mi spui că este așa, promit să-ți dau drumul, să plec și să nu te mai deranjez în viața mea. Dar dacă mă iubești, iartă-mă că am fost atât de încăpățânat. Cum spui tu. Sunt neamț! Și sunt dispus să tot încerc să te conving să te întorci la mine pentru că nu mai știu să trăiesc fără tine.

Simt că-mi explodează inima. Ce lucruri frumoase îmi spune! Dar nu... Nu trebuie să-l ascult și șoptesc cu un firicel de voce:

– Nu-mi face asta, Eric...

Scanned with CamScanner

Fără să-mi dea drumul, imploră, apropiindu-şi fruntea de a mea.

– Te rog, iubirea mea, te rog..., te rog..., te rog, ascultă-mă. Tu, cândva, m-ai enervat ca să vin la tine, dar eu nu ştiu să fac asta. Eu nu am nici magia, nici umorul, nici farmecul tău pentru a obţine efectele astea. Sunt doar un neamţ fără farmec ce îţi stă în faţă şi-ţi cere... te imploră să-i mai dai o şansă.

– Eric...

– Uite, mă întrerupe repede, am vorbit deja cu proprietarii barului unde lucrezi şi am rezolvat tot. Nu trebuie să mergi la serviciu. Eu...

– Ce-ai făcut?

– Micuţa mea...

Furioasă. Sunt din nou furioasă.

– Stai puţin, cine eşti tu ca să... ca să...? Ai înnebunit?

– Iubire. Gelozia mă omoară şi...

– Nu ştiu gelozia, dar eu chiar o să te omor, insist. Mi-ai distrus singurul loc de muncă pe care-l aveam. Cine crezi că eşti, mă rog, ca să faci una ca asta? Cine?

Mă aştept să se supere auzind ce zic, dar nu o face.

– Ştiu că acţiunea mea ţi-a părut, poate, exagerată, dar vreau şi am nevoie să fiu cu tine, se încăpăţânează Iceman al meu.

Mă pregătesc să mărâi, când adaugă:

– Nu pot să permit să-ţi oferi zâmbetul tău superb şi timpul unei alte persoane în afară de mine. Te iubesc, micuţo! Te iubesc prea mult ca să te uit şi voi face orice ca să mă iubeşti din nou şi să ai nevoie de mine aşa cum am eu de tine.

Ochii mi se umplu de lacrimi. Încep să mă dezumflu. Am încurcat-o! Bărbatul pe care-l iubesc stă în faţa mea şi-mi spune cele mai extraordinare lucruri pe care le-am auzit vreodată. Dar mă ţin fermă pe poziţie.

– Dă-mi drumul!

– Atunci, aşa este? Nu mă mai iubeşti? întreabă cu voce tensionată, plină de emoţie.

Scanned with CamScanner

Simt că-mi explodează capul.

– Nu am spus asta, dar trebuie să vorbesc cu David.

Tot nu-mi dă drumul.

– De ce?

Deși sunt amețită, îl străpung cu privirea.

– Pentru că mă așteaptă, a venit să mă ia și merită o explicație.

Eric încuviințează. Observ că nu-i convine, dar îmi dă drumul. În cele din urmă, ies din bucătărie în urma lui Eric, și David, când mă vede, fluieră.

– Arăți fabulos, Judith!

– Mulțumesc, răspund, dar nu-mi vine să zâmbesc prea mult.

Fără să vreau să mă gândesc la nimic altceva, îl iau pe David de braț, spre stupefacția tatălui și a surorii mele, și-l scot în grădină pentru a vorbi singuri. David încuviințează. L-a recunoscut pe Eric din seara trecută, din bar. Înțelege ce-i explic și, după ce mă sărută pe obraz, pleacă. Eu intru din nou în casă. Cu toții mă privesc. Tata zâmbește și Eric întinde mâna spre mine.

– Vii cu mine?

Nu răspund.

Îl privesc doar, îl privesc, și iar îl privesc.

– Mătușică, trebuie să-l ierți, spune nepoțica mea. Eric este foarte bun. Uite, mi-a adus o cutie de bomboane cu SpongeBob.

Văd cum Eric îi face cu ochiul nepoțelei mele.

O mituiește?

Ea zâmbește știrb și se uită la el, complice. Ce mai pereche fac ei doi!

Mă uit la tata, și el, emoționat, aprobă. Mă uit la sora mea și, cu unul dintre zâmbetele ei tâmpe, dă aprobator din cap. Cumnatul meu îmi face cu ochiul. Închid ochii și inima mea aprobă. Este ceea ce-mi doresc. Este ceea ce am nevoie.

– Deocamdată, tu și cu mine vom sta de vorbă, declar, privindu-l pe Eric.

Scanned with CamScanner

– Cum vrei tu, iubire.

Nepotica mea sare, încântată.

– Vin imediat.

Intru în camera mea și sora mea vine după mine. Mă vede atât de blocată, încât mă îmbrățișează.

– Lasă-ți orgoliul la o parte, încăpățânato, și bucură-te de bărbatul care a venit după tine. Vă certați? Normal, iubita mea. Și eu mă cert cu Jesús în fiecare zi, dar cel mai mult îmi place când ne împăcăm. Nu-ți nega sentimentele și lasă-l să te iubească.

Supărată pe nestatornicia mea, mă așez pe pat.

– Mă scoate din sărite, Raquel.

– Ce să spun! Și pe mine Jesús al meu! Dar ne iubim, și asta contează, bubulino.

În cele din urmă, zâmbesc și, cu ajutorul ei, încep să-mi pun o parte din lucruri în rucsac..

Ceea ce simt pentru Eric este atât de puternic, încât cedez. Îl iubesc, am nevoie de el și-l ador. Când mă întorc în camera de zi cu bagajele, Eric zâmbește, mă îmbrățișează și reușește să-mi facă pielea de găină când declară în fața tatălui meu și a întregii mele familii:

– Te voi cuceri în fiecare zi!

Scanned with CamScanner

6

După ce-mi iau rămas-bun de la familia mea, mă urc în mașina lui Eric.

Am cedat.

Am cedat și sunt, din nou, cu el.

Întorc problema pe toate părțile în minte și încerc să înțeleg ce fac. Brusc, mă uit pe șosea. Credeam că mergem spre Zahara, acasă la Frida și Andrés, dar sunt surprinsă să văd că ne îndreptăm spre superba vilă pe care Eric a închiriat-o în vară.

După ce gardul metalic se închide în urma noastră, observ superba casă din fundul curții și șoptesc:

– Ce facem aici?

Eric mă privește.

– Trebuie să fim singuri.

Aprob.

Nici nu am chef să facem altceva.

Când mașina se oprește și coborâm, Eric îmi ia bagajul într-o mână și mi-o întinde pe cealaltă. Mă prinde cu forță, posesiv, și intrăm în casă. Surprinderea mea este maximă când văd cum a schimbat totul în jur. Mobilier modern. Pereți nerezi și colorați. Un ecran cu plasmă enorm. Un șemineu. Totul, absolut totul, este nou.

Îl privesc surprinsă. Văd că pune muzică și, înainte ca eu să spun ceva, clarifică:

– Am cumpărat casa.

Incredibil. Dar cum este posibil ca eu să nu fi aflat că a cumpărat-o?

– Ai cumpărat casa asta?

Scanned with CamScanner

– Da. Pentru tine.

– Pentru mine?

– Da, iubire. Era surpriza mea de Bobotează.

Surprinsă, mă uit în jur.

– Vino, spune Eric, după ce lasă bagajul meu jos. Trebuie să vorbim.

Muzica învăluie camera şi, fără să pot înceta să privesc şi să admir cât de frumoasă şi elegantă este, mă aşez în fotoliul confortabil din faţa şemineului în care arde focul.

– Eşti superbă cu rochia asta, mă asigură, aşezându-se lângă mine.

– Mulţumesc. Mă crezi sau nu, am cumpărat-o pentru tine.

După un gest aprobator, îmi parcurge corpul cu privirea şi Iceman al meu nu se poate abţine şi spune:

– Dar tu, de fapt, altora aveai de gând să le oferi ce arată rochia.

Gata.

Iar începem.

Deja mă înţeapă!

Număr până la patruzeci şi cinci, nu, până la patruzeci şi şase. Răsuflu şi răspund, în cele din urmă:

– După cum ţi-am mai spus, nu sunt o sfântă. Şi când nu am prieten, ofer şi dau din mine ceea ce vreau, cui vreau şi când vreau.

Eric ridică o sprânceană şi eu continui:

– Sunt singura mea stăpână şi trebuie să-ţi fie clar asta, o dată pentru totdeauna.

– Exact: când nu ai prieten, dar nu este cazul, insistă fără să-şi ia ochii de pe mine.

Brusc, aud o melodie care-mi place mult. Doamne, ce mi-am mai adus aminte de Eric zilele astea în timp ce o ascultam! Ne uităm din nou, ca rivali, unul la altul, în timp ce vocea lui Ricardo Montaner cântă:

Scanned with CamScanner

Convénceme de ser feliz, convénceme.
Convénceme de no morir, convénceme.
Que no es igual felicidad y plenitud
Que un rato entre los dos, que una vida sin tu amor.[5]

Frazele astea spun atâtea despre relația mea cu Eric, încât îmi întunecă mintea pentru o clipă. Dar, în cele din urmă, Eric nu cedează și schimbă subiectul.

– Mama și sora mea te salută. Așteaptă să te vadă la petrecerea pe care o vor organiza în Germania pe 5, îți aduci aminte?

– Da, dar nu conta pe mine. Nu voi merge.

Sunt încă încruntată și tupeul meu este maxim. În ciuda fericirii care pune stăpânire pe mine datorită faptului că sunt alături de bărbatul pe care-l ador, orgoliul și furia continuă să existe în mine. Eric știe asta.

– Jud..., îmi pare rău pentru ce s-a întâmplat. Aveai dreptate. Trebuia să fi crezut ce spuneai fără să mai pun ceva la îndoială. Dar uneori sunt un încăpățânat cu capul pătrat și...

– Și ce te-a făcut să-ți schimbi părerea?

– Fervoarea cu care ți-ai apărat adevărul m-a făcut să înțeleg cât greșeam față de tine. Înainte să pleci, îmi dădusem deja seama de marea mea greșeală, iubire.

Bărbații merită o cărămidă în cap.

– Convinge-mă...

Imediat ce spun asta, Eric mă privește și eu mă cert pe mine însămi. „Convinge-mă?" Dar ce spun eu? Doamne, melodia îmi întunecă rațiunea. Să se termine odată. Și fără să-l las să răspundă, mormăi:

– Și pentru asta a trebuit să-mi iau eu rămas-bun de la serviciul meu și să-ți dau inelul înapoi?

– Nu ești concediată și...

[5] „Convinge-mă să fiu fericit, convinge-mă./Convinge-mă să nu mor, convinge-mă./Că fericirea și împlinirea nu sunt același lucru/Cu o clipă între noi doi, cu o viață fără iubirea ta" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

– Ba sunt. Nu am de gând să mă întorc la firma ta blestemată în viața mea.

– De ce?

– Uite-așa. Ah, apropo, m-am bucurat să aflu că ai aruncat-o în stradă pe fosta mea șefă. Și nu are rost să insiști, nu. Nu am de gând să mă întorc la firma ta, ai înțeles?

Eric încuviințează, dar rămâne pe gânduri o clipă. În cele din urmă, se hotărăște să vorbească:

– Nu voi permite să lucrezi în continuare ca barmaniță, nici aici, nici în vreun alt loc. Urăsc să văd cum te privesc bărbații. Îmi apăr teritoriul când este vorba de ceea ce îmi aparține, și tu...

Uimită de izbucnirea asta de gelozie, care, de fapt, mă excită teribil, îi spun:

– Uite ce este, frumosule, în prezent, rata șomajului este ridicată în Spania și, cred că înțelegi, dacă trebuie să lucrez, nu pot face nazuri. Dar, oricum, acum nu vreau să vorbesc despre asta, da?

Eric este de acord.

– În ceea ce privește inelul...

– Nu-l vreau.

Wow, ce necioplită sunt! Chiar și eu sunt surprinsă.

– Este al tău, iubire, răspunde Eric cu tact și cu o voce dulce.

– Nu-l vreau.

Încearcă să mă sărute și mă dau în spate ca arsă. Și, înainte de a putea să spună ceva, îngaim:

– Nu mă pisălogi cu inele, angajamente, mutări sau altceva. Vorbim de noi și de relația noastră. S-a întâmplat ceva ce mi-a distrus viața și deocamdată nu vreau inele sau titlul de prietenă, da?

Aprobă din nou. Docilitatea lui mă uimește. Oare chiar mă iubește atât de mult? Melodia se termină și începe Nirvana. Perfect! S-a terminat cu romantismul.

Se lasă o tăcere tensionată între noi, dar el nu încetează să mă privească nici o secundă. În cele din urmă, văd că i se ridică ușor colțul gurii și spune:

Scanned with CamScanner

– Ești o tinerică foarte curajoasă și superbă, în același timp.

Nevrând să zâmbesc, ridic o sprânceană.

– Moment de lingușire?

Eric zâmbește la ceea ce spun.

– Ce ai făcut zilele trecute la birou m-a lăsat mut.

– Ce anume? Faptul că i-am spus adevărul fostei mele șefe idioate? Că mi-am dat demisia?

– Toate astea și când m-ai înjurat în fața șefului de personal. Apropo, să nu mai faci asta, că-mi pierd credibilitatea în firmă, ne-am înțeles?

De data asta, sunt cu cea care încuviințează și el zâmbește. Are dreptate. Nu a fost bine ce am făcut.

Tăcere.

Eric mă observă, așteptând să-l sărut. Știu că vrea să-l ating, știu după cum mă privește, dar nu sunt dispusă să-i ușurez situația.

– Este adevărat că mă iubești atât de mult?

– Ba chiar mai mult, șoptește, apropiindu-și nasul de gâtul meu.

Inima mi se zbate; mirosul lui, apropierea lui, aplombul lui încep să mă impresioneze și nu-mi doresc decât să mă dezbrace și să mă posede. Apropierea lui este irezistibilă, dar, dispusă să spun tot ce am de zis, mă retrag și spun cu glas scăzut:

– Vreau să știi că sunt foarte supărată pe tine.

– Îmi pare rău, iubito.

– M-ai făcut să mă simt foarte prost.

– Îmi pare rău, micuțo.

Începe să atace din nou.

Buzele lui îmi sărută umărul gol. Oh, Doamne, ce-mi place!

Dar nu. Trebuie să se înece cu propria otravă. Merită asta. De aceea, respir adânc și spun:

– O vei regreta, domnule Zimmerman, pentru că, începând din acest moment, de fiecare dată când mă voi supăra pe tine, te voi pedepsi. Am obosit să fii doar tu cel care pedepsește.

Surprins, mă privește și se încruntă.

Scanned with CamScanner

– Şi cum ai de gând să mă pedepseşti?

Mă ridic din fotoliu.

Nu-i plac războaiele? Exact asta am să pornesc.

Mă învârt încet în faţa lui, sigură pe senzualitatea mea.

– Deocamdată, privându-te de ceea ce-ţi doreşti cel mai mult.

Iceman se ridică. Oh, oh!

Înălţimea lui este spectaculoasă.

Îşi înfige ochii albaştri şi pătrunzători în mine şi întreabă:

– La ce te referi, mai exact?

Păşesc. Mă observă şi, când ajung în spatele mesei, clarific:

– Nu te vei bucura de corpul meu. Asta este pedeapsa ta.

Tensiune!

Atmosfera este atât de încărcată, încât s-ar putea tăia cu cuţitul.

Chipul i se descompune în faţa mea.

Mă aştept să ţipe şi să refuze, dar, brusc, spune, rece:

– Vrei să mă înnebuneşti?

Nu răspund şi continuă, năucit:

– Ai fugit de mine. M-ai înnebunit pentru că nu am ştiut unde erai. Nu ai mai răspuns la telefon zile la rând. Mi-ai închis uşa în nas şi aseară te-am văzut cum zâmbeai altor bărbaţi. Şi vrei să mă pedepseşti şi mai mult?

– Exact!

Înjură în germană.

Wow, ce înjurătură a tras! Dar, când mi se adresează, schimbă tonul complet:

– Iubire, vreau să fac dragoste cu tine. Vreau să te sărut. Vreau să-ţi demonstrez cât te iubesc. Vreau să te îmbrăţişez goală. Am nevoie de tine. Şi tu-mi spui că nu voi avea parte de toate astea?

I-o confirm cu vocea mea mai rece şi distantă.

– Da, exact. Nu-mi vei atinge nici un fir de păr până când nu te las eu. Mi-ai rănit inima şi, dacă mă iubeşti, vei respecta pedeapsa, aşa cum şi eu le-am respectat pe ale tale.

Eric înjură iar în germană.

Scanned with CamScanner

– Și până când sunt pedepsit, mă rog? întreabă, privindu-mă intens.

– Până când eu decid că nu mai ești.

Închide ochii. Inspiră pe nas și, când îi deschide, încuviințează.

– Bine, micuțo. Dacă asta este ceea ce tu crezi că trebuie să faci, fă-o.

Încântată, zâmbesc. A ieșit cum vreau eu. Uraa!

Mă uit la ceas și văd că este ora două și jumătate noaptea. Nu-mi este somn, dar trebuie să mă îndepărtez de el, altfel prima care nu va respecta absurda pedeapsă impusă voi fi eu. Prin urmare, mă dezmorțesc înainte de a-i propune:

– Îmi spui unde este camera mea?

– Camera ta?!

Disimulând, mă abțin să nu râd când îi văd fața și insist:

– Eric, doar nu ai pretenția să dormim împreună!

– Dar...

– Nu, Eric, nu, îl întrerup. Vreau să am intimitatea mea. Nu vreau să împart patul cu tine. Nu meriți asta.

Aprobă lent, cu chipul tensionat, în timp ce mă înjură de toți morții și șoptește, după ce trece primul impact:

– Știi că sunt patru camere în casă. Alege-o pe care vrei. Eu voi dormi în oricare dintre cele care rămân libere.

Fără să-l privesc, îmi iau rucsacul și mă îndrept către camera în care am stat amândoi astă-vară. Camera noastră. Este superbă. Eric a pus un pat enorm, cu baldachin, în centrul camerei, care este o minune. Mobilă albă recondiționată și perdele cu șnur portocalii, asortate cu cuvertura de pat. Mă uit în tavan și văd un ventilator. Îmi plac ventilatoarele la nebunie! Închid ușa și inima îmi pompează cu putere.

Ce fac?

Îmi doresc să mă dezbrace, să mă sărute, să facă dragoste cu mine cum ne place nouă, dar iată-mă aici, refuzându-mi mie însămi ceea ce-mi doresc cel mai mult și refuzându-i-l și lui.

Scanned with CamScanner

După ce-mi las bagajul sprijinit de un perete din dormitor, mă uit în oglinda ovală în ton cu mobila și zâmbesc. Îmbrăcată cu această rochie sunt foarte sexy și incitantă. Nu mă miră faptul că Eric mă privește așa. Zâmbesc cu răutate și am de gând să răsucesc și mai mult cuțitul în rană. Vreau să-l pedepsesc. Deschid ușa, îl caut pe Eric și-l văd în fața șemineului.

– Îți pot cere o favoare?

– Normal.

Conștientă de ceea ce voi cere, mă apropii de el, îmi dau părul lung și închis la culoare la o parte și-i spun, alintată:

– Îmi poți desface fermoarul rochiei?

Mă întorc ca să nu-mi vadă zâmbetul și-l aud cum respiră.

Nu-i văd expresia feței, dar îmi imaginez privirea înfiptă în spate. Pe pielea mea. Mâinile lui mă ating. Of, ce căldură! Foarte lent, îmi desface fermoarul. Îi simt respirația pe gât. Excitant! Știu ce eforturi face să nu-mi smulgă rochia, nerespectând astfel pedeapsa.

– Jud...

– Spune-mi, Eric...

– Te doresc, îmi mărturisește cu voce răgușită în ureche.

Am pielea de găină. Perii mi se ridică și nu răspund. Nu pot.

Nu port sutien și fermoarul se termină la baza coloanei. Știu că se uită la chiloții mei tanga negri. Pielea mea. Fesele mele. Știu asta. Îl cunosc.

Și eu doresc asta. Mor după el. Dar sunt dispusă să-mi ating obiectivul.

– Și ce dorești? spun fără să mă întorc.

Apropiindu-se de mine, îi permit să mă îmbrățișeze pe la spate și cuvintele lui îmi răsună în ureche.

– Te doresc pe tine.

Doamne, sunt frenetică! Asta ca să nu spun fierbinte și extrem de excitată. Fără să-l privesc, îmi sprijin capul de pieptul său, închid ochii și șoptesc:

Scanned with CamScanner

– Ți-ar plăcea să mă atingi, să mă dezbraci și să facem dragoste?

– Da.

– Pasional? șoptesc cu un firicel de voce.

– Da.

Expir cu toată puterea ca să nu mă sufoc. Îi simt erecția, din ce în ce mai tare, cum împinge în posteriorul meu. Îmi sărută umerii și-mi place.

– Ți-ar plăcea să mă împarți cu un alt bărbat?

– Doar dacă tu vrei, iubire.

În curând, simt că scot fum pe urechi.

– Da, vreau. Te-aș privi în ochi și ți-aș savura gura în timp ce altul mă posedă.

– Da...

– Tu-i vei da acces în interiorul meu. Mă vei deschide pentru el și vei observa cum intră în mine neîncetat, în timp ce eu gâfâi și te privesc în ochi.

Observ că Eric înghite cu greu. Asta i-a făcut inima să se oprească. Iar mie, mult mai mult.

Și când își pune buzele fierbinți pe gâtul meu și mă sărută, tresar, mă îndepărtez de el și, privindu-l în ochi, spun, cu toată părerea de rău din lume:

– Nu, Eric..., ești pedepsit.

Cochetă, îmi prind rochia ca să nu-mi cadă și mă îndepărtez.

– Noapte bună, îi spun.

Intru în camera mea și închid ușa. Tremur. Tocmai i-am făcut ce mi-a făcut el în barul de swingeri. L-am excitat degeaba.

Dorință arzătoare.

Excitație.

Căldură... multă căldură.

Îmi scot rochia și o las pe un scaun. Îmbrăcată doar cu chiloții tanga negri, mă așez la picioarele patului și privesc ușa. Știu că va veni. Ochii, vocea, dorințele și instinctele lui primare mi-au spus că are nevoie de mine și vrea acest lucru.

Scanned with CamScanner

Câteva clipe mai târziu, îi aud pașii apropiindu-se. Respirația mi se înteține.

Vreau să intre.

Vreau să deschidă ușa cu putere.

Vreau să mă posede în timp ce mă privește în ochi.

Fără să-mi iau ochii de la ușă, îi aud mișcările. Ezită. Știu că este afară și cântărește ce să facă. Tentația lui sunt eu. Tocmai l-am încălzit, excitat, dar sunt și femeia pe care nu vrea să o dezamăgească.

Mânerul de la ușă se mișcă, oh, da!, iar vaginul meu tremură, dorind să mă bucur de ceea ce Eric îmi poate oferi. Sex sălbatic. Dar, brusc, mânerul ușii se oprește; decepția mă face să deschid gura, cu atât mai mult cu cât îi aud pașii îndepărtându-se.

A plecat, oare?

Când reușesc să închid gura, îmi vine să plâng. Sunt o tâmpită. O toantă. El a respectat ce i-am cerut și, fie că-mi place, fie că nu, trebuie să fiu mulțumită.

Mă chinui să adorm ore în șir.

Nu pot.

Excitația pe care mi-o provoacă Eric este prea tentantă pentru mine. Ne aflăm, singuri, într-o casă superbă, ne dorim nebunește, dar nici unul dintre noi nu face nimic pentru a rezolva problema.

Scanned with CamScanner

7

Dimineață, când mă scol, primul lucru pe care-l fac este să-l sun pe tata. O fi neliniștit.

Îi comunic că sunt bine și mă emoționez când aud că se bucură. Este bucuros nevoie mare pentru mine și pentru Eric, și asta mă face să zâmbesc. Mă întreabă dacă mi-a plăcut casa pe care mi-a cumpărat-o Eric. Mă surprinde că tata știe de casă, dar îmi mărturisește că a fost la curent cu toate. Eric i-a cerut și el, încântat, a acceptat să supravegheze lucrările și să păstreze secretul.

Tata și Eric se înțeleg prea bine. Asta-mi place, deși mă și neliniștește în același timp.

Când închei apelul, deschid ușa și mă uit, curioasă. Nu văd nimic, nu se aude decât muzică. Am impresia că este Stevie Wonder. Mă spăl pe dinți, mă pieptăn puțin și-mi pun niște blugi. Când intru în camera de zi mare, acum unită cu bucătăria, îl văd așezat pe canapea, citind un ziar. Eric zâmbește când mă vede. Ce atrăgător este! Este foarte frumos cu cămașa gri cu mov cu Lakers, și blugii.

– Bună dimineața. Vrei cafea? întreabă binedispus.

Mă încrunt și răspund:

– Da, cu lapte.

În tăcere, văd cum se ridică, merge până la blatul de bucătărie și umple o cană alb cu roșu cu cafea cu lapte, în timp ce eu mă uit la mâinile lui, mâinile lui puternice care atât de mult îmi place să mă atingă și reușesc să mă înnebunească de plăcere.

– Vrei pâine prăjită, cârnați, omletă, prăjitură cu prune, biscuiți?

– Nimic.

– Nimic?!

Scanned with CamScanner

– Sunt la regim.

Surprins, mă privește. De când ne cunoaștem, nu i-am spus niciodată că sunt la regim. Tortura asta nu este stilul meu.

– Tu nu ai nevoie de nici un regim, afirmă în timp ce-mi pune cafeaua cu lapte în față. Mănâncă.

Nu răspund. Îl privesc doar, îl privesc, și iar îl privesc. Și beau cafea. Când termin cafeaua, Eric, care nu și-a luat privirea de la mine, spune:

– Ai dormit bine?

– Da, mint eu.

Nu am de gând să-i dezvălui că nu am închis un ochi gândindu-mă la el.

– Dar tu?

Eric zâmbește ușor și șoptește:

– Sincer, nu am închis un ochi, m-am tot gândit la tine.

Aprob.

Ce frumos ce a spuuuuuuuus!

Dar privirea asta a lui îmi face inima să se oprească. Mă provoacă. De aceea, pentru a mă îndepărta de tentație, ca să nu-i smulg tricoul cu Lakers cu dinții, mă ridic de pe scaun și mă apropii de fereastră ca să mă uit afară. Plouă. Două secunde mai târziu, îl simt în spatele meu, deși nu mă atinge.

– Ce vrei să facem azi?

Wow! Îmi este foarte clar ce vreau să fac astăzi: sex! Dar nu, nu am de gând să spun asta, prin urmare ridic din umeri.

– Ce vrei tu.

– Hmmm...! Ce vreau eu? îmi șoptește la ureche.

Mamă... mamă! Iceman are chef să facem ce vreau și eu. Sex!

Ascultându-i vocea și imaginându-mi ce gândește, mi se face pielea de găină. Fără să mă pot abține, mă întorc să-l privesc și el adaugă zâmbind mucalit:

– Dacă este ceea ce vreau eu, te poți dezbrăca deja, micuțo.

– Eric...

Scanned with CamScanner

Amuzat, zâmbește și se îndepărtează de mine, după ce mă provoacă, asemenea unui demon adevărat.

– Vrei să mergem în Zahara, să ne vedem cu Frida și Andrés? întreabă, după ce s-a îndepărtat suficient.

Este o idee excelentă și o accept încântată.

Jumătate de oră mai târziu, ne îndreptăm, cu mașina, spre Zahara de los Atunes. Plouă. Este frig. Pune muzică și se aude din nou *Convénceme!* De ce, din nou, această melodie? Închid ochii și injur în gând. Când îi deschid, mă uit pe geam. Păstrez tăcerea.

– Nu cânți?

În gând o fac, dar nu am de gând să recunosc.

– Nu am chef.

Tăcerea se așterne între noi, până când Eric o rupe din nou.

– Știi? Cândva, o superbă femeie pe care o ador mi-a zis că mama ei îi spusese că doar cântând putea îmblânzi fiarele și...

– Vrei să spui că sunt un animal?

Surprins, tresare.

– Nu..., nicidecum.

– Cântă tu dacă vrei, eu nu am chef.

Eric aprobă și-și mușcă buza. În cele din urmă, mă asigură, resemnat:

– Bine, micuțo, o să tac.

Tensiunea dintre noi se poate tăia cu cuțitul și nu deschidem nici unul gura pe durata călătoriei. Când ajungem la destinație, Frida și Andrés mă îmbrățișează încântați; în special Frida, care, imediat ce are ocazia, mă îndepărtează de bărbați și șoptește:

– În sfârșit, în sfârșit... Ce mă bucur să vă văd din nou împreună!

– Nu te bucura încă, pentru că-l țin în carantină.

– Carantină?

Zâmbesc ironic.

– L-am pedepsit: fără sex sau mângâieri.

– Cum?

După ce mă uit la Eric și-i văd fața încruntată, explic:

Scanned with CamScanner

– El mă pedepseşte când fac ceva rău şi, începând de acum, am hotărât să fac acelaşi lucru. Prin urmare, l-am pedepsit: fără sex.

– Dar doar cu tine sau cu toate femeile?

Asta mă neliniştește.

Nu am specificat, dar sunt sigură că m-a înţeles că este vorba de toate. TOATE! Văzându-mi expresia feţei, Frida râde.

– Auzi, dar el când te-a pedepsit, cum a făcut-o?

Mă gândesc la pedepsele lui şi mă înroşesc la faţă. Frida râde în continuare.

– Nu e nevoie să mi le povesteşti. Ştiu deja despre ce e vorba.

Faţa ei de şmecheră mă face să zâmbesc.

– Bine..., îţi povestesc, pentru că nu mi-e ruşine să vorbesc despre sex cu tine. Prima dată când m-a pedepsit, m-a dus într-un club de swingeri şi, după ce m-a încălzit şi făcut să-mi desfac picioarele pentru nişte bărbaţi, m-a obligat să mă întorc la hotel fără ca cineva, nici măcar el, să mă fi atins. Data următoare, m-a dat unei femei şi...

– Oh, Doamne! Ador pedepsele lui Eric, dar cred că a ta este excesiv de crudă.

Văzându-i expresia feţei, în cele din urmă zâmbesc din nou.

– Asta ca să ştie cu cine se joacă. Voi fi cel mai groaznic coşmar al lui şi va regreta că m-a supărat.

La ora prânzului, ploaia s-a oprit şi ne hotărâm să mergem la unul dintre restaurantele din Zahara. Ca de obicei, totul este foarte gustos şi, cum nu am luat micul dejun, am o foame de lup. Mă îndop cu creveţi, câini-de-mare şi calamari. Eric mă priveşte surprins.

– Nu erai la regim?

– Ba da, răspund, amuzată, dar urmez două. Cu unul singur, mor de foame.

Comentariul meu îl face să râdă şi, inconştient, se apropie de mine şi mă sărută. Accept sărutul. Oh, Doamne! Aveam nevoie de el. Dar când se retrage, adaug cât se poate de serioasă:

Scanned with CamScanner

– Controlați-vă instinctele, domnule Zimmerman, și ispășiți-vă pedeapsa.

Eric devine dintr-odată serios și incuviințează. Frida mă privește și, văzându-i zâmbetul, gesticulez.

Restul zilei ne-am distrat. Mă distrez mult în compania Fridei și simt că Eric vrea să-i dau atenție. Are nevoie să-l sărut și să-l ating la fel sau mai mult decât mine, dar mă abțin. Sunt încă supărată pe el.

Seara ne întoarcem acasă. Când vine ora de culcare, îmi calc pe inimă și, după ce-l sărut provocator pe buze, mă duc în camera mea; dar, înainte să ajung, Eric mă apucă de mână:

– Până când durează chestia asta?

Vreau să spun că s-a încheiat.

Vreau să spun că nu mai pot.

Dar orgoliul mă împiedică să mă dau bătută. Îi fac cu ochiul, mă desprind din mâinile lui și intru în dormitor fără să răspund.

Ajunsă înăuntru, instinctele mele primare îmi strigă să deschid ușa și să termin cu prostia pedepsei pe care eu singurică am impus-o, dar amorul propriu nu mă lasă. Ca în noaptea anterioară, aud cum se apropie de ușă. Știu că vrea să intre, dar în final pleacă din nou.

Dimineață, mama lui Eric sună și-i cere să se întoarcă urgent în Germania. Femeia care are grijă de nepot în absența lui s-a hotărât să-și abandoneze locul de muncă fără preaviz și să se ducă la familia ei din Viena. Eric este la o răscruce: nepotul lui sau eu.

Ce trebuie să facă?

Timp de câteva ore, observ cum încearcă să soluționeze problema la telefon. Vorbește cu femeia care avea grijă de nepotul său până acum și se ceartă. Nu înțelege de ce nu l-a anunțat din timp, pentru a putea căuta pe cineva în locul ei. Vorbește apoi cu sora lui, Marta, și este disperat. Vorbește cu mama lui și iar se ceartă. Aud cum vorbește cu micuțul Flyn și îi simt neputința când dialoghează cu el. Văzându-l epuizat, extrem de

Scanned with CamScanner

stresat și fără o soluție, bunul meu simț trebuie să intervină și accept să-l însoțesc în Germania. Trebuie să rezolve o problemă. Când îi spun asta, închide ochii, își pune fruntea pe a mea și mă îmbrățișează.

Vorbesc cu tata și stabilesc să mă întorc pe 31 pentru a lua cina cu ei. Tata este de acord, dar îmi spune clar că, dacă într-un final, din orice motiv, mă hotărăsc să rămân anul acesta în Germania, el va înțelege. După-amiază, luăm avionul său privat din Jerez, care ne duce până la Aeroportul internațional Franz Josef Strauss din München.

Scanned with CamScanner

8

În Germania a nins abundent și este un frig de-ți îngheață oasele. La sosire, ne așteaptă o mașină închisă la culoare. Eric îl salută pe șofer și, după ce mi-l prezintă și aflu că-l cheamă Norbert, urcăm în mașină.

Studiez străzile ninse și pustii, în timp ce Eric vorbește la telefon cu mama lui și-i promite să meargă la ea acasă mâine. Nu se joacă nimeni cu zăpada, nu se plimbă nimeni ținându-se de mână. Când, jumătate de oră mai târziu, mașina se oprește în fața unui gard înalt de culoare argintie, intuiesc că am sosit. Gardul se deschide și văd lângă el o căsuță. Eric îmi spune că acolo locuiește cuplul care lucrează în casa lui. Mașina continuă să meargă printr-o frumoasă grădină înghețată. Clipesc uimită și admir superba, enorma clădire care îmi apare în față. Când se oprește mașina, Eric mă ajută să cobor și, când vede cum mă uit în jur, spune:

– Bine ai venit acasă!

Vocea lui, expresia feței și modul în care mă privește îmi fac pielea de găină. Mă ia de mână hotărât și mă trage după el. Îl urmez și, când o femeie în jur de cincizeci de ani ne deschide ușa repede, Eric o salută și mi-o prezintă:

– Judith, ea este Simona. Se ocupă de casă împreună cu soțul ei.

Femeia zâmbește și eu fac la fel. Intrăm în holul enorm, când vine spre noi bărbatul care ne-a luat de la aeroport.

– Norbert este soțul ei, spune Eric.

Nici una, nici două, îi sărut pe amândoi pe obraz și-i las mască, spunându-le în germana mea perfectă:

– Încântată de cunoștință.

Uimiți de efuziunea mea, cei doi se uită unul la altul.

Scanned with CamScanner

– Asemenea, domnişoară.

Eric zâmbeşte.

– Simona, Norbert, mergeţi la culcare. E târziu.

– Urcăm întâi bagajele în cameră, domnule, spune Norbert.

După ce ei pleacă să urce bagajele noastre, Eric se uită la mine amuzat şi şopteşte:

– În Germania nu suntem atât de pupăcioşi şi i-ai surprins.

– Of, îmi pare rău.

Cu un zâmbet plin de candoare, îşi aţinteşte ochii asupra mea, în timp ce-mi mângâie, delicat, ovalul feţei:

– Nu-i nimic, Jud. Sunt sigur că modul tău de a fi le va plăcea la fel de mult ca mie.

Aprob din cap şi fac un pas înapoi pentru a mă îndepărta de el, altfel nu răspund pentru faptele mele.

Mă uit în jur, căutând o ieşire şi, văzând scara dublă pe care a urcat cuplul, şoptesc în timp ce el mă ia de mână:

– Impresionantă.

– Îţi place? întreabă, neliniştit.

– Doamne, Eric...! Cum să nu-mi placă? Este... este incredibilă. Enormă. Superbă.

– Vino să-ţi arăt casa, spune fără să-mi dea drumul. Suntem singuri, cu excepţia Simonei şi a lui Norbert, dar ei pleacă. Flyn este acasă la mama. Îl luăm mâine.

Îmi place atingerea mâinii lui şi, simţindu-i fericirea, carapacea răcelii din inima mea începe să se spargă. Intrăm într-o cameră de zi minunată, unde un şemineu aprins, mare, seniorial, te invită să te încălzeşti în faţa unui fotoliu de culoarea ciocolatei. Mă uit la toate. Mobilă închisă la culoare şi sobrietate. Este o casă de bărbaţi. Nici o fotografie. Nici un detaliu feminin. Nimic.

Ţinându-mă de mână, îmi arată toate camerele de la primul etaj: două băi superbe, o incredibilă bucătărie pe comandă, o spălătorie. Păşesc alături de el, surprinsă de tot ceea ce văd. Traversăm un hol, deschide o uşă şi ieşim într-un garaj enorm şi imaculat.

Scanned with CamScanner

Doamne! Visul tatălui meu!

În garaj sunt parcate un Mitsubishi de teren albastru-închis, un Maybach Exelero gri-deschis, un Audi A6 negru și o motocicletă BMW 1100 gri-închis. Mă uit la toate uimită și, când cred că am atins gradul maxim de uimire, întorcându-ne pe hol, deschide o altă ușă și în fața mea apare o spectaculoasă piscină dreptunghiulară care mă uimește total.

Piscină interioară. Ce super lux!

Eric zâmbește. Surprinderea de pe fața mea pare să-l distreze. Încerc să mă abțin, dar nu reușesc. Sunt atât de impresionată!

După ce ieșim din camera albăstruie unde se află piscina, continuăm să mergem pe hol și intrăm într-un birou. Biroul lui. Toată mobila este din stejar închis la culoare și există o bibliotecă enormă, cu o scăriță mobilă, din acelea pe care le văd mereu în filme. Ce frumusețe!

Pe masă, un laptop de douăzeci de inci și, pe o masă auxiliară, o imprimantă și alte accesorii. În dreapta mesei există un șemineu aprins și, în stânga, o vitrină de cristal care conține mai multe pistoale.

– Sunt ale tale, nu-i așa? întreb după ce mă apropii de vitrină.

– Da.

Studiez pistoalele cu teamă.

– Nu mi-au plăcut armele niciodată.

Și, înainte de a putea spune el ceva, continui:

– Știi să le folosești?

Ca întotdeauna, mă privește... mă privește și, în cele din urmă, spune:

– Un pic. Practic tir sportiv.

Fără a mă lăsa să mai întreb altceva, mă ia de mână și ieșim din birou. Intrăm într-o a doua cameră, unde sunt multe jucării și un birou. Îmi indică faptul că aceasta este camera de joacă și studiu a lui Flyn. Totul este ordonat impecabil. Nu este nimic nelalocul lui, iar asta mă surprinde. Dacă nepoțica mea sau eu aș avea o cameră de joacă, ar fi haosul personificat.

Scanned with CamScanner

Nu spun nimic din ceea ce gândesc şi ieşim din cameră pentru a intra în alta. Aceasta este, practic, goală, cu excepţia unei benzi de alergat şi a unor cutii, multe cutii.

– Camera asta este pentru tine. Pentru lucrurile tale, spune.

– Pentru mine?

Eric încuviinţează şi continuă:

– Aici vei putea avea propriul spaţiu personal, ceea ce ştiu că-ţi doreşti şi-ţi place.

Vreau să spun ceva, dar adaugă:

– După cum ai văzut, Flyn are spaţiul lui, iar eu îl am pe al meu. Este corect să ai şi tu spaţiul tău pentru ceea ce doreşti.

Nu ştiu ce să răspund la asta. Sunt atât de şocată, încât prefer să tac, în loc să spun ceva ce ştiu că voi regreta mai târziu. Eric se apropie mai mult de mine, mă sărută pe frunte şi şopteşte:

– Vino. Să-ţi arăt casa în continuare.

Absorbită de gânduri după ce am văzut grandoarea şi luxul de aici, urc pe impresionanta scară dublă din vestibul. Eric îmi spune că la etajul acela sunt şapte camere, fiecare cu baia ei.

Camera lui Eric este fantastică. Enormă! Are tonuri albastre şi în mijloc se află un pat enorm, ceea ce-mi face inima să bată din ce în ce mai tare şi tensiunea îmi creşte. Baia este altă minune: jacuzzi, duş cu hidromasaj. Totul este lux.

Când mă întorc în cameră, observ lampa de pe una dintre noptiere şi zâmbesc. Este lampa pe care am cumpărat-o în târg, cu buzele mele marcate. Nu are absolut nici o legătură cu dormitorul! Prea informală. Fără să-l privesc, ştiu că Eric mă studiază, şi asta mă enervează. Mă fac că mă uit în cealaltă parte a camerei şi văd bagajele mele. Acest lucru îmi dă şi mai multe palpitaţii, dar ascund emoţia cum pot.

Ieşim din camera lui Eric şi intrăm în camera lui Flyn. Avioane şi maşini aşezate perfect. Chiar atât de ordonat să fie un copil? Acest lucru mă surprinde din nou. Camera este frumoasă, dar impersonală. Nu pare să locuiască un copil aici.

Scanned with CamScanner

După ce ieșim, îmi arată celelalte cinci camere. Sunt mari și frumoase, dar fără viață. Se vede că nu le folosește nimeni. După ce văd camerele, mă ia din nou de mână și trage de mine pe scări în jos. Intrăm în incredibila bucătărie din inox și lemn, cu o insulă în mijloc. Deschide un frigider american, scoate o coca-cola rece pentru mine și o bere pentru el.

– Sper că-ți place casa.

– Este superbă, Eric.

Zâmbește și trage o dușcă din bere.

– Este atât de mare, încât... Of! spun, uitându-mă în jur și atingându-mi fruntea. Ce casă ai! Dacă ar vedea-o tata, ar rămâne mut de uimire. Casa mea este mai mică decât una dintre băile de pe etajul acesta.

Eric zâmbește și întreb:

– Cum de nu mi-ai spus niciodată?

Ridică din umeri, uitându-se la ce ne înconjoară.

– Nu știu. Nu m-ai întrebat niciodată despre casa mea.

Zâmbesc. Par proastă, dar îmi este imposibil să nu mai zâmbesc. Îmi place Eric. Îmi place casa. Îmi place să fiu cu el aici. Tot... absolut tot ce are legătură cu el îmi place! Și, înainte de a mă putea retrage, îi simt mâinile în talie ridicându-mă pe blatul bucătăriei. Intră între picioarele mele și întreabă pe un ton dulce, aproape de gura mea:

– Mai sunt pedepsit?

Întrebarea și apropierea lui rapidă mă iau atât de mult prin surprindere, încât iar nu știu ce să zic. Pe de o parte, trebuie să fiu tipa dură care știu că sunt și să-l fac să plătească zilele fripte pe care mi le-a făcut, dar pe de alta, am atâta nevoie de el, încât sunt capabilă să-i iert absolut totul pentru tot restul vieții și să-i strig să mă penetreze chiar aici.

Preț de câteva secunde care par o eternitate, ne privim.

Ne încălzim.

Ne sărutăm din priviri.

Scanned with CamScanner

Şi, cum era normal, încep să bat câmpii. Îl iert? Nu-l iert?

Dar, sătul să aştepte, îşi pune atrăgătoarea gură peste a mea. Îi simt buzele cum ard peste ale mele, şi-mi spune:

– Sărută-mă...

Nu mă mişc.

Nu-l sărut.

Sunt atât de paralizată de dorinţă, încât abia dacă mai respir.

– Sărută-mă, micuţo, insistă.

Văzând că nu fac nimic, îmi pune mâinile pe cap şi face ceea ce mă înnebuneşte: îmi linge buza de sus, apoi cea de jos şi termină cu o muşcătură delicioasă. Respiraţia lui se înteţeşte. A mea pare a fi o locomotivă şi, chiar atunci, el mă sărută. Nu mai aşteaptă. Mă posedă cu limba în aşa fel, încât eu deja sunt dispusă să fac absolut tot ceea ce îmi cere.

În timp ce mă sărută, simt cum una dintre mâinile lui coboară de pe cap pe gât şi ajunge apoi la spate. Degetele lui se afundă în carnea mea şi mă trage către el, până când simt pe vaginul meu, dulcea şi tentanta lui erecţie.

Oh, Doamne! Bine că port blugi, altfel, Eric mi-ar fi smuls chiloţii sau, mai bine zis, mi i-aş fi smuls eu singură deja. Inconştient, închid ochii şi las capul pe spate. El, văzându-mi plăcerea şi respiraţia precipitată, îmi muşcă întâi bărbia şi, coborându-şi limba umedă pe gât, şopteşte:

– Hai în cameră, iubire. Am nevoie să te dezbrac şi să te posed aşa cum îmi doresc de zile în şir să o fac. Vreau să-ţi desfac picioarele pentru mine şi, după ce te savurez, să mă adâncesc în tine, până când gemetele tale calmează dorinţa vie pe care o simt pentru tine.

Ascult ce spune şi ameţesc. „Dorinţa vie!"

Într-o secundă, mă îmbăt de el şi, ca întotdeauna, vreau mai mult. Dar nu, nu trebuie. Lupt hotărât împotriva dorinţei şi excitaţiei mele şi, cu forţele pe care încă le mai am, mă dau în spate, mă separ de el şi spun, ştiind ce se va întâmpla:

Scanned with CamScanner

– Nu..., nu te-am iertat.

– Jud..., te doresc.

– Nu..., nu trebuie.

– Jud..., iubire, protestează el.

– Spune-mi care este camera mea și...

Fără să termin fraza, îi aud frustrarea când se separă de mine. Expresia feței este la fel de tensionată ca și zona dintre picioarele lui. Închide ochii și se sprijină de blatul bucătăriei. Articulațiile degetelor sunt albe și, fără a mă privi, rostește, în cele din urmă:

– Bine, continuăm jocul tău. Urmează-mă.

De data asta, fără a-mi da mâna, pornește spre scară, iar eu îl urmez. Îi privesc spatele lat, picioarele puternice și posteriorul. Eric este atrăgător. Pură tentație și pfff!, sunt conștientă la ce am spus nu.

Când ajunge la etajul întâi, pășește cu hotărâre spre camera lui, deschide ușa, ia bagajul meu și iese din nou pe hol.

– În ce cameră vrei să dormi?

– În... una care este liberă, reușesc să răspund.

Cu furie și hotărâre, Eric pășește până în fundul holului și deschide o cameră, cea mai îndepărtată de a lui. Intrăm amândoi, îmi lasă bagajul lângă pat și, după ce-mi spune fără să mă privească sau să mă sărute „noapte bună", închide ușa și pleacă.

Preț de câteva secunde, rămân ca o toantă să mă uit la ușă, în timp ce pieptul îmi urcă și coboară din cauza excitației momentului. Ce am făcut? Încep, oare, să mă țăcănesc? Dar nemaiputând să fac sau să spun ceva, mă dezbrac, îmi pun o pijama și mă culc în patul frumos. Nu vreau să mă gândesc, așa că-mi conectez iPod-ul și cânt: *Convénceme de ser feliz, convénceme* („Convinge-mă să fiu fericită, convinge-mă").

În cele din urmă, sting lumina. Ar fi mai bine să adorm.

Dar subconștientul mă trădează.

Visez și, în visul meu umed și sexy, Eric mă sărută, în timp ce-mi desface picioarele și permite altuia să mă penetreze. Îmi

Scanned with CamScanner

ridic coapsele căutând mai multă adâncime și bărbatul, căruia nu îi văd chipul, accelerează atacul în interior și în afara mea, până când nu mai poate și termină. Gâfâi și-l implor să continue. Mai vreau. Necunoscutul mă eliberează și Eric, Iceman al meu, sexy, incitant și captivant, îi ia locul.

Îmi atinge coapsele... Oh, da!

Îmi desface picioarele... Da!

Își înfige privirea pătrunzătoare în mine pentru ca să-l privesc și eu și spune, pe un ton sexy: „Cere-mi ce vrei." Și, înainte ca eu să pot răspunde, iubitul meu, bărbatul meu, Iceman al meu, mă penetrează dintr-odată, sigur și fierbinte, și mă face să strig de plăcere. Eric!

El, doar el, îmi poate da ceea ce am cu adevărat nevoie.

El, doar el, știe ce îmi place.

O dată..., de două ori..., de trei ori..., de douăzeci de ori se adâncește în mine, dispus să mă înnebunească. Strig, gâfâi, îl zgârii pe spate, în timp ce bărbatul pe care-l iubesc mă penetrează până când mă aduce la cel mai dulce, fantastic și devastator orgasm.

Mă trezesc înfiorată. Sunt singură în pat, transpirată și sunt conștientă de visul meu. Nu știu până când voi putea să continui să-l pedepsesc cu abstinența sexuală, tot ce știu este că am nevoie de Eric și mor de dorul îmbrățișării sale.

Scanned with CamScanner

9

Când mă trezesc, nu știu ce oră este. Mă uit la ceas. Este zece fără cinci.

Sar din pat. Nemții se trezesc foarte devreme dimineața și nu vreau să par un ursuleț somnoros. Fac duș rapid și, după ce-mi pun o rochie comodă de lână neagră și cizmele mele înalte, cobor în camera de zi. Nu văd pe nimeni și merg în bucătărie. Eric stă la o masă rotundă și citește un ziar. Când mă vede, îl închide.

– Bună dimineața, somnoroaso, mă salută fără a zâmbi.

Simona, care gătește, mă privește și mă salută. Este clar, mă consideră un ursuleț somnoros.

– Bună dimineața, răspund.

Eric nu face nici un gest de a se ridica, nici de a mă săruta. Acest lucru mă miră, dar îmi reprim instinctele, în timp ce-mi rumeg durerea pentru că nu mi-am primit sărutul de bună dimineața.

Simona îmi oferă cârnați, brânză și miere. Dar, văzând că refuz dând din cap și cer doar cafea, scoate o prăjitură cu prune preparată de ea și apoi mă împinge ca să mă așez la masă lângă Eric.

– Ai dormit bine? întreabă el.

Dau din cap și încerc să nu-mi amintesc visul meu excitant. Dacă el ar ști...

Două minute mai târziu, Simona lasă o cafea cu lapte aburindă pe masă și o felie groasă de prăjitură cu prune. Înfometată, muște din prăjitură și, când simt gustul de unt și vanilie, exclam:

– Hmmm, este delicioasă, Simona!

Femeia, încântată, încuviințează și pleacă din bucătărie, în timp ce eu continui să iau micul dejun. Eric nu vorbește, doar mă studiază și, când nu mai pot, îl privesc și întreb:

Scanned with CamScanner

– Ce se întâmplă? De ce te uiți așa la mine?

Fără a zâmbi, se dă pe spate pe scaun și răspunde:

– Încă nu-mi vine să cred că ești aici, așezată în bucătăria casei mele.

Și, înainte ca eu să pot spune ceva, schimbă subiectul și adaugă:

– După ce termini, mergem la mama. Trebuie să-l iau pe Flyn și mâncăm prânzul acolo. Pe urmă, mă întâlnesc cu cineva. Azi am un meci de baschet.

– Joci baschet? întreb, surprinsă.

– Da.

– Serios?

– Da.

– Cu cine?

– Cu niște prieteni.

– Și de ce nu mi-ai spus că joci baschet?

Eric mă privește, mă privește, mă privește și, în cele din urmă, șoptește:

– Pentru că nu m-ai întrebat niciodată. Dar acum suntem în Germania, pe terenul meu, și te vor surprinde, poate, multe lucruri despre mine.

Încuviințez ca o toantă. Credeam că-l cunosc și, brusc, aflu că practică tir sportiv, joacă baschet și, probabil, mă va mai surprinde și cu altceva. Savurez, în continuare, micul dejun. Revederea cu mama lui și cunoștința cu Flyn sunt situații care mă stresează, motiv pentru care nu pot să nu spun tot ce-mi trece prin cap.

– Când ai zis că aici nu sunteți amatori de efuziuni când salutați, ai vrut să spui și că nu ne vom săruta de bună dimineața?

Observ că întrebarea mea îl surprinde, dar răspunde deschizând, din nou, ziarul:

– Ne vom săruta de fiecare dată când vom dori amândoi acest lucru.

E clar..., tocmai mi-a spus că acum nu are el chef. La naibaaaa...! Îmi dă să gust din propriul medicament și eu nu sunt un pacient foarte bun.

Scanned with CamScanner

Continui să mănânc prăjitură, dar, văzându-mi expresia feței, întreabă:

– Mai ai și alte întrebări?

Neg din cap și el revine la ziar, dar cu coada ochiului văd cum i se ridică ușor colțul gurii. Ce pramatie!

Când, în sfârșit, termin delicioșul mic dejun, se ridică și eu fac la fel. Mergem la intrare și ne scoatem hainele dintr-un dulap. Eric mă privește.

– Acum ce mai este? îi spun, văzându-i expresia feței.

– Haina ta nu este destul de groasă. Aici nu suntem în Spania.

Ating paltonul meu de la Desigual și declar:

– Stai liniștit, este mai mult decât suficient.

Încruntat, îmi ridică gulerul paltonului și, după ce mă ia de mână, afirmă în timp ce pășim către garaj prin interiorul casei:

– Trebuie să-ți cumpăr ceva, dacă nu vreau să te îmbolnăvești.

Oftez și nu răspund. Oricum, nu voi sta aici prea mult timp ca să fie nevoie să-mi cumpere ceva. După ce ne urcăm în Mitsubishi, Eric acționează telecomanda din mașină. Ușa garajului se deschide și încălzirea mașinii dezmorțește atmosfera într-o clipă. Ce tare e Mitsubishi!

Merge radioul și zâmbesc când recunosc muzica formației Maroon 5. Eric conduce. Este serios, mă rog, ca întotdeauna. Și, fără să-l întreb eu, începe să-mi explice pe unde trecem.

Casa lui, îmi spune, se află în districtul Trudering, un loc frumos, unde, la lumina zilei, văd că mai sunt și alte case ca cele din împrejurimi. Și ce mai case! Una mai grozavă ca alta. Când ieșim pe o șosea îmi spune că, puțin mai la sud, sunt câmpuri agricole și mici păduri. Asta mă bucură. Este important pentru mine ca natura să fie în apropiere, ca în Jerez.

Trecem prin districtul Riem și ajungem într-un cartier elegant numit Bogenhausen. Aici locuiește mama lui. După ce străbatem străzile cu vile de ambele părți, ne oprim în fața unui

Scanned with CamScanner

gard închis la culoare și tensiunea mă cuprinde. O cunosc pe Sonia și știu că este încântătoare, dar este mama lui Eric și asta mă face să am foarte mari emoții.

După ce Eric parchează mașina în interiorul unui garaj frumos, mă privește și zâmbește. Începe să mă cunoască și știe că, dacă sunt atât de tăcută, înseamnă că sunt emoționată. Când să spun o prostie ca să destind atmosfera, se deschide o ușă a casei și apare Sonia.

– Ce bucurie! Ce bucurie să vă am aici pe amândoi! spune, fericită.

Zâmbesc, nu pot face altceva. Și când Sonia mă îmbrățișează și eu fac la fel, îmi șoptește la ureche:

– Bine ai venit în Germania și la mine acasă, draga mea. Aici te vom iubi foarte mult.

– Mulțumesc, băigui cum pot.

Eric se apropie și-și sărută mama, apoi mă ia hotărât de mână și împreună intrăm în casă, unde atmosfera plăcută mă face rapid să mă destind. Totuși, zgomotul este atroce. Se aude o muzică repetitivă.

– Flyn este în camera de zi și joacă unul dintre jocurile lui infernale, ne explică Sonia.

Și, privindu-și fiul, adaugă:

– M-a înnebunit. Nu știe să joace fără muzica asta blestemată.

Eric zâmbește, iar ea continuă:

– Apropo, tocmai a sunat sora ta, Marta. Mi-a spus să o așteptăm cu masa. Vrea să o salute pe Jud.

– Perfect, încuviințează Eric, în timp ce eu mai am puțin și înnebunesc din cauza muzicii stridente care se aude din camera de zi.

Preț de câteva minute, Eric și mama lui vorbesc despre femeia care avea grijă de Flyn. Sunt amândoi dezamăgiți de ea și-i aud că au de gând să angajeze pe cineva care să-i ajute cu copilul. În timp ce vorbesc, mă surprinde să văd că o fac fără ca zgomotul infernal de fond să fie o problemă. În plus, am

Scanned with CamScanner

senzația să sunt obișnuiți cu el. Când termină, o tânără se apropie de noi și-i spune ceva Soniei. Aceasta, scuzându-se, pleacă împreună cu ea. Brusc, Eric îmi dă mâna.

– Ești pregătită să-l cunoști pe Flyn?

Fac un gest de aprobare. Întotdeauna mi-au plăcut copiii.

Păşim împreună către camera de zi. Eric deschide enorma ușă glisantă albă și decibelii muzicii cresc iremediabil. Este surd Flyn? Studiez camera. Este înaltă și spațioasă. Plină de lumină, fotografii și flori. Dar zgomotul este insuportabil.

Mă uit în față și văd un televizor enorm cu plasmă și niște războinici luptând fără milă. Recunosc jocul, *Mortal Kombat: Armageddon*. Este jocul care îi place atât de mult prietenului meu, Nacho, și pe care l-am jucat împreună ore în șir. Mare dependență mai dă!

Pe ecran, luptătorii sar și se bat, și observ că pe frumoasa canapea de culoare roz din fața televizorului se mișcă o șapcă roșie. Să fie Flyn, oare?

Eric se încruntă. Muzica este dată la maximum. Îmi dă drumul, pășește către canapea și, fără să spună nimic, se apleacă, ia o telecomandă și reduce volumul.

– Unchiul Eric! strigă o voce.

Și brusc, un băiețel scund sare și-l îmbrățișează pe Iceman al meu. Eric zâmbește și, în timp ce-l îmbrățișează la rândul lui, închide ochii.

Oh, Doamne, ce moment frumos!

Mi se face pielea de găină când percep iubirea pe care neamțul meu o simte pentru nepotul lui. Preț de câteva secunde, îi studiez pe amândoi în timp ce își împărtășesc secrete și-l aud pe copil cum râde.

Înainte de a mi-l prezenta, Eric îi dedică toată atenția în timp ce micuțul, emoționat de prezența lui, îi povestește ceva despre joc. După câteva minute în care puștiul încă nu și-a dat seama că mă aflu acolo, Eric îl lasă pe canapea și spune:

Scanned with CamScanner

– Flyn, vreau să ți-o prezint pe domnișoara Judith.

De unde sunt, percep cum spatele copilului se tensionează. Așa face și Iceman al meu când nu se simte foarte bine. Nu mă mir că și copilul face la fel. Dar, fără întârziere, pășesc spre fotoliu și, deși micuțul nu mă privește, îl salut în germană.

– Bună, Flyn!

Dintr-odată, își întoarce fețișoara, își înfige ochii închiși la culoare și migdalați în mine și răspunde, în timp ce Eric îi ia șapca, pentru a-i descoperi căpșorul brunet:

– Bună ziua, domnișoară Judith!

Vaaaaaai, ce chestie!

Chinez?

Flyn este chinez?

Surprinsă de trăsăturile orientale ale micuțului, când eu mă așteptam la tipicul copil cu ochi albaștri și piele albă, încerc să-mi revin după șocul inițial și, cu cel mai frumos zâmbet al meu, afirm la gestul amuzat al lui Eric:

– Flyn, îmi poți spune simplu Jud sau Judith, bine?

Ochii lui închiși la culoare mă scanează în profunzime și aprobă. Privirea lui neîncrezătoare este la fel de pătrunzătoare ca a unchiului său, și asta îmi face pielea de găină. Ce mai pereche! Dar, înainte de a putea spune altceva, intră în camera de zi mama lui Eric, Sonia.

– Oh, Doamne! Ce minune să pot vorbi fără să urlu. O să asurzesc! Flyn, puiule, nu poți să te joci cu volumul mai încet?

– Nu, Sonia, răspunde micuțul, menținându-și ochii ațintiți la mine.

Sonia?

Ce impersonal! De ce nu-i spune bunică sau buni?

Preț de câteva clipe, văd cum femeia vorbește cu copilul, până când îi sună mobilul. Când Sonia răspunde, micuțul se așază, din nou, în fotoliu.

– Jucăm o partidă, unchiule? întreabă.

Scanned with CamScanner

Eric o privește pe mama lui, dar aceasta iese din cameră grăbită. În cele din urmă, se așază lângă nepotul său. Înainte de a începe să joace, intervin și eu.

– Pot juca?

– Voi, fetele, nu știți să jucați asta, răspunde micul Flyn fără să mă privească.

Fața mea spune totul și, uitându-mă la Eric, intuiesc că disimulează un surâs.

Ce a spus piticul ăsta?

Dacă am urât ceva toată viața mea, a fost condiționarea sexelor pentru un anumit tip de activitate. Surprinsă de răspuns, îl studiez în continuare pe mucos, care stăruiește în a nu mă privi.

– Și de ce crezi că noi, fetele, nu știm să jucăm asta?

– Pentru că ăsta este un joc pentru bărbați, nu pentru femei, răspunde mișelul în timp ce-și ațintește, din nou, ochii închiși la culoare asupra mea.

– Aici greșești, Flyn, răspund calm.

– Nu, nu greșesc, insistă micuțul. Voi, fetele sunteți neîndemânatice la jocurile de război. Vouă vă plac mai mult jocurile cu prinți și modă.

– Cu adevărat crezi asta?

– Da.

– Și dacă eu îți demonstrez că și noi, fetele, jucăm *Mortal Kombat*...

Micuțul dă din cap. Se gândește ce să răspundă și, în cele din urmă, afirmă:

– Eu nu joc cu fete.

Cu ochii cât cepele, mă uit la Eric, cerându-i ajutorul, și-l întreb în spaniolă:

– Dar ce educație machistă îi dai acestui pitic morocănos?

Și, înainte ca el să răspundă, adaug, cu un surâs fals pe buze:

– Uite ce este, are noroc că este nepotul tău, pentru că dacă mi-ar fi spus asta un alt copil, i-aș fi spus cu vreo două de nu s-ar fi văzut, așa copil cum este.

Scanned with CamScanner

Eric zâmbește tâmp și răspunde, în timp ce-l ciufulește:

– Nu te speria, micuțo. O face ca să te impresioneze. Și apropo, Flyn vorbește perfect spaniolă.

Rămân cu gura căscată și, înainte de a putea spune ceva, micuțul mi-o ia înainte:

– Nu sunt un pitic morocănos și nu joc cu tine pentru că vreau să joc doar cu unchiul meu.

– Flyn..., îl ceartă Eric.

Convinsă că începutul cu copilul nu a fost deloc atât de bun cum mi-aș fi dorit, zâmbesc și șoptesc:

– Retrag „pitic morocănos". Și stai liniștit, nu joc dacă nu nu vrei.

Și, fără să mai spună ceva, nu se mai uită la mine și apasă *play*. Îngrozitoarea muzică începe din nou. Eric îmi face cu ochiul și începe să joace cu el.

Timp de douăzeci de minute, mă uit la ei cum joacă. Amândoi sunt foarte buni, dar îmi dau seama că eu cunosc mișcări pe care ei nu le știu, dar nu sunt dispusă să le dezvălui.

Sătulă să mă tot uit la ecran și ca cei doi masculi în devenire să mă ignore, mă ridic și încep să mă plimb prin camera de zi enormă. Mă duc până la un șemineu mare și mă uit la fotografiile expuse.

În ele este Eric împreună cu două fete. Una este Marta și presupun că cealaltă era Hannah, mama lui Flyn. Ele zâmbesc și-mi dau seama cât semănau Eric și Hannah: părul deschis la culoare, ochii albaștri și surâsul identic. Inconștient, zâmbesc.

Mai sunt și alte fotografii. Sonia cu copiii ei. Flyn bebeluș în brațele mamei lui, îmbrăcat în dovleac. Marta și Eric îmbrățișați. Mă surprinde o fotografie a lui Eric, mult mai tânăr și cu părul lung. Wow, ce sexy este Iceman al meu!

– Bună, Judith!

Scanned with CamScanner

Auzindu-mi numele, mă întorc și dau peste încântătorul zâmbet al Martei. Din cauza zgomotului, nu am auzit-o sosind. Ne îmbrățișăm și spune, luându-mă de mână:

– Văd că acești doi războinici te-au abandonat în favoarea jocului.

Îi privim amândouă și răspund ironic:

– Conform spuselor cuiva, noi, femeile, nu ne pricepem la jocuri.

Marta zâmbește, suspină și se apropie de mine.

– Nepotul meu este un mic monstru în devenire. Sunt convinsă că el ți-a spus asta, așa este?

Încuviințez și ea suspină din nou. În cele din urmă, adaugă:

– Hai în bucătărie să bem ceva.

Să ies din camera de zi este, pentru mine și mai ales pentru urechile mele, o binecuvântare.

Când ajungem în bucătărie, văd o femeie care gătește și ne salută. Marta mi-o prezintă drept Cristel și, când aceasta se întoarce la treburile ei, întreabă:

– Ce vrei să bei?

– Coca-cola.

Marta deschide frigiderul și ia două coca-cola. Îmi indică apoi să o urmez până într-o sufragerie frumoasă care se află lângă bucătărie. Ne așezăm la masă și, prin geamlâc, observ că Sonia, cu haina pe ea, vorbește la telefon afară. Când ne vede, zâmbește și Marta șoptește:

– Mama și iubiții ei.

Acest lucru mă surprinde. Nu este căsătorită Sonia cu tatăl Martei?

Și când curiozitatea mea este pe punctul de a exploda, Marta bea din coca-cola și-mi explică:

– Tatăl meu și ea au divorțat când eu aveam opt ani. Și, deși îl ador pe tatăl meu, sunt conștientă că este un bărbat foarte plictisitor. Mama este atât de plină de viață, încât are nevoie de un alt tip de viață nebună.

Scanned with CamScanner

Aprob ca o toantă și ea, amuzată, șoptește:

– Uită-te la ea, zici că are cincisprezece ani când vorbește cu vreun iubit la telefon.

Mă uit la Sonia și-mi dau seama că ceea ce spune Marta este adevărat. În acest moment, Sonia termină convorbirea și sare în sus de emoție. Deschide apoi geamlâcul și, când intră și vede că suntem singure, ne comunică, în timp ce-și scoate paltonul:

– Fetelor..., tocmai am fost invitată în Elveția. Am spus da și plec mâine.

Efuziunea ei mă face să zâmbesc.

– Cu cine, mamă? întreabă Marta.

Sonia se așază lângă noi și ne mărturisește în șoaptă, emoționată:

– Cu superbul Trevor Gerver.

– Trevor Gerver?! gesticulează Marta, și Sonia încuviințează.

– Da, draga mea!

– Vai, mamă! Trevor este un superb.

Înfoindu-și părul, Sonia ne explică:

– Draga mea, ți-am mai spus eu că tipul ăla se uita la picioarele mele mai mult decât trebuie când facem cursul. În plus, în ziua în care am sărit cu el cu parașuta, am observat că...

– Ai sărit cu parașuta? întreb cu gura căscată.

Mama și fiica îmi ordonă să tac prin gesturi și, în cele din urmă, Marta mă avertizează:

– Despre asta să nu vorbești nimic cu fratele meu că ne ceartă, ne-am înțeles?

Uimită, aprob din cap. Este un sport riscant care nu-i place deloc lui Eric.

– Dacă află fiul meu că amândouă urmăm acest curs, o să fie insuportabil, mă informează Sonia. Este foarte strict cu siguranța de când cu accidentul mortal al superbei mele Hannah.

– Știu..., știu... Eu fac motocros și, în ziua în care m-a văzut, aproape că...

Scanned with CamScanner

– Faci motocros? întreabă Marta, surprinsă.

Confirm și Marta aplaudă.

– Vaaaaai...! intervine Sonia, păi asta făcea și fiica mea cu Jürgen, vărul lui Eric. Și fiul meu nu s-a enervat când a aflat?

– Ba da, răspund, zâmbind, dar a înțeles acum că motocrosul face parte din mine și nu poate face nimic.

Marta și mama ei zâmbesc.

– În garaj mai am încă motocicleta lui Hannah, îmi spune Sonia. Când vrei, o poți lua. Cel puțin tu o vei folosi.

– Mamă! protestează Marta, vrei să-l superi pe Eric?

Sonia suspină, apoi dă din cap și, privind-o pe fata ei, răspunde:

– Eric se supără și dacă-l privești, draga mea.

– Și asta e adevărat, ironizează Marta.

– Și, deși se încăpățânează să vrea să trăim într-o bulă de sticlă ca să nu pățim nimic, continuă Sonia, trebuie să înțeleagă că viața este ca să o trăiești și, dacă mergi pe motocicletă sau sari cu parașuta, nu înseamnă neapărat că vei păți ceva oribil. Asta i-ar spune Hannah dacă ar mai fi în viață. Prin urmare, draga mea, insistă ea, privindu-mă, dacă tu vrei motocicleta, este a ta.

– Mulțumesc. Voi ține minte asta, zâmbesc, încântată.

În final, râdem toate trei. Este clar că Eric nu va fi niciodată liniștit lângă noi.

Printre râsete și confidențe, aflu că Trevor, despre care tot vorbesc ele, este proprietarul școlii de parașutism din afara orașului München. Acest lucru îmi atrage puternic atenția. Mi-ar plăcea la nebunie să urmez un curs de cădere liberă. Dar brusc, în timp ce o ascult vorbind de călătoria în Elveția, îmi dau seama că peste două zile este Revelionul! Și, neputând să tac, întreb:

– Te întorci de Revelion?

Amândouă mă privesc și Sonia răspunde:

– Nu, draga mea. Îl voi petrece în Elveția cu Trevor.

– Și Eric și Flyn îl vor petrece singuri? întreb, clipind cu gura căscată.

Scanned with CamScanner

Amândouă fac semn din cap că da.

– Da, mă lămurește Marta. Eu am planuri și mama la fel.

Fața mea spune totul, prin urmare Sonia este obligată să explice:

– De când a murit fiica mea, Hannah, noaptea aceasta nu mai este specială pentru nimeni, și cu atât mai puțin pentru mine. Eric înțelege asta și rămâne el cu Flyn.

Și, schimbând rapid subiectul, șoptește:

– Oh, Marta, ce să-mi iau în Elveția?!

Câteva clipe bune le mă ascult, gândindu-mă că tata nu ne-ar lăsa niciodată, sub nici o formă, singure pe sora mea sau pe mine cu nepoțica mea într-o seară atât de specială. O glumă de-a Martei mă face să zâmbesc, și conversația noastră se întrerupe când sosește Eric cu cel mic de mână.

El, care nu este prost, ne privește pe toate trei. Este clar că vorbeam de ceva ce nu vrem să afle, și Marta, pentru a disimula, se ridică să-l salute exact în clipa în care Sonia mă privește și șoptește:

– Nici un cuvânt despre ce s-a vorbit aici mereu-supăratului meu fiu. Păstrează secretul nostru, da, draga mea?

Răspund cu un semn afirmativ aproape imperceptibil, în timp ce observ că Eric zâmbește la ceva ce tocmai i-a spus Flyn.

Douăzeci de minute mai târziu, toți cinci, în jurul mesei din sufragerie, savurăm o delicioasă mâncare nemțească. Totul este foarte gustos.

La trei și jumătate, suntem cu toții așezați în camera de zi, vorbind, când văd că Eric se uită la ceas, se ridică, se apropie și, aplecându-se spre mine, spune, fixându-mă cu superbii lui ochi albaștri:

– Iubire, într-o oră trebuie să ajung la complexul sportiv din Oberföhring. Nu știu dacă-ți place baschetul, dar m-aș bucura să vii cu mine să vezi meciul.

Vocea lui, apropierea și modul în care îmi spune „iubire" fac să se agite miile de fluturi care locuiesc în interiorul meu. Îmi doresc să-l sărut. Îmi doresc să mă sărute. Dar nu este cel

Scanned with CamScanner

mai bun loc pentru a da frâu întregii noastre pasiuni reprimate. Fără ca eu să vorbesc, Eric știe ce gândesc. Intuiește. În cele din urmă, încuviințez, încântată, iar el zâmbește.

– Vreau și eu să merg, îl aud pe Flyn că spune.

Eric nu mă mai privește. Momentul nostru s-a sfârșit, iar el își îndreaptă atenția asupra micuțului.

– Bineînțeles. Pune-ți haina.

Scanned with CamScanner

10

Cincisprezece minute mai târziu, toți trei în elegantul Mitsubishi al lui Eric ne îndreptăm către complexul sportiv din Oberföhring. Când ajungem și Eric oprește motorul mașinii, Flyn iese ca din pușcă și dispare. Eu îl privesc, neliniștită, pe Eric, dar el spune, luându-și geanta de sport:

– Stai liniștită. Flyn cunoaște complexul sportiv foarte bine.

Puțin mai liniștită, îl întreb din mers:

– Ai văzut cum mă privește nepotul tău?

– Ți-aduci aminte cum mă privea la început nepoata ta? răspunde Eric.

Asta mă face să zâmbesc și el adaugă:

– Flyn este un copil. Nu trebuie decât să-l câștigi de partea ta, așa cum am făcut eu cu Luz.

– Bine..., ai dreptate. Dar nu știu de ce am impresia că nepotul tău seamănă cu unchiul lui, este foarte încăpățânat!

Eric izbucnește în râs. Se oprește, mă privește și, apropiindu-se de mine, se apleacă pentru a fi la înălțimea mea și șoptește:

– Dacă nu aș fi pedepsit, te-aș săruta chiar acum. Mi-aș pune gura pe a ta și ți-aș devora buzele cu o desfătare incredibilă. Apoi, te-aș pune în mașină, ți-aș smulge hainele și aș face dragoste cu tine cu o pasiune fără limite. Dar, din nefericire pentru mine, m-ai pedepsit și nu există vreo probabilitate să fac nimic din ceea ce doresc.

Inima îmi bate ca nebuna. Bum-bum... Bum-bum...

Doamne, ce efect a avut asupra mea ceea ce a spus acum! Și, când sunt dispusă să-l sărut, aud brusc:

– Judith! Eric!

Scanned with CamScanner

Mă uit spre dreapta și văd că apar Frida și Andrés cu micuțul Glen. Nu mai are rost să spun că ne-am topit în îmbrățișări pline de efuziune.

– Și tu joci baschet? întreb, uitându-mă la Andrés.

Amuzat, medicul îmi face cu ochiul.

– Eu sunt ce are echipa asta mai bun, șoptește și zâmbim cu toții.

Când ajungem la vestiare, Frida și Andrés se sărută.

Ce simpatici sunt!

Eric mă privește plin de dorință, dar nu se apropie de mine.

– Du-te cu Frida, iubire. Ne vedem după meci, îmi spune înainte să dispară pe ușă.

Doamne, vreau să mă săruteeeeeeeee! Dar nu. Nu o face.

Când ușa se închide, cred că am o față de toantă, pentru că Frida mă întreabă:

– Să nu-mi spui că încă este pedepsit?

Ca o proastă, încuviințez și prietena mea râde în hohote.

– Hai..., să mergem în tribună să le facem galerie băieților noștri. Apropo, îmi plac la nebunie cizmele tale. Sunt superbe și sexy!

Adâncită în gânduri, o urmez pe Frida. Ajungem până la o ușă și, când o deschid, îmi apare în față un frumos teren de baschet. Îl vedem pe Flyn, așezat într-o tribună galbenă cu PSP[6]-ul lui. Când ne vede, se ridică și, fără să ne salute, merge direct la Glen. Îi place de micuț. Ne așezăm și Flyn îi cere Fridei să-l lase să-l țină în brațe pe copil. Ea acceptă și, preț de câteva minute, îi tot face grimase pentru ca micul Glen să râdă.

Terenul se umple de oameni și, dintr-odată, Flyn îi dă copilul mamei lui și se așază cu câteva tribune mai jos decât noi.

– Cum te înțelegi cu Flyn? întreabă Frida, privindu-mă.

Înainte de a răspunde, ridic din umeri.

– Sincer, nu cred că mă place. Nu a vrut să joace cu mine și abia dacă-mi vorbește. Așa este mereu, sau doar cu mine?

Frida râde.

---

6 PSP – *PlayStation Portable* (n. red.).

Scanned with CamScanner

– Este un copil bun, dar nu este foarte comunicativ. Eu îl cunosc dintotdeauna și abia dacă am schimbat zece cuvinte. Îi plac jocurile mecanice și cele pe calculator. Dar când îl vede pe Glen, zâmbește neîncetat.

Brusc, tace o clipă, apoi șoptește:

– Pff, ce miroase! Mă duc până la baie să-l schimb scutecul acestui nicuț sconcs, sau murim cu toții din cauza mirosului.

– Vrei să vin cu tine?

– Nu, Judith. Rămâi aici. Nu stau mult.

Când pleacă, văd că Flyn a observat că am rămas singură. Îi zâmbesc, invitându-l să se așeze lângă mine, dar el refuză. Nu se mișcă și mă dau bărută. Cinci minute mai târziu intră un grup de femei de vârsta mea, toate aranjate și exagerat de parfumate. Se așază chiar în fața mea. Par foarte animate, în timp ce vorbesc despre o coafeză, până când jucătorii ies să se încălzească și rămân cu gura căscată recunoscându-l pe cel care vorbește cu Eric și Andrés. Este Björn!

Mă încălzesc teribil. Pe teren, la câțiva metri de mine, se află bărbatul pe care-l ador din toată inima, alături de alți doi cu care m-a împărțit în pat. Pfui, cât de fierbinte și cât de jenant! Încerc să mă ascund după mâna cu care încep să-mi fac vânt și nu știu unde să mă uit.

Când reușesc să mă liniștesc puțin și inima să nu-mi mai bată atât de tare, mă uit pe teren și mă înroșesc din nou ca racul când văd că cei trei bărbați mă privesc și mă salută. Timidă, ridic mâna și le răspund. Femeile care sunt în fața mea cred că pe ele le salută și șușotesc ca niște coțofene, salutându-i, la rândul lor, entuziasmate.

Sunt conștientă că nu-mi pot lua ochii de la Iceman al meu. Este atât de sexy... El mă privește, aruncă mingea, îmi face cu ochiul, iar eu zâmbesc ca o toantă. Doamne...! Îi stă atât de bine în galben și alb, încât îmi vine să strig „Frumosule, frumosule, frumosule!" de unde sunt așezată.

Flyn se apropie de unchiul lui și acesta, mulțumit, îi aruncă mingea. Copilul râde și Björn îl ia în brațe și-l învârte. Preț de câteva secunde, micuțul este centrul jocurilor bărbaților și este

Scanned with CamScanner

fericit. I se schimbă expresia feței și, pentru prima oară, îl văd zâmbind ca un copil de vârsta lui.

Când Flyn se retrage și se așază pe bancă, îl urmăresc, mândră, pe Eric pe teren. Nu mi l-am imaginat niciodată în rolul de sportiv și nu pot să mă gândesc decât că-mi place la nebunie! Preț de câteva minute mă bucur de ceea ce văd, în timp ce, involuntar, o aud pe una dintre femeile așezate în fața mea:

– Vai, vai... Astăzi joacă bărbatul pe care mi-l doresc în pat.

– Și eu în al meu, sare alta.

Toate râd și mă prefac și eu. Acest tip de comentarii între femei care se află în relație de camaraderie este foarte normal. Totul este amuzant și mă bucur de moment, până când alta exclamă:

– Oh, Doamne! Eric este din ce în ce mai bun. I-ați văzut picioarele?

Râd toate din nou și blonda idioată, pentru că nu are un alt nume, adaugă:

– Încă-mi aduc aminte de noaptea pe care am petrecut-o cu el. A fost colosal!

Sângele mi se îngroașă.

Cioc... Cioc... Gelozia bate la ușă.

Nu este deloc amuzant când mă gândesc că Eric a petrecut o noapte de sex cu aia și, mai ales, mă întreb dacă întâlnirea a avut într-adevăr loc.

– Lora, dar asta a fost cu mai mult de un an în urmă. Cum de-ți mai amintești?

Pffff! Aproape că aplaud când aud asta.

Eric a fost cu ea înainte de a mă cunoaște pe mine. Acest lucru nu i-l pot reproșa. Și eu am avut aventurile mele cu alți bărbați înainte de a fi cu el.

– Gina, nu-ți spun decât că Eric este un bărbat care lasă urme, răspunde Lora, și toate zâmbesc, chiar și eu.

O vreme, ascult cum femeile spun cu voce tare ce gândesc despre fiecare dintre bărbații care se încălzesc pe teren. Îi laudă

Scanned with CamScanner

pe toți, chiar și pe soțul Ginei. Când Lora vorbește de Andrés și apoi de Björn, îmi dau seama că ei îi este indiferent dacă este unul sau altul. Din modul în care vorbește despre ei deduc ce caută: sex.

– Lora, râde Gina, dacă vrei să repeți experiența cu Eric, nu trebuie decât să-l cucerești pe micul chinez. Știm toate că acel monstruleț este feblețea lui.

Lora strâmbă din nas uitându-se la Flyn. Își dă părul blond pe spate și, întinzându-se, șoptește:

– Pentru ce-l vreau eu pe Eric, nu am nevoie să cuceresc pe nimeni în afară de el.

Indignarea mea a atins cote maxime. Ele vorbesc despre iubitul meu și eu stau aici și ascult ce spun. Dintr-odată, apare Frida cu micuțul Glen și se așază lângă mine.

– Bună, fetelor! salută ea.

Cele patru femei privesc în spate și zâmbesc. Se pupă între ele, până când Frida decide să mă includă în grup.

– Fetelor, v-o prezint pe Judith, prietena lui Eric.

Fețele tipelor, mai ales a blondei cu părul lung, spun totul.

Ce surpriză pentru ea!

Frida a spus că sunt prietena lui, ceva ce i-am interzis lui Eric să spună, dar care, în acest moment, vreau să fie foarte clar în fața lor. Sunt prietena lui și el este al meu!

Dispusă să încep cu dreptul în relația cu ele, în ciuda comentariilor, decid să mă prefac că sunt surdă și, veselă nevoie mare, le salut. Începând din acea clipă, nu mai vorbește nici una dintre ele despre Eric.

Meciul începe și decid să mă concentrez asupra iubitului meu. Îl văd cum aleargă dintr-o parte în alta a terenului și acest lucru mă emoționează. Dar nu mă pricep la baschet. Înțeleg foarte puțin și Frida îmi explică. Andrés este apărător fix și Eric, extremă, și îmi dau seama rapid că poziția lui este importantă datorită combinației dintre înălțime și viteză. Aplaud de fiecare

Scanned with CamScanner

dată când marchează un coș de trei puncte și începe un contra-atac. Oh, Doamne, iubitul meu este atât de sexy...!

În pauză, mă prefac că nu observ cum îl privește Lora. Caută să-i atragă atenția, dar nu reușește deloc.

Eric este concentrat la ce vorbește cu colegii lui și mie îmi place asta. Mă înnebunește să văd cum se dedică total unei activități care-l fascinează.

Amuzată, aplaud ca o posedată când partida începe din nou și, împreună cu Frida, mă concentrez complet pe meci, astfel încât nici nu-mi dau seama când acesta se termină și băieții noștri câștigă la o diferență de douăsprezece puncte. Uraaa, uraaa!

Extrem de fericită, din poziția în care mă aflu observ cum Flyn aleargă pentru a-l îmbrățișa și acesta zâmbește, încântat, și-l ridică în brațe. Toți spectatorii încep să se miște de la locurile lor.

– Vino..., spune Frida, să mergem.

Sigură de ceea ce vreau să fac, ajung până pe teren împreună cu restul femeilor și văd că Eric se așază, transpirat, și-și pune bluza de trening. Seriozitatea i-a revenit pe chip, și asta îmi face inima să bată puternic. Este clar, sunt masochistă!

Brusc, îmi dau seama că Lora și cea care stă așezată lângă ea șoptesc ceva și-l privesc pe Iceman al meu. Și, neputând să stau cu brațele încrucișate, decid să intru în acțiune pentru a clarifica lucrurile o dată pentru totdeauna. Pășesc către Eric și, fără nici o reținere, mă așez pe el și, spre uimirea lui, îmi apropii gura de a lui și-l sărut. Îl sărut cu disperare, cu pasiune și cu plăcere. El, surprins la început, mă lasă să fac ce vreau și, în cele din urmă, șoptește cu vocea răgușită la doar câțiva centimetri de gura mea:

– Vai..., micuțo, dacă știam, te aduceam mai devreme pe un teren de baschet.

Excitată, zâmbesc, iar el întreabă:

– Asta înseamnă că pedeapsa mea a luat sfârșit?

Dau din cap că da. El închide ochii. Inspiră pe nas și mă sărută din nou.

Scanned with CamScanner

11

În timp ce bărbații fac duș după meci, mă duc cu Frida și fetele la o ieșire să-i așteptăm. Aici mă amuz ascultând comentariile lor. Lora nu a mai spus nimic supărător. Mă privește, însă, ciudat. Este clar: faptul că știe că sunt prietena lui Eric i-a tăiat tot elanul. Jumătate de oră mai târziu, bărbații încep să iasă din vestiar curați și îngrijiți.

Primul care se apropie de mine curios și zâmbitor este un băiat atât de blond, încât pare albinos.

– Bună! Tu ești Judith? Spanioloaica?

Sunt pe punctul de a spune „*Olé!*", dar până la urmă decid să nu o fac.

– Da, sunt Judith.

– *Olé..., toro..., paella!* spune unul dintre ei, iar eu râd.

Alți doi băieți, de data asta bruneți, se apropie de noi și se arată interesați de mine. Aici sunt o noutate, spanioloaica! Asta mă distrează și încep să vorbesc cu ei. Brusc, îl văd pe Eric că iese din vestiar și mă privește. Nu-i convine să mă vadă înconjurată de toți acei bărbați și eu zâmbesc. Gelozia asta prostească a lui îmi place, mai ales când văd că se oprește lângă Frida, Andrés și bebeluș și așteaptă să merg eu la el. Privirile ni se întâlnesc și face un gest care mă amuză. Îmi indică din cap să mă mișc.

Ignor ordinul. Nu vreau să încep să-l urmez ca un cățeluș. Nu, în mod clar nu voi mai fi la fel de plicticoasă cu el cum am fost cu câteva luni în urmă. În final, se apropie și, luându-mă posesiv de talie în fața colegilor lui, mă sărută pe buze și spune:

– Băieți, ea este prietena mea, Judith. Așa că, aveți grijă!

Prietenii lui râd și eu fac la fel, exact în momentul în care Björn se apropie de noi și, luându-mi o mână, mi-o sărută și

Scanned with CamScanner

mă salută. Mă emoționez în mod inexplicabil, dar mă relaxez când îmi dau seama că Björn nu face nimic ieșit din comun. Ba dimpotrivă, este absolut corect. După ce acesta mă salută, Eric mă sărută pe tâmplă și cu toții stabilesc să mergem să luăm cina la Jokers, restaurantul părinților lui Björn.

Mă uit la ceas. Este ora șapte și douăzeci seara.

Wow, ce oroare! Voi lua cina în intervalul orar pentru turiști străini.

Dar, dispusă să o fac, îl las pe Eric să mă înșface strâns de talie, în timp ce cu cealaltă mână îl apucă pe Flyn. Ne urcăm în mașină și micuțul, emoționat în urma meciului, vorbește non-stop cu unchiul lui. Nu mă include în nici un moment în conversație, dar chiar și așa mă simt integrată. În cele din urmă, nu are ce face și răspunde la anumite întrebări pe care eu le pun, și asta mă face să zâmbesc.

Când ajungem la Jokers, parcăm mașina, în spatele nostru opresc Frida și Andrés, și, în spatele lor, Björn. Este groaznic de frig și intrăm rapid în restaurant. Un neamț cam stângaci iese să ne salute, iar Björn îmi spune că este tatăl lui. Îl cheamă Klaus și este un tip foarte simpatic. În momentul în care află că sunt spanioloaică, spune *„paella"*, *„olé"* și *„torero"*, iar eu zâmbesc. Ce amuzant!

După ce ne servesc cu niște beri, sosește restul grupului și, câteva secunde mai târziu, o tânără din restaurant ne deschide un salonaș separat unde intrăm cu toții. Ne așezăm și-l las pe Eric să comande pentru mine. Trebuie să mă pun la zi cu bucătăria nemțească.

Printre râsete, cina începe și încerc să înțeleg tot ceea ce spun, dar amețesc tot încercând să ascult atâtea persoane conversând în germană. Ce limbă aspră! În timp ce mă concentrez pentru a înțelege tot ce povestesc, Eric se apropie și-mi spune la ureche:

– De când am aflat că nu mai sunt pedepsit, abia aștept să ajungem acasă, micuțo.

Zâmbesc și mă întreabă:

– Și tu vrei același lucru?

Scanned with CamScanner

Îi spun că da și Eric mă întreabă, din nou, la ureche, în timp ce face cerculețe cu degetul pe coapsa mea pe sub masă:

– Mă dorești?

Șmecheră, ridic o sprânceană, uitându-mă fix la el.

– Da, mult.

Eric zâmbește. Este fericit să audă asta.

– Pe o scară de la unu la zece, cât mă dorești? mă întreabă, surprinzându-mă.

Convinsă că libidoul meu a crescut până la cer, răspund:

– Zece nu este de ajuns. Cincizeci, să zicem?

Și acest răspuns al meu îi place. Ia un cartof prăjit de pe farfuria lui, mușcă din el și apoi mi-l bagă în gură. Amuzată, îl mestec. Preț de câteva minute continuăm să mâncăm, până când îl aud pe Eric că spune:

– Hai, Flyn, mănâncă sau mănânc eu ce ai în farfurie. Mi-e foame. Foarte foame.

Micuțul încuviințează și, dintr-odată, Björn izbucnește în râs.

– Eric, când i-am povestit noii bucătărese a tatălui meu că Judith este spanioloaică, mi-a cerut să i-o prezinți.

Zâmbesc amândoi și, fără a pierde timpul, Eric se ridică, își lovește complice palma cu Björn, mă ia de mână și spune:

– Să facem, atunci, ce dorește bucătăreasa, altfel nu putem să mai venim aici.

Uimită, mă ridic sub privirile tuturor, și, când Flyn încearcă să se ridice pentru a ne însoți, Björn, atrăgându-i atenția micuțului, spune:

– Dacă pleci, îți mănânc eu toți cartofii.

Micuțul își apără proprietatea, în timp ce noi ne îndepărtăm de grup. Ieșim din salon, traversăm un hol mare și, brusc, Eric se oprește în fața unei uși, introduce o cheie în broască, mă face să intru și, după ce închide ușa, șoptește, desfăcându-și haina:

– Nu mă mai pot abține, iubire. Mi-e foame, dar nu de mâncarea ce mă așteaptă pe masă.

Scanned with CamScanner

Îl privesc uimită.

– Nu mergeam să salutăm bucătăreasa?

Eric se apropie de mine, devorându-mă din priviri.

– Dezbracă-te, iubire. Scara cincizeci a dorinței, ai uitat?

Cu uimirea întipărită încă pe față, încerc să răspund, dar Eric mă ia impetuos de mijloc și mă urcă pe masa din birou. Nu îmi spusese să mă dezbrac?

Își trece limba mai întâi pe buza mea de sus, apoi pe cea de jos și, când termină contactul sexy cu o mușcătură, sunt eu cea care se aruncă asupra gurii lui și i-o devorez.

Căldură.

Excitație.

Moment de nebunie.

Preț de câteva minute, ne sărutăm frenetic și ne atingem. Eric este atât de fierbinte, atât de nerăbdător, încât simt că mă topesc, dar când îmi ridică, repede, rochia și-și pune mâinile enorme pe elasticul ciorapilor mei, spun:

– *Stop!*

Ordinul meu îl oprește și, înainte de a continua, adaug:

– Nu vreau să-mi rupi nici ciorapii, nici chiloții. Sunt noi și au costat mult. Mi le dau eu jos.

Zâmbește, zâmbește, zâmbește... Oh, Doamne! Când zâmbește, inima îmi tresaltă năvalnic.

Să-mi rupă ce vrea el!

Eric face un pas în spate. Îmi dau seama că mă dorește din ce în ce mai mult. Fără întârziere, îi pun un picior pe piept. Îmi desface cizma privindu-mă în ochi și mi-o scoate. Repet aceeași acțiune cu celălalt picior și cu cealaltă cizmă.

Wow, ce sexy este Iceman al meu!

Când ambele cizme sunt pe jos, cobor de pe masă, face un pas în spate și eu îmi scot ciorapii. Îi las pe masă.

Respirația lui Eric este la fel de neregulată ca a mea și, când îngenunchează în fața mea, fără a fi nevoie să-mi ceară ce vrea,

Scanned with CamScanner

accept totul. Mă apropii de el, el își apropie fața de chiloții mei, închide ochii și șoptește:

– Nici nu știi ce dor mi-a fost de tine!

Și mie mi-a fost dor de el și, având chef de sex, îmi înfig mâinile în părul lui și-l ciufulesc, în timp ce el, fără să se miște, își freacă obrazul de muntele meu Venus, până când, cu un deget, îmi trage în jos chiloții, traversează cu gura tatuajul meu și-l aud șoptind:

– Cere-mi ce vrei, micuțo..., orice.

Tot repetând această frază pe care el o spune mereu și pe care eu mi-am tatuat-o pe corp, îmi coboară chiloții, mi-i dă jos, îi lasă pe masă și, ridicându-se, mă ia în brațe, mă așază pe masă, îmi desface picioarele, își dă jos pantalonii negri de trening și, când îmi ațintesc ochii pe penisul lui erect și tentant, șoptește în timp ce mă culcă pe spate:

– Înnebunesc când citesc această frază pe corpul tău, micuțo. Aș petrece ore în șir savurându-te, dar nu avem timp de preludii, prin urmare te voi avea chiar acum.

Și, fără a mai spune ceva, își apropie enorma erecție de intrarea în umedul meu vagin și, dintr-o singură mișcare, mă penetrează.

Da..., da..., da...

Oh, da!

Se aude zumzetul oamenilor în spatele ușii închise și Eric mă posedă. Îl privesc. Savurez plăcerea.

– S-a terminat cu secretele între noi, șoptesc.

Eric încuviințează. Mă penetrează.

– Vreau sinceritate în relația noastră, insist gâfâind.

– Bineînțeles, micuțo. Promit, acum și întotdeauna.

Muzica ajunge până la noi, dar eu pot doar să mă bucur de ceea ce simt în acel moment. Sunt satisfăcută în repetate rânduri cu multă vigoare de bărbatul pe care-l doresc cel mai mult pe lume și îmi place la nebunie.

Scanned with CamScanner

Mâinile lui puternice mă prind de talie, mă manevrează, iar eu, bucuroasă de acest moment, mă las în voia lui.

Eric mă tot strânge către el, în timp ce-și încleștează gura și aud cum geme. Corpul meu se deschide pentru a-l primi și gâfâi, dispusă să mă deschid din ce în ce mai mult pentru el. Brusc, mă ridică în brațe și mă sprijină de perete.

Oh, Doamne, da!

Penetrările lui devin din ce în ce mai intense. Mai posesive. Unu..., doi..., trei..., șapte..., opt..., nouă... lovituri și gem de plăcere.

Mâinile lui, care mă susțin, îmi strâng fesele. Mă imobilizează pe perete și eu doar pot primi, încântată, în repetate rânduri, minunatul și răvășitorul său atac. Așa este Eric. Așa ne iubim noi. Așa este pasiunea noastră.

Căldură. Îmi este îngrozitor de cald și simt că un orgasm nimicitor este pe punctul de a mă face să strig. Eric mă privește și zâmbește. Mă abțin să strig, îmi apropii gura de urechea lui și abia pot șopti:

– Acum..., iubire..., împinge mai tare acum.

Eric își intensifică penetrările, fiind expert în asta. Se adâncește în mine până la capăt, în timp ce eu mă delectez și explodez de exaltare. Eric îmi dă ceea ce-i cer. Este stăpânul meu. Iubirea mea. Servitorul meu. Este totul pentru mine și, când căldura dintre noi mai are puțin și ne carbonizează, aud cum eliberăm un strigăt surd pe care-l acoperim cu un sărut.

Câteva clipe mai târziu, se arcuiește deasupra mea și eu îl strâng către mine, decisă să nu-l las să iasă din mine toată noaptea.

Când tremurul minunatului orgasm începe să dispară, ne privim în ochi și el șoptește, cu penisul încă în mine:

– Nu pot trăi fără tine. Ce mi-ai făcut?

Asta mă face să zâmbesc și, după ce-i dau un sărut candid pe buze, răspund:

– Ți-am făcut exact ce mi-ai făcut și tu mie. Te-am făcut să te îndrăgostești!

Scanned with CamScanner

Preț de câteva secunde, Iceman al meu se uită la mine cu privirea lui atât de specifică, atât de nemțească și de cuceritoare care mă înnebunește. Mi-ar plăcea la nebunie să intru în mintea lui și să știu ce-i trece prin cap când mă privește așa. În cele din urmă, mă sărută pe buze și-mi dă drumul împotriva voinței sale.

– Te-aș penetra în fiecare colț din acest loc, dar cred că trebuie să ne întoarcem la restul grupului.

Aprob cu însuflețire. Văd ciorapii și chiloții pe masă și mi-i pun repede, deși, înainte, Eric deschide un sertar și scoate câteva șervețele de hârtie pentru a ne șterge.

– Vai..., vai, domnule Zimmerman, constat mucalit, din câte văd eu, nu este prima dată când veniți aici pentru a vă satisface necesitățile.

Eric zâmbește și, după ce se șterge și aruncă hârtia într-un coș de gunoi, răspunde în timp ce-și aranjează pantalonii negri:

– Nu vă înșelați, domnișoară Flores. Acest restaurant este al tatălui lui Björn și am vizitat cămăruța asta de multe ori pentru a ne distra și împărți anumite companii feminine.

Comentariul lui mi se pare amuzant, dar gelozia spaniolă atât de caracteristică personalității mele mă provoacă să fac un pas în față. Eric mă privește.

– Sper ca de acum încolo să contezi întotdeauna pe mine, declar, micșorându-mi ochii.

Eric zâmbește.

– Să nu te îndoiești de asta, micuțo. Știi deja că tu ești centrul dorinței mele.

Foc...

Mă înnebunește să vorbesc atât de clar despre sex cu Eric. Conștient de asta, el se apropie de mine și mă cuprinde cu brațele de talie.

– În curând îți voi desface picioarele pentru ca altul să te penetreze în fața mea, în timp ce eu îți sărut buzele și-ți beau gemetele de plăcere. Am erecție doar când mă gândesc.

Scanned with CamScanner

Roșie.... cred că sunt mai roșie decât o roșie pe arac. Când îmi imaginez doar ce tocmai a spus, mă ambalez și înnebunesc.

– Îți dorești să se întâmple ceea ce am spus?

Fără nici o urmă de rușine, dau din cap că da. Dacă m-ar vedea tata, m-ar dezmoșteni. Amuzat, Eric zâmbește și mă sărută cu drag.

– O vom face, îți promit. Acum, însă, îmbracă-te, frumoaso. O masă plină de oameni ne așteaptă la câțiva metri de aici și, dacă mai întârziem mult, vor începe să ne suspecteze.

Stârnită de ceea ce s-a întâmplat și de ultimele lui cuvinte, îmi pun ciorapii. Eric mă ajută, apoi, să-mi prind cizmele.

– Sunt decentă din nou? întreb după ce mă îmbrac, privindu-l.

Eric mă privește de sus în jos și, înainte de a deschide ușa, șoptește:

– Da, iubire, deși când ajungem acasă te vreau complet indecentă.

Comentariul lui mă face să râd și, după ce răsuflă, îmi spune:

– Hai să ieșim din camera asta, altfel nu mă pot abține și-ți rup ciorapii scumpi și chiloții tăi noi.

Noaptea, după ce ajungem acasă și Eric îl culcă pe Flyn, închidem ușa camerei noastre și facem ce ne place cel mai mult: sex sălbatic, neîngrădit și fierbinte.

Scanned with CamScanner

12

Sîmbătă, 29 decembrie, Eric îmi cere să-i dedic toată ziua nepotului său. Ochii lui în momentul în care-mi spune acest lucru îmi arată cât de neliniștit este din această cauză, dar eu încuviințez, convinsă că așa este mai bine pentru toți, în special pentru Flyn. Asta da, nu pierde nici o ocazie pentru a mă face să mă simt în plus. Nu-i dau atenție. Este un copil. O mare parte a zilei ne jucăm pe Wii și PlayStation, singurul lucru care pare să-l motiveze pe copil și-i demonstrez că noi, fetele, știm să facem mai multe decât crede el.

Mă distrează să observ cum se uită când îl bat pe Eric la Moto GP sau pe el când jucăm o partidă de Mario Bros. Micuțului nu-i vine să creadă ce vede. Îi bate o fată! Dar îl las să mă bată la *Mortal Kombat* ca să-l ajut puțin și ca să nu mă mai urască. Flyn este un copil greu de abordat, demn nepot al lui Iceman al meu.

Toată ziua, Eric și cu mine ne dedicăm exclusiv lui, iar seara, capul meu este cât o baniță din cauza muzicii de la jocurile video. Dar la ora cinei, surprinsă, observ că Flyn mă întreabă dacă vreau salată și-mi umple paharul de coca-cola fără să i-o cer când mi se golește. Este un început. Eric și cu mine zâmbim.

Când, în sfârșit, reușim să-l epuizăm și să-l culcăm pe copil, suntem în intimitatea camerei noastre. Iubitul meu e doar al meu. Mă bucur de el, de gura lui, de modul în care face dragoste cu mine și știu că și el se simte bine cu mine.

În timp ce mă penetrează, ne privim în ochi în permanență și ne spunem lucruri fierbinți și sexy. Jocul lui este și al meu și amândoi ne simțim incredibil de bine.

Când mă trezesc duminică sunt singură în pat, ca de obicei. Eric doarme mereu foarte puțin. Mă uit la ceas. Zece și

Scanned with CamScanner

opt minute. Sunt epuizată. După noaptea plină de acțiune cu Eric, nu vreau decât să dorm, și iar să dorm, dar sunt conștientă că în Germania lumea se trezește foarte devreme și trebuie să mă scol.

Brusc, ușa se deschide și obiectul celor mai păcătoase și întunecate dorințe ale mele apare cu o tavă cu micul dejun. Este superb cu blugii și puloverul lui grena.

– Bună dimineața, brunetico!

Apelativul acesta, pe care mi-l tot spune tata, mă face să zâmbesc. Eric se așază pe pat și mă sărută de bună dimineața.

– Cum se simte prietena mea azi? întreabă drăgăstos.

Superîncântată și plină de iubire, îmi dau părul de pe față și răspund:

– Epuizată, dar fericită.

Răspunsul meu îi place, dar, înainte de a spune ceva, observ tava și văd ceva ce mă lasă mască.

– *Churros?* Mi-ai adus desertul nostru tradițional?

El face semn că da cu un zâmbet amabil, în timp ce eu iau unul, îl dau prin zahăr și mușc din el.

– Mmm, delicios!

Și, când mă uit la degete, șoptesc:

– Cu grăsimea lor cu tot.

Hohotul de râs al lui Eric răsună în cameră.

Oh, Doamne, să mănânci *churros* în Germania este imposibil de imaginat!

– Dar de unde ai cumpărat așa ceva? întreb, încă surprinsă.

Cu un zâmbet larg, Eric ia alt *churro* și mușcă din el.

– I-am spus Simonei că acești *churros* sunt tradiționali în Spania și că-ți plăceau mult la micul dejun. Și ea, nu știu cum, ți i-a preparat.

– Vai, ce minunăție! exclam, încântată. Când i-oi spune lui tata că am avut cafea cu *churros* în Germania la micul dejun, o să rămână mască.

Scanned with CamScanner

Eric zâmbește și zâmbesc și eu în timp ce mâncăm *churros*. Când să mă șterg cu șervețelul, când îl apuc, apare inelul pe care i l-am returnat lui Eric la birou.

– Ești, din nou, prietena mea și vreau să-l porți.

Îl privesc. Mă privește. Zâmbesc. Zâmbește și nebunul meu iubit la inelul și mi-l pune pe deget. Îmi sărută, apoi, mâna și șoptește cu voce răgușită:

– Ești, din nou, a mea, toată.

Corpul mi se încălzește. Îl ador. Îl sărut pe buze și, când mă separ de el, șoptesc:

– Apropo, iubitule, te pot întreba ceva referitor la Flyn?

– Bineînțeles.

După ce înghit acel *churro* delicios, îmi ațintesc privirea asupra lui și întreb:

– De ce nu mi-ai spus că nepotul tău Flyn este chinez?

Eric izbucnește în râs.

– Nu este chinez. Este neamț. Să nu-l faci chinez, că se supără rău de tot. Nu știu de ce urăște cuvântul ăsta. Sora mea, Hannah, s-a dus să locuiască doi ani în Coreea. Acolo l-a cunoscut pe Lee Wan. Când Hannah a rămas însărcinată, s-a hotărât să se întoarcă în Germania pentru a-l naște pe Flyn aici. Prin urmare, este neamț!

– Și tatăl lui Flyn?

Eric face o grimasă.

– Era un bărbat căsătorit și nu a vrut niciodată să știe nimic de el.

Încuviințez din cap și, fără să mă aștept, continuă:

– A avut un tată în Germania timp de doi ani. Sora mea a avut un prieten pe nume Leo. Băiatul îl adora, dar când s-a întâmplat ce s-a întâmplat cu sora mea, imbecilul nu a mai vrut să știe nimic de el. Mi-a dat de înțeles ceea ce am crezut eu întotdeauna: că el era cu sora mea doar pentru bani.

Decid să nu mai întreb nimic. Nu trebuie. Continui să mănânc, iar Eric mă sărută pe frunte. Preț de câteva secunde, ne

Scanned with CamScanner

privim și știu că a sosit momentul pentru a vorbi despre ceea ce mă frământă. Dar înainte, beau din cafea.

– Eric, mâine este Revelionul și eu...

Nu mă lasă să continui.

– Știu ce-mi vei spune, mă asigură, punându-mi un deget pe gură. Vrei să te întorci în Spania pentru a petrece Revelionul împreună cu familia ta, nu-i așa?

– Da.

Eric încuviințează, iar eu continui:

– Cred că ar trebui să plec astăzi. Mâine este Revelionul și..., mă rog, mă-nțelegi.

Suspină, dar este de acord. Resemnarea lui mă emoționează.

– Vreau să știi că, deși mi-ar face o deosebită plăcere să rămâi aici, cu mine, te înțeleg. De data asta însă, nu te voi putea însoți. Trebuie să rămân cu Flyn. Mama și sora mea au planuri și eu vreau să petrec noaptea cu el, acasă. Și tu mă înțelegi, nu-i așa?

Când îmi aduc aminte de asta, mi se rupe inima. Cum să rămână singuri? Dar, înainte ca eu să pot spune ceva, neamțul meu adaugă:

– Familia mea s-a năruit în ziua în care a murit Hannah. Și nu le pot reproșa nimic. Cel care a dispărut la primul Revelion am fost eu. În fine..., nu vreau să vorbesc despre asta, Jud. Tu du-te în Spania și distrează-te. Flyn și cu mine vom fi bine aici.

Durerea pe care o văd în privirea lui mă face să-i ating obrazul. Vreau să vorbesc cu el despre acest lucru, dar Iceman al meu nu vrea să-mi fie milă de el.

– Voi suna la aeroport ca să pregătească avionul privat.

– Nu..., nu este cazul. Voi lua un zbor normal. Nu este cazul să...

– Insist, Jud. Ești prietena mea și...

– Te rog, Eric, nu complica mai mult lucrurile, îi întrerup eu. Cred că este mai bine să merg cu un zbor regulat. Te rog.

– De acord, spune, după o tăcere mai mult decât semnificativă. Rezolv eu.

Scanned with CamScanner

– Mulțumesc, șoptesc.

Resemnat, clipește și întreabă:

– Vii înapoi după Revelion?

Ideile încep să mi se învârtă în cap. Cum poate să mă întrebe așa ceva? Chiar nu și-a dat seama că-l iubesc la nebunie? Vreau să urlu că bineînțeles că mă voi întoarce, dar el îmi ia mâinile.

– Vreau să știi, adaugă, că, dacă te întorci lângă mine, voi face tot ce-mi stă în putință ca să nu-ți fie dor de nimic din ce ai în Spania. Știu că ești foarte atașată de familia ta și că separarea de ea este lucrul cel mai greu de suportat pentru tine, dar eu te voi proteja, te voi iubi și, mai ales, te voi iubi foarte mult. Vreau să fii fericită cu mine la München și, dacă pentru asta trebuie să învățăm cu toții lucruri spaniole, le vom învăța și vom reuși să te facem să te simți ca acasă. În ceea ce-l privește pe Flyn, dă-i timp. Sunt sigur că, mult mai repede decât te aștepți, micuțul te va adora la fel, dacă nu mai mult decât mine. Ți-am mai spus că este un copil oarecum aparte și...

– Eric, îl întrerup, emoționată, te iubesc.

Tonul vocii, ceea ce tocmai am spus și privirea lui îmi ridică toți perii de pe corp, mai ales când aud că spune:

– Te iubesc atât de mult, micuțo, încât înnebunesc când stau departe de tine.

Privirile noastre sunt sincere și cuvintele mult mai mult. Ne iubim. Ne iubim nebunește și, când să se apropie de gura mea pentru a mă săruta, ușa se deschide până la perete și apare micuțul Flyn.

– Unchiuleeee! De ce întârzii atât?

Ne aranjăm amândoi repede și, văzând că Eric nu spune nimic, doar ne privește, iau de pe tavă ceva și-l întreb în spaniolă:

– Vrei un *churro*, Flyn?

Micuțul se strâmbă. Nu cunoaște cuvântul *churro*, iar pe mine nu mă suportă. Și, cum nu este dispus să mai piardă vreo secundă în plus din timpul cu unchiul său, răspunde:

Scanned with CamScanner

– Unchiule, te aștept jos ca să jucăm.

Și, înainte ca vreunul din noi să poată spune ceva, închide ușa și pleacă.

Când rămân singură cu Eric în cameră, îl privesc zâmbitoare.

– Nu am nici cea mai mică îndoială că Flyn se va bucura mult când voi pleca.

Eric nu spune nimic. Tace, mă sărută pe buze, apoi se ridică și pleacă. Câteva clipe, privesc ușa fără să înțeleg cum de Sonia și Marta, mama și sora lui Eric, îi pot lăsa singuri în aceste zile atât de importante. Acest lucru mă întristează.

La șase și jumătate după-amiaza, Eric, Flyn și cu mine suntem la aeroport. Nu trebuie să dau nimic la cală. Am doar un rucsac cu puține lucruri în el. Sunt emoționată. Foarte emoționată. Mă doare inima să mă despart de ei, dar trebuie să fiu cu familia mea.

În ciuda răcelii pe care i-o citesc în ochi, Eric încearcă să glumească. Este mecanismul său de apărare. Face asta pentru a nu suferi. Când, în sfârșit, vine momentul despărțirii, mă aplec și-l sărut pe Flyn pe obraz.

– Tinere, a fost o plăcere să te cunosc, și, când mă întorc, vreau să-mi iau revanșa la *Mortal Kombat*.

Micuțul dă din cap că da și, preț de câteva secunde, văd puțină căldură în privirea lui, dar apoi se uită în altă parte și, când mă privește din nou, căldura deja nu mai există.

Îndemnat de Eric, Flyn se depărtează de noi câțiva metri și se așază să aștepte.

– Eric, eu...

Dar nu pot continua. Eric mă sărută cu blândețe și, când se retrage puțin, își ațintește ochii albaștri pătrunzători asupra mea.

– Distrează-te, micuțo. Salută-i pe ai tăi din partea mea și nu uita că te poți întoarce oricând dorești. Voi aștepta apelul tău pentru a veni din nou la aeroport să te iau. Oricând și la orice oră.

Scanned with CamScanner

Emoționată. încuviințez. Îmi vine să plâng rău, dar mă abțin. Nu trebuie să o fac, în caz contrar voi părea slabă de înger și niciodată nu mi-a plăcut asta. De aceea, zâmbesc, îl mai sărut o dată pe iubitul meu și, după ce-i fac cu ochiul lui Flyn, pășesc către controlul de securitate. După ce trec de control și-mi recuperez poșeta și rucsacul, mă întorc ca să spun la revedere și mă doare inima când văd că Eric și micuțul deja nu mai sunt. Au plecat.

Merg prin aeroport sigură pe mine și caut pe panou poarta mea de îmbarcare și, după ce aflu care este, mă îndrept către ea. A mai rămas o oră până la începerea îmbarcării și mă hotărăsc să mă plimb prin magazine ca să mai treacă timpul. Dar mintea mea nu este unde trebuie și nu pot să mă gândesc decât la Eric. La iubirea mea. La durerea pe care am văzut-o în ochii lui când m-am despărțit de el, și asta mă întristează și mai tare.

Obosită și epuizată de tristețea pe care o simt, mă așez și studiez oamenii care trec pe lângă mine. Oameni veseli și triști. Oameni cu familie și oameni singuri. Stau așa o bună bucată de vreme, până când îmi sună mobilul. Este tata.

– Bună, brunețico. Unde ești, suflețelul meu?

– În aeroport. Aștept să deschidă poarta de îmbarcare.

– La ce oră ajungi la Madrid?

Mă uit pe bilet.

– Teoretic, la unsprezece aterizăm și la unsprezece și jumătate iau ultimul zbor care merge la Jerez.

– Perfect! Te aștept la aeroportul din Jerez.

Un timp, vorbim despre lucruri banale.

– Ești bine, fata tatei? întreabă. Te simt puțin abătută.

Și, cum nu-mi pot ascunde sentimentele față de bărbatul care mi-a dat viață și mă adoră, răspund:

– Tată, este totul atât de complicat încât..., încât... mă stresez.

– Complicat?

– Da, tată..., foarte complicat.

Scanned with CamScanner

– Te-ai certat iar cu Eric? întreabă tata, fără să mă înțeleagă bine.

– Nu, tată, nu. Nici vorbă de așa ceva.

– Atunci, care este problema, draga mea?

Înainte de a spune ceva, mă conving că trebuie să vorbesc cu el despre ceea ce mi se întâmplă.

– Tată, eu vreau să petrec Revelionul cu voi. Vreau să te văd pe tine, pe Luz și pe nebuna de Raquel, dar..., dar...

Râsul drăgăstos al tatălui meu mă face să zâmbesc, deși încă nu pot.

– Dar ești îndrăgostită de Eric și vrei să stai și cu el, așa este, fata tatei?

– Da, tată, și mă simt groaznic din cauza asta, șoptesc, în timp ce văd cum două stewardese se duc la poarta de îmbarcare prin care trebuie să ajung la avion.

– Știi, brunețico? Când am cunoscut-o pe mama ta, ea locuia în Barcelona și, după cum bine știi, eu în Jerez, și te asigur că ceea ce ți se întâmplă ție am simțit și eu, și sfatul pe care ți-l pot da este să faci ce-ți spune inima.

– Dar, tată, eu...

– Ascultă-mă și taci, sufletul meu. Atât Luz, cât și sora ta și cu mine știm că ne iubești. Te vom avea și te vom iubi tot restul vieții, dar drumul tău trebuie să înceapă așa cum a început și al meu, și apoi cel al surorii tale, când s-a căsătorit. Fii egoistă, sufletul meu! Gândește-te la ce vrei tu, la ce dorești. Și, dacă în acest moment, inima ta îți cere să rămâi în Germania cu Eric, fă-o! Bucură-te de asta! Pentru că dacă faci asta eu voi fi mai fericit decât dacă te am aici, lângă mine, tristă și cu cearcăne.

– Tată..., ce romantic ești, suspin, tulburată de cuvintele lui.

– Hai, hai, brunețico!

– Oooof, tată! plâng emoționată. Ești cel mai bun..., cel mai bun.

Bunătatea lui îmi umple din nou inima, când aud că spune:

– Ești fetița mea, te cunosc mai bine ca oricine pe lumea asta și nu vreau decât să fii fericită. Și dacă ești fericită cu neamțul

Scanned with CamScanner

ăla care te scoate din sărite, lăudat fie Domnul! Fii fericită și bucură-te de viață. Eu știu că mă iubești și tu știi că eu te iubesc. Unde este problema? Nu contează că ești în Germania sau lângă mine, pentru că știm că ne vom avea mereu unul pe altul pentru tot restul vieții. Pentru că tu ești brunețica mea, și asta, nici distanța, nici Eric, nimic nu o va schimba.

Emoționată de cuvintele sale, plâng, iar el continuă:

– Haaaai..., hai..., nu mai plânge, că mă emoționez și-mi crește tensiunea. Și tu nu vrei asta, nu-i așa?

Întrebarea lui mă face să scap un hohot de râs plin de lacrimi. Tatăl meu este deosebit. Foarte deosebit!

– Ia zi, sufletul meu, de ce nu rămâi tu în Germania și nu petreci Revelionul veselă și fericită? Acesta este începutul vieții pe care o planificaseși de curând și cred că, dacă o începi de Crăciun, va fi mereu o amintire frumoasă pentru voi, nu crezi?

– Tată..., sigur nu te deranjează?

– Normal că nu, sufletul meu. Așa că, zâmbește și du-te la Eric. Salută-l din partea mea și, te rog, fii fericită ca să pot fi și eu fericit, bine?

– Bine, tată.

Și, înainte de a închide, adaug:

– Mâine-seară vă sun. Te iubesc, tată. Te iubesc mult.

– Și eu te iubesc, brunețico.

Tulburată, emoționată și cu mii de senzații în interior, închid și-mi șterg lacrimile. Preț de câteva minute rămân așezată, în timp ce capul meu se gândește ce trebuie să fac. Tata sau Eric? Eric sau tata? În cele din urmă, când pasagerii zborului meu încep îmbarcarea, îmi iau rucsacul și îmi este foarte clar unde trebuie să merg. Să fiu cu dragostea mea.

Scanned with CamScanner

13

Când taxiul ajunge la poarta enormei vile în care locuiește Eric, plătesc cu Visa și cobor. Cum era de așteptat, ninge iar și cizmele mele se afundă în zăpadă, dar nu contează; sunt înghețată, dar fericită. Când pleacă taxiul, rămân singură în fața gardului impunător și un zgomot din apropiere mă face să tresar. Mă uit la tomberoanele din stânga mea și sar brusc. Niște ochi strălucitori și mari mă observă și țip.

– La naiba, ce sperietură!

Țipătul meu îl face pe cățel să fugă, speriat. Cred că s-a speriat mai rău decât mine. Când rămân, din nou, singură, caut soneria ca să-mi deschidă, dar văd că se aprinde o lumină în căsuța în care stau Simona și Norbert. Perdelele unei ferestre se mișcă și, imediat, se deschide o ușă de lângă gard.

– Domnișoara Judith? Pentru numele lui Dumnezeu, o să înghețați!

Mă întorc și-l văd pe Norbert, soțul Simonei, care, îmbrăcat cu un palton închis la culoare și lung până la pământ, aleargă către mine.

– Dar ce faceți aici pe frigul ăsta? Nu plecaserăți în Spania?

– M-am răzgândit în ultimul moment, răspund tremurând și zâmbind în același timp.

Bărbatul încuviințează, zâmbește și el și mă grăbește în timp ce pășim spre ușița laterală.

– Intrați, vă rog. Am auzit că s-a oprit o mașină la poartă, de aceea m-am uitat pe fereastră. Intrați. Vă conduc imediat în casă.

Traversăm împreună grădina enormă cât de repede putem. Dinții îmi clănțăne și bărbatul se oferă să-mi dea paltonul lui.

Scanned with CamScanner

Refuz. Nu pot accepta asta. Când ajungem în casă, ne îndreptăm spre ușa de la bucătărie. Norbert scoate o cheie, deschide și mă invită să intru.

– Vă voi prepara ceva călduț. Aveți nevoie de asta!

– Nu..., nu, vă rog, spun, luându-i mâinile reci. Întoarceți-vă în casă. Este târziu și trebuie să vă odihniți.

– Dar, domnișoară, eu...

– Norbert, stați liniștit. Mă descurc. Acum, vă rog, întoarceți-vă acasă.

Bărbatul acceptă cu greu și-mi spune că domnul este în biroul lui de obicei la ora asta, iar Flyn doarme. Îi mulțumesc pentru informație și, în sfârșit, pleacă.

Rămân singură în bucătăria enormă și întunecată și respir agitat. Este liniște în casă și asta îmi face pielea de găină, dar m-am întors! Tremur. Mi-e frig, deși, când mă gândesc la Eric și la apropierea lui încep să mă încălzesc. Sunt emoționată, abia aștept să-i văd chipul când o să apar.

Incapabilă să mai aștept nici măcar o secundă, mă îndrept spre birou și, când mă apropii, aud muzică. Ca o fetiță, îmi apropii urechea de ușă și zâmbesc când aud minunata voce a Norei Jones, care interpretează melodia romantică *Don't know why* („Nu știu de ce").

Nu știam că lui Eric îi place această cântăreață, dar mă încântă să aflu acest lucru.

Deschid ușa în tăcere și zâmbesc când îl văd pe iubitul meu care, așezat în fața șemineului enorm cu un pahar în mână, privește focul. Căldura, muzica și emoția revederii mă învăluie și pășesc spre el. Brusc, întoarce capul și mă vede.

Se ridică. Respirația mea se întețește, iar fața lui spune totul. Este surprins!

Lasă paharul pe o măsuță. Gestul său mirat mă face să zâmbesc și las să cadă rucsacul pe care încă îl am în mâinile mele congelate.

– Tata te salută și ne dorește un Revelion fericit.

Scanned with CamScanner

Eric clipește, cu tremur și continui:

– Și, cum mi-ai spus că pot să mă întorc când vreau, iată-mă! Și...

Dar nu mai pot spune nimic. Uriașul meu neamț pășește către mine, mă îmbrățișează cu dragoste adevărată și șoptește, înainte de a mă săruta:

– Nici nu știi cât de mult mi-am dorit să se întâmple așa.

Mă sărută și, când își desprinde buzele de ale mele, zâmbește, zâmbește, zâmbește..., până când chipul îi înpietrește.

– Pentru numele lui Dumnezeu, Jud! Ai înghețat, iubire! Apropie-te de foc.

Mână în mână cu el, fac ce-mi cere, în timp ce ochii lui mă privesc cu multă căldură.

– De ce nu m-ai sunat? întreabă, încă emoționat după surpriza pe care i-am făcut-o. Aș fi venit să te iau.

– Voiam să-ți fac o surpriză.

Cu o privire îngrijorată, îmi dă părul umed de pe față.

– Dar ai înghețat, iubire.

– Nu contează..., nu contează...

Mă sărută din nou. Este emoționat. Surpriza a fost incredibilă și nu știe ce e cu el.

– Ai mâncat?

Neg din cap și mă ajută să-mi scot paltonul rece și înghețat.

– Schimbă-ți hainele astea. Ești fleașcă și o să te îmbolnăvești.

– Stai. Calmează-te, îi spun, râzând, fericită. În rucsac am haine care...

– Tot ce ai în rucsac este, probabil, umed și rece, insistă și își scoate rapid hanoracul gri de la Nike pe care îl poartă.

Doamne..., ce tabletă de ciocolată!

Este incredibil. Pe zi ce trece îmi aduce aminte tot mai mult de superbul Paul Walker.

– Uite, pune-ți asta și eu mă duc să-ți aduc haine uscate din cameră.

Scanned with CamScanner

Ieșe ca din pușcă din birou, iar eu nu mă pot opri din râs ca o toantă și o căldură minunată îmi învăluie trupul. Efectul Eric Zimmerman m-a lovit din nou.

Sunt bleagă.

Idioată.

Îndrăgostită iremediabil.

Și, înainte ca eu să mă pot mișca, s-a și întors cu haine. Poartă un hanorac albastru.

Văzând că încă nu mi-am scos hainele umede, mă dezbrac pe fondul senzualei melodii *Turn me on* („Mă excită"), interpretată de Norah Jones. Doamne, îmi place la nebunie melodia asta!

Eric nu-și ia ochii de la mine. Alintată, îl incit cu privirea și cu trupul meu. Îl doresc. Goală în fața lui, îmi trage pe cap enormul său hanorac gri.

– Dansează cu mine, îi cer, după ce mă îmbrac.

Fără tocuri și fără chiloți, mă agăț de bărbatul pe care-l ador și-l fac să danseze cu mine. Îmbrățișați și simțindu-mă complet protejată de el, dansăm pe acea melodie frumoasă și romantică de iubire pe covorul moale, în fața șemineului.

Like a flower waiting to bloom
Like a lightbulb in a dark room
I'm just sitting here waiting for you
To come on home and turn me on.[7]

Mă bucur de el în brațele lui. Știu că se bucură de mine în brațele mele. Între timp, picioarele noastre se mișcă lent pe covor și respirațiile noastre se topesc, unindu-se. Dansăm în tăcere. Nu putem vorbi. Avem nevoie doar să ne îmbrățișăm și să dansăm în continuare.

---

7 „Asemenea unei flori ce așteaptă să înflorească/Asemenea unui bec într-o cameră întunecată/Stau aici așteptându-te/Să vii acasă și să mă aprinzi" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Când se termină melodia, ne privim în ochi și Eric, aplecându-se, mă sărută dulce pe buze.

– Îmbracă-te, Jud, spune cu o voce plină de senzualitate.

Amuzată de miile de emoții pe care mi le provoacă, zâmbesc și mă distrează și mai mult să văd că mi-a adus niște chiloți de-ai lui.

– Vai..., îmi plac la nebunie! În plus, sunt Armani. Sexy!

Eric zâmbește și, după ce-mi dă o palmă drăgăstoasă la fund, îmi aduce niște șosete albe, moi.

– Îmbracă-te și nu mă mai incita, provocatoareo! Hai, așază-te în fața șemineului. Mă duc la bucătărie să-ți aduc ceva de mâncare.

– Nu este cazul, Eric..., pe bune.

– Ba da, iubire, insistă. Ai nevoie. Ia loc și așteaptă-mă.

Încântată de fericirea lui și a mea, fac ce-mi cere. Mă sărută și pleacă. Când rămân singură în birou, privesc în jur, în timp ce muzica minunatei Norah Jones mă învăluie. Îmi iau rucsacul umed, scot un pieptăn, mă așez pe covor și încep să-mi descâlcesc părul ud. Mă tot chinui, când Eric intră cu o tavă. Când mă vede, o lasă pe masa biroului și se apropie.

– Dă-mi pieptănul. Te descurc eu.

Ca o fetiță, încuviințez și-l las să mă pieptene. Mă înnebunește să-i simt mâinile că-mi descurcă părul cu alint. Îmi face pielea de găină. Este atât de tandru uneori, încât îmi este imposibil să cred că aș putea să mă cert cu el. Când termină, mă sărută pe creștet.

– Am rezolvat și problema superbului tău păr. Acum treci și mănâncă.

Se ridică, ia tava de pe masă și o lasă pe covor. Imediat, se așază lângă mine și mă sărută cu blândețe pe gât.

– Ești superbă, micuțo!

Expresia feței, cuvintele, privirea, totul la el reflectă fericirea pe care o simte pentru că mă are aici. Mirosul delicios de supă îmi ajunge la nas și eu, mulțumită, iau cana. Eric nu-și ia ochii de la mine în timp ce sorb și las cana pe tavă.

– Te-am surprins, nu-i așa?

Scanned with CamScanner

– Mult, mărturisește și-mi dă la o parte o șuviță de pe față. Mereu mă surprinzi.

Asta mă face să râd.

– Chiar când eram pe punctul de a mă urca în avion, am primit un apel de la tata. Am vorbit cu el și mi-a spus că, dacă ceea ce mă făcea fericită era să fiu cu tine, să rămân și să nu dau cu piciorul ocaziei. Pentru el este mai important să știe că sunt aici, cu tine, mulțumită, decât să mă aibă alături și să știe că mi-e dor de tine.

Eric zâmbește, ia sandviciul cu șuncă York pe care mi l-a preparat și mi-l pune în gură ca să mușc.

– Tatăl tău este un om extraordinar, micuțo. Ai mare noroc că este așa.

– Tata este cea mai bună persoană pe care am cunoscut-o în viața mea, răspund după ce înghit delicioasa îmbucătură. Mi-a spus chiar că nu trebuie să pierd ocazia de a-mi începe noua viață cu tine de Crăciun, pentru că este un lucru foarte frumos. Și are dreptate. Acesta este începutul nostru și vreau să mă bucur de el împreună cu tine.

Eric îmi oferă, din nou, sandviciul și eu mușc iar din el. Când înțelege ce înseamnă ceea ce tocmai am spus, adaug, închizându-i gura:

– Rămân cu tine definitiv în Germania. Nu mai scapi de mine.

Vestea îl ia atât de mult prin surprindere, încât nici nu știe ce să facă, până când lasă sandviciul pe tavă, îmi ia capul în mâini și spune, în apropierea gurii mele:

– Ești ceea ce mi s-a întâmplat mai bun, mai frumos și mai minunat în această viață.

– Serios?

Eric zâmbește, mă sărută pe buze și afirmă:

– Da, domnișoară Flores.

Și, văzându-mi intențiile din priviri, punctează cu voce răgușită:

– Până nu termini supa, sandviciul și desertul, nu am de gând să-ți satisfac dorințele.

Scanned with CamScanner

– Tot sandviciul?

Neamțul meu aprobă și șoptește, făcându-mi pielea de găină:

– Tot.

– Și banana?

– Bineînțeles.

Răspunsul lui mă face să zâmbesc.

Iau supa și o beau, privindu-l în același timp pe deasupra cănii. Îl încit cu ochii și văd excitația în privirea lui.

Doamne, Doamne! Eric, ce mă exciți!

După ce termin, fără să vorbesc, las cana și mănânc sandviciul. Beau apă și, când iau banana, i-o arăt, zâmbesc și o las pe tavă.

– La desert... te prefer pe tine.

Eric zâmbește.

Mă sărută și eu îl împing până când îl întind pe covor. Suntem în fața șemineului aprins.

Singuri...

Excitați...

Și cu chef de joacă.

Îl încalec. Îi simt penisul tare și dispus să-mi dea ce vreau și am nevoie. Mâinile lui se plimbă pe picioarele mele, lent, și se opresc pe coapse.

– Încă nu-mi vine să cred că ești aici, micuțo.

– Atinge-mă și convinge-te, îl invit, privindu-l în ochi.

Excitația crește de la o secundă la alta și decid să-i scot hanoracul.

Gol de la talie în sus, la mila mea și cu un surâs triumfal pe buze, îmi pun mâinile pe abdomenul lui și le plimb, lent, către piept. Pe drum, mă aplec și gura lui vine să mă întâlnească. Ne sărutăm. Mâinile sale le prind pe ale mele.

– Eric..., mă exciți teribil.

Zâmbește. Zâmbesc.

– Vrei să-ți arăt ce efect ai tu asupra mea? mă întreabă, flămând și gâfâind.

– Da.

Scanned with CamScanner

Eric înțelege, și, fără vreun preludiu, îmi dă chiloții jos. Face, apoi, același lucru cu hanoracul și rămân complet goală peste el. Mâinile lui se opresc pe sânii mei și șoptește, atrăgându-mă spre el:

– Dă-mi-i.

Excitată, mă aplec. Îi ofer corpul, sânii. El îi sărută delicat și apoi îmi ia, mai întâi, un sfârc în gură și, după ce-l întărește, face la fel cu celălalt, în timp ce mâinile mă strâng spre el ca să nu mă retrag. Preț de câteva minute mă bucur de mângâierile lui afrodiziace. Sunt fabuloase, fierbinți și sexy, până când, cu mâinile sale puternice mă mișcă, alunecă sub mine și ajung să mă așez deasupra gurii lui.

Stomacul meu se strânge când îi simte căldura răsuflării în centrul dorinței mele. Oh, da! Mă prinde cu mâinile lui puternice de talie și, în timp ce mă dezintegrez, mai pot auzi doar:

– Te voi savura. Relaxează-te și simte-te bine.

Așezată pe gura lui, Eric își ține promisiunea și mă face să mă simt bine. Limba lui avidă, care mă dorește, îmi caută centrul plăcerii ca pe o mâncare deosebită și-mi smulge gemete necontrolate, în timp ce eu închid ochii și ard tot mai tare, de la o secundă la alta. În repetate rânduri, cu atingerile limbii pe clitorisul meu inflamat deja, mă aduce la orgasm, dar nu mă lasă să-mi dau drumul. Acest lucru mă înnebunește și vreau să protestez.

Imagini sexy îmi trec prin minte, în timp ce bărbatul care mă înnebunește își ia de la mine tot ceea ce dorește, iar eu îi dau, dorind să primesc de fiecare dată și mai mult. Să fim singuri în biroul lui, în fața șemineului, și goi, este delicios și plăcut. Dar, inexplicabil, o voce din cap îmi șoptește că, dacă am fi trei, totul ar fi și mai sexy.

Uimită, deschid ochii. Ce fac eu gândind așa? Eric a reușit să mă introducă total în jocul lui și acum am eu fantezii cu așa ceva.

Gem de plăcere, simțindu-mă perversă. Foarte perversă. Și, lăsându-mă pradă fanteziilor mele, spun:

– Vreau să mă joc, Eric..., să mă joc cu tine tot ce vrei.

Scanned with CamScanner

Știu că mă ascultă. Pălmuța pe care mi-o dă la fund mi-o confirmă. Gura lui se plimbă pe labiile mele, dinții lui mă mușcă, smulgându-mi valuri de plăcere și, în sfârșit, mă lasă să ajung la orgasm și termin.

Când corpul meu își revine după acest minunat atac, Eric mă așază, din nou, pe pieptul lui și, cu un zâmbet triumfal, îmi cere cu voce răgușită, încărcată de erotism:

– Posedă-mă, Jud.

Îmi simt obrajii în flăcări de dorința pe care mi-o provoacă neamțul meu. Dar nu șemineul mă înfierbântă, ci Eric. Eric al meu. Neamțul meu. Autoritarul meu. Încăpățânatul meu. Iceman al meu.

Hotărâtă să se simtă și el la fel de bine ca mine, mă aplec și-i apuc penisul. Este extrem de neted. Îi spun din priviri „relaxează-te și simte-te bine" și, fără să mai aștept nici o secundă, mi-l introduc în vagin.

Sunt umedă, de-a dreptul udă și simt cum vârful minunatei sale jucării îmi ajunge până la uter fără să se miște.

Doamne, ce plăcere!

Îmi mișc șoldurile de la stânga la dreapta căutând mai mult spațiu și apoi mă împing. Eric închide ochii și gâfâie. Această mișcare șerpuitoare îi place. Bine! O repet, în timp ce-mi sprijin mâinile pe pieptul lui și-i cer:

– Privește-mă!

Vocea mea. Tonul poruncitor pe care-l folosesc în această clipă face ca Eric să deschidă ochii rapid și să mă privească. Poruncesc eu. El mi-a cerut să iau inițiativa și mă simt puternică. Brusc, schimb mișcarea șoldurilor și, împingând sec înainte, Eric gâfâie tare și, satisfăcut, se contractă.

Își pune mâinile pe șoldurile mele. Fiara din Eric al meu se trezește. Dar eu i le prind și, înlănțuindu-mi mâinile cu ale lui, șoptesc:

– Nu..., tu nu te mișca. Lasă-mă pe mine.

Este plin de dorință. Excitat. Fierbinte.

Scanned with CamScanner

Privirea lui spune totul și știu ce vrea. Ce gândește. Ce dorește. Din nou îmi mișc șoldurile cu putere. Mă înfig mai mult în el și Eric gâfâie din nou. Și eu.

– Doamne, micuțo...! Mă înnebunești.

Repet mișcările de câteva ori.

Îl aduc aproape de orgasm, dar nu-l las să-și dea drumul. Vreau să simtă ce m-a făcut să simt cu câteva minute înainte și privirea i se crispează. Zâmbesc. Vaaaai..., ce mă excită fața asta a lui nervoasă! Mâinile lui încearcă să mă prindă și le opresc din nou, în timp ce mișcările mele rapide și circulare continuă, ducându-l unde vreau eu. La extaz. Dar plăcerea lui este și a mea și, când văd că mai avem puțin și murim arși de flacăra pasiunii noastre, accelerez mișcările până când un minunat orgasm mă cuprinde în totalitate și Iceman al meu, înnebunit, se contractă și-și dă drumul.

Pe deplin satisfăcută, mă las să cad pe el și mă îmbrățișează. Îmi place la nebunie să-l simt aproape. Respirațiile noastre se relaxează treptat.

– Te ador, brunetico, îmi spune la ureche.

Cuvintele lui, atât de încărcate de iubire, mă înnebunesc și nu pot decât să zâmbesc tâmp, în timp ce brațele lui îmi înlănțuie talia și mă strâng.

Căldura lui și a mea se topesc la unison și, ridicând capul, îl sărut.

Rămânem preț de câteva minute întinși pe covor, până când Eric, văzându-mi pielea de găină, mă invită să mă ridic. Ne ridicăm amândoi. Ia o pătură închisă la culoare care este pe fotoliu și o aruncă peste mine. Apoi, gol, se așază și, fără să-mi dea drumul, mă așază pe el și-mi dă părul dezordonat de pe față.

– Ce ți-a trecut prin căpșor când ai spus că voiai să te joci tot ce vreau eu?

Wow! Întrebarea m-a luat prin surprindere. Nu mă așteptam la ea.

– Hai, Jud, mă îndeamnă el, văzând cum îl privesc. Tu ai fost mereu sinceră.

Scanned with CamScanner

Incredibil. De unde știe că ascund ceva? În cele din urmă, dispusă să spun ce gândesc, răspund:

– Păi..., eu..., adevărul este că nu știu.

Eric zâmbește și eu cedez:

– Bine, poftim..., îți spun. Îmi place la nebunie să fac dragoste cu tine, este minunat și excitant. Îmi place cel mai mult. Dar, în timp ce gândeam asta, mi-a trecut prin cap că dacă am fi fost trei pe covor totul ar fi fost chiar mai sexy. Și adaug, repede: Dar, iubire..., să nu te gândești la cine știe ce, da? Ador sexul cu tine. Îmi place la nebunie! Și nu știu din ce motiv ciudat mi-a trecut gândul ăsta prin cap. Și pentru că mi-ai spus să fiu sinceră și... și..., ți-am spus. Dar adevărul este..., adevărul este că eu mă simt foarte bine când suntem doar noi doi și...

Hohotul lui de râs îmi întrerupe discursul și răspunde, îmbrățișându-mă pe deasupra păturii:

– Mă înnebunește să știu că vrei să te joci, iubire. Sexul între noi doi este fantastic și jocul este un supliment în relația noastră.

Încântată de răspunsul primit, șoptesc:

– Ce bine ai definit totul! Un supliment.

Eric mă sărută, din nou, pe gât și, ridicându-se cu mine în brațe, spune cu o voce plină de fericire:

– Deocamdată, frumoasa mea, te vreau în exclusivitate pentru mine. Suplimentele le vom introduce în altă zi.

Râd, râde și el și plecăm din birou, hotărâți să petrecem o noapte lungă, plină de pasiune.

Scanned with CamScanner

14

Când mă trezesc dimineață, îmi este greu să recunosc unde mă aflu, dar mirosul lui Eric îmi inundă nările și, când deschid complet ochii, îl văd întins lângă mine.

– Bună dimineața, frumoasa mea!

Încântată de prezența lui în pat la orele astea, zâmbesc.

– Bună dimineața, frumosul meu!

Eric se apropie pentru a mă săruta pe gură, dar îl opresc. Fața lui spune totul, până când zic:

– Lasă-mă, măcar, să mă spăl pe dinți. Dimineața mi-e greață de mine însămi.

Fără să aștept un răspuns, părăsesc patul, intru în baie, mă spăl pe dinți în doi timpi și trei mișcări și, fără să-mi pese de părul meu, ies din baie, sar din nou în pat și-l îmbrățișez.

– Acum da. Acum sărută-mă.

Nu se lasă rugat. Mă sărută în timp ce-și înlănțuie mâinile pe corpul meu și, eu, încântată, mi le înlănțui pe al său. După câteva săruturi, șoptesc:

– Auzi, iubire, m-am gândit...

– Hmm, ce pericol când te gândești tu! mă ironizează Eric.

Amuzată, îl ciupesc de fund și, văzând că-mi zâmbește, continui:

– M-am gândit că, acum că sunt eu aici, nu mai trebuie să angajezi pe nimeni ca să stea cu Flyn în lipsa ta. Ce zici de ideea mea?

Eric mă privește, mă privește, mă privește..., și răspunde:

– Ești sigură, micuțo?

– Da, uriașule. Sunt sigură.

O bună bucată de timp, vorbim îmbrățișați în pat, până când, brusc, se deschide ușa.

Scanned with CamScanner

Adio, intimitate!

Flyn apare încruntat. Nu este surprins să mă vadă și-mi imaginez că Eric i-a spus deja că eram aici. Fără să mă privească, se apropie de pat.

– Unchiule, îți sună mobilul.

Eric îmi dă drumul, ia mobilul și, ridicându-se din pat, se apropie de fereastră pentru a vorbi. Flyn continuă să nu mă privească, dar eu sunt dispusă să-l câștig de partea mea.

– Bună, Flyn! Ce frumos ești azi!

Micuțul mă privește, oh, da!, își plimbă ochii de chinez pe fața mea și spune:

– Tu ai un păr ca de sperietoare.

Și, fără să mai spună un cuvânt, se întoarce cu spatele și pleacă.

Bravo, chinezule! Pardon, nu...! Coreean neamț.

Convinsă că micuțul va fi greu de cucerit, mă ridic, merg la baie și mă privesc în oglindă. Dar eu chiar am părul ca o sperietoare! Părul meu s-a udat aseară și nu este nici ondulat, nici drept, este un dezastru.

Eric intră în baie, mă îmbrățișează pe la spate și, în timp ce mă uit la el în oglindă, își sprijină bărbia în creștetul capului meu.

– Micuțo..., trebuie să te îmbraci. Suntem așteptați.

– Suntem așteptați? întreb, uimită. Cine ne așteaptă?

Dar Eric nu răspunde și mă sărută din nou în creștetul capului înainte de a pleca.

– Te aștept în sufragerie. Grăbește-te!

Când rămân singură în baie, mă privesc în oglindă. Eric și micile lui secrete! În cele din urmă, mă hotărăsc să fac un duș. Când intru, din nou, în dormitor, zâmbesc văzând că Eric a lăsat pe pat cămașa și pantalonii mei uscați. Ce bine arată! După ce mă îmbrac, îmi prind părul în coadă sus și, când ajung în camera de zi, Eric se ridică și-mi dă un palton albăstrui care nu este al meu, dar este mărimea mea.

– Paltonul tău este încă umed. Pune-l pe ăsta. Hai...

Scanned with CamScanner

Când să întreb unde mergem, apare Flyn cu paltonul lui, căciula și mănușile puse. Fără să deschidă gura și de mână cu Eric, ajung până la garaj. Ne urcăm toți trei în Mitsubishi și pornim la drum. Când trec pe lângă tomberoanele de gunoi de pe stradă, mă uit curioasă și văd, întins pe o parte, pe zăpadă, un câine. Mi-e milă de el. Sărăcuțul, ce frig trebuie să-i fie!

Se aude radioul dar, spre nefericirea mea, nu cunosc melodiile și nici formațiile germane respective!

O jumătate de oră mai târziu, după ce lăsăm mașina într-o parcare privată, intrăm într-un ascensor. Se deschid ușile de la etajul al cincilea și un bărbat înalt, cu aspect imaculat, strigă, deschizând brațele:

– Eric! Flyn!

Micuțul îi sare în brațe și Eric dă mâna cu el, zâmbind. După câteva secunde, cei trei mă privesc.

– Orson, ea este Judith, prietena mea, mă prezintă Eric.

Orson este un tip solid, blond și spălăcit. Ce mai, neamț, neamț, din ăia care vara se înroșesc ca pepenele roșu. Lăsându-l pe Flyn jos, se apropie de mine.

– Îmi pare bine de cunoștință.

– Asemenea, răspund politicoasă.

Bărbatul mă studiază și zâmbește.

– Spanioloaică? îl întreabă pe Eric.

Iubitul meu încuviințează și celălalt spune:

– Oh, Spania! *Olé, toro, castañetas!*

Acum zâmbesc eu. Mă distrează când aud asta.

– Ce spanioloaică frumoasă!

– Este superbă, printre multe altele, asigură Eric, privindu-mă în ochi și zâmbind.

Când să spun ceva, Orson mă ia de mijloc.

– Asta este și casa ta începând din acest moment.

Și, fără să mă lase să răspund, continuă:

– Acum știi, relaxează-te și bucură-te de ea. Dezbracă-te și eu îți voi da tot ceea ce ai nevoie.

Scanned with CamScanner

Neînțelegând nimic, mă uit la Eric. Să mă dezbrac?

Eric zâmbește, văzându-mi expresia feței.

Pentru numele lui Dumnezeu, Flyn este cu noi!

Vreau să vorbesc, să protestez, dar uriașul meu se apropie de mine și, complice, mă sărută pe buze.

– Vreau să te distrezi, micuțo. Hai..., dezbracă-te și simte-te bine.

Simt că leșin. A înnebunit, sau ce? Ce vrea să fac?

– Hai, urmează-mă, frumoasa mea, mă îndeamnă Orson.

Și, privindu-i pe Eric și pe Flyn, spune:

– Voi, dacă vreți, puteți pleca. Mă ocup eu de ea și de tot ce are nevoie.

Căldură. Mi-e rău. Sunt indignată. Vreau să strig, să explodez ca o posedată, când apare o tânără cu un umeraș plin de haine. Îl privește pe Eric și se înroșește; apoi mă privește pe mine și întreabă:

– Ea este clienta care vine să probeze haine, da?

Eric izbucnește în râs și eu, clarificând într-o clipă întreg filmul pe care mi-l imaginasem singură în minte, îi dau un pumn în stomac și râd. Eric îl ia de mână pe nepotul lui și mă sărută pe buze.

– Ai nevoie de haine, bubulino. Hai, mergi cu Orson și Ariadna și cumpără-ți tot, absolut tot, orice vrei. Flyn și cu mine avem ce face.

Încântată nevoie mare, îl sărut înapoi și-l urmez pe Orson și pe fata cu umerașul.

Intrăm într-o cameră cu oglinzi mari și mai multe umerașe cu tot felul de haine. Surprinsă, mă uit în jur.

– Eric mi-a spus că ai nevoie de de toate, mă informează Orson. Prin urmare, bucură-te. Probează tot ce vrei și, dacă nu-ți place nimic, spune-mi și mai aducem.

Cu gura căscată, văd că bărbatul pleacă. Tânăra mă privește și zâmbește.

– Să începem! exclamă.

Timp de mai bine de două ore probez tot felul de pantaloni, rochii, fuste, cămăși, cizme, pantofi, paltoane și seturi de

Scanned with CamScanner

lenjerie intimă. Toate sunt superbe și, ceea ce e și mai grav, au un preț exorbitant!

Se aud bătăi în ușă. Câteva clipe mai târziu, ușa se deschide și apare Eric. Sunt îmbrăcată cu o rochie sexy, neagră, de tul, foarte asemănătoare celei purtate de Shakira în melodia ei *Gitana*. Îmi place rochia la nebunie și citesc pe fața lui Eric că și lui. Asta mă face să zâmbesc. Când îl vede că intră, Ariadna dispare din cameră și rămânem singuri.

Cochetă, fac o piruetă în fața lui.

– Ce zici?

Eric se apropie..., se apropie... mă ia de mijloc și zâmbește.

– Abia aștept să ți-o smulg, micuțo!

Dau să protestez, dar mă sărută. Oh, Doamne, ce-mi plac sărutările lui!

– Ești superbă cu rochia asta, afirmă când se separă de mine. Cumpăr-o!

Inconștient, mă uit la etichetă și sunt scandalizată.

– Eric este o... Doamne! Păi costă două mii șase sute de euro. Nici moartă! Nu, te rog, nu câștig eu asta nici dacă fac milioane de ore suplimentare.

El zâmbește și mă ia de bărbie.

– Știi că banii nu sunt o problemă pentru mine. Cumpăr-o!

– Dar...

– Ai nevoie de o rochie pentru petrecerea mamei mele de pe cinci și cu asta ești incredibil de frumoasă.

Ușa se deschide iar. Intră Ariadna și Orson. Acesta mă privește și fluieră în semn de aprobare.

– Rochia asta este făcută special pentru tine, Judith.

Zâmbesc. Eric zâmbește.

– Ia spune, Judith, ai văzut ceva să-ți placă? întreabă Orson.

Surprinsă, mă uit în jur. Totul este fantastic.

–Cred că toate îmi plac, răspund, glumeață.

Orson și Eric se privesc și Iceman al meu spune:

Scanned with CamScanner

– Trimite-ni-le pe toate acasă.

Îngrozită, intervin rapid.

– Eric, pentru Dumnezeu, nici să nu-ți treacă prin cap! Cum o să cumperi toate astea?

Amuzându-se de reacția mea, bărbatul de care m-am îndrăgostit total își apropie chipul de al meu și șoptește:

– Păi, dacă nu vrei să trimită totul acasă, alege ceva. Și când spun ceva, mă refer la... Diferite haine, inclusiv pantofi și cizme! Ai nevoie de ele până-ți vin lucrurile din Spania, de acord?

Wow! Asta mă poate înnebuni. Îmi plac hainele la nebunie.

– Dar ești sigur, Eric? insist.

– Cât se poate de sigur, micuțo.

– Eric..., mă simt aiurea. Costă mult.

Iceman al meu zâmbește și mă sărută pe vârful nasului.

– Tu valorezi mult mai mult, iubire. Hai, fă-mi plăcerea să te văd cum te bucuri de asta. Ia absolut tot ce vrei fără să te uiți la preț. Știi că pot să-mi permit. Te rog, fă-mă fericit!

Cu coada ochiului, îl privesc pe Orson și acesta zâmbește. Ce vânzare o să-i facă Eric! În cele din urmă, cedez. Trăiesc visul oricărei femei de pe acest pământ. Să cumpere fără să se uite la preț! Trag aer în piept, mă întorc către lucrurile care m-au cucerit, dispusă să-i fac pe plac, deși mai mult îmi fac mie pe plac. Mamă..., mamă..., ce periculoasă sunt!

Ariadna vine lângă mine pentru a-i da ceea ce vreau, iar eu fac asta. Fără să mă gândesc la preț, iau câteva perechi de blugi, tricouri, rochii, fuste lungi și scurte, pantofi, cizme, ciorapi, poșete, lenjerie intimă, un palton lung, căciuli, fulare, mănuși, o geacă de puf roșie și câteva pijamale.

Când termin, cu bătăile inimii accelerate, îl privesc pe Eric.

– Vreau toate astea, plus rochia pe care o port.

Eric zâmbește. Este încântat, fericit.

– Dorință îndeplinită!

Scanned with CamScanner

15

Îmbrăcată cu o frumoasă rochie pe care mi-am cumpărat-o în după-amiaza aceasta, mă privesc în oglinda camerei. Mi-am făcut un coc înalt și am un aspect sofisticat. Plouă cu găleata. Este o furtună îngrozitoare și tunetele mă fac să mă cutremur. Nu sunt fricoasă, dar tunetele nu mi-au plăcut niciodată.

Îl sun pe tata în Jerez și vorbesc cu el și cu sora mea. Pe fundal se aud hohotele de râs ale nepoțelei mele și mi se strânge inima. În timp ce vorbim la telefon, părem cu toții fericiți, în ciuda faptului că știm că ne este tare dor unii de alții. Foarte tare.

După ce închid telefonul, oarecum emoționată, decid să-mi refac machiajul. Am plâns, am nasul ca o roșie și trebuie să mă aranjez. Când cred că sunt pe deplin prezentabilă din nou, ies din cameră și, după ce cobor pe scara principală, apar în camera de zi. Este ultima noapte din an și vreau să mă simt bine cu Eric și Flyn. Când mă vede că apar, Eric se ridică și pășește către mine. Este foarte frumos cu costumul lui închis la culoare și cămașa albastră.

– Ești superbă, Jud. Superbă!

Mă sărută pe buze și sărutul lui are gust de dorință și iubire. Timp de o fracțiune de secundă ne privim în ochi, până când o voce protestează.

– Opriți-vă din sărutat. Ce grețos!

Flyn nu suportă demonstrațiile noastre de afecțiune și asta ne face să zâmbim, deși micuțului nu i se pare amuzant. Când mă uit la el, este îmbrăcat ca Eric, dar în miniatură! Aprob cu admirație.

– Flyn, îmbrăcat așa, semeni mult cu unchiul tău. Ești foarte frumos.

Scanned with CamScanner

Micuțul mă privește și schițează un zâmbet. I-a plăcut comentariul meu că seamănă cu unchiul lui, dar, chiar și așa, mă grăbește ca să luăm cina.

– Hai..., ai întârziat și mi-e foame.

Mă uit la ceas. Nici șapte nu este!

Pentru numele lui Dumnezeu! Cum pot lua cina atât de devreme?

Orarul acesta de cină pentru străini o să mă omoare. Eric pare să-mi citească gândurile și zâmbește. Când îmi revin, mă uit la superba și gătita masă pe care ne-au preparat-o Simona și Norbert și întreb, în timp ce Eric mă conduce spre unul dintre scaune:

– Să vedem, ce se mănâncă în Germania în ultima noapte din an?

Dar, înainte să-mi poată răspunde, se deschide ușa și apar Simona și Norbert cu două supiere pe care le lasă pe masa frumoasă. Surprinsă, observ că într-una dintre supiere e linte și, în alta, supă.

– Linte? spun, râzând.

– Bleah! gesticulează Flyn.

– Este tradiție în Germania, la fel ca în Italia, răspunde Eric, fericit.

– Supa este cu jumări și cârnați, domnișoară Judith, și este foarte gustoasă, explică Simona. Vă pun puțin?

– Da, mulțumesc.

Simona îmi umple farfuria și mă privesc cu toții. Așteaptă să o gust. Apuc lingura și fac ce vor ei. Este foarte gustoasă, într-adevăr. Zâmbesc, și zâmbesc și ceilalți.

Incapabilă să nu spun ceea ce gândesc, în timp ce Norbert glumește cu Flyn și Simona îi umple farfuria de supă, îl privesc pe Eric și-i șoptesc:

– De ce nu le spui Simonei și lui Norbert să se așeze cu noi la masă?

Propunerea mea îl surprinde la început, dar, după ce înțelege ceea ce vreau, acceptă în cele din urmă.

Scanned with CamScanner

– Simona, Norbert, vreţi să luaţi cina cu noi?

Cei doi se privesc. Văzând ce faţă fac, îmi imaginez că este prima dată când Eric le propune aşa ceva.

– Domnule, răspunde Norbert, vă mulţumim mult, dar am luat deja cina.

Eric mă priveşte. Şi, cum sunt dispusă să-mi ating obiectivul, spun, zâmbitoare:

– Mi-ar plăcea mult ca, la desert, să vă aşezaţi cu noi, îmi promiteţi?

Cei doi se privesc din nou şi, în cele din urmă, la insistenţele lui Flyn, Simona zâmbeşte şi încuviinţează.

Zece minute mai târziu, după ce terminăm supa, Simona şi Norbert intră cu alte feluri. Mă tot uit la unul dintre ele.

– Asta se numeşte *sauerkraut*, spune Eric. Este varză murată. Gust-o.

– Da. Este foarte gustoasă, intervine Flyn.

Expresia feţei lui îmi demonstrează că nu-i place şi, după cum arată, nu mă atrage. Decid să refuz oferta cu cel mai frumos zâmbet al meu şi iau o pâinică şi ceva ce pare a fi un cârnat alb.

Brusc, văd că Norbert lasă nişte tăvi pe masă. Aplaud. Creveţi, brânză şi şuncă iberică. *Olé!* Văzându-mi expresia feţei, Eric mă ia de mână.

– Nu uita că mama mea este spanioloaică şi avem multe obiceiuri pe care ni le-a insuflat.

– Mmm, îmi place şunca la nebunie! adaugă micuţul.

Şunculiţa este absolut delicioasă. Doamne, ce minunăţie! Şi când aduc raţă la cuptor, deja nu mă mai pot abţine. Dar, cum nu vreau să las o impresie proastă, îmi pun puţin în farfurie şi, într-adevăr, este excelentă!

Gust şi brânza germană topită şi varză cu morcovi. Îmi spun că sunt mâncăruri tradiţionale pentru a atrage stabilitatea financiară şi, cum sunt în şomaj, mă înroşesc!

Scanned with CamScanner

Cina este plăcută, deși îmi dau seama că eu sunt cea care întreține conversația. Eric se rezumă la a mă privi și a zâmbi. Flyn încearcă să mă evite, dar vârsta este un avantaj și, când vorbesc despre jocuri pentru Wii sau PlayStation, nu poate să nu intre în conversație. Eric zâmbește și, apropiindu-se de mine, șoptește:

– Ești incredibilă, iubire.

Când decid că nu mai mănânc nimic, altfel o să explodez, apar Simona și Norbert cu un desert care arată excelent și pe care, doar când îl văd, vreau să-l devorez.

– *Bienenstich* preparat de Simona. Ce bun! aplaudă Flyn, emoționat.

Fără să-mi pot lua ochii de la acea prăjitură care arată atât de bine, întreb:

– Ce este asta?

– Este un desert nemțesc, domnișoară, indică Norbert, pe care Simona a mea îl prepară minunat.

– Oh, da! Este cel mai bun *bienenstich* pe care-l vei mânca vreodată, mă asigură Eric, amuzat.

Femeia, emoționată să se simtă centrul atenției tuturor, în special a celor trei bărbați din casă, zâmbește și mi se adresează:

– Este o rețetă pe care bunica i-a transmis-o mamei mele, și mama mea mie. *Bienenstich* se prepară pe straturi. Cel de jos este aluat fraged cu drojdie; al doilea este o umplutură cu zahăr, unt și cremă de migdale pe care eu o bat până când devine cremoasă, iar cel de sus este tot aluat fraged cu migdale caramelizate.

– Mmm, delicios! șoptesc.

Și, ridicându-mă hotărâtă, adaug:

– Pentru că acesta este desertul, trebuie să vă așezați împreună cu noi să-l mâncați.

Simona și Norbert se privesc și, înainte să spună ceva, le reamintesc:

– Mi-ați promis!

Scanned with CamScanner

Eric îmi urmează exemplul, se ridică, trage un scaun şi-i spune femeii:

– Simona, te poţi aşeza, te rog?

Aproape fără să respire, femeia se aşază şi, alături de ea, bărbatul ei, iar eu, apropiindu-mă, întreb:

– Asta se taie ca un tort, da?

Simona aprobă.

– Foarte bine, prin urmare, vă voi servi eu tuturor acest fantastic *bienenstich*.

Apoi îl privesc pe copil şi-i cer:

– Flyn, poţi aduce încă două farfurii pentru Simona şi Norbert?

Micuţul, bucuros, se ridică, aleargă spre bucătărie şi se întoarce cu cele două farfurii. Cu hotărâre, tai cinci felii şi le împart şi, după ce mă aşez la locul meu, Eric mă priveşte, satisfăcut.

– Haideţi..., atacaţi-o înainte să o mănânc eu pe toată, şoptesc, făcându-i pe toţi să râdă.

Printre râsete şi poveşti devorăm minunatul desert. Surprinsă, observ că cele patru persoane care mă înconjoară se bucură de acest moment unic şi eu sunt extraordinar de fericită. Atunci le propun să-mi cânte un colind nemţesc şi Norbert începe repede să cânte tradiţionalul *O Tannenbaum*.

O Tannenbaum, O Tannenbaum,
Wie treu sind deine Blätter!
Du grünst nicht nur zur Somme,
Nein, auch im Winter, wenn es schneit.
O Tannenbaum, O Tannenbaum,
Wie grün sind deine Blätter![8]

[8] „O, brad de Crăciun, o, brad de Crăciun!/Cât sunt frunzele tale de verzi!/Nu numai în timpul verii,/Dar chiar şi iarna când ninge./O, brad de Crăciun, o, brad de Crăciun,/Cât sunt frunzele tale de verzi!" (n. red.).

Scanned with CamScanner

îl ascult, fermecată. Eric, cu nepotul lui așezat pe genunchi, cântă și el acest colind atât de nemțesc, încât îmi face pielea de găină. Când văd aceste patru persoane unite de muzică, îmi aduc aminte de familia mea. Acum, sigur tata și sora mea dau gata mielul, iar nepoțica și cumnatul meu râd la glume. Asta mă emoționează și ochii mi se umplu de lacrimi.

Dar când termină de cântat aplaud, și Flyn, care a intrat în jocul pe care eu îl doream, cere repede unul în spaniolă. Mintea mea caută rapid și încerc să mă gândesc ce colind a putut el auzi de la Sonia și încep să cânt *Los peces en el río* („Peștii în râu"). Am ghicit, iar copilul și Eric cântă împreună cu mine, bătând din palme.

Pero mira cómo beben los peces en el río,
pero mira cómo beben por ver a Dios nacido
Beben, y beben, y vuelven a beber,
los peces en el río por ver a Dios nacer.[9]

Când terminăm, de data aceasta aplaudă Simona și Norbert, și noi aplaudăm de asemenea.

Ce moment frumos și familial!

Eric desface o sticlă de șampanie, umple toate paharele frumoase și lui Flyn îi pune suc de ananas. Ciocnim cu toții pentru Sfântul Silvestru.

Când Simona insistă să strângă ea masa, vreau să o ajut. La început, ca și Norbert protestează, dar în cele din urmă renunță, când îl aud pe Eric că spune:

– Simona, dacă Jud a spus că te ajută, nimic nu o va opri.

Femeia renunță și, încântată, o ajut. Reușesc ca Norbert să rămână cu Eric și Flyn în camera de zi și să stea de vorbă. Când mă întorc pentru a lua ultimele farfurii, Simona îmi șoptește:

[9] „Uite cum beau peștii în râu,/uite cum beau pentru că l-au văzut pe Dumnezeu născut/Beau, beau, și iar beau/peștii în râu pentru că l-au văzut pe Dumnezeu cum se naște" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

– Nu, domnișoară Judith..., farfuriile acestea se lasă pe masă până dimineață. În Germania, conform tradiției, resturile de la cină trebuie lăsate pe masă. Acest lucru ne asigură că anul viitor vom avea cămara plină.

Las, imediat, farfuriile din mână cu bucurie.

– Atunci așa rămân! Totul ca să avem cămara plină!

O vreme, râdem cu toții, în timp ce povestim anecdote amuzante. Printre râsete, îmi povestesc că la ei este tradițional un joc numit Bleigiessen și, surprinsă, aud că se vând seturi de Bleigiessen cu semnificațiile.

Bleigiessen este un ritual pentru a prezice sau ghici viitorul. Se topește plumb într-o lingură cu focul de la o lumânare și, după ce se topește, picăturile de plumb se aruncă într-un recipient cu apă rece și se lasă să se întărească. Fiecare persoană ia apoi una dintre aceste forme și, cu ajutorul setului, își prezice viitorul.

– Dacă plumbul are formă de hartă, spune Flyn, bucuros, vei călători mult.

– Dacă are formă de floare, indică Norbert, înseamnă că-ți vei face prieteni noi.

– Și dacă are formă de inimă, explică Simona, zâmbind, iubirea ta va sosi în curând.

Eric se bucură. Îi citesc bucuria pe față și în zâmbet. În cele din urmă, se ridică de la masă, ne invită pe toți să ne așezăm în fotoliu și spune, în timp ce dă drumul la televizor:

– Jud, în Germania mai este o tradiție. Este oarecum ciudată, dar este o tradiție.

– Ah, da? Și care este aceasta? întreb, curioasă.

Zâmbesc cu toții și Eric, după ce îmi dă un sărut dulce pe obraz, indică:

– Noi, nemții, după cina de Revelion și înainte de a ieși să admirăm focurile de artificii, obișnuim să ne uităm la un filmuleț amuzant, destul de vechi, alb-negru, intitulat

Scanned with CamScanner

Dinner for One („Cină pentru unul"). Uite..., începe acum, după pauza de publicitate.

Ceilalți încuviințează și se instalează, iar Eric, văzând că eu rămân, șoptește:

– Nu râde, brunetico. Este o tradiție! Toate canalele de televiziune programează acest film în fiecare an pe 31 decembrie. Dar, ca un fapt curios, *sketch*-ul este în limba engleză, deși unele canale îl difuzează subtitrat în germană.

– Și despre ce este vorba?

Eric mă instalează în brațe la el și, în timp ce începe filmul, îmi șoptește la ureche:

– Doamna Sophie își serbează ziua la vârsta de 90 de ani în compania lui James, majordomul ei și a mai multor prieteni care nu mai există pentru că au murit. Partea amuzantă este să vezi cum majordomul, în timpul serii, se preface că este, pe rând, fiecare dintre prietenii doamnei.

Brusc, se oprește din vorbit și începe să râdă de ce vede la televizor. Cât durează filmulețul, îi privesc, surprinsă, pe toți. Se amuză atât de mult, încât până și Flyn renunță la încruntarea obișnuită și râde cu poftă văzând ce face majordomul din film.

Când se termină *sketch*-ul, Simona merge la bucătărie și se întoarce cu cinci pahărele cu struguri. Mă uit la fructe cu uimire.

– Nu uita că mama mea este spaniolă, amintește Eric. Strugurii nu au lipsit niciodată într-o noapte ca asta.

Emoționată, toantă și fericită datorită unor simpli struguri, strig când Eric trece pe canalul internațional și conectează la Puerta del Sol din Madrid.

Vaaaai, Spania mea!

Viva España!

Mă simt mai spaniolă ca niciodată.

Au mai rămas cincisprezece minute până la sfârșitul anului și, când văd la televizor Madridul meu iubit, mă emoționez. Flyn mă privește, surprins, iar Eric se apropie de mine pentru a-mi spune la ureche:

Scanned with CamScanner

– Nu plânge, iubire.

Îmi înghit lacrimile și zâmbesc.

– Trebuie să merg la baie o secundă.

Dispar cât de repede pot.

Când intru în baie și închid ușa, gura mi se strânge și plâng. Dar lacrimile mele sunt ciudate. Sunt fericită pentru că știu că familia mea este bine. Sunt fericită pentru că Eric este lângă mine. Dar nenorocitele astea de lacrimi se încăpățânează să curgă.

Plâng, plâng, și iar plâng, până reușesc să-mi controlez plânsul. Îmi arunc apă pe față și, după câteva minute în baie, cineva bate ușor la ușă. Ies și Eric, îngrijorat, mă întreabă:

– Ești bine?

– Da, afirm cu un firicel de voce, doar că este prima dată când sunt departe de familia mea într-o seară atât de specială.

Fața și mai ales ochii mei îi arată ce mi se întâmplă și mă îmbrățișează.

– Îmi pare rău, iubire. Îmi pare rău că, din cauză că ești cu mine, ești atât de tristă.

Brusc, cuvintele lui mă încurajează, mă fac să zâmbesc și-l sărut pe buze.

– Să nu-ți pară rău, viața mea. Este un Crăciun magic pentru mine.

Nu foarte convins de ce am spus, își ațintește ochii pătrunzători asupra mea și, când vrea să mai adauge ceva, îl sărut, scurt, pe buze.

– Hai..., să ne întoarcem în camera de zi. Flyn, Simona și Norbert ne așteaptă.

Când ceasul de la Puerta del Sol începe să bată, le spun că acelea sunt sferturile. Și când încep adevăratele bătăi, îi îndemn pe toți să-și bage o boabă de strugure în gură. Pentru Flyn și Eric nu este ceva nou, dar pentru Norbert și Simona este, și eu râd când le văd fețele.

Cu fiecare boabă de strugure, spiritul mi se întărește.

Scanned with CamScanner

Una. Două. Trei. Tata, Raquel, Luz și cumnatul meu sunt bine.

Patru. Cinci. Șase. Eu sunt fericită.

Șapte. Opt. Nouă. Ce mai pot cere?

Zece. Unsprezece. Doisprezece. La mulți ani, 2013!

După ultima bătaie a ceasului, Eric vrea să mă îmbrățișeze, dar Flyn se bagă între noi și ne separă. Eu zâmbesc și-i fac cu ochiul. Este normal. Micuțul vrea să fie primul. Martori la ce s-a întâmplat, Norbert și Simona mă îmbrățișează și spun în germană:

– *Gutes Neues Jahr!*

Incapabilă să-mi rețin impulsurile, îi pup și, printre râsete, îi fac să repete în spaniolă:

– *Feliz Año Nuevo!*

Cuplul se amuză repetând ce le spun, exprimându-și astfel fericirea. Norbert și Simona dau apoi mâna cu Eric și își urează „La mulți ani!", iar Flyn stă mereu cu ei. Mă aplec pentru a fi la înălțimea lui și, fără ca el să protesteze, îl sărut pe obraz.

– La mulți ani, frumușelule! Fie ca anul care începe să fie minunat și spectaculos.

Micuțul mă sărută și el și, spre uimirea mea, zâmbește. Norbert îl ia în brațe și Eric imediat mă privește, mă îmbrățișează și, cu toată dragostea, îmi șoptește la ureche, făcându-mi pielea de găină:

– Un An Nou fericit, iubirea mea! Îți mulțumesc că ai făcut ca această noapte să fie ceva foarte special pentru noi toți.

Scanned with CamScanner

16

Zilele trec și timpul petrecut cu Eric este ce mi s-a întâmplat mai bun în viață. Mă iubește, mă alintă și are grijă să nu-mi lipsească nimic. Flyn este altă mâncare de pește. Rivalizează cu mine și eu încerc să-i demonstrez că nu sunt adversarul lui. Dacă fac o omletă cu cartofi, nu-i place. Dacă dansez și cânt, mă privește disprețuitor. Dacă mă uit la ceva la televizor, se plânge. Pur și simplu, nu mă suportă și nu se preface deloc. Asta mă face să fiu din ce în ce mai frenetică.

Vorbesc cu familia mea din Jerez și sunt bine cu toții. Acest lucru mă încurajează. Sora mea îmi povestește cât de obosită este cu sarcina și cât o chinuie nepoțica mea. Zâmbesc. Mi-o imaginez pe Luz, foarte nerăbdătoare, așteptând vizita celor trei Magi de la Răsărit. Ce frumoasă e Luz a mea!

Într-o dimineață, intru în bucătărie și o găsesc pe Simona uitându-se la televizor. Este atât de concentrată la ce vede, încât nu mă aude. Când ajung în dreptul ei, o văd îngrijorată, speriată.

– Doamne, ce-ai pățit?!

Femeia își usucă ochii cu un șervețel și, privindu-mă, șoptește:

– E *Locura Esmeralda*, domnișoară.

Surprinsă, mă uit la televizor și văd că este vorba despre o telenovelă. Se uită lumea la telenovele mexicane în Germania? Las să-mi scape un zâmbet și Simona mă imită.

– Cred că și dumneavoastră v-ar plăcea, domnișoară Judith. Nu știți telenovela asta din Spania?

– Nu am auzit de ea, dar mie nu-mi plac telenovelele.

– Credeți-mă că nici mie, dar în Germania face furori. Toată lumea se uită la *Locura Esmeralda*.

Scanned with CamScanner

Când sunt gata să râd, după ce trec de mirare, ea adaugă:

– Este vorba despre tânăra Esmeralda Mendoza. Ea este o fată rănită, care lucrează ca servitoare pentru domnii Halcones de San Juan. Dar totul se complică atunci când se întoarce din Statele Unite fiul rătăcitor Carlos Alfonso Halcones de San Juan și pune ochii pe Esmeralda Mendoza. Dar ea îl iubește în secret pe Luis Alfredo Quiñones, fiul bastard al domnului Halcones de San Juan, și oh, Doamne!, totul este atât de complicat...

Cu gura căscată și amuzată, ascult cu atenție ce-mi spune femeia. Ce telenovelă îmi povestește! Surorii mele i-ar plăcea la nebunie. În cele din urmă, fără să știu de ce, mă așez lângă ea și, dintr-odată, mă implic în poveste.

Marta, sora lui Eric, vine să mă ia pe 2 ianuarie. I-am spus că trebuie să fac niște cumpărături de Crăciun[10] și se oferă, bucuroasă, să mă însoțească. Încântat să mă vadă că zâmbesc, Eric mă sărută pe buze când plec.

– Distracție plăcută, iubire.

Este îngrozitor de frig. Sunt minus 2 grade și este unsprezece dimineața. Dar sunt fericită pentru că Marta mă însoțește și-mi povestește aventurile ei amuzante. Ajungem la piața centrală din München, Marienplatz, o piață maiestuoasă, înconjurată de clădiri impresionante. Aici este o piață de stradă enormă, superbă, unde fac câteva cumpărături.

– Vezi balconul acela?

Dau din cap că da și Marta continuă:

– Este balconul primăriei și acolo, în fiecare după-amiază, este muzică live.

Îmi atrage atenția o tarabă multicoloră cu o infinitate de pomi de Crăciun. Există roșii, albaștri, albi, verzi și de diferite mărimi. Majoritatea sunt decorați cu fotografii, bilețele cu

[10] În Spania, în ziua de 6 ianuarie (Bobotează), potrivit tradiției, copiii primesc darurile de Crăciun aduse de cei trei Magi sau Regi (n. red.).

Scanned with CamScanner

dorințe. CD-uri de plastic. Îmi place la nebunie! O privesc pe Marta și întreb:

– Ce crezi că va spune fratele tău dacă pun un pom din ăsta în camera lui de zi?

Marta aprinde o țigară și râde.

– Îl va îngrozi.

– De ce?

Accept o țigară, în timp ce Marta privește pomii artificiali colorați.

– Pentru că acești pomi sunt prea moderni pentru el și, mai ales, pentru că nu l-am văzut să pună un pom de Crăciun în casă.

– Serios?

Sunt perplexă și, în același timp, convinsă de ceea ce vreau să fac.

– Ei bine, îmi pare rău pentru el, dar eu nu pot trăi fără pomul meu de Crăciun. Prin urmare, indiferent că-l îngrozește sau nu, va trebui să rabde.

Marta izbucnește în râs și, fără a mai spune ceva, decid să cumpăr un pom roșu de doi metri. O nebunie, nu alta! Cumpăr și o infinitate de fundițe colorate cu clopoței atârnați de ele. Vreau să decorez casa așa cum trebuie. Încă este Crăciunul! Îl achit și promitem să revenim la sfârșitul zilei pentru a-l ridica.

Timp de mai bine de o oră, amândouă continuăm cumpărăturile și, când ni se înroșește nasul de frig, Marta îmi propune să mergem să bem ceva. Accept. Sunt moartă de frig, foame și sete. Mă las ghidată de ea pe frumoasele străzi din München.

– Te voi duce într-un loc foarte special. Data viitoare când ieșim împreună, mergem să mâncăm la restaurantul din Turnul Olimpic. Este rotativ și vei avea o perspectivă minunată asupra orașului München.

Congelată, încuviințez în timp ce observ că acolo toate taxiurile sunt de culoare crem și majoritatea sunt Mercedes-Benz. Ce lux! Câteva minute mai târziu, când intrăm într-un local imens, Marta îmi explică, mândră:

Scanned with CamScanner

– Dragă Judith, ca un adevărat cetățean al orașului München ce sunt, îți spun cu mândrie că aceasta este Hofbräuhaus, cea mai veche berărie din lume.

Entuziasmată, privesc în jur. Locul este superb. Berea este obținută prin procedeul *solera*, în butoaie vechi de stejar. Studiez tavanele boltite, acoperite de picturi ciudate, și lungile bănci de lemn unde oamenii se distrează bând și mâncând.

– Hai, Jud, să bem ceva, insistă Marta, luându-mă de braț.

Zece minute mai târziu, ne așezăm pe una dintre băncile de lemn împreună cu alte persoane. Timp de o oră vorbim încontinuu, în timp ce eu savurez o minunată bere Spatenbräu.

Ni se face foame și ne hotărâm să comandăm mai multe feluri și să mâncăm, pentru a ne continua, apoi, cumpărăturile. Îi spun Martei să aleagă și comandă *leberkäs*, cârnat cald, chifteluțe din făină cu carne tocată și slănină și un covrig sărat crocant, în formă de opt, pe care se pot pune diverse sosuri. Totul excelent!

– Deci, ce părere ai despre München?

După ce mestec și înghit o bucată de covrig crocant, răspund:

– Din puținul pe care l-am văzut până acum, maiestuos. Cred că este un oraș foarte special.

Marta zâmbește.

– Știai că locuitorilor din München ni se spune mediteraneenii din Europa?

– Nu.

Râdem amândouă.

– Ai venit ca să rămâi cu Eric?

Vai, directă și la subiect! Cum îmi place mie. Și, dispusă să fiu sinceră, spun:

– Da. Suntem ca soarele și luna, dar ne iubim și vrem să încercăm.

Marta aplaudă fericită și persoanele de lângă noi o privesc uimiți. Dar, fără să-i pese deloc de privirile celorlalți, șoptește:

– Îmi place la nebunie! Îmi place la nebunie! Sper ca frățiorul meu să învețe că viața înseamnă mai mult decât muncă

Scanned with CamScanner

și seriozitate. Cred că tu îi vei deschide ochii în multe sensuri, dar îmi pare rău să-ți spun că acest lucru îți va aduce și multe probleme. Îl cunosc foarte bine.

– Probleme?

– Exact!

– Păi, eu nu vreau probleme.

Și, când spun asta, îmi amintesc de melodia lui David de Maria și zâmbesc, inevitabil.

– De ce crezi că voi avea probleme cu Eric?

Marta se șterge pe buze cu un șervețel și răspunde:

– Eric nu a locuit niciodată cu nimeni, cu excepția ultimilor ani, cu Flyn. A devenit independent foarte devreme și nu suportă să se amestece cineva în viața și în deciziile lui. În plus, mi-ar plăcea să-i văd fața când o să vadă pomul de Crăciun și panglicile colorate pe care le-ai cumpărat.

Râdem amândouă și ea continuă:

– Îl cunosc pe încăpățânatul ăsta foarte bine și sunt sigură că te vei certa cu el. Apropo, în ceea ce privește educația lui Flyn, e ceva de groază. Îl protejează prea mult. Mai rămâne doar să-l bage într-o urnă de cristal.

Asta mă face să râd.

– Nu râde. O să vezi tu singură dacă am dreptate. Și ascultă ce-ți spun: fratele meu nu va aproba cadoul pe care i l-ai cumpărat lui Flyn.

Mă uit către plasa pe care o arată Marta și, surprinsă, întreb:

– Nu va fi de acord cu skateboardul?

– Nu.

– De ce? întreb, gândindu-mă cum mă distrez cu nepoțica mea și skateboardul ei.

– Eric va evalua rapid pericolele. O să vezi.

– Dar i-am cumpărat cască, genunchiere și cotiere pentru a nu se răni dacă va cădea...

– Nu contează, Judith. În cazul acelui cadou, Eric va vedea doar pericolul și i-l va interzice.

Scanned with CamScanner

Jumătate de oră mai târziu părăsim localul și ne îndreptăm către strada Maximilianstrasse, considerată a fi Golden Mile din München. Intrăm în magazinul D&G și aici Marta se repede la niște blugi. În timp ce ea și-i probează, îi cumpăr, rapid, un tricou care am văzut că i-a plăcut. Vizităm o mulțime de magazine exclusive, care mai de care mai scumpe și, când intrăm la Armani, decid să-i cumpăr o cămașă albă, cu dungi albastre, lui Eric. O să fie așa frumos cu el!

Când terminăm cumpărăturile, revenim în piața primăriei pentru a lua frumosul meu pom de Crăciun. Marta râde. Și eu, deși încep, deja, să mă îndoiesc că am făcut bine cumpărându-l.

Scanned with CamScanner

17

O furtună pune stăpânire peste cerul din München și decidem să încheiem ziua de cumpărături. Când la șase după-amiaza Marta mă aduce înapoi, Eric nu este acasă. Simona îmi spune că s-a dus la birou, dar că nu va întârzia prea mult. Duc repede cumpărăturile în cameră și le ascund în fundul dulapului. Nu vreau să le vadă. Dar, înainte de a mă schimba, mă uit pe fereastră. Plouă cu găleata și-mi aduc aminte că am văzut cățelul abandonat lângă tomberoanele de gunoi.

Fără să mai stau pe gânduri, mă duc în camera de oaspeți și iau o pătură. O să cumpăr eu altă. Cobor la bucătărie, iau puțină tocană din frigider, o pun într-un recipient de plastic, o încălzesc în cuptorul cu microunde și ies din casă. Merg bucuroasă printre copaci, până când ajung la poartă; o deschid și mă apropii de tomberoanele de gunoi.

– Susto... Susto, ești aici?

L-am botezat Susto („Sperietură").

Capul unui ogar slab de culoare maro cu alb apare de după tomberon. Tremură. Este speriat și, după cum arată, îi este, probabil, foame și foarte..., foarte frig. Neîncrezător, animalul nu se apropie și las mâncarea jos. Îl îndemn să mănânce.

– Hai, Susto, mănâncă. Este delicios.

Dar câinele se ascunde și, înainte să-l pot atinge, fuge înspăimântat. Asta mă întristează. Sărmanul. Ce frică îi este de oameni! Dar eu știu că se va întoarce. L-am văzut de multe ori lângă tomberoanele de gunoi și trebuie să fac ceva pentru el. Din niște scânduri și o cutie improvizez un fel de coteț. În

Scanned with CamScanner

mijlocul cutiei pun pătura și mâncarea, apoi plec. Sper să se înțeapă și să mănânce.

Când mă întorc acasă, urc din nou în cameră, îmi schimb hainele și revin în camera de zi cu cutia pomului de Crăciun. Flyn se joacă la PlayStation. Mă așez lângă el și las enorma cutie colorată între picioare. Sigur îi va atrage atenția.

Mai bine de douăzeci de minute mă uit cum se joacă fără să spun un cuvânt, în timp ce nesuferita muzică stridentă a jocului video îmi sparge timpanele. În cele din urmă, cedez și întreb, strigând:

– Ai chef să montăm pomul de Crăciun împreună?

Flyn mă privește, în sfârșit! Oprește muzica. Ah..., ce bine este! Apoi studiază cutia.

– Pomul este băgat acolo? întreabă, surprins.

– Da. Este demontabil, ce zici? răspund, deschizând capacul și scoțând o parte din el.

Fața lui spune totul.

– Nu-mi place, afirmă repede.

Zâmbesc sau îi dau una după ceafă. Decid să zâmbesc.

– M-am gândit să creăm propriul pom de Crăciun. Și, pentru a fi originali și a avea ceva ce nu are nimeni, îl vom decora cu dorințe pe care le vom citi când vom demonta pomul. Fiecare dintre noi va scrie cinci dorințe. Ce zici?

Flyn clipește. Am reușit să-i captez atenția și, arătându-i un caiet, niște pixuri și panglici colorate, adaug:

– Montăm pomul și apoi scriem dorințele pe bucățele de hârtie. Le rulăm și le legăm cu panglicile colorate. Nu-i așa că este o idee bună?

Micuțul privește caietul. După care se uită fix la mine cu ochii mari și negri și sâsâie:

– Este o idee oribilă. În plus, pomii de Crăciun sunt verzi, nu roșii.

Ce lipsă de imaginație! Dacă piticul ăsta spune asta, oare ce-o zice unchiul lui? Se întoarce la joc și muzica tună din nou.

Scanned with CamScanner

Dar, hotărâtă să montez pomul și să mă bucur de el, mă ridic și, sigură pe mine, strig, ca să mă audă:

– O să-l pun aici, lângă fereastră, spun în timp ce observ că plouă în continuare cu găleata și sper că Susto s-a întors și mănâncă în căsuță. Ce zici?

Nu spune nimic. Nu mă privește. Prin urmare, decid să mă apuc de lucru.

Dar muzica stridentă mă înnebunește și aleg să o atenuez cât pot eu mai bine. Pornesc iPod-ul pe care-l am în buzunar la blugi, îmi pun căștile și, câteva secunde mai târziu, fredonez:

Euphoria,
An everlasting piece of art,
A beating love within my heart.
We're going up-up-up-up-up-up-up.[11]

Încântată cu muzicuța mea, mă așez pe jos, scot pomul, îl răsfir în jur și citesc instrucțiunile. Sunt regina bricolajului, motiv pentru care în zece minute l-am și montat. Ce frumusețe! Roșu..., roșu strălucitor. Mă uit la Flyn. El continuă să se joace la televizor.

Iau pixul și caietul și încep să scriu mici dorințe. Când am mai multe, smulg pagina și le tai cu grijă. Fac desene de Crăciun în jurul lor. Cu ceva trebuie să-mi ocup timpul. Când sunt mulțumită, rulez dorințele și le leg cu panglica aurie. Fac asta timp de mai bine de o oră, până când, brusc, văd niște picioare lângă mine, ridic capul și dau peste sprâncenele încruntate ale lui Iceman al meu.

Să vezi acum!

Mă ridic repede și-mi scot căștile.

– Ce este asta? spune, arătând spre pomul roșu.

---

11 „Euforie,/O piesă de artă eternă,/O iubire care bate în inima mea./Vom urca tot mai sus-sus-sus-sus-sus-sus-sus" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Când să răspund, piticul cu ochi de chinez se apropie de unchiul său și, cu aceeași expresie a feței serioasă ca și el, răspunde:

– După părerea ei, un pom de Crăciun. După părerea mea, un caca.

– Dacăție ți se pare că pomul meu superb este un caca, asta nu înseamnă că și lui trebuie să i se pară la fel, răspund, cu oarecare acreală.

Mă uit, apoi, la Eric și adaug:

– Mă rog..., poate nu se potrivește cu camera ta de zi, dar l-am văzut și nu am putut să rezist. Nu-i așa că e frumos?

– De ce nu m-ai sunat ca mă consulți? întreabă neamțul meu preferat.

– Ca să mă consult cu tine? repet, surprinsă.

– Da. Cu privire la cumpărarea pomului.

Incredibil!

Îl trimit la naiba sau îl insult?

În cele din urmă, decid să respir înainte de a spune ce gândesc, dar, enervată, sâsâi:

– Nu știam că trebuie să te sun înainte să cumpăr un pom de Crăciun.

Eric mă privește..., mă privește și-și dă seama că mă enervez și, pentru a încerca să mă calmeze, mă prinde de mână.

– Uite ce este, Jud, Crăciunul nu este perioada mea preferată din an. Nu-mi plac copacii, nici ornamentele pe care toată lumea se încăpățânează să le pună în această perioadă. Dar dacă voiai un pom, aș fi putut comanda un brad frumos.

Ne uităm, toți trei, din nou la coloratul meu pom roșu și, înainte ca Eric să mai spună ceva, răspund:

– Îmi pare rău că nu-ți place perioada Crăciunului. Mie, în schimb, îmi place la nebunie. Și apropo, nu-mi place că se taie brazii pentru simplul fapt că este Crăciunul. Sunt ființe vii, care cresc în mulți ani doar ca să moară pentru că nouă, oamenilor, ne place să ne decorăm camera de zi cu un brad de Crăciun.

Unchiul și nepotul se privesc, iar eu continui:

Scanned with CamScanner

– Știu că apoi unii dintre acești pomi sunt replantați. Da, dar majoritatea dintre ei ajung la gunoi, uscați. Refuz! Prefer un pom artificial, pe care să-l utilizez și, când nu am nevoie de el, să-l păstrez pentru anul viitor. Știu, cel puțin, că în timp ce este pus bine, nici nu moare, nici nu se strică.

Colțul buzelor lui Eric se arcuiește. Îl amuză faptul că apăr brazii.

– E adevărat că nu ți se pare că acest pom este superb și original? întreb, profitând de acest moment.

Cu sinceritatea lui obișnuită, ridică din sprâncene și răspunde:

– Nu.

– Este oribil, șoptește Flyn.

Dar eu nu mă dau bătută. Ignor răspunsul micuțului și, alintată, îl privesc pe iubitul meu.

– Nu-ți place nici dacă îți spun că este pomul dorințelor noastre?

– Pomul dorințelor? întreabă Eric.

Încuviințez, iar Flyn răspunde, în timp ce atinge una dintre dorințele pe care eu le-am agățat deja în pom:

– Ea vrea să scriem cinci dorințe, să le agățăm și, după Crăciun, să le citim ca să se îndeplinească. Dar eu nu vreau să fac asta. Astea sunt lucruri pentru fete.

– Ar fi și culmea să fi vrut, șoptesc prea tare.

Eric îmi reproșează comentariul din priviri și micuțul, dispus să iasă în evidență, strigă:

– În plus, pomii de Crăciun sunt verzi și se decorează cu globuri. Nu sunt roșii și nu se decorează cu dorințe tâmpite.

– Ei bine, mie îmi place roșu și să-l ornez cu dorințe, asta e, insist.

Eric și Flyn se privesc. Văd cum se înțeleg din ochi. Nesuferiții! Dar, conștientă că vreau pomul meu roșu și de cât de mult va trebui să mă lupt cu acești doi morocănoși, încerc să fiu pozitivă.

– Haideți, băieți, este Crăciunul și Crăciunul fără pom nu este Crăciun!

Scanned with CamScanner

Eric mă privește. Eu îl privesc și-i fac botic. Zâmbește și el în cele din urmă.

Un punct pentru Spania!

Supărat, Flyn vrea să se îndepărteze, dar Eric îl ia de braț și spune, arătându-i caietul:

– Scrie cinci dorințe, așa cum ți-a cerut Jud.

– Nu vreau.

– Flyn...

– La naiba, unchiule! Nu vreau.

Eric se apleacă. Fața lui este în fața micuțului.

– Te rog, m-ai face fericit dacă ai scrie. Anul acesta, Crăciunul este special pentru toți și ar fi un bun început cu Jud acasă, da?

– Urăsc ca ea să aibă grijă de mine și să comande pe aici.

– Flyn..., insistă Eric ferm.

Duelul privirilor între cei doi este latent, dar, în cele din urmă, câștigă Iceman al meu. Micuțul, furios, ia caietul, rupe o foaie și ia unul dintre pixuri. Când să plece, îi spun:

– Flyn, ia panglica verde ca să le legi.

Fără să mă privească, ia panglica și se îndreaptă către măsuța din fața televizorului, unde văd că începe să scrie. Fără să mă vadă, mă apropii de Eric și, ridicându-mă pe vârfuri, șoptesc:

– Mulțumesc.

Neamțul meu mă privește. Zâmbește și mă sărută.

Un punct pentru Germania!

O vreme, vorbim despre pom și trebuie să râd la comentariile pe care le face. Este atât de rigid când vine vorba de anumite lucruri, încât nu pot să nu râd. Câteva secunde mai târziu, Flyn vine la noi, agață în pom dorințele pe care le-a scris și, fără să ne privească, se întoarce în fotoliu. Ia telecomanda de la PlayStation și muzica stridentă începe să sune. Eric, care mă privește încontinuu, ia caietul de pe jos și pixul și întreabă aproape de urechea mea:

– Pot cere orice doresc?

Scanned with CamScanner

Știu la ce se gândește.

Știu ce vrea să spună și, microasă, șoptesc, apropiindu-mă și mai mult de el:

– Da, domnule Zimmerman, dar nu uita că după Crăciun le vom citi cu toții împreună.

Eric mă studiază timp de câteva secunde și eu mă gândesc doar la sex..., sex..., sex. Doamne! Când îl privesc mă excit atât de mult, încât mă transform într-o sclavă a sexului! În cele din urmă, iubitul meu sexy încuviințează, se îndepărtează câțiva metri și zâmbește.

Wow! Cât de tare mă excită când mă privește așa! Acest amestec de dorință, distrugere și emoție îmi place la nebunie! Sunt chiar masochistă.

Preț de câteva clipe, îl văd că scrie pe măsuța din sufragerie. Vreau să aflu ce dorințe are, dar nu mă apropii. Trebuie să rezist până în ziua în care am stabilit că le citim. Când termină, le îndoaie și-i dau panglica argintie ca să le lege. După ce le agață chiar el în pom, mă privește strengar și, apropiindu-se de mine, îmi pune ceva în buzunarul din față al hanoracului. Mă sărută apoi pe vârful nasului și spune:

– Abia aștept să se îndeplinească această dorință.

Amuzată, zâmbesc. Căldură... Doamne, ce căldură! Și, ridicându-mă pe vârfuri, îl sărut pe gură, în timp ce inima îmi bate extrem de repede. După o pălmuță complice dată la fund, prin care îmi spune cât de mult mă dorește, Eric se așază lângă nepotul lui. Eu profit de ocazie, scot cutiuța mică pe care mi-a băgat-o în buzunar cu o hârtiuță și citesc:

– Dorința mea este să fii goală în seara asta în pat pentru a utiliza cadoul tău.

Zâmbesc. SEX!

Curioasă, deschid cutiuța și văd ceva metalic cu o piatră verde. Ce bine arată! Pentru ce o fi? Fața mea surprinsă spune totul când văd că pe hârtie scrie: „Bijuterie anală Rosebud".

Vai..., nu știam că există bijuterii pentru fund!

Scanned with CamScanner

izbucnesc în râs.

Vesela, păşesc către fereastră, în timp ce căldura pune stăpânire pe faţa mea şi continui să citesc: „Bijuterie anală din oţel chirurgical cu cristal Swarovski. Ideală pentru decorarea anusului şi stimularea zonei anale".

Ce tareeeeee!

Observ, înfierbântată, că Eric mă priveşte. Văd că se amuză. Comic, ridic degetul mare în semn că mi-a plăcut şi rădem amândoi. Seara asta va fi extraordinară!

După cină, propun să jucăm o partidă de Monopoly la Wii. Cu fiecare partidă ne însufleţim tot mai mult. În cele din urmă, îl lăsăm pe Flyn să câştige, după care se duce, euforic, la culcare. Când rămânem singuri în camera de zi, Eric mă priveşte. Privirea lui spune totul. Nerăbdare. Îl sărut şi-i şoptesc la ureche:

– În cinci minute să fii în cameră.

– Vin în două, răspunde, autoritar.

– Şi mai bine!

Acestea fiind spuse, ies din camera de zi. Alerg în sus pe scări, intru în camera noastră, dau la o parte plapuma, mă dezbrac, las bijuteria anală şi lubrifiantul pe pernă şi mă întind pe pat ca să-l aştept. Nu mai avem timp de pierdut.

Uşa se deschide şi inima îmi bate cu putere. Excitaţie. Eric intră, închide uşa şi-şi aţinteşte ochii asupra mea. Păşeşte spre pat şi-l studiez, în timp ce-şi scoate tricoul gri.

– Dorinţa ta te aşteaptă unde o voiai.

– Perfect, răspunde cu voce răguşită.

Mă priveşte ca un lup flămând. Văd că se uită la bijuteria anală şi zâmbeşte. Dorinţa mă răscoleşte. Aruncă tricoul pe jos şi vine la picioarele patului.

– Îndoaie picioarele şi desfă-le.

Doamne..., Doamne!... Ce căldură!

Fac ce îmi cere şi simt că încep să respir deja mai greu. Eric se urcă în pat şi gura lui ajunge pe interiorul coapselor mele. Le

Scanned with CamScanner

sărută. Le sărută delicat și eu simt că mă topesc. Cu erotismul lui obișnuit, el continuă să mă umple de sărutări. Acum urcă. Mă sărută pe șold, apoi pe buric, apoi pe un sân și, când gura lui este pe a mea și mă privește în ochi, șoptește cu o voce sexy, erotică:

– Cere-mi ce vrei.

Oh, Doamne!

Oh, Doamne!

Respirația mi se precipită. Vaginul mi se strânge și stomacul mi se topește.

Eric, Eric al meu, scoate limba. Îmi suge buza de sus, apoi cea de jos și, înainte de a mă săruta, mă mușcă de buză, ca de obicei, pentru a mă face să deschid gura și să-i fie mai ușor să o posede. Ador sărutările lui. Ador autoritatea lui. Ador cum mă atinge. Îl ador pe el.

Când își termină sărutul, mă privește, așteptând să-i cer ceva și, conștientă de ce doresc, șoptesc:

– Devorează-mă!

Șuvoiul sărutărilor lui îmi coboară acum pe corp. Când îmi sărută muntele lui Venus, își trece, senzual, degetul peste tatuaj.

– Deschide-te cu degetele pentru mine. Închide ochii și imaginează-ți. Oferă-te ca atunci când am făcut-o cu alții.

„Oferă-te! Alții!"

Doamne, ce sexy!

Cuvintele lui îmi provoacă o căldură teribilă și mâinile îmi zboară spre vagin. Deschid pliurile sexului meu și mă expun total în fața lui, dorind să mă devoreze în timp ce mintea mea își imaginează că nu suntem doar noi doi în această cameră. Fără întârziere, limba lui îmi atinge clitorisul. Oh, da!..., da! Și eu mă consum în fața lui.

Focul arzător al fanteziilor mele și excitația pe care Eric mi-o provoacă mă lasă fără putere. Goală și întinsă pe pat, limba lui mă înnebunește, în timp ce mâinile lui îmi urcă pe fund. Bărbatul meu sexy mă apucă de șolduri pentru a mă putea pătrunde mai adânc.

– Oferă-te, Jud!

Scanned with CamScanner

Însuflețită, activată, provocată și încinsă de ce-mi imaginez și ce-mi spune, îmi apropii vaginul umed de gura lui. Fără nici o pudoare, mă apăs pe ea și mă ofer bucuroasă, dorind să mă simt bine și să se simtă bine cu mine. Gura lui mă suge repede, dinții se aruncă asupra clitorisului, iar eu gâfâi și vreau mai mult, și mai mult.

Pielea îmi arde, în timp ce o plăcere nebună și sălbatică îmi pune stăpânire pe corp. Mă răsucesc în gura lui cu fiecare atingere a limbii și-i cer mai mult.

Clitorisul meu umed și umflat este pe punctul de a exploda. Acest lucru îl provoacă. Știu asta. Dar când ridică capul și mă privește cu buzele umede de lichidele mele, mă ridic glonț și-l sărut. Gustul lui este gustul meu. Gustul meu este gustul lui.

– Penetrează-mă, îi cer.

Eric zâmbește, îmi mușcă barba și mă domină din nou. Mă întinde dur și, de data aceasta, corpul meu cade pe partea laterală a patului în timp ce-mi desface, din nou, picioarele, îmi dă o pălmuță și-și continuă atacul nimicitor. Simt ceva umed în orificiul meu anal care îmi dau rapid seama că este lubrifiantul. Cu degetul, Eric mă dilată și, câteva clipe mai târziu, simt că introduce și cadoul. Bijuteria anală.

– Superb, aud că spune, în timp ce mă sărută pe fese.

Din poziția mea, nu-i pot vedea fața. Dar respirația și vocea lui răgușită îmi indică faptul că-i place ce vede și ce face. Preț de câteva minute, pereții anusului meu se contractă. Ce deliciu! Îmi introduce, apoi, un deget în vagin și, pe urmă, două.

– Privește-mă, Jud.

Cu capul atârnat pe laterală, mă uit, din nou la el. Șoptește cu vocea spartă de moment:

– Bijuteria este frumoasă, dar posteriorul tău este spectaculos.

Acest lucru mă face să zâmbesc.

– Prefer carnea în locul oțelului chirurgical.

– Ah, da?

Scanned with CamScanner

Dau din cap că da.

– Preferi ca o altă persoană împreună cu mine să-ți posedăm trupul?

Când încuviințez din nou, degetele lui se adâncesc și mai mult în mine. Nebunie! Amețit de excitație, insistă:

– Sigur, micuțo?

– Da, gâfâi.

Degetele lui intră și ies din mine încontinuu, în timp ce, cu cealaltă mână, apasă bijuteria anală, iar eu înnebunesc. După ce scot un geamăt, deschid ochii și Eric mă privește.

– În curând te vom penetra doi, micuțo... întâi unul, apoi altul, și apoi amândoi. Te voi prinde în brațe și-ți voi desface coapsele. Îl voi lăsa pe celălalt să te penetreze, în timp ce eu te privesc și voi permite să-ți dai drumul doar pentru mine, ai înțeles?

– Da..., da..., gâfâi din nou, extaziată de ceea ce spune.

Eric zâmbește, iar eu am un spasm de plăcere. Vaginul mi se contractă și degetele lui simt asta. Rapid, înlocuiește degetele cu penisul și eu îmi înec un strigăt când îi simt erecția impresionantă care mă penetrează.

Oh, Doamne, ce-mi place!

Cu mâini experte, mă apucă de talie și mă ridică. Mă așază peste el în par și șoptește aproape de gura mea, în timp ce mă strânge la piept:

– Vom fi trei data viitoare.

Încuviințez, printre gâfâieli.

– Da..., da..., da.

Eric mă sărută. Pasiunea lui mă înnebunește când gâfâie.

– Mișcă-te, micuțo!

Șoldurile mele îl ascultă într-un ritm adânc și lent. Cred că voi exploda. Fricțiunea bijuteriei anale este extraordinară. Ne privim în ochi, în timp ce mă înfig în el în repetate rânduri.

– Sărută-mă.

Iceman al meu mă satisface și eu măresc ritmul înnebunindu-l. Intră și iese din mine, până când se apropie. Dintr-o mișcare, mă așază pe par, mă întoarce și mă pune în patru labe.

Scanned with CamScanner

– Ce faci? întreb.

Eric nu răspunde, și-și introduce penisul tare și erect în vaginul meu și, după o serie de izbituri care mă fac să gâfâi, îmi șoptește la ureche:

– Îți vreau superbul fundțuleț, iubire. Pot?

Căldură... Multă căldură. Excitată la maximum, îi arăt inelul de pe mână.

– Sunt a ta, toată.

Scoate cu atenție bijuteria anală și adaugă lubrifiant. Sunt nerăbdătoare și-mi doresc sex. Vreau mai mult. Am nevoie de mai mult. Văzându-mi nerăbdarea, în timp ce-și dă cu lubrifiant pe penis, Eric mă mușcă. Emoții. Sentimentele mele sunt contradictorii. Nu am mai practicat sex anal din ultima zi în care am făcut-o cu el și cu femeia aceea. Dar Eric știe ce face și, puțin câte puțin, își introduce penisul în mine. Mă dilat. Mintea mea înnebunește și dorința mă doboară când îi cer, văzând cum se înfige în mine:

– Tare..., tare, Eric.

Dar el nu mă ascultă. Nu vrea să mă rănească. Intră încet și, când este complet în interiorul meu, se apleacă pe spatele meu și, îmbrățișându-mă cu iubire, îmi șoptește la ureche:

– Doamne, micuțo, ce strâmtă ești!

Mă adaptez la noua situație, bucuroasă de plăcerea pe care o simt, în timp ce el intră și iese din mine, iar eu gâfâi. Ard. Iau foc. Mă ofer plăcerii delicioase a sexului anal și mă bucur de el. Mă simt perversă. Practicarea sexului fierbinte cu Eric mă face perversă. Nebună. Dezinhibată. Stau în patru labe în fața lui, cu fundul ridicat, disperată să fiu penetrată, să mă facă să fiu a lui în repetate rânduri.

– Eric..., îmi place, îl asigur, în timp ce-mi înfig posteriorul în corpul lui, doritoare de mai multă adâncime.

Jocul nostru continuă câteva minute. El mă penetrează, mă cuprinde în talie și eu mă arăt receptivă. Unu..., doi..., trei... Ardoare! Patru..., cinci..., șase... Plăcere! Șapte..., opt..., nouă... Nevoie! Zece..., unsprezece..., doisprezece... Eric!

Scanned with CamScanner

Dar Iceman al meu nu-şi mai poate ţine în frău latura sălbatică şi mă penetrează şi mai adânc, în timp ce faţa mi se sprijină de pat. Îmi scapă un strigăt înăbuşit în saltea şi neamţul meu ştie că mi-am dat drumul. Îşi înfige, atunci, degetele în şoldurile mele şi începe un atac infernal asupra posteriorului meu dilatat.

Oh, da! Oh, da!

– Mai mult..., mai mult, Eric..., implor, stimulată.

Plăcerea provocată de acest lucru şi dorinţa pe care o vede în mine îl înnebunesc şi, când nu mai poate, lasă să-i scape un geamăt gutural şi cade pe mine.

Rămânem aşa câteva secunde. Uniţi, înfierbântaţi şi excitaţi. Sexul dintre noi este electrizant şi ne place. Câteva clipe mai târziu, Eric iese din posteriorul meu şi cădem pe pat fericiţi, obosiţi şi transpiraţi.

– Doamne, micuţo! O să mă omori de plăcere.

Comentariul lui mă face să râd. Îl îmbrăţişez şi mă îmbrăţişează. Fără să vorbim, îmbrăţişarea noastră spune totul, în timp ce afară plouă puternic. Brusc, se aude un tunet şi Eric se mişcă.

– Hai să ne îmbrăcăm, micuţo.

– Să ne îmbrăcăm?

– Să punem ceva pe noi. O pijama, sau ceva de genul acesta.

– De ce? întreb, dornică să mă mai joc cu el.

Dar Eric pare să se grăbească.

– Hai, ia-ţi lenjeria intimă din noptieră, îmi cere.

Am de gând să protestez, dar aleg să nu-l bag în seamă. Îmi iau lenjeria intimă şi o pijama. Dar nu vreau să mă îmbrac. Ce mi-a tăiat cheful!

Văzându-mă încruntată, Eric mă sărută cu energie, în timp ce ia bijuteria anală şi pune lubrifiantul în noptieră. Se ridică apoi şi, chiar când mă ia în braţe, uşa camerei se deschide larg. Flyn, somnoros şi îmbrăcat cu pijamaua lui cu dungi, ne priveşte cu gura căscată. Mă acopăr cu hainele cum pot şi mormăi:

– Tu nu ştii să baţi la uşă?

Scanned with CamScanner

Pentru prima oară, copilul nu știe ce să răspundă.

– Flyn, venim acum, spune Eric.

Și fără a mai spune ceva, intrăm în baie. Ajunși înăuntru, îl privesc în așteptarea unei explicații pentru apariția respectivă și șoptește în apropierea gurii mele:

– De mic îl sperie tunetele, dar să nu-i spui că ți-am spus.

Mă sărută și, când se îndepărtează, continuă:

– Știam că va veni în pat când am auzit tunetul. Mereu face asta.

Acum sunt eu cea care-l sărută. Doamne, cât îmi place gustul lui! Și când îi abandonez, moale, gura, întreb:

– Vine mereu în pat la tine?

– Mereu, mă asigură, amuzat.

Expresia feței lui mă face să zâmbesc. Ce frumos este neamțul meu!

Un nou tunet ne face să revenim la realitate și Eric mă lasă jos. Lasă bijuteria anală pe blatul din baie și se spală. Apoi, se șterge, își pune chiloții și spune, înainte de a ieși:

– Nu sta mult, micuțo.

Când rămân singură, iau bijuteria și o pun sub jetul de apă pentru a o spăla. Mă gândesc la Susto. Sărmanul. Plouă infernal și el e în stradă. Mă spăl apoi și, după ce îmi pun pijamaua, mă privesc în oglindă și, în timp ce-mi piepten părul de nebună, zâmbesc.

În ce poveste m-am băgat și eu!

Dar, câteva secunde mai târziu, îmi amintesc că atunci când eram mică pățeam la fel ca Flyn. Îmi era frică de tunete, zgomotele acelea infernale care mă făceau să cred că demoni urâți, cu unghii lungi brăzdează cerul pentru a răpi copii. Am dormit multe nopți în pat cu părinții mei, deși, în cele din urmă, mama mea, cu răbdare și cu ajutor suplimentar, a reușit să-mi înlăture teama.

Când ies din baie, Eric este întins pe pat și vorbește cu Flyn. Când mă vede, micuțul mă urmărește din priviri; deschid noptiera și, discret, introduc bijuteria anală. Apoi, când mă bag în pat, piticul morocănos îl întreabă pe unchiul lui:

Scanned with CamScanner

– Ea trebuie să doarmă cu noi?

Eric aprobă şi eu şoptesc, acoperindu-mă cu pilota:

– Oh, da! Îmi e teamă de furtuni, mai ales de tunete. Apropo, vă plac câinii?

– Nu, răspund amândoi, la unison.

Când să spun ceva, Flyn punctează:

– Sunt murdari, muşcă, miros urât şi au purici.

Uimită de ceea ce a spus, răspund:

– Greşeşti, Flyn. Nu toţi câinii muşcă şi, bineînţeles, nu miros urât şi nu au nici purici dacă avem grijă de ei.

– Nu am avut niciodată animale în casă, explică Eric.

– Foarte rău, şoptesc şi văd că zâmbeşte. Când ai animale în casă, ai o altă perspectivă asupra vieţii, în special în cazul copiilor. Şi, sincer, cred că vouă v-ar prinde foarte bine un animal de companie.

– Nici vorbă, refuză Eric.

– M-a muşcat câinele lui Leo şi m-a durut, spune copilul.

– Te-a muşcat un câine?

Micuţul dă din cap că da, îşi ridică mâneca pijamalei şi-mi arată un semn pe braţ. Arhivez informaţia respectivă în cap şi-mi imaginez teama pe care o are faţă de animale. Trebuie să i-o elimin.

– Nu toţi câinii muşcă, Flyn, îi spun, afectuoasă.

– Nu vreau un câine, insistă.

Fără a mai spune un cuvânt, mă întind alături pentru a-l privi pe Eric în ochi. Flyn este în mijloc şi se întoarce rapid cu spatele. Bineînţeles! Eric îmi cere scuze din priviri şi eu îi fac cu ochiul. Câteva minute mai târziu, iubitul meu stinge lumina şi, deşi este întuneric, ştiu că zâmbeşte şi mă priveşte. Ştiu asta.

Scanned with CamScanner

18

Este 5 și astăzi luăm cina organizată pentru a-i sărbători pe Regii Magi acasă la mama lui Eric. Zilele acestea am văzut că neamțul meu lucrează de acasă, dar nu vorbește despre mersul la birou. Vreau să o cunosc, dar prefer să fie el cel care îmi propune să merg.

Cu Flyn tot nu am ajuns la un armistițiu. Tot ceea ce fac îl deranjează, și asta face ca Eric și cu mine să ne cam certăm. Asta da, recunosc că Eric este cel care cedează ca discuția să nu degenereze. Știe că micuțul nu procedează bine și încearcă să mă înțeleagă.

Relația mea cu Susto este tot mai bună. Deja nu mai fuge când mă vede. Am devenit prieteni. Și-a dat seama că poate avea încredere în mine și mă lasă să-l ating. Are o ruse câinească ce nu-mi place și i-am făcut un fular pentru gât. Ce frumos este!

Susto este o minune. Are o fețișoară de câine bun de-mi vine să-l mănânc și, de fiecare dată când ies fără ca Eric să-și dea seama pentru a-i reface căsuța și a-i duce mâncare, sărmanul îmi mulțumește cum știe mai bine: mă linge, dă din coadă, face piruete.

Seara, când ajungem acasă la Sonia, Marta, sora lui Eric, ne privește cu un zâmbet minunat.

– Ce bine! Ați venit!

Eric face o grimasă. Tipul acesta de petreceri nu-i plac, dar știe că nu trebuie să lipsească. O face pentru Flyn, nu pentru el. Eric mă prezintă celorlalte persoane din camera de zi ca prietena lui. Văd mândria în privirea lui și în modul în care mă apucă, posesiv.

Câteva minute mai târziu, începe să discute afaceri cu mai mulți bărbați și decid să o caut pe Marta. Dar, când mă despart de el, mă salută un tânăr.

Scanned with CamScanner

– Bună! Sunt Jürgen. Tu eşti Judith, nu-i aşa?

Încuviinţez şi el spune:

– Sunt vărul lui Eric.

Apoi adaugă în şoaptă:

– Cel care face motocros.

Faţa mi se luminează şi, încântată, încep să vorbesc cu el. Menţionează diferite locuri în care se întrunesc pentru a practica acest sport şi eu promit să merg. Mă încurajează să folosesc motocicleta lui Hannah. Sonia i-a povestit că eu practic motocrosul şi este entuziasmat. Cu coada ochiului, observ că Eric mă priveşte şi, văzându-i faţa, îşi imaginează, probabil, despre ce vorbim. În două secunde, este lângă mine.

– Jürgen, de când nu te-am mai văzut! salută Eric, luându-mă, din nou de mijloc.

Vărul zâmbeşte.

– Poate pentru că eşti cam scump la vedere?

Eric dă din cap.

– Am fost foarte ocupat.

Jürgen nu mai menţionează subiectul motocros şi, aproape imediat, amândoi încep o conversaţie plictisitoare. Din nou, hotărăsc să o caut pe Marta. O găsesc fumând în bucătărie.

Când mă apropii de ea, îmi oferă o ţigară. Nu fumez de obicei, dar cu ea am mereu chef şi iau una.

Aşa, îmbrăcate elegant, fumăm amândouă şi vorbim de ale noastre.

– Cum te înţelegi cu Flyn?

– Of! Mi-a declarat război, ironizez, amuzată.

Marta încuviinţează şi, apropiindu-şi capul de al meu, şuşoteşte:

– Dacă te face să te simţi mai bine, el a declarat război tuturor femeilor.

– Dar de ce?

Tânăra zâmbeşte.

– Conform psihologului, acest lucru se datorează pierderii mamei lui. Flyn crede că noi, femeile, suntem persoane circumstanţiale

Scanned with CamScanner

care venim și plecăm din viața lui. De aceea încearcă să nu-și demonstreze afecțiunea față de noi. Și cu mama, și cu mine se comportă la fel. Nu ne arată niciodată afecțiune și, dacă poate, ne respinge. Dar, mă rog, noi ne-am obișnuit deja cu situația. Doar pe Eric îl iubește mai presus de toate. Pentru el simte o dragoste specială, uneori cam bolnăvicioasă pentru gustul meu.

Preț de câteva secunde, amândouă tăcem, până când nu mai pot.

– Marta, mi-ar plăcea să-ți spun ceva cu privire la ce ai spus, dar poate te supăr. Nu sunt o expertă în materie, dar dacă nu ți-o spun, explodez!

– Te rog, răspunde, zâmbind. Promit să nu mă supăr.

Trag întâi un fum și dau afară fumul.

– Din punctul meu de vedere, copilul se agață de Eric pentru că el este singurul care nu l-a părăsit niciodată. Și, înainte să-mi spui ceva, știu că tu sau mama ta nu l-ați abandonat, dar mă refer la faptul că, poate, Eric este singurul care se supără pe el uneori și încearcă să-l facă să gândească, și, la date atât de importante, cum este, de exemplu, Revelionul, nu se îndepărtează de el. Flyn este un copil și copiii nu caută decât iubirea. Și dacă el, din cauza a ce s-a întâmplat cu mama lui, este reticent să iubească o femeie, voi trebuie să faceți tot posibilul pentru ca el să-și dea seama că mama lui a plecat, dar voi sunteți încă aici. Că nu l-ați abandona niciodată.

– Judith, te asigur că mama și cu mine am făcut totul.

– Nu mă îndoiesc, Marta. Dar trebuie, poate, să schimbați tactica. Nu știu..., dacă un lucru nu funcționează, încercați ceva diferit.

Tăcerea care urmează îmi face pielea de găină.

– Moartea lui Hannah ne-a rupt inima tuturor, spune Marta în cele din urmă.

– Îmi imaginez. Cred că a fost oribil.

Ochii i se umplu de lacrimi și eu o iau de braț. Marta zâmbește.

– Ea era motorul și mereu în centrul familiei. Era plină de viață, pozitivă și...

Scanned with CamScanner

– Marta..., șoptesc, văzând că o lacrimă i se prelinge pe obraz.

– Ți-ar fi plăcut mult de ea, Jud, și sunt convinsă că v-ați fi înțeles amândouă foarte bine.

– Sigur că da.

Tragem, amândouă, din țigări.

– Nu voi uita niciodată fața lui Eric din seara aceea. În ziua aceea nu a murit doar Hannah, l-a pierdut și pe tatăl său și și-a pierdut și prietena din acel moment.

– Toate în aceeași zi? întreb, curioasă.

Nu am vorbit niciodată despre acest subiect cu Eric. Nu pot. Nu vreau să-i reamintesc despre acest lucru.

– Da. Bietul de el, neputând să-și contacteze tatăl pentru a-i povesti ce s-a întâmplat, s-a dus acasă la el și l-a găsit în pat cu imbecila aia. A fost groaznic. Oribil.

Mi se face pielea de găină.

– Îți jur că am crezut că Eric nu avea să-și mai revină niciodată, continuă Marta. Prea multe lucruri rele în doar câteva ore. După înmormântarea lui Hannah, timp de două săptămâni nu am știut nimic de el. A dispărut. Am fost foarte îngrijorați. Când s-a întors, viața lui era un haos. A trebuit să-i înfrunte pe tatăl său și pe Rebeca. A fost groaznic. Și, ca și cum aceste lucruri nu ar fi fost de ajuns, bărbatul care locuia cu sora mea Hannah și Flyn, apropo, un alt imbecil!, ne-a spus că nu voia să aibă grijă de micuț. Dintr-odată nu-l mai considera fiul lui. Copilul a suferit mult la început, și atunci Eric a preluat responsabilitatea vieții lui. A spus că se va ocupa el de Flyn și, după cum ai văzut, probabil, o și face. În ceea ce privește Revelionul, știu că ai dreptate, dar Eric a fost cel care a rupt tradiția, care l-a dus pe Flyn în primul an în Caraibe. Anul următor, ne-a spus mamei mele și mie că ar prefera ca noaptea respectivă să nu se sărbătorească prea mult, și așa au tot trecut anii. De aceea, și ea, și eu ne facem planurile noastre.

– Serios? întreb, surprinsă.

Scanned with CamScanner

Chiar în acel moment se deschide ușa de la bucătărie și micul Flyn ne studiază cu privirea lui acuzatoare. După câteva clipe, pleacă.

– La naiba! protestează Marta. Pregătește-te.

– Să mă pregătesc?

Sprijinită în balamaua ușii cu geam, zâmbește.

– O să ne pârască lui Eric că fumăm.

Eu râd. Să ne pârască? Ce să spun! Doar suntem adulte.

Da, înainte de a putea număra până la zece, ușa bucătăriei se deschide din nou și neamțul meu, urmat de nepotul lui, întreabă, în timp ce pășește către noi, cu atitudine intimidantă:

– Fumați?

Marta nu răspunde, dar eu încuviințez. De ce aș minți? Eric îmi privește mâna. Se uită urât și-mi ia țigara din mână. Asta mă enervează și, pe un ton deloc calm, spun:

– Să fie ultima oară când faci așa ceva!

Răceala ochilor lui Eric trece prin mine.

– Să fie ultima oară când tu faci așa ceva!

Atmosfera este atât de încărcată, încât s-ar putea tăia cu cuțitul.

Spania contra Germania. Nu prea arată bine situația!

Nu-i înțeleg supărarea, dar îmi înțeleg indignarea. Nimeni nu mă tratează așa. Și, fără să mai stau pe gânduri, iau pachetul de țigări de pe masă, scot o țigară și o aprind. Șmecheră!

Cu gura căscată, Eric mă privește, în timp ce Marta și Flyn ne observă. După câteva clipe, Eric îmi ia din nou țigara din mâini și o aruncă în chiuvetă. Nu! Asta nu va rămâne așa! Iau o altă țigară și o aprind. El repetă aceeași figură.

– Dar ce faceți, mă rog, vreți să-mi terminați toată rezerva de țigări? protestează Marta luând pachetul.

– Unchiule, Jud a făcut ceva rău, insistă micuțul.

Vocea lui de copil al tenebrelor îmi face inima să se strângă și, văzând că nici Marta, nici Eric nu-i spun nimic, îl privesc, supărată.

– Și tu, de ce ești atât de pârâcios?

– Nu este bine să fumezi, spune.

Scanned with CamScanner

– Uite ce este, Flyn. Ești un copil și ar trebui să închizi gurița aia și...

Eric mă întrerupe.

– Nu te supăra pe micuț, Jud. El a făcut doar ce trebuia să facă.

– Să ne părăsească? Asta trebuia să facă?

– Da, răspunde, sigur pe el.

Și apoi, uitându-se la sora lui, adaugă:

– Mi se pare foarte urât să fumezi și să o instigi și pe Jud să fumeze. Ea nu fumează.

Ah, nu! Asta chiar nu e așa. Eu fumez când am eu chef și, neputând să nu spun ceva, îi atrag privirea și îngaim, foarte supărată:

– Gândești foarte prost, Eric. Tu nu știi dacă eu fumez sau nu.

– Ei bine, eu nu te-am văzut să fumezi în tot acest timp, afirmă, prost dispus.

– Dacă nu m-ai văzut fumând este pentru că nu sunt o fumătoare înrăită, îl cert eu. Dar te asigur că, în anumite momente, îmi place să fumez câte o țigară. Nu este prima țigară din viața mea și nici nu va fi ultima, evident, indiferent de cât de supărat ești.

Mă privește. Îl privesc. Mă provoacă. Îl provoc.

– Unchiule, tu ai spus că nu se poate fuma, și ea și Marta făceau asta, insistă monstruleţul.

– Taci, Flyn! protestez, văzând pasivitatea Martei.

Cu privirea foarte serioasă, iubitul meu, nelatin, declară:

– Jud, nu vei fuma! Nu-ți voi permite asta!

Ei bineeee, ce a spus???!!!!

Inima îmi pompează sângele într-un ritm care mă face să presupun că situația nu se va termina bine.

– Hai odată, nu mă plictisi. Zici că ești tata și eu am zece ani.

– Jud..., nu mă supăra!

Acest „nu mă supăra!" mă face să zâmbesc.

În acea clipă, zâmbetul meu avertizează, ca o firmă luminoasă, cuvântul atenție! și, pe un ton glumeț, o privesc și răspund, lăsând-o pe Marta mască:

– Eric..., tu deja m-ai supărat.

Scanned with CamScanner

În acea clipă apare mama lui Eric și, văzându-ne pe toți trei acolo, întreabă:

– Ce se întâmplă?

Dintr-odată, vede pachetul de țigări în mâinile fiicei sale și exclamă:

– Oh, ce bine! Dă-mi o țigară, iubita mea. Mor dacă nu fumez acum.

– Mamă! protestează Eric.

Dar Sonia se încruntă și, privindu-și fiul, spune:

– Of, fiule! Puțină nicotină mă va relaxa.

– Mamă! protestează Eric din nou.

Îmi scapă un zâmbet pe buze când Sonia explică:

– Insuportabila soție a lui Vichenzo, fiule, mă scoate din pepeni.

– Sonia, nu se fumează! o ceartă Flyn.

Marta și mama ei își vorbesc din priviri și, în cele din urmă, prima, nemaiavând chef să rămână în bucătărie, o ia de braț pe mama ei și spune, în timp ce trage de Flyn, care refuză să meargă cu ele:

– Hai să mergem să bem ceva... Avem nevoie.

Când rămân doar cu Eric în bucătărie, dispusă să mă bat, clarific:

– Să nu-mi mai vorbești așa în fața altora!

– Jud...

– Să nu-mi mai interzici nimic!

– Jud...

– Nici un Jud, nici nimic! explodez, furioasă. M-ai făcut să mă simt ca o fetiță în fața surorii tale și a micuțului pârâcios. Dar cine te crezi ca să-mi vorbești așa? Nu-ți dai seama că intri în jocul lui Flyn pentru ca noi doi să ne certăm? Pentru numele lui Dumnezeu, Eric! Nepotul tău este un mic demon și, dacă nu-l oprești, mâine-poimâine va fi o ființă oribilă.

– Nu exagera, Jud.

– Nu exagerez, Eric. Acest copil este un bătrân prematur și are doar nouă ani. Eu..., eu la urma urmei...

Scanned with CamScanner

Apropiindu-se de mine, îmi ia fața în mâini și-mi spune:

– Uite ce este, iubire, eu nu vreau să fumezi. Doar asta.

– Bine, Eric, pot înțelege asta. Dar ce ar fi să-mi spui asta când suntem singuri în camera noastră? Sau trebuie să vadă și Flyn că mă certi, pentru că așa a decis el? La naiba, Eric! La cât de inteligent ești, uneori, este incredibil că poți fi atât de prost.

Mă întorc și mă uit pe geamlâc. Sunt supărată. Foarte supărată. Timp de câteva secunde, înjur toate ființele vii, până când simt că Eric se apropie în spatele meu. Mă cuprinde cu brațele în talie, mă îmbrățișează și-și pune bărbia pe umărul meu.

– Îmi pare rău.

– Să-ți pară rău, pentru că te-ai comportat ca un idiot!

Acest cuvânt îl face pe Eric să râdă.

– Îmi place să fiu idiotul tău.

Îmi vine să râd, dar mă abțin.

– Îmi pare rău că am fost atât de prost și nu mi-am dat seama ce ai spus. Ai dreptate, am procedat greșit și m-am lăsat prins în jocul lui Flyn. Mă ierți?

Ceea ce spune și, în special, modul în care mă îmbrățișează, mă relaxează. Mă învinge. Știu..., sunt slabă, dar îl iubesc atât de mult, încât faptul că simt că are nevoie să îl iert îmi spulberă supărarea și toate celelalte.

– Normal că te iert. Dar îți repet: nu-mi vei mai interzice nimic, cu atât mai puțin în fața altcuiva, ai înțeles?

Observ cum își apropie fața pe gâtul meu, și atunci eu mă întorc și-l sărut. Îl sărut cu ardoare, pasiune și excitație. Mă ridică în brațe și mă împinge în geamlâc, în timp ce mâinile lui îmi caută marginea rochiei pentru a investiga. Vreau să continue. Vreau să continue, dar când sunt pe punctul de a mă dezintegra de plăcere, mă îndepărtez puțin de el și șoptesc în apropierea gurii lui:

Scanned with CamScanner

– Iubire, suntem în bucătăria mamei tale și în spatele ușii sunt invitați. Cred că nu este locul și momentul potrivit pentru a continua cu ceea ce avem de gând.

Eric zâmbește. Mă lasă jos. Îmi așez la loc frumoasa mea rochie de seară și, în timp ce ne îndreptăm spre camera de zi ținându-ne de mână, șoptește, făcându-mă să zâmbesc:

– Pentru mine, orice loc este bun dacă sunt cu tine.

Ne întoarcem acasă dimineață. Tună și plouă cu găleata și, în ciuda dorinței permanente de a face dragoste cu Eric, mă abțin. Știu că micuțul, bătrânul prematur, va dormi cu noi, și nu pot face nimic în acest sens.

Scanned with CamScanner

19

Mă trezesc la nouă. Mă rog, mă trezește ceasul deșteptător. Îl pun pentru că eu dorm, de fel, până la douăsprezece, dacă nu mă trezește nimeni. Ca întotdeauna, sunt singură în pat, dar zâmbesc, știind că este dimineața de Bobotează.

Ce dimineață frumoasă!

Îmbrăcată cu pijamaua și halatul, scot cadourile pe care le-am ținut în dulap și cobor scara, pregătită să le împart.

Trăiască cei trei Magi!

Trec pe la bucătărie și-i invit pe Simona și Norbert să ni se alăture. Am cadouri și pentru ei. Când intru în sufragerie, Eric și Flyn se joacă la Wii. Când mă vede, micuțul se strâmbă, iar eu, bucuroasă ca o fetiță, opresc muzica de la telecomanda lui Eric, îi privesc și anunț fericită:

– Cei trei Magi de la Răsărit mi-au lăsat cadouri pentru voi.

Eric zâmbește și Flyn spune:

– Așteaptă să terminăm partida.

Ce mă enervează copilul ăsta!

Lipsa lui de bucurie mă face K.O. Nici o legătură cu nepoțica mea, Luz, care sigur țipă și sare în sus de fericire când vede cadourile sub pom! Dar, dispusă să nu-l bag deloc în seamă, îl ridic pe Eric din fotoliu când intră Norbert și Simona.

– Hai să ne așezăm lângă pom! Trebuie să vă dau cadourile.

Flyn protestează din nou, dar, de data aceasta, Eric îl ceartă. Micuțul tace, se ridică și se așază, împreună cu noi, lângă pom. Atunci, Eric scoate patru plicuri din buzunar și ne dă câte unul fiecăruia.

– Crăciun fericit!

Scanned with CamScanner

Simona și Norbert îi mulțumesc și, fără a le deschide, le bagă în buzunare. Eu nu știu ce să fac cu plicul, când văd că Flyn îl deschide.

– Două mii de euro! Mulțumesc, unchiule!

Nevenindu-mi să cred, uimită, mască și cu gura căscată, mă uit la Eric și-l întreb:

– Îi dai un cec de două mii de euro unui copil de Bobotează?

Eric încuviințează.

– Nu e nevoie să facă circul cu cadourile, spune micuțul. Știu deja cine sunt cei trei Magi.

Acea explicație nu mă convinge și, privindu-l pe Iceman al meu, protestez.

– Pentru numele lui Dumnezeu, Eric! Cum poți face așa?

– Sunt practic, iubire.

În acea clipă, Simona îi dă lui Flyn o cutiuță. Micuțul o deschide și strigă entuziasmat când găsește un nou joc pentru Wii. Încântată de fericirea lui, deși este provocată de un alt joculeț care-l va menține legat de ecran, le dau cadourile Simonei și lui Norbert. Am luat o jachetă de lână pentru ea și un set de mănuși și fular pentru el. Amândoi le privesc cu bucurie și îmi tot mulțumesc, cerându-și scuze că ei nu au nici un cadou pentru mine. Sărmanii, ce rușinați sunt!

Scot, în continuare, pachete din punga mea enormă. Îi dau unul lui Eric și mai multe lui Flyn. Eric îl deschide repede pe al lui și zâmbește văzând fularul albăstrui pe care i l-am cumpărat și cămașa Armani. Îi place la nebunie! Flyn ne studiază cu pachetele lui în brațe: Dispusă să fumez pipa păcii cu copilul, îl privesc cu afecțiune.

– Hai, puiule, îl îndemn. Deschide-le. Sper să-ți placă!

Preț de câteva secunde, copilul privește pachetele și cutia pe care am lăsat-o în fața lui. Se concentrează pe cutia enormă împachetată cu hârtie roșie. Mă privește pe mine, privește cutia, alternativ, dar nu o atinge.

– Îți promit că nu mușcă, spun în final pe un ton amuzant.

Scanned with CamScanner

Reticent ca întotdeauna, Flyn ia cutia. Simona și Norbert îl îndeamnă să o deschidă. Preț de câteva secunde, o privește pe toate părțile, cu și cum nu ar ști ce să-i facă.

– Rupe hârtia! Hai, trage de ea!, îi spun.

Face imediat ce îi cer și începe să desfacă pachetul, iar Eric și cu mine zâmbim. După ce îi îndepărtează hârtia frumoasă, cutia este închisă.

– Hai, deschide-o!

Când micuțul deschide cutia și vede ce este în ea, lasă să scape un „Oh!".

Da, da, da... I-a plăcut!

Știu. Se vede pe fața lui.

Eu zâmbesc triumfătoare și-l privesc pe Eric. Dar expresia feței i s-a schimbat. Nu mai zâmbește. Nici Simona și nici Norbert. Cu toții privesc skateboardul foarte serioși.

– Ce se întâmplă? întreb.

Eric îi ia skateboardul din mâini și-l pune în cutie.

– Jud, returnează asta.

În acel moment, îmi amintesc ce-mi spusese Marta. Probleme! Dar refuz să înțeleg și răspund:

– Să-l returnez? De ce?

Nu răspunde nimeni. Scot, din nou, skateboardul verde din cutie și i-l arăt lui Flyn.

– Nu-ți place?

Pentru prima oară de când îl cunosc, micuțul mă privește cu nerăbdare. Acest cadou l-a impresionat. Știu că skateboardul i-a plăcut. Citesc asta în ochii lui, dar sunt conștientă că nu vrea să spună nimic din cauza expresiei dure de pe fața lui Eric. Dispusă să mă lupt, las skateboardul deoparte și-i cer micuțului să deschidă alte cadouri. După ce le deschide, găsește în interior o cască, niște genunchiere și niște cotiere. Apoi, iau noul skateboard și-i spun lui Iceman al meu:

– Care e problema cu skateboardul?

Scanned with CamScanner

Fără să se uite la ce am în brațe, Eric spune:

– Este periculos. Flyn nu știe să meargă pe el și mai mult se va răni decât se va distra.

Norbert și Simona încuviințează, dar eu, incapabilă să fac un compromis, insist:

– Am cumpărat toate accesoriile pentru a nu se răni grav în timp ce învață. Nu te stresa, Eric! O să vezi că va învăța în patru zile.

– Jud, îmi spune cu o voce foarte tensionată, Flyn nu se va urca pe această placă.

Nevenindu-mi să cred, răspund:

– Hai, te rog, doar este conceput să distreze copiii. Eu îl pot învăța s-o folosească.

– Nu.

– Am învățat-o pe Luz și să vezi ce bine știe acum să meargă pe el!

– Am zis nu.

– Uite ce este, iubire, continui, în ciuda împotrivirii lui, nu este greu de învățat. Nu trebuie decât să te prinzi cum merge și să-ți menții echilibrul. Flyn este un copil inteligent și sunt sigură că va învăța repede.

Eric se ridică, îmi ia skateboardul din mâini și punctează clar, cu voce tare:

– Nu vreau asta în apropierea lui Flyn, ne-am înțeles?

Doamne, când începe cu astea, l-aș omorî, nu alta! Mă ridic, îi smulg skateboardul din mâini și mormăi:

– Este cadoul meu pentru Flyn. Nu crezi că el trebuie să fie cel care spune dacă-l vrea sau nu?

Copilul nu vorbește. Ne observă doar. Dar în final spune:

– Nu-l vreau. Este periculos.

Din priviri, Simona îmi cere să tac. Să las lucrurile așa. Dar nu, refuz!

– Ascultă, Flyn...

– Jud, intervine Eric, luându-mi din nou skateboardul, tocmai ți-a spus că nu-l vrea. Ce mai vrei să auzi?

Scanned with CamScanner

Prost dispusă, îi smulg iar nenorocitul de skateboard din mână.

– Ce am auzit este ceea ce tu voiai ca el să spună. Lasă-l pe el să răspundă.

– Nu-l vreau, insistă copilul.

Cu skateboardul în mână, mă apropii de el și mă aplec.

– Flyn, dacă vrei, te pot învăța eu. Îți promit că n-o să te rănești, pentru că nu voi permite asta și...

– Ajunge! Am spus că nu și așa rămâne! strigă Eric. Simona, Norbert, luați-l pe Flyn din camera de zi, trebuie să vorbesc cu Judith.

Când ceilalți ies din camera de zi și rămânem singuri, Eric se dezlănțuie:

– Uite ce este, Jud, dacă nu vrei să ne certăm în fața copilului sau a servitorilor, taci! Am spus că nu va merge pe skateboard. De ce insiști?

– Pentru că este un copil, ce naiba! Nu i-ai văzut ochii când l-a scos din cutie? I-a plăcut. Nu ai văzut asta?

– Nu.

Vrând să-l fac în toate felurile, numai frumos nu, protestez.

– Nu poate să stea toată ziua agățat de Wii, de PlayStation sau de... Ce fel de copil crești? Nu-ți dai seama că mâine-poimâine va fi un copil retras și fricos?

– Prefer să fie așa decât să pățească ceva.

– Sigur i se va întâmpla ceva cu educația pe care i-o dai. Nu te-ai gândit că va veni un moment în care el va dori să iasă cu prietenii sau cu o fată și nu va ști să facă nimic, cu excepția jocului pe Wii și să asculte de unchiul lui? Ce mai pereche, chiar vă potriviți, ce să mai spun...

Eric mă privește, mă privește, și iar mă privește și, în cele din urmă, răspunde:

– Faptul că locuiești cu mine și copilul în această casă este tot ce mi s-a întâmplat frumos în mulți ani, dar nu-l voi pune pe Flyn în pericol pentru că tu crezi că el trebuie să fie diferit. Am acceptat să bagi în casă acest oribil pom roșu, l-am obligat

Scanned with CamScanner

pe micuț să scrie dorințele tale absurde pentru a-l decora, dar nu voi ceda în ceea ce privește educația lui Flyn. Tu ești prietena mea, mi-ai propus să stai cu nepotul meu în lipsa mea, dar Flyn este responsabilitatea mea, nu a ta, nu uita acest lucru!

Cuvintele lui dure într-o dimineață atât de frumoasă precum cea de Bobotează îmi fac inima să se strângă. Ce idiot! Casa lui. Nepotul lui. Dar, nefiind dispusă să plâng ca o idioată, îmi arăt proasta dispoziție și mârâi, în timp ce strâng, rapid, toate cadourile copilului și le pun în punga originală:

– Foarte bine. Îi voi da un cec nepotului tău. Sigur îi va plăcea mai mult.

Știu că ceea ce spun și mai ales tonul vocii mele îl deranjează pe Eric, dar am de gând să-l supăr mult, foarte mult.

– Ai spus că pot utiliza camera goală de la acest etaj, nu-i așa?

Eric încuviințează și eu mă îndrept către ea. Deschid ușa camerei de zi și îi întâlnesc pe Simona, Norbert și Flyn. Îl privesc pe micuț și spun, cu cadourile lui în brațe:

– Poți intra acum. Ceea ce trebuia să vorbesc cu unchiul tău am vorbit.

Mă îndrept grăbită către camera respectivă, deschid ușa și las să cadă pe jos skateboardul și toate accesoriile lui. La fel de grăbită, mă întorc în camera de zi. Simona și Norbert au dispărut și au mai rămas doar Eric și Flyn, care mă privesc când intru. Cu o expresie a feței nu tocmai potrivită, îi spun micuțului care mă studiază:

– Îți dau un cec mai târziu. Dar să nu te aștepți să fie la fel de mare ca al unchiului tău, pentru că, punctul unu: nu sunt de acord să-ți dau atâția bani și, punctul doi: eu nu sunt bogată!

Copilul nu răspunde. În sufragerie s-a instalat o atmosferă grea și nu am chef să o schimb eu. De aceea, scot plicul pe care mi l-a dat Eric, îl deschid și, văzând un cec în alb, i-l returnez.

– Mulțumesc, dar nu. Nu am nevoie de banii tăi. Mi-ai făcut destule cadouri zilele trecute.

Scanned with CamScanner

Nu spune nimic. Mă privește. Mă privesc amândoi și, ca un uragan nimicitor, arăt pomul, dispusă să distrug de tot momentul „Crăciun".

– Haideți, băieți, să continuăm cu această dimineață frumoasă. Ce ar fi să citim dorințele din pomul nostru? Poate că unele s-au și îndeplinit.

Știu că împing situația la limită. Știu că procedez greșit, dar nu-mi pasă. În câteva zile, ei m-au scos din pepeni. Brusc, copilul strigă:

– Nu vreau să citesc dorințele idioate!

– Și de ce, mă rog?

– Uite-așa, insistă el.

Eric mă privește. Înțelege că sunt foarte supărată și este descumpănit pentru că nu știe cum să mă oprească. Dar eu sunt înfuriată, înnebunită de furie pentru că trebuie să fiu aici, cu acești doi obtuzi, și arăt de departe de familia mea.

– Haideți, cine va citi primul o dorință din pom?

Nu vorbește nici unul dintre ei și, în cele din urmă, în mod comic, iau eu una dintre dorințe.

– Foarte bine..., voi fi eu prima și voi citi una scrisă de Flyn!

Îi desfac panglica verde și, când să o îndrept, micuțul se aruncă asupra mea și mi-o ia din mâini. Îl privesc surprinsă.

– Urăsc Crăciunul ăsta, urăsc pomul ăsta și urăsc dorințele tale! exclamă. L-ai supărat pe unchiul meu și, din vina ta, această zi este oribilă.

Mă uit la Eric cerându-i ajutorul, dar nimic, nu se mișcă.

Vreau să strig, să încep al treilea război mondial acolo, în camera de zi, dar, până la urmă, fac singurul lucru pe care mai pot să-l fac. Iau nenorocitul pom de Crăciun roșu și-l scot, târâș, din camera de zi, pentru a-l băga în camera în care am lăsat și skateboardul.

– Domnișoară Judith, sunteți bine? întreabă Simona, uimită.

Sărmana femeie! Ce greu trebuie să-i mai fie!

Scanned with CamScanner

– Calmați-vă, adaugă, înainte ca eu să pot să-i răspund și-mi ia mâinile. Domnul, în unele momente, este puțin mai strict cu lucrurile copilului, dar o face pentru binele lui. Nu vă supărați, domnișoară!

O sărut pe obraz. Sărmana! Și, în timp ce urc scările, șoptesc:

– Stai liniștită, Simona. Nu-i nimic. Dar o să mă duc să mă răcoresc puțin, altfel toate se vor termina mai rău decât în *Locuri Esmeralda*.

Zâmbim. Când ajung în cameră și închid ușa, mă mănâncă gâtul. Doamne, iritațiile! Mă privesc în oglindă și am gâtul plin. Fir-ar să fie!

Dispusă să ies din casa asta orice ar fi, îmi dau jos pijamaua. Mă îmbrac și, în haine de stradă, revin în camera de zi, unde cei doi se joacă deja la Wii. Ce drăguți! Cu pași mari, mă apropii de ei. Trag de cablul de la Wii și-l deconectez. Muzica se oprește; amândoi mă privesc.

– Mă duc să mă plimb. Am nevoie de asta!

Și, când Eric dă să spună ceva, ridic un deget și spun:

– Nici să nu te gândești să-mi interzici să o fac. Pentru binele tău, nici să nu te gândești!

Ies din casă. Nu mă urmează nimeni.

Simona, săraca, încearcă să mă convingă să rămân dar, zâmbindu-i, îi spun că sunt bine, să nu-și facă griji. Când ajung la gard și ies prin ușița laterală, Susto vine să mă salute. O bună bucată de vreme, mă plimb prin complexul rezidențial cu câinele lângă mine. Îi povestesc problemele, frustrările mele și sărmanul animal mă privește cu ochii mari, ca și cum ar înțelege ceva.

După o plimbare lungă, când ajung din nou în fața gardului casei, nu vreau să intru și o sun pe Marta. Douăzeci de minute mai târziu, când aproape nici nu-mi mai simt picioarele, Marta mă ia cu mașina și plecăm. Îmi iau rămas-bun de la Susto. Am nevoie să vorbesc cu cineva care să-mi și răspundă, altfel simt că înnebunesc.

Scanned with CamScanner

20

Cu tensiunea la cote maxime, beau o bere în fața Martei, care stă serioasă. Din cuvintele și din supărarea mea, își dă seama ce s-a întâmplat.

– Calmează-te, Jud! O să vezi că totul va fi mai liniștit când te vei întoarce.

– Oh, sigur..., normal că va fi mai liniștit! Nu am de gând să mai vorbesc cu nici unul dintre ei. Sunt sacul și peticul. Șfrumful nemulțumit și șfrumful supărat. Dacă unul este încăpățânat, atunci celălalt este și mai și. Dar, pentru Dumnezeu, cum poate fratele tău să-i dea un cec cadou de Crăciun unui copil de nouă ani? Și cum poate un copil de nouă ani să fie un bătrân prematur?

– Ei așa sunt, ironizează Marta.

În acel moment, îi sună mobilul. Vorbește cu cineva și, după ce închide, spune:

– Era mama. Mi-a spus că vărul meu Jürgen a sunat-o și i-a zis că astăzi are o cursă de motocros nu foarte departe de aici, ca să-ți spun ție. Vrei să mergem?

– Normal că vreau, încuviințez, interesată.

Trei sferturi de oră mai târziu, în mijlocul unui teren viran nins, suntem înconjurate de motociclete de motocros. Inima îmi bate mai tare ca oricând. Vreau să sar, să trec peste hopuri și să merg cu viteză, dar Marta mă oprește. Însuflețită, urmăresc cursa. Aplaud ca o nebună și, când se termină, ne apropiem pentru a-l saluta pe Jürgen. Când mă vede, tânărul mă întâmpină încântat.

– Am sunat-o pe mătușa Sonia pentru că nu aveam numărul tău de telefon. Nu voiam să sun acasă la Eric. Știu că sportul ăsta nu-i place.

Scanned with CamScanner

Aprob. Îl înțeleg și-i dau numărul meu de mobil. El mi-l dă pe al lui. Privesc, apoi, motocicleta.

– Cum se conduce cu roata plină de cuie?

Jürgen nu se gândește de două ori. Îmi dă casca.

– Vezi și tu.

Marta se opune. Nu vrea să pățesc ceva, dar eu insist. Îmi pun casca lui Jürgen și pornesc motocicleta.

Wow! Adrenalină maximă!

Fericită, ies pe traseul înghețat, fac o tură cu motocicleta și mă surprinde plăcut aderența roților cu cuie în zăpadă. Dar nu mă dezlănțui. Nu port protecțiile necesare și știu că, dacă o să cad, mă pot răni. Când mă întorc lângă Marta, ea răsuflă ușurată și, când îi înapoiez casca lui Jürgen, șoptesc:

– Mulțumesc. A fost super.

Jürgen îmi prezintă diferiți piloți de curse și mă privesc cu toții surprinși. Când află că sunt spanioloaică, spun repede cu toții: *„olé"*, *„toros"* și *„sangría"*. Dar ce părere au străinii despre spanioli?

După cursă, ne despărțim și Marta și cu mine mergem să bem ceva. Ea decide unde mergem. Când ne așezăm, sunt încă emoționată de tura pe care am făcut-o cu motocicleta. Știu că, dacă află Eric, o să facă un scandal monstru, dar nu-mi pasă. Eu m-am simțit bine. Brusc, observ că Marta îl privește pe furiș pe ospătar. Blondul respectiv a venit de câteva ori să ne aducă la masă comanda și este foarte amabil.

– Ia spune-mi, Marta, ce se petrece între tine și ospătarul beton? întreb, râzând.

Surprinsă de întrebare, răspunde:

– Nimic. De ce spui asta?

Sigură că intuiția nu mă înșală, mă tolănesc în scaun.

– Punctul unu: ospătarul știe cum te cheamă și tu știi cum îl cheamă. Punctul doi: pe mine m-a întrebat ce bere vreau, iar ție ți-a adus una fără să te întrebe. Și punctul trei, și extrem de important: am observat felul în care vă priviți și vă zâmbiți.

Scanned with CamScanner

Marta râde. Îl privește din nou și, apropiindu-se de mine, șoptește:

– Ne-am văzut de câteva ori. Arthur este foarte simpatic. Am băut ceva și...

– Wow! Aici e o poveste arzătoare, o ironizez eu, și Marta izbucnește în râs.

Fără să mă ascund, îl privesc pe Arthur. Este un tânăr de vârsta mea, înalt, cu ochelari și frumușel. Văzând că-l privesc, îmi zâmbește, dar privirea lui zboară, din nou, către Marta, în timp ce strânge niște pahare de pe masa de alături.

– Îi placi mult, fredonez eu.

– Am înțeles, dar nu se poate, răspunde Marta râzând.

– Și de ce nu se poate? Întreb, curioasă.

Marta bea mai întâi din bere.

– Nu se vede? Este mai tânăr decât mine. Arthur are doar douăzeci și cinci de ani. Este un copil!

– Ce chestie..., are aceeași vârstă ca mine. Apropo, câți ani ai tu?

– Douăzeci și nouă.

Hohotul de râs pe care-l scap atrage privirile câtorva persoane.

– Și crezi asta din cauza diferenței de patru ani? Hai, Marta, te rog: te consideram mai modernă ca să te preocupe prostia cu vârsta. De când are dragostea vârstă? Și, înainte să spui ceva, vreau să știi că, dacă fratele tău ar fi mai mic decât mine și mie mi-ar plăcea de el, nimic nu m-ar opri. Absolut nimic. Pentru că, așa cum spune tata, viața... trebuie trăită!

Râdem amândouă și, când să răspundă, auzim în spatele nostru:

– Marta, ce bine că te văd!

Ne întoarcem amândouă și vedem doi bărbați și o femeie. Bărbații sunt foarte drăguți. Marta zâmbește, se ridică și-i îmbrățișează. Câteva secunde mai târziu, privind spre mine, spune:

– Judith, ți-i prezint pe Anita, Reinaldo și Klaus. Ei lucrează cu mine la spital și Anita are un magazin de modă minunat și exclusiv.

Se așază cu noi și, uitând de problemele mele, mă concentrez pe cei doi băieți, care ne fac imediat să râdem. Reinaldo

Scanned with CamScanner

este din Cuba și expresiile lui latine îmi plac la nebunie. Îmi sună mobilul. Este Eric. Fără să vreau să-l evit, răspund și, cât se poate de serioasă, răspund:

– Da, Eric.

– Unde ești?

Cum nu știu, cu adevărat, unde mă aflu și văzând că Marta râde cu băieții, răspund:

– Sunt cu sora ta și niște prieteni să bem ceva.

– Ce prieteni? întreabă Eric, iritat.

– Nu prea știu, Eric... Niște prieteni. Nu știu!

Aud cum oftează. Când nu poate controla unde și, mai ales, cu cine sunt, se supără, dar nu am chef să-mi strice buna dispoziție.

– Ce vrei?

– Întoarce-te acasă!

– Nu.

– Jud, nu știu unde ești și nici cu cine, insistă și îi simt tensiunea în voce. Sunt îngrijorat pentru tine. Te rog, spune-mi unde ești și vin să te iau, micuțo.

Tăcere..., tăcere mormântală și, înainte ca el să mai spună ceva care să mă înmoaie, adaug:

– Închid, să știi. Vreau să mă bucur de frumoasa zi de Bobotează și cred că am mari șanse cu oamenii ăștia. Apropo, sper să te distrezi și tu în compania nepotului tău. Vă potriviți. La revedere.

Și, după ce spun asta, închid.

Mamăăăă, ce tocmai am făcut!

I-am închis telefonul lui Iceman!

Sigur s-a supărat rău. Mobilul sună din nou. Eric. Resping apelul și, când insistă, deconectez telefonul. Nu-mi pasă dacă se supără. Poate să se dea și cu capul de pereți din partea mea. Mă integrez în conversație și încerc să uit de neamțul meu.

Prietenii Martei sunt foarte amuzanți și, ieșind din bar, mergem să mâncăm ceva la un restaurant. Ca de obicei, totul este foarte bun. Sau, ca de obicei, foamea mea este atroce. Când

Scanned with CamScanner

ieşim din restaurant, Reinaldo propune să mergem la un local cubanez şi acceptăm fără ezitare.

Când intrăm în Guantanamera, Reinaldo ne prezintă mulţi compatrioţi care, ca şi el, locuiesc în München. Doamne, câţi cubanezi locuiesc aici! Jumătate de oră mai târziu, am devenit cubaneză şi încep să spun şi eu *„ya tú sabes mi amol"* („ştii tu, *iubile*").

Marta şi cu mine ne umplem de cocktailuri *mojito*. Este o figură Marta! Este total opusul fratelui ei când vine vorba de distracţie. Este mai spanioloaică decât omleta cu cartofi şi-mi demonstrează asta cu modul ei de a se distra. Tipa este ca mine şi amândouă facem echipă bună. Nici Anita nu este mai prejos. Când se aude melodia *Quimbara* a minunatei Celia Cruz, Reinaldo mă invită la dans şi eu accept.

Doamne, ce ne mai distrăm!

Reinaldo dansează excelent şi eu mă las pe mâna lui. Îmi mişc coapsele. Ridic braţele. Un pas înainte. Un pas înapoi. Fac piruete. Îmi mişc umerii şi strigăm cu toţii *Azúcar!* („Zahăr!"), expresie echivalentă cu distracţia.

Orele trec şi dispoziţia mea este din ce în ce mai bună. *Viva Cuba!*

În jurul orei unsprezece seara, Marta, puţin cam ameţită, mă priveşte şi-mi spune, dându-mi mobilul ei:

– Este Eric. Am mii de apeluri pierdute de la el şi vrea să-ţi vorbească.

Oftez şi, văzând privirea ei, răspund.

– Zi-mi, pisălogule, ce vrei?

– Pisălog? M-ai făcut, cumva, pisălog?

– Da, dar, dacă vrei, te pot numi şi altfel, răspund, izbucnind în râs.

– De ce ai deconectat telefonul?

– Ca să nu mă deranjezi. Uneori, eşti mai rău decât Carlos Alfonso Halcones de San Juan când o torturează pe sărmana Esmeralda Mendoza.

Scanned with CamScanner

– Ai băut? întreabă, fără să înțeleagă bine despre ce vorbesc.

Conștientă că, în acel moment, îmi curge mai mult *mojito* decât sânge prin corp, exclam:

– *Ya tú sabes mi* amol!

– Jud, ești beată?

– Nuuuuuuuuu! ironizez eu.

Dorind să continui distracția, întreb:

– Hai, Iceman, ia zi, ce vrei?

– Jud, vreau să-mi spui unde ești ca să vin să te iau.

– Nici să nu te gândești, că-mi tai tot cheful, răspund, amuzată.

– Pentru numele lui Dumnezeu! Ai plecat de dimineață și este unsprezece seara și...

– Și cu asta, am terminat, frumosule.

Îi dau mobilul Martei, care, după ce ascultă ce-i spune fratele ei, închide. Îndepărtându-mă de grup, îmi spune în șoaptă:

– Să știi că fratele meu mi-a dat două opțiuni. Prima: să te duc înapoi acasă. A doua: să-l enervăm mai mult și, când ne întoarcem, lumea se va zgudui.

Când aud asta, râd și răspund, dispusă să mă distrez:

– Să se zguduie lumea, *mi amol*!

Marta izbucnește în râs și, fără a mai spune ceva, ieșim amândouă să dansăm *Bemba Colorá* („Buze mari roșii"), tot din repertoriul Celiei Cruz, și strigăm: „*Azúcar!*"

Dimineață ne întoarcem acasă bete criță. Când ne oprim în fața gardului negru, șoptesc:

– Vrei să urci? Șturmful nemulțumit are sigur ceva de spus.

– Nici să nu te gândești, răspunde Marta, râzând. Chiar acum mă duc să-mi fac bagajele ca să fug din țară. Când mă prinde Eric, o să-mi ia pielea de pe mine.

– Nu cumva să facă asta că-l omor! exclam, râzând, și cobor din mașină.

Dar, înainte ca eu să pot spune ceva, gardul negru se deschide și apare Eric complet desfigurat. Cu pași mari, se îndreaptă

Scanned with CamScanner

spre mașină și, scoțându-mă pe mine pentru a o privi pe sora lui, o avertizează:

– O să vorbim despre asta..., surioară.

Marta încuviințează și, fără a mai spune ceva, demarează și pleacă. Rămânem singuri, față în față, în mijlocul străzii. Eric mă apucă de braț, grăbindu-mă.

– Hai..., să ne întoarcem în casă.

Brusc, un mârâit sparge tăcerea străzii și, înainte să se întâmple ceva ce putem regreta, mă eliberez din strânsoarea lui Eric și, uitându-mă la emițătorul acelui mârâit, șoptesc, calm:

– Stai liniștit, Susto, este în regulă.

Animalul se apropie și se învârte în jurul meu, iar Eric întreabă:

– Cunoști cățelul ăsta?

– Da. Este Susto.

– Susto? I-ai pus numele Susto?

– Da. Nu-i așa că e drăguț?

Fără să-i vină a crede, Eric se încruntă.

– Dar ce are la gât?

– Este răcit și i-am făcut un fular, îl lămuresc, încântată.

Câinele îmi atinge piciorul cu capul lui osos și eu îl mângâi.

– Nu pune mâna pe el! O să te muște! strigă Eric, supărat.

Asta mă face să râd. Sunt sigură că Eric ar fi primul care l-ar mușca.

– Nu atinge câinele ăsta murdar, Jud, pentru numele lui Dumnezeu! insistă.

Animalul scoate un fel de mârâit și eu, amuzată, mă aplec spre el.

– Nu lua în seamă ce spune ăsta, bine, Susto? Hai, dormi acum. Este totul în regulă.

După ce se uită la înnebunitul Eric, câinele se îndepărtează și văd că intră în căsuța lui dărăpănată. Fără să mai spună nimic, Eric pornește spre casă și eu îl întreb:

– Îl pot lua pe Susto acasă?

– Nu, nici să nu te gândești.

Scanned with CamScanner

Știam eu! Dar insist:

– Sărăcuțul, Eric. Nu vezi ce frig este?

– Cățelul ăla nu va intra la mine în casă.

Iar începe cu casa lui!

– Te rog, *mi amol*. Te rog-*pleaseeee*!

Nu răspunde și, în cele din urmă, decid să-l urmez. O să insist eu în alt moment. În timp ce mă îndrept spre el, mă uit la posteriorul și la picioarele lui puternice.

Wow! Posteriorul ăla și picioarele lui puternice mă fac să zâmbesc, și, fără a putea să mă abțin, plici!, îi dau o palmă.

Eric se oprește, mă privește nervos, nu spune nimic și continuă să meargă. Zâmbesc. Nu mi-e frică de el. Nu mi-e frică și sunt jucăușă. Mă aplec, iau zăpadă cu mâinile și i-o arunc în mijlocul frumosului său posterior. Eric se oprește. Înjură în germană și merge în continuare.

Oooof, nu are simțul umorului!

Iau din nou zăpadă și, de data aceasta, i-o arunc direct la cap. Proiectilul îl lovește fix în moalele capului. Izbucnesc în râs. Eric se întoarce. Își ațintește ochii reci asupra mea și sâsâie:

– Jud..., nici nu ai idee cât mă poți enerva!

Doamne...! Doamne, ce sexy! Cât mă excită!

Își continuă drumul și eu îl urmez. Nu-mi pot lua ochii de la el, în ciuda faptului că-mi este frig, și zâmbesc, imaginându-mi tot ce i-aș face în acel moment. Când intrăm în casă, el pleacă în biroul lui fără să-mi vorbească. Este foarte supărat. O căldură minunată îmi cuprinde întreg corpul. Abia acum îmi dau seama cât de frig este afară. Sărmanul Susto! Când îmi dau paltonul jos, decid să-l urmez în birou. Îl doresc. Dar, înainte de a intra, îmi scot cizmele și blugii leoarcă. Îmi trag tricoul, care-mi ajunge până la jumătatea coapselor și deschid ușa. Când intru, Eric este așezat la birou, în fața calculatorului. Nu mă privește.

Pășesc către el și, când ajung în dreptul lui, fără să-mi pese de expresia feței lui care spune multe, îl încalec. În acest moment,

Scanned with CamScanner

își dă seama că nu am pantaloni. Ochii lui îmi spun că nu vrea acea atingere, dar eu o vreau. Poruncitoare, îl sărut pe buze. El nu se mișcă. Nu mă sărută. Mă pedepsește. Recele meu Iceman este un sloi de gheață, dar eu, cu furia mea spaniolă, am decis să-l decongelez. Îl sărut din nou și, când simt că el nu cooperează, șoptesc în apropierea gurii lui:

– O să fac dragoste cu tine pentru că ești al meu.

Surprins, mă privește. Clipește și eu îl sărut din nou. De data aceasta, limba lui este mai receptivă, dar tot nu vrea să coopereze. Îi mușc buza de jos, trag de ea și, privindu-l în ochi, îi dau drumul. Îmi înfig degetele în părul lui și mă legăn pe picioarele lui.

– Te doresc, iubire, și-mi vei îndeplini fanteziile.

– Jud..., ai băut.

Râd și încuviințez.

– Oh, da! Am băut câteva pahare de *mojito*, *mi amol*, care erau delicioase. Dar uite, știu foarte bine ce fac, de ce o fac și cui i-o fac, da?

Nu vorbește. Mă privește doar. Mă ridic de pe picioarele lui. Sunt pe punctul de a face ca în filme, să arunc tot ce este pe masă pe jos, dar mă gândesc mai bine și renunț. Cred că acest lucru l-ar supăra și mai mult. În cele din urmă, dau la o parte laptopul și mă așez pe birou. Eric mă studiază. A amuțit, iar eu, hotărâtă să-mi ating obiectivul, îi iau una dintre mâini și i-o trec peste chiloții mei. Umiditatea mea este latentă și simt că înghite cu dificultate.

– Vreau să mă devorezi. Îmi doresc să-ți introduci limba în mine și să mă faci să strig, pentru că plăcerea mea este plăcerea ta și suntem, amândoi, stăpânii propriilor noastre corpuri.

Când termin de spus asta, el respiră deja întrerupt. Bărbații ăștia! Îl excit, dar, hotărâtă să-l înnebunesc, continui în timp ce-mi scot tricoul.

– Atinge-mă! Hai, Iceman, dorești să faci asta la fel de mult ca și mine. Fă-o! îi poruncesc.

Scanned with CamScanner

Iceman al meu se decongelează pentru câteva clipe. Bine! Își apropie gura de sânul meu drept și, în zecimi de secundă, îmi devorează sfârcul.

Oh, da! Colosal.

Îmi place!

Ochii lui reci sunt acum sălbatici și provocatori. Este încă supărat, dar dorința pe care o simte pentru mine este la fel de mare cu cea pe care o simt eu pentru el. Când îmi abandonează sfârcul, se lasă pe spate în scaunul lui. Începe să se excite.

– Ridică-te de pe masă și întoarce-te, șoptește.

Fac ce îmi cere. Îmi pun picioarele pe jos și, îmbrăcată doar cu tanga, mă întorc. El trage scaunul în spate, se ridică și-și apropie erecția de posteriorul meu, în timp ce mâinile îi zboară spre talia mea și mă trage spre el. Gâfâi. Îmi dă o palmă. Ustură. Îmi mai dă, apoi, încă una și, când să protestez, își apropie gura de urechea mea și spune:

– Ai fost o fetiță foarte obraznică și meriți câteva palme, cel puțin.

Acest lucru mă face să zâmbesc. Bine..., dacă vrea să ne jucăm, ne jucăm!

Mă întorc cu spatele, și, privindu-l neîncetat în ochi, îi bag mâinile în pantaloni, îi apuc testiculele și, în timp ce i le ating, îl întreb:

– Vrei să-ți arăt ce le fac băieților obraznici? Și tu ai fost un băiat obraznic dimineață, iubire. Foarte..., foarte obraznic.

Acest lucru îl paralizează. Nu prea îl amuză că am testiculele lui în mână. Sunt sigură că se gândește că i-aș putea face rău.

– Jud...

Dintr-o mișcare îi trag în jos pantalonii, apoi chiloții și enorma lui erecție îmi apare, splendidă în față. Wow, mamă! Îl împing și cade pe scaun. Îl încalec din nou și-i cer:

– Smulge-mi chilotul tanga.

Zis și făcut. Eric trage de el, rupându-l, și vaginul meu umed aterizează peste erecția lui. Nu-l las să se gândească; mă ridic și-l introduc

Scanned with CamScanner

în mine. Sunt atât de umedă..., atât de excitată..., încât erecția lui intră complet și, când sunt complet înfiptă în el, poruncesc:

– Privește-mă.

O face. Doamne, totul este atât de sexy!

– Așa..., așa vreau să stai. Așa suntem întotdeauna de acord.

Șoldurile mele se contractă și vaginul meu îl suge, în timp ce simt că-și scoate pantalonii, care zac întinși pe jos. Eric gâfâie la un nou atac al meu și-l sărut. De data asta, gura lui mă devorează și-mi cere să nu mă opresc. Mă opresc. Nu ne mișcăm. Doar stăm înfipți unul în altul și ne bucurăm de cât de sexy este situația. Excitația este maximă. Este deplină, și neamțul meu mă ridică înfiptă în el și mă duce până la scara bibliotecii și mă sprijină de ea.

– Agață-te de gâtul meu.

Fac imediat ce-mi cere. El se apucă de una dintre scândurile scării care se află deasupra capului meu și se adâncește total în mine, iar eu strig.

Unu..., doi..., trei... Tensiune.

Patru..., cinci..., șase... Gâfâieli.

Iceman este al meu, iar eu sunt a lui. Ne simțim amândoi bine. Amândoi gâfâim. Ne posedăm reciproc.

Se înfige în mine în repetate rânduri, iar eu îl primesc, până când strigătul meu de plăcere îi comunică faptul că am terminat și își dă și el drumul, adâncindu-se pentru ultima oară, puternic, în mine.

Preț de câteva secunde, rămânem amândoi în această poziție, sprijiniți de scară și unul de altul până când nu se mai sprijină de balustradă, mă ridică de talie și ne întoarcem la scaun. Când se așază, încă în mine, mă sărută.

– Tot supărat sunt pe tine, mă asigură.

Acest lucru mă face să zâmbesc.

– Bine!

– Bine? întreabă, surprins.

Îl sărut. Îl privesc. Îi fac cu ochiul.

– Mmm! Supărarea ta face să am o noapte interesantă la orizont.

Scanned with CamScanner

21

Trei zile mai târziu, sosește o furgonetă de la aeroport cu lucrurile micii mele mutări de la Madrid.

Doar douăzeci de cutii, dar sunt euforică! Restul lucrurilor au rămas acasă. Nu se știe niciodată!

Este important să am lucrurile mele și zile întregi le tot așez prin casă. Eric și cu mine suntem bine. După splendida noapte de sex din ziua în care ne-am certat, ne tot sărutăm. L-am surprins. L-am incitat și l-am înnebunit. Imediat ce ne vedem, dorim să ne atingem. Cum rămânem singuri, ne dezbrăcăm cu mai multă pasiune.

Acum sunt deja prinsă de telenovela *Locuri Esmeralda*. Ce mai telenovelă! Imediat ce începe, Simona mă anunță și amândouă ne așezăm în bucătărie pentru a vedea cum suferă Esmeralda Mendoza. Săraca fată!

Într-o dimineață, sună telefonul. Simona mi-l dă. Este tata.

– Tată! strig, încântată.

– Bună, brunețico! Ce mai faci?

– Bine, dar îmi este foarte dor de tine.

Vorbim un timp și-i povestesc ce probleme am cu Flyn.

– Răbdare, iubita tatei, îmi spune. Copilul acela are nevoie de răbdare și căldură umană. Observă-l și încearcă să-l surprinzi. Sigur că, dacă-l surprinzi, băiatul o să te adore.

– Singurul mod de a-l surprinde este dacă plec din casa asta. Crede-mă, tată, copilul ăsta este...

– Un copil, fata mea. La nouă ani este un copil.

Răsuflu și oftez.

– Tată, Flyn este un bătrân prematur. Nimic de-a face cu Luz a noastră. Protestează la absolut orice. Mă urăște! Îl deranjez enorm. Dacă ai vedea cum mă privește...

Scanned with CamScanner

– Bruneţico..., micuţul acela a suferit mult, deşi este atât de mic. Răbdare! A pierdut-o pe mama lui şi, deşi unchiul lui se ocupă de el, sunt sigur că el este pierdut.

– Nu neg asta. Încerc să mă apropii de el, dar nu mă lasă. Îl văd fericit doar când se joacă la Wii sau Play, singur sau cu unchiul lui.

Tata râde.

– Pentru că încă nu te cunoaşte. Sunt sigur că, în momentul în care o va cunoaşte pe bruneţica mea, nu va putea trăi fără ea.

Când închid, am un mare zâmbet pe buze. Am cel mai bun tată din lume. Nimeni nu reuşeşte să-mi crească stima de sine şi să-mi dea putere pentru toate, aşa cum o face el.

Este duminică şi Eric propune să-l însoţesc pe terenul de tir. Flyn şi cu mine mergem cu el. Îmi prezintă toţi prietenii lui şi, ca întotdeauna, când află că sunt spaniolă, iar aud cuvintele *„olé"*, *„toro"* şi *„paella"*, bineînţeles. Ce pisălogi!

Observ că Eric este un foarte bun trăgător şi mă surprinde. Cu problema lui de vedere, nu aş fi crezut niciodată că ar putea practica un asemenea sport. Nu-mi plac armele. Nu mi-au plăcut niciodată şi, când Eric îmi propune să trag, refuz.

– Eric, ţi-am spus deja că nu-mi place.

Zâmbeşte. Mă priveşte şi şopteşte, sărutându-mă pe buze:

– Încearcă. Poate te va surprinde.

– Nu. Am spus că nu. Dacă ţie îţi place, nu ai decât! Nu-ţi voi strica eu această plăcere. Dar nu am de gând să o fac eu, refuz! În plus, nici nu mi se pare în regulă ca Flyn să urmărească tragerile ca pe ceva normal. Armele sunt periculoase, chiar dacă sunt olimpice.

– Acasă sunt ţinute sub cheie. El nu le atinge. I-am interzis, se apără el.

– Măcar atât să faci. Să le ţii sub cheie.

Neamţul meu zâmbeşte şi renunţă. Mă cunoaşte deja şi, dacă spun că nu, atunci este nu.

Trec câteva zile şi decid să înveselesc casa. O iau pe Simona cu mine la cumpărături. Femeia mă însoţeşte încântată şi

Scanned with CamScanner

râde când vede perdelele fistichii pe care le-am cumpărat pentru camera de zi alături de perdeluțele albe. Conform spuselor ei, domnului nu-i vor plăcea, dar eu sunt de părere că trebuie să-i placă. Neapărat. Îi rog degeaba pe Norbert și pe Simona să-mi spună Judith. Imposibil să reușesc așa ceva. „Domnișoară" pare a fi primul meu prenume și, în cele din urmă, nu mai încerc.

Zile la rând cumpărăm tot ce-mi trece mie prin cap. Eric este fericit să mă vadă atât de motivată și dă un cec în alb la tot ceea ce vreau să fac în casă. Nu vrea decât să fiu fericită și eu îi sunt recunoscătoare.

După ce am meditat mult, fără să spun nimic, îl introduc pe Susto în garaj. Este foarte frig și tusea lui câinească mă îngrijorează. Garajul este enorm și sărmanului animal nu-i va fi atât de frig. Îi schimb fularul cu unul pe care i l-am făcut pe albastru și-mi vine să-l mănânc. Când îl vede, Simona protestează. Se ia cu mâinile de cap. „Domnul se va supăra. Nu a vrut niciodată animale în casă." Dar eu îi spun să nu-și facă griji. O să mă ocup eu de domnul. Știu că o să fiu certată rău când o să afle, dar nu mai pot da înapoi.

Susto este foarte blând. Animalul nu latră. Nu face nimic, dormitând doar pe pătura curată și uscată pe care i-am pus-o într-un loc discret din garaj. Chiar când sosește Eric cu mașina, zâmbesc văzând că Susto este foarte inteligent și știe că nu trebuie să se miște. Cu ajutorul Simonei, îl scoatem pe afară ca să-și facă nevoile și, după câteva zile, Simona adoră câinele cel puțin la fel, dacă nu mai mult decât mine.

Într-o dimineață, după micul dejun, Eric îmi propune, în sfârșit, să-l însoțesc la birou. Încântată, îmi pun un costum închis la culoare și o bluză albă, gata să las o impresie bună. Vreau ca toți lucrătorii iubitului meu să-și facă o părere deosebită în ceea ce mă privește.

Emoționată, ajung până la compania Müller. O clădire enormă și două anexe constituie birourile centrale din München. Eric este foarte frumos cu paltonul lui albastru de director executiv și

Scanned with CamScanner

costumul închis la culoare. Ca întotdeauna, este o încântare să-l privesc. Emană senzualitate prin toți porii și autoritate. Acest ultim detaliu mă excită. Când intrăm în holul impresionant, blonda de la recepție ne privește și paznicii îl salută pe șeful cel mare. Iubitul meu! Pe mine mă privesc cu curiozitate și, când să intru prin bariera rotativă, mă opresc. Cu voce autoritară, Eric clarifică repede că sunt prietena lui și mă lasă să trec fără cardul cu V de la vizitator.

Bravo, iubitul meu!

Zâmbesc. Chipul lui Eric este serios. Profesional. În ascensor, urcăm cu o brunetă frumoasă. Eric o salută și ea răspunde la salut. Pe furiș, observ cum îl privește femeia respectivă și în ochii ei citesc că-l dorește. Aș călca-o pe picior, dar mă abțin. Nu trebuie să fiu așa. Trebuie să mă controlez. Când ieșim din ascensor și ajungem la etajul prezidențial, las să-mi scape un „oh!". Nimic asemănător cu birourile de la Madrid. Mochetă neagră. Pereți gri. Birouri albe. Modernitate absolută. În timp ce pășesc alături de Iceman al meu, observ fețele serioase ale oamenilor. Toți mă privesc și speculează, în special femeile, care mă scanează amănunțit.

Sunt intimidată într-o oarecare măsură. Prea mulți ochi și fețe serioase care mă privesc și, când ne oprim în dreptul unei mese, Eric îi spune unei blonde foarte elegante și frumoase:

– Bună ziua, Leslie, ți-o prezint pe prietena mea, Judith. Vino în biroul meu, te rog, și pune-mă la curent.

Tânăra mă privește și, surprinsă, mă salută.

– Încântată de cunoștință, domnișoară Judith. Sunt secretara domnului Zimmerman. Dacă aveți nevoie de ceva, nu ezitați să mă chemați.

– Mulțumesc, Leslie, răspund, zâmbind.

Îi urmez și intrăm în biroul impresionant al lui Eric. După cum era de așteptat, arată ca tot restul, modern și minimalist. Cu gura căscată, mă așez în scaunul pe care mi l-a indicat și, o bună bucată de vreme, ascult conversația.

Scanned with CamScanner

Eric semnează mai multe documente pe care Leslie i le dă și, când, în sfârșit, rămânem singuri în birou, mă privește și întreabă:

– Cum ți se par birourile?

– O nebunie. Sunt superbe, dacă le compari cu cele din Spania.

Eric zâmbește și, mișcându-se pe scaunul său, șoptește:

– Le prefer pe cele de acolo. Aici nu sunt arhive.

Asta mă face să râd. Mă ridic. Mă apropii de el și șoptesc:

– Mai bine. Dacă eu nu sunt aici, nu vreau să ai arhivă.

Amuzați, râdem, și Eric mă așază în poala lui. Încerc să mă ridic, dar mă ține cu forța.

– Nu intră nimeni fără să anunțe. Este o regulă extrem de importantă.

Râd și-l sărut, dar, brusc, mă încrunt.

– Extrem de importantă, de când? vreau să știu.

– Dintotdeauna.

Cioc... Cioc... Bate la ușă gelozia!! Și, înainte ca eu să întreb, Eric mărturisește:

– Da, Jud, ceea ce gândești este adevărat. Am avut câteva întâniri în acest birou, dar s-a terminat de mult. Acum te doresc doar pe tine.

Încearcă să mă sărute. Mă retrag.

– Te retragi? întreabă, amuzat.

Dau din cap că da. Sunt geloasă. Foarte geloasă.

– Iubire..., șoptește Eric. Nu te mai gândi la prostii!

Mă desprind din mâinile lui. Ocolesc masa.

– Cu Bella, nu-i așa?

O secundă după ce-i menționez numele, îmi dau seama că nu trebuia să o fi făcut. Înjur! Dar Eric răspunde sincer:

– Da.

După o tăcere incomodă, întreb:

– Ai făcut ceva cu Leslie, cu secretara?

Eric se tolănește în scaun și oftează.

– Nu.

– Sigur?

Scanned with CamScanner

– Foarte sigur.

Dar, simțind înțepături din cauza geloziei, insist, în timp ce gâtul începe să mă mănânce și mă scarpin.

– Și cu tipa brunetă care a urcat cu noi în ascensor?

Se gândește și, într-un final, răspunde:

– Nu.

– Și cu blonda de la recepție?

– Nu. Și nu te scărpina pe gât sau iritațiile se vor înrăutăți.

Nu-l bag în seamă și, nemulțumită de răspunsurile primite, întreb:

– Păi, nu ai spus tu că ai făcut sex în biroul ăsta?

– Da!

Ce mă mai mănâncă gâtul! Nu cred și șoptesc, dezlănțuită:

– Vrei să spui că te-ai jucat cu cineva care lucrează în compania ta.

– Nu.

Eric se ridică și se apropie.

– Dar tocmai ai spus că...

– Deci, mă întrerupe, luându-mi mâna de pe gât, nu am fost un călugăr și am făcu sex cu diferite femei din cadrul firmei și din afară. Da, iubire, nu neg. Dar să mă joc așa cum înțelegem noi jocul, nu m-am jucat cu nici una din acest birou, cu excepția Bettei și a Amandei.

Când îmi amintesc de scorpiile alea, inima îmi pompează neregulat.

– Bineînțeles..., Amanda, domnișoara Fisher.

– Care, apropo, clarifică Eric în timp ce-mi suflă pe gât, s-a transferat la Londra pentru a dezvolta firma Müller în acel oraș.

Asta îmi place. Îmi place că este la distanță, și Eric, amuzându-se de întrebările mele, mă îmbrățișează și mă sărută pe frunte.

– Pentru mine, astăzi, singura femeie care există ești tu, micuțo. Ai încredere în mine, iubire. Nu uita, între noi nu există secrete, nici neîncredere. Trebuie să fie așa pentru ca relația noastră să funcționeze.

Scanned with CamScanner

Ne privim.

Ne provocăm și, în cele din urmă, Eric se apropie de gura mea.

– Dacă încerc să te sărut te retragi din nou?

Nu răspund la întrebare.

– Tu ai încredere în mine? spun.

– Total, răspunde. Știu că nu-mi ascunzi nimic.

Aprob, dar adevărul este că-i ascund anumite lucruri. Mă chinuie un sentiment de vinovăție. Ce prost mă simt! Nu are de-a face cu sexul, dar îi ascund lucruri, printre care faptul că ascund un câine în casă, că am mers cu motocicleta lui Jürgen și că mama lui și Marta urmează un curs de parașutism.

Doamne, câte lucruri îi ascund!

Eric mă privește. Eu zâmbesc și, în cele din urmă, oftez și șoptesc:

– Uite cum am gâtul din cauza ta!

Eric râde și mă ia în brațe.

– Cred că voi ordona să facă o arhivă în biroul meu pentru când o să vii să mă vizitezi, ce zici?

Izbucnesc în râs, îl sărut și, uitând de vinovăție și gelozie, șoptesc:

– Este o idee excelentă, domnule Zimmerman!

Scanned with CamScanner

22

La sfârșitul săptămânii, reușesc să-i desprind pe ștrumful nemulțumit și pe cel supărat de pe canapea. Altfel, ei ar sta toată ziua lipiți de Wii și de televizor. Ce mai pereche fac ei doi! Mergem la cinema, la teatru, să mâncăm hamburgeri și văd că se distrează. De ce le este, întotdeauna, atât de greu să pornească de acasă? În unele seri, Eric mă surprinde și mă invită să luăm cina la restaurant. Mă duce apoi la o sală de petreceri impresionantă și acolo bem ceva, în timp ce ne distrăm sărutându-ne și vorbind.

Nu a mai spus nimic despre suplimentul nostru sexual. Când facem dragoste în patul nostru, ne șoptim la ureche fantezii fierbinți care ne excită teribil, dar, deocamdată, nu am făcut sex împreună cu altcineva. Atât de mult mă vrea, oare, doar pentru el?

Într-o duminică, reușesc să-i scot la plimbare. Lăsăm mașina într-o parcare și mergem pe jos până la Grădina Engleză, o minune de loc în centrul orașului München. Flyn nu vorbește cu mine, dar eu intervin încontinuu în conversație. Îl enervează dar, până la urmă, nu are altă soluție decât să accepte.

După-amiază îi oblig să intre pe terenul de fotbal al clubului Bayern München. Ideea îi se pare oribilă. Lor le place mai mult baschetul. Locul este enorm, grandios, și, ca și cum eu aș fi nemțoaică, le explic că echipa respectivă a câștigat Bundesliga de cele mai multe ori. Mă ascultă, încuviințează, dar mă ignoră. În cele din urmă, zâmbesc când le văd fețele plictisite și, în jurul orei șapte și jumătate, propun să mergem la cină. Râd. Eu, la ora asta, servesc o gustare de obicei. Dar, conștientă că mai ales Flyn respectă orarul german, mă supun.

Scanned with CamScanner

Mă duc la un restaurant tradițional și acolo încerc diferite tipuri de bere. Pilsen este blondă, Weissbier este albă și Rauchbier, afumată. Eric mă privește, cu le degust și, în final, spun, făcându-l să râdă:

– Ca Mahou Cinco Estrellas, nici una!

Baza felurilor de mâncare nemțești este făina. O folosesc pentru a prepara totul. Eric îmi explică acest lucru în timp ce devorez un *weissburst*, sau cârnat alb. Este preparat din carne de vită tocată, condimente și untură. Este minunat! Amuzat de atenția pe care i-o dăm unchiul lui și cu mine, Flyn roade un covrigel sărat sub formă de opt, numit *brezn*. Atmosfera este bună și Eric se bucură, pur și simplu, de ea. Un timp, ne tot aduc diferite feluri de mâncare. Deși nemții servesc ceva ușor la cină, mie îmi este foame și cer ridiche tăiată în felii fine și presărată cu sare. Îmi spun că acest tip de mâncare se numește *radi*. Ne servesc apoi *obatzda*, care este brânză preparată pe bază de camembert, unt, ceapă și boia dulce. Și, la desert, înnebunesc mâncând *germknödel*, o prăjitură umplută cu marmeladă de prune, preparată cu zahăr, drojdie, făină și lapte cald și servită cu glazură de zahăr și semințe de mac. Ce mai..., totul foarte *light*.

Seara, când ne întoarcem acasă, suntem frânți. Am mers foarte mult și Flyn cade lat în pat. Întinși pe canapeaua din sufragerie în timp ce vizionăm un film, propun să facem o baie în piscină. Eric are ochii închiși și refuză.

– Te doare ceva, iubire?

– Nu, răspunde repede.

– Te doare capul? întreb, îngrijorată.

Îl privesc. El mă privește. Brusc, amuzat, mă ia ca pe un sac de cartofi și mă duce până la piscină. Când ajungem, aprindem doar lumina din interiorul piscinei și, când se așteaptă mai puțin, îl împing și cade îmbrăcat în apă. Când scoate capul, mă privește, eu ridic din sprâncene și întreb, zâmbitoare:

– Doar nu te-ai supărat?

Scanned with CamScanner

Râsul meu îl face și pe el să râdă, ba chiar mai mult atunci când mă arunc în apă alături de el. Eric mă înșfacă și, în timp ce mă gâdilă, șoptește:

– Brunețico, ești o fetiță foarte năzdrăvană.

Știu că hohotele mele de râs din cauza gâdilatului îi umplu inima și-l fac fericit. Un timp, ne jucăm împingându-ne la fund, în timp ce ne scoatem hainele până când rămânem goi. Ne sărutăm. Ne incităm și, în cele din urmă, facem dragoste.

Nu am făcut-o niciodată în piscină, dar este excitant, sexy. Și cu Eric care-mi șoptește la ureche lucruri care știe că fac să-mi stea inima în loc, chiar și mai mult.

Când ne revenim, îi propun să ne întrecem în piscină, dar este imposibil. Eric nu vrea decât să mă sărute și să se bucure de mine. După douăzeci de minute ieșim din apă. Mă îndrept către locul în care știu că sunt prosoape, iau două și mă întorc lângă el. Înfășurați, ne așezăm într-un frumos hamac cafeniu. Hamacul comod este asemănător celor care se prind de obicei de copaci, dar, în lipsa acestora, aici este prins de două coloane.

Eric se întinde lângă mine și, îmbrățișați, ne mișcăm de parcă am pluti. Sărutări, mângâieri și, fără să-mi dau seama, mă urc pe el și încep să-i devorez penisul. Întins pe spate, se bucură de atențiile mele, în timp ce mă joc și-i dau sărutări poznașe și fierbinți. Îi ador penisul. Ador senzația de a i-l ține în gură. Ador netezimea lui și ador cum îmi atinge Eric părul și mă îndeamnă să i-l sug. Dar nerăbdarea învinge. Nu se satură niciodată. Se ridică, își pune picioarele pe sol de ambele părți ale hamacului și, întorcându-mă, îmi șoptește la ureche în timp ce mă penetrează:

– Asta pentru că m-ai aruncat în piscină.

– Te voi arunca din nou, șoptesc în timp ce-l primesc.

– Te voi penetra de mii de ori atunci, pentru că ești o fetiță atât de obraznică.

Zâmbesc. Îmi mușcă buzele, în timp ce, cu pasiune, mâinile mă strâng de talie și mă penetrează în repetate rânduri.

Scanned with CamScanner

– Cambrează-te pentru mine... Mai mult..., mai mult..., cere, apucându-mă de păr.

Îmi dă o palmă, care răsună în întreaga piscină. Gâfâi. Fac ce îmi cere. Mă cambrez și intră și mai adânc în mine. Mulțumită de ce îmi face, gâfâi în liniștea sălii, în timp ce, suspendată în hamac, mă legăn înainte și înapoi datorită minunatelor pene-trări ale iubitului meu. O oră mai târziu, sătui de sex, mergem în camera noastră. Trebuie să ne odihnim.

Dimineață, când mă scol și cobor la bucătărie, Simona mă informează că Eric nu s-a dus la serviciu și că este în birou. Surprinsă, mă duc la el și, imediat cum deschid ușa și-i văd chipul, înțeleg că nu se simte bine. Mă sperii, dar, când mă apropii de el, spune:

– Jud, nu mă stresa, te rog.

Emoționată, nu știu ce să fac. Îl privesc, mă așez în fața lui și-mi frâng mâinile.

– Sun-o pe Marta, îmi cere, în cele din urmă.

Fac, repede, ce spune.

Tremur.

Sunt speriată.

Eric, puternicul și durul meu Iceman, suferă. Văd asta pe fața lui. Este crispată. Are ochii înroșiți. Vreau să mă apropii de el. Vreau să-l sărut. Să-l alint. Vreau să-i spun să nu-și facă griji. Dar Eric nu vrea nimic din toate acestea. Eric nu vrea decât să fie lăsat în pace. Respect ceea ce își dorește și rămân în planul doi.

Jumătate de oră mai târziu, vine Marta. A adus trusa. Văzând în ce stare sunt, îmi cere să mă calmez din priviri. Încerc să fac asta, în timp ce ea-l consultă pe fratele ei minuțios, sub privirea mea atentă. Eric nu este un pacient bun și protestează încontinuu. Este insuportabil.

Fără să fie impresionată de mârâiturile lui, Marta se așază în fața lui.

– Nervul optic est mai rău. Trebuie să faci, din nou, operație.

Eric înjură. Protestează. Nu mă privește. Doar înjură.

Scanned with CamScanner

– Ți-am spus că asta se putea întâmpla, explică Marta calm. Știi asta. Trebuie să începi tratamentul pentru a-ți putea face micro-bypass trabecular.

Mă supără să aud asta. În tot acest timp, nu mi-a povestit absolut nimic. Dar nu vreau să mă cert. Nu este momentul potrivit. Are el destule pe cap acum. Dar, dorind să intru în conversație, întreb:

– Care este tratamentul?

Marta îl explică. Eric nu mă privește și, când termină, afirm, sigură pe mine:

– Foarte bine, Eric. Tu decizi când începem.

Scanned with CamScanner

23

După cum îmi imaginam, în timpul tratamentului, Eric a devenit și mai insuportabil. Un adevărat tiran cu toți. Nu-i place ce trebuie să facă și protestează permanent. Deoarece îl cunosc, nu-l bag în seamă, deși, uneori, îmi vine să-i bag capul în piscină și să nu i-l mai scot.

Marta a vorbit cu mai mulți specialiști în aceste zile. După cum este normal, ea vrea ce este mai bun pentru fratele ei și mă ține la curent cu toate. Picăturile pe care Eric trebuie să și le pună în ochi îl distrug. Îl doare capul, îi distrug stomacul și are vederea încețoșată. Se stresează.

– Iar? protestează Eric.

– Da, iubire. Trebuie să ți le pun din nou, insist.

Blestemă, înjură, dar, când vede că nu mă mișc, se așază și, după ce oftează, îmi permite să o fac.

Are ochii roșii. Prea roșii. Culoarea lor albastră este stinsă. Mă sperii. Dar nu-l las să vadă teama pe care o simt. Nu vreau să se streseze și mai rău. Și el este speriat. Știu asta. Nu spune nimic, dar furia lui mă face să văd cât îi este de teamă de boală.

Este noapte și ne învăluie întunericul din camera noastră. Nu pot dormi. Nici el. Surprinzându-mă, întreabă:

– Jud, boala mea avansează. Ce vei face?

Știu la ce se referă. Mă înfierbânt. Vreau să-l cert că se gândește la prostii. Dar, întorcându-mă către el în întuneric, răspund:

– Deocamdată, vreau să te sărut.

Îl sărut și, când capul meu este din nou pe pernă, adaug:

– Și, bineînțeles, să te iubesc în continuare ca și până acum, iubire.

Rămânem în tăcere o bună bucată de timp, până când spune iar:

Scanned with CamScanner

– Dacă rămân orb, nu voi fi un însoțitor bun.

Am pielea de găină. Nu vreau să mă gândesc la asta. Nu, te rog. Dar el atacă din nou.

– Voi fi o povară pentru tine, cineva care-ți va limita viața și...

– Ajunge! îi cer.

– Trebuie să vorbim despre asta, Jud. Indiferent cât ne doare, trebuie să vorbim despre asta.

Disper. Nu am nimic de vorbit cu el. Nu contează ce i se va întâmpla. Eu îl iubesc și-l voi iubi în continuare. Chiar nu-și dă seama de asta? Dar, în cele din urmă, așezându-mă pe pat, șoptesc

– Mă doare când spui asta. Și știi de ce? Pentru că mă faci să simt că, dacă într-o zi mie mi se întâmplă ceva, trebuie să te las.

– Nu, iubire, șoptește, trăgându-mă înspre el.

– Da..., da, iubire, insist. Sau sunt diferită de tine? Nu. Dacă eu trebuie să mă gândesc că trebuie să te las, atunci și tu trebuie să te gândești că trebuie să mă lași pe mine în cazul unei boli.

Oarecum agitată, continui să vorbesc:

– Oh, Doamne! Sper să nu mi se întâmple niciodată nimic, pentru că, dacă, în afară de faptul că pățesc ceva, trebuie să trăiesc și fără tine, nu aș ști ce să fac.

După o tăcere care-mi dă de înțeles că Eric a înțeles ce am spus, mă apropie de el și mă sărută pe frunte.

– Acest lucru nu se va întâmpla niciodată pentru că...

Nu-l las să continue. Mă ridic din pat. Deschid sertarul meu. Scot mai multe lucruri, printre care niște ciorapi negri și, așezându-mă călare pe el, spun:

– Mă lași să fac ceva?

– Ce anume? întreabă, surprins de turnura conversației.

– Ai încredere în mine?

În ciuda întunericului din cameră, văd că încuviințează.

– Ridică-ți capul.

Face ce îi cer. Cu delicatețe, îi leg ochii cu ciorapul negru și fac un nod la spate.

Scanned with CamScanner

– Acum nu vezi absolut nimic, nu-i așa?

Nu vorbește, doar neagă din cap. Mă întind peste el.

– Deși într-o zi nu mă vei mai vedea, ador gura ta, o sărut, ador nasul tău, îl sărut, ador ochii tăi, îi sărut peste ciorap, și ador părul tău frumos și, mai ales, modul în care mârâi și te superi pe mine.

Mă așez peste el și, luându-i mâinile, mi le pun pe corp.

– Deși într-o bună zi nu mă vei mai vedea, continui, mâinile tale puternice vor putea în continuare să mă atingă. Sânii mei vor continua să se excite la atingerea ta și a penisului tău. Oh, Doamne, penisul tău tare, uimitor, sexy și înnebunitor! șoptesc excitată, în timp ce mă împing în el. El mă va face să gâfâi, să înnebunesc și să-ți spun „Cere-mi orice dorești".

Colțurile buzelor i se curbează. Bine! Reușesc să-l fac să zâmbească. Am chef să continui, prin urmare pun în mâinile lui bijuteria anală și șopresc, ducându-i-o la gură:

– Suge-o.

Face ce îi cer și apoi îi ghidez mâna până la posteriorul meu și-i șoptesc în apropierea feței:

– Deși într-o bună zi nu mă vei mai vedea, vei continua să introduci bijuteria în, cum spui tu, „frumosul meu fundulеț". Și o vei face pentru că-ți place, pentru că-mi place și pentru că este jocul nostru, iubire. Hai, fă-o!

Pe pipăite, Eric îmi atinge posteriorul și, când găsește gaura anusului meu, face ce-i cer. Introduce bijuteria anală, corpul meu o primește și amândoi gâfâim.

Excitată de ceea ce fac, îmi plimb gura peste urechea lui.

– Îți place ce ai făcut, iubire?

– Da..., mult, toarce în timp ce-mi strânge fesele în mâini.

Dorința lui sexuală crește de la o clipă la alta. Acest lucru îl excită mult și, în timp ce mișcă bijuteria în mine, spun, dorind să-l înnebunesc:

– Deși într-o bună zi nu mă vei vedea, vei putea să mă devorezi în continuare după cum dorești. Îmi voi desface picioarele

Scanned with CamScanner

pentru tine și pentru cine-mi vei spune tu și-ți jur că mă voi simți bine și te voi face să te simți bine, ca de obicei. Și o vei face pentru că tu vei ghida. Tu vei atinge. Tu vei comanda. Sunt a ta, iubire și, fără tine, nimic din jocul nostru nu ar fi valabil, pentru că nu ar mai avea farmec.

Eric geme, iar eu adaug:

– Hai, fă-o! Joacă-te cu mine!

Mă dau jos de pe el și mă întind alături. Îi trag mâna și i-o pun pe mine. Pe pipăite, mă atinge; gura lui, disperată, trece peste tot corpul, pe gât, pe sfârcuri, pe buric, pe muntele lui Venus și-l ghidez până când ajunge între picioare. Fără să mi-o ceară, le desfac pentru el.

– Mai desfăcute? întreb.

Eric mă atinge.

– Da.

Zâmbesc și mă deschid mai mult.

În zecimi de secundă mă devorează. Limba lui intră și-mi caută clitorisul. Se joacă cu el. Trage de el cu buzele și, după ce-l umflă, îi dă mici lovituri care mă fac să strig și să mă arcuiesc, înnebunită. Mă mișc. Gâfâi. El îmi mișcă bijuteria anală și, în același timp, trage de clitoris, iar eu înnebunesc. Plin de pasiune, mă apucă de fese cu mâinile și mă leagănă cum vrea el deasupra gurii lui, în timp ce eu, cu mâna mea, îi ating părul și șoptesc, satisfăcută:

– Nu ai nevoie să vezi pentru a-mi provoca plăcere. Pentru a mă face fericită. Pentru a mă înnebuni. Așa..., iubire..., așa.

Timp de câteva minute, iubitul meu nebun își continuă atacul nimicitor.

Căldură..., căldură..., simt multă căldură și el mi-o provoacă.

În întunericul camerei, eu îl observ. Cu mișcări elegante și feline, se mișcă peste mine aidoma unui tigru, devorându-și prada. El pe mine nu mă poate vedea. Întunericul și ciorapul din jurul ochilor îl împiedică să facă acest lucru. Respirația lui

Scanned with CamScanner

se înteţeşte. Gura lui o caută pe a mea şi mă sărută. După câteva secunde, şi fără să vorbească, îşi apucă erecţia cu o mână, iar cu cealaltă atinge umiditatea vaginului meu.

– Sunt udă pentru tine, iubire, îi şoptesc la ureche. Doar pentru tine.

Cu disperare, îi ghidez erecţia prin despicătura mea, până când intră în mine cu o mişcare precisă. Gâfâim amândoi. Eric mă apucă, se împinge în mine în timp ce-şi mişcă şoldurile şi eu abia mă pot mişca. Greutatea lui mă imobilizează. Îmi suge gâtul. Eu îl muşc de umăr.

– Deşi într-o bună zi nu mă vei mai vedea, vei continua să mă posezi cu pasiune, cu forţă şi cu vitalitate, şi eu te voi primi întotdeauna, pentru că sunt a ta. Tu eşti fantezia mea. Eu sunt a ta. Şi, împreună, ne vom bucura unul de altul acum şi întotdeauna, iubire.

Eric nu vorbeşte. Se lasă în voia momentului. Şi, când amândoi ajungem la orgasm, mă îmbrăţişează şi spune:

– Da, iubire. Acum şi întotdeauna.

Scanned with CamScanner

24

În zilele cu tratament, nu merge la serviciu. Nu poate. De acasă eu îl ajut cu e-mailurile și răspund ca o bună secretară la tot ce îmi cere. Când primește vreun e-mail de la Amanda, simt că vreau să-i tai gâtul. Vrăjitoarea! Curioasă, mă uit la mesajele dintre ei și mor de râs când citesc unul scris cu câteva luni în urmă, în care Eric îi cere să-și schimbe atitudinea față de el. Îi explică faptul că are prietenă și că prietena lui este prioritatea lui. Bravo, Iceman! Îmi place să văd că i-a clarificat lucrurile târfei aleia.

În mai multe ocazii, îmi vine să-l bag cu capul în coșul de gunoi sau să-i capsez urechile de masă când se prostește și este nemulțumit. Este insuportabil! Dar, când îi trece, îl ador și-l umplu de sărutări!

Sonia, mama lui, vine să-l viziteze și, când Eric nu aude ce spunem, mă încurajează să mă duc să iau motocicleta lui Hannah. Sigur mă voi duce să o iau. După zilele de tensiune pe care le petrec cu Eric, trebuie să mă descarc. Și cea mai bună opțiune pentru mine este să sar cu o motocicletă de motocros.

Ziua operației se apropie. Emoțiile sporesc pentru Eric, și eu încerc să-l relaxez cum mă pricep mai bine. Cu sex! Într-una dintre nopțile în care Iceman al meu este întins pe pat cu o mască umplută cu gel rece pe ochi pentru a și-i odihni, decid să-l surprind, pentru a nu se gândi la operație. Iubitoare, mă întind peste el și-i șoptesc aproape de gură:

– Bună seara, domnule Zimmerman!

Eric vrea să-și scoată masca, dar eu îi opresc mâinile.

– Nu..., nu ți-o scoate.

Scanned with CamScanner

– Nu te văd, iubire.

Apropiindu-mi gura de urechea lui, șoptesc pentru a-i face pielea de găină:

– Pentru ceea ce voi face, nu trebuie să mă vezi.

Zâmbește și eu fac la fel.

– O să ne jucăm mai multe jocuri, fie că vrei, fie că nu vrei.

– Bine..., atunci vreau, spune cu umor.

Îl sărut. Mă sărută și-i savurez pasiunea.

– Îți explic cum se joacă, vrei?

Eric încuviințează.

– Primul joc se numește „Pana". O trec peste corpul tău și, dacă reziști fără să râzi, fără să vorbești și fără să te plângi mai mult de două minute, voi face orice îmi ceri, de acord?

– Bine, micuțo.

– Al doilea joc se numește „Cutia dorințelor și a pedepselor".

– Sugestiv nume. Cred că o să-mi placă, afirmă, râzând, în timp ce mă cuprinde de talie, posesiv.

Amuzată, îi iau mâinile din talie.

– Concentrează-te, iubire. Într-o cutiuță am pus cinci dorințe și cinci pedepse. Tu alegi una, o citesc și, dacă nu-mi îndeplinești dorința respectivă, îți dau o pedeapsă.

Eric râde, iar eu continui:

– Și în al treilea joc trebuie să te lași în voia mea. Prin urmare, stai cuminte și eu îți fac diverse. Ce zici?

– Perfect, spune, vesel.

– Perfect. Dacă văd că nu stai cuminte, te leg, ai înțeles?

Eric izbucnește în râs și încuviințează.

– Foarte bine, domnule Zimmerman, mai întâi de toate, vă voi dezbrăca.

Cu grijă, îi scot tricoul alb și pantalonii de bumbac negru pe care îi poartă.

Când să-i scot chiloții, wow!, i s-a sculat deja și mi se usucă gura imediat. Eric este tentant; foarte, foarte tentant. Fără să-i

Scanned with CamScanner

spun ceva, pornesc camera video; vreau să se vadă apoi în jocuri. Sunt sigură că-i va plăcea și se va distra.

După ce-l dezbrac, iau o pană pe care am găsit-o în bucătărie. Încep să i-o trec pe tot corpul. Îi ating gâtul delicat și apoi cobor pana până la sfârcuri, și aceștia se întăresc la contact. Zâmbesc. Pana continuă pe abdomen, înconjur buricul și, când ajung la penis, lasă să scape un gâfâit sec. Continui să mă distrez și minutele trec, în timp ce plimb pana pe trupul său minunat. În cele din urmă, îmi ia mâna.

– Domnișoară Flores, cred că am câștigat. Au trecut mai mult de două minute. Nu mă păcăliți.

Mă uit la ceas și, surprinsă, îmi dau seama că au trecut șapte. Ce repede trece timpul când mă simt bine făcând ceea ce mi-a dat dependență! Zâmbesc și las pana.

– Aveți dreptate, domnule. Ce doriți să fac pentru dumneavoastră?

Cu un deget îmi indică să mă apropii de el. Zâmbesc și mă aplec.

– Vreau să te dezbraci de tot.

O fac. Îmi scot pijamaua și chiloții și, când rămân complet goală, îl informez:

– Dorință îndeplinită, domnule.

Fără să mă poată vedea din cauza măștii, mă caută cu mâinile, până când mă găsește. Mâna lui îmi atinge stomacul și apoi urcă, lent, spre piept. Înconjură un sân și strânge un sfârc între degete.

– Foarte bine. V-am îndeplinit dorința. Să trecem la jocul următor.

– Cel cu dorința sau pedeapsa? întreabă.

– Exact!

Iau cutiuța unde am pus mai multe hârtiuțe și i-o pun în față. Îi iau mâna și i-o introduc în cutie.

– Ia o dorință și eu o voi citi.

Eric face ceea ce îi cer. Las cutia din mână și, inventând ce scrie, spun:

– Vreau o motocicletă. Aveți ceva împotrivă, domnule, să mi-o aduc din Spania?

Expresia feței i se schimbă.

– Da, am. Nu vreau să mori.

Scanned with CamScanner

Asta mă face să izbucnesc în râs. Și, cum nu vreau să mă cert cu el, spun repede:

– Foarte bine, domnule Zimmerman. Cum nu îmi va îndeplini dorința, trebuie să trag o hârtiuță de pedeapsă.

Zâmbește. Face, din nou, ceea ce îi cer și citesc:

– Pedeapsa dumneavoastră pentru că nu vrea să-mi îndeplinească dorința este să stați cuminte și să nu mă atingeți în timp ce eu fac ce vreau cu corpul dumneavoastră.

Dă din cap că da. Știu că faza cu motocicleta a mai tăiat din buna dispoziție, dar astfel voi ști cum să-l iau când o să mi se aducă motocicleta surorii lui.

Cu o pensulă și ciocolată lichidă încep să-i pictez corpul. Camera înregistrează și Eric zâmbește în timp ce eu îi înconjur sfârcurile cu ciocolată. Fac, apoi, o cărare pe lângă mușchii abdominali, trece pe la buric și se termină în mușchii oblici. Înmoi, din nou, pensula în ciocolată și acum ajung până la penisul lui tare. Zâmbește și se mișcă. Îl pictez cu delicatețe și-i simt neliniștea. Nerăbdarea. După ce las pensula la o parte, îmi duc gura până la sfârcuri și i le sug. Savurez gustul de ciocolată amestecat cu gustul lui delicios. Mă desfăt. Urmez poteca marcată. Cobor cu limba pe abdomen și Eric ridică mâinile pentru a mă atinge. I le iau și le îndepărtez de mine, în timp ce mă plâng:

– Nu..., nu..., nu..., nu mă puteți atinge. Nu uitați!

Eric se mișcă nervos. Îl provoc. Înconjur cu limba buricul și, apoi, plină de dorință, îi sug mușchii oblici. Și, când limba ajunge la penis și-l sug, în sfârșit, gâfâie. Îmi trec limba cu plăcere pe unde știu că-l înnebunește în repetate rânduri. Se încordează. Înconjur cu iubire penisul și mușc delicat partea care mă înnebunește de fericire. Așa stau o bună bucată de vreme, până când nu mai poate și, chiar cu masca pusă, îmi cere:

– Stop joc, micuțo. Acum lasă-mă să te pătrund.

Încântată, fac ce îmi cere. Îl încalec și, în timp ce mă înfig în penisul lui tare, fierbinte și minunat, oftez; mirosul de ciocolată

Scanned with CamScanner

și sex ne înconjură. Urc și cobor în căutarea plăcerii amânduro-ra cu grijă, deschizându-mă treptat pentru a-l primi. Dar nerăb-darea lui Iceman al meu învinge. Își scoate masca, o aruncă pe jos și, fără să pot spune ceva, mă întinde pe pat și, privindu-mă în ochi, șoptește:

– Acum preiau eu controlul. Trecem la al treilea joc. Știi, iubire: stai cumintică, altfel va trebui să te leg.

Zâmbesc. Mă sărută. Îmi desface picioarele cu picioarele lui și, fără milă, mă penetrează din nou, iar eu gâfâi. Încerc să mă mișc, dar greutatea lui mă ține imobilizată în timp ce se împinge cu putere în mine.

– O înregistrare foarte excitantă, șoptește, văzând camera în fața noastră.

Nu pot vorbi. Nu mă lasă. Îmi introduce, din nou, limba în gură și mă marchează în timp ce-și mișcă șoldurile neîncetat, iar eu gâfâi înnebunită. Jocul l-a excitat peste măsură, l-a făcut să uite de operație și, punându-mi picioarele pe umerii lui, începe să pompeze în mine cu pasiune. Cu plăcere.

În noaptea respectivă, Eric a adormit la mine în brațe. Am văzut înregistrarea și am râs. L-am surprins cu jocurile mele și, înainte de a adormi, îmi spune la ureche:

– Îmi ești datoare revanșa.

Două zile mai târziu, se operează.

Marta și echipa sa îi fac la ochi micro-bypassul trabecular. Mi-e teamă și când pronunț denumirea. Aștept, împreună cu mama lui, în sala de așteptare a spitalului. Sunt emoționată. Inima îmi bate foarte repede. Iubirea mea, iubitul meu, neamțul meu, este pe masa de operație și știu că nu se simte bine. Nu spune asta, dar știu că îi este teamă.

Sonia îmi ia mâinile, îmi dă putere și eu îi dau ei. Zâmbim.

Aștept..., aștept..., aștept... Timpul trece lent și eu aștept.

Când mi se pare că a trecut o eternitate, Marta iese din sala de operație și ne privește cu un zâmbet larg. Totul a ieșit bine și,

Scanned with CamScanner

deși externarea are loc imediat, ea l-a mințit pe Eric și i-a spus că trebuie să petreacă noaptea acolo. Aprob. Sonia se relaxează și toate trei ne îmbrățișăm.

Insist să rămân în seara asta cu el în spital. În întunericul camerei îl privesc. Îl observ. Eric doarme și eu nu pot dormi. Nu-mi imaginez viața fără el. Sunt atât de dependentă de iubirul meu, încât mi se rupe inima numai când mă gândesc că relația noastră s-ar putea termina. Închid ochii și, în cele din urmă, epuizată, adorm.

Când mă trezesc, dau imediat de privirea iubitului meu. Slăbit, în pat, mă observă și, văzând că deschid ochii, zâmbește. Eu îl imit.

În dimineața aceea este externat și ne întoarcem acasă. La căminul nostru.

Scanned with CamScanner

25

Cu fiecare zi, recuperarea lui Eric este incredibilă. Are o robustețe de fier și, după controale pertinente, medicii sunt optimiști. Suntem fericiți amândoi și ne reluăm viețile.

Într-o dimineață, când merge la serviciu, îi cer lui Eric să mă ducă acasă la mama lui. Am de gând să văd care este starea motocicletei lui Hannah. Lui nu îi spun nimic, în caz contrar știu ce crize o să facă. Când Eric pleacă, mama lui și cu mine mergem la garaj. Și, după ce dăm la o parte mai multe cutii și ne umplem de praf, apare motocicleta. Este o Suzuki galbenă RMZ de 250.

Sonia se emoționează, ia o cască galbenă și îmi spune:

– Iubita mea, sper să te bucuri de ea la fel de mult ca Hannah a mea.

O îmbrățișez și încuviințez. Îi calmez neliniștea și, când pleacă și mă lasă singură în garaj, zâmbesc. Cum era de așteptat, motocicleta nu pornește. După atâta timp în care nu a fost folosită, bateria a murit. Două zile mai târziu, apar în casă cu o baterie nouă. I-o pun și motocicleta demarează imediat. Încântată să stau pe o motocicletă, îmi iau rămas-bun de la Sonia și mă îndrept către noua mea casă. Mă bucur și-mi vine să strig de fericire. Când sosesc, Simona și Norbert mă privesc, și acesta din urmă mă anunță:

– Domnișoară, cred că domnului nu-i va plăcea.

Cobor de pe motocicletă și, scoțându-mi casca galbenă, răspund:

– Știu. Mi-am asumat deja riscul.

Când Norbert pleacă bombănind, Simona se apropie de mine și șoptește:

– Astăzi, în *Locura Esmeralda*, Luis Alfredo Quiñones a descoperit că bebelușul Esmeraldei Mendoza este al lui, nu al

Scanned with CamScanner

lui Carlos Alfonso. A văzut pe fesa lui stângă același semn din naștere pe care îl are el.

– Oh, Doamne, am pierdut faza! exclam, punându-mi mâna pe inimă.

Simona neagă din cap. Zâmbește și-mi mărturisește, făcându-mă să rid:

– L-am înregistrat.

Aplaud, o pup și alergăm amândouă, în camera de zi, pentru a-l vedea.

După ce vedem prostia de telenovelă care m-a prins, mă întorc la garaj. Vreau să fac o revizie la motocicletă înainte de a o folosi în mod regulat și înainte de a-l însoți pe Jürgen cu prietenii lui pe drumurile de pământ pe care merg ei. Primul lucru pe care trebuie să îl fac este să-i schimb uleiul. Reticent, Norbert se duce să-mi cumpere ulei pentru motocicletă. După ce-l aduce, mă duc într-un colț al garajului în care este greu de ajuns și încep să-i fac o minunată revizie așa cum m-a învățat tata.

După vizita la Müller și operația lui Eric, decid că deocamdată nu vreau să lucrez. Acum pot alege asta. Vreau să mă bucur de acea senzație de împlinire fără grabă, probleme și șușoteli în cadrul firmei. Prea multă lume necunoscută e dispusă să mă desființeze pentru că sunt prietena străină a șefului cel mare. Nu, refuz! Prefer să mă plimb cu Susto, să văd *Locura Esmeralda*, să fac baie în minunata piscină acoperită sau să merg cu Jürgen, vărul lui Eric, să alerg cu motocicleta. Aceasta este o minunăție și merge perfect. Eric nu știe nimic. Îi ascund acest lucru și Jürgen îmi păstrează secretul. Deocamdată, este mai bine să nu afle.

Într-o miercuri dimineață, mă duc cu Marta și Sonia la țară, unde urmează cursul de parașutism. Entuziasmată, văd cum instructorul le explică ce trebuie să facă atunci când sunt în aer. Mă îndeamnă să particip, dar prefer să privesc. Deși trebuie să fie nemaipomenit să sari cu parașuta, când văd totul atât de aproape, mă sperie îngrozitor. Vor executa primul lor salt liber

Scanned with CamScanner

și sunt emoționate. Eu, isterică! Până acum, au făcut asta conectate întotdeauna la un monitor, dar de data aceasta este altceva.

Mă gândesc la Eric, la ce ar spune dacă ar ști toate astea. Mă simt groaznic. Nu vreau nici să mă gândesc că se poate întâmpla ceva rău. Sonia pare să-mi citească gândul și se apropie de mine.

– Calmează-te, iubita mea! Totul va fi bine. Gândește pozitiv!

Încerc să zâmbesc, dar fața mea este congelată de frig și din cauza emoțiilor.

Înainte de a se urca în avion, amândouă mă pupă.

– Îți mulțumim că ne-ai păstrat secretul, spune Marta.

Când se urcă în avion, le fac cu mâna. Emoționată, mă uit cum avionul se ridică și aproape dispare din raza mea vizuală. Un instructor a rămas cu mine și-mi explică tot felul de lucruri.

– Uite..., sunt deja în aer.

Cu sufletul la gură, văd cum cad niște puncțulețe. Îngrijorată, văd cum puncțulețele se apropie..., se apropie..., și, când sunt pe punctul de a striga, parașutele lor se deschid și aplaud, gata să fac infarct. Câteva minute mai târziu, când ajung la sol, Sonia și Marta sunt euforice. Strigă, sar și se îmbrățișează. Au reușit!

Eu aplaud din nou, dar, sincer, nu știu dacă o fac pentru că au reușit sau pentru că nu au pățit nimic. Numai când mă gândesc ce ar spune Eric, îmi îngheață sângele în vene. Când mă văd, aleargă spre mine și mă îmbrățișează. Ca trei fetițe, sărim, emoționate.

Seara, când Eric mă întreabă unde am fost cu mama și sora lui, mint. Inventez că am fost la un centru *spa*, unde ne-am răsfățat cu masaje cu ciocolată și cocos. Eric zâmbește. Se bucură de ceea ce inventez și eu mă simt prost. Foarte prost. Nu-mi place să mint, dar Sonia și Marta m-au pus să promit. Nu le pot dezamăgi.

Într-o dimineață, Frida mă sună, apoi vine acasă însoțită de micul Gen. Ce drăgălaș este mucosul! Stăm de vorbă ore în șir și-mi mărturisește că este o avidă telespectatoare a telenovelei *Locura Esmeralda*! Asta mă face să râd. Ce tare! Nu sunt singura tânără de vârsta mea care o urmărește. În cele din urmă, Simona are dreptate

Scanned with CamScanner

că telenovela asta mexicană este un fenomen de masă în Germania. După confidențe de tot felul, îi arăt motocicleta și pe Susto.

– Judith, îți place să-l superi pe Eric?

– Nu, răspund, amuzată. Dar trebuie să accepte lucrurile care îmi plac mie, așa cum și eu le accept pe cele care îi plac lui, nu crezi?

– Da.

– Urăsc pistoalele și accept ca el să practice tir sportiv, insist, pentru a mă justifica.

– Da, dar motocicleta nu o să-i placă deloc. În plus, era a lui Hannah și...

– Fie că e a lui Hannah sau a Greierașului Jiminy, se va supăra la fel. O știu și mi-o asum. O să găsesc eu momentul potrivit pentru a-i spune. Sunt sigură că, dacă i-o spun cu tact și delicatețe, va înțelege.

Frida zâmbește și, privindu-l pe Susto, care ne observă, spune:

– Mai urât nu putea să fie, dar are niște ochișori foarte frumoși.

Eu râd râmp și pup animalul pe cap.

– Este superb. Foarte frumos, afirm.

– Dar, Judith, rasa asta de câini nu este foarte frumoasă. Dacă vrei un câine, am un prieten care are o canisă cu rase superbe.

– Dar eu nu vreau un câine de fițe, Frida. Eu vreau un câine ca să-l iubesc, și Susto este afectuos și foarte blând.

– Susto? repetă, râzând. I-ai pus numele Susto, adică Sperietură?

– Prima dată când l-am văzut m-a speriat groaznic, îi povestesc, însuflețită.

Frida înțelege. Repetă numele și animalul sare în aer, în timp ce micuțul Glen zâmbește. După ce petrecem câteva ore împreună, când pleacă îmi promite că mă sună pentru a ne vedea și altă dată.

După-masă o sun pe sora mea. Nu am mai vorbit de mult cu ea și am nevoie să-i aud vocea.

– Bubu, ce-ai pățit? întreabă, alertată.

– Nimic.

– Ba da! Ceva ai tu. Tu nu mă suni niciodată, insistă.

Scanned with CamScanner

Asta mă face să râd. Are dreptate, dar, dispusă să mă bucur de conversația nebunei mele Raquel, răspund:

– Știu. Dar, acum, că sunt departe, mi-e tare dor de tine.

– Vaaaai, bubulinaaaaaaaaa meaaaaa...! exclamă, emoționată.

Vorbim mult. Îmi spune totul despre sarcina ei, grețurile și voma și, indiferent de cât de ciudat pare, nu-mi vorbește despre problemele ei conjugale. Acest lucru mă surprinde. Nici eu nu menționez subiectul. Acesta este un semnal bun.

După o oră de conversație, când închid, zâmbesc. Îmi pun paltonul și merg în garaj. La fluieratul meu, Susto iese din ascunzătoare și, încântată, mă duc cu el la plimbare.

Două zile mai târziu, într-o dimineață, când Flyn și Eric pleacă la școală și, respectiv, la serviciu, încep rearanjarea camerei de zi. Petrecem mult timp în ea și trebuie să-i creez altă atmosferă. Chiar eu fac schimbările. Norbert este îngrozitor de speriat când mă vede cățărată pe scară. Îmi spune că, dacă domnul m-ar vedea, m-ar certa. Dar eu sunt obișnuită cu aceste lucruri și scot perdelele fără nici o problemă. Înlocuiesc pernele de culoare închisă cu cele fistichii ale mele, și fotoliul pare acum modern și actual, nu insipid și plictisitor.

Pe frumoasa masă rotundă pun o vază de cristal verde și niște cale roșii minunate. Elimin bibelourile întunecate pe care Eric le are pe șemineu și pun diferite rame cu fotografii. Sunt fotografii cu familia mea și cea a lui Eric și mă emoționez când o văd pe nepoțica mea Luz zâmbind.

Ce frumoasă este! Și cât de dor îmi este de ea!

Înlocuiesc mai multe tablouri, care mai de care mai urâte și le pun pe cele cumpărate de mine. Pe o laterală a camerei de zi, agăț un trio de tablouri cu lalele verzi. Este foarte frumos!

După-amiază, când Flyn se întoarce de la școală și intră în camera de zi, fața i se crispează. Camera s-a schimbat mult. S-a transformat dintr-un loc sobru într-unul colorat și plin de viață. Este îngrozit, dar mie nu-mi pasă. Știu că orice aș face nu-i va plăcea.

Scanned with CamScanner

Când Eric sosește după-amiază, rămâne mut de uimire când vede schimbările. Camera lui de zi sobră și întunecată a dispărut, pentru a face loc unei camere pline de veselie și lumină. Îi place. Chipul și expresia feței îmi spun asta și, când mă sărută, cu zâmbesc, iar micuțul este dezgustat.

A doua zi, Eric decide să-l ducă pe Flyn la școală. De obicei îl duce Norbert, și copilul acceptă bucuros. Îi însoțesc în mașină. Nu știu unde este, dar vreau să mă plimb pe cont propriu prin oraș.

Lui Eric nu-i place ca eu să mă plimb prin München singură, dar încăpățânarea mea câștigă și, în cele din urmă, acceptă. Pe drum, luăm doi copii; Robert și Timothy. Sunt șmecheri și mă privesc cu curiozitate. Văd că amândoi au un skateboard colorat în mână, exact jucăria pe care Eric i-o interzice lui Flyn. Când ajungem la școală, oprește mașina, copiii deschid ușa și coboară. Flyn coboară ultimul. Apoi închide ușa.

– Vai! Nu mi-a dat un pupic, ironizez eu.

Eric zâmbește.

– Mai ai puțină răbdare cu el!

Suspin, dau ochii peste cap și râd.

– Tu îmi dai un pupic? întreb înainte să cobor din mașină.

Zâmbind, Eric mă trage înspre el.

– Câți vrei, micuțo.

Mă sărută și eu mă bucur de sărutul lui posesiv.

– Ești sigură că știi să te întorci singură acasă?

Amuzată, dau din cap că da. Habar nu am, dar cunosc adresa și sunt sigură că nu mă voi pierde. Îi fac cu ochiul.

– Bineînțeles. Stai liniștit.

Nu prea îi vine să mă lase aici.

– Ai mobilul la tine, da?

Îl scot din buzunar.

– Are bateria plină, în caz că trebuie să cer ajutor! răspund în glumă.

În cele din urmă, nebunul meu iubit zâmbește, îl sărut și cobor din vehicul. Închid portiera, demarează și pleacă. Știu că

Scanned with CamScanner

mă privește prin oglinda retrovizoare și fac cu mâna, ca o toantă. Mamă, ce îndrăgostită sunt!

Când mașina virează la stânga și-l pierd din vedere, mă uit spre școală. Sunt diferite grupuri de copii la intrare și, din poziția mea, văd că Flyn se oprește pe o laterală. Este singur. Unde sunt Robert și Timothy? Mă opresc în spatele unui copac și observ că privește, pe furiș, către o frumoasă fată blondă și mă emoționez.

Vaaai, ștrumfful meu supărat are inimioară!

Se sprijină de gardul școlii și nu-și ia ochii de la ea, în timp ce fata se joacă și vorbește cu alți copii. Zâmbesc.

Sună soneria și copiii încep să intre. Flyn nu se mișcă. Așteaptă până când fata și prietenele ei intră în școală și apoi intră și el. Curioasă, îl urmăresc cu privirea și brusc văd că Robert, Timothy și alți doi băieți cu skateboardurile în mână se apropie de el și Flyn se oprește. Vorbesc. Unul dintre ei îi ia șapca și i-o aruncă pe jos. Când el se apleacă să o ia, Robert îi dă un șut în posterior și Flyn cade cu fața în jos. Sângele mi se aprinde. Sunt indignată! Ce fac?

Ce copii nenorociți!

Băieții, morți de râs, se îndepărtează și văd că Flyn se ridică și-și privește mâna. Văd că-i curge sânge. Și-o curăță cu o batistuță de hârtie pe care o scoate din haină, ia șapca și, fără a ridica privirea din pământ, intră în școală.

Cu gura căscată, mă gândesc la ce s-a întâmplat, în timp ce mă întreb cum aș putea vorbi despre acest lucru cu Flyn.

După ce micuțul dispare, încep să mă plimb și în scurt timp sunt în vortexul străzilor din München. Eric mă sună. Îi spun că sunt bine și închid. Magazine..., multe magazine, iar eu, bucurându-mă, mă opresc la toate vitrinele. Intru într-un magazin de motociclete și cumpăr tot ce am nevoie. Sunt emoționată. Când ies, extrem de fericită, mă uit la trecători. Toți au o mină serioasă. Par supărați. Puțini zâmbesc. Ce diferiți sunt spaniolii!

Trec, pe jos, pe un pod, Kabelsteg. Mă surprinde multitudinea de lacăte colorate care există pe el. Cu afecțiune ating acest

Scanned with CamScanner

mici mostre de iubire și citesc numele la întâmplare: Iona și Peter. Benni și Marie. Există lacăte la care s-au adăugat lăcățele cu alte nume, care îmi imaginez că sunt copiii. Zâmbesc. Mi se pare super-romantic și mi-ar plăcea la nebunie să fac asta cu Eric. Trebuie să-i propun. Dar izbucnesc în râs. Sigur va gândi că am înnebunit și că sunt o bleagă.

După ce vizitez o parte frumoasă din oraș, mă opresc în fața unui magazin erotic. Îmi sună mobilul. Eric. Iubitul meu nebun își face griji pentru mine. Îl asigur că nu m-a răpit nici o bandă de albanezi din Kosovo și, după ce-l fac să râdă, îmi iau rămas-bun de la el. Amuzată, intru în magazinul erotic.

Curioasă, privesc în jur. Este un magazin în care se vând tot felul de jucării erotice și lenjerie sexy și este decorat cu gust și rafinament. Pereții sunt roșii și tot ce este acolo îmi atrage atenția. Văd sute de vibratoare colorate și jucării cu forme incredibile și mă uit la ele. Văd niște pene negre și le iau. Îmi vor fi utile când mă voi juca în altă zi cu Eric. Aleg și niște accesorii pentru sâni din paiete negre de care atârnă niște ciucuri. Vânzătoarea îmi spune că sunt refolosibile și se lipesc cu niște pernuțe adezive de sfârc. Râd. Când îmi imaginez că mi le pun în fața lui Eric, izbucnesc în râs. Dar, cunoscându-l, îi vor plăcea! Când să plătesc, îmi atrage atenția o laterală a magazinului și izbucnesc în râs când văd niște costume. Zâmbesc și iau unul de polițistă rea. Îl cumpăr. În seara asta îl voi surprinde pe Iceman al meu. Când ies din magazin cu punga în mână și un zâmbet larg, trec pe lângă o feronerie. Îmi amintesc de ceva. Intru și cumpăr un zăvor pentru ușă. Vreau să pot face sex acasă fără invitați neprevăzuți cu ochi migdalați.

Trei ore mai târziu, după ce bântui pe străzile din München, iau un taxi și ajung acasă. Simona și Norbert mă salută. Îi cer lui Norbert niște scule. Surprins, încuviințează, dar nu pune întrebări. Mi le dă.

Încântată de ce mi-a adus Norbert, urc în camera pe care o împart cu Eric și montez zăvorul pe ușă. Sper să nu-l deranjeze,

Scanned with CamScanner

dar nu vreau ca Flyn să ne prindă în timp ce sunt îmbrăcată ca polițistă rea sau facem sex sălbatic. Ce ar gândi copilul despre noi?

După-nuasă, când Flyn se întoarce de la școală este tacitum, ca întotdeauna. Se închide în camera lui pentru a-și face temele. Simona vrea să-i ducă gustarea și o rog să mă lase pe mine să o fac. Când intru în cameră, micuțul stă la măsuță, absorbit de teme. Îi las farfuria cu sandviciul și mă uit la mâna lui. Rana se vede.

– Ce ai pățit la mână? întreb.

– Nimic, răspunde fără să mă privească.

– Nimicul ăsta ți-a făcut o zgârietură de toată frumusețea, insist.

Micuțul ridică privirea și mă scrutează.

– Ieși din camera mea. Îmi fac temele.

– Flyn..., de ce ești mereu supărat?

– Nu sunt supărat, dar o să mă superi tu acum.

Răspunsul lui mă face să zâmbesc. Acest pitic este ca unchiul lui, are chiar și răspunsurile lui! În cele din urmă, renunț și ies din cameră. Mă duc la bucătărie și iau o coca-cola; o deschid și beau din cutie. În timp ce o beau, apare micuțul și mă privește.

– Vrei? îi ofer.

Neagă din cap și pleacă. Cinci minute mai târziu mă așez în camera de zi și dau drumul la televizor. Mă uit cât e ceasul. Cinci. Mai este puțin și se întoarce Eric. Mă hotărăsc să văd un film și caut ceva care mă poate interesa. Nu găsesc nimic, dar, în cele din urmă, pe un canal se difuzează *Familia Simpson* și încep să-l urmăresc.

Un timp, râd la glumele lui Bart și, când mă aștept mai puțin, Flyn apare lângă mine. Mă privește și se așază. Beau din cutia mea de coca-cola. Micuțul ia telecomanda cu intenția de a schimba canalul.

– Flyn, nu te supăra, mă uitam la ceva la televizor.

Se gândește. Lasă telecomanda pe masă, se așază în fotoliu și dintr-odată spune:

– Acum vreau o coca-cola.

Scanned with CamScanner

Primul meu instinct este să-i răspund: „Păi, curaj, frumușelule, ai două picioare foarte frumoase și poți să-ți aduci una." Dar, cum vreau să fiu amabil cu el, mă ridic și mă ofer să i-o aduc.

– Într-un pahar și cu gheață, te rog.

– Bineînțeles, încuviințez, încântată de acel ton conciliant.

Mulțumită nevoie mare, ajung la bucătărie. Simona nu este. Iau un pahar, îi pun gheață, scot coca-cola din frigider și, când o deschid, boom!, coca-cola explodează. Lichidul îmi intră în ochi și ne udăm, și eu și bucătăria.

Așa cum pot, las băutura pe blat și, pe pipăite, caut șervetele de bucătărie pentru a-mi șterge fața. Doamneeee, sunt fleașcă! Și, în acel moment, văd prin oglinda cuptorului cu microunde cum Flyn mă observă cu un zâmbet crud prin crăpătura ușii.

Îi zic ceva de dulce!

Sigur el a agitat coca-cola ca să explodeze și de aceea mi-a cerut-o cu atâta amabilitate.

Respir..., respir și respir în timp ce mă usuc și curăț pe jos în bucătărie. Ce copil nenorocit! Când termin, ies pregătită de atac și, când să-i spun ceva piticului, convinsă că el este vinovat pentru tot, îl găsesc în camera de zi pe Eric cu el în brațe.

– Bună, iubire! mă salută cu un zâmbet larg.

Am două opțiuni: să-i șterg zâmbetul într-o clipă și să-i povestesc ce a făcut nepoțelul lui iubit sau să mă prefac și să nu spun nimic despre mini-delincventul care este în brațe la el. Aleg a doua variantă și atunci Iceman al meu îl lasă pe copil jos, se apropie de mine și-mi dă un sărut dulce și savuros.

– Ești udă? Ce s-a întâmplat?

Flyn mă privește și eu îl privesc, dar răspund:

– Când am deschis o coca-cola, mi-a explodat și...

Eric zâmbește și, slăbindu-și cravata, comentează:

– Ce ți se întâmplă ție nu i se mai întâmplă nimănui.

Zâmbesc. Nu pot să nu o fac. În acest moment, intră Simona.

– Cina este gata. Când vreți, puteți veni.

Scanned with CamScanner

Eric îl privește pe nepotul lui.

– Hai, Flyn. Du-te cu Simona.

Micuțul aleargă spre bucătărie și Simona merge după el. Atunci, Eric se apropie de mine și-mi dă un sărut fierbinte și sexy pe buze, care mă înmoaie.

– Cum ai petrecut ziua prin München?

– Perfect. Deși, știi tu. M-ai sunat de mii de ori, pisălogule!

Eric este zâmbitor.

– Pisălog, nu. Îngrijorat. Nu cunoști orașul și mă îngrijorez dacă mergi singură.

Oftez, dar nu-mi dă timp să răspund.

– Dar povestește-mi, pe unde ai fost?

Îi explic în maniera mea locurile pe care le-am vizitat, toate grandioase și uimitoare și, când îi povestesc despre podul lacătelor, mă surprinde.

– Este o idee excelentă. Când vrei, mergem la Kabelsteg să-l punem. Apropo, în München mai sunt și alte poduri pentru îndrăgostiți. Este și Thalkirchner și Großhesseloher.

– Ai pus vreun lacăt acolo? întreb, surprinsă.

Eric mă privește..., mă privește și, cu un surâs pe jumătate, șoptește:

– Nu, bubulino. Tu o să fii prima care o va face.

M-a uimit rău. Iceman al meu este mai romantic decât îmi imaginam. Încântată de răspunsul și de buna lui dispoziție, mă gândesc la costumul meu de polițistă rea. Îi va plăcea la nebunie!

– Ce zici dacă mergem diseară să luăm cina acasă la Björn?

Înghit în sec.

Las rapid deoparte costumul meu de polițistă rea. Corpul mi se înfierbântă într-o clipă și rămân fără aer. Știu ce înseamnă propunerea respectivă. Sex, sex, și iar sex. Fără să-mi iau ochii de la el, încuviințez.

– Este o idee fantastică!

Eric zâmbește, îmi dă drumul, intră în bucătărie și-l aud că vorbește cu Simona. Aud și protestele lui Flyn. Se supără pentru

Scanned with CamScanner

că unchiul lui pleacă. Când iubitul meu nebun se întoarce, mă ia de mână și spune:

– Hai să ne îmbrăcăm.

Eric este uimit de zăvorul pe care îi arăt că l-am pus în cameră. Îi promit că-l vom folosi doar în anumite momente. Dă din cap că da. Înțelege ideea.

– Am cumpărat ceva ce vreau să-ți arăt. Așază-te și așteaptă, îi comunic, nerăbdătoare.

Intru, grăbită, în baie. Nu-i spun despre costumul de polițistă nu. Această surpriză o păstrez pentru altă ocazie. Mă dezbrac și îmi pun accesoriile pentru sâni. Ce amuzante! Veselă, deschid ușa băii și, ca o Mata Hari, apar în fața lui.

– Wow, iubito! exclamă Eric când mă vede. Ce ți-ai cumpărat?

– Sunt pentru tine.

Amuzată, îmi mișc umerii și ciucurii care atârnă de sfârcuri se leagănă. Eric râde. Se ridică și închide zăvorul. Zâmbesc. Când mă apropii de el și, înainte de a mă întinde în pat, lupul meu înfometat șoptește:

– Îmi plac la nebunie, brunețico. Acum mă voi bucura eu de ele, dar nu ți le scoate. Vreau să le vadă și Björn.

Cu un zâmbet, accept sărutul lui lacom.

– Bine, iubire.

O oră mai târziu, sunt cu Eric în mașină. Am emoții, dar emoțiile astea mă excită cu fiecare secundă ce trece. Stomacul mi s-a strâns. Nu voi putea lua cina și, când ajungem acasă la Björn, inima îmi bate nebunește.

După cum era de așteptat, superbul Björn ne primește cu cel mai reușit zâmbet al său. Este un tip foarte sexy. Privirea lui nu mai este atât de inocentă ca atunci când suntem cu mai multă lume. Acum este sexy.

Îmi arată casa lui spectaculoasă și mă surprinde când, deschizând o ușă, îmi spune că acela este biroul său particular. Îmi spune că acolo lucrează cinci avocați, trei bărbați și două femei. Când trecem pe lângă unul dintre birouri, Eric zice:

Scanned with CamScanner

– Aici lucrează Helga. Îți amintești de ea?

Dau din cap că da. Eric și Björn se privesc și, dispusă să fiu la fel de sinceră ca și ei, explic:

– Bineînțeles. Helga este femeia cu care am făcut un trio în seara aceea la hotel, nu-i așa?

Neamțul meu este uimit de sinceritatea mea.

– Apropo, Eric, spune Björn, hai o clipă în biroul meu! Dacă tot ai venit, semnează-mi documentele despre care am vorbit zilele trecute.

Fără să vorbim, intrăm într-un birou frumos. Este clasic, la fel de clasic ca și cel pe care-l are Eric acasă. Preț de câteva secunde, amândoi răsfoiesc niște hârtii, în timp ce eu îmi fac de lucru prin jur. Ei sunt liniștiți. Eu, nu. Nu pot să nu mă gândesc la ce îmi doresc. Îi observ și mă înfierbânt. Accesoriile pentru sâni îmi întăresc pieptul în timp ce-i aud cum vorbesc și mă excit. Îmi doresc să mă posede. Vreau sex. Ei mă excită teribil și, când nu mai pot, mă apropii, îi iau hârtiile din mână lui Eric și, cu un tupeu de care nu mă credeam în stare, îl sărut.

Oh, da! Sunt o lupoaică!

Îi mușc gura cu dorință și Eric răspunde imediat. Cu coada ochiului văd că Björn ne privește. Nu mă atinge. Nu se apropie. Ne privește doar, în timp ce Eric, care a preluat inițiativa, își trece mâinile pe posteriorul meu, trăgându-mi rochia până sus.

Când își desparte buzele de ale mele, sunt conștientă de ce am trezit în el și șoptesc, extaziată, dispusă să fac orice:

– Dezbracă-mă! Joacă-te cu mine!

Eric mă privește și, dornică de sex, îi șoptesc:

– Oferă-mă!

Gura lui începe, din nou, să o sărute pe a mea și-i simt mâinile pe fermoarul rochiei. Oh, da! O coboară și, când ajunge la partea de sus, îmi strânge fesele. Căldură.

Fără să vorbească, îmi scoate rochia, care-mi cade la picioare. Nu port sutien și accesoriile mele pentru sâni apar în fața lui și a prietenului său. Excitație.

Scanned with CamScanner

Björn nu vorbește. Nu se mișcă. Doar ne observă, în timp ce Eric mă așază pe masa biroului îmbrăcată doar cu un tanga negru și accesoriile pentru sâni. Nebunie.

Îmi desface picioarele și mă sărută. Își apropie erecția de sexul meu și o apasă. Dorință.

Mă întinde pe masă, se apleacă și suge în jurul accesoriilor pentru sâni. Gura îi coboară apoi până la muntele lui Venus și, după ce-l sărut, înnebunit, apucă tanga și-l rupe. Exaltare.

Și fără să mai facă altceva, văd că-l privește pe prietenul său și-i face semn. Mă va oferi.

Björn se apropie de el și amândoi mă studiază. Mă devorează din priviri. Sunt întinsă pe masă, goală și cu accesoriile pentru sâni și tanga rupt încă pe mine. Björn zâmbește și, după ce-și trece privirea fierbinte peste întregul meu corp, șoptește, în timp ce cu un deget trage de chiloții mei tanga rupți:

– Excitant.

Expusă în fața lor și dornică să fiu obiectul nebuniei lor, îmi urc picioarele pe masă, mă împing și mă așez mai bine. Îmi duc un deget la gură, îl sug și, sub atenta privire a bărbaților cărora mă ofer fără nici o rușine, mi-l introduc în vaginul umed. Respirațiile lor se întețesc, și-mi introduc și scot degetul dinăuntru în repetate rânduri. Mă masturbez pentru ei. Oh, da!

Ochii lor mă devorează. Corpurile lor doresc să mă posede și eu doresc ca ei să o facă. Îi incit. Îi provoc cu mișcările mele. Eric întreabă:

– Jud, ai în poșetă...?

– Da, îl întrerup, înainte ca el să termine fraza.

Eric îmi ia poșeta. O deschide și scoate vibratorul sub formă de ruj și este surprins să vadă și bijuteria anală. Zâmbește și se apropie de mine.

– Întoarce-te și stai în genunchi pe masă.

Îl ascult. Stăpânul meu mi-a cerut acest lucru, iar eu mă supun cu plăcere. Björn îmi dă o pălmuță la fund și apoi mi-l

Scanned with CamScanner

strânge cu mâinile, în timp ce Eric îmi introduce bijuteria anală în gură pentru a o lubrifia cu saliva mea. Îi înnebunesc, știu. După ce Eric îmi scoate bijuteria anală din gură, îmi desface bine picioarele și-mi introduce bijuteria în anus. Intră din prima. Gâfâi, ba chiar mai mult, atunci când simt că o rotește, producându-mi o plăcere minunată în timp ce ei mă ating.

Curioasă, mă uit în spate și observ că amândoi îmi privesc posteriorul, iar mâinile lor înnebunite se plimbă pe fesele și vaginul meu.

– Jud, spune Eric, așază-te cum stăteai înainte.

Mă întind, din nou, pe masă, simțind bijuteria anală în interior. Când spatele meu ajunge, din nou, pe birou, Eric îmi desface picioarele, mă expune amândurora, apoi intră între ele și îmi sărută centrul dorinței. Iau foc.

Limba lui, autoritară și tare, îmi atinge clitorisul și eu tresalt.

– Nu strânge picioarele, cere Björn.

Mă prind cu forță de masă și fac ceea ce îmi cere, iar Eric mă ia de coapse și mă trage spre gura lui. Las să-mi scape gemete de plăcere și, în timp ce mă simt bine cu ceea ce îmi face, observ că Björn își dă pantalonii jos și-și pune un prezervativ.

Brusc, Eric se oprește, îi dă lui Björn micul vibrator sub formă de ruj, iese dintre picioarele mele și prietenul lui îi ia locul. Eric vine lângă mine, îmi dă părul pe spate și zâmbește. Mă alintă și mă sărută. Björn, care a înțeles mesajul, pornește vibratorul. Eric, plin de dorință, șoptește:

– Ne jucăm întâi cu tine, apoi te vom penetra așa cum îți dorești.

Mâinile lui Björn se plimbă pe picioarele mele. Le atinge. Își face loc între ele și-și trece un deget pe labiile mele umede. Apoi două și, când le desface pentru a-mi descoperi clitorisul umflat, pune vibratorul pe el, iar eu țip. Mă mișc. Acel contact atât de direct mă înnebunește.

– Nu-ți strânge picioarele, frumoaso, insistă Björn și mă împiedică.

Eric mă sărută. Își pune o mână pe abdomenul meu pentru a nu mă mișca, în timp ce Björn apasă vibratorul pe clitorisul meu,

Scanned with CamScanner

iar eu țip din ce în ce mai tare. Este nimicitor. Teribil. O să explodez. Anusul meu este plin. Clitorisul, înnebunit. Sfârcurile, tari. Doi bărbați se joacă cu mine și nu mă lasă să mă mișc și cred că nu voi putea să rezist. Dar rezist..., corpul meu acceptă mișcările de plăcere pe care toate acestea mi le provoacă și, după ce-mi dau drumul, Björn mă penetrează și Eric își introduce limba în gura mea.

– Așa..., micuțo..

Ard. Iau foc.

Mă ofer lor, fac ce îmi cer, mă simt bine, în timp ce Iceman al meu îmi face dragoste cu gura și Björn mă penetrează neîncetat.

Nu mi-aș fi imaginat niciodată că mi-ar putea plăcea ceva de genul acesta.

Nu mi-am imaginat niciodată că eu aș putea face așa ceva.

Nu mi-aș fi imaginat niciodată că eu aș iniția un joc atât de carnal dar da, l-am început eu. M-am oferit lor și îmi doresc să se joace, să mă devoreze și să facă ceea ce vor ei cu mine. Sunt a lor. A lor. Îmi place senzația și vreau să continui. Vreau mai mult.

Simt multă căldură. Printre sărutări, Eric îmi spune în gură lucruri fierbinți și sexy, iar eu înnebunesc de excitație. Björn continuă să mă penetreze pe masa biroului neîncetat, în timp ce-mi dă palme la fund.

Ajung la orgasm, țip și mă deschid pentru ca Björn să pătrundă mai bine în interiorul meu. Eric mă mușcă de bărbie și, câteva secunde mai târziu, își dă drumul și Björn.

Înfierbântată, excitată, ațâțată, dornică de mai multe jocuri, respir greu pe masă. Eric mă ia în brațe și, cu tanga rupt care atârnă și cu bijuteria anală în mine, mă scoate din birou. Traversăm biroul gol și intrăm în casa lui Björn. Ajungem la o baie. Acesta nu ne urmează, nu intră. Știe când și unde trebuie să fie și știe că acest moment este intim, doar între Eric și mine.

Când intrăm în baie, Eric mă lasă jos. Îmi scoate accesoriile pentru sâni, se apleacă și, cu delicatețe îndepărtează resturile chiloților tanga. Eu zâmbesc și, când se ridică cu el în mână, spun:

Scanned with CamScanner

– E clar că-ți place să-mi rupi lenjeria intimă.

Eric zâmbește. Îl aruncă la coș, și, în timp ce-și scoate cămașa, mă asigură:

– Goală îmi placi mai mult.

Cu ochi zâmbitori, întreb:

– Bijuteria?

Eric zâmbește și-mi dă o palmă la fund.

– Bijuteria rămâne unde este. Când o voi scoate, va fi ca să pun altceva în loc, dacă vrei.

Apoi dă drumul la apa de la duș și intrăm amândoi. Mi se udă părul și mă îmbrățișează. Nu mă dă cu săpun.

– Ești bine, iubire?

Dau din cap că da, dar el, dorind să-mi audă vocea, se trage mai în spate câțiva centimetri. Eu îl privesc și șoptesc:

– Voiam să o fac, Eric, și încă mai doresc asta.

Neamțul meu ridică o sprânceană.

– Mă înnebunești, micuțo.

Mă agăț de gâtul lui și sar pentru a ajunge la gura lui. El mă ia în brațe și, în timp ce apa curge pe corpurile noastre, ne sărutăm. Bijuteria îmi apasă anusul.

– Vreau mai mult, îi mărturisesc. Îmi place senzația pe care o simt când mă oferi și te joci cu mine. Mă excită să-mi vorbești și să-mi spui chestii fierbinți. Înnebunesc de plăcere când mă împarți cu altul și vreau să o faci neîncetat.

Zâmbetul lui seducător mă face să tremur. Delicatețea lui când mă îmbrățișează este extremă și mă simt euforică de fericire.

Când ieșim din duș, Eric mă înfășoară într-un prosop pufos, mă ia, din nou, în brațe și, fără a se usca și gol, mă scoate din baie. Mă duce într-o cameră de culoare bordo și mă pune pe pat. Presupun că este camera lui Björn, care în acest moment iese din cealaltă baie, gol și ud. A făcut și el duș, ca și noi.

Văd că se privesc și, fără a face nici un gest, își vorbesc din priviri. Jocul continuă. Björn se duce în partea laterală a camerei

Scanned with CamScanner

și mi se face pielea de găină când ascult melodia *Cry me a river* („Plânge-mi un râu"), interpretată de Michael Bublé.

– Mi-a spus Eric că-ți place mult acest cântăreț, așa este? întreabă Björn.

– Da, îmi place la nebunie, îi confirm, după ce-l privesc pe iceman al meu și zâmbesc.

Björn se apropie.

– Am cumpărat acest CD special pentru tine.

Ca o pisică în călduri și dispusă să-i excit din nou, mă ridic în picioare. Îmi scot prosopul, îmi ating sânii și mă joc cu ei în ritmul muzicii. Ei mă savurează din priviri. Tentantă, mă răsucesc în pat și mă așez în patru labe. Le arăt posteriorul, unde încă mai este bijuteria și mă mișc în ritmul melodiei. Mă privesc amândoi și le văd erecțiile pregătite pentru mine. Cobor din pat și, goală, îi oblig să se apropie. Vreau să dansez cu amândoi. Eric mă privește în timp ce-l iau de mijloc și-l oblig pe Björn să mă ia pe la spate. Preț de câteva minute, toți trei, goi, uzi și excitați, dansăm acea melodie dulce și senzuală. În timp ce Eric îmi devorează gura cu pasiune, Björn mă sărută pe gât și apasă bijuteria în anusul meu.

Mă simt sexy. Totul este sexy între noi trei în această cameră. Sunt amândoi cu un cap mai înalți decât mine și-mi place să mă simt mică între ei. Erecțiile lor latente se lovesc de corpul meu și le doresc. Mi se usucă gura și-i zâmbesc lui Eric. După ce mă sărută, neamțul meu mă întoarce și văd ochii lui Björn. Gura lui vrea să mă sărute, știu, dar nu o face. Se limitează să-mi sărute ochii, nasul, obrajii și, când buzele lui ating colțul buzelor mele, mă privește cu dorință.

– Joacă-te cu mine. Atinge-mă, îi șoptesc.

Björn încuviințează și una dintre mâinile lui coboară la vaginul meu. Îl atinge. Îl explorează și-și introduce un deget în interior, făcându-mă să gem. Eric mă mușcă de umăr, în timp ce mâinile lui îmi parcurg corpul până la bijuterie. O răsucește și picioarele mi se înmoaie. Mă cuprinde de talie și mă las în voia lui. Sunt jucăria lui. Vreau să se joace cu mine.

Scanned with CamScanner

Dansăm..., ne devorăm..., ne atingem..., ne excităm.

Îmi place să fiu centrul atenției acestor doi titani. Îmi place la nebunie. Să mă simt perversă, în timp ce ei mă ating și mă doresc este senzația maximă pentru mine în acest moment. Închid ochii, mă apasă pe corpurile lor și erecțiile îmi indică faptul că sunt pregătiți pentru mine. Mă înnebunește acea senzație. Ador să fiu obiectul dorinței lor.

Melodia se termină și începe *Kissing a fool* („Sărutând un prost"), iar eu sunt superexcitată. Eric și Björn sunt ca mine. În cele din urmă, Eric cere cu voce încărcată de tensiune:

– Björn, oferă-mi-o.

Acesta se așază pe pat, mă așază în fața lui, își trece brațele pe sub picioare și mi le desface. Oh, Doamne, ce sexy! Vaginul meu rămâne complet deschis pentru iubitul meu. Eric se apleacă între picioarele mele, îmi mușcă muntele lui Venus, apoi labiile. Tremur. Limba lui avidă mă savurează și imediat îmi găsește clitorisul. Se joacă. Îl torturează. Mă înnebunește și partea cea mai intensă este când degetele lui îmi rotesc bijuteria anală. Strig.

– Îmi place să te aud cum strigi de plăcere, îmi șoptește Björn la ureche.

Eric se ridică. Este înnebunit. Își pune penisul tare în vaginul meu și mă penetrează. Oh, da!... Penetrările lui sunt dure și nimicitoare, în timp ce Björn continuă să-mi spună:

– Te voi penetra, frumoaso. Abia aștept să mă adâncesc din nou în tine.

Minunatele penetrări ale lui Eric mă fac să strig de plăcere, în timp ce el se adâncește în mine neîncetat, reușind să-mi smulgă sute de gemete de plăcere. Fierbinți. Perverse. Brusc, se oprește și, fără a ieși din mine, mă prinde de talie și mă ridică. Mă adâncește și mai mult în el. Björn se ridică din pat și, în aer, ca și cum aș fi așezată pe un scaun invizibil, Eric își continuă penetrările, în timp ce puternicele brațe ale lui Björn mă susțin și mă împing neîncetat în Iceman al meu.

Scanned with CamScanner

Sunt păpușa lui. Mă dezvălui în brațele lui și țipătul meu de plăcere îl anunță pe Eric că am ajuns la orgasm și iese din mine. Björn mă întinde pe pat și Eric, cu penisul lui erect, se apropie, mă ia de cap și mi-l introduce, dur, în gură. I-o sug. Îl degust, înnebunită. Aud cum se desface un prezervativ și-mi imaginez că Björn și-l pune. Câteva secunde mai târziu, îmi desface picioarele și, nici una, nici două, mă penetrează. Da! Extaziată de momentul pe care cei doi mi-l oferă, mă bucur de erecția lui Eric. Doamne, îmi place la nebunie! Câteva secunde mai târziu, se retrage din gură și termină pe pieptul meu.

Björn este foarte excitat de ceea ce vede, prin urmare mă ia de șolduri și începe să pompeze în mine cu putere. Oh, da!

Unu..., doi..., trei..., patru..., cinci..., șase...

Gemetele mele de plăcere îmi ies necontrolate din gură, în timp ce cei doi bărbați fac ce vor cu corpul meu. Mă posedă cum vor ei și eu accept. Eu vreau. Eu mă deschid pentru ei, până când Björn își dă drumul, și eu odată cu el. Eric, la fel de înnebunit ca și noi, își întinde pe pieptul meu seva excitării sale și văd în ochii lui tulburi că se bucură de acest moment. Ne simțim bine cu toții.

Muzica se aude *in crescendo* și corpurile noastre se mișcă în același ritm. Eric mă sărută și eu mă simt bine. După ce iese din mine, Björn își introduce capul între picioarele mele și-mi caută clitorisul. Vrea mai mult. Îl strânge între buze și trage de el. Mă răsucesc. Mișcă bijuteria în anus. Strig. Gura lui îmi mușcă interiorul coapselor, în timp ce Eric îmi masează capul și mă privește. Căldură..., mi-e cald și cred că-mi voi da, din nou, drumul. Dar, când sunt pe punctul de a o face, îl aud pe Eric că spune:

– Încă nu, micuțo... Vino.

Se așază pe pat, mă ia de mână și mă trage. Mă face să-l încalec și mă penetrează din nou. Vreau să-mi dau drumul. Am nevoie să-mi dau drumul. Înnebunită, mă mișc în căutarea plăcerii și strig:

Scanned with CamScanner

– Nu te opri, Eric. Mai vreau. Vă vreau pe amândoi înăuntru.

Printre gene, văd că Eric încuviințează. Björn deschide un sertar și scoate lubrifiantul. Văzându-mă atât de înnebunită, Eric își oprește penetrările.

– Iubire, Björn o să pună lubrifiant pentru a te penetra mai ușor.

Încuviințez și el continuă, văzându-mi privirea:

– Stai liniștită..., nu aș permite niciodată să te doară ceva. Dacă te doare, îmi spui și ne oprim, da?

Îi spun că da și mă sărută; mă împing în el și oftez.

Eric mă apropie de corpul lui mai mult, în timp ce erecția lui continuă să-mi ofere plăcere. Din spate, Björn îmi dă una dintre palmele lui pe fund. Zâmbesc. Scoate bijuteria din anus și simt că mă unge cu ceva rece și ud, în timp ce-mi șoptește la ureche:

– Nici nu știi cât te doresc, Judith. Abia așteptam să-ți penetrez acest frumos funduleț. Mă voi juca cu tine. Te voi penetra și tu mă vei primi.

Accept. Vreau să o facă, iar Eric adaugă:

– Ești a mea, micuțo, iar eu te ofer. Fă-mă să mă simt bine cu orgasmul rău.

Cu degetul, Björn se joacă în interiorul meu, în timp ce Eric mă penetrează și-mi spune lucruri fierbinți. Foarte fierbinți. Arzătoare. Mă cunosc amândoi și știu că acest lucru mă excită. Câteva secunde mai târziu, Björn îi cere lui Eric să mă deschid pentru el. Fără a-și lua superbii ochi de la mine, Iceman mă apucă de fese și-mi mușcă buza de jos. Fără să mă lase, simt vârful erecției lui Björn pe anusul meu și cum intră în mine, centimetru cu centimetru, în timp ce mă strânge.

– Așa, iubire..., puțin câte puțin..., șoptește Eric, după ce-mi dă drumul la buză. Nu te teme. Doare?

Neg din cap și el continuă:

– Simte-te bine, iubire..., bucură-te de posedare.

– Da..., frumoaso..., da... ai un funduleț fantastic..., îngaimă Björn, penetrându-mă. Oh, Doamne! Îmi place la nebunie. Da, iubita..., da...

Scanned with CamScanner

Deschid gura și gem. Senzația acelei duble penetrări este imposibil de descris și ceea ce aud spunându-mi fiecare mă excită și mai mult. Eric mă privește cu ochi strălucitori de așteptare și, auzind gemetele mele, îmi cere:

– Continuă să mă privești, iubire!

O fac.

– Așa..., așa..., cuplează-te la noi... Încet..., simte-te bine...

Sunt între doi bărbați care mă posedă.

Doi bărbați care mă doresc.

Doi bărbați pe care îi doresc.

Patru mâini mă țin în diferite locuri și amândoi mă umplu cu delicatețe și pasiune. Le simt penisurile care aproape se ating în interiorul meu și-mi place să mă văd supusă de și pentru ei. Eric mă privește, îmi atinge gura cu a lui, îi dedic fiecare gâfâit al meu, în timp ce-mi spune cuvinte de iubire dulci și fierbinți. Björn îmi ciupește sfârcurile, mă posedă pe la spate și-mi șoptește la ureche:

– Te penetrăm... Simte penisurile noastre în tine...

Căldură..., simt o căldură insuportabilă și, dintr-odată, simt cum tot sângele din corp mi se urcă la cap și strig, extaziată. Sunt penetrată la dublu și înnebunesc de plăcere. Mă strâng între ei cerându-mi și mai mult și strig din nou, până când mă arcuiesc și termin. Ei nu se opresc; își continuă penetrările. Eric... Björn... Eric... Björn... Respirațiile lor înnebunite și mișcările lor mă fac să sar în mijlocul lor, până când ei lasă să scape niște gemete bărbătești și știu că jocul a luat sfârșit deocamdată.

Cu grijă, Björn iese din mine și se întinde în pat. Eric nu o face și rămân întinsă pe el în timp ce mă îmbrățișează. Timp de câteva minute, toți trei respirăm greu, în timp ce vocea lui Michael Bublé răsună în cameră și noi ne revenim.

După cinci minute, Björn îmi ia mâna, o sărută și șoptește, zâmbind pe jumătate:

– Cu permisiunea voastră, mă duc la duș.

Scanned with CamScanner

Eric continuă să mă îmbrățișeze și eu pe el. Când rămânem singuri în pat, îl privesc. Are ochii închiși. Îl mușc de bărbie.

– Mulțumesc, iubire.

Surprins, deschide ochii.

– De ce?

Îl sărut pe vârful nasului și-l fac să zâmbească.

– Pentru că m-ai învățat să mă joc și să mă bucur de sex.

Hohotul său de râs mă face să râd și pe mine, mai ales când afirmă:

– Începi să fii periculoasă. Foarte periculoasă.

Jumătate de oră mai târziu, după ce facem duș, mergem toți trei în bucătăria lui Björn. Acolo, așezați pe niște taburete, mâncăm și ne amuzăm în timp ce discutăm. Le mărturisesc că poruncile și duritatea lor din anumite momente mă excită și râdem toți trei. Două ore mai târziu, sunt, din nou, goală pe blatul din bucătărie, în timp ce ei mă posedă din nou, iar eu mă ofer cu plăcere.

Scanned with CamScanner

26

Viața cu Iceman merge bine, în ciuda certurilor noastre. Întâlnirile noastre în intimitate sunt nebunești, dulci și pasionale și, când îl vizităm pe Björn, fierbinți și sexy. Eric mă oferă prietenului său, iar eu accept, bucuroasă. Nu există gelozie. Nu există reproșuri. Doar sex, joc și atmosferă sexy. Toți trei facem un trio excepțional și o știm; ne bucurăm de sexualitatea noastră pe deplin la fiecare întâlnire. Nimic murdar. Nimic întunecat. Totul este nebunesc de sexual.

Flyn este altă mâncare de pește. Micuțul nu îmi face viața mai ușoară. Pe zi ce trece, îl văd tot mai reticent să fie amabil cu mine și față de fericirea noastră. Eric și cu mine ne certăm din cauza lui. El este sursa certurilor noastre și copilul pare să se bucure de acest lucru.

Mai nou, îl însoțesc pe Norbert, uneori, dimineața, până la școală. Ceea ce Flyn nu știe este că atunci când Norbert demarează și pleacă, eu observ fără să mă vadă. Nu înțeleg ce se întâmplă. Nu reușesc să înțeleg de ce Flyn este centrul glumelor presupușilor săi prieteni. Îl lovesc, îl împing și el nu reacționează. Mereu ajunge pe jos. Trebuie să rezolv această situație. Am nevoie să zâmbească, să aibă încredere în el însuși, dar nu știu cum voi face asta.

Într-o după-amiază, în timp ce sunt în camera mea și fredonez melodia *Tanto* de Pablo Alborán, observ pe fereastră că ninge din nou. Ninge peste altă ninsoare și acest lucru mă bucură. Ce frumoasă este zăpada! Încântată de acest lucru, mă duc în camera de joacă, unde Flyn își face temele și deschid ușa.

– Ai chef să te joci în zăpadă?

Copilul mă privește și, cu obișnuita lui față serioasă, răspunde:

Scanned with CamScanner

– Nu.

Are buza spartă. Asta mă înfurie. Îl iau de bărbie și-l întreb:

– Cine ți-a făcut asta?

Micuțul mă privește și, prost dispus, răspunde:

– Nu e treaba ta.

Nu spun nimic. Decid să tac. Închid ușa și mă duc să o caut pe Simona, care este în bucătărie și prepară o supă. Mă apropii de ea.

– Simona!

Ștergându-și mâinile de șorț, femeia mă privește.

– Spuneți, domnișoară.

– Offff, Simona, pentru Dumnezeu, spune-mi pe nume, Judith!

Simona zâmbește.

– Încerc, domnișoară, dar este greu să mă obișnuiesc cu asta.

Înțeleg că, într-adevăr, trebuie să fie foarte greu pentru ea.

– Există vreo sanie pe aici? întreb.

Femeia se gândește o clipă.

– Da. Parcă este una depozitată în garaj.

– Perfect! aplaud.

Mă uit la ea și continui:

– Trebuie să-ți cer o favoare.

– Sigur, spuneți.

– Vreau să ieși din casă cu mine și să ne batem cu bulgări de zăpadă.

Nevenindu-i să creadă, clipește și nu înțelege nimic. Distrându-mă, eu o iau de mâini și șoptesc:

– Vreau ca Flyn să vadă ce pierde. Este un copil și ar trebui să vrea să se joace cu zăpadă și să se dea cu săniuța. Hai să-i demonstrăm ce distractiv poate fi să te joci cu altceva decât cu jocurile mecanice.

La început, femeia este reticentă. Nu știe ce să facă, dar, văzând că o aștept, își scoate șorțul.

– Stați să-mi pun niște cizme. Cu ce sunt acum încălțată nu pot ieși afară.

– Perfect!

Scanned with CamScanner

În timp ce-mi pun geaca de puf roșie și mănușile, în ușa casei apare Simona, care-și pune geaca de puf albastră și o căciulă.

– Hai să ne jucăm! spun, luând-o de braț.

Ieșim din casă. Pășim pe zăpadă până în fața camerei de joacă a lui Flyn și acolo începem bătaia noastră cu bulgări de zăpadă. La început, Simona este timidă, dar după ce o nimeresc eu de câteva ori, se însuflețește. Luăm zăpadă și, printre râsete, ne-o aruncăm una alteia.

Surprins de ceea ce facem, Norbert vine la noi. La început nu-i vine să participe, dar două minute mai târziu am reușit, și se alătură jocului nostru. Flyn ne observă. Văd prin geam că ne privește și-i strig:

– Hai, Flyn... Vino la noi!

Copilul neagă din cap și noi trei continuăm. Îi cer lui Norbert să scoată sania din garaj. Când o scoate, văd că este roșie. Încântată, mă sui pe ea și mă dau pe o pantă plină de zăpadă. Zăpada este pufoasă și eu râd în hohote. Următoarea care se dă este Simona, și apoi amândouă. La sfârșit suntem pline de zăpadă, dar fericite, în ciuda faptului că Norbert nu se simte în largul lui. Nu are încredere în noi. Dintr-odată, și contrar tuturor așteptărilor, văd că Flyn iese afară și ne privește.

– Hai, Flyn, vino!

Micuțul se apropie și-l invit să se așeze în sanie. Mă privește reticent, prin urmare îi spun:

– Vino, eu mă așez în față și tu în spate, bine?

Îndemnat de Simona și de Norbert, copilul face ce-i spun și, cu mare grijă, cobor panta. Strigătele mele vesele se unesc cu ale lui și, când sania se oprește, mă întreabă, extaziat:

– Ne mai dăm o dată?

Încântată să remarc o expresie a feței pe care nu am mai văzut-o niciodată la el, sunt de acord. Alergăm amândoi până la locul în care se află Simona și repetăm coborârea.

Începând din acel moment, râsetele se întețesc. Pentru prima dată de când mă aflu în Germania, Flyn se comportă ca un

Scanned with CamScanner

copil și, când reușesc să-l conving să coboare singur în sanie și o face, satisfacția pe care o văd pe chipul lui îmi umple sufletul.

Zâmbește!

Zâmbetul lui dă dependență, este superb și minunat, până când văd că, brusc, dispare și, când privesc în direcția în care se uită el, văd că Susto aleargă spre noi. Norbert a lăsat garajul deschis și, auzind strigătele noastre, animalul nu a putut să nu vină să se joace. Speriat, micuțul rămâne paralizat și cu fluier scurt. Susto vine la mine și, când îl prind de cap, șoptesc:

– Nu te speria, Flyn.

– Câinii mușcă, șoptește, paralizat.

Îmi aduc aminte ce mi-a povestit copilul în ziua aceea în pat și, mângâindu-l pe Susto, încerc să-l liniștesc:

– Nu, puiule, nu toți câinii mușcă. Și te asigur că Susto nu o va face.

Dar micuțul nu este convins și insist, întinzând mâna:

– Vino. Ai încredere în mine. Susto nu te va mușca.

Nu se apropie. Mă privește doar. Simona îl îndeamnă, Norbert la fel și copilul face un pas în față, dar se oprește. Îi este frică. Eu zâmbesc și spun din nou:

– Îți jur, puiule, că nu-ți va face nimic rău.

Flyn mă privește reticent, până când Susto se aruncă în zăpadă și se așază cu lăbuțele în sus. Amuzată, Simona îl mângâie pe burtă.

– Vezi, Flyn. Susto nu vrea decât să-l gâdilăm. Vino...

Eu fac ce face Simona și animalul scoate limba printr-o parte a gurii, în semn de fericire.

Apoi, copilul se apropie, se apleacă și, cu o teamă incredibilă, îl atinge cu un deget. Sunt sigură că este prima dată când atinge un animal după mulți ani. Văzând că Susto tot nu se mișcă, Flyn prinde curaj și-l atinge din nou.

– Ce zici?

– Moale și ud, șoptește copilul, atingându-l deja cu palma.

Scanned with CamScanner

Jumătate de oră mai târziu, Susto și Flyn sunt deja prieteni și, când ne dăm cu săniuța, Susto aleargă pe lângă noi, în timp ce noi strigăm și râdem.

Suntem cu toții fleașcă și plini de zăpadă. Este grozav! Ne distrăm de minune, până când auzim o mașină care se apropie. Eric. Simona și cu mine ne privim. Văzând că este unchiul lui, Flyn îngheață. Asta mă miră. Nu aleargă să-l întâmpine. Când vehiculul se apropie, verific dacă Eric ne observă și, după fața lui, pare să fie prost dispus. Mă rog, starea lui normală. Fără să pot evita, șoptesc în apropierea Simonei:

– Oh, oh! Ne-a prins.

Femeia dă din cap că da. Eric oprește mașina. Coboară, trântește portiera, lucru care mă face să estimez calibrul supărării lui, în timp ce pășește către noi, intimidant.

Maaaaamăăăă! Ce nervi are Iceman al meu!

Când vrea să fie rău, este foarte rău. Nimeni nu respiră. Îl privesc. Mă privește. Și, când se apropie de noi, strigă, certându-ne:

– Ce face câinele ăsta aici?

Flyn nu spune nimic. Norbert și Simona sunt paralizați. Cu toții mă privesc, iar eu răspund:

– Ne jucam în zăpadă și el se juca cu noi.

Eric îl ia pe Flyn de mână și mormăie:

– Tu și cu mine trebuie să vorbim. Ce ai făcut la școală?

Tonul pe care-l folosește vorbind cu micuțul mă revoltă. De ce trebuie să-i vorbească așa? Dar, când să spun ceva, aud că zice:

– Iar m-au sunat de la școală. Se pare că te-ai băgat, din nou, într-o belea și, de data asta, este foarte grav!

– Unchiule, eu...

– Taci! strigă. O să te duci direct la internat. În cele din urmă, acolo vei ajunge. Du-te în biroul meu și așteaptă-mă acolo!

Văzând privirea dură a lui Eric, Simona, Norbert și micuțul pleacă.

Cu o mină tristă, femeia mă privește. Eu îi fac cu ochiul, deși știu că o să fiu certată mult. Este gravă supărarea

Scanned with CamScanner

neamțului. Când rămânem singuri, Eric vede sania și urmele de pe pantă și șuieră:

– Vreau câinele ăsta afară din casa mea, ai auzit?

– Dar, Eric..., ascultă-mă...

– Nu, nu o să ascult, Jud.

– Ar trebui, insist.

După un duel de priviri teribil, în cele din urmă strigă:

– Am spus afară!

– Uite ce este, dacă vii supărat de la birou, nu te răzbuna pe mine. Ce needucat ești...!

Oftează, își atinge părul și ingaimă:

– Ți-am spus că nu voiam să văd câinele ăsta aici și, din câte știu eu, nu ți-am dat permisiunea ca nepotul meu să se urce pe o sanie, și cu atât mai puțin lângă acel animal.

Surprinsă de izbucnirea de proastă dispoziție și hotărâtă să mă lupt, protestez:

– Nu cred că trebuie să-ți cer permisiunea pentru a mă juca în zăpadă, sau da? Dacă-mi spui că da, începând de acum îți voi cere permisiunea pentru a respira. La naiba, numai asta nu mai auzisem!

Eric nu răspunde, și adaug agasată:

– În ceea ce-l privește pe Susto, vreau să rămână aici. Casa asta este destul de mare ca să nu-l vezi, dacă nu vrei. Ai o grădină mare cât un parc. Îi pot construi o căsuță ca să stea în ea și ne va păzi casa. Nu știu de ce tot insiști să-l dăm afară pe frigul ăsta. Nu-l vezi? Nu ți-e milă? Sărăcuțul, e frig afară. Ninge și tu insiști să-l las în stradă. Hai, Eric, te rog!

Iceman al meu, care arată impresionant cu costumul și paltonul lui albastru, se uită la Susto. Câinele dă din coadă. Sărăcuțul!

– Jud, dar tu crezi că sunt prost? spune, surprinzându-mă.

Și, cum nu răspund, afirmă:

– Animalul ăsta stă de mult în garaj.

Inima mi se oprește. O fi văzut și motocicleta?

– Știai?

Scanned with CamScanner

– Crezi că sunt atât de prost, încât să nu-mi dau seama? Normal că știam.

Întâi rămân cu gura deschisă și, înainte să pot răspunde, el insistă:

– Ți-am spus că nu-l voiam în casa *mea*, dar chiar așa, tu l-ai băgat și...

– Dacă mai spui o dată că este casa *ta*..., mă supăr, răspund, fără a menționa motocicleta.

Dacă el nu spune nimic, este mai bine să nu aduc vorba despre asta deocamdată.

– De mult timp îmi tot spui să mă simt aici ca acasă și acum, pentru că am adăpostit un biet animal în garajul tău nenorocit ca să nu moară de frig și foame pe stradă, te comporți ca un..., un...

– Dobitoc, finalizează el.

– Exact, aprob. Tu ai spus-o: un dobitoc!

– Nepotul meu și tu o să...

– Ce a făcut Flyn la școală? îl întrerup.

– S-a băgat într-o încăierare și celuilalt băiat au trebuit să-i pună câteva copci la cap.

Acest lucru mă surprinde. Nu-l cred pe Flyn capabil de așa ceva, deși are buza spartă. Eric își trece degetele prin păr, furios, îl privește pe Susto și strigă:

– Vreau să plece de aici!

Tensiune. Frigul de afară nu se compară cu frigul pe care-l simt în inimă și, înainte ca el să mai spună ceva, îl amenință:

– Dacă Susto pleacă, plec și eu odată cu el.

Eric ridică din sprâncene cu răceală și, lăsându-mă cu gura căscată, spune, înainte de a se întoarce cu spatele:

– Fă ce vrei. La urma urmelor, oricum faci asta.

Și, fără să mai spună ceva, pleacă. Mă lasă acolo, cu o față de idioată și cu chef de a continua cearta. Trec zece minute și eu stau tot afară, împreună cu animalul. Eric nu iese. Nu știu ce să fac. Pe de o parte, înțeleg că am acționat greșit băgându-l pe Susto în garaj, dar pe de alta, nu pot lăsa bietul animal în stradă.

Scanned with CamScanner

Văd că Flyn mă privește prin geamlâcul din camera lui de joacă și-i fac cu mâna. El face la fel și-mi tresaltă inima. Joaca, sania și Susto i-au plăcut, dar nu pot lăsa câinele în casa asta. Știu că ar fi o altă sursă de probleme. Simona iese și se apropie de mine.

– Domnișoară, o să răciți. Sunteți udă leoarcă și...

– Simona, trebuie să găsesc un cămin pentru Susto. Eric nu vrea ca el să stea aici.

Femeia închide ochii și dă din cap că da, cu părere de rău.

– Știți că l-aș lua la mine acasă, dar domnul s-ar supăra. Știți, da?

Încuviințez și ea propune:

– Dacă doriți, putem să sunăm Protecția animalelor. Ei găsesc sigur ceva.

Îi cer să-mi găsească numărul de telefon. Nu am ce face. Nu intru în casă. Refuz. Dacă-l văd pe Eric, îl mănânc, în sensul rău al cuvântului. Pășesc cu Susto pe potecă până când ajungem la gardul enorm. Ies afară și mă joc cu animalul, care este atât de fericit alături de mine. Îmi vin lacrimi în ochi și le las să curgă. Este mai rău dacă le opresc. Plâng. Plâng în hohote, în timp ce arunc pietre pentru ca animalul să alerge să le caute. Sărmanul!

Douăzeci de minute mai târziu, apare Simona și-mi dă o hârtie cu un număr de telefon.

– Norbert spune să sunăm aici. Să cerem cu Henry și să spunem că sunăm din partea lui.

Îi mulțumesc și scot mobilul din buzunar și, cu inima distrusă, fac ceea ce mi-a spus Simona. Vorbesc cu Henry și-mi spune că într-o oră vor trece să ia câinele.

S-a făcut noapte deja. O oblig pe Simona să intre în casă pentru ca Eric și Flyn să poată lua cina, și eu rămân afară cu Susto. Am înghețat tun. Dar asta nu este nimic față de frigul pe care l-a îndurat sărmanul animal în tot acest timp. Eric mă sună pe mobil, dar resping apelul. Nu vreau să vorbesc cu el. Să mă pupe undeva!

Zece minute mai târziu, apar niște lumini în capătul străzii și știu că este mașina care vine să ia animalul de lângă la mine

Scanned with CamScanner

și se oprește. Îmi aduc aminte de Curro. A plecat el, și acum pleacă și Susto. De ce este, oare, viața atât de nedreaptă?

Coboară un bărbat care se recomandă drept Henry, privește animalul și-l atinge pe cap. Semnez niște hârtii pe care mi le dă și, în timp ce deschide ușile din spatele furgonetei, îmi spune:

– Luați-vă rămas-bun de la el, domnișoară. Trebuie să plec. Și scoateți-i ce are la gât.

– Este un fular pe care l-am făcut pentru el. Este răcit.

Bărbatul mă privește și insistă:

– Scoateți-l, vă rog. Este cel mai bine așa.

Înjur. Închid ochii și fac ce-mi cere. Când rămân cu fularul în mână, suspin. Of, ce moment trist! Mă uit la Susto, care mă privește cu ochii lui mari și, aplecându-mă, șoptesc în timp ce-i ating căpșorul osos:

– Îmi pare rău, blănosule, dar asta nu este casa mea. Dacă ar fi, te asigur că nu te-ar da nimeni afară.

Animalul își apropie boticul umed de fața mea, mă linge și eu adaug:

– O să-ți găsească un cămin frumos, un loc călduț, unde se vor purta foarte bine cu tine.

Nu mai pot spune nimic altceva. Plânsul îmi descompune chipul. Este ca și cum mi-aș lua, iar, rămas-bun de la Curro. Îl sărut pe cap și Henry îl ia pe Susto și-l bagă în furgonetă. Animalul refuză, dar Henry este obișnuit și reușește. Și, când închide ușile, își ia rămas-bun de la mine și pleacă.

Fără să mă mișc de unde sunt, văd cum furgoneta se îndepărtează, cu Susto în ea. Îmi acopăr fața cu fularul și plâng. Am chef să plâng. Un timp, singură pe strada întunecată și rece, plâng cum nu mai plânsesem de multă vreme. Totul este dificil în München. Flyn nu-mi face viața mai ușoară, iar Eric, uneori, este rece ca gheața.

Când mă întorc pentru a reveni în casă, mă surprinde să-l văd pe Eric în spatele gardului. Întunericul nu mă lasă să-i văd

Scanned with CamScanner

privirea, dar știu că este ațintită asupra mea. Mi-e frig. Pășesc și el îmi deschide poarta. Trec pe lângă el și nu spun nimic.

– Jud...

Furioasă, mă întorc spre el.

– Gata. Stai liniștit. Susto nu mai este în blestemata *ta* casă.

– Ascultă, Jud...

– Nu, nu vreau să te ascult. Lasă-mă-n pace.

Și, fără să mai spun un cuvânt, încep să merg. El mă urmează, dar pășim în tăcere. Când ajungem acasă, intrăm, ne dezbrăcăm și mă ia de mână. Mă eliberez rapid și fug pe scări în sus. Nu vreau să vorbesc cu el. Când urc scara, mă întâlnesc cu Flyn. Copilul mă privește, dar eu trec pe lângă el și intru în camera mea, trântind ușa. Îmi scot cizmele și blugii uzi și mă duc la duș. Sunt înghețată și trebuie să mă încălzesc.

Apa caldă mă face să redevin om, dar plâng din nou, iremediabil.

– Ce viață de căcat! strig.

Gem și plâng. E o zi de plâns azi. Aud că se deschide ușa de la baie și, prin paravanul de la duș, văd că este Eric. Timp de câteva minute ne privim din nou, până când iese din baie și mă lasă singură. Eu îi mulțumesc.

După ce ies de la duș, mă înfășor cu un prosop și-mi usuc părul. Îmi pun, apoi, pijamaua și mă bag în pat. Nu mi-e foame. Adorm repede și mă trezesc speriată când simt că mă atinge cineva. Este Eric. Dar, supărată, șoptesc doar:

– Lasă-mă. Nu mă atinge. Vreau să dorm.

Mâinile lui se îndepărtează de mijlocul meu și mă întorc cu spatele. Nu vreau să mă atingă.

Scanned with CamScanner

27

Când mă trezesc dimineaţă, Eric bea cafeaua în bucătărie. Flyn este cu el şi, când mă văd, mă privesc amândoi.

– Bună dimineaţa, Jud, spune Eric.

– Bună dimineaţa, răspund.

Nu mă apropii de el. Nu-i dau sărutul de bună dimineaţa, iar Flyn ne observă. Simona îmi aduce repede o cafea şi zâmbesc văzând că mi-a preparat *churros*. Încântată, îi mulţumesc şi mă aşez să-i mănânc. Tăcerea este mormântală în bucătărie, deoarece, de obicei, eu sunt cea care vorbeşte şi încearcă să găsească teme de conversaţie.

Eric mă priveşte, mă priveşte, şi iar mă priveşte; ştiu că atitudinea mea nu îi place. Îl fac să se simtă neplăcut. Dar mie nu-mi pasă. Vreau să se simtă incomod, la fel sau chiar mai incomod decât mă face el să mă simt.

Norbert intră în bucătărie şi-i spune lui Flyn să se grăbească, altfel va întârzia la şcoală. În acel moment, îmi sună telefonul. Este Marta. Zâmbesc, mă ridic şi ies din bucătărie. Urc scările şi ajung în dormitorul meu.

– Bună, nebuno! o salut.

Marta râde.

– Cum merg lucrurile pe acolo?

Oftez, mă uit pe fereastră şi răspund:

– Bine. Ştii tu ce şi cum! Am chef să-l omor pe fratele tău.

Marta râde din nou.

– Atunci asta înseamnă că totul merge bine.

După ce vorbesc cu ea un timp, stabilim să vină să mă ia. Vrea să o însoţesc să-şi cumpere haine. Când închid şi mă întorc, Eric este în spatele meu.

Scanned with CamScanner

– Te întâlnești cu sora mea?

– Da.

Trec pe lângă el și Eric întinde mâna și mă oprește.

– Jud..., nu mai vorbești cu mine?

Îl privesc și răspund, serioasă:

– Cred că îți vorbesc chiar acum.

Eric zâmbește. Eu, nu. Eric nu mai zâmbește. Eu râd în sinea mea.

Mă cuprinde de talie.

– Ascultă, iubire. Despre ce s-a întâmplat ieri...

– Nu vreau să vorbesc despre asta.

– Tu m-ai învățat să vorbesc despre probleme. Acum nu-ți poți schimba părerea.

– Păi, uite ce este, răspund cu aplomb, pentru prima oară, eu nu vreau să vorbesc despre probleme. M-am săturat.

Tăcere. Tensiune.

– Iubire, iartă-mă! Ieri nu am avut o zi bună și...

– Și te-ai răzbunat pe sărmanul Susto, nu-i așa? Și dacă tot ai făcut asta, mi-ai reamintit și că asta este casa *ta* și că Flyn este nepotul *tău*. Uite ce este, Eric, du-te dracului!

Îl privesc. Mă privește. Provocare în privirile noastre, până când șoptește:

– Jud, asta este casa ta și...

– Nu, frumușelule, nu. Este casa ta. Casa mea este în Spania, un loc de unde nu ar fi trebuit să plec.

Brusc, mă trage lângă el și spune:

– Nu mai continua, te rog.

– Atunci taci și nu mai vorbi despre ce s-a întâmplat ieri.

Tensiune. Atmosfera este atât de încărcată, încât s-ar putea tăia cu cuțitul. Mă gândesc la motocicletă. Când o să afle, mă jupoaie. Ne privim și, în cele din urmă, neamțul meu spune:

– Trebuie să plec într-o călătorie. Voiam să-ți spun ieri asta, dar...

– Trebuie să pleci?

– Da.

Scanned with CamScanner

– Când?

– Chiar acum.

– Unde?

– Trebuie să merg la Londra. Trebuie să rezolv niște chestiuni, dar mă întorc poimâine.

Londra. Asta mă neliniștește. Amanda!!

– O vei vedea pe Amanda? întreb, incapabilă să mă abțin.

Eric încuviințează și mă smulg din brațele lui. Gelozia mă învinge. Vrăjitoarea aia nu-mi place și nu vreau să fie singuri. Dar Eric, care știe ce gândesc, mă apropie, din nou, de el.

– Este o călătorie de afaceri. Amanda lucrează pentru mine și...

– Și cu Amanda te joci? Cu ea te distrezi de minune în călătoriile tale și așa vei face și de data asta, nu-i așa?

– Iubire, nu..., șoptește.

Dar gelozia este groaznică și strig, fără să mă controlez:

– Oh, perfect! Du-te și simte-te bine cu ea. Și nu mai nega ceea ce știu că se va întâmpla, pentru că nu sunt fraieră. Doamne, Eric, te cunosc foarte bine! Dar stai liniștit, te voi aștepta, în casa ta, să te întorci.

– Jud...

– Ce este?! urlu complet scoasă din minți.

Eric mă ia în brațe, mă întinde pe pat și-mi spune, luându-mi fața în mâini:

– De ce crezi că o să fac ceva cu ea? Nu ți-ai dat, încă, seama că eu nu te iubesc și nu te doresc decât pe tine?

– Dar ea...

– Dar ea nimic, mă întrerupe. Trebuie să fac o deplasare în interes de serviciu și ea lucrează cu mine. Dar, iubire, asta nu înseamnă că trebuie să se întâmple ceva între noi. Vino cu mine. Fă-ți o valiză mică și însoțește-mă. Dacă, într-adevăr, nu ai încredere în mine, fă-o, dar nu mă acuza de lucruri pe care nici nu le fac, nici nu le voi face.

Brusc, mă simt ridicolă. Absurdă. Sunt atât de supărată din cauza scenei cu Susto, încât nu pot gândi. Știu că Eric nu m-ar minți cu așa ceva și, după ce suspin, șoptesc:

Scanned with CamScanner

– Îmi pare rău, dar eu...

Nu pot continua să vorbesc. Eric îmi ia gura și mă sărută. Mă devorează, și atunci eu sunt cea care-l îmbrățișează cu disperare. Nu vreau să fiu supărată. Urăsc când nu vorbim. Savurez sărutul lui. Îl strâng tare, până când gura mea cere...

– Penetrează-mă!

Eric se ridică. Trage zăvorul pe care l-am pus eu la ușă și, în timp ce-și scoate cravata, șoptește:

– Cu mare plăcere voi face asta, domnișoară Flores. Dezbrăcați-vă.

Fără să pierd timpul, îmi scot halatul și pijamaua și, când sunt complet goală în fața lui și el în fața mea, se așază în pat și spune:

– Vino...

Mă apropii de el. Își apropie fața de muntele meu Venus și-l sărută. Își plimbă mâinile pe corpul meu și șoptește, în timp ce mă așază călare peste el și cu mâinile îmi desface labiile:

– Tu... ești singura femeie pe care o doresc.

Penisul mă penetrează și-l înfige adânc.

– Tu... ești centrul vieții mele.

Eu mă mișc în căutarea plăcerii și, când văd că el gâfâie, adaug:

– Tu... Ești bărbatul pe care îl iubesc și în care vreau să am încredere.

Șoldurile se mișcă înainte și înapoi și când încep eu să gâfâi, Eric se ridică de pe pat, mă pune pe el și, întinzându-se pe mine, mă penetrează adânc.

– Tu... ești a mea, așa cum și eu sunt al tău. Să nu te îndoiești de mine, micuțo.

O lovitură puternică face ca penisul lui să-mi ajungă până la uter și să mă arcuiesc.

– Privește-mă! îmi poruncește.

Îl privesc și, în timp ce intră tot mai adânc și eu gâfâi, mă asigură:

– Doar cu tine pot face dragoste așa, doar pe tine te doresc și doar cu tine mă simt bine când mă joc.

Căldură..., pasiune..., exaltare.

Eric mă cuprinde de talie, mă penetrează și-mi spune lucruri minunate și frumoase, iar eu, excitată, mă bucur de ele la fel de

Scanned with CamScanner

mult ca de ceea ce îmi face. Preț de câteva minute, intră și iese din mine, rare..., repede..., intens, până când îmi poruncește:

– Spune-mi că ai încredere în mine tot atât cât am și eu în tine.

Se adâncește, din nou, în interiorul meu și-mi dă o palmă, așteptând răspunsul meu. Eu îl privesc. Nu răspund și el mă penetrează din nou, apucându-mă de umeri pentru ca lovitura să fie și mai puternică.

– Spune-mi! îmi cere.

Șoldurile lui se răsucesc, mă atacă din nou, și când mă încordez de plăcere, Eric se împinge și mai mult în mine și eu, înnebunită, șoptesc:

– Am încredere în tine..., da..., am încredere în tine.

Un zâmbet de lup se schițează pe fața lui; mă ridică de talie. Mă manevrează după bunul lui plac. Îl ador! Mă duce la perete și, ațâțat, mă penetrează cu putere neîncetat, în timp ce eu îmi încolăcesc picioarele de mijlocul lui și mă arcuiesc pentru a-l primi.

Oh, da, da, da!

Geamătul meu de plăcere este atenuat pentru că-l mușc de umăr, dar înțelege că am terminat, și atunci, doar atunci, își dă, și el, drumul. Goi și transpirați, ne îmbrățișăm, încă pe perete. Îl iubesc pe Eric. Îl iubesc din tot sufletul.

– Te iubesc, Jud.., afirmă, lăsându-mă jos. Te rog, nu te îndoi de asta, iubire.

Cinci minute mai târziu, mergem la duș. Aici face, din nou, dragoste cu mine. Suntem nesătui. Partidele noastre de sex sunt fantastice. Colosale.

Când Eric pleacă, îi fac cu mâna. Am încredere în el. Vreau să am încredere în el. Știu ce importantă sunt în viața lui și sunt sigură că nu mă va dezamăgi.

Marta vine să mă ia și zâmbesc. Mă urc în mașina ei și ne adâncim în traficul orașului München.

Ajungem până la un magazin elegant. Parcăm mașina și, când intrăm, văd că este magazinul Anitei, prietena Martei care a fost cu noi la barul cubanez. După ce alege mai multe rochii, care mai de

Scanned with CamScanner

care mai frumoase și mai scumpe, când intrăm în cabina de probă spațioasă și luminată, șoptește:

– Trebuie să-mi cumpăr ceva sexy pentru cina de poimâine.

– Ai o cină cu vreun tip?

– Da, spune Marta râzând.

– Vai! Și cu cine este cina respectivă?

Amuzată, Marta mă privește și șoptește:

– Cu Arthur.

– Arthur? Ospătarul bun?

– Da.

– Uau, perfect! aplaud.

– Am decis să-ți urmez sfatul și să-i dau o șansă. Poate iese bine, poate nu, dar cel puțin nu voi spune niciodată că nu am încercat!

– Bravo, iubita mea...! exclam, veselă.

Probează diferite rochii și, în cele din urmă, alege una de un albastru electric. Marta este foarte frumoasă îmbrăcată cu ea. Brusc, îmi atrage atenția o voce. Unde am mai auzit eu vocea asta? Ies din cabina de probă și rămân mută. La câțiva metri de mine este persoana pe care am tot dorit să o înfrunt în ultimele luni, stând de vorbă cu o altă femeie: Betta. Sângele mi se încinge și setea de răzbunare mă chinuie.

Fără să-mi pot reprima impulsurile asasine, merg către ea și, înainte ca Betta să poată reacționa, o și iau de gât și îi șuier în față:

– Bună, Rebeca! Sau preferi să-ți spun Betta?

Ea se albește ca varul și prietena ei chiar mai mult. Este uimită. Nu se aștepta să mă vadă aici și cu atât mai puțin să reacționez astfel. Sunt mică, dar puternică, și imbecila aia va afla cine sunt eu. Văzându-ne, Anita ni se adresează. Dar, nedispusă să dau drumul prăzii mele, o bag într-o cabină de probă.

– Trebuie să vorbesc cu ea. Ne lăsați puțin?

Închid ușa de la cabina de probă, și Betta mă privește, îngrozită. Nu are scăpare. Fără să spun ceva, îi dau o palmă de-i zboară fața.

– Asta ca să te înveți minte și asta, spun și-i dau altă palmă, în caz că încă nu te-ai învățat minte.

Scanned with CamScanner

Betta strigă. Anita strigă. Prietena Bettei strigă. Toate strigă și lovesc ușa, iar eu, dispusă să-i dau ce merită acestei nerușinate, îi răsucesc un braț, o fac să cadă în genunchi în fața mea și spun:

– Nu sunt agresivă, nici rea, dar când alte persoane mă agresează, sunt cea mai rea. Mă transform într-un monstru foarte..., foarte rău. Și-mi pare rău, fetițo, dar tu singurică ai trezit monstrul din mine.

– Dă-mi drumul..., dă-mi drumul că mă doare, strigă Betta de pe jos.

– Te doare? repet, sarcastică. Nu-ți fac rău, scârboaso! Este doar o avertizare că nu te poți juca cu mine. Ai jucat în avantaj ultima oară. Tu știai cine eram eu, dar eu, în schimb, pe tine nu te cunoșteam. Ai jucat murdar cu mine și eu, proasta de mine, nu mi-am dat seama ce intenții aveai. Dar uite ce este, cu mine nu se joacă nimeni și, dacă o faci, trebuie să fii dispusă să-ți asumi consecințele.

Speriată de țipete, Marta începe să bată și ea în ușă împreună cu ceilalți. Nu înțelege ce se întâmplă. Nu înțelege de ce sunt așa. Asta mă stresează, îmi pierd concentrarea și, înainte de a-i da drumul Bettei, îi șoptesc la ureche:

– Să fie ultima oară când te apropii de Eric sau de mine, pentru că îți jur că, dacă faci asta din nou, vei suferi. Pentru binele tău, te vreau foarte departe de Eric. Să nu uiți!

După ce spun asta, îi dau drumul, dar îi dau una în fund cu piciorul și cade cu fața în jos. Oh, Doamne! Ce bine mă simt! Deschid apoi ușa și ies. Marta mă privește speriată. Nu înțelege nimic și apoi o vede pe Betta și înțelege totul. Exact când cealaltă se ridică, se apropie de ea și, cu toată ura, îi dă o altă palmă.

– Asta este pentru fratele meu. Cum ai putut să te culci cu tatăl lui, târfo?!

Imediat, Anita încetează să ceară explicații și înțelege despre ce vorbește Marta. Prietena Bettei, îngrozită, o ajută.

Scanned with CamScanner

– Sunați la poliție, vă rog.

– De ce? întreabă Anita, indiferentă.

– Femeile acestea au atacat-o pe Rebeca, nu ați văzut?

Anita neagă din cap.

– Îmi pare rău, dar eu nu am văzut nimic. Am văzut doar o șobolancă pe jos.

Sigură pe mine, mă sprijin de ușă și o privesc. Mă abțin. Aș vrea să-i dau o bătaie soră cu moartea, dar nu trebuie să exagerez, deși o merită. Betta este amețită, nu știe ce să facă și, în cele din urmă, spune, luându-și prietena de braț:

– Să mergem.

Când dispar din magazin, Anita și Marta mă privesc.

– Îmi pare rău. Iertați-mă, fetelor, dar trebuia să o fac. Femeia aceea ne-a cauzat multe probleme lui Eric și mie și, când am văzut-o, nu m-am putut abține. Mi-a ieșit caracterul la suprafață și eu, eu...

Anita încuviințează, iar Marta răspunde:

– Să nu-ți pară rău. O merita, curva!

Câteva secunde mai târziu, toate trei râdem, dar mâna mă doare încă de la palmele pe care i le-am dat Bettei. Dar ce satisfacție am avut!

Când ieșim din magazin, hotărâm să mergem într-un bar să bem o bere. Avem nevoie. Întâlnirea cu Betta a fost ceva neașteptat pentru amândouă și ne-a descentrat puțin. Când reușim să ne relaxăm, Marta îmi vorbește despre întâlnirea ei.

– Poimâine este Ziua Îndrăgostiților?

– Da, afirmă Marta. Nu știai?

– Nu... Am în cap atâtea lucruri, încât am uitat. Deși, mă rog, cunoscându-l pe fratele tău, nu va da sigur importanță unei asemenea zile. Dacă nu-l interesează Crăciunul, nici nu vreau să mă gândesc ce crede despre o zi atât de romantică și populară.

– Femeie, în primul rând, ți-a spus clar că se va întoarce din călătorie în ziua aceea.

Scanned with CamScanner

– Da, dar nu mi-a spus că o să facem ceva special. Deși, acum câteva zile, i-am propus să punem un lacăt pe podul îndrăgostiților și a fost de acord.

– Fratele meu?

– Exact!

– Eric? Domnul Morocănos a zis da la un lacăt de dragoste?

– Asta mi-a spus, îi confirm, râzând. I-am povestit că acest lucru îmi arătase atenția și mi-a spus că, oricând vreau, puteam să mergem să-l punem pe al nostru. Dar, mă rog, nu a mai spus nimic după aceea.

După ce rădem amândouă, neîncrezătoare, Marta comentează:

– Sincer. Nu l-am văzut niciodată pe fratele meu foarte romantic în acest sens. Și, din câte îmi amintesc, când era cu scroafa de Betta, nu l-am auzit niciodată să facă ceva special de Ziua Îndrăgostiților.

Faptul că o menționează ne enervează din nou.

– Îmi imaginez că te-ai enervat așa și pentru alt motiv, în afară de ce i-a făcut nerușinata aia fratelui meu, nu-i așa? întreabă Marta.

– Da.

– Îmi poți povesti?

Capul începe să mi se învârtă cu viteză mare. Nu-i pot povesti Martei ce s-a întâmplat. Ea nu știe de jocurile noastre sexuale.

– În Spania s-a băgat în relația noastră și m-am certat cu fratele tău și ne-am despărțit.

– Vrei să spui că fratele meu s-a despărțit de tine din cauza acelei scârboase? întreabă Marta, cu gura căscată.

– Mă rog..., este puțin mai complicat.

– A vrut să se împace cu ea? Pentru că, dacă este așa, îl omor!

– Nu..., nu a fost din cauza asta. A fost din cauza unei neînțelegeri generate de nesimțita aia și el a crezut-o mai mult pe ea decât pe mine.

– Nu pot să cred. Dar ce are fratele meu, este prost?

– Da, pe lângă idiot.

Râdem amândouă și decidem să încheiem conversația și să mâncăm ceva. Eric mă sună și vorbesc cu el. A ajuns la Londra și eu omit să-i povestesc ce s-a întâmplat cu Betta. Este mai bine așa.

Scanned with CamScanner

28

După-masă, Marta mă lasă acasă la Eric. Simona îmi spune că Flyn își face temele în sala lui de joacă și că ea se duce cu Norbert la supermarket. A înregistrat episodul din *Locura Esmeralda* și-l vom urmări mai târziu. Încuviințez, urc în cameră și-mi schimb hainele. Îmi pun un tricou și niște pantaloni de bumbac gri de stat în casă și decid să văd ce face micuțul.

Când deschid ușa, mă privește. După fața lui, este supărat. Dar, mă rog, asta nu mă miră. Trăiește supărat. Mă apropii de el și-l ciufulesc.

– Cum a fost azi la școală?

Micuțul își retrage capul ca să nu-l mai ating și răspunde:

– Bine.

Văd că buza lui s-a mai vindecat. Neg din cap. Asta nu poate continua așa și, aplecându-mă pentru a fi la înălțimea lui, șoptesc:

– Flyn, nu trebuie să permiți ca băieții ăia să continue să facă ceea ce fac. Trebuie să te aperi.

– Da, sigur, și când o fac, unchiul meu se supără, spune furios.

Îmi aduc aminte ce mi-a spus Eric și încuviințez.

– Ascultă, Flyn, înțeleg ce spui. Nu știu ce s-a întâmplat ieri încât băiatul acela a avut nevoie de câteva cusături.

Puștiul nu mă privește, dar, văzând cât de tensionat este, intuiesc că-l deranjează ce spun.

– Ascultă, tu nu trebuie să permiți să...

– Taci! strigă, furios. Nu știi nimic. Taci!

– Bine. O să tac. Dar vreau să știi că sunt la curent cu ce se întâmplă. Am văzut. Am văzut cum acei presupuși prieteni ai

Scanned with CamScanner

răi care merg cu tine în mașină, când dispare Norbert, te împing și-și bat joc de tine.

– Nu sunt prietenii mei.

– Acest lucru este foarte clar, ironizez eu. Mi-am dat deja seama. Ce nu înțeleg este de ce nu-i explici acest lucru unchiului tău.

Flyn se ridică. Mă împinge pentru a mă scoate din cameră și mă dă afară. Când îmi închide ușa în nas, primul meu instinct este să o deschid și să-l fac cu ou și cu oțet, dar, după ce mă gândesc mai bine, decid să nu o fac. I-am spus deja că știu. Acum trebuie să aștept să-mi ceară ajutorul. Îmi sună mobilul. Este Eric.

Încântată, vorbesc cu el mai bine de o oră. Mă întreabă cum a fost ziua mea, eu cum a fost a lui și apoi ne spunem lucruri frumoase și fierbinți. Îl ador. Îl iubesc. Mi-e dor de el. Înainte de a închide, îmi spune că mă va suna când ajunge la hotel. Perfect!

Când închid, plictisită și neștiind ce să fac, intru în camera care Eric spune că este a mea și încep să scot din cutii CD-urile mele cu muzică. Văzând CD-ul cu Malú, care îmi amintește de atâtea lucruri frumoase, decid să-l pun la micul meu CD player.

Sé que faltaron razone, sé que sobraron motivos,
contigo porque me matas y ahora sin ti ya no vivo.
Tú dices blanco, yo digo negro.
Tú dices voy, yo digo vengo.[12]

În timp ce fredonez acea melodie care pentru mine și pentru iubitul meu nebun este atât de importantă, scot, în continuare, lucruri din cutii. Mă uit cu dragoste la cărțile mele și încep să le așez pe rafturile pe care le-am cumpărat pentru ele.

Brusc, ușa camerei se deschide larg și Flyn spune foarte supărat:

– Oprește muzica! Mă deranjează.

[12] „Știu că lipsește rațiunea, știu că sunt prea multe motive,/Cu tine, căci mă omori, iar eu fără tine nu mai trăiesc./Tu spui alb, eu spun negru./Tu spui vin, eu spun mă duc" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Îl privesc surprinsă.

– Te deranjează?

– Da.

Oftez. Imposibil să-l deranjeze muzica. Nu este atât de tare ca să-l deranjeze, dar, dispusă să fiu împăciuitoare, mă ridic și dau volumul mai încet. Mă întorc la rafturi și iau cărțile pe care le-am lăsat pe jos. Cu coada ochiului văd cum mucosul se îndreaptă către CD player și, cu o lovitură de palmă, oprește muzica și pleacă.

„Îi zic ceva de dulce. O caută cu lumânarea."

Las cărțile pe o masă, mă apropii de CD player și pun din nou muzică. Copilul, care tocmai ieșea pe ușă, mă privește ca și cum ar dori să mă ucidă și strigă:

– De ce nu pleci tu la tine acasă?!

– Pofiim?!

– Pleacă și nu mai deranja!

Îmi mușc limba. Oh, da! Mai bine mi-o mușc că, dacă mă las în voia nervilor mei, piticul ăsta morocănos o să afle cum se enervează o spanioloaică. Cu o față supărată, se duce la CD player. Îl oprește. Scoate CD-ul și, fără a spune nimic, merge către geamlâc, deschide ușa și aruncă CD-ul afară.

Doamne, CD-ul meu cu Malú!

Îl omor, îl omor, îl omooooooor!

Fără să mă gândesc prea mult, ies afară să-l caut. Îl iau din zăpadă ca și cum ar fi bebelușul meu, îl curăț cu tricoul în timp ce pomenesc toți strămoșii acestui micuț nesimțit și, când mă întorc, aud clicul ușii care se închide.

Închid ochii și șoptesc:

– Te rog, Doamne, dă-mi răbdare!

Este frig, foarte frig și de afară sun la ușă.

– Flyn, deschide ușa, te rog.

Micuțul demon mă privește. Zâmbește cu răutate, se întoarce cu spatele și, după ce aruncă toate cărțile pe care le-am așezat eu pe rafturi și calcă în picioare câteva CD-uri cu muzică, văd

Scanned with CamScanner

că iese din cameră. Cât de rău poate fi! Încerc să deschid, dar a închis pe dinăuntru.

– La naiba!

Vrând să-l strâng de gât, mă duc la următorul geamlâc, în timp ce adidașii mei uzi fleașcă se adâncesc în zăpadă. Doamne, ce frig! Ajung, pe dinafară, până în dreptul camerei în care-și face temele și văd că intră în ea. Bat la geam și spun:

– Flyn, te rog, deschide ușa.

Nici nu mă privește. Nu mă bagă în seamă!

Tremur. Este un frig oribil și strig să-mi deschidă ușa. Dar nici o șansă. Nu se îndură de mine și, zece minute mai târziu, când dinții îmi clănțăne, părul umed s-a întărit pe cap și simt stalactite sub nas, urlu ca o posedată, în timp ce lovesc ușa cu putere.

– La naiba, Flyn! Deschide naibii ușa asta!

În sfârșit, micuțul mă privește. Cred că i se va face milă de mine. Se ridică, merge spre geamlâc și pac!, trage perdelele. Uimită, continui să bat la ușă, în timp ce îi zic de toate în limba spaniolă. De toate, numai lucruri frumoase nu.

Ninge. Sunt în stradă, îmbrăcată cu niște amărâte de haine de bumbac și adidași. Mi-e frig. Un frig îngrozitor. Îmi frec mâinile și mă gândesc ce să fac. Alerg până la ușa de la bucătărie. Închisă. Îmi aduc aminte că Simona nu este acasă. Încerc să intru pe la ușa de la sufragerie. Închisă. Ușa de la stradă. Închisă. Ușa de la biroul lui Eric. Închisă. Fereastra de la baie. Închisă.

Tremur. Am înghețat bocnă și părul meu ud și întărit mă face să strănut. O să fac o pneumonie de toată frumusețea. Mă întorc unde știu că se află Flyn în spatele perdelelor. Îmi vine să-l omor. Mă uit în sus. Balconul de la una dintre camere. Fără să mă gândesc la pericol, mă urc pe un pervaz de piatră pentru a încerca să ajung la balcon, dar sunt atât de congelată și pervazul este atât de alunecos, încât cad imediat pe jos. Mă ridic și insist. Mă așez pe un zid congelat, mă ridic și, înainte de ajunge la balcon, prrr!,

Scanned with CamScanner

adidașii mei alunecă și aterizez tot jos, dar înainte mă lovesc de zid. Lovitura a fost groaznică și mă doare bărbia cumplit.

Întinsă pe zăpadă, mă enervez și, când mă ridic cu fața plină de gheață, strig:

– Deschide, naibii, ușa! Am înghețat.

Flyn trage perdelele și fața lui nu mai este aceeași. Spune ceva. Nu-l aud. Și, când deschide ușa, strigă:

– Îți curge sânge!

– Unde-mi curge sânge?

Dar nu mai trebuie să-mi spună unde. Mă uit pe jos și văd zăpada roșie la picioarele mele. Tricoul gri este roșu și, când îmi ating bărbia, simt rana și mâinile mi se umplu de sânge. Speriat, Flyn mă privește. Nu știe ce să facă, și spun, în timp ce intru în camera lui:

– Dă-mi un prosop sau ceva, hai, repede!

Iese alergând și se întoarce cu un prosop, dar am pătat deja pe jos cu sânge. Mi-l pun pe bărbie și încerc să mă liniștesc. În gură simt gustul metalic al sângelui. Mi-am mușcat și limba. Sunt singură cu Flyn. Simona și Norbert nu sunt acasă și trebuie să ajung urgent la un spital. Fără să mă mai gândesc prea mult, mă uit la Flyn, care este descumpănit, și-l întreb:

– Știi unde este cel mai apropiat spital?

Micuțul dă din cap că da.

– Hai, pune-ți haina și căciula.

Fără a crâcni, ajungem amândoi la ușă și ne luăm hainele. Picături de sânge cad pe jos și nu am timp să le curăț. Când să-mi pun haina, iau prosopul de pe bărbie; sângele țâșnește. Mă sperii, și Flyn la fel. Îmi pun prosopul la loc și, plină de apă și sânge, îl întreb:

– Mă ajuți să mi-o pun?

Mă ajută repede. După ce ne punem haina, intrăm în garaj. Acolo mă urc în Mitsubishi și, când ușile garajului se deschid, Flyn îmi ține prosopul pe bărbie ca eu să conduc și-mi indică pe unde trebuie să o iau. Îmi tremură mâinile și genunchii, dar încerc să mă liniștesc cât timp sunt la volan.

Scanned with CamScanner

Spitalul nu este departe și, când ajungem și văd cum arăt, mă tratează imediat. Flyn nu pleacă de lângă mine. Îi spune unuia dintre medici că mătușa lui este Marta Grujer și-l roagă să o sune și să-i spună să vină la spital. Mă surprinde capacitatea piticului de a da ordine, dar mă doare atât de tare totul, încât nici nu îmi pasă ce spune. Din partea mea, poate să-l cheme și pe Mickey Mouse.

Ne duc în altă sală și, când doctorul îmi vede rana, îmi explică imediat că buza se va vindeca singură, dar trebuie să-mi pună cinci fire în bărbie. Asta mă sperie. Îmi vine să plâng. Mă sperie firele. Când eram mică, mi-au cusut cinci la genunchi și îmi amintesc de incidentul respectiv ca de o traumă. Mă uit la Flyn. Este alb ca zăpada. Este îngrozitor de speriat. Și îmi dau seama că nu plâng de rușine, dar când mă înțeapă pentru a-mi anestezia bărbia, inconștient, îmi iese o lacrimă din ochi și Flyn o vede.

Imediat se ridică de pe banchetа pe care stătea așezat, îmi ia mâna și o strânge. Doctorul îi ordonă să se așeze din nou, dar micuțul refuză. În cele din urmă, îl aud pe medic că spune:

– Ești la fel ca unchiul tău.

Asta mă surprinde. Sau nu?

– Numele? întreabă doctorul.

– Judith Flores.

– Spanioloaică?

Doamne, să nu spună *„olé, paella, toro, castañetas!"*. Nu vreau să aud asta. Dar când încuviințez, bărbatul spune:

– *Olé, toro!*

Nu spun nici un cuvânt, pentru că aș fi capabilă să-i dau un pumn. Ce mă enervează străinii ăștia! Mă doar capul, gura, bărbia și idiotul ăsta spune doar: *„Olé, toro!"* Închid ochii ca să nu mă uit la el și aud cum Flyn îi explică:

– Este prietena unchiului meu, Eric.

Deschid ochii. Mă surprinde că micuțul a acceptat asta.

– Bine, Judith, acum te voi coase, mă informează doctorul. Stai liniștită că, atunci când se vor usca, nu se vor observa. Dar mă tem că mâine și poate de câteva zile vei avea fața vânătă. Te-ai lovit rău și ai deja hematoame.

Scanned with CamScanner

– Bine...

Inconștient, strâng mânuța lui Flyn. Și energia lui este, brusc, energia mea și mă calmez. Doctorul îmi pune un pansament enorm la bărbie, îmi dă cu o cremă pe buză și-mi spune că trebuie să revin la control peste o săptămână. Dau din cap că da. Și, când întreb cum plătesc consultația, îmi spune că va vorbi cu Marta despre asta.

Și cum nu prea am chef de vorbă și mă doare fața, accept. Iau raportul pe care mi-l dă medicul și, când ies, dau de fața îngrijorată a Martei.

– Pentru Dumnezeu! Ce ai pățit, Judith? întreabă, îngrozită, văzând cum arăt.

Fără să vreau să dau multe explicații, îl privesc pe Flyn, care nu mi-a dat drumul la mână și șoptesc:

– Am alergat prin zăpadă, am alunecat și, ghinion, m-am lovit la bărbie.

– Lasă-ți mașina aici, spune Marta grăbită. O să vină Norbert mai târziu după ea. Haideți, vă duc eu cu a mea.

Trebuie să închid ochii și să uit de durere. Pe drum începe să plouă și, când ajungem acasă, plouă cu găleata. Când intrăm, Simona și Norbert ne așteaptă speriați. Când s-au întors de la supermarket și au văzut sânge pe jos și-au imaginat de toate. Îi liniștesc și ei se liniștesc când mă văd pe mine și pe copil, deși pe mine mă privesc cu teamă. Flyn nu pleacă de lângă mine. Parcă e lipit cu lipici. Asta îmi place, dar, în același timp, mă enervează. Tot ce am pățit este din vina lui.

Mă doare capul de mor. Am o durere oribilă și decid să mă duc la culcare. Iau ce mi-a dat medicul, îmi scot hainele pătate de sânge și adorm. Marta îmi spune că va dormi în camera de oaspeți, în caz că am nevoie de ceva. Dimineața devreme, mă trezește un tunet. Plină de durere, mă întorc în pat și ating partea goală a lui Eric. Mi-e dor de el. Vreau să se întoarcă. Închid ochii din nou, mă relaxez și se aude un alt tunet. Deschid ochii. Flyn!

Scanned with CamScanner

Mă ridic, și, cu durere, mă duc la el în cameră. Mă doare capul îngrozitor. Când intru, văd că are lămpița aprinsă și este treaz, așezat în pat, și tremură. Este îngrozitor de speriat. Mă apropii de el și întreb:

– Pot dormi cu tine?

Micuțul mă privește uimit. Cred că am părul răvășit rău.

– Flyn, insist eu, mi-e frică de tunete.

Aprobă cu un gest și mă bag în pat. Pune perna între noi. Ca întotdeauna, marchează distanța. Zâmbesc. Când reușește să se întindă, șoptesc:

– Închide ochii și gândește-te la ceva frumos. O să vezi că adormi și nu auzi tunetele.

O bună bucată de vreme, stăm amândoi întinși în tăcere în cameră, în timp ce furtuna se descarcă, afară, cu furie. Se aude un alt tunet și Flyn sare în pat. În acel moment, scot perna care este între noi, îl iau de mână și-l trag spre mine. Este congelat, tremură și-i este teamă. Când îl apropii de mine, nu protestează. Ba mai mult, observ că se cuibărește chiar mai mult. Cu dragoste și grijă să nu mă lovesc la bărbie, îl pup pe creștet.

– Închide ochii, gândește-te la lucruri frumoase și dormi. Împreună ne vom proteja de tunete.

Zece minute mai târziu, amândoi, epuizați, dormim îmbrățișați.

O lovitură în bărbie mă face să mă trezesc. Durere. Când s-a mișcat, Flyn m-a lovit și doare. Mă așez pe pat și îmi ating bărbia. Pansamentul este enorm și înjur. Ploaia și tunetele au încetat. Mă uit la ceasul de pe noptieră, este ora cinci douăzeci și cinci dimineața.

Vai, ce devreme este!

Copleșită de durere, vreau să mă întind din nou, când văd că Eric este în cameră, așezat pe un scaun. Eric! Se ridică repede și se apropie de mine. Ochii îi sunt îngrijorați și are un rictus. Îmi dă un sărut pe frunte, mă ia în brațe și mă scoate din cameră.

Sunt atât de adormită, încât nu știu dacă este un vis sau este adevărat, până când mă așază în patul nostru și șoptește, îngrijorat:

– Stai liniștită, iubire. M-am întors ca să am grijă de tine.

Scanned with CamScanner

Surprinsă, clipesc și, după ce primesc un sărut dulce pe buze, întreb:

– Dar ce faci tu aici? Nu trebuia să te întorci mâine?

Încuviințează cu un gest, în timp ce studiază pansamentul din bărbie.

– Am sunat ca să vorbesc cu tine și Simona mi-a povestit ce s-a întâmplat. M-am întors imediat. Îmi pare foarte rău că nu am fost aici, micuțo.

– Stai liniștit, sunt bine, nu vezi?

Eric mă scrutează cu privirea.

– Te simți bine?

Ridic din umeri.

– Da, am dureri, dar bine. Stai liniștit.

– Ce s-a întâmplat?

Mă tentează rău să-i spun adevărul. Nepotul lui este ceva de nedescris. Dar știu că asta i-ar cauza mai multe dureri de cap lui și probleme lui Flyn. În cele din urmă, îi explic:

– Am ieșit în grădină, am alunecat și m-am lovit la bărbie.

Ochii lui nu mă cred. Se îndoiesc. Dar eu insist, ca să mă creadă.

– Știi că sunt cam neîndemânatică pe zăpadă. Dar stai liniștit, sunt bine. Singura problemă este semnul care o să-mi rămână. Sper să nu se observe prea tare.

– Sper și eu, zâmbește Eric.

Zâmbesc și eu.

– Am un iubit foarte frumos și vreau să fie mândru de mine, adaug.

Eric se întinde lângă mine și mă îmbrățișează. Observ cum îi tremură corpul.

– Sunt mereu mândru de tine, micuțo.

Își pune capul la sânul meu și spune:

–Nu-mi voi ierta că nu am fost aici. Nu mi-o voi ierta.

Dramatismul lui mă lasă mută. Nu suportă să-și imagineze ce a putut să se întâmple. Închid ochii. Sunt obosită și supărată. Mă cuibăresc lângă el și adorm în brațele lui.

Scanned with CamScanner

29

Când mă trezesc a doua zi dimineață, rămân surprinsă. Eric doarme lângă mine. Este ora opt și jumătate dimineața și este prima dată când mă trezesc înaintea lui. Zâmbesc. Curioasă, îl observ. Este atât de frumos! Să-l văd relaxat și adormit este unul dintre cele mai frumoase lucruri pe care le-am trăit vreodată. Nu mă mișc. Mi-aș dori ca acest moment să dureze o eternitate. O bună bucată de timp, mă simt bine și mă recreez, până când deschide ochii și mă privește. Ochii lui mari, albaștri, mă fascinează.

– Bună dimineața, iubire!

Surprins, mă privește și întreabă:

– Cât este ceasul?

Curioasă, mă uit din nou la ceas și răspund:

– Aproape nouă.

Eric mă privește, mă privește, și iar mă privește și, văzându-i fața, întreb:

– Ce se întâmplă?

Își trece mâna prin păr și mi-l dă de pe față.

– Ești bine?

Mă dezmorțesc și răspund:

– Da, iubire, stai liniștit.

Eric se așază pe pat și eu fac același lucru. Apoi, văd că se duce la baie și, după ce mă întind, îl urmez. Dar, când intru în baie și mă văd în oglindă, strig:

– Doamne, sunt un monstru!

Fața mea este o paletă de culori. Sub ochi am niște cercuri roșii și verzi care mă lasă mută. Iubitul meu mă cuprinde de

Scanned with CamScanner

talie și mă așază pe closet. Aspectul meu oribil m-a lăsat fără cuvinte și, îngrozită, șoptesc:

– Vai, Doamne! Dar eu m-am lovit doar de zăpadă.

– A fost o lovitură puternică, micuțo.

–Știu. M-am lovit de perete înainte să cad în zăpadă. Acum îmi amintesc mai bine.

Eric mă liniștește. Mii de cuvinte de alint ies din gura lui și, în cele din urmă, îmi aduc aminte ce m-a avertizat medicul: hematoame. Conștientă că nu pot face nimic, mă ridic și mă uit în oglindă. Eric este lângă mine. Nu-mi dă drumul. Oftez. Întorc capul dintr-o parte în alta și șoptesc:

– Arăt oribil.

Eric mă sărută pe gât. Mă prinde pe la spate și, sprijinindu-și barba de capul meu, spune:

– Tu, nici dacă vrei, nu arăți oribil, iubire.

Asta mă face să zâmbesc. Arăt groaznic, sunt antiteza frumuseții. În cele din urmă, decid să fiu practică și ridic din umeri.

– Partea bună este că va trece în câteva zile.

Iceman al meu surâde și eu mă spăl pe dinți în timp ce el face duș. Când termin, mă așez pe closet să-l studiez. Îmi place corpul lui la nebunie. Mare, puternic și senzual. Îi parcurg coapsele, posteriorul și suspin când îi văd penisul. Oh, Doamne! Cât de mult mă satisface! Când iese de la duș, ia prosopul pe care i-l dau și se șterge. Amuzată, întind mâna și-i ating penisul. Eric mă privește și, trăgându-se în spate, spune sigur pe el:

– Nu cred că ești tu în stare de multe astăzi, micuțo.

Izbucnesc în râs. Are dreptate. O bună bucată de vreme îl studiez, în timp ce mintea mea înfierbântată zboară și visează. Am o asemenea față, încât Eric întreabă:

– La ce te gândești?

Zâmbesc.

– Ia spune, micuță vicioasă, la ce te gândești?

Amuzată de comentariul lui, întreb:

Scanned with CamScanner

– Nu ai avut niciodată o experiență cu un bărbat?

Ridică o sprânceană. Mă privește și afirmă:

– Nu-mi plac bărbații, iubire. Știi deja asta.

– Nici mie nu-mi plac femeile, dau replica. Dar recunosc că nu mă deranjează să se joace cu mine în anumite momente.

Iceman al meu surâde și, în timp ce se șterge, spune:

– Pe mine mă deranjează dacă un bărbat se joacă cu mine.

Râdem amândoi.

– Și dacă eu vreau să te ofer unui bărbat?

Eric îngheață, mă cercetează din priviri și răspunde:

– Aș refuza.

– De ce? Este doar un joc. Și tu ești al meu.

– Jud, ți-am spus că nu-mi plac bărbații.

Dau din cap și zâmbesc, dar nu am de gând să tac.

– Pe tine te excită să vezi cum o femeie își bagă gura între picioarele mele, nu-i așa?

– Da, mult, micuțo.

– Ei bine, și mie mi-ar plăcea să văd un bărbat cu gura între picioarele tale.

Surprins, mă privește și întreabă:

– Ești bine?

– Perfect, domnule Zimmerman.

Și când văd cum mă privește, adaug:

– Nu-mi plac femeile, dar pentru tine, pentru plăcerea ta de a privi, am experimentat jocuri cu femei și recunosc că sunt excitante. Și mi-aș dori cu adevărat ca un bărbat să-ți facă la fel. Să-și pună capul între picioarele tale și...

– Nu.

Mă ridic și-l îmbrățișez.

– Nu uita, iubire, plăcerea ta este plăcerea mea și noi suntem stăpânii propriilor noastre corpuri. Tu mi-ai arătat o lume pe care eu nu o cunoșteam. Și acum vreau, mi-e poftă și îmi doresc să te sărut, în timp ce un bărbat ți-o...

Scanned with CamScanner

– Bine, vorbim altă dată despre asta, mă întrerupe.

Mă ridic pe vârfuri, îl sărut pe buze și șoptesc:

– Bineînțeles că vom vorbi altă dată despre asta. Să fii sigur că așa va fi.

Eric zâmbește și dă din cap. Apoi își înnoadă prosopul în jurul taliei și spune, în timp ce mă ia în brațe:

– Știi ceva, brunețico? Începi să mă sperii.

După ce luăm prânzul, Eric pleacă la birou. Îmi promite că se întoarce peste câteva ore. Înainte de a pleca, îmi interzice să ies în zăpadă și eu râd. Marta, care este încă aici, pleacă și ea, iar Sonia, aflând ce s-a întâmplat, sună îngrijorată, iar după ce vorbește cu mine, se liniștește.

Simona este îngrijorată. Urmărim împreună telenovela noastră preferată, dar ea se uită în permanență la fața mea. Eu încerc să o conving că sunt bine. În ziua aceea, răul Carlos Alfonso Halcones de San Juan, din cauză că nu reușește să-i obțină dragostea, îi ia bebelușul Esmeraldei Mendoza. Îl dă unor țărani pentru a-l face să dispară. Simona și cu mine, îngrozite, ne privim. Ce se va întâmpla cu micuțul Claudio Mendoza? Ce ne mai întristăm!

Când Flyn se întoarce de la școală, eu sunt în camera mea. Stau așezată pe covorul moale și vorbesc pe Facebook cu un grup de prietene. Ne-am denumit Războinicele Maxwell și toate avem ceva nebunesc și distractiv în noi care ne place la nebunie.

– Pot intra?

Este Flyn. Întrebarea lui mă surprinde. El nu întreabă niciodată. Fac semn că da. Micuțul intră, închide ușa și, când îmi ridic chipul să-l privesc, văd că rămâne paralizat într-o secundă. Se sperie. Nu se aștepta să-mi vadă fața în mii de culori.

– Ești bine?

– Da.

– Dar fața ta...

Când mi-aduc aminte de fața mea, zâmbesc și, încercând să nu-i dau mare importanță, șoptesc:

– Stai liniștit. Este plină de culori, dar eu sunt bine.

Scanned with CamScanner

– Te doare?

– Nu.

Închid laptopul și copilul întreabă din nou:

– Pot vorbi cu tine?

Cuvintele lui și, în special, interesul lui, mă impresionează. Este un mare progres și răspund:

– Bineînțeles. Vino. Așază-te lângă mine.

– Pe jos?

Amuzată, ridic din umeri.

– De aici sigur nu vom cădea.

Micuțul zâmbește. Un zâmbet! Aproape aplaud.

Se așază în fața mea și ne privim. Preț de două minute ne observăm fără a vorbi. Asta mă stresează, dar sunt hotărâră să-i suport privirea de chinez cât este nevoie, așa cum fac, uneori, cu cea a unchiului său. Ce mai pereche fac ei doi! În cele din urmă, copilul spune:

– Îmi pare rău, îmi pare foarte rău.

Ochii i se umplu de lacrimi și șoptește:

– Mă ierți?

Mă emoționez. Durul și independentul Flyn plânge! Nu suport când plânge cineva. Sunt moale. Nu pot!

– Normal că te iert, puiule, dar doar dacă nu mai plângi, bine?

Încuviințează, își înghite lacrimile și, pentru a nu se mai simți atât de vinovat, spun:

– A fost și vina mea. Nu trebuia să mă urc pe perete și...

– A fost doar vina mea. Eu am închis ușile și nu te-am lăsat să intri. Eram supărat și eu..., eu... ce am făcut este foarte rău, rău, o să înțeleg dacă unchiul Eric o să mă trimită la internatul despre care vorbesc Sonia și Marta. M-a avertizat data trecută și eu l-am decepționat din nou.

Durerea și teama pe care o citesc în ochii lui mă distrug. Flyn nu va merge la nici un internat. Nu voi permite așa ceva. Nesiguranța mea mă lovește din plin în inimă și răspund:

– Nu va afla, pentru că nici tu, nici eu nu-i vom povesti, de acord?

Flyn nu se aștepta la această reacție a mea și, surprins, mă privește.

Scanned with CamScanner

– Nu i-ai povestit unchiului ce s-a întâmplat?

– Nu, puiule. I-am spus doar că eram în zăpadă, am alunecat și am căzut.

Brusc, îmi amintesc de tatăl meu. Tocmai l-am surprins pe Flyn, și acest lucru îl înmoaie. Zâmbesc. Umerii micuțului se relaxează. I-am luat o greutate de pe ei.

– Mulțumesc. Mă vedeam deja la internat.

Sinceritatea lui mă face să surâd.

– Flyn, trebuie să-mi promiți că nu te vei mai comporta așa. Nu vrea nimeni să te ducă la un internat. Din cauza acțiunilor tale, se pare că tu ești cel care-și dorește acest lucru, nu-ți dai seama?

Nu răspunde și întreb:

– Ce s-a întâmplat zilele trecute la școală?

– Nimic.

– Ah, nu, tinere! S-a terminat cu secretele! Dacă vrei să am încredere în tine, trebuie să ai și tu și să-mi spui ce naiba se întâmplă la școală și de ce spun că tu ai început o bătaie când eu nu cred că este așa.

El închide ochii, cântărind consecințele a ceea ce-mi va spune.

– Robert și ceilalți băieți au început să mă insulte. Ca de obicei, m-au făcut chinez idiot, laș, fricos. Ei își bat joc de mine pentru că nu știu să fac nimic din ce fac ei cu skateboardul, bicicleta sau patinele. Am încercat să nu-i bag în seamă, ca întotdeauna, dar când George m-a trântit la pământ și a început să mă lovească cu pumnii, i-am luat skateboardul și i-am dat cu el în cap. Știu că nu ar fi trebuit să fac asta, dar...

– Asta îți spun nerușinații ăia?

Flyn dă din cap că da.

– Au dreptate. Sunt un neghiob.

Îl înjur pe Eric în tăcere. El, cu fricile lui ca nu cumva să se întâmple anumite lucruri, provoacă toate astea. Copilul șoptește:

– Profii nu mă cred. Sunt ciudatul clasei. Și, cum nu am prieteni care să mă apere, sunt mereu scos vinovat.

– Și nici unchiul tău nu te crede?

Scanned with CamScanner

Flyn ridică din umeri.

– El nu știe nimic. Crede că intru în belele pentru că sunt conflictual. Nu vreau să știe că băieții ăia își bat joc de mine pentru că sunt laș. Nu vreau să-l dezamăgesc.

Asta mă doare. Nu este corect ca Flyn să sufere toate astea și Eric să nu știe. Trebuie să vorbesc cu el. Dar, concentrându-mă asupra micuțului, îi iau capul în mâini și șoptesc:

– Faptul că i-ai dat băiatului ăluia cu skateboardul în cap nu a fost bine, puiule. Înțelegi asta, da?

Băiatul încuviințează și, dispusă să-l ajut, continui:

– Dar nu voi mai permite nimănui să te insulte.

Ochișorii lui se însuflețesc dintr-odată. Îmi aduc aminte de nepoțica mea.

– Pune-ți degetul mare pe al meu. Și după ce se ating, batem palma.

Face ceea ce spun și zâmbește din nou:

– Asta este parola de prietenie dintre nepoțica mea și mine. Acum va fi și a noastră, vrei?

Încuviințează, zâmbește și eu abia mă abțin să nu sar în sus de fericire. Un armistițiu. Am un armistițiu cu Flyn. Și, când cred că mai bine de atât nu se poate, spune:

– Îți mulțumesc că ai dormit azi-noapte cu mine.

Ridic din umeri pentru a nu da importanță acelui lucru.

– Ah, nu! Eu îți mulțumesc pentru că m-ai acceptat în patul tău.

El zâmbește și spune:

– Tie nu ți-e frică de tunete. Știu asta. Tu ești mai mare.

Asta mă face să râd. Ce deștept este, nemernicul!

– Știi ceva, Flyn? Când eram mică, și mie mi-era frică de tunete și de fulgere. De fiecare dată când era furtună, eu mă băgam prima în patul părinților mei. Dar mama mea m-a învățat că nu trebuie să ne fie frică de răbufnirile vremii.

– Și cum te-a învățat asta mama ta?

Zâmbesc. Mă gândesc la mama, la privirea ei plină de afecțiune, la mâinile ei călduțe și la zâmbetul ei blând și spun:

Scanned with CamScanner

– Îmi spunea să închid ochii și să mă gândesc la lucruri frumoase. Și, într-o zi, mi-a cumpărat un animal de companie. I-am pus numele Calamar. A fost primul meu câine. Superprietenul meu și super-animalul meu de companie. Când era furtună, Calamar se urca cu mine în pat și, cu el alături, am devenit mai curajoasă. Nu mai aveam nevoie de patul părinților mei. Calamar mă apăra și eu îl apăram pe el.

– Și unde este Calamar?

– A murit când eu aveam cincisprezece ani. Este cu mama mea în Cer.

Această mărturisire despre mama mea îl surprinde. Nu-l menționez și pe Curro, ca să nu pară totul foarte crud.

– Da, Flyn, mama mea a murit, ca a ta. Dar știi ce? Ea, împreună cu Calamar, din Cer, îmi dă putere, ca să nu-mi fie frică de nimic. Și sunt sigură că și mămica ta face la fel cu tine.

– Crezi?

– Oh, da! Normal că da.

– Eu nu-mi aduc aminte de mămica mea.

Tristețea lui mă emoționează și răspund:

– Normal, Flyn. Erai foarte mic când a plecat.

– Mi-ar fi plăcut să o cunosc.

Durerea lui este durerea mea, și, incapabilă să aprofundez subiectul, șoptesc:

– Cred că ai putea să o cunoști prin ochii persoanelor care au cunoscut-o, cum sunt bunica ta, Sonia, mătușa Marta și Eric. Dacă vorbești cu ei despre mama ta, vă veți aminti și vei afla lucruri despre ea. Sunt sigură că bunica ta va fi foarte bucuroasă să-ți povestească sute de lucruri despre mama ta.

– Sonia?

– Da.

– Ea este mereu foarte ocupată, protestează copilul.

– Este logic, Flyn. Dacă tu nu o lași să aibă grijă de tine și să te alinte, trebuie să-și vadă de viața ei. Oamenii nu pot sta

Scanned with CamScanner

și aștepta ca ceilalți să vină să-i iubească; trebuie să-și continue viața, deși în inimă le e dor de tine în fiecare zi. Apropo, de ce-i spui pe nume, și nu bunică?

Copilul ridică din umeri și se gândește o clipă ce să răspundă.

– Nu știu. Poate pentru că numele ei este Sonia.

– Și nu ți-ar plăcea să-i spui bunică? Eu sunt sigură că ea ar fi foarte emoționată dacă i-ai spune așa. Sun-o într-o zi și mergi cu ea să iei o gustare, să iei prânzul, cina. Cere-i să-ți povestească lucruri despre mama ta și sunt convinsă că-ți vei da seama ce important ești tu pentru ea și pentru mătușa ta, Marta.

Micuțul dă din cap că da. Tăcere. Dar, brusc, spune:

– Zilele trecute, eu am agitat coca-cola ca să-ți sară în față.

Îmi aduc aminte și râd. Ce parșiv e! Dar, dispusă să nu iau nimic în seamă, afirm:

– Mi-am imaginat.

– Ți-ai imaginat?

– Da.

– Și de ce nu i-ai spus nimic unchiului Eric?

– Pentru că eu nu sunt o pârâcioasă, Flyn.

Și, văzând cum mă privește, îl mângâi pe părul lui închis la culoare și adaug:

– Dar asta nu mai contează acum. Important este ca, începând din acest moment, să ne înțelegem bine și să fim prieteni. Ce zici, e o idee bună?

Dă din cap că da. Își pune degetul mare pe al meu și facem, din nou, salutul nostru. Zâmbesc.

Ochii lui străbat camera plini de curiozitate și văd că se opresc în permanență la ceva ce este în partea dreaptă. Mă uit pe furiș și văd că este vorba despre skateboard și patinele mele. Și imediat întreb:

– Ți-ar plăcea să înveți să mergi pe skateboard sau să patinezi, nu-i așa?

Flyn nu răspunde și șoptesc:

Scanned with CamScanner

– Va fi secretul nostru. Unchiul tău nu are de ce să afle, deocamdată. Deși, mai devreme sau mai târziu, cu riscul de a ne omori, îi vom spune, bine? Vrei să te învăț?

Expresia feței i se schimbă și acceptă. Știam eu!

Știam că Flyn vrea să învețe lucruri noi. Mă ridic repede de pe covor. El face la fel. Mă duc la skateboard și-l pun jos. Mă sui pe el și-i arăt cum se folosește.

– Și pot să fac și eu la fel?

Mă opresc, mă dau jos și spun:

– Bineînțeles, puiule.

Și, făcându-i cu ochiul, spun:

– Te voi învăța să faci lucruri pe care, când o să le vadă o anumită fată de la școala ta, nu o să-și mai poată lua ochii de la tine.

Flyn se înroșește.

– Cum o cheamă? întreb, complice.

– Laura.

Încântată de acest moment pe care-l trăiesc cu micuțul, îl iau de umeri și afirm:

–Te asigur că, în câteva luni, Laura și grupul acela de șmecheri de la școală vor rămâne cu gura căscată când vor vedea cum mergi pe skateboard.

Micuțul dă din cap că da. Îl privesc și spun:

– Hai..., încearcă. Pune întâi un picior pe skateboard și observă cum se mișcă.

Flyn mă ascultă. Îl iau de mână și, când micuțul pune piciorul pe skateboard, alunecă. Speriat, mă privește și eu încerc să-l liniștesc.

– Punctul unu: nu-l folosi niciodată dacă eu nu sunt prezentă. Punctul doi: ca să nu te rănești, trebuie să porți genunchiere, cotiere și cască. Punctul trei și foarte important: ai încredere în mine?

Face un gest afirmativ și mă emoționez.

Brusc, se aude zgomotul unei mașini. Mă uit pe fereastră și văd că Eric intră în garaj. Fără a fi nevoie să spun ceva, micuțul pune

Scanned with CamScanner

skateboardul la locul lui și se așază, din nou, pe jos, lângă mine. Ne prefacem amândoi. Două minute mai târziu, ușa camerei se deschide și Eric, văzându-ne pe amândoi pe jos, întreabă, surprins:

– S-a întâmplat ceva?

Flyn se ridică și-și îmbrățișează unchiul.

– Jud m-a ajutat să învăț ceva pentru școală.

Eric mă privește. Fac semn că da. Micuțul pleacă. Eu mă ridic. Mă apropii de neamțul meu preferat și, cuprinzându-i talia, șoptesc:

– După cum vezi, odată și odată tot îmi dă nepotul tău un pupic.

Uimit peste măsură, Eric zâmbește. Mă ia în brațe cu grijă să nu mă lovească la barbă și șoptește căutându-mi gura:

– Deocamdată, micuțo, ai sărutul meu.

Scanned with CamScanner

30

Dimineață, culoarea feței mele este mai degrabă spre verde decât spre roșu. Mă privesc în oglindă și mă cuprinde disperarea. Cum pot să arăt în halul ăsta?

Doamne, zici că sunt Hulk, monstrul verde!

Mă rog... nu sunt eu cine știe ce frumusețe, dar mă deprimă când mă văd atât de oribilă. Sărmanul Eric. Ce mai prietenă are! Semăn cu Mireasa moartă[13]. Râd. Ce nebună sunt! Când mă întorc în cameră, la radio se aude *Satisfaction* de Rolling Stones și încep să cânt. Melodia îmi amintește mereu de prietenii mei din Jerez. Încep să dansez și cânt aproape urlând. Eric urcă să mă sărute înainte de a merge la serviciu și, surprins, mă privește de la ușă, până când sunt conștientă de spectacolul deprimant pe care-l ofer și mă opresc, deși umerii mei urmează ritmul în timp ce mă apropii de el.

– Îmi place la nebunie să te văd atât de fericită.

Zâmbesc. Îl sărut.

– Această melodie îmi aduce aminte de lucruri frumoase alături de prietenii mei.

– De cineva anume?

Cu un zâmbet machiavelic, încuviințez. Eric își schimbă expresia feței și, dându-mi o palmă extrem de senzuală, mă întreabă, posesiv:

– De cine?

Amuzată de ceea ce voi spune, explic:

– De Fernando...

---

13 Mireasa moartă – personaj din filmul omonim lansat în anul 2005 (titlu original *Corpse Bride*) (n. red.).

Scanned with CamScanner

Și când privirea lui devine tensionată, continui:

– De Rocío, Laura, Alberto, Pepi, Loli, Juanito, Almudena, Leire...

Îmi mai dă o palmă, apoi încă una. Ustură, dar râd. Își schimbă expresia feței cu una mai amuzantă și șoptește, în timp ce-mi mascază fesa înroșită:

– Nu te juca cu focul, micuțo, că te arzi.

– Mmm! Îmi place să mă ard.

Și, mișcându-mi posteriorul în mod provocator, întreb:

– Vrei să mă arzi?

Eric mă dă la o parte și oftează. Îl încit. Mă dorește. Clatină apoi capul dintr-o parte în alta.

– Tu revino-ți și, când o să fii bine, promit să te ard.

– Uau! strig și zâmbește.

Îmi dă un sărut.

– O zi frumoasă, iubire.

Și pleacă. Este la cinci metri de mine și deja îmi este dor de el. Dar trebuie să mă văd cu Frida să luăm prânzul și știu că mă voi distra. De la fereastră, văd cum mașina lui se îndepărtează și atunci sună telefonul. Sora mea.

– Bună, bubuuuuuuuuuuuuu!

– Bună, grăsunico! Ce mai faci? o întreb în timp ce mă întind în pat pentru a vorbi cu ea.

– Bine. Din ce în ce mai greoaie, dar bine. Și tu, ce faci?

Vocea ei este oarecum tristă, dar din cauza efuziunii provocate de scena anterioară cu Eric, răspund:

– Păi, ce să fac, Raquel, îți spun, dar să nu te sperii. Sunt bine, dar semăn perfect cu incredibilul Hulk. Alaltăieri am căzut în zăpadă. Am o față de tablou de Picasso și fire cusute în barbă. Și cu asta am spus tot.

– Bubuuuuuuuuuuuu, nu mă speria!

Văzând că se alarmează, adaug:

– Nu vezi că acum stau de vorbă, liniștită, cu tine? M-am lovit ușor. Nu dramatiza, că te cunosc.

Scanned with CamScanner

Vorbesc cu ea cel puțin o oră. Este bine, dar e ceva ce, nu știu... nu-mi place. Când închid, mă îmbrac și cobor în sufragerie. Simona dă cu aspiratorul și, văzându-mă, îl oprește și întreabă:

– Cum vă simțiți astăzi, domnișoară?

– Mai bine, Simona. A început *Locura Esmeralda*?

Femeia se uită la ceas și spune:

– Pe toți sfinții! Să ne grăbim, altfel îl pierdem.

Astăzi, Luis Alfredo Quiñones, după ce o urmărește călare pe Esmeralda Mendoza pe tot izlazul, o sărută și-i promite, în timp ce privesc amândoi orizontul, să-l aducă înapoi pe copilul lor. Simona și cu mine, emoționate, ne privim și suspinăm.

La ora douăsprezece, apare Frida cu ce i-am spus să-mi aducă atunci când am aflat că avea să vină și, când mă vede, rămâne mută. Deși am avertizat-o la telefon, nu poate să nu fie impresionată când îmi vede fața.

Așezate în camera de zi, mâncăm ce ne-a pregătit Simona și stăm de vorbă.

– Trebuie să-ți spun ceva, Frida.

– Ia zi.

Amuzată, o privesc și șoptesc:

– Zilele trecute m-am întâlnit cu Betta și i-am dat niște palme și un șut în fund. Bine, înainte să spui tu ceva, știu că nu am făcut bine. Sunt adultă și nu mă pot comporta ca o delincventă, dar să știi că m-am simțit bine când am făcut-o și, dacă nu m-ar fi privit câteva persoane, i-aș mai fi dat încă șapte.

Îi cade furculița din mână și râdem amândouă. Îi povestesc cele întâmplate și injură că nu a fost acolo pentru a profita, și ea, de ocazie, cum a făcut Marta, și a-i da palma binemeritată. Când terminăm de mâncat, în loc să ne așezăm în camera de zi, ne hotărâm să mergem la mine în cameră. Este surprinsă cât de frumos am decorat totul și, când vede pomul de Crăciun roșu într-un colț, eu spun:

– Mai bine nu întreba.

Scanned with CamScanner

Vesele, ne așezăm în fotoliul roșu comod pe care mi l-a făcut Eric cadou și, după ce bârfim despre telenovela noastră preferată, întreabă:

– Prin urmare, toate bune cu Eric?

– Da. Ne certăm, ne împăcăm și ne certăm iar. Bine.

– Mă bucur, spune, râzând. Și din punct de vedere sexual, tot bine?

Îmi dau ochii peste cap și fac semn că da. Râdem amândouă.

– Incredibil. De fiecare dată când ne întâlnim cu Björn și facem un trio este indescriptibil. Înnebunesc când văd pasiunea lui Eric. Cum mă oferă... Oh, Doamne, îmi place la nebunie cum mă posedă amândoi! Nu am crezut niciodată că m-aș putea simți bine făcând ceva ce la început îmi părea scandalos.

– Sexul este sex, Judith. Nu trebuie să mai întorci problema pe toate părțile. Dacă vouă, ca perechc, vă place și vă simțiți bine, tot înainte!

– Acum mă simt bine, Frida. Dar înainte, te asigur că gândeam că persoanele care făceau asta erau niște depravate. Dar senzația pe care mi-o produce să mă simt atât de dorită și cum ei mă posedă...

– Taci..., taci că mă exciți. Sunt o depravată!

Râdem amândouă și ea adaugă:

– Apropo, vorbind de depravare, ți-a spus Eric ceva despre petrecerea privată din seara asta?

Neg dând din cap.

– Heidi și Luigi organizează niște petreceri excelente. Sunt sigură că ne-au invitat, dar, în starea ta, Eric a refuzat sigur oferta.

– Normal. La cum arăt... E mai bine să nu mă scoată din casă, că sperii lumea, glumesc și râdem amândouă.

Dar, curioasă cum sunt, întreb:

– Și o să meargă multă lume la petrecerea aia?

– Da. Adevărul este că da, merge destulă lume. O organizează de obicei la barul lor de swingeri și te asigur că acolo vine lume foarte bună.

Scanned with CamScanner

Și, coborând tonul vocii, șoptește:

– Anul trecut, la petrecerea respectivă, Andrés și cu mine ne-am îndeplinit una dintre fantezii.

Văzându-mi fața, Frida râde și șoptește:

– Eu am participat la un *gangbang* și Andrés, la un *boybang*.

Și, văzând cum clipesc, continuă:

– Andrés a ales șase femei de la petrecere și eu am ales șase bărbați. Am intrat într-una dintre camerele din barul respectiv și eu m-am oferit bărbaților și Andrés femeilor. A fost incredibil, Judith. Eu am fost în centrul atenției bărbaților mei și am încercat diferite poziții sexuale cu toți. Doamne! Nici nu știi cât de bine m-am simțit și te asigur că și Andrés s-a simțit de minune cu fetele lui. În final, am unit cele două grupuri și am făcut o orgie. Ți-am spus, petrecerile date de Heidi și Luigi au, întotdeauna, lucruri bune.

Ceea ce îmi spune pare excitant, dar, pentru gustul meu, exagerat. Îmi ajunge cu doi bărbați, dar mă înfierbânt când îmi imaginez.

Un timp, îmi povestește experiențele ei. Sunt toate sexy și excitante. Îmi place să vorbesc cu Frida atât de deschis despre sex. Nu am avut niciodată o prietenă cu care să pot conversa atât de sincer despre aceste lucruri și-mi place. La cinci pleacă. Trebuie să se pregătească pentru petrecere.

Sonia sună ca să vadă cum mă simt și, după ea, Marta. Este încântată de întâlnirea ei din seara respectivă. O încurajez și-i cer să mă sune mâine să-mi spună cum a fost totul.

După-amiază, Flyn vine de la școală. După ce-și face temele, îl aștept în camera mea. Când intră, îi arăt patinele pe care i-am spus Fridei să le aducă. Aplaudă. După ce-și pune cotierele, genunchierele și casca, începem ora de skateboard. Cum era de așteptat, disperă. Mai întâi trebuie să învețe care este centrul de echilibru. Îi este puțin greu, în cele din urmă reușește, dar nimic altceva.

Când auzim mașina lui Eric, punem toate, repede, la locul lor. Nu trebuie să știe, nici să observe, că lucrăm cu ele. Flyn aleargă în camera lui de studiu și amândoi ne prefacem foarte

Scanned with CamScanner

bine. Îmi scot din buzunarul pantalonului o gumă de mestecat cu gust de căpșune și o mestec.

Când Eric vine la mine în cameră să mă caute, mă găsește așezată pe jos, privind ecranul calculatorului.

– De ce nu te așezi pe un scaun? întreabă.

– Pentru că-mi place mult să mă așez pe acest covor moale și foarte scump. Fac ceva rău?

Se apleacă și mă sărută. Este foarte frumos cu scumpul lui palton albastru și costumul închis la culoare. Aspectul lui de director executiv este impunător și-mi place la nebunie. Mă excită. Îmi dă mâna să mă ridic și atunci, surprinzându-mă, îmi dă un superb buchet de trandafiri roșii.

– La mulți ani de Ziua îndrăgostiților, micuțo!

Rămân cu gura căscată.

Paf și mască.

Ce romantic!

Iceman al meu mi-a cumpărat un superb și extraordinar buchet de trandafiri roșii de Ziua îndrăgostiților, iar eu nici nu l-am felicitat, nici nu am luat ceva pentru el. Sunt un dezastru! Eric zâmbește. Pare să știe ce gândesc.

– Cel mai bun cadou pentru mine ești tu, brunetico. Nu am nevoie de nimic mai mult.

Îi sărut. Mă sărută și zâmbesc.

– Îți datorez un cadou. Dar, deocamdată, am ceva pentru tine.

Surprins, mă privește și scot pachetul de gumă de mestecat din buzunar. I-l arăt. Zâmbește. Scot una. O desfac și i-o pun în gură. Amuzat de ceea ce acest lucru înseamnă pentru noi, întreabă:

– Acum îți vor ieși iritațiile și capul ți se va roti asemenea fetei din *Exorcistul*?

Hohotul nostru de râs este delicios.

– Noua înfățișare este fața mea verde și firele. Poate exista, oare, ceva mai sexy de Ziua îndrăgostiților?

Eric mă sărută și, când se dezlipește de mine, spun:

Scanned with CamScanner

– Mi-a spus Frida că diseară se duce la o petrecere într-un bar de swingeri. Știai ceva de asta?

– Da. M-a sunat Luigi pentru a ne invita la Nacht. Dar am refuzat oferta. Nu prea ești bună de petreceri acum, nu crezi?

– Așa este..., dar, dacă aș fi fost prezentabilă, mi-ar fi plăcut să merg.

Eric mă sărută și-mi mușcă buza de jos.

– Chiar atât de multă nevoie ai, vicioasă mică?

Eu râd și neg din cap, iar el îmi spune, în timp ce mă strânge la piept:

–Vor mai fi și alte petreceri. Îți promit.

Și văzându-mi privirea, întreabă:

– Ia zi, brunetico, ce vrei să întrebi?

Zâmbesc. Ce mă cunoaște! Și apropiindu-mă de el, întreb:

– Ai făcut vreodată un *boybang*?

– Da.

– Mamă, ce tare!

Eric râde de reacția mea.

– Iubire, eu practic de peste paisprezece ani un tip de sex care, pentru tine, deocamdată, este o noutate. Am făcut multe lucruri și te asigur că nu voi dori să faci niciodată unele dintre ele.

Și, văzând că îl privesc, dorind să aflu mai multe, precizează:

– Sado.

– Ah, nu! Asta nu vreau!

Și auzind râsul lui Eric, întreb:

– Ce părere ai de *gangbanguri*?

Eric mă privește, mă privește, mă privește..., și, când sunt pe punctul de a exploda de nerăbdare, răspunde:

– Prea mulți bărbați între mine și tine. Aș prefera să nu propui așa ceva.

Asta mă face să râd și, înainte de a putea să spun ceva, schimbă subiectul:

– Mi-e sete. Vrei să bei ceva?

Scanned with CamScanner

Îndrăgostită, cu buchetul meu de trandafiri în mână, păşesc, de mână cu el, pe holul enorm şi larg al casei. Brusc, când ajung la bucătărie şi intru, Simona mă priveşte cu un zâmbet, iar eu strig:

– Susto!

Animalul aleargă către mine şi Eric îl opreşte. Nu vrea să mă lovească. Dar animalul este nebun de fericire şi eu şi mai mult. După ce-l îmbrăţişez pe Susto, cu grijă şi după ce-l alint în mii de feluri, îl privesc pe superbul meu bărbat cu ochi albaştri şi, fără să-mi pese că Simona este în faţă, îl îmbrăţişez şi şoptesc în spaniolă:

– Niciun *gangbang*! Eşti cel mai frumos din lume şi îţi jur că m-aş căsători cu tine chiar acum, cu ochii închişi.

Eric zâmbeşte. Este euforic. Mă sărută.

– Tu eşti cea mai frumoasă. Şi când vrei..., ne putem căsători.

Oh, Doamne! Dar ce am spus? L-am cerut în căsătorie? Ce nebună sunt!

Susto sare în jurul nostru şi Eric, oprindu-l, spune, amuzat:

– După cum vezi, i-am pus la gât fularul pe care i l-ai făcut tu. Apropo, este extrem de răguşit.

– Vaaaai, te mănânc, Iceman! exclam râzând şi-l sărut.

Înflăcărată de acel moment, îl mângâi pe Susto, care se tot agită de fericire, când observ că Simona ţine ceva în braţe. Este un căţelul alb.

– Şi superbitatea asta? întreb, în timp ce-l privesc ca o toantă.

Fără a-mi da drumul din îmbrăţişare, ne apropiem de Simona, şi Eric spune:

– Era în aceeaşi cuşcă în care se afla Susto. Se vede că este singurul dintre colegii săi care a supravieţuit şi trebuie să aibă o lună şi jumătate, aşa am înţeles. Susto nu voia să vină cu mine dacă nu-l luam şi pe micuţul ăsta. Trebuia să fi văzut cum l-a luat în gură şi a ieşit din cuşcă atunci când l-am chemat. Mi-a fost apoi imposibil să pun căţeluşul înapoi în cuşcă.

– Sunteţi un om foarte bun, domnule, şopteşte, emoţionată, Simona.

Scanned with CamScanner

– Cel mai bun, încuviințez, fericită.

Și apoi, privindu-l pe Susto, afirm:

– Și tu, un tată excelent.

Auzind comentariile noastre, fericitul meu Iceman zâmbește și spune, privind cățelușul:

– Ceea ce nu știu este rasa lui.

Cu grijă, iau cățelușul în brațe. Este grăsuț și pufos. O frumusețe.

– Este o corcitură.

– O corcitură? Și ce rasă este asta? întreabă Simona.

Eric, care a înțeles ce spun, zâmbește, și eu, cu cățelușul în mână, îi clarific Simonei:

– O corcitură este un câine care are din toate rasele câte puțin, dar nici una în mod special.

Râdem toți trei. Fericită, Simona se duce să-i povestească și lui Norbert. Eu pun cățelușul jos și Eric întreabă, în timp ce-l ține pe Susto ca să nu sară pe mine:

– Îți plac cadourile tale?

Încântată și îndrăgostită, îl sărut și șoptesc:

– Sunt cele mai frumoase cadouri, iubire. Iar tu ești cel mai bun.

Eric este fericit. O văd în privirea lui.

– Deocamdată pot rămâne în garaj până când le facem o căsuță afară.

Îl privesc. Nici el nu crede ce spune!

– Bine..., dar astăzi lasă-i să stea în casă. Este foarte frig.

– În casă?

– Da.

Exact în acel moment, cățelușul, care merge pe jos, face pipi. Ce pipi a mai făcut! Eric mă privește și, cu seriozitate, întreabă:

– În interiorul casei?

Clipesc. Îi fac cu ochiul, și, complice, șoptesc:

– Să știi că tocmai ai mărit familia. Suntem cinci deja.

Neamțul meu închide ochii și înțelege perfect ceea ce am spus și, înainte de a rosti una dintre perlele lui, îl grăbesc:

Scanned with CamScanner

– Hai, Eric, spun, în timp ce iau cățelușul. Să-i facem o surpriză lui Flyn.

– Nu-i va fi frică de Susto?

Neg din cap.

Fără să facem zgomot, ne îndreptăm spre camera lui de joacă. Cu grijă, deschid ușa și las animalul să intre.

– Susto! strigă micuțul și-l îmbrățișează.

Hohotele de râs ale lui Flyn sunt minunate. Colosale! Și câinele se întinde cu burta în sus ca să-i scarpine burtica. Un timp, fericirea micuțului este deplină, până când vede în brațe la mine ceva ce îi atrage atenția. Cu ochii cât cepele, se apropie de mine și întreabă:

– Și ăsta, cine este?

Eric, vesel și, mai ales, surprins de fericire și mai ales, surprins de fericirea pe care o vede la nepotul lui, explică:

– Când am fost să-l iau pe Susto, era cu el în cușcă. Susto nu a vrut să-l lase singur și a venit cu noi.

Băiatul, uimit, îl privește pe unchiul său. Doi câini. Doi! Eu, încântată, las cățelul în mâinile lui.

– Acest micuț va fi super-prietenul și super-animalul tău de companie. Prin urmare, numele trebuie să i-l dai tu.

Flyn îl privește pe unchiul lui și, când vede că acesta aprobă, zâmbește. Îl privește apoi pe cățelușul alb și spune, după ce-mi face cu ochiul:

– Îl cheamă Calamar.

Un enorm val de emoții mă cuprinde când îl aud și zâmbesc. Micuțul își pune degetul mare pe al meu și apoi batem palma. Râdem. Eric mă sărută pe gât și-mi șoptește, văzându-l pe nepotul lui fericit:

– Când vrei, știi acum..., mă căsătoresc cu tine.

Scanned with CamScanner

31

Zilele trec și fața mea își revine și, când doctorul îmi scoate firele din bărbie sub atenta privire a lui Eric, zâmbește văzând opera de artă pe care a făcut-o. Nu se observă nici o urmă, și acest lucru mă face fericită.

După sosirea lui Susto și a lui Calamar, casa s-a umplut de râsete, lătrături și nebunie. În primele zile, Eric protestează. Îl enervează să găsească pipi de la Calamar pe jos, dar, în final cedează. Susto și Calamar îl adoră și el îi adoră pe ei.

Multe zile, dimineața când mă scol, îmi place să mă uit pe fereastră și să-l văd pe Iceman al meu, care-i aruncă un băț lui Susto, pentru ca acesta să alerge după el. Animalul și-a făcut un obicei din asta. Înainte să plece la serviciu, îi aduce un băț la picioare și Eric se joacă și zâmbește. Uneori, la sfârșitul săptămânii, îi conving pe Eric și pe Flyn să se plimbe pe câmpul nins cu animalele. Susto se bucură, iar Eric se joacă cu el, în timp ce Flyn aleargă în jurul nostru cu animăluțul lui. Totul mă emoționează. În special când văd cum Eric se apleacă și-l îmbrățișează pe Susto. Recele și durul meu Iceman se decongelează pe zi ce trece și mă face să mă îndrăgostesc din ce în ce mai mult de el.

L-am însoțit de mai multe ori pe Eric și la terenul de tir sportiv. Tot nu îmi place faza cu armele, dar îmi place să văd cât de bine trage la țintă. Mă simt mândră. Într-una din diminețile în care ne aflăm acolo îmi prezintă niște prieteni și unul dintre ei întreabă dacă sunt spanioloaică. Neg din cap și spun: „Braziliancă!". Imediat, bărbatul spune: „*Samba, caipirinha.*" Încuviințez și râd. Este clar că, în funcție de lo-

Scanned with CamScanner

cul natal, oamenii îți pun o etichetă. Eric mă privește surprins și, în cele din urmă, zâmbește. În seara aceea, când facem dragoste, îmi șoptește, ironic, la ureche:

– Hai, brazilianco, dansează pentru mine!

Flyn a avansat mult în practica lui cu skateboardul și patinele. Copilul este inteligent și învață repede. O facem pe ascuns, când Eric nu este acasă. Dacă ne-ar vedea, ne-ar omorî! Simona zâmbește și Norbert bombăne. Mă avertizează că domnul se va supăra când va afla. Știu că are dreptate, dar nu mai pot opri lecțiile cu micuțul. El și-a schimbat atitudinea față de mine și acum mă caută și-mi cere ajutorul tot timpul.

Uneori, Eric ne observă și știe că între noi trebuie să se fi petrecut ceva care a schimbat atitudinea băiatului. Când întreabă, o pun pe seama sosirii animalelor în casă. El încuviințează, dar știu că nu e convins că așa este. Nu mai întreabă.

În prima zi în care pot ieși pe furiș cu Jürgen să mă descarc cu motocicleta mă distrez de minune. Atâtea zile de inactivitate în casă mă înnebunesc, motiv pentru care sar, derapez și strig cu Jürgen și prietenii lui pe drumurile pentru capre din afara orașului München. Mă gândesc la Eric. Trebuie să-i spun despre asta. Problema este că nu găsesc niciodată momentul potrivit. Situația începe să mă chinuie. Baza relației noastre este încrederea și, de data aceasta, eu greșesc.

Într-o după-amiază, când sunt ocupată cu motocicleta în garaj, sosește Flyn de la școală. Copilul mă caută și, când mă găsește, uimit, se uită la motocicletă. Își amintește de ea. Și, când îi spun că este motocicleta mamei lui și că trebuie să păstreze secretul în fața unchiului, întreabă:

– Știi să o folosești?

– Da, răspund, cu mâinile murdare de unsoare.

– Unchiul Eric se va supăra.

Fraza mă amuză. Toți, absolut toți, știu că Eric se va supăra. Și eu răspund, privindu-l:

Scanned with CamScanner

– Știu, puiule. Dar unchiul Eric, când m-a cunoscut, știa deja că eu practicam motocrosul. Știe și trebuie să înțeleagă că mie îmi place să practic acest sport.

– Știe?

– Da, afirm și zâmbesc când îmi amintesc cum a aflat.

– Și te lasă?

Întrebarea nu mă surprinde și, privindu-l, îl explic:

– Nu trebuie să mă lase unchiul tău. Eu sunt cea care decid dacă vreau sau nu să fac motocros. Noi, adulții, decidem, puiule.

Nu foarte convins, micuțul încuviințează și întreabă din nou:

– Sonia ți-a făcut cadou motocicleta mamei mele?

Îl privesc și, înainte de a răspunde, întreb:

– Te-ar supăra dacă ar fi așa?

Flyn se gândește și, lăsându-mă mască, răspunde:

– Nu. Dar trebuie să-mi promiți că mă vei învăța.

Zâmbesc, izbucnesc în râs și spun, în timp ce el râde:

– Tu ce vrei, să mă omoare unchiul tău?

O oră mai târziu, Eric mă sună. Are o partidă de baschet și vrea să merg cu el la complexul sportiv. Încântată, accept. Îmi pun niște blugi, cizmele mele negre și un tricou Armani. Mă îmbrac, chem un taxi și, când ajung la adresa pe care mi-a dat-o, zâmbesc când văd că mă așteaptă sprijinit de mașina lui.

Eric plătește taxiul și, în timp ce mergem spre vestiare, șoptesc:

– Cum de nu mi-ai spus de meci?

Iubitul meu zâmbește, mă sărută și șoptește:

– Mă crezi sau nu, am uitat. Dacă nu mă suna Andrés la birou, nici nu mi-aș fi adus aminte!

Când ajungem la vestiare, mă sărută.

– Mergi în tribune. Frida este sigur acolo.

Încântată și plină de iubire, mă duc spre teren. Acolo sunt Frida, Lora și Gina. Relația mea cu ele s-a schimbat. Mă acceptă ca prietenă a lui Eric și eu le mulțumesc pentru acest lucru. Când mă vede, Lora, blonda, zâmbește și spune:

Scanned with CamScanner

– A ajuns eroina mea.

Surprinsă, o privesc și continuă:

– Am aflat că ai pedepsit-o pe Betta după cum merita.

O privesc pe Frida cu reproș că i-a povestit și aceasta explică:

– Nu te uita la mine, că nu am fost eu.

Lora zâmbește și, apropriindu-se din nou de mine, îmi spune:

– Mi-a spus tipa care era cu Betta.

Încuviințez, zâmbind.

– Vă rog, să nu afle Eric. Nu mi-ar plăcea să-l supăr din nou.

Sunt toate de acord și, la puțin timp după aceasta, băieții ies pe teren. Cum era de așteptat, al meu mă înnebunește. Mă excită iremediabil să-l văd agil și activ, alergând pe teren. Dar, de data aceasta, în ciuda efortului, pierd meciul cu o diferență de trei puncte.

Când termină, coborâm pe teren și Eric, când mă vede, mă sărută. Este transpirat.

– Mă duc să fac un duș, iubire. Vin imediat.

În sălița în care îi așteptăm de obicei sunt doar eu și Frida. Lora și Gina au plecat. Bârfim, vesele, până când ies Eric și Andrés, iar acesta din urmă spune:

– Schimbare de plan, frumoaso. Ne întoarcem acasă.

Surprinsă, Frida protestează.

– Dar a rămas să ne vedem cu Dexter la hotelul lui.

Andrés dă din cap și spune:

– Voi anula întâlnirea. A apărut ceva ce trebuie să rezolv.

Văd că Frida bombăne.

– Cine este Dexter? întreb.

Frida mă privește și, sub privirea atentă a lui Iceman al meu, răspunde:

– Un prieten cu care ne jucăm când vine la München. Și Eric îl cunoaște, nu-i așa?

Iubitul meu dă din cap că da.

– Este un tip excelent.

Joacă? Sex? Corpul meu se excită și, apropiindu-mă de Eric, întreb:

– De ce nu mergem noi la întâlnirea aia?

Scanned with CamScanner

Mă privește surprins și insist:

– Am chef să mă joc. Hai..., hai să mergem.

Iceman al meu zâmbește și o privește pe Frida; apoi mă privește pe mine și-mi spune:

– Jud, nu știu dacă jocul lui Dexter îți va plăcea.

Uimită, îl privesc și, văzând că nu spune nimic, o întreb pe Frida:

– Îi place sado?

– Și nu, și da, răspunde Andrés și Eric râde.

Frida ridică din umeri.

– Lui Dexter îi place să domine, să se joace cu femeile și să poruncească. Nu este sado ceea ce îi place. Este autoritar, sexy și nesătul. Eu mă simt excelent când ne vedem.

Eric îi face cu mâna unui coleg care pleacă și spune, cuprinzându-mă de talie:

– Hai, să mergem acasă.

Eu îl privesc, îl opresc și insist:

– Eric, vreau să-l cunosc pe Dexter.

Iceman al meu mă privește, mă privește, și iar mă privește și, în cele din urmă, cedează.

– Bine, Jud. Să mergem.

Andrés îl sună și-i spune despre schimbarea de plan. Dexter acceptă încântat.

Printre râsete, ajungem la mașini, ne despărțim și fiecare cuplu merge pe drumul său. Iubitul meu și cu mine ne adâncim în traficul orașului München. Este tăcut. Gânditor. Eu fredonez o melodie de la radio și, brusc, văd că se oprește pe o stradă. Mă privește și întreabă:

– Chiar atât de mult îți dorești să te joci?

Întrebarea lui mă surprinde și răspund:

– Uite..., dacă te deranjează, nu mergem. Am crezut că poate ai chef.

– Ți-am spus că, pentru mine, jocul în materie de sex este un supliment, Jud, și...

Scanned with CamScanner

– Și pentru mine este la fel, iubire, afirm.

Și privindu-l în față, îl lămuresc:

– Tu m-ai învățat că, în aceste cazuri, amândoi trebuie să ne simțim bine. Când tu propui, eu nu am nimic împotrivă. De ce nu poți accepta și tu ceea ce propun eu?

Nu răspunde, mă privește doar. Și, ridicând din umeri, adaug:

– La urma urmei, este un supliment de care ne bucurăm amândoi, nu?

După o tăcere în care Eric respiră adânc, spune cu voce mai dulce:

– Dexter este un băiat bun. Ne cunoaștem de ani de zile și, când vine la München, obișnuim să ne vedem.

– Pentru a vă juca? întreb, sarcastică.

Eric încuviințează.

– Ca să ne jucăm, să luăm cina, să bem ceva sau, pur și simplu, să facem afaceri.

– Te excită că ți-am cerut să ne jucăm cu el?

Neamțul meu își ațintește ochii impresionanți asupra mea și, după ce mă arde, șoptește:

– Mult.

Încuviințez și Eric îmi spune să cobor din mașină. Este un frig de îngheață apele. Mă strâng în geaca mea de puf roșie și încep să pășesc, de mână cu Eric. Mă ține de mână sigur pe el. Mâna lui se potrivește atât de bine cu a mea, încât zâmbesc, încântată. Văd, imediat, că mergem direct la un hotel și citesc NH München Dornach.

Când intrăm, Eric întreabă care este camera domnului Dexter Ramírez. Ne spun numărul și, după ce-l sunăm pentru a ne confirma sosirea, Eric și cu mine intrăm în lift. Am emoții. Chiar atât de special este Dexter? Ținându-mă de talie, Eric zâmbește, mă sărută și șoptește:

– Stai liniștită, totul va fi bine. Îți promit.

Ajungem în fața unei uși întredeschise. Eric bate la ușă și aud o voce în spaniolă:

Scanned with CamScanner

– Intră, Eric.

Vaginul meu începe să se lubrifieze. Eric mă ia de braț și intrăm. Închide ușa și auzim:

– Ies acum.

Intrăm într-o cameră de zi spațioasă și frumoasă. În dreapta este o ușă deschisă în care văd un pat. Eric mă studiază. Știe că privesc totul curioasă. Se apropie de mine și întreabă:

– Excitată?

Îl privesc și încuviințez. Nu pot minți. În acel moment, apare un bărbat de vârsta lui Eric, într-un scaun cu rotile.

– Eric, prietene! Ce mai faci?

Bate palma cu el și apoi bărbatul spune, în timp ce-și plimbă ochii pe corpul meu:

– Și tu trebuie să fii Judith, zeița care l-a înnebunit pe prietenul meu, ca să nu spun că este îndrăgostit, nu-i așa?

Asta mă face să zâmbesc, deși mă surprinde să-l văd în acel scaun.

– Exact, răspund. Și să știi că-mi place că este înnebunit și îndrăgostit de mine.

După ce schimbă o privire amuzantă cu Eric, tipul îmi ia mâna, o sărută și șoptește plin de curtoazie:

– Zeiță, sunt Dexter, un mexican care-ți cade, învins, la picioare.

Vai, mexican! Ca în telenovela *Locura Esmeralda*. Asta mă face să zâmbesc, deși îmi este milă de el în scaunul cu rotile. Este atât de tânăr! Dar, după cinci minute de discuții, sunt conștientă de vitalitatea și energia pozitivă pe care o emană.

– Ce vreți să beți?

Îi spunem și Dexter deschide un minibar și le prepară. Mă observă. Mă privește curios și Eric mă sărută. Când ne dă băuturile, însetată, beau serios din romul meu cu coca-cola.

– Îmi plac cizmele femeii tale.

Surprinsă de comentariu, îmi ating cizmele. Eric zâmbește și-mi spune, după ce mă sărută pe gât:

– Dezbracă-te, iubire.

Scanned with CamScanner

Așa? La rece?

La naiba, ce tare!

Dar, dispusă să continui ce am început și, fără nici un fel de pudoare, o fac. Vreau să mă joc. Eu am cerut asta. Dexter și Eric nu-și iau ochii de la mine, în timp ce mă dezbrac și mă distrez excitându-i. Când sunt complet goală, Dexter spune:

– Vreau să-ți pui din nou cizmele.

Eric mă privește. Îmi aduc aminte ce a spus Frida, că lui îi place să poruncească. Intru în jocul lui, iau cizmele și mi le pun. Goală și cu cizmele negre care-mi ajung până la jumătatea coapselor, mă simt sexy, perversă.

– Mergi până în fundul camerei. Vreau să te văd.

Fac ce îmi cere. În timp ce merg, știu că amândoi îmi privesc posteriorul; îl mișc. Ajung în fundul camerei și mă întorc. Tipul se uită fix la muntele lui Venus.

– Frumos tatuaj. După cum spunem noi în țara mea, *muy padre* („excelent")!

Eric încuviințează. Trage o dușcă din whisky-ul său și răspunde, fără să-și ia ochii de la mine:

– Minunat!

Dexter întinde mâna, o trece pe deasupra tatuajului meu, și, privindu-l pe Eric, spune:

– Du-o în pat, prietene. Abia aștept să mă joc cu femeia ta.

Eric mă ia de mână, se ridică și mă duce în camera alăturată. Mă pune în patru labe pe pat și, după ce-mi desface picioarele, spune, în timp ce se dezbracă:

– Nu te mișca.

Excitant. Toate acestea mi se par excitante.

Mă uit în spate și văd că Dexter se apropie de noi în scaunul lui. Ajunge până la pat. Îmi atinge coapsele, partea din interior a picioarelor și mâinile lui ajung la fesele mele. Le strânge și le dă o palmă. Apoi încă una, încă una și încă una și spune:

– Îmi plac fundurile înroșite.

Scanned with CamScanner

Își trece, apoi, mâna peste despicătura mea și se joacă cu labiile mele umede.

– Așază-te pe pat și privește-mă.

Mă supun.

– Zeiță..., aparatul meu nu funcționează, dar mă excit și mă simt bine atingând, poruncind și privind. Eric știe ce îmi place.

Zâmbesc amândoi.

– Sunt puțin autoritar, dar sper să ne simțim bine toți trei, deși prietenul tău m-a avertizat că gura ta este doar a lui.

– Exact. Doar a lui, încuviințez.

Mexicanul zâmbește și, înainte de a spune ceva, adaug:

– Eric știe ce-ți place, dar eu vreau să știu cum îți plac femeile.

– Fierbinți și sexy.

Și, fără să-și ia ochii de la mine, întreabă:

– Eric, femeia ta este așa?

Iceman al meu își plimbă privirea desfrânată peste mine și încuviințează.

– Da, este.

Siguranța lui mă face să gâfâi și, dispusă să fiu tot ceea ce el afirmă că sunt, îl îndemn:

– Ce vrei de la mine, Dexter?

Tipul se uită la Eric și, după ce acesta încuviințează, spune:

– Vreau să te ating, să te leg, să te sug și să te masturbez. Eu voi dirija jocurile, vă voi cere poziții și mă voi simți bine cu ceea ce faceți. Ești dispusă să faci asta?

– Da.

Dexter ia o pungă care atârnă de scaun și spune, întinzându-mi-o:

– Am niște jucărioare noi pe care vreau să le încerc cu tine.

Deschid punga. Văd o nouă bijuterie anală. De data asta cu cristal roz. Sunt surprinsă și zâmbesc. O fi la modă asta în Germania? Curioasă, deschid o cutiuță în care este un lănțișor, cu un fel de clește la fiecare capăt și, când o închid, văd niște dildo-uri. Unul dintre ele este un ham cu vibrație. Le ating și Dexter explică:

Scanned with CamScanner

– Vreau să le introduc în tine, dacă mă lași, evident.

Eric se împinge în mine și afirmă, cu voce răgușită:

– Te va lăsa, nu-i așa, Jud?

Fac semn că da.

Căldură..., simt multă căldură.

Dexter ia punga, scoate cutiuța pe care am deschis-o eu cu câteva secunde înainte, îmi arată lanțul și șoptește:

– Dă-mi sânii tăi! Le voi pune aceste *clamps*.

Nu știu ce sunt. Mă uit la Eric și el îmi spune, după ce le atinge:

– Stai liniștită, nu dor. Cleștișorii ăștia sunt blânzi.

Îmi apropii sânii de Dexter și mi se face pielea de găină când îmi prinde sfârcurile în clești. Sânii mei sunt acum uniți de un lănțișor și, când trage de el, sfârcurile mele se lungesc și eu gâfâi, simțind o furnicătură excitantă.

Dexter zâmbește. Se simte bine și, fără să-și ia ochii închiși la culoare de la mine, șoptește:

– Vreau să te văd legată de pat pentru a te masturba, apoi vreau să văd cum te penetrează Eric.

Gâfâi și, dispusă să fac toate acestea, mă ridic, scot funiile care sunt în pungă și, oferindu-i-le iubitului meu, șoptesc:

– Leagă-mă.

Eric mă privește, ia funiile și-mi șoptește:

– Ești sigură?

Îl privesc în ochi și, complet excitată de ce se întâmplă, încuviințez:

– Da.

Mă întind pe pat. Când mă întind, sfârcurile mi se întăresc. Eric îmi leagă mâinile și leagă funia la capul patului. Îmi leagă, apoi, o gleznă într-o parte a patului și pe cealaltă, în cealaltă parte. Am picioarele complet desfăcute și sunt imobilizată pentru ei.

Cu îndemânare, Dexter trece de pe scaun pe pat și mă privește. Trage de lănțișorul de pe sfârcurile mele și eu gem.

– Eric..., ai o femeie foarte fierbinte.

– Știu, încuviințează, în timp ce mă privește.

Scanned with CamScanner

Vaginul meu se lubrifiază și Dexter adaugă:

– Îți place sado, zeiță?

Eric zâmbește și eu răspund:

– Nu.

Dexter dă din cap că a înțeles și întreabă, din nou:

– Te excită să-ți folosim corpul în căutarea propriei noastre plăceri?

– Da, răspund.

Trage, din nou, de lănțișor și sfârcurile mele se întăresc ca niciodată. Gâfâi, strig și întreabă din nou:

– Te excită ce fac?

– Da.

Trece unul dintre dildo-uri peste vaginul meu umed.

– Vrei să te utilizez, să te folosesc și să mă bucur de tine?

Cu ochii plini de viciul acestui moment, îl privesc pe Eric. Privirea lui spune totul. Se simte bine. Și cu o voce senzuală, șoptesc:

– Utilizează-mă, folosește-mă și bucură-te de mine.

Din gura lui Eric iese un geamăt. A înnebunit când a auzit ce am spus. Ia lănțișorul care-mi conectează sânii și trage de el. Eu gâfâi și mă sărută. Îmi introduce limba până la capăt în gură, în timp ce sfârcurile mele simt furnicături de fiecare dată când trage de ele.

Încântat de ce vede, mexicanul îmi mângâie partea interioară a coapselor cu mâinile lui fine. Eric nu mă mai sărută și ne observă. Întrebările lui m-au excitat și văd că se apropie de gura mea și spune:

– Deschide-o.

Fac ce-mi cere și îmi introduce dildo-ul albastru în gură.

– Suge-l, îmi cere.

Preț de câteva minute, Dexter se bucură de modul în care îl ling, până când mi-l scoate din gură.

– Eric..., acum vreau să ți-o sugă ție.

Încântat, neamțul meu își îndreaptă penisul spre gura mea. Mi-l introduce și eu îl sug, îl degust. Îl las să mi-o dea în gură și aud din nou:

– Stop!

Scanned with CamScanner

Sunt dezolată. Iceman își scoate minunata erecție din gura mea. Dexter înmoaie vârful dildo-ului în mult lubrifiant și spune, în timp ce-l introduce în despicătura mea umedă:

– Acum pe aici.

Eric se așază de cealaltă parte a patului, îmi deschide vaginul cu degetele pentru a le facilita accesul și Dexter îl introduce lent.

– Îți place asta? întreabă Dexter.

Gâfâi, mă mișc și încuviințez, în timp ce Eric, iubitul meu, mă privește și știu că mă oferă.

– Ce atmosferă excelentă! șoptește mexicanul.

Timp de câteva secunde, acel străin mișcă dildo-ul în interiorul meu. Îl bagă..., îl scoate..., îl rotește..., trage de lănțișorul de pe sfârcurile mele și eu gâfâi. Închid ochii și trăiesc, din plin, momentul. Corpul meu legat se resimte. Se mișcă și strig. Excitată pentru că sunt legată, deschid ochii și-l privesc pe iubitul meu. Zâmbește și se atinge. Penisul lui este tare. Pregătit pentru a se juca.

– Îmi place mirosul tău a sex, șoptește Dexter, și-mi introduce dildo-ul astfel încât strig din nou și mă arcuiesc. Așa..., hai, zeiță, dă-ți drumul pentru mine!

Dildo-ul intră și iese din mine, smulgându-mi gemete necontrolate și, când vaginul meu tremură și suge dildo-ul, Dexter îl scoate. Eric intră între picioarele mele, mă penetrează cu penisul lui erect și strig de plăcere.

Dexter se așază înapoi în scaunul său. Trage de lanțul de pe sfârcurile mele și mă mișc cum pot. Sunt legată de picioare și de mâini și nu pot decât să gâfâi și să primesc penetrările iubitului meu, în timp ce Dexter îmi scoate cele două *clamps* de pe sfârcurile mele dureroase și șoptește:

– Ridică-ți șoldurile, zeiță... Hai..., primește-l. Da..., așa.

Fac ce îmi cere. Mă bucur de penetrări, când îl aud că șoptește printre dinți:

– Eric, prietene. Tare..., dă-i tare!

Scanned with CamScanner

Eric mă sărută. Îmi devorează gura și, adâncindu-se în mine cu putere, mă face să strig. Dexter cere. Poruncește. Noi îi dăm. Ne bucurăm de acel moment și, când nu mai putem, ne dăm drumul.

Cu respirațiile întrerupte, Eric îmi dezleagă mâinile, și simt că Dexter îmi dezleagă picioarele. Eric mă îmbrățișează și zâmbește. Eu fac la fel, când al treilea șoptește:

– Zeiță, ești super-fierbinte. Sunt sigur că mă vei face să mă simt foarte bine. Vino. Ridică-te.

Fac ce îmi cere. Dexter mă apucă de fund, mă strânge și-și apropie gura de muntele lui Venus din care-mi curg șiroaie. Îl mușcă. Ochii lui privesc tatuajul meu și zâmbește. Eric se ridică, vine în spatele meu și, cu degetele, mă desface pentru prietenul său. Doamne, totul este atât de fierbinte!

Dexter își trece limba prin interiorul labiilor interne și-mi cere să mă mișc pe gura lui. O fac. Mă urc pe umerii lui pentru a-i oferi mai mult acces, în timp ce Eric mă ține de spate. Șoldurile mele se mișcă înainte și înapoi, în timp ce Dexter, cu intensitate, mă apasă pe gura lui și-mi strânge fesele, înroșindu-le. Îi plac roșii, și cu mă las.

Timp de câteva minute, în tăcere, sunt a lor. Nu ascultăm muzică. Se aud doar corpurile noastre, gâfâielile noastre și sunetul pe care-l face Dexter când mă linge atât de bine. Înnebunit de ce vede, Eric îmi atinge sfârcurile, în timp ce Dexter se delectează cu clitorisul meu, iar eu șoptesc, satisfăcută:

– Da..., așa..., așa.

Sexy... Totul este atât de sexy.

Gâfâielile mele se întețesc. Îmi voi da drumul din nou, dar atunci Dexter se oprește și, după ce îmi sărută muntele lui Venus, mă dă jos de pe umeri și șoptește, în timp ce împinge scaunul cu rotile în spate.

– Încă nu, zeiță..., încă nu.

Sunt înfierbântată. Foarte înfierbântată. Eric se așază pe pat și, după ce mă sărută pe gât, spune, preluând controlul situației:

Scanned with CamScanner

– Sprijină-te de mine și desfă-ți picioarele ca atunci când te ofer unui alt bărbat.

Stomacul mi se strânge. Sunt înfierbântată, foarte udă, transpirată și vreau să-mi dau drumul. Imediat ce stau în poziția dorită de el, își sprijină bărbia de umărul meu drept, îmi atinge unul dintre sfârcuri cu degetul mare și întreabă, sub atenta privire a lui Dexter:

– Îți place să fii jucăria noastră?

Răspunsul meu este clar și categoric, chiar dacă am doar un firicel de voce.

– Da.

Râsul lui Eric în ureche mă excită, mai ales când spune, după ce-mi sărută umărul:

– Data viitoare te voi penetra cu un alt bărbat, sau poate doi, ce zici?

Îl privesc fix pe Dexter. Zâmbește. Respir precipitat, dar răspund, excitată:

– Cred că este o idee bună. Doresc asta.

Eric încuviințează și, expunându-mă total în fața prietenului său, șoptește:

– Când vom fi cu ei, îți voi desface picioarele așa...

Face cu picioarele mele ceea ce spune și eu gâfâi, în timp ce Dexter ne privește excitat.

– Te voi oferi. Îi voi invita să te savureze. Ei vor lua de la tine ceea ce eu îi las să ia și tu te vei supune.

Încuviințez.

– Când orgasmele tale mă vor satisface, te voi penetra în timp ce ei se vor uita și, după ce termin, voi porunci ca ei să te penetreze. Te vor penetra, te vor poseda, iar tu vei striga de plăcere. Vrei să te joci așa, Jud?

Vreau să răspund, dar nu pot. Un nod în gât abia dacă lasă să-mi iasă cuvintele și-l aud că repetă:

– Vrei sau nu să te joci așa?

– Da, reușesc să răspund.

Scanned with CamScanner

Un zumzăit îmi face pielea de găină. Eric are în mâini vibratorul sub formă de ruj pe care-l ţin în poşetă. Când l-a şi luat? Apoi, îmi arată bijuteria anală cu cristal roz şi lubrifiantul şi şopteşte:

– Acum te vei duce până la Dexter, spune, dându-mi bijuteria şi lubrifiantul. Şi-i vei cere să-ţi introducă bijuteria în fundulețul tău frumos şi te vei întoarce aici.

Iau ce îmi dă şi, excitată, fac ce îmi cere. Goală, doar încălţată cu cizmele, păşesc către îmbujoratul Dexter. Îi dau bijuteria şi lubrifiantul. Uimit, văd că se uită la muntele lui Venus. Îl excită tatuajul meu.

– Vreau să-l ating. Se vede atât de frumos...

Mă apropii de el şi simt cum îşi trece mâna peste muntele lui Venus, devorându-l din priviri. După ce o face, mă întorc cu spatele, îmi pun fundul ridicat în faţa lui şi, fără să vorbesc, aud cum desface lubrifiantul, apoi, câteva secunde mai târziu simt o presiune în anus, până ce-mi introduce jucăria anală.

– Superb, îl aud şoptind.

Când mă ridic, Dexter mă ţine de şolduri şi spune, în timp ce mişcă bijuteria în interiorul meu:

– Tatuajul tău mă va face să cer mii de lucruri, zeiţă, să nu uiţi asta.

Revin la Eric. Mă aşază pe el şi Dexter şopteşte cu voce răguşită:

– Oferă-mi-o, Eric.

Iceman îşi trece braţele pe sub picioarele mele şi le desface. Vaginul meu umed rămâne deschis şi palpită în faţa lui Dexter. El respiră greu şi nu-şi ia ochii de la mine. Oferta mea îl înnebuneşte.

Şi eu respir greu. Sunt foarte excitată. Exaltată. Mai am foarte puţin până la orgasm. Gâfâi şi-mi mişc şoldurile căutând ceva, pe cineva şi, în cele din urmă, degetul meu trece peste sexul meu foarte umed. Fără nici o pudoare, chiar eu îl introduc în vagin, în timp ce Eric mă îndeamnă să continui jocul şi ştiu că Dexter se simte bine. Văd asta pe faţa lui. Desfăcută şi expusă cum vrea el, simt că-mi scoate degetul pentru a introduce unul dintre dildo-uri.

Scanned with CamScanner

Excitată, strig, în timp ce Dexter introduce și scoate repede acel obiect din interiorul meu. Dar eu vreau mai mult. Am nevoie de mai mult și, când, în afara dildo-ului pune și vibratorul pe clitorisul meu umflat, ca un maestru, mă face să strig. Cu dexteritate, în timp ce Eric mă ține de picioare, Dexter îndepărtează și apropie vibratorul de punctul precis al plăcerii mele și, ca și cum ar fi lovituri de bici, mă zbat, gâfâi și-l ascult că spune:

– Zeiță..., dă-ți drumul, acum, pentru noi.

– Da..., strig, înnebunită.

Cu degetul îmi atinge clitorisul umflat și strig. Sunt udă, extraordinar de udă și, surprinzându-l, îi cer:

– Dexter..., suge-mă, te rog.

Rugămintea mea îl activează. Eric înaintează pentru a facilita acțiunea prietenului său, care, câteva clipe mai târziu, își pune gura pe umiditatea mea. Înnebunită, mă așez, din nou, pe gura lui. Dexter suge, linge, înconjură și-mi stimulează vulva până ajunge la clitoris. Cum îl atinge, cum gâfâi. Cum trage de el cu buzele, cum gem. Mă înnebunește și, când îmi dau drumul în gura lui, șoptește:

– Ești delicioasă.

Epuizată, zâmbesc când Eric mă apucă puternic, mă pune în patru labe pe pat și, brusc și fără să spună o vorbă, mă penetrează.

Excitat de ce a văzut, înnebunit, intră în mine, în timp ce eu mă deschid și-l primesc bucuroasă. O dată, de două, de trei..., de mii de ori intră adânc, în timp ce mă ține de mijloc și, pe la spate, mă penetrează fără milă. O palmă, două, trei. Strig. Mă ia de păr, trage de el în spate și spune:

– Cambrează-te!

Fac ce îmi cere.

– Mai mult, îmi cere în ureche.

Mă simt ca o iapă la montă, în timp ce Eric mă penetrează neîncetat, sub privirea atentă a lui Dexter. Brusc, Eric îmi scoate bijuteria din anus și mă penetrează el. Cad pe pat și gâfâi, prinzându-mă de cearșaf. Fără lubrifiant este greu..., doare...,

Scanned with CamScanner

dar această durere îmi place. Mă incită să cer mai mult. Eric se împinge în mine, îmi dă o altă palmă și cere:

– Mișcă-te, Jud... Mișcă-te.

Mă mișc. Penetrările lui sunt devastatoare. Atățătoare. Sexuale. Mă înfig neîncetat în el, până când Eric mă prinde de talie și mă penetrează dur, încât mă face să țip, în timp ce un orgasm devastator ne înnebunește pe amândoi.

Epuizați de ceea ce tocmai am făcut, Dexter ne observă din scaunul lui. Se simte bine. Îi place ceea ce vede. Eric propune să facem un duș și, când suntem singuri, întreabă, drăgăstos:

– Ești bine, micuțo?

– Da.

Îmi place la nebunie când își face griji pentru mine imediat ce rămânem singuri. Apa alunecă pe corpurile noastre și râdem. Îl întreb pe Eric de ce Dexter este în scaunul cu rotile și-mi spune că a fost din cauza unui accident cu parapanta. Acest lucru mă întristează. Este atât de tânăr... Dar Eric, autoritar, mă sărută. Nu vrea să vorbească de asta și mă face să mă întorc la realitate când îmi introduce, din nou, bijuteria în posterior. Când ieșim din baie, Dexter este tot unde l-am lăsat, cu vibratorul în mână. Îl miroase și, când mă vede, spune:

– Îmi place la nebunie mirosul de sex.

Ochii lui îmi arată cât de mult mă dorește și, fără să mă gândesc, îmi apropii fața de a lui și șoptesc, amintindu-mi de un cuvânt din *Locura Esmeralda*.

– Acum mă vei penetra tu, Dexter.

Eric mă privește, surprins. Dexter mă privește, cu gura căscată. Despre ce vorbesc?

Nici unul dintre ei nu înțelege ce spun. Lui Dexter nu-i funcționează aparatul. Cum o va face? După ce-i explic lui Eric ce am de gând, zâmbește. Cu ajutorul lui, îl așezăm pe Dexter pe un scaun fără brațe și-i legăm unul dintre penisurile vibratoare cu ham în talie. Amuzat, Dexter privește penisul erect din fața lui și glumește.

Scanned with CamScanner

– Doamne, de când nu m-am mai văzut așa!

Fără alte cuvinte, îl sărut pe Eric. Fundul meu este la nivelul lui Dexter și Eric îmi desface fesele și-l incită, pentru a-mi mișca bijuteria anală. O face. Dexter intră în joc și-mi ciupește fundul pentru a mi-l înroși. Eric mă sărută și îmi șoptește:

– Mă înnebunești, iubire.

Zâmbesc. Eric zâmbește. Îl privește pe prietenul meu și-i cere:

– Dexter, oferă-mi-o pe femeia mea.

Bărbatul mă ia de mână, mă așază pe el și îmi desface picioarele. Îmi atinge bijuteria cu mâna și șoptește:

– Zeiță..., ești fierbinte. Îmi place oferta ta.

Zâmbesc și, când gura lui Eric îmi atinge vaginul, mă contract. Dexter mă ține și eu mă mișc, în timp ce gâfâi și strig datorită minunatelor lucruri pe care mi le face iubitul meu. Dar, dispusă să-i înfierbânt și mai mult pe amândoi, șoptesc:

– Da... Așa... Continuă... Continuă... Mai mult... Oh, da!... Îmi place... Da...Da.

Eric îmi atinge clitorisul cu limba în repetate rânduri. Îl înconjură, îl prinde cu buzele și trage de el, în timp ce Dexter mă oferă și-mi atinge sânii. Cu vârful degetelor îi întărește, îi ciupește.

Iceman se ocupă de vaginul meu și-mi smulge multe gemete de plăcere nebună. Respirația lui Dexter se accelerează uneori și, când Eric mă ia în brațe și mă penetrează, gâfâim toți trei. Iubitul meu mă sprijină de perete pentru a mă penetra neîncetat cu putere, până când ne dăm drumul amândoi. Satisfăcută și extraordinar de excitată, îl privesc pe Dexter, care este înfierbântat. Și, apropiindu-mă de el, murmur:

– Acum tu.

Îl încalec și-mi introduc penisul cu ham. Îi dau telecomanda și penisul vibrează. Zâmbesc. Dexter zâmbește. Ca o zeiță a cinematografului porno, mă mișc neîncetat, căutând plăcerea proprie, în timp ce mă frec de el și sânii mei sar și-l incită în apropierea gurii lui. Dexter mă ține de talie și începe să danseze în același ritm ca

Scanned with CamScanner

şi mine. Cu putere mă penetrează de mii de ori cu hamul, iar eu ţip de plăcere, înnebunită de duritatea mişcărilor.

Atent la ce facem, Eric este lângă noi. Nu spune nimic. Doar ne observă, în timp ce Dexter mă apucă şi mă penetrează, din nou, cu putere. Dornică şi excitată, strig:

– Aşa... la-mă aşa... Oh, da!

Vaginul meu este complet deschis în jurul hamului şi gâfâi, privindu-l în ochi.

– Hai, Dexter, arată-mi cât mă doreşti.

Cuvintele mele îl însufleţesc. Dorinţa îi creşte şi simt că i se întunecă mintea. Înfierbântat, Dexter mă penetrează cu hamul. Se simte bine. Văd asta în ochii lui.

– Nu te opri... Continuă! strig.

Dexter nu s-ar fi putut opri nici dacă ar fi vrut şi, când mă penetrează pentru ultima dată cu hamul şi scoate un sunet de satisfacţie, ştiu că mi-am atins obiectivul. Dexter s-a simţit la fel de bine ca Eric şi ca mine.

Scanned with CamScanner

32

Într-o după-amiază în care Flyn și cu mine patinăm în garaj ținându-ne de mână, ușa mecanică se deschide brusc. Eric s-a întors mai devreme. Rămânem amândoi paralizați.

Ne-a prins. Să vezi ce o să ne certe acum!

Reacționez rapid, îl trag pe băiat și ieșim din garaj. Dar Eric este în urma noastră și nu știu ce să fac. Nu avem timp să ne scoatem patinele sau să ajungem undeva.

Ca nebuna, deschid ușa care duce la piscina acoperită. Flyn mă privește și eu întreb:

– Ceartă sau piscină?

Nu este cazul să ne mai gândim. Îmbrăcați și cu patinele în picioare, ne aruncăm în piscină. Când scoatem capetele din apă, ușa se deschide și Eric ne privește. Disimulând, ne ținem de marginea piscinei. Picioarele noastre cu patine nu se văd din apă.

Uimit, Eric se apropie de noi și întreabă:

– Dar de când se aruncă lumea în piscină îmbrăcată?

Flyn și cu mine ne privim, râdem și răspund:

– A fost un pariu. Am jucat la PlayStation și cel care a pierdut trebuia să facă asta.

– Păi, și de ce sunteți amândoi în apă? insistă Eric, amuzat.

– Pentru că Jud m-a păcălit, se plânge Flyn. Și cum eu am câștigat, când s-a aruncat ea, m-a aruncat și pe mine.

Eric râde. Îi place la nebunie să vadă cât de bine mă înțeleg cu nepotul lui în ultima vreme. Dulce, îl las să mă sărute fără să-mi vadă picioarele. Îl sărut pe buze.

– Cum este apa? întreabă.

– Excelentă! spunem la unison Flyn și cu mine.

Scanned with CamScanner

Încântat, atinge capul ud al nepotului său și, înainte de a ieși pe ușă, spune:

– Puneți-vă costumele de baie, dacă vreți să mai stați în apă.

– Hai, iubire. Vino și tu!

Iceman mă privește și, înainte de a dispărea pe ușă, răspunde cu privirea obosită:

– Am ceva de făcut, Jud.

Când Eric închide ușa, ne așezăm pe marginea piscinei. Ne scoatem repede patinele și le ascundem într-un dulap din fundul camerei.

– Am scăpat ca prin urechile acului, șoptesc, udă leoarcă.

Micuțul râde, eu la fel, și fără să mai spunem ceva, ne aruncăm din nou în piscină. Când ieșim o oră mai târziu din piscină, Flyn se prinde de talia mea.

– Nu vreau să pleci niciodată, îmi promiți?

Emoționată de afecțiunea pe care mi-o arată copilul, îl sărut pe cap.

– Promit.

În după-amiaza aceea, Flyn merge la Sonia. Din câte spune, are ceva de făcut. Secretul lui mă distrează. Eric este serios. Nu este supărat, dar expresia feței lui îmi demonstrează că are ceva. Încerc să vorbesc cu el și, în cele din urmă, reușesc să aflu că-l doare capul. Asta mă alarmează. Ochii lui! Fără să spună nimic, se duce să se odihnească în camera noastră. Nu-l urmez. Vrea să fie singur.

La șase după-amiaza. Susto, plictisit pentru că Flyn l-a luat pe Calamar, îmi cere în felul lui să mergem să ne plimbăm. Eric a ieșit deja din camera noastră și este în birou. Arată mai bine. Zâmbește. Asta mă liniștește. Încerc să-l fac să mă însoțească, să ia și el aer, dar refuză. Renunț, în cele din urmă.

Îmbrăcată cu geaca mea roșie cu puf, căciulă, mănuși și fular, ies din casă. Nu este frig. Susto aleargă și eu îl urmez. Când trecem de gardul negru, încep să arunc cu bulgări în el. Amuzat, câinele aleargă și se învârte în jurul meu.

Scanned with CamScanner

O bună bucată de vreme, ne plimbăm pe șosea. Complexul rezidențial în care locuim este enorm și decid să mă bucur de după-amiază și să mă plimb, deși s-a întunecat deja. Dintr-odată, văd o mașină oprită în șanț. Curioasă, mă apropii. Un bărbat în costum, în jur de patruzeci de ani, vorbește la telefon, încruntat.

– Aștept mașina de tractare de mai bine de o oră. Trimite-ți-o odată!

Spunând asta, închide și mă privește. Eu zâmbesc și întreb:

– Probleme?

Bărbatul în costum încuviințează și, fără prea mult chef de vorbă, răspunde:

– Farurile mașinii.

Curioasă, mă uit la mașină. Un Mercedes.

– Pot să mă uit puțin la mașina dvs.?

– Dumneavoastră?

Acel „dumneavoastră?" însoțit de zâmbetul de superioritate nu-mi place, dar oftez, îl privesc și răspund:

– Da, eu.

Și, văzând că nu se mișcă, insist.

– Nu aveți nimic de pierdut, nu credeți?

Uimit, este de acord. Susto stă lângă mine. Îi cer să deschidă capota și o face din mașină. Odată deschisă, iau tija și o asigur ca să nu se închidă. Tata mi-a spus întotdeauna că primul lucru la care trebuie să mă uit când nu merg farurile sunt siguranțele. Caut din ochi cutia de siguranțe la acest model de mașină și, când o găsesc, o deschid. Mă uit la câteva dintre ele și văd care este problema.

– S-a ars o siguranță.

Tipul mă privește ca și când i-aș face teoria calamarului marinat.

– Vedeți asta? spun, arătându-i siguranța albastră.

Bărbatul dă din cap că da.

– Dacă vă uitați bine, veți vedea că este arsă. Stați liniștit, farul mașinii dumneavoastră este în regulă. Nu trebuie decât să schimbați siguranța ca să funcționeze din nou becul mașinii.

Scanned with CamScanner

– Incredibil, încuviințează tipul, privindu-mă.

Oh, Doamne, ce-mi mai place să las bărbații cu gura căscată cu lucruri de genul ăsta! Mulțumesc, tată! Cât de recunoscătoare îi sunt tatălui meu pentru că m-a învățat să fiu mai mult decât o simplă prințesă!

Îndepărtându-mă de el, pentru că s-a apropiat mai mult decât este cazul, întreb:

– Aveți siguranțe?

Îmi dau, din nou, seama că nu are habar de ce-l întreb și, amuzată, insist:

– Știți unde este trusa cu scule a mașinii?

Frumosul în costum deschide ușa din spate a vehiculului și-mi dă ceea ce cer. Sub privirea lui atentă, caut siguranța cu amperajul care-mi trebuie și, după ce o găsesc, o introduc unde trebuie și, câteva secunde mai târziu, farurile mașinii funcționează din nou.

Fața tipului nu poate fi descrisă. L-am lăsat mască. Faptul că o necunoscută, o femeie, s-a apropiat de el și i-a reparat mașina într-o clipă l-a lăsat mască. Și, apropiindu-se de mine, spune:

– Mulțumesc mult, domnișoară.

– Pentru puțin, zâmbesc eu.

Mă privește cu ochii săi deschiși la culoare și, întinzându-mi mâna, spune:

– Numele meu este Leonard Guzzle, al dumneavoastră?

Îi dau mâna și răspund:

– Judith. Judith Flores.

– Spanioloaică?

– Da, zâmbesc, încântată.

– Îmi plac spaniolii, vinurile lor și omletele cu cartofi.

Încuviințez și suspin. Cel puțin, ăsta nu a spus *„olé!"*.

– Pot să vă tutuiesc?

– Bineînțeles, Leonard.

Preț de câteva secunde, simt că-mi studiază fața cu ochii săi deschiși la culoare, până când mă întreabă:

Scanned with CamScanner

– Te pot invita să bei ceva. După ce ai făcut pentru mine, măcar atât să fac și eu în semn de mulțumire.

Vai, flirtează cu mine?

Dar, dispusă să tai acest lucru chiar din rădăcină, zâmbesc și răspund:

– Mulțumesc, dar nu. Mă grăbesc.

– Te pot conduce unde dorești? insistă.

În acel moment, Susto latră și aleargă către o mașină care se apropie de noi. Este Eric. Privirea lui și a mea se întâlnesc și, wow!, este serios. Oprește mașina, coboară și, apropiindu-se de mine, șoptește, după ce mă sărută și mă cuprinde de talie.

– Eram îngrijorat. Ai întârziat prea mult.

Îl privește apoi pe bărbatul care ne observă și spune, întinzându-i mâna:

– Bună, Leo! Ce mai faci?

Aoleu, se cunosc!

Surprins de prezența lui Eric, tipul ne privește și iubitul meu adaugă:

– Văd că ai cunoscut-o pe prietena mea.

O tăcere tensionată se instalează și eu nu înțeleg nimic, până când Leonard, revenindu-și în urma întâlnirii cu Eric, încuviințează și face un pas în spate.

– Nu știam că Judith este prietena ta.

Dau, amândoi, din cap și Leonard continuă:

– Dar vreau să știi că ea singurică tocmai mi-a reparat mașina.

– Ei, na..., ți-am schimbat doar o siguranță.

Leonard zâmbește și șoptește, în timp ce-mi atinge cu degetul lui rece vârful nasului:

– Ai știut să faci ceva ce eu nu știam, și asta, tinerico, m-a surprins.

Tensiune. Eric nu zâmbește.

– Ce face mama ta? întreabă tipul.

– Bine.

– Și micul Flyn?

Scanned with CamScanner

– Perfect, răspunde Eric, sec.

Ce se întâmplă? Ce au? Nu înțeleg nimic. În cele din urmă, ne luăm rămas-bun. Leonard își pornește Mercedesul, aprinde luminile și pleacă. Eric, Susto și cu mine urcăm în mașină. Pornește motorul, dar, fără să plece de pe loc, întreabă:

– Ce făceai singură cu Leo?

– Nimic.

– Cum adică nimic?

– Hai, hai..., nu avea faruri la mașină și i-am schimbat o siguranță. Doar asta am făcut, nu te supăra.

– Și de ce ai făcut asta, mă rog?

Uimită de această întrebare absurdă, șoptesc:

– Păi, Eric..., pentru că așa mi-a venit. Așa m-a educat tata. Apropo, de unde îl cunoști?

Eric mă privește.

– Imbecilul ăla, a cărui mașină ai reparat-o tu, este Leo, care era prietenul lui Hannah când s-a întâmplat totul și care l-a părăsit pe Flyn fără să se gândească la copil.

Simt că se rupe pielea pe mine!

Idiotul ăla este tipul care nu a mai vrut să știe nimic de Flyn când Hannah a murit? Dacă știam, îl lăsam să-i schimbe siguranța mă-sa.

Ochii lui Eric aruncă foc. Este foarte supărat. Cu frustrarea amintirilor care-i vin în minte, lovește în volan cu ambele mâini.

– Părea că te simțeai foarte bine cu el.

Nu vreau să mă cert și, încercând să mențin controlul, șoptesc:

– Iubitule, eu nu știam cine era tipul ăla. Am fost doar simpatică și...

– Ia să nu mai fii, mă întrerupe. Când vei înțelege, oare, că aici, dacă ești *simpatică*, bărbații cred că îi agăți.

Asta mă face să zâmbesc. Nemții sunt speciali în multe privințe, și aceasta este una dintre ele.

– Ești gelos?

Scanned with CamScanner

Eric nu răspunde. Mă privește cu ochii lui mari, care mă înnebunesc. În final, șuieră:

– Am de ce?

Neg din cap, în timp ce apăs pe butonul CD-ului din mașină și mă surprinde să văd că Eric îmi ascultă muzica. În timp ce el protestează și eu zâmbesc, Luis Miguel cântă:

Tanto tiempo disfrutamos de este amor, nuestras almas se acercaron tanto así,

que yo guardo tu sabor, pero tú llevas también, sabor a mí.[14]

Oh, Doamne, ce bolero romantic!

Mă uit la Eric. Fruntea lui încruntată mă face să suspin și, fără să-l las să-și continue reproșurile, întreb:

– Ți-a mai trecut durerea de cap?

– Da.

Trebuie să fac ceva. Trebuie să-l relaxez și să-l fac să zâmbească. De aceea spun:

– Ieși din mașină.

Surprins, mă privește și întreabă:

– Poftim?

Deschid portiera mașinii și repet:

– Ieși din mașină.

– De ce?

– Ieși din mașină și vei afla, insist.

Când o face, trântește portiera. Ca de obicei. Înainte de a ieși, dau muzica la maximum și las portiera deschisă. Iese și Susto. Apoi, pășesc către morocănosul meu preferat și, îmbrățișându-l, îi spun în fața supărată:

– Dansează cu mine.

– Ceeee?!

[14] „Atâta timp ne-am bucurat de această dragoste, sufletele noastre s-au apropiat atât de mult,/ încât eu păstrez gustul tău, dar și tu ai gustul meu" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

– Dansează cu mine, insist.

– Aici?

– Da.

– În mijlocul străzii?

– Da... Şi acum, că ninge.. nu ţi se pare că este romantic şi minunat?

Eric injură. Zâmbesc. Dă să se întoarcă, dar trăgându-l brusc de braţ, îi cer, după ce-i dau o palmă peste fese:

– Dansează cu mine!

Duelul titanilor. Germania contra Spania. În cele din urmă, când strâmb din nas şi zâmbesc, cedează.

Bravo, forţa spaniolă!

Mă îmbrăţişează. Este un moment magic. O clipă irepetabilă. Dansează cu mine. Se relaxează. Închid ochii în braţele iubitului meu, în timp ce vocea lui Luis Miguel spune:

Pasarán más de mil años, muchos más.
Yo no sé si tendrá amor la eternidad,
Pero allá, tal como aquí, en la boca llevarás sabor a mí.[15]

– Are farmec când eşti gelos, iubire, dar nu ai de ce. Pentru mine, tu eşti unic şi irepetabil, şoptesc fără să-l privesc, în braţele lui.

Observ că zâmbeşte. Zâmbesc şi eu. Dansăm în tăcere şi, când melodia se termină, îl privesc şi întreb:

– Mai liniştit?

Nu răspunde. Doar mă priveşte şi adaug, în timp ce mă strâmb la el:

– Te iubesc, Iceman.

Eric mă sărută. Îmi devorează buzele şi-mi şopteşte:

– Eu chiar te iubesc, bubulino.

15 „Vor trece mai mult de o mie de ani, mult mai mulţi./Eu nu ştiu dacă eternitatea conţine dragoste./Dar acolo, ca şi aici, în gură vei avea gustul meu" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

33

Vine ziua mea, 4 martie. Douăzeci și șase de ani. Vorbesc cu familia mea și mă felicită, toți, cu bucurie. Îmi este dor de ei. Vreau să-i văd, să-i strâng în brațe și promit să mă duc în curând să le fac o vizită. Sonia, mama lui Eric, organizează o cină acasă la ea de ziua mea. I-a invitat pe Frida, Andrés și pe prietenii pe care îi cunoaște. Sunt fericită.

Flyn mi-a făcut cadou un pandantiv foarte frumos, de cristal, pe care-l port cu mândrie. Faptul că micuțul a căutat și mi-a dat acest cadou a fost ceva special. Foarte special. Eric mi-a făcut cadou o superbă brățară din aur alb. Pe ea este gravat numele lui și al meu și mă emoționează. Este minunată. Dar cadoul care-mi face pielea de găină este când iubitul meu îmi spune să-mi scot inelul pe care mi l-a făcut cadou și mă obligă să citesc ce scrie în interior: „Cere-mi ce vrei, acum și oricând."

– Dar când ai scris asta? întreb uimită.

Eric râde. Este fericit.

– Într-o noapte, în timp ce dormeai. Ți l-am scos. Norbert l-a dus la un bijutier prieten și când l-a adus după câteva ore, ți l-am pus la loc. Știam că nu ți-l vei scoate și nu vei vedea.

Îl îmbrățișez. Genul acesta de surprize sunt cele care-mi plac cel mai mult, cele la care nu mă aștept, mai ales când mă sărută și cu voce răgușită îmi șoptește:

– Nu uita, micuțo, acum și oricând.

O oră mai târziu, după ce mă aranjez, mă privesc în oglindă. Îmi place imaginea mea. Rochia de tul negru pe care mi-a cumpărat-o Eric îmi place la nebunie. Mă uit la păr. Decid să-l las pe spate. Lui Eric îi place părul meu. Îi place să-l atingă, să-l miroasă, și asta mă excită.

Scanned with CamScanner

Ușa camerei se deschide și apare stăpânul dorințelor mele. Este foarte frumos cu smochingul lui închis la culoare și cu papion.

„Mmm! Papion?! Ce sexy! Când ne întoarcem, te vreau gol, doar cu papionul", mă gândesc, dar, privindu-l, întreb:

– Ce părere ai de mine?

Eric îmi străbate corpul cu privirea și în scanarea lui simt ardoarea a ceea ce crede despre cum arăt. În cele din urmă, își apleacă gura și, cu un zâmbet periculos, șoptește:

– Sexy. Excitantă. Minunată.

Vaaai..., îmi vine să-l mănânc!!!

Înfierbântată, îl las să mă îmbrățișeze. Mâinile lui îmi ating spatele gol și zâmbesc când gura lui o găsește pe a mea. Dorință arzătoare. Preț de câteva secunde, ne sărutăm, ne bucurăm unul de altul, ne excităm și, când sunt pe punctul de a-i smulge smochingul, se îndepărtează de mine.

– Hai să mergem, brunetico! Mama mea ne așteaptă.

Mă uit la ceas. Cinci.

– Atât de devreme mergem la mama ta?

– Mai bine mai devreme decât mai târziu, nu crezi?

Când îmi dă drumul, zâmbesc. Nenorocita asta de grabă nemțească!

– În cinci minute cobor.

Eric încuviințează. Îmi mai dă un sărut pe buze și dispare în cameră, lăsându-mă singură. Fără a avea timp de pierdut, îmi pun pantofii cu toc, mă privesc din nou în oglindă și-mi improspătez rujul. Când termin, zâmbesc, iau poșetuța care se asortează cu rochia și, încântată și dispusă să mă distrez, ies din cameră.

Când cobor frumoasa scară, Simona îmi iese în cale.

– Sunteți foarte frumoasă, domnișoară Judith.

Mulțumită, zâmbesc și o îmbrățișez. Simt nevoia s-o îmbrățișez. Susto și Calamar vin să mă salute. După ce-i dau drumul Simonei, cu un zâmbet plin de candoare, mă privește și-mi spune, în timp ce ia câinii:

– Domnul și micul Flyn vă așteaptă în camera de zi.

Scanned with CamScanner

Încântată și cu un zâmbet larg pe buze, mă duc spre ei. Când deschid ușa, un curent electric îmi străbate tot corpul, duc mâinile la gură și, emoționată cum nu am fost de prea multe ori în viață, încep să plâng.

– Bubulinaaaaaaaaaaa! strigă sora mea.

În fața mea stau tata, sora și nepoțica mea.

Nu pot vorbi. Nu pot merge. Nu pot decât să plâng, în timp ce tata aleargă către mine și mă îmbrățișează. Căldură. Asta simt când este aproape de mine. În cele din urmă, nu pot spune decât:

– Tata! Tată, ce bine că ai venit!

– Mătușicăăăăăăăăă!

Nepoțica mea aleargă să mă pupe, împreună cu sora mea. Mă îmbrățișează cu toții și, preț de câteva minute, un haos de râsete, plânsete și strigăte explodează în camera de zi, în timp ce observ seriozitatea lui Flyn și emoția lui Eric.

Când îmi revin după această surpriză excelentă, îmi șterg lacrimile mari de pe obraji și întreb:

– Dar..., dar, când ați sosit?

Tata, mai emoționat decât mine, răspunde:

– Acum o oră. Dar frig mai este în Germania!

– Vaaai, bubu, ești superbă cu rochia asta!

Fac o piruetă în fața surorii mele și, amuzată, răspund:

– Este un cadou de la Eric. Nu-i așa că e superbă?

– Incredibilă.

Și, nevăzându-l pe cumnatul meu în camera de zi, întreb:

– Dar Jesús nu a venit?

– Nu, bubu... Știi tu, munca.

Încuviințez și sora mea zâmbește. O pup. O iubesc. Nepoțica mea, care este agățată de talia mea ca nebuna, strigă:

– Ce tare e avionul unchiului Eric! Stewardesa mi-a dat ciocolățele și shake de vanilie.

Eric se apropie de noi și, luându-mi mâna, spune, după ce mi-o sărută:

Scanned with CamScanner

– Am vorbit cu tatăl şi sora ta acum câteva zile şi li s-a părut o idee excelentă să vină să petreacă ziua ta cu tine. Eşti mulţumită?

Îl mănânc, nu alta.

Îl albesc de atâta pupat!

Şi, ca o fetiţă, zâmbesc şi răspund:

– Foarte. Este cel mai grozav cadou.

Preţ de câteva clipe, ne privim în ochi. Iubire. Asta îmi dă Eric. Dar momentul este distrus când Flyn spune:

– Vreau să merg acasă la Sonia!

Surprinsă, îl privesc. Ce are? Dar, văzându-i încruntarea, înţeleg. Este gelos. Atâta lume necunoscută în jurul lui dintr-odată nu este bună. Cunoscând starea neporului său, Eric se îndepărtează de mine, îl mângâie pe cap şi şopteşte:

– Imediat plecăm. Calmează-te.

Micuţul se întoarce cu spatele la toţi şi se aşază pe canapea. Eric oftează şi sora mea, pentru a schimba subiectul, intervine:

– Casa aceasta este superbă.

Eric zâmbeşte.

– Mulţumesc, Raquel.

Şi, privindu-mă, spune:

– Arată-le casa şi spune-le care sunt camerele lor. În două ore trebuie să mergem cu toţii la mama mea.

Zâmbesc, încântată şi, împreună cu familia mea, ies din camera de zi. În grup mergem la bucătărie, li-i prezint pe Simona, Norbert, pe Susto şi pe Calamar. Mergem, apoi, în garaj, unde fluieră văzând maşinile foarte scumpe parcate acolo.

Când ieşim din garaj, le arăt băile, birourile, şi sora mea, după cum era de aşteptat, scoate permanent, mici strigăte de satisfacţie în timp ce studiază totul. Şi, când deschid o uşă şi apare enorma piscină acoperită, înnebuneşte.

– Vaaai, bubuuuuuuuuuuuu, ce tare!

– Ce-mi placeeeeee! strigă Luz. Vai, mătuşică, ai şi piscină!

Scanned with CamScanner

Micuța merge până la margine și atinge apa. Bunicul ei, amuzat, o avertizează:

– Luz, puiule..., pleacă de la margine, că o să cazi înăuntru.

Repede, tata o prinde de mână, dar micuța scapă și, venind lângă sora mea și mine, șoptește cu fața ei șmecheră:

– Puneți pariu că vă arunc în piscină?

– Luz! strigă sora mea, privindu-mi rochia.

– Fetița asta vede o băltoacă și înnebunește, ironizează tata.

Știm cu toții că, dacă te afli cu micuța în apropierea apei, ai toate șansele să sfârșești ud leoarcă. Izbucnesc în râs. Dacă mi-ar uda superba rochie ar fi o dramă, de aceea mă uit la nepoțica mea, complice, și șoptesc:

– Dacă mă arunci cu rochia pe care mi-a făcut-o cadou Eric, mă supăr. Și dacă nu mă arunci, îți promit că mâine vom petrece mult timp la piscină. Ce preferi?

Nepoțica mea își pune rapid degetul pe al meu. Este maniera noastră de a ne pune de acord. Pun degetul pe al ei, ne facem cu ochiul și zâmbim.

– Bine, mătușică, dar mâine facem baie, bine?

– Îți promit, puiule, zâmbesc, încântată.

Ne ridicăm degetele mari, le unim și apoi batem palma. Zâmbim.

– Nu uita, Luz, că mâine după-amiază ne întoarcem acasă, insistă sora mea.

Când ieșim din zona cu piscina, urc cu familia mea la primul etaj al casei. Trebuie să mă abțin să nu râd în hohote la gesturile de admirație ale surorii mele la tot ceea ce vede. Este uimită până și de tapetul de pe pereți, incredibil!

După ce-i las în camere, îi grăbesc să se îmbrace. Într-o oră trebuie să mergem să luăm cina la mama lui Eric acasă. Când mă întorc în camera de zi, Eric și Flyn se joacă la PlayStation, ca de obicei, cu volumul la maximum. Când intru, nu mă aude nici unul dintre ei, și apropiindu-mă îl aud pe micuț că spune:

– Nu-mi place fetița aia vorbăreață.

Scanned with CamScanner

– Flyn..., încetează.

Fără să fac zgomot, mă opresc pentru a-i asculta, în timp ce ei continuă:

– Dar eu nu vreau ca ea...

– Flyn...

Copilul oftează, în timp ce manevrează telecomanda de la PlayStation și insistă:

– Fetele sunt o problemă, unchiule.

– Nu este așa, răspunde Iceman al meu.

– Sunt neîndemânatice și plângăcioase. Nu vor decât să le spui lucruri frumoase și să le pupi, nu vezi?

Incapabilă să mă abțin din râs, mă apropii, precaută, de urechea lui Flyn și șoptesc:

– Într-o zi îți va plăcea la nebunie să pupi o fată și să-i spui lucruri frumoase, vei vedea!

Eric izbucnește în râs, în timp ce Flyn lasă telecomanda de la PlayStation, supărat, și pleacă din camera de zi. Dar ce se întâmplă? Unde este atmosfera frumoasă dintre noi? Când rămânem singuri, opresc muzica de la joc, mă apropii de iubitul meu și, așezându-mă pe el cu grijă, pentru a nu-mi șifona frumoasa rochie, șoptesc, fericită:

–Te voi săruta.

– Perfect, încuviințează Iceman al meu.

Îmi trec degetele prin părul lui și șoptesc, cu pasiune:

– Îți voi da un sărut exploziv!

-- Mmm! Îmi place ideea, spune el și zâmbește.

Îmi apropii buzele de gura lui, îl incit și șoptesc:

– Astăzi m-ai făcut foarte fericită aducându-mi familia în casa ta.

– Casa noastră, micuțo, mă corectează.

Nu mai spun nimic. Mă agăț de gâtul lui și-l sărut. Îmi introduc limba în gura lui, posesivă. El răspunde. Și, după un sărut incredibil, minunat, savuros și excitant, îi dau drumul. Mă privește.

Scanned with CamScanner

– Uau! Îmi plac la nebunie sărutările tale explozive.

Ridem amândoi și, debordând de senzualitate, spun:

– Tu nu ai auzit niciodată că atunci când spanioloaica sărută, sărută cu adevărat?

Eric râde din nou.

Îmi place la nebunie să-l văd atât de fericit și, când să ne sărutăm, apare Flyn în fața noastră cu mâinile încrucișate. Pare supărat. După el, apare nepoțica mea cu o rochiță de catifea albastră și, privindu-mă, întreabă:

– De ce chinezul nu-mi vorbește?

Vaaai, ce a spus! L-a făcut *chinez*!

Flyn se încruntă și mai rău și oftează. Off, săracul! Mă ridic repede din brațele lui Eric și o cert pe nepoțica mea.

– Luz, îl cheamă Flyn. Și nu este chinez, este neamț.

Fata îl privește. Îl privește, apoi, pe Eric, care s-a ridicat și stă lângă nepotul lui, apoi mă privește pe mine și, în cele din urmă, cu ciocul ei aurit caracteristic, insistă:

– Dar are ochi de chinez. Ai văzut, mătușică?

Oh, Doamne! Vreau să mor.

Ce situație penibilă! În cele din urmă, Eric se apleacă, o privește pe nepoțica mea în ochi și spune:

– Puiule, Flyn s-a născut în Germania și este neamț. Tatăl lui era coreean și mama lui era nemțoaică. Ca și mine, și...

– Și dacă este neamț, de ce nu este blond ca tine? insistă scârba mică.

– Tocmai ți-a explicat, Luz, intervin eu. Tatăl lui era coreean.

– Și coreenii sunt chinezi?

– Nu, Luz, răspund, în timp ce o privesc ca să tacă.

Dar nu. Ea tot pune întrebări.

– Și de ce are ochii așa?

Sunt pe punctul de a o ucide. O omor! În acel moment intră în camera de zi tata și sora mea, îmbrăcați cât se poate de elegant. Ce frumoși sunt!

Scanned with CamScanner

Văzându-mi privirea de „Ajutor!", tata intuiește rapid că se întâmplă ceva cu cea mică. O ia în brațe și o îndeamnă să se uite pe fereastră. Eu respir ușurată. Mă uit la Flyn și el sâsâie în germană:

– Fetița asta nu îmi place.

Eric și cu mine ne privim. Fac o față îngrozită și el îmi face cu ochiul, complice. Zece minute mai târziu, toți în frumosul Mitsubishi al lui Eric, ne îndreptăm spre casa Soniei.

Când ajungem, casa este luminată și mai multe mașini sunt parcate pe o latorală. Surprins de măreția locuinței, tata mă privește și șoptește:

– Ce bine se descurcă nemții ăștia!

Asta mă face să zâmbesc, dar zâmbetul îmi îngheață pe buze când văd fața lui Flyn. Este foarte stingher.

Când intrăm în casă, Sonia și Marta îmi salută familia cu afecțiune și amândouă îmi spun ce frumoasă sunt în rochia cea nouă. Flyn se îndepărtează și văd că nepotica mea îl urmează. Sunt amândoi cuminți. Zece minute mai târziu, încântată, zâmbesc, simțindu-mă cea mai fericită femeie de pe planetă, înconjurată de persoanele care mă iubesc cel mai mult și de care-mi pasă cel mai mult pe lumea asta. Sunt fericită.

Îl cunosc pe bărbatul cu care este Sonia. Ce mai figură, Trevor! Nu este frumos. Nici măcar atractiv. Dar cinci minute petrecute cu el îmi sunt de ajuns pentru a-i simți magnetismul. Chiar și sora mea, care nu știe germană, îi zâmbește tâmp. Eric, dimpotrivă, îl studiază. Îl privește și trage propriile concluzii. Nu prea îi place că mama lui are un nou prieten, dar respectă situația.

Frida și sora mea stau de vorbă. Își aduc aminte una de alta de când s-au văzut la cursa de motocros. Sunt amândouă mame și vorbesc despre copii. Eu le ascult un timp și, când sora mea se îndepărtează, Frida îmi spune la ureche:

– În curând va avea loc o petrecere privată la Natch.

– Uau, ce interesant!

– Foarte..., foarte interesant, ironizează Frida, amuzată.

Zâmbesc în timp ce-mi urcă tot sângele la cap. Sex!

Scanned with CamScanner

Zece minute mai târziu, râd în bohote cu sora mea. Critică totul în permanență și evaluările pe care mi le face cu privire la anumite lucruri merită să fie ascultate. Încântată să organizeze această petrecere pentru mine, Sonia mă duce, la un moment dat, într-un colț al camerei de zi.

– Draga mea, ce bucurie să-ți pot face ziua acasă împreună cu familia ta.

– Mulțumesc, Sonia. Ai fost foarte amabilă să ne primești pe toți.

Ea zâmbește și, arătându-mi-l pe micul Flyn, șoptește:

– Ți-a plăcut cadoul lui?

Duc mâna la gât și i-l arăt.

– Este superb.

Sonia zâmbește și șușotește:

– Vreau să știi că, zilele trecute, când nepotul meu m-a sunat pentru a-mi cere să-l duc la un centru comercial și să-l ajut să-ți cumpere un cadou de ziua ta, nu-mi venea să cred. Am sărit în sus de bucurie! M-a emoționat că m-a sunat și mi-a cerut ajutorul. Este prima dată când o face. Și, pe drum, a discutat cu mine cum nu a mai făcut-o niciodată. M-a întrebat chiar și de mama lui și voia să-mi spună „bunică".

Se emoționează și, după ce mișcă din cap ca și cum ar spune „nu vreau să plâng!", continuă:

– Mi-a mai spus și ce fericit este că tu locuiești cu el.

– Serios?

– Da, draga mea. Nu am căzut pe jos pentru că stăteam pe scaun.

Râdem amândouă și Sonia, emoționată, spune:

– Ți-am mai spus cândva, când te-am cunoscut: ești ce i se putea întâmpla lui Eric mai bun.

– Și fiul tău este ce mi se putea întâmpla mie mai bun, insist.

Sonia dă din cap. Încuviințează și șoptește:

– Fiul meu, așa încăpățânat și autoritar cum este, a avut mult noroc că te-a întâlnit. De Flyn nici nu mai vorbesc. Ești perfectă pentru ei.

Zâmbesc și ea spune:

Scanned with CamScanner

– Apropo, Jürgen mi-a spus că ești un excelent pilot de motocros. Vreau să vin să te văd într-o zi. Când te înscrii la vreo cursă?

Ridic din umeri. Deocamdată nu m-am înscris la nimic. Nu vreau să afle Eric.

– Când o voi face, te voi anunța. Și mulțumesc pentru motocicletă. Este excelentă!

Râdem amândouă.

– Cu riscul de a mă certa cu Eric când va afla, mă bucură să știu că te distrezi. Sunt sigură că Hannah zâmbește văzând că motocicleta ei iubită este readusă la viață și este bine îngrijită în casa ta.

„Casa mea." Ce bine sună asta! Nu m-am mai certat cu Eric din nou din cauza asta. După ultima ceartă nu s-a mai referit la casa lui așa, și acum Sonia face la fel. Emoționată, o pup.

– Știi tu, dacă fiul tău mă dă afară când află, voi avea nevoie de o cameră.

– Ai toată casa la dispoziție, draga mea. Casa mea este și a ta.

– Mulțumesc. Bine de știut.

Amândouă râdem și Eric se apropie de noi.

– Ce pun la cale cele mai importante femei din viața mea?

Sonia îl pupă pe obraz și, amuzată, îl tachinează:

– Cunoscându-te, dragul meu, o neplăcere pentru tine.

Eric o privește nedumerit, apoi își ațintește ochii plini de așteptare asupra mea și, ridicând din umeri, răspund cu o voce angelică:

– Nu știu de ce a spus asta.

Și, pentru a schimba subiectul, șoptesc:

– Frida mi-a spus se organizează o mică petrecere privată la Natch.

Iubitul meu zâmbește, își apropie gura de a mea și spune:

– Da, micuțo.

Ne îndreptăm spre masă și Eric, galant, trage scaunul ca să mă așez și, după ce o fac, îmi sărută umărul gol. Zâmbim amândoi și se așază în fața mea, lângă tata și Flyn.

Dintr-odată, sora mea, care este așezată lângă mine, șoptește:

– Bubulino, îți pot pune o întrebare?

Scanned with CamScanner

– Și cincizeci, răspund.

Raquel privește, pe furiș, în stânga ei și, apropiindu-se, din nou, de mine, șoptește:

– M-am pierdut cu atâtea furculițe și cuțite și atâta pompă. Cum se utilizau tacâmurile, din exterior înspre interior, sau invers?

O înțeleg perfect. Eu am învățat protocolul la cinele de afaceri. Acasă, ca în majoritatea caselor din lume, utilizăm un singur cuțit și o singură furculiță pentru toate felurile. Zâmbesc și răspund:

– Din exterior înspre interior.

Văd că îi spune repede și lui tata, care, ușurat, încuviințează. Ce drăguț este! Eu zâmbesc, dar sora mea atacă din nou:

– Și care este pâinea mea?

Mă uit la bucățile care sunt în fața noastră și răspund:

– Cea din stânga.

Raquel zâmbește din nou. Eric își dă seama de toate, mă privește complice și eu mă uit la el cruciș. Hohotul lui de râs îmi atinge sufletul la fel de mult cum știu că-i atinge lui inima gestul meu.

Noaptea, după o seară excelentă, în care mi-au cântat la mulți ani și mi-au făcut cadouri superbe, când ne întoarcem acasă, suntem cu toții încântați și epuizați. Sonia organizează niște petreceri excelente și a demonstrat acest lucru foarte clar.

Se culcă toți și Eric și cu mine intrăm în camera noastră și închidem ușa. Fără să aprindem lumina, ne privim. Lumina felinarului care intră pe fereastră este singurul lucru care ne lasă să ne vedem chipurile. Incapabilă să mai rezist mult timp fără să-l ating, mă apropii de el și, alintată, îl iau de gât și-i șoptesc:

– Cere-mi ce vrei, acum și oricând.

Eric mă sărută, încuviințează, și repetă:

– Acum și oricând.

Scanned with CamScanner

34

O dimineață superbă în piscină, așa cum i-am promis nepoțelei mele. După-amiază, familia mea trebuie să se întoarcă în Spania. Fac acest lucru cu avionul privat al lui Eric. Când îi văd plecând mă doare inima, mă întristez, dar sunt fericită că am petrecut aceste ore cu ei.

– Hai, micuțo, zâmbește, șoptește Eric, ciupindu-mi obrajii când oprește la un semafor. Ei sunt bine. Tu ești bine. Nu ai de ce să fii tristă.

– Știu. Dar îmi este foarte dor de ei, șoptesc.

Semaforul se face verde și Eric demarează. Mă uit pe fereastră și, dintr-odată, muzica se aude cu volumul la maximum. Uimită, îl văd pe iubitul meu cum cântă, din toți plămânii, *Highway to Hell* („Autostrada spre iad") din repertoriul trupei AC/DC:

Living easy, living free,
Season ticket on a on-way ride
Asking nothing leave me be
Taking everything in my stride... [16]

Surprinsă, clipesc.

Este prima dată când îl văd cântând așa. Râd și el exagerează mișcările de băiat rău. Îmi place la nebunie latura lui sălbatică! Eric dă din cap în ritmul muzicii și mă incită să cânt și să fac la fel. Amuzată, încep să cânt cu el tare. Ne privim și râdem.

16 „Să trăiești fără griji, să trăiești liber,/Abonament pentru un drum cu un singur sens/Neîntrebând nimic, lasă-mă în pace/Descurcându-mă cu totul..." (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Brusc, parchează mașina. Cântăm în continuare și, când melodia se termină, izbucnim amândoi în râs.

– Întotdeauna mi-a plăcut această melodie, spune Eric.

Rămân cu gura căscată când aud că melodia asta provocatoare îi place.

– Îți plăcea AC/DC?

Zâmbește, zâmbește..., dă volumul mai încet și mărturisește:

– Bineînțeles. Nu am fost mereu atât de serios.

Preț de câteva minute, îmi explică viața lui de rocker din tinerețe și eu îl ascult, surprinsă. Ce mi-e și cu Iceman! Dar, când își termină povestea, zâmbetul meu a dispărut. Eric mă privește. Știe că mă gândesc, din nou, la familia mea. Vede durerea din privirea mea pentru că au plecat și spune:

– Ieși din mașină.

– Poftim?

– Ieși din mașină, insistă.

Când o fac, zâmbesc. Știu ce vrea. La radio se aude *You are the sunshine of my life* („Ești soarele vieții mele") de Stevie Wonder. Eric dă volumul la maximum, iese din mașină și pășește către mine.

Doamne, o va face, oare?

Va dansa cu mine în mijlocul străzii?

Incredibil!

Hotărât, se oprește în fața mea și șoptește:

– Dansează cu mine!

Mă arunc în brațele lui. Asta mă face fericită. Să văd că este capabil să oprească mașina în mijlocul unei străzi pe care trec multe mașini și să danseze cu mine fără nici o reținere este minunat.

– După cum spune melodia, ești soarele vieții mele și, dacă te văd tristă, eu nu pot fi fericit, îmi șoptește la ureche. Îți promit, micuțo, că vom merge în Spania ori de câte ori vei dori, dar, te rog, zâmbește; dacă nu te văd zâmbind, nu pot fi fericit.

Cuvintele lui îmi merg direct la inimă. Mă emoționează. Îl îmbrățișez și încuviințez. Dansez cu el și mă bucur de acel moment

Scanned with CamScanner

magic. Oamenii care trec pe lângă noi ne privesc. Nu înțeleg ce facem noi acolo. Zâmbesc. Nu-mi pasă ce gândesc și știu că nici lui Eric nu-i pasă. Când se termină melodia, îl privesc și șoptesc, veselă și fericită:

– Te iubesc din toată inima, scumpul meu.

Dă din cap că da. Îi plac cuvintele mele.

– Eu tot mai aștept să vrei să te căsătorești cu mine.

Asta mă face să zâmbesc. Și clarific:

– Iubire..., chestia aia a fost un impuls. Doar nu ai luat-o în serios?!

Iceman al meu mă privește..., mă privește și, în cele din urmă, spune:

– Ba da.

– Dar, Eric, despre ce vorbești? Nu sunt eu genul să se căsătorească sau altceva.

Iubitul meu nebun mă sărută.

– Acasă avem în frigider o sticlă excelentă de Moët Chandon *rosé*. Ce-ar fi să o bem și să vorbim despre acel impuls?

Căldură. Emoție. Nervozitate.

Vorbește, oare, cu adevărat, despre căsătorie?

Da, reprimându-mi emoțiile, zâmbesc și întreb, alintată:

– Moët Chandon *rosé*?

– Exact! spune el și zâmbește.

– Cel cu autocolantele roz și care miroase a fragi, mă amuz eu, amintindu-mi de prima dată când a adus o asemenea sticlă acasă la mine, la Madrid.

– Da, micuțo.

Izbucnesc în râs și șoptesc, fără a mă îndepărta de el:

– Deocamdată să mergem după sticlă.

Atunci, sună mobilul lui Eric. A primit un mesaj. Mă sărută. Îmi devorează gura și, când amândoi suntem satisfăcuți, intrăm în mașină. Este frig. Se uită la mobil și spune:

– Iubire, trebuie să trec o clipă pe la birou, te deranjează?

Îndrăgostită până peste cap de acest bărbat, neg dând din cap și zâmbesc. Douăzeci de minute mai târziu, ajungem la ușa respectivă. Este

Scanned with CamScanner

ora zece seara și nu sunt mulți oameni pe drum. Când intrăm în hol, paznicii ne salută. Mă privesc, surprinși, iar eu zâmbesc. Ei nu zâmbesc.

Off, mamă! Ce greu le este nemților să zâmbească!

Când ajungem la etajul prezidențial, văd că nu este nimeni. Biroul este complet gol. Trebuie să merg la toaletă.

– Eric, unde este toaleta aici?

Îmi arată în dreapta mea și alerg la baie, în timp ce el îmi spune:

– Te aștept în biroul meu.

După ce fac ce trebuie să fac, mă uit în oglindă și-mi aranjez părul. Aspectul meu este dulce și jovial. Îmbrăcată cu puloverul roz pe care mi l-a făcut tata cadou și blugii par mai tânără decât sunt.

Mă gândesc la ce mi-a spus Eric cu câteva minute înainte. Nuntă? Ar trebui, cu adevărat, să ne căsătorim?

Zâmbesc, zâmbesc, și iar zâmbesc.

Cu un zâmbet splendid, ies din baie și mă îndrept spre biroul lui Eric. Când deschid ușa, rămân mască și zâmbetul îmi dispare, văzând-o pe Amanda în fața lui Eric, îmbrăcată cu o rochie roșie sexy și sugestivă. Târfa!

Preț de câteva secunde, ei nu mă văd. Văd cum se apleacă spre Eric în timp ce-i arată niște hârtii. Pieptul ei este prea aproape de el și intuiesc că are intenții care ies din raza strictă a serviciului. Eric zâmbește. Ea îi atinge umărul și el nu spune nimic. Îi omor!

Îi tot observ preț de câteva minute. Vorbesc. Se uită la documente. În final, Amanda, cochetă, se așază pe masă și-și încrucișează picioarele în fața lui Iceman al meu. Gelozia mea este intensă. Prea intensă. Periculoasă. Când nu mai pot, închid cu putere ușa biroului și amândoi mă privesc.

Fața mea deja nu mai este cea a tinerei dulci din baie. Mai am puțin și strig, ca Shakira. *Rabiosa!* („Furioasă!") Ceea ce tocmai am văzut mă revoltă. Femeia asta și subterfugiile ei scot ce e mai rău din mine. Fața surprinsă a Amandei spune totul. Nu se aștepta să fiu aici. Sigură pe mine și cu aplomb, mă apropii de ei. Eric mă privește. Are o sprânceană ridicată.

Scanned with CamScanner

– Vai, Amanda, de când nu te-am mai văzut!

Ea coboară de pe masă, își aranjează rochia și se îndepărtează câțiva pași de Eric. Își atinge părul blond și perfect aranjat, își ațintește privirea impersonală asupra mea și răspunde, cu un zâmbet fals:

– Dragă Judith, ce bine îmi pare că te văd!

Mincinoasa naibii...!

Se apropie pentru a mă saluta, dar eu prefer lucrurile clare. O opresc și spun supărată:

– Nici să nu îndrăznești să mă atingi, ai înțeles?

Eric se ridică. Prevede probleme și, înainte ca el să deschidă gura, spun, arătându-l cu degetul:

– Tu să taci! Vorbesc cu Amanda. O să vorbesc și cu tine pe urmă.

Femeia zâmbește. Se simte bine văzând fața dezgustată a lui Eric. Ne privim cu ură. Este clar că nu vom fi niciodată prietene. Sunt conștientă că în acel moment arătăm total diferit. Ea este îmbrăcată cu o rochie roșie și sexy, mulată pe corp și niște tocuri de-ți stă inima, și eu port un pulover roz, blugi și cizme fără toc. Ce mai..., imposibil să concurez cu ea.

Ea este conștientă de asta. Știu sigur după cum mă privește. Dar sunt hotărâtă să fie clar ce-mi trece prin cap, prin urmare, spun, sigură pe mine:

– Nu trebuie să mă îmbrac ca o curvă pentru a înnebuni un bărbat. În primul rând, eu am prieten, care, ce coincidență, domnule!, este același cu cel care flirtai tu acum, târfo!

Amanda vrea să protesteze, când, ridicând un deget, o reduc la tăcere.

– Lucrezi pentru Eric. Pentru prietenul meu. Limitează-te la asta, la muncă, și nu căuta nimic altceva.

– Jud..., mormăie Eric.

Dar, fără să-l bag în seamă, continui:

– Dacă mai văd că încerci cu el orice altceva, îți jur că vei regreta. De data asta nu se va întâmpla ce s-a întâmplat data trecută când ne-am văzut. De data asta, eu nu voi pleca. Dacă va pleca cineva, tu vei fi aceea, ai înțeles?

Scanned with CamScanner

Eric se ridică de pe scaunul lui. Amanda ne privește și răspunde:

– Cred..., cred că te înșeli, draga mea.

Dispusă să-mi marchez teritoriul, o împing cu degetul în decolteul amețitor și șuier:

– Lasă-te de „draga mea" și alte idioțenii. Stai departe de Eric, târfă, ai înțeles?

– Jud..., mă ceartă Eric, nevenindu-i să creadă.

Umilită, Amanda își strânge lucrurile și pleacă, dar înainte de asta, se uită în urmă și spune:

– Te sun mâine.

Eric încuviințează. Ea pleacă, și eu, supărată, spun:

– Dacă-mi spui că nu ți-ai dat seama că nesimțita aia se urca pe tine acum câteva secunde, îți jur că îți sparg capul cu statueta aia de pe biroul tău.

Nu răspunde și continui:

– Tocmai m-ai dezamăgit, imbecilule! Idioata aia îți punea țâțele pe față și tu o lăsai.

– Te înșeli.

– Nu, nu mă înșel. Între tine și Amanda există o familiaritate despre care nu-ți dai seama, nu-i așa? Perfect... să continuăm pe această cale! Când o să mă văd cu Fernando data viitoare, cum există familiaritate între noi, fără să-mi pese de ce gândești sau simți tu, mă voi așeza la el în brațe pentru a vorbi cu el, sau îi voi pune țâțele în față, este bine?

– Întreci limita, Jud! șuieră furios.

– Deloc! strig eu. Tu ai întrecut limita!

Fața lui supărată spune totul. Știu că exagerez; ceea ce am văzut a fost încercarea de flirt a Amandei, nu a lui Eric, dar deja nu mă mai pot opri.

– Tu trebuia să-i tai macaroana Amandei. V-am văzut. La naiba! Am văzut cum te privea ea și..., și... dacă eu nu te-aș fi însoțit, ai fi sfârșit trântind-o pe masă ca în alte dăți, nu crezi?

– În locul tău, eu nu aș merge pe drumul acesta..., insistă, rece.

– Ce motiv a avut să te facă ea să vii la birou la orele astea?

Scanned with CamScanner

Nu răspunde.

– Dar nu ai văzut cum era îmbrăcată? Căuta, pur și simplu, sex. Nici mai mult, nici mai puțin. Și tu ești atât de idiot încât nu-ți dai seama, nu-i așa?

Eric nu răspunde. Cuvintele mele îl deranjează. Strânge hârtiile pe care Amanda le-a lăsat pe masă și spune:

– Între Amanda și mine nu există absolut nimic. Nu spun că ea nu-și continuă seducția, dar eu nu o bag în seamă...

– Idiotule! strig, desfigurată. Tu știi că ea continuă să încerce, dar tu nu o bagi în seamă. Perfect, Eric! Data viitoare când îl voi vedea pe Leonard âla căruia i-am reparat mașina, deși el încearcă să mă seducă, eu îl voi lăsa. Dar tu poți sta liniștit că eu nu-l voi băga în seamă, chiar dacă el încearcă. Prin urmare, ție nu-ți pasă, nu-i așa?

Asta îl înfurie. Pune hârtiile în servietă și, fără să mă privească, iese din birou. Îl urmez. Coborâm cu liftul în tăcere. Îl urmez până la mașină. Ne urcăm și parcurgem întreg drumul în tăcere. Gelozia și nesiguranța ne omoară și, când ajungem acasă, bagă mașina în garaj, coborâm și fiecare urmează un alt drum. El se duce în biroul lui, iar eu mă duc în cămăruța mea. Trântesc ușa și mă așez pe covorul moale.

Scot fum pe urechi!

Mă uit spre fereastra enormă. Nu se vede decât întuneric. Pornesc laptopul, mă uit la e-mailuri, vorbesc cu prietenele mele de pe Facebook și discuțiile lor mă relaxează.

Trec orele și nici unul dintre noi nu-l caută pe celălalt. Nici unul dintre noi nu vrea să vorbească. Nu se gândește nici unul dintre noi la acea conversație în fața sticlei de Moët Chandon rosé. Ceasul arată două dimineața și orgoliile noastre sunt rănite. Brusc, luminița e-mailurilor mele clipește. Am primit un mesaj.

Eric! Cu inima bătându-mi repede, îl deschid și citesc:

De la: Eric Zimmerman
Data: 6 martie 2013 02.11
Către: Judith Flores

Scanned with CamScanner

Subiect: Nu pot să mai stau fără să-ți vorbesc

Iubire, sunt conștient că ai dreptate în tot ceea ce ai spus, dar nu te-aș înșela NICIODATĂ, nici cu Amanda, nici cu o altă femeie.

Te iubesc la nebunie și cu pasiune.

Eric. Idiotul.

Când îl citesc, am pe față un mic zâmbet tâmp.

De ce m-a cucerit deja cu acest e-mail ?

O vreme, sunt tentată să-i răspund. Știu că așteaptă să o fac. Dar nu. Nu am de gând să o fac. Refuz. Zece minute mai târziu, primesc alt e-mail.

De la: Eric Zimmerman
Data: 6 martie 2013 02.21
Către: Judith Flores
Subiect: Cere-mi ce vrei

Micuțo, sinceritatea și încrederea între noi sunt primordiale. Cuvintele „Cere-mi ce vrei, ACUM ȘI ORICÂND" cuprinde absolut toată relația noastră.

Gândește-te.

Te iubesc.

Eric. Un idiot chinuit.

Zâmbesc din nou.

Nu pot nega că în ultimele luni Eric a devenit mai sclipitor și mai amuzant. Dau să răspund, dar degetele mele par să nu vrea să o facă, și mai primesc un e-mail.

De la: Eric Zimmerman
Data: 6 martie 2013 02.30
Către: Judith Flores
Subiect: Spune-mi că da

Ai chef să bei un pahar de Moët Chandon *rosé*? Te aștept în birou.

Scanned with CamScanner

Eric. Un idiot nebun, pasional și chinuit.

Izbucnesc în râs. Ador să mă facă să râd.

Trece mai bine de jumătate de oră. Citesc e-mailurile de sute de ori și de sute de ori zâmbesc. Apoi nu mai trimite nici unul. Îmi chiorăie mațele. Îmi este foame. Merg spre bucătărie și, când intru, îl găsesc pe Eric stând la masă în fața sticlei de Möet Chandon *rosé* împreună cu Susto. Câinele se apropie de mine și mă salută. Eu îi ating căpșorul și Eric mă privește. Știe că am citit e-mailurile și așteaptă să fac eu următorul pas. Eu nu mă uit la el. Nu vreau să-l privesc, pentru că, dacă o fac, îl voi îmbrățișa.

Mă duc spre frigider și, când dau să-l deschid, îl simt pe iubitul meu în spate. Mi se ridică părul pe tot corpul. Nu mă mișc. Nu respir. Simt cum mâinile lui puternice mă cuprind de talie, mă lipește de el și, când închid ochii și-mi sprijin capul de pieptul lui, îmi șoptește la ureche:

– Nu vreau. Nu pot. Nu vreau să fiu supărat pe tine.

– Nici eu.

Tăcere. Sunt atât de emoționată că mă îmbrățișează, încât nu pot vorbi. Eric îmi mușcă lobul urechii.

– Nu aș cădea niciodată în jocul Amandei. Te iubesc prea mult ca să te pierd.

Cuvintele lui mă înnebunesc. Stau tot fără să mă mișc și mă întoarce spre el. Îmi ia fața în mâini și mă sărută pe frunte, pe obraji, pe vârful nasului, pe bărbie și, când să mă sărute pe gură, face ceea ce-mi place atât de mult. Îmi suge buza de sus, apoi pe cea de jos, mă mușcă și-mi ia gura cu asalt. Mă cuprinde pe după ceafă, iar eu sar ca să fiu la înălțimea lui. Mă ține cu brațele lui puternice și nu-mi dă drumul. Când își separă gura de a mea, mă privește și șoptește:

– Acum și oricând. Să nu uiți asta, micuțo.

Încuviințez și-l sărut. Doresc asta. Fără a mai spune altceva și în brațe la el, ajungem în camera noastră. Acolo, iubitul meu, iubitul meu nebun, trage zăvorul în timp ce eu mă dezbrac, privindu-l. Câteva clipe mai târziu, facem dragoste cum ne place pe pat. Puternic și sălbatic.

Scanned with CamScanner

35

Nu mai vorbim deloc despre subiectul nuntă. Eu îi mulțumesc. În ciuda iubirii dintre noi, suntem doi titani și confruntările noastre ne sperie. Ne dezorientează. Aflu de la Eric că Amanda pleacă, din nou, la Londra. Cu cât mai departe de mine, cu atât mai bine.

Simona și cu mine continuăm să ne bucurăm de *Locura Esmeralda*. M-a prins foarte tare telenovela asta. Când află, Eric râde de mine. Nu-i vine să creadă că eu pot fi dependentă de ceva de genul acesta. Nici eu. Dar adevărul este că vreau ca Luis Alfredo Quiñones să-i dea lui Carlos Alfonso Halcones de San Juan ce merită și ca Esmeralda Mendoza să-și recupereze bebelușul, să se căsătorească cu iubitul ei și să fie, în sfârșit, fericită. Înnebunesc!

Într-o după-amiază, când Eric sosește acasă, eu lucrez la motocicleta mea. Când aud mașina, pun repede plasticul albastru deasupra și ies din garaj. Alerg în cameră, dar înainte mă spăl pe mâini. El nu-și dă seama de nimic. Unde este motocicleta nu se vede și, deși eu respir ușurată, pe zi ce trece îmi este din ce în ce mai dificil să-i ascund secretul. Conștiința mea îmi spune că fac ceva greșit. Mă chinui, dar nu știu cum să-i spun.

Sâmbătă, Eric și cu mine ne îndreptăm seara spre petrecerea privată de la Natch. Voi cunoaște, în sfârșit, barul de swingeri. Când intrăm, Eric mi-i prezintă pe Heidi și pe Luigi. Frida și Andrés vin și ei și, la puțin timp după aceea, Björn sosește cu o prietenă. Amuzați, bem ceva, când văd că apare Dexter. Mă salută și, la ureche, șoptește:

– Zeiță, ce frumos! Mor să te văd supusă între doi bărbați.

Stomacul mi se strânge, iar Eric, imaginându-și ce mi-a spus celălalt, zâmbește.

Scanned with CamScanner

Pahar după pahar, localul se umple de oameni. Toți par să se cunoască și vorbesc prietenește. I-am interzis lui Eric să spună că sunt spanioloaică. Nu suport să-mi mai spună cineva, cumva *„olé, paella, torero!"*. Zâmbitor, Eric îmi propune să dansăm. Accept. Intrăm într-o cameră întunecată, cu o lumină slabă, violet.

– Nu te las singură. Stai liniștită.

Se aude *Cry me a river* în interpretarea lui Michael Bublé. Eric mă sărută, iar eu mă simt bine să-l am lângă mine. Dansăm aproape pe întuneric. Îi simt excitația între picioarele mele și în modul în care mă sărută pe gât. Brusc, simt niște mâini pe la spate. Cineva îmi atinge talia. Nu-i văd chipul. Dar îmi dau, imediat, seama cine este când aud la ureche:

– Este melodia noastră, frumoaso.

Zâmbesc. Este Björn. În ritmul muzicii dansăm ca atunci acasă la el, în timp ce eu las ca mâinile lui să se plimbe pe tot corpul meu. Sexy. Melodia respectivă este sexy, excitantă și cei doi bărbați ai mei mă înnebunesc. Eric mă sărută și, posesiv, își bagă mâinile pe sub rochia mea, ajunge până la chiloții tanga și mi-i smulge dintr-o mișcare. Zâmbesc, cu atât mai mult cu cât îmi șoptește la ureche:

– Aici nu ai nevoie de ei.

Înghit în sec.

Zâmbesc și mă simt bine. Mă simt lascivă. Fierbinte.

În acel moment, Björn mă întoarce și sânii mei rămân la dispoziția lui. Mă sărută pe decolteu și-mi mușcă sfârcurile prin el. Tari. Așa îi face. Apoi, mă sărută pe gât, pe obraji, pe nas, dar, când ajunge la colțul buzelor, se oprește. Nu depășește limita pe care știe că nu trebuie să o treacă. Între timp, Eric îmi ridică rochia și-mi atinge posteriorul în întuneric. Se apasă în mine. Excitat, Björn face la fel. Eric mă întoarce din nou și acum este Björn cel care-mi strânge fesele.

Căldură..., îmi este îngrozitor de cald.

Camera întunecată începe să se umple de oameni. Muzica se schimbă și vocea lui Mariah Carey care cântă *My All* („Toate ale

Scanned with CamScanner

melc") umple camera. Mâinile lui Björn dispar, în timp ce Eric continuă să-mi muște buzele. Aud gemete în jur. Îmi imaginez ce fac ceilalți și mă excită, în timp ce bărbatul meu, Iceman al meu, iubitul meu, șoptește:

– Ești foarte excitantă, iubire. Mi s-a sculat atât de mult, încât cred că o să te posed chiar aici.

Zâmbesc și, fără să pot vedea din cauza întunericului care ne înconjoară, șoptesc:

– Sunt a ta. Fă ce vrei cu mine.

Îi aud râsul în ureche.

– Ai grijă, micuțo. Este periculos când spui asta. Mi-am dat, deja, seama că sexul, situațiile sexy și jocurile îți plac la fel, dacă nu chiar mai mult decât mie, nu-i așa?

Fac semn că da. Are dreptate.

– În seara asta sunt foarte fierbinte.

– Îmi place să știu asta.

– Și mie, reușesc să spun, în timp ce respir greu.

– Ești fantezia mea, brunetico. Fantezia mea nebună.

Superexcitată de ceea ce îmi spune, îl apuc de fese, mă împing în el și șoptesc, dornică de jocuri fierbinți și sexy:

– Îmi place să fiu fantezia ta. Ce vrei să încerci cu mine?

Penisul lui Eric este tare. Teribil. Enorm. Îl simt pe burtă și, după ce mă sărută, îmi spune, în timp ce dansăm în ritmul muzicii:

– Vreau să fac de toate. Ești dispusă să faci asta?

Încuviințez și șoptește, înfierbântându-mă și mai mult:

– Vreau să te văd cu o altă femeie. Mă voi uita la tine. Te voi observa. Și când gemetele tale mă vor înnebuni, te voi penetra, apoi voi ruga doi bărbați să te penetreze în timp ce eu mă uit și o penetrez pe femeia aceea. Ce zici?

Gâfâi..., închid ochii.

Mă ud și, când să răspund, simt niște mâini în jurul taliei lui Eric. Sunt fine și îngrijite. O femeie. Le ating. Mă atinge și simt un inel mare, care pare o margaretă.

Scanned with CamScanner

Oare asta este femeia cu care vrea Eric să mă vadă?

În întuneric, o las pe necunoscută să mângâie corpul iubitului meu, în timp ce el mă sărută. Îl excită să aibă două femei lângă el. Excitația lui este și a mea și-mi place când necunoscuta îi atinge penisul erect. Îi apuc mâna și o fac să-l strângă. Amândouă strângem, iar Eric gâfâie.

Și așa petrecem o bună bucată de timp. Dar Eric nu se întoarce în nici un moment. O lasă să-l atingă, dar mă sărută și îmi strânge fesele în mâini. Se distrează doar cu mine. Când melodia se termină, uitând de femeia respectivă, ieșim din camera întunecată și intrăm într-o altă sală, diferită de prima.

Îl văd pe Björn cu fata cu care a venit și zâmbesc când observ cum el și Dexter o fac să râdă, în timp ce-i ating, amândoi, sânii. Eric mă ridică până la bar. Mă uit în jur, dar nu o văd nici pe Frida, nici pe Andrés. Cerem ceva de băut. Am gura uscată. Iubitul meu mă privește cu afecțiune. Îmi mângâie fața cu degetele și citesc pe buzele lui „te iubesc". Apropie, apoi, un taburet și mă așez.

Câteva secunde mai târziu, mai multe persoane se apropie de noi. Eric mi le prezintă. Una dintre ele, auzindu-mă vorbind, își dă seama că sunt spanioloaică și spune *„olé!"*.

Ce plictisitori, pe bune!

La un moment dat, una dintre femei zâmbește la ceva ce spune Eric și iubitul meu îmi poruncește:

– Desfă picioarele, Jud!

O fac. Necunoscuta îmi atinge picioarele. Mâinile îi urcă pe coapsele mele până când ajunge la vagin, unde-și pune palma și șoptește:

– Îmi plac depilate.

Eric încuviințează și, după ce bea din băutura lui, adaugă:

– Este depilată complet.

Femeia își linge buzele, zâmbește și-mi atinge un sân pe deasupra rochiei, șoptind, în timp ce-l strânge:

– Tu și cu mine ne vom distra de minune.

Excitația mă învinge. Fac semn că da.

Scanned with CamScanner

– Îmi plac mult..., mult femeile. Și tu îmi placi, insistă ea.

Îmi desfac picioarele și femeia își introduce un deget în mine, fără să-i pese că o face într-o sală plină de oameni. Ridic bărbia. Mă dau mai în spate pe taburet pentru ca ea să aibă mai mult acces la mine și Eric îmi șoptește la ureche:

– Aceasta va fi femeia care se va juca cu tine, îți place?

O studiez și încuviințez. Cealaltă își scoate mâna dintre picioarele mele, își suge degetul care a fost în interiorul meu și zâmbește.

Eu fac la fel și-l aud pe iubitul meu că spune:

– Vă așteptăm în camera neagră.

Și fără să mai spună ceva, femeia se îndepărtează, iar iubitul meu, privindu-mă, întreabă:

– Ești dispusă să te joci?

Fac semn că da.

Sunt atât de excitată, încât buzele îmi tremură când zâmbesc. De mână cu el, merg prin local.

Trecem de o ușă, mergem pe un hol și-i văd pe Frida și pe Andrés pe patul unei camere cu ușa deschisă. Frida nu mă vede, s-a abandonat complet și se simte bine între picioarele unei femei, în timp ce aceea îi face o felație lui Andrés și alt bărbat o penetrează pe Frida.

Excitant.

Eric și cu mine ne privim. Ne continuăm drumul. El deschide o ușă. Intrăm în cameră. Nu văd nimic, și iubitul meu spune:

– Nu te mișca.

Câteva clipe mai târziu, camera se luminează slab, într-o culoare liliachie, în timp ce se proiectează un film porno pe unul dintre pereți. Curioasă, studiez camera. Există un pat rotund, un fotoliu, un fel de blat și, în spate, un paravan cu un duș. Eric mă îmbrățișează. Mă sărută pe ureche și mi-o suge, în timp ce ne uităm la imaginile fierbinți proiectate pe perete. Cinci minute mai târziu, ușa se deschide. Apare femeia care m-a atins mai devreme, goală și cu un vibrator dublu în mâini. Intră și ne spune:

– Vin acum.

Scanned with CamScanner

Eric începe să se dezbrace. Eu nu știu cine va veni, dar nu-mi pasă. Respirația mea întretăiată mă anunță cât de excitată sunt, când Eric se așază în pat.

– Diana, dezbrac-o pe femeia mea, spune.

Nu mă mișc.

Mă las în voia ei.

Mă excită senzația.

Ochii iubitului meu se întunecă de dorință, în timp ce femeia îmi desface rochia. Mâinile ei se plimbă pe tot corpul meu, în timp ce Eric ne observă. Rochia îmi cade pe jos și rămân doar cu ciorapii cu portjartier, pantofii cu toc și sutienul. Chiloții tanga mi i-a rupt Eric cu câteva minute înainte.

Femeia mă atinge. Mă mângâie pe tot corpul și-mi cere să mă așez pe blatul care este pe o laterală. Eric se ridică, mă ia în brațe și mă urcă. Mă întinde pe el și-mi separă coapsele. Gura femeii se duce direct la vaginul meu și, brusc, își introduce limba în mine.

Poruncește. Îmi poruncește multe, în timp ce-mi deschide vaginul cu mâinile și mă devorează.

Eric ne observă. Eu îl privesc și gâfâi, în timp ce văd că se dezbracă. Se atinge și eu strig de plăcere la ce-mi face femeia respectivă. Tocmai mi-a introdus unul dintre capetele dildo-ului dublu. Căldură!

Îl mișcă cu foarte mare îndemânare, în timp ce gura ei se joacă cu clitorisul meu. Închid ochii. Mă simt bine..., mă deschid pentru ea... și-mi mișc șoldurile, vrând mai mult. Femeia știe ce face și eu mă simt foarte bine. Foarte bine.

Deschid ochii. Eric ne observă și, dintr-odată, ea se urcă pe blat dintr-un salt, fără a scoate dildo-ul din corpul meu, își introduce cealaltă parte și, cu măiestrie și tehnică, se întinde pe mine și mă apucă de șolduri și începe să mă penetreze. Dildo-ul dublu intră în mine și în ea în același timp și gâfâielile mele își armonizează ritmul. Ritmul se intensifică, iar excitația mea crește. Ca și cum ar fi bărbat, îmi posedă corpul, iar eu, aproape

Scanned with CamScanner

fără să mă mișc, îl posed pe al ei, până când ne arcuim amândouă și orgasmele noastre ne fac să strigăm.

Mă uit la iubitul meu. Nu se mișcă și Diana, cu îndemânare, scoate dildo-ul dublu din amândouă, coboară de pe blat și spune, deschizându-mi picioarele la maximum:

– Dă-mi seva ta..., dă-mi-o.

Gura ei dornică mă linge. Vrea orgasmul meu. Mă suge ca o experță și eu înnebunesc iar. Nu am mai trăit așa niciodată. Nu mi-aș fi imaginat niciodată că o femeie ar putea să mă facă să termin de două ori în mai puțin de două minute. Dar ea, Diana, cu dezinvoltură, reușește și eu mă ofer ei, dispusă să o fac de alte mii de ori. Eric se apropie; eu întind mâna și el mi-o sărută în timp ce ea se simte bine cu mine.

Mă simt ca o păpușă în brațele lor, iar iubitul meu mă apucă și mă dă jos de pe blat. Penisul lui tare se lovește de picioarele mele și zâmbesc. Mă pune pe pat. Se așază lângă mine și femeia în partea cealaltă. Mă ating amândoi. Patru mâini îmi traversează corpul și eu gâfâi. Ușa se deschide și intră un bărbat gol. Se uită la jocul nostru, în timp ce eu observ cum penisul lui crește în timp ce ne admiră.

Ne oprim. Bărbatul se prezintă drept Jefrey și Eric se apleacă și întreabă:

– Ți-a plăcut Diana?

– Da..., abia reușesc să șoptesc.

Zâmbește. Mă sărută și, când îmi abandonează gura, întreb, extaziată:

– Îți pot cere ceva?

Iubitul meu îmi dă părul de pe frunte și încuviințează.

– Orice.

Înfierbântată, mă ridic de pe pat. Îl întind pe Eric și, așezându-mă pe el, șoptesc:

– Vreau ca Jefrey să te masturbeze.

Jefrey acceptă imediat. Neamțul meu nu spune nimic. Întins pe pat, mă privește. Expresia feței îmi arată că nu-i place, și atunci șoptesc, înainte de a-l săruta:

Scanned with CamScanner

– Sunt soția ta, da?

Eric încuviințează.

– Și tu ești soțul meu, da?

Aprobă din nou și, senzual, îl sărut pe buze.

– Oferă-te mie și fanteziilor mele, iubire. Te va masturba doar. Îți promit.

Văd că închide ochii. Se gândește la propunerea mea și, când îi deschide, aprobă. Îl sărut. Știu ce presupune asta pentru el și-mi place. Mă așez alături, îi ating sfârcurile și șoptesc:

– Jefrey, fă-l pe soțul meu să se simtă bine.

Fără să ezite nici măcar o secundă, Jefrey îngenunchează pe pat, ia penisul tare al lui Eric și-l masează. Îl freacă de sus în jos și Eric închide ochii. Nu vrea să vadă. Femeia vine lângă mine și-mi atinge sânii. Îi plac și-mi spune asta, în timp ce el continuă să-l masturbeze pe iubitul meu. Îl atinge, trage de el, până când își introduce tot penisul în gură. Eric se arcuiește. Gâfâie. Îmi place ce văd și mă apropii de gura lui.

– Desfă picioarele, iubire.

Face ce îi cer. Jefrey se instalează între picioarele lui Eric pentru a-l linge, a-l suge și a-l excita pe bărbatul pe care îl iubesc. Îi spun femeii care mă atinge să-i sugă sfârcurile. O face și eu încuviințez, bucuroasă că eu controlez situația. Îmi place să poruncesc, la fel de mult cum îmi place să mi se poruncească. Cu gura ocupată, Jefrey își plimbă mâinile libere pe posteriorul iubitului meu, și acesta se contractă. Îi plac mângâierile. Închide ochii și eu poruncesc:

– Privește-mă.

Se supune. Își ațintește privirea albastră asupra mea, în timp ce simt că părul i se ridică, efect al atingerilor bărbatului respectiv. Eric se arcuiește. Plăcerea brutală provocată de Jefrey, pe care nu a mai încercat-o, îl însuflețește. Brusc, sunt conștientă că Eric are o mână pe capul lui Jefrey. Îl împinge ca să coboare pe penisul lui. Vrea mai mult. Zâmbesc. Iubitul meu gâfâie și, nebună de excitație, fac ca Jefrey să se dea la o parte, îl încalec și mă penetrează.

Scanned with CamScanner

Eric mă apucă de șolduri și mă apasă pe el, căutând orgasmul nebun, în timp ce Jefrey și femeia ne observă. Când iubitul meu geme sec, mă apăs pe el și atunci, doar atunci, își dă drumul.

Întinsă pe el, îl îmbrățișez. Îl sărut și întreb:

– Ești bine, iubire?

Eric mă privește. Dă din cap și șoptește:

– Da, micuțo. Ai reușit tu până la urmă.

Asta mă face să râd. Brusc, ușa se deschide. Intră Dexter împreună cu un bărbat gol. Eric se ridică și intră la duș, în timp ce eu rămân așezată pe pat. Femeia de lângă mine nu se poate abține și începe să mă atingă. Mexicanul zâmbește, se apropie de mine și-mi arată lănțișorul pentru sfârcuri. Fără a fi nevoie să mi-o ceară, îmi apropii sânii de el și-i ciupește cu cleștii. Trage, apoi, de lanțuri și șoptește:

– Zeiță..., fă-mă să mă simt bine.

Eric se întoarce la noi și se așază într-un fotoliu. Știu că vrea să privească. Știu asta. Femeia de lângă mine îmi șoptește că vrea din nou vaginul meu. Accept. Îmi desfac picioarele, întinsă pe pat și-i ghidez capul spre el. Autoritară, o apuc de păr, în timp ce mă suge și eu marchez intensitatea. Ea apucă lanțul dintre sânii mei și, de fiecare dată când buzele ei trag de clitorisul meu, trage de lănțișor, iar eu țip.

Suntem spectacolul fierbinte și sexy pentru patru bărbați. Îmi place să fac asta. Ei ne privesc și observ că Jefrey și celălalt își pun prezervative. Dexter respiră neregulat și Eric mă mănâncă din priviri. Bărbații se simt bine cu ce văd că se întâmplă între noi, și mie îmi place să fiu privită.

Când orgasmul mă face să mă zbat, femeia mă suge, din nou, avidă. Vrea seva mea. Eu o las să-și ia cât vrea. Ador cum mă suge. Eric o cheamă, o îndepărtează de mine și-i cere să-l încalece.

Ca un zeu atotputernic, stăpânul meu mă privește. Eu îl privesc și-l aud că spune:

– Vreau să văd cum te penetrează.

Scanned with CamScanner

Mă uit la bărbații care mă studiază. Se urcă amândoi pe pat și încep să mă atingă, în timp ce Eric o penetrează pe femeie.

Dexter se apropie de mine, mă apucă de lănțișor și, trăgând de el până când îmi întinde sfârcurile la maximum, șoptește:

–...lasă-mă să-ți înroșesc fundul.

Mă întorc, îi ofer posteriorul și, după ce-l sărută, îmi dă șase palme. Trei pe fiecare parte. Își apropie apoi fața de fesele mele și, simțind căldura lor, șoptește:

– Acum da, zeiță..., acum ești pregătită.

Jefrey mă întinde pe pat. Se așază pe mine și-mi suge sfârcurile dureroase. Oricât de ciudat ar părea, deși mă dor, furnicăturile pe care le simt când mă linge mă fac să mă simt bine. Cererea lui Jefrey în mișcările lui este excitantă și, când consideră oportun, mă așază peste el. Eu îl las să facă asta.

– Oferă-i sânii, cere Eric.

Mă aplec peste Jefrey și sânii mei ajung la gura lui. Îi suge, îi linge și-i întărește, în timp ce celălalt bărbat mă atinge în talie și-mi mușcă ușor spatele. Rămânem așa câteva minute, până când Jefrey, sub atenta privire a iubitului meu, mă penetrează. Mă penetrează cum vrea el și eu gâfâi. Apucându-mă de talie, mă împinge înainte și înapoi și penisul lui intră fără milă în mine. Mă simt bine. Mă sufoc și Eric nu-și ia ochii de la mine.

Brusc, simt că celălalt bărbat îmi dă o palmă, îmi desface fesele și mă umple de lubrifiant. Dur, îmi bagă un deget în anus și începe să-l miște, în timp ce Jefrey mă penetrează neîncetat. Gâfâi. Eric se ridică. Se urcă în pat și, apropiindu-se de mine, șoptește:

– Ești pregătită, iubire?

Arzătoare, încuviințez, și atunci necunoscutul își pune erecția în anusul meu și începe să mă penetreze până când intră complet în mine. Eu oftez, simțindu-mă penetrată complet sub ochii iubitului meu. Anusul meu este dilatat total. Nu există durere. Doar plăcere. Neîncetat, bărbații respectivi intră și ies din mine, iar eu mă simt bine. Diana se întinde pe pat, ia enorma erecție a lui Eric și și-o bagă în gură. O suge. Se simte bine.

Scanned with CamScanner

– Așa, iubire..., așa..., cambrează-te..., șoptește Eric extaziat de ce vede, până când scoate un strigăt masculin și termină în gura acelei femei.

Necunoscuții continuă să se adâncească în mine și corpul meu îi acceptă. Dexter îi cere lui Jefrey să-mi muște sfârcurile și celui din spate să-mi dea palme. Ei fac ce spune el, în timp ce mă penetrează. O dată..., și încă o dată..., și încă o dată, până când imi dau drumul și ei la fel.

Apoi, Eric mă sărută. Le spune bărbaților să iasă din mine, mă cuprinde de talie și mă duce în brațe până la duș. Apa alunecă pe corpurile noastre și nu vorbim. Vaginul și anusul meu tremură. Totul a fost atât de sexy și excitant, încât abia dacă mai pot spune ceva. Iceman al meu își trece mâna peste fața mea și șoptește:

– Ești bine, iubire?

Încuviințez și zâmbesc. A fost extraordinar.

Gurile noastre se întâlnesc. Se devorează și Eric, atașat, mă penetrează iar. Și-a recuperat erecția și are nevoie de mine. Mă ia în brațe și, sub jetul dușului, mă posedă. Prinsă la perete, iubitul meu se adâncește în mine neîncetat, în timp ce picioarele mele se înlănțuie în talia lui, dornică mai mult și mai mult. Ne-am spus la ureche cuvinte fierbinți și dorința noastră a crescut. Cuvinte sălbatice, privindu-ne în ochi pentru a ne înnebuni și mai tare. Și, când orgasmul nostru ne face să țipăm, rămânem sprijiniți de perete și Eric îmi șoptește la ureche:

– Mă omori, micuțo...

Zâmbesc. Mă mișc și Eric mă lasă jos. Apa continuă să alunece pe corpurile noastre. Ne privim și zâmbim. Când ieșim de la duș, mă uit la celelalte persoane din cameră și, văzând că femeia este acum în pat cu ceilalți doi și Dexter o atinge, înnebunit, întreb:

– Este mereu așa aici?

Eric încuviințează și, apropiindu-mă de corpul lui, șoptește:

– Întotdeauna. Găsești tot ce dorești. Sunt fantezii. Nu uita.

Scanned with CamScanner

Zece minute mai târziu, Eric și cu mine, îmbrăcați, revenim în a doua sală în care am fost. Mă sărută, se bucură de mine și eu mă bucur de el. Suntem fericiți. Ne potrivim total. Ce mai pot cere?

După ce beau două pahare de rom cu coca-cola, simt că-mi explodează vezica. Îi spun că trebuie să mă duc la toaletă. Îmi spune unde este și merg acolo. Când intră două femei sărutându-se, mă privesc, le privesc și zâmbesc. Intru într-una dintre cabine și suspin, ușurată, în timp ce fac pipi. Aud că mai intră persoane în baie. Râsete. Niște femei șușotesc și aud:

– Oh, da! Vinerea viitoare am o cină cu Raimon Grüher și părinții lui. În sfârșit, mi-am atins obiectivul. Îmi va cere mâna.

Strigăte de satisfacție. Râd. Și o altă voce spune:

– Unde te vezi cu ei?

– La șapte, la Trattoria de Vicenzo. Un loc ideal, nu-i așa?

– Minunat.

– Și exclusiv.

– Și foarte scump.

Râsete din nou.

– Dar, ia spune, credeam că Raimon nu era genul tău. Ție îți plac mai tinerei.

– Și nici nu este, iubita, dar banii lui, da.

Râd amândouă și eu oftez. Ce mai târfă!

– Nu este un bărbat care mă înnebunește în pat. La vârsta lui, ce aștepți? Dar asta am rezolvat-o deja cu vărul lui, Alfred, și prietenii mei. La urma urmei, totul rămâne în familie, nu crezi?

– Oh, Betta! Ești groaznică!

Betta?!

A spus Betta?

Inima îmi palpită când aud:

– Ia uite cine vorbea. De parcă tu ai fi o sfântă când, de fapt, te distrezi de minune în acest local fără soțul tău. Dacă află Stephen, vezi tu!

Râsul îmi confirmă că ea este. Betta! Râsul ei de scroafă este inconfundabil. Îmi trag rochia în jos, fiindcă oricum chiloți nu

Scanned with CamScanner

port, pentru că Eric mi i-a rupt, și deschid ușa toaletei. Ele mă privesc și observ că Berta nu este surprinsă să mă vadă în local. După fața ei, intuiesc că știa deja că eu mă aflam acolo. Și, înainte cu cu să pot spune ceva, mă împinge și aterizez în perete. Dar eu sunt rapidă, o apuc de rochie și trag de ea. Cade cu fața în jos. Prietena ei începe să țipe și iese să strige după ajutor. Cele două femei care se sărutau ies ca din pușcă. Ne lasă singure.

Când cade lângă mine, mă uit la mâna ei. Văd un inel sub formă de margaretă și, furioasă, strig:

– L-ai atins, scroafă nenorocită. L-ai atins pe Eric?

Zâmbește cu răutate.

– Am avut impresia că amândurora v-a plăcut când am făcut-o, nu?

Afirmația ei mă lasă fără cuvinte. O omor! Îi dau o palmă și apoi alta, spre oroarea unei femei care intră în acel moment la toaletă. Berta se ridică de pe jos și eu o urmez. Este mai înaltă decât mine, dar eu sunt mult mai agilă și mai rapidă decât ea și, când să scape, o arunc de perete și, prinzând-o acolo, explodez:

– Cum ai îndrăznit să-l atingi? strig.

Ea nu răspunde. Doar râde și eu, înfierbântată, continui:

– Ți-am spus că nu te vreau aproape de Eric.

– Ceea ce îmi spui tu nu mă interesează deloc.

Oh, Doamne, îi smulg extensiile! Și, privind-o, strig, foarte supărată:

– Ți-am zis că dacă mă provoci o să vezi tu, târfă!

Berta strigă. Se sperie când îi răsucesc brațul și, dintr-odată, Eric mă înșfacă și, separându-mă de ea, întreabă:

– Pentru numele lui Dumnezeu, Jud! Ce faci?

Berta, cu fața boțită și o privire plină de reproșuri, strigă:

– Prietena ta este o asasină!

– Târfă ce ești...! strig și eu, desfigurată.

– M-a văzut și m-a atacat.

– Ești o nerușinată. Tu m-ai atacat prima pe mine.

– Mincinoaso!

Și privindu-l pe Eric, șoptește:

Scanned with CamScanner

– Să nu o crezi, iubire. Eu eram la baie și ea a venit și...

– Taci, Betta! cere Eric, înfuriat.

– Iubire?! I-ai spus, cumva, „iubire"? strig, smulgându-mă din brațele lui. Nu-i spune „iubire", căţea ce ești!

Eric mă prinde din nou. Sunt o fiară. Mă privește și spune:

– Nu intra în jocul ei, viața mea. Privește-mă, Jud. Privește-mă.

Dar eu, dispusă să-i scot ochii acestei tipe care se uită la mine și se distrează pe seama mea, strig:

– Cum ai putut să ne atingi? Cum ai putut să te apropii de el? De noi?

– Ăsta este un local public, frumoaso. Nu este un loc exclusiv pentru Eric și pentru tine.

– Betta, ajunge! strigă Eric fără să înțeleagă la ce ne referim.

O omor. Eu o omor!

Eric, furios, încearcă să mă liniștească. Nu-i dă atenție Bettei, nu-l interesează; doar mie, până când ea strigă:

– Este deja a doua oară când mă atacă la München. Ce are prietena ta? Este un animal?

Acest lucru îi atrage atenția lui Eric, care mă întreabă:

– A doua oară?

Nu răspund. Oftez, și ea insistă:

– Da. În magazinul Anitei. Era și sora ta, Marta, și m-a atacat și ea. Amândouă m-au hărțuit și m-au bătut și...

– Ai făcut tu așa ceva? întreabă Eric, furios.

Rușinată să recunosc asta și, în special din cauza privirii lui, răspund:

– Da. Îi datoram asta. Din cauza ei ne-am despărțit noi și...

Eric îmi dă drumul și se ia cu mâinile de cap.

– Pentru numele lui Dumnezeu, Judith! Suntem adulți. Cum îți trece prin cap să faci așa ceva?

Uimită de reacția lui, îl privesc și răspund:

– Cine se joacă cu mine, plătește. Și târfa asta s-a jucat cu mine.

Alertată, Frida intră în baie. Când o vede pe Betta, nu stă deloc pe gânduri. Se apropie de ea și-i dă o palmă.

Scanned with CamScanner

– Târfă! Ce faci aici? strigă.

Betta privește în jur. Nu o ajută nimeni. Cunosc cu toții povestea cu Eric și ne amenință strigând și privindu-ne:

– O să sun la poliție și o să vă denunț pe amândouă.

– Cheam-o! strigăm la unison Frida și cu mine.

Imbecila scoate mobilul de ultimă generație și, după ce încearcă, strigă, frustrată:

– De ce nu este semnal aici?

Frida și cu mine râdem și spun, cu aplomb:

– Ieși din local. Sigur, afară o să ai. Hai..., cheamă poliția. Ar fi extraordinar ca viitorii tăi socri și soțiorul tău iubit să afle că erai aici.

Vine Andrés, o imobilizează pe soția lui și o ceartă când o vede că țipă. Frida protestează și iese din toaletă, supărată. Nu o suportă pe Betta. Björn, care până în acest moment rămăsese lângă ușă, văzându-și prietenul atât de supărat, șoptește:

– Gata. Haideți, să ne întoarcem în local.

Fără să-mi spună nimic, Eric iese din toaletă. Betta zâmbește. Iar eu, incapabilă să mă stăpânesc, o împing și se izbește de chiuvete.

– Îți jur pe tatăl meu că lucrurile nu se vor opri aici!

Când ies din toaletă foarte supărată, Björn mă ia de braț, mă face să mă uit la el și șoptește:

– Nu așa se rezolvă lucrurile, frumoaso.

– Despre ce vorbești? Eu nu vreau să rezolv nimic cu târfa aia!

Și, după ce-i povestesc ce mi-a făcut la Madrid și ruptura pe care a provocat-o între Eric și mine, spune:

– Nu mă mir că i se întâmplă ce i se întâmplă. Ba mai mult, până și eu am chef să mă duc la ea și să-i dau o palmă.

Asta mă face să râd. Când îmi vede fața, Björn zâmbește și mă îmbrățișează. În acel moment, Eric ajunge până la noi și, cu o privire furioasă, anunță:

– Plec acasă. Vii cu mine sau rămâi cu Björn ca să continuați să vă jucați?

Surprinși, îl privim, și spun:

Scanned with CamScanner

– Eşti idiot.

– Jud..., şuieră Eric.

– Nici un Jud. Ce vrei să insinuezi cu ce ai spus?

Eric nu răspunde. Amuzându-se, Björn mă împinge spre Eric şi adaugă.

– Haideţi, porumbeilor, terminaţi cearta în patul vostru de acasă!

În maşină nu ne vorbim.

Suntem, amândoi, supăraţi şi nu înţeleg de ce el este atât de furios. La urma urmei, Betta o merita. În plus, a avut nerușinarea să-l atingă. Să ne atingă. Să se apropie de noi. Nenorocita!

Pe drum, mobilele noastre sună. Am primit mai multe mesaje. Nu ne uităm nici unul la ele. Nu avem chef. Sigur sunt Frida şi Björn ca să vadă cum suntem. Când ajungem acasă şi băgăm maşina în garaj, trântesc portiera atât de tare, încât Eric mă priveşte şi eu, având chef de ceartă, strig:

– Care e problema?

Eric se apropie cu paşi mari de mine.

– Nu poţi să ai grijă când închizi portiera?

– Nu.

Ridică o sprânceană, surprins şi repetă:

– Nu?!

– Exact. Nu, nu vreau să am grijă! Şi nu vreau să am grijă pentru că sunt foarte supărată pe tine. Unu, pentru că ai ţipat la mine în faţa subnormalei de Betta, şi doi, pentru idioţenia pe care ai spus-o despre Björn.

Eric închide ochii.

– De ce nu mi-ai spus faza cu Betta?

– Pentru că nu am considerat necesar. Este ceva între ea şi mine.

– Între tine şi ea?

– Exact. Şi, înainte să mai zici ceva, lasă-mă să-ţi spun că tata m-a învăţat să...

– Iar vorbim de tatăl tău? Vrei să nu-l amesteci pe tatăl tău în toată chestia asta?

Scanned with CamScanner

Indignată de furia lui, strig:

– Asta-i bună... și de ce, mă rog, nu pot vorbi de tata când am eu chef?

– Pentru că vorbim de Betta, nu de tatăl tău.

– Ești un imbecil, știai?

Eric nu răspunde. Și când nu pot să țin în frâu ce gândesc, spun:

– Voiam să spun că tata m-a învățat să nu mă las supusă de persoane rele. Imbecila aia, ca să nu spun ceva mai rău, s-a jucat cu mine. A fost o scorpie și a vrut să-mi complice viața. Ce ai vrea? Să o felicit când o văd? Nu..., asta nu o crezi nici tu, nici dacă te îmbeți cu Moët *rosé*!

Fără să mă privească, își atinge fruntea.

– Nu vreau să o aplauzi. Vreau doar să nu ai nimic de-a face cu ea. Îndepărtează-te de Betta și vom putea trăi în pace.

– Și ce părere ai de seara asta? Aia..., aia..., curva aia a avut nerușinarea să se apropie de noi în camera întunecată. Te-a atins. Te-a atins pe corp cu mâinile ei murdare și eu am îndemnat-o fără să știu că era ea. Te-a atins în fața mea. M-a provocat din nou. A jucat, din nou, murdar. Crezi că trebuie să o iert din nou?

Eric nu răspunde. Ceea ce a auzit îl surprinde.

– Ea a fost femeia care...

– Da, ea. Grețoasa aia. Ea a fost cea din camera întunecată! strig, disperată.

Aud cum înjură. Merge de la un capăt la altul și, în final, șoptește:

– Este târziu. Hai la culcare!

– Nici o șansă. Acum stăm de vorbă. Nu mă interesează cât e ceasul. Tu și cu mine avem o conversație de adulți și nu te voi lăsa să o întrerupi pentru că tu nu vrei să mai vorbești despre acest subiect. Ți-am spus că acea curvă ne-a înșelat din nou. A jucat murdar.

Nervos, se mișcă prin garaj. Înjură.

Brusc, observă ceva. Văd casca mea galbenă de la motocicletă. Oh, nu! Închid ochii și înjur. Doamne, nu acum!

Scanned with CamScanner

Eric păşeşte către obiectivul său şi strigă când dă la o parte plasticul albastru.

– Ce face motocicleta asta aici?

Oftez. Din lac în puţ. Mă apropii de el şi răspund:

– Este motocicleta mea.

Nevenindu-i să creadă, mă priveşte, priveşte motocicleta şi întreabă nervos:

– Este motocicleta lui Hannah. Ce face aici?

– Mi-a făcut-o cadou mama ta. Ea ştie că eu fac motocros şi...

– Asta este incredibil! Incredibil!

Conştientă de ceea ce gândeşte, adopt un ton al vocii mai dulce.

– Uite ce este, Eric. Lui Hannah îi plăcea acelaşi tip de sport ca şi mie şi eu aici nu am motocicleta mea şi...

– Tu nu ai nevoie de motocicleta aia, pentru că aici nu vei face motocros. Îţi interzic asta!

Asta mă revoltă. Mă mănâncă gâtul.

Cine este el ca să-mi interzică ceva? Şi, dispusă să lupt, răspund:

– Greşeşti, frumosule. Voi continua să fac motocros. Aici, acolo şi oriunde am eu chef. Şi ca să ştii: am fost de câteva ori, dimineaţa cu vărul tău, Jürgen, şi prietenii lui, să facem curse. Am păţit ceva? Nuuuuuu..., dar tu, ca de obicei, eşti foarte dramatic.

Ochii lui aruncă flăcări. Nu procedez bine. Ştiu că merg până în pânzele albe, dar nu mai pot face nimic. Sunt gură spartă! Eric mă priveşte. Dă din cap. Îşi muşcă buza.

– Mi-ai ascuns acest lucru?

– Da.

– De ce? Cred că primul lucru pe care l-am cerut când am reluat relaţia noastră a fost sinceritate, nu-i aşa, Judith?

Nu răspund. Nu pot. Are dreptate. Sunt un dezastru. Mă mănâncă gâtul. Iritaţiile! Brusc, uşa garajului se deschide şi apar Sonia şi Marta. Ne privesc şi Sonia spune:

Scanned with CamScanner

– Cere-mi ce vrei, acum și oricând! –

– Și voi de ce aveți mobile?

Mă surprinde să le văd aici. Cât este ceasul? Dar Eric strigă:

– Mamă, cum ai putut să-i dai motocicleta lui Judith?!

Femeia mă privește. Eu oftez.

– Fiule, stai așa, calmează-te. Motocicleta aia stătea degeaba acasă și, când Judith mi-a spus că ea face motocros, ca Hannah, m-am gândit și am decis să i-o fac cadou.

Eric oftează și strigă din nou:

– Cum trebuie să vă mai spun să nu vă amestecați în viața mea?! Cum?!

– Scuză-mă, Eric... Este viața mea! clarific, jignită.

Văzând nervii fratelui său, Marta îl privește și strigă, arătându-l cu degetul:

– Punctul unu: nu țipa așa la mama. Punctul doi: Judith este destul de mare ca să știe ce poate și ce nu poate să facă. Punctul trei: dacă tu vrei să trăiești într-o bulă de cristal, asta nu înseamnă că ceilalți trebuie, și noi, să facem același lucru.

– Taci, Marta! Taci! îi cere Eric.

Dar sora lui se apropie de el și adaugă:

– Nu o să tac. V-am auzit din casă. Și vreau să-ți spun că este normal ca Judith să nu-ți povestească despre motocicletă sau alte lucruri. Și cum să-ți fi spus? Cu tine nu se poate vorbi. Ești Domnul Autoritar. Trebuie să se facă ceea ce spui tu, sau faci ca toate cele.

Și privindu-mă, întreabă:

– I-ai spus secretul meu și al mamei?

Neg dând din cap și Sonia, ducându-și mâinile la gură, șoptește:

– Fata mea, pentru Dumnezeu..., taci!

Neîncrezător, Eric ne privește. Fața lui este din ce în ce mai întunecată. În cele din urmă, își scoate paltonul. Îi este cald. Îl lasă pe capota mașinii, își pune mâinile în șolduri și, privindu-mă supărat, întreabă:

– Cum adică dacă mi-ai povestit secretul mamei și-al surorii mele?! Ce alte secrete îmi ascunzi?!

Scanned with CamScanner

– Fiule, nu țipa așa la Judith! Săraca!

Nu pot vorbi. Am limba parcă lipită de cerul gurii și Marta, nici una, nici două, spune:

– Ca să știi, mama și cu mine facem de luni bune un curs de paraşutism. Gata! Ți-am zis-o! Acum supără-te și țipă; te pricepi de minune la așa ceva, frățioare.

Fața lui Eric spune totul.

– Paraşutism?! Ați înnebunit?

Ambele dau din cap și, brusc, Simona, cu fața desfigurată, intră în garaj.

– Domnule, Flyn plânge. Vrea să urcați dumneavoastră.

Eric o privește pe femeie și spune:

– Ce face Flyn treaz la ora asta?

Face un pas, dar se oprește brusc. Le privește pe sora și mama lui și întreabă:

– Ce s-a întâmplat? De ce sunteți voi aici, la ora asta?

Nu le lasă să răspundă. Iese și pornește glonț spre camera lui Flyn. Sonia merge după el. Marta mă privește și, înspăimântată, întreb:

– Ce se întâmplă?

Marta oftează și mă privește.

– Iubita, îmi pare rău, dar nepotul meu a căzut cu skateboardul și și-a rupt un braț.

Când aud asta, mi se înmoaie picioarele. Nu. Nu poate fi adevărat!

– Poftim?

– V-am sunat la telefon de mii de ori, dar nu ați răspuns.

Albă ca varul, o privesc pe Marta.

– Nu aveam semnal unde eram. Este bine?

– Da, deși nu spune decât că Eric se va supăra pe tine.

Când intrăm în casă, inima îmi bate puternic. Eric nu-mi va ierta nimic din toate acestea. Toate secretele care mă chinuiau au ieșit la suprafață în același timp. Acest lucru îl va supăra mult. Știu asta. Îl cunosc.

Scanned with CamScanner

Când intră în camera lui Flyn, micuțul are brațul în ghips. Mă privește și, când vreau să mă apropii de el, Eric se pune în față și strigă:

– Cum ați putut să nu mă ascultați? Ți-am spus să nu meargă pe skateboard!

Tremur. Tremur necontrolat și, cu un fir de voce, șoptesc:

– Îmi pare rău, Eric.

Cu o față total desfigurată, mă privește cu dispreț.

– Să nu te îndoiești de asta, Judith. Poți fi sigură că îți va părea rău.

Închid ochii.

Știam că asta se va întâmpla într-o zi, dar nu m-am gândit niciodată că Eric ar reacționa atât de urât. Sunt atât de dezorientată, încât nu știu ce să spun. Nu-i văd decât privirea rece. Dându-mă la o parte, mă apropii de copil și-l sărut pe frunte.

– Ești bine?

Micuțul dă din cap că da.

– Iartă-mă, Jud. Mă plictiseam, am luat skateboardul și am căzut.

Cu iubire, zâmbesc și șoptesc:

– Îmi pare rău, puiule.

Micuțul dă din cap cu tristețe. Eric mă ia de braț, mă scoate din cameră împreună cu mama și sora lui și spune furios:

– Mergeți la culcare. O să discut eu cu voi mai târziu. Eu rămân cu Flyn.

În seara aceea, când intru în camera noastră, nu știu ce să fac. Mă așez pe pat și mă cuprinde disperarea. Vreau să fiu cu Eric și Flyn. Vreau să-i însoțesc, dar Eric nu-mi permite.

Scanned with CamScanner

36

În dimineața următoare, când cobor în bucătărie, Marta, Eric și Sonia stau la masă. Se ceartă. Când intru eu, tac, și asta mă face să mă simt groaznic.

Simona, cu dragoste, îmi prepară o ceașcă de cafea. Din priviri îmi cere să mă liniștesc. Îl cunoaște pe Eric și știe că este furios și mă cunoaște și pe mine. Când mă așez la masă îl privesc pe Eric și întreb:

– Cum se simte Flyn?

Cu o privire dură, care nu îmi place, răspunde:

– Din cauza ta, are mari dureri.

Sonia îl privește pe fiul ei și mormăie:

– La naiba, Eric! Nu este vina lui Judith. De ce te încăpățânezi să dai vina pe ea?

– Pentru că ea știa că nu trebuia să-l învețe să meargă pe skateboard. De asta o învinovățesc, răspunde, furios.

Îmi tremură picioarele. Nu știu ce să spun.

– Dar tu ești prost sau te prefaci? intervine Marta.

– Marta..., mârâie Eric.

– Cum adică ea nu trebuia? Nu vezi că micuțul s-a schimbat datorită ei? Nu vezi că Flyn nu mai este copilul introvertit care era înainte de sosirea ei?

Eric nu răspunde, și Marta continuă:

– Ar trebui să-i mulțumești că-l vezi pe Flyn zâmbind și comportându-se ca un copil de vârsta lui. Pentru că, să știi, frățioare, copiii cad, dar se ridică și învață, ceva ce tu, din câte se vede, încă nu ai aflat.

Nu spune nimic. Se ridică și, fără să mă privească, se duce la bucătărie. Inima mi se strânge, dar, după ce mă uit la cele trei femei care mă studiază, spun:

Scanned with CamScanner

– Stați liniștite, voi vorbi cu el.

– Dă-i una după ceafă. Asta merită, propune Marta.

Sonia mă privește, îmi atinge mâna și șoptește:

– Nu te învinovăți pentru nimic, scumpa mea. Tu nu ești vinovată pentru nimic. Nici măcar de faptul că ai motocicleta lui Hannah și ai ieșit cu Jürgen și prietenii lui.

– Trebuia să i-o fi spus, recunosc eu.

– Daaaa, exaaact, ca și cum ar fi ușor să-i spui ceva domnului Morocănos! protestează Marta. Ai prea multă răbdare cu el. Cred că îl iubești foarte mult, altfel nu înțeleg cum îl suporți. Eu îl iubesc, este fratele meu, dar te asigur că nu-l suport.

– Marta..., șoptește Sonia, nu fi atât de dură cu Eric!

Se ridică și-și aprinde o țigară. Eu îi cer alta. Am nevoie să fumez.

Când ies din bucătărie douăzeci de minute mai târziu, mă apropii de ușa biroului lui Eric. Trag aer în piept și intru. Când mă vede, își ațintește ochii reci asupra mea și întreabă:

– Ce vrei, Judith?

Mă apropii de el.

– Îmi pare rău. Îmi pare rău că nu ți-am spus că...

– Nu valorează nimic scuzele tale. Ai mințit.

– Ai dreptate. Ți-am ascuns lucruri, dar...

– M-ai mințit tot acest timp. Mi-ai ascuns lucruri importante, când știai că nu trebuia să o faci. Arât de căpcăun sunt de nu-mi poți spune unele lucruri?

Nu răspund. Tăcere. Ne privim și, în cele din urmă, întreabă:

– Ce înseamnă pentru tine acum și oricând? Ce înseamnă pentru tine angajamentul de a fi împreună?

Întrebările lui mă descumpănesc. Nu știu ce să răspund. Tăcere. În cele din urmă, spune:

– Uite ce este, Judith, sunt foarte supărat pe tine și pe mine. Mai bine pleacă din birou și lasă-mă liniștit. Vreau să mă gândesc. Trebuie să mă relaxez, altfel, așa cum sunt, o să fac ceva ce voi regreta.

Cuvintele lui mă revoltă și, fără să-l bag în seamă, dau replica:

Scanned with CamScanner

– Iar mă dai afară din viața ta, așa cum faci mereu când te superi?

Nu spune nimic. Mă privește, mă privește, mă privește, iar eu decid să-l întorc spatele și să ies din cameră.

Cu lacrimi în ochi, mă îndrept către camera mea. Intru și închid ușa. Știu că supărarea lui este justificată. Știu că am căutat-o cu lumânarea, dar el trebuie să-și dea seama că nu i-am spus nimic pentru că ne era tuturor teamă de reacția lui. Regret. Regret mult, dar nu se mai poate face nimic.

Zece minute mai târziu, Marta și Sonia trec să-și ia la revedere de la mine. Sunt îngrijorate. Eu zâmbesc și le spun să plece liniștite. Nu este sfârșitul lumii.

Când pleacă, mă așez pe covorul moale din camera mea. Ore în șir mă gândesc și mă tot gândesc. De ce am procedat atât de prost? Aud că pleacă o mașină. Mă uit pe fereastră și rămân uimită să văd că cel care pleacă este Eric. Ies din cameră, o caut pe Simona, și ea, înainte să o întreb, îmi explică:

– S-a dus la Björn. A zis că nu stă mult.

Închid ochii și oftez. Urc în camera lui Flyn și micuțul, când mă vede, zâmbește. Arată mai bine decât în seara trecută. Mă așez pe patul lui și șoptesc, mângâindu-l pe cap:

– Ce faci?

– Bine.

– Te doare brațul?

Micuțul dă din cap că da și, când zâmbește, spun:

– Offf, Doamne! Puiule, ți-ai rupt și un dinte!

Îngrijorarea de pe fața mea este atât de evidentă, încât Flyn șoptește:

– Stai liniștită. Bunica Sonia spune că e de lapte.

Încuviințez și mă surprinde cu cuvintele lui:

– Îmi pare rău că unchiul este atât de supărat. Nu voi mai lua skateboardul. Și doar m-ai avertizat să nu-l folosesc niciodată fără să fii tu prezentă... Dar mă plictiseam și...

– Stai liniștit, Flyn. Se întâmplă. Știi? Când eram mică, mi-am rupt un picior când am sărit cu motocicleta, și pe urmă

Scanned with CamScanner

un braț. Lucrurile se întâmplă pentru că trebuie să se întâmple. Vorbesc serios, nu te mai gândi!

– Nu vreau să pleci, Judith!

Acest lucru mă derutează.

– Și de ce să nu plec? întreb.

Nu spune nimic. Mă privește, și atunci șoptesc cu un firicel de voce:

– Ți-a spus unchiul tău că o să plec?

Micuțul neagă din cap, dar eu trag propriile concluzii.

Doamne, nu! Și iar nu!

Simt un nod în gât. Respir adânc și șoptesc:

– Ascultă, puiule. Indiferent că plec sau rămân, noi vom rămâne prieteni în continuare, da?

Încuviințează și, cu inima îndurerată, schimb subiectul:

– Vrei să jucăm cărți?

Copilul este de acord și eu îmi înghit lacrimile. Mă joc cu el, în timp ce mă gândesc la ce a spus. O vrea, oare, Eric să plec?

După prânz, acesta se întoarce. Se duce direct în camera nepotului său și eu mă abțin să intru. Ore în șir, stau în fotoliul din camera de zi și mă uit la televizor, până când nu mai pot și ies afară cu Susto și Calamar. Mă plimb prin complexul rezidențial și întârzii mai mult decât trebuie, sperând ca Eric să mă caute sau să mă sune pe mobil. Dar nu se întâmplă nimic din toate acestea și, când mă întorc, Simona iese din casa ei și-mi spune că domnul s-a dus la culcare.

Mă uit la ceas. Este unsprezece și jumătate seara.

Neînțelegând de ce Eric s-a dus la culcare fără să mă fi întors cu acasă, intru și, după ce le dau de băut câinilor, urc scara cu atenție. Intru în camera lui Flyn și micuțul doarme. Mă duc până la el, îl sărut pe frunte și mă îndrept către camera mea. Când intru, mă uit spre pat. Întunericul nu mă lasă să-l văd clar pe Eric, dar știu că ceea ce zăresc în pat este el. În tăcere, mă dezbrac și mă bag în pat. Mi-au înghețat picioarele. Vreau să-l îmbrățișez și, când mă apropii de el, se întoarce cu spatele.

Scanned with CamScanner

Dispreţul lui mă doare, dar hotărâtă să vorbesc cu el, şoptesc:

– Eric, îmi pare rău, iubire. Te rog, iartă-mă.

Ştiu că este treaz. Ştiu asta. Şi, fără să se mişte, răspunde:

– Te-am iertat. Dormi. E târziu.

Cu inima frântă, mă cuibăresc în pat şi, fără să-l ating, încerc să dorm. Mă întorc de pe o parte pe alta de mii de ori şi, în cele din urmă, reuşesc.

Scanned with CamScanner

37

Când mă trezesc a doua zi, sunt singură în pat. Acest lucru nu mă miră, dar, când cobor la bucătărie și Simona îmi spune că domnul s-a dus la serviciu, pufnesc plină de indignare. De ce am dormit chiar azi?

Așa cum știu, petrec ziua cu Flyn. Micuțul este irascibil. Îl doare brațul și complicitatea lui cu mine este inexistentă.

Disperată, mă așez cu Simona să urmăresc *Locura Esmeralda*. În ziua aceea, Luis Alfredo Quiñones, iubitul Esmeraldei Mendoza, crede că ea îl înșală cu Rigoberto, grăjdarul de la Halcones de San Juan, și când episodul se termină, Simona și cu mine ne privim disperate. Cum ne pot lăsa așa?

Eric nu vine la masă și, când se întoarce de la birou după-amiaza târziu, când mă vede, nu mă sărută. Mă salută scurt cu o mișcare a capului și se duce să-l vadă pe nepotul lui. Ia cina cu el și, când vine ora de culcare, face același lucru ca și în seara anterioară. Se întoarce cu spatele și nu-mi vorbește. Nu mă îmbrățișează.

Patru zile la rând suport acest tratament. Nu-mi vorbește. Nu mă privește. Joi mă surprinde când vine să mă caute în cămăruța mea și-mi spune, scurt:

– Trebuie să vorbim.

Of! Ce rău sună asta! Nimicitor, dar incuviințez.

Îmi cere să merg în birou. Se duce să-l vadă pe nepotul lui. Fac ce îmi cere. Îl aștept. Aștept mai bine de două ore. Mă provoacă. Când intră în birou, sunt deja cu nervii la pământ. El se așază la masa lui. Mă privește așa cum nu m-a mai privit zile în șir și se tolănește în fotoliu.

– Ia zi!

Scanned with CamScanner

Uimită, îl privesc și șoptesc:

– Eu să spun?!

– Da, tu să spui. Te cunosc și știu că ai multe de zis.

Expresia feței mele se schimbă rapid. Șmecheria lui mă învinge uneori și, fără altă introducere, încep:

– Cum poți fi atât de rece? Pentru Dumnezeu! Este joi și de sâmbătă nu-mi vorbești. Oh, Doamne! Mai aveam puțin și înnebuneam. Ai, cumva, de gând să nu-mi mai vorbești niciodată? Să mă martirizezi? Să mă răstignești pe o cruce și să vezi cum mi se scurge tot sângele în fața ta? Rece..., rece..., asta ești: un neamț rece. Sunteți toți la fel. Nu aveți simțul umorului. Dacă vi se spune un banc, nu râdeți, și dacă sunt simpatică, imediat credeți că flirtez. Pentru Dumnezeu! În ce lume trăim? M-am plictisit de tine, m-am plictisit rău! Cum poți fi atât de..., atât de... idiot? Strig. M-am săturat! M-am săturat! În momente ca astea nu știu ce facem împreună. Suntem foc și gheață și am obosit să tot încerc să nu mă consumi cu nenorocita ta răceală.

Nu spune nimic. Doar mă privește și eu continui:

– Sora ta, Hannah, a murit și tu te ocupi de fiul ei. Crezi că ea ar fi de acord cu ce faci tu cu el?

Eric oftează.

– Eu nu am cunoscut-o, dar, din câte am aflat despre ea, sunt sigură că l-ar fi învățat pe Flyn să facă tot ceea ce tu îi refuzi. După cum a spus sora ta în seara aceea, copiii învață. Cad, dar se ridică. Când o să te ridici tu?

– La ce te referi? șoptește cu furie.

– Adică să nu te mai îngrijorezi pentru lucruri care încă nu s-au întâmplat. Să-i lași pe ceilalți să trăiască și să înțelegi că nu tuturor ne plac aceleași lucruri. Să accepți că Flyn este un copil și trebuie să învețe sute de lucruri care...

– Ajunge!

Îmi frământ mâinile. Sunt foarte emoționată și, văzându-i fața contrariată, întreb:

Scanned with CamScanner

Eric, nu ți-e dor de mine? Nu-mi simți lipsa?

– Ba da.

– Și de ce, mă rog? Sunt aici. Atinge-mă. Îmbrățișează-mă. Sărută-mă. Ce aștepți ca să vorbești cu mine și să încerci să mă ierți din inimă? La naiba! Nu am omorât pe nimeni. Sunt om și greșesc. Bine, accept chestia cu motocicleta. Trebuia să-ți fi spus. Dar ia să vedem, ți-am interzis eu să faci tir sportiv? Nu, nu-i așa? Și de ce nu ți-am interzis acest lucru, în ciuda faptului că urăsc armele? Este foarte ușor, Eric, pentru că te iubesc și respect faptul că-ți place ceva ce mie nu îmi place. În ceea ce-l privește pe Flyn, într-adevăr, mi-ai spus că nu avea voie să meargă pe skateboard, dar micuțul voia. Copilul avea nevoie să facă ce fac colegii lui pentru a le demonstra celor care-l numesc „chinez, fricos și laș" că poate fi unul dintre ei și poate avea un nenorocit de skateboard. Ah! Asta ca să nu mai spun că micuțului îi place de o fată de la el din clasă și vrea să o impresioneze. Nu-i așa că nu știai asta?

Neagă dând din cap și eu continui:

– În ceea ce le privește pe mama și pe sora ta, ele mi-au cerut să nu spun nimic, să le păstrez secretul. Și întrebarea este: atunci când tata ți-a păstrat secretul că ai cumpărat casa din Jerez, eu trebuia să mă fi supărat pe el? Trebuia să-l fi omorât cu pietre? Asta ar fi culmea... Eu am făcut doar ce fac familiile: își păstrează mici secrete și încearcă să se ajute. Și în ceea ce o privește pe Betta, oh, Doamne!, de fiecare dată când mă gândesc că te-a atins în fața mea, înnebunesc. Dacă aș fi știut, i-aș fi tăiat ghearele alea pentru că...

– Taci! strigă Eric, înfierbântat. Am ascultat de ajuns.

Asta mă revoltă și nu o pot face.

– Aștepți să plec, nu-i așa?

Întrebarea mea îl surprinde. Îl cunosc și ochii lui îmi spun asta. Și fără să fac o pauză pentru că sunt isterică, întreb:

– De ce i-ai spus lui Flyn că s-ar putea să plec de aici? Asta ai, cumva, de gând să-mi ceri să fac și-l pregătești deja pe copil?

Scanned with CamScanner

Rămâne surprins.

– Eu nu i-am spus asta lui Flyn. Despre ce vorbeşti?

– Nu te cred.

Nu spune nimic. Mă priveşte, mă priveşte, şi iar mă priveşte, dar, în final, spune:

– Nu ştiu ce să fac cu tine, Jud. Te iubesc, dar mă înnebuneşti. Am nevoie de tine, dar mă duci la disperare. Te ador, dar...

– Eşti idiot...!

Se ridică de la masă şi izbucneşte cu o faţă crispată:

– Ajunge! Nu mă mai insulta!

– Idiot, idiot, şi iar idiot!

Doamne, ce am mai întrecut măsura! Dar, după atâtea zile fără să-mi vorbească, sunt un tsunami.

Mă priveşte furios. Eu prind curaj şi, cu aplomb, îi reproşez:

– Ar trebui să-ţi schimbe numele şi să te cheme domnul Perfect. Care e faza? Tu nu faci greşeli? Oh, nu! Domnul Zimmerman este Dumnezeu!

– Vrei să tac şi să mă asculţi? Trebuie să îţi spun ceva şi vreau să-ţi cer să...

– Vrei să-mi ceri să plec, nu-i aşa? Nu mai rămâne decât să mai încalc vreo regulă ca să mă alungi, din nou, din viaţa ta.

Nu spune nimic. Ne privim ca doi rivali.

Vreau să-l sărut. Doresc asta. Dar nu este momentul pentru aşa ceva. Dar atunci, uşa biroului se deschide şi apare Björn cu o sticlă de şampanie în mână. Ne priveşte şi, înainte să spună ceva, mă apropii de el. Îl iau de gât şi-l sărut pe buze. Îmi introduc limba în gura lui şi ochii lui mă privesc cu uimire. Nu înţelege ce fac. Când mă separ de el, cu furie, îl privesc pe Eric şi spun, spre surprinderea lui Björn:

– Tocmai am încălcat marea ta regulă: din acest moment, gura mea nu mai este a ta.

Chipul lui Eric este indescriptibil. Ştiu că nu se aştepta la aşa ceva din partea mea. Şi, uimindu-l pe Björn, explic:

Scanned with CamScanner

– Îți voi ușura treaba. Nu este nevoie să mă alungi, pentru că acum cea care pleacă sunt eu. Îmi voi lua toate lucrurile și voi dispărea din casa și din viața ta pentru totdeauna. M-am săturat. M-am săturat să tot trebuiască să-ți ascund diverse. M-am săturat de regulile tale. M-am săturat! strig.

Dar, înainte de a ieși și cu respirația întretăiată, spun:

– Îți voi cere doar o ultimă favoare: am nevoie ca avionul tău să mă ducă pe mine, pe Susto și lucrurile mele până la Madrid. Nu vreau să-l pun pe Susto într-o cușcă în cala unui avion și...

– De ce nu taci? înjură Eric, furios.

– Pentru că nu am chef.

– Copii, vă rog, calmați-vă, cere Björn. Cred că exagerați lucrurile și...

– Am tăcut, continui, ignorându-l pe Björn și privindu-l pe Eric, patru zile nici ție nu ți-a păsat ce gândeam sau simțeam. Nu ți-a păsat de durerea, furia sau frustrarea mea. Prin urmare, să nu-mi ceri acum să tac, pentru că nu o voi face.

Uimit, Björn ne privește, și Eric șoptește:

– De ce spui atâtea prostii?

– Pentru mine nu sunt prostii.

Tensiune. Ne privim furioși, și neamțul meu întreabă:

– De ce vrei să-l iei pe Susto?

Ațâțată, mă apropii de el.

– De ce, vei lupta pentru custodia lui?

– Nici el, nici tu nu veți pleca. Nici să nu te gândești!

După strigătul lui, ridic bărbia, îmi dau părul de pe față și șoptesc:

– Bine. Văd că nu mă vei ajuta cu privire la avionul tău privat. Perfect! Susto rămâne cu tine. O să găsesc eu modalitatea de a-l lua cu mine, pentru că refuz să-l închid în cala unui avion. Dar să știi că eu duminică plec!

– Păi, pleacă, la naiba! Pleacă! strigă, scos din minți.

Fără să mai spun ceva, ies din birou și simt, din nou, că am inima frântă.

Scanned with CamScanner

Noaptea dorm în cămăruța mea. Eric nu vine la mine. Nu este îngrijorat pentru mine, și asta mă dărâmă complet. I-am îndeplinit obiectivul. I-am făcut sarcina mai ușoară: nu a fost el cel care m-a dat afară din casă și din viață. Întinsă pe covorul moale alături de Susto, mă uit pe geamlâc și-mi dau seama că frumoasa mea poveste de iubire cu acest neamț a luat sfârșit.

A doua zi, când Eric pleacă la serviciu, sunt frântă. Covorul este extraordinar, dar mi-a distrus spatele. Când intru în bucătărie, Simona, care nu știe durerea mea, mă salută. Îmi beau cafeaua în tăcere, până când îi cer să se așeze lângă mine. Când îi spun că plec, se schimbă la față și, pentru prima oară de când sunt aici, o văd că plânge neconsolat. Mă îmbrățișează și eu o îmbrățișez la rândul meu.

Ore în șir, îmi strâng toate lucrurile din casă. Pun fotografii, cărți, CD-uri în cutii și, de fiecare dată când închid una cu panglica, mi se strânge inima. După-amiază, mă întâlnesc cu Marta în barul lui Arthur și, când o anunț că plec, surprinsă, spune:

– Dar fratele meu este chiar imbecil?

Expresivitatea ei mă face să zâmbesc și, după ce o liniștesc, șoptesc:

– E cel mai bine așa, Marta. Este clar că fratele tău și cu mine ne iubim mult, dar suntem absolut incapabili de a ne rezolva problemele.

– Fratele meu și cu tine, nu. Fratele meu! insistă ea. Îl cunosc pe încăpățânatul ăsta și, dacă tu pleci, asta înseamnă că el ți-a făcut viața grea. Dar îți jur pe mama mea că o să-l fac cu ou și cu oțet. O să-i frec ridichea pentru că este așa. Cum te poate lăsa să pleci? Cum!?

Frida se alătură duelului nostru și stăm de vorbă ore în șir. Ne consolăm reciproc, în timp ce Arthur se apropie de noi pentru a ne aduce băuturi reci. Nu știe ce e cu noi. Singurul lucru pe care-l știe este că ba râdem, ba plângem.

Brusc, îmi amintesc ceva. Mă uit la ceas. Este vineri și este ora șapte douăzeci.

– Știți unde este Trattoria de Vicenzo?

Scanned with CamScanner

– Ți-e foame? întreabă Marta.

Dau din cap că nu și le spun că știu că la ora respectivă Betta este acolo.

– Ah, nu! spune Frida, văzându-mi privirea. Nici să nu te gândești! Dacă Eric află, se va supăra și mai mult și...

– Și ce? întreb. Ce mai contează?

Toate trei ne privim și, ca niște vrăjitoare, murim de râs. Ne urcăm în mașina Martei și, douăzeci de minute mai târziu, ajungem în fața restaurantului respectiv. Printre râsete, urzim un plan. Betta aia va afla cine este Judith Flores.

Când intrăm în frumosul restaurant, scanez localul în căutarea ei. După cum îmi imaginam, este așezată la o masă împreună cu mai multe persoane. Un timp, o observ. Pare încântată și fericită.

–Judith, dacă vrei, putem abandona planul, șoptește Marta.

Nu sunt de acord. Răzbunarea mea va fi dusă la îndeplinire. Pășesc hotărâtă până la masă și Betta, când ne vede pe toate trei, se albește la față. Eu zâmbesc și-i fac cu ochiul. Nimeni nu mă întrece când vreau să fiu rea! Când ajungem lângă ea, Frida spune:

– Vai, Betta, ce surpriză să te văd aici!

– Vai, vai, vai, ce coincidență! spun, râzând, și Betta e tot mai lividă.

Toți comesenii ne privesc, iar eu mă prezint.

– Sunt Judith Flores, spanioloaică, la fel ca Betta.

Toți încuviințează și șoptesc, cu un zâmbet încântător și angelic:

– Încântată de cunoștință.

Comesenii zâmbesc și, fără a pierde timpul, întreb:

– O păsărică mi-a spus că astăzi cineva te va întreba ceva important. Este adevărat că ți-a cerut mâna?

Cu un zâmbet nedumerit, încuviințează și, logodnicul ei, un bărbat cam în vârstă, afirmă, fericit:

– Da, domnișoară. Și această superbă femeie a spus da.

Și, luându-i mâna, adaugă:

Scanned with CamScanner

– Mai exact, mama tocmai i-a dat inelul de logodnă al familiei, o adevărată bijuterie.

Invitații aplaudă, și Marta, Frida și cu mine facem la fel. Zâmbesc cu toții în timp ce ne oferă cupe de șampanie, și noi, încântate, acceptăm și bem. Ne fac loc. Ne așezăm cu ei la masă și Betta mă observă. Eu zâmbesc și, privindu-l pe viitorul ei soț, spun:

– Raimon, ea chiar că este o bijuterie..., o adevărată bijuterie.

Bărbatul încuviințează mândru și, amuzată, împreună cu prietenele mele, îi îndemnăm să strige cu toții: „Să se sărute mirii!"

Betta mă privește furioasă, iar eu, încântată, aplaud până când, în sfârșit, se sărută. Când o fac, dau din cap și, cu o voce angelică, întreb:

– Și cine este vărul Alfred?

Un tânăr de vârsta mea ridică mâna, și eu, privindu-l, întreb:

– I-ai spus lui Raimon că te culci și tu cu Betta? Cred că merită să afle, deși totul rămâne în familie.

Expresia feței tuturor se schimbă. Raimon, mirele, se ridică și întreabă:

– Cum ați spus, domnișoară?

Cu părere de rău, dau din cap că da. Îl ating pe umăr pe sărmanul Raimon, mă ridic și spun:

– Hai, Alfred, spune-i!

Se uită, cu toții, la tânărul rușinat și Frida insistă:

– Hai, Alfred..., este vărul tău. Măcar atât să faci.

Betta se înroșește. Nu știe unde să dispară, în timp ce cei care trebuiau să-i devină socri îi cer să le dea înapoi inelul de familie. Încântată să văd asta, îl privesc pe Raimon, care este alb la față, și șoptesc:

– Știu că v-am spus ceva ce vă supără, dar, pe termen lung, îmi vei mulțumi, Raimon. Bijuteria aceasta se căsătorește cu tine doar pentru banii tăi. În pat, nu o excită deloc și se culcă cu jumărate din Germania. Și, înainte să întrebi, da, pot demonstra ceea ce spun.

Ieșită din minți, Betta se ridică și strigă, în timp ce mama lui Raimon o trage de deget pentru a-și recupera inelul:

Scanned with CamScanner

– Minciună, este o minciună! Raimon, nu o asculta!

Marta, care a tăcut până acum, zâmbește cu răutate și spune:

– Betta..., Betta..., hai, că te cunoaștem.

Și, privind comesenii, adaugă:

– Fratele meu se numește Eric Zimmerman, a ieșit cu ea un timp, dar a lăsat-o când a găsit-o cu propriul lui tată tăvălindu-se în pat. Ce părere aveți? Urât, nu-i așa?

Uimiți, se ridică toți pentru a cere explicații, iar Frida șoptește:

– Offf, Betta, când o să înveți, oare?

Raimon este furios și părinților lui, ca și altor persoane, nu le vine să creadă ce aud. Alfred nu știe unde să se ascundă. Toți strigă. Toți își dau cu părerea. Betta nu știe ce să spună, și atunci, fără să o ating, mă apropii de ea și șoptesc în spaniolă:

– Ți-am spus. Ți-am spus să nu te joci cu mine, târfă! Dacă te mai apropii de Eric, de familia, prietenii lui sau de mine, îți jur că vei fi dată afară din Germania.

După ce spunem asta, Frida, Marta și cu mine ieșim din restaurant. Răzbunarea mea față de această idioată s-a încheiat. Cu adrenalina la cote mai înalte, decidem să mergem să dansăm la Guantanamera. Nu vreau să mă întorc acasă. Nu vreau să-l văd pe Eric și puțină salsa cubaneză și *azúcar!* îmi vor face bine.

Scanned with CamScanner

38

A doua zi, teribil de mahmură, deoarece noaptea a fost trăsnet și am dormit doar câteva ore la Marta, când ajung acasă la Eric, el este acolo. Când mă vede că intru cu ochelarii de soare pe nas, pășește către mine și întreabă furios:

– Îmi spui și mie unde ai dormit?

Surprinsă, ridic mâna și șoptesc:

– În mijlocul străzii, sigur nu.

Mârâie. Înjură. Îmi spune ce îngrijorat a fost. Nu-l bag în seamă. Pășesc hotărâtă, în timp ce îi simt pașii în spatele meu. Este furios și, când intru în cămăruța mea, îi închid ușa în nas. Asta l-a enervat teribil, sunt sigură. Aștept să intre și să țipe la mine, dar nu o face. Bine! Nu am chef să-l aud cum mormăie. Azi, nu.

În timp ce pun lucrurile în cutiile de carton, încerc să fiu puternică. Nu voi plânge. Nu voi mai plânge pentru Iceman. Dacă nu-i pasă de mine, nu am de ce să-l iubesc. Trebuie să închei cu asta cât mai curând. Când termin de sigilat o cutie cu cărți, decid să urc la mine în cameră. Aici am multe lucruri. Din fericire, nu mă întâlnesc cu Eric și, când intru în dormitor, oftez când văd că nici acolo nu este. Las câteva cutii și intru să-l văd pe Flyn.

Când mă vede, micuțul se bucură, dar când își dă seama că-mi iau rămas-bun de la el, expresia feței i se schimbă. Privirea lui dură revine și șoptește:

– Mi-ai promis că nu vei pleca.

– Știu, puiule. Știu că ți-am promis asta, dar, uneori, lucrurile între adulți nu ies așa cum ei prevăd și, în cele din urmă, se complică mai mult decât îți imaginai.

– Totul este din vina mea, spune și pe față i se citește durerea. Dacă nu aș fi luat skateboardul, nu aș fi căzut și tu nu te-ai fi certat cu unchiul.

Scanned with CamScanner

Îl îmbrățișez. Îl legăn. Nu-mi imaginam că ar fi putut să plângă pentru mine și, încercând să nu plâng și eu, șoptesc:

– Uite ce este, Flyn. Tu nu ești vinovat de nimic, puiule. Unchiul tău și cu mine...

– Nu vreau să pleci. Cu tine mă distrez și ești..., ești bună cu mine.

– Ascultă, puiule.

– De ce trebuie să pleci?

Zâmbesc cu tristețe. Este incapabil să mă asculte și eu să-i explic, încă o dată, absurda poveste despre motivul pentru care plec. În cele din urmă, îi șterg lacrimile și-i spun:

– Flyn, mi-ai demonstrat întotdeauna că ești un bărbățel la fel de puternic ca unchiul tău. Acum trebuie să fii din nou așa, bine?

Micuțul încuviințează și continui:

– Să ai grijă de Calamar. Nu uita că el este super-prietenul și super-animalul tău de companie și-l iubește mult pe Susto, da?

– Îți promit.

Ochii săi împăienjeniți îmi fac inima să se strângă și, după ce-l pup pe obraz, șoptesc:

– Ascultă, puiule. Îți promit că o să vin să te văd peste cârva timp, da? O voi suna pe Sonia și ea ne va ajuta să ne vedem. Vrei?

Micuțul încuviințează, ridică degetul mare, eu îl ridic pe al meu, le unim și batem palma. Acest lucru ne face să zâmbim. Îl îmbrățișez, îl pup, și, cu toată durerea din inimă, ies din cameră.

Când ajung afară, nu pot respira. Îmi duc mâna la piept și, în final, reușesc să inspir. De ce trebuie să fie totul atât de trist? Când intru în camera mea, deschid dulapul. Mă uit la toate lucrurile superbe pe care Eric mi le-a cumpărat și, după ce mă gândesc, decid să iau cu mine doar ce a venit de la Madrid. Când apuc cizmele negre, văd o pungă, o deschid și zâmbesc cu tristețe văzând costumul meu de polițistă rea.

Nu l-am îmbrăcat niciodată. Dintr-un motiv sau altul, până la urmă nu l-am îmbrăcat pentru Eric. Îl pun într-una dintre cutii, împreună cu blugii și tricourile mele. Intru apoi în baie și-mi iau fardurile și cremele. Nimic din ce e acolo nu este al meu.

Scanned with CamScanner

Când mă întorc în cameră, mă apropii de noptiera mea. Golesc un sertar și mă uit la jucăriile sexuale. Ating bijuteria anală cu piatră verde. Vibratoarele. Accesoriile pentru sâni. Nu vreau acel arsenal, pentru că-mi va aminti de el. Închid sertarul. Acolo rămâne. Ochii mi se umplu de lacrimi. Moment greu. De vină este lămpița pe care acum câteva luni Eric a cumpărat-o în târgul din Madrid și nu știu ce să fac. O privesc, o privesc, și iar o privesc. A cumpărat două. În cele din urmă, decid să iau una cu mine. Este a mea.

Mă întorc și văd că Eric mă privește de la ușă. Arată impresionant cu blugii lui cu talie joasă și tricoul negru. Este puțin slăbit. Îngrijorat. Dar cred că și eu arăt la fel. Nu știu de când stă acolo, dar știu că privirea lui este rece și impersonală. Este fața pe care o face când nu vrea să arate ce simte. Nu vreau să mă cert. Nu am chef și, privindu-l, șoptesc:

– Adevărul este că aceste lămpițe nu s-au potrivit niciodată cu decorul din camera ta. Dacă nu te deranjează, o voi lua pe a mea.

Dă din cap că da. Intră în cameră și, apropiindu-se de a lui, șoptește, în timp ce o atinge:

– Ia-o. Este a ta.

Îmi mușc limba. Pun lămpița în curie și aud că spune:

– Asta mi-a atras întotdeauna atenția la tine, faptul că ești complet diferită de tot ceea ce mă înconjoară.

Nu răspund. Nu pot. Atunci, pe un ton mai calm, Eric afirmă:

– Judith, îmi pare rău că s-a terminat totul așa.

– Mai rău îmi pare mie, să fii sigur, îi reproșez.

Văd că se mișcă prin cameră. Este emoționat și, în cele din urmă, întreabă:

– Putem vorbi o clipă ca niște adulți?

Îmi înghit nodul de emoții pe care-l simt în gât și încuviințez. Nu-mi mai spune „micuțo", nici „brunețico", nici „iubire". Acum îmi spune „Judith", cu toate literele. Mă întorc și-l privesc. Suntem la marginile opuse ale patului. Patul nostru. Locul în care ne-am iubit, am făcut dragoste, ne-am sărutat, și Eric începe:

Scanned with CamScanner

– Uite ce este, Judith. Nu vreau ca, din cauza mea, să rămâi fără un loc de muncă. Am vorbit cu Gerardo, șeful de personal de la agenția Müller din Madrid și-ți vei relua postul pe care-l aveai când ne-am cunoscut. Cum nu știu când vei dori să revii la serviciu, i-am spus că în termen de o lună îl vei contacta pentru a-ți relua munca.

Neg dând din cap. Nu vreau să mai lucrez la firma lui. Eric continuă:

– Judith, comportă-te ca un adult. Cândva, mi-ai spus că prietenul tău, Miguel, avea nevoie de un loc de muncă pentru a-și putea plăti casa, mâncarea și pentru a putea trăi. Și tu trebuie să faci același lucru și, cu șomajul și criza existentă în Spania, îți va fi foarte greu să găsești un loc de muncă decent. Este un șef nou la acel departament și știu că nu vei avea nici o problemă cu el. În ceea ce mă privește, stai liniștită. Nu ai cum să mă vezi. Te-am plictisit destul.

Această ultimă frază mă doare. Știu că o spune din cauza a ceea ce i-am strigat noaptea trecută, dar nu zic nimic. Îl ascult. Capul mi se învârte, dar știu că are dreptate. Are, din nou, dreptate. Nu toată lumea are un loc de muncă în zilele noastre și nu pot refuza oferta. În final, accept:

– De acord. Voi vorbi cu Gerardo.

Eric încuviințează.

– Sper să-ți refaci viața, Judith, pentru că eu mi-o voi reface pe a mea. Așa cum ai spus când l-ai sărutat pe Björn, nu mai sunt stăpân pe gura ta, nici tu pe a mea.

– Și de ce îmi spui asta?

Cu privirea ațintită asupra mea, spune, schimbând tonul vocii:

– Asta înseamnă că acum poți săruta pe cine dorești tu.

– Și tu la fel. Sper să te joci mult.

– Să nu te îndoiești de asta, punctează cu un zâmbet rece.

Ne privim și, când nu mai pot, ies din cameră fără să-mi iau rămas-bun de la el. Nu pot. Cuvintele nu-mi ies din gură. Cobor scările rapid și ajung în camera mea. Închid ușa și atunci, doar atunci, îmi permit să înjur.

Scanned with CamScanner

În seara aceea, după ce împachetez totul, îi spun Simonei că un camion va veni la ora șase dimineața pentru a duce totul la aeroport. Douăzeci de cutii au venit de la Madrid. Douăzeci se vor întoarce. Cu tristețe, iau un plic pentru a face ultimul lucru pe care trebuie să-l fac în casa asta. Cu un pix, pe o jumătate a plicului scriu „Eric". Iau apoi o bucată de hârtie și, după ce mă gândesc ce să pun, scriu doar: „Adio și ai grijă de tine." Mai bine ceva impersonal.

Când las pixul jos, mă uit la mână. Îmi tremură. Îmi scot superbul inel pe care i l-am mai dat înapoi cândva și, tremurând, citesc ce scrie în interior: „Cere-mi ce vrei, acum și oricând".

Închid ochii.

„Acum" și „oricând" nu au putut fi posibile.

Strâng inelul în mână și, în cele din urmă, cu inima frântă, îl pun în plic. Îmi sună mobilul. Este Sonia. Este îngrijorată și mă așteaptă la ea acasă. Voi dormi la ea în ultima mea noapte la München. Nu pot și nici nu vreau să dorm sub același acoperiș cu Eric. Când ajung în garaj și scot motocicleta, Norbert și Simona se apropie de mine. Cu un zâmbet chinuit, îi îmbrățișez și-i las Simonei plicul cu inelul pentru a i-l da lui Eric. Ea suspină și Norbert încearcă să o consoleze. Plecarea mea îi întristează. Mă iubesc la fel de mult cum îi iubesc eu pe ei.

– Simona, încerc să glumesc, în câteva zile te sun și-mi spui ce se mai întâmplă în *Locura Esmeralda*, da?

Simona dă din cap, încearcă să zâmbească, dar scâncește și mai mult. Îi dau un ultim pupic și plec, iar când ridic privirea, văd că Eric ne privește de la fereastra camerei noastre. Îl privesc. Mă privește. Doamne..., cât îl iubesc! Ridic mâna și spun adio. Face și el la fel. Câteva secunde mai târziu, cu răceala pe care am învățat-o de la el, mă întorc cu spatele, urc pe motocicletă și, după ce o pornesc, plec fără să mă uit în urmă.

În noaptea aceea nu dorm. Privesc doar în gol și aștept să sune deșteptătorul.

Scanned with CamScanner

39

Când ajung la Madrid, nu știe nimeni că sosesc. Nu mă primește nimeni. Nu am sunat pe nimeni. Închiriez o furgonetă în aeroport și-mi pun toate cutiile în ea. Când ies din T-4, încerc să zâmbesc. Sunt din nou în Madrid!

Pun radioul și vocile lui Andy & Lucas cântă:

Te entregaré un cielo lleno de estrellas, intentaré darte una vida entera
en la que tú seas tan feliz, muy cerquita estés de mí.
Quiero que sepas..., lelelele.[17]

Încerc să cânt, dar am vocea stinsă. Nu pot să o fac. Pur și simplu sunt incapabilă. Când ajung în cartierul meu, bucuria mă inundă, deși apoi, când trebuie să mă ocup de cele douăzeci de cutii singurică, bucuria se transformă în nervi. Pietre am pus, oare, înăuntru?

Când termin, închid ușa casei și mă așez pe canapea. Din nou, acasă. Ridic receptorul, hotărâtă să o sun pe sora mea. Dar, până la urmă, închid. Nu am chef să dau explicații încă, și cu sora mea nu va fi ușor. Pun frigiderul în priză și cobor să cumpăr ceva de mâncare din Mercadona. Când mă întorc și pun ce am cumpărat pe rafturi, singurătatea mă roade. Mă sapă pe dinăuntru.

Trebuie să-i sun pe sora și pe tatăl meu.

Mă gândesc, mă gândesc, și iar mă gândesc. În cele din urmă, decid să încep cu sora mea și, cum era de așteptat, la zece

[17] „Îți voi da un cer plin de stele, voi încerca să-ți dau o viață întreagă/în care să fii atât de fericită, să-mi fii foarte aproape./Vreau să știi..., lelelele" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

minute după ce închid, mă trezesc cu ea la ușă. Când deschide cu cheia ei, mă găsește pe canapea și, când mă vede, șoptește:

– Bubuuuuuu, ce ai pățit, iubita mea?

Când o văd pe sora mea, când îi văd sarcina și privirea, este prea de tot și, când mă îmbrățișează plâng, plâng, și iar plâng. Plâng două ore, timp în care ea mă leagănă și-mi spune neîncetat să nu-mi fac griji pentru nimic. Că, orice aș face, totul va fi bine. Când mă liniștesc, o privesc și întreb:

– Unde este Luz?

– La prietena ei. Nu i-am spus că ești aici, că altfel, știi tu...

Asta mă face să zâmbesc și șoptesc:

– Nu-i spune nimic. Mâine vreau să mă duc în Jerez să-l văd pe tata. Când mă întorc, voi merge să o vizitez, da?

– Bine.

Cu grijă, îi mângâi burta umflată și, înainte ca eu să pot spune ceva, zice:

– Mă despart de Jesús.

Surprinsă, o privesc. Am auzit bine? Și, cu o răceală care nu știam că există în sora mea, îmi explică:

– Le-am spus lui tata și lui Eric să nu-ți spună nimic ca să nu-ți faci griji. Dar, acum că ești aici, cred că trebuie să știi.

– Eric?!

– Da, bubu..., și...

– Eric știa asta? strig, scoasă din minți.

Sora mea, care nu înțelege nimic, îmi ia mâinile și șoptește:

– Da, iubire. Dar i-am interzis să-ți spună. Să nu te superi pe el din cauza asta.

Nu-mi vine să cred! Nu-mi vine să cred!

El se supără pe mine pentru că-i ascund lucruri, dar și el face asta. Incredibil!

Închid ochii. Încerc să mă calmez. Sora mea are o problemă gravă și, încercând să uit de Eric și de problemele noastre, întreb:

– Dar... Dar ce s-a întâmplat?

Scanned with CamScanner

– Mă înșela cu jumătate din orașul Madrid, afirmă foarte liniștită. Ți-am spus eu de mult, dar tu nu m-ai crezut.

Vorbim ore în șir. Vestea aceasta m-a lăsat mască. Nu mă așteptam la această trădare din partea prostului de cumnat al meu. Asta ca să mai ai încredere în proști...! Dar ceea ce mă lasă fără cuvinte este sora mea. Ea, care este atât de plângăcioasă, este dintr-odată atât de sigură pe ea și liniștită. O fi sarcina de vină?

– Și Luz? Cum a primit vestea?

Dă din cap resemnată.

– Bine. Ea a primit vestea bine. S-a supărat mult când i-am spus că mă voi despărți de tatăl ei, dar, de când Jesús a plecat de acasă de o lună și jumătate, o văd fericită și mi-o demonstrează în fiecare zi când o văd zâmbind.

Vorbim, vorbim, și iar vorbim și, după ce verific personal cât de puternică este sora mea și, în special, faptul că este bine, în ciuda supărării și a sarcinii, întreb:

– Mașina mea este în parcare?

– Da, draga mea. Funcționează excelent. Am folosit-o eu lunile astea.

E în regulă. Îmi dau părul de pe față și șoptește:

– Nu-mi povesti ce s-a întâmplat cu Eric. Nu vreau să știu. Eu vreau doar să știu că tu ești bine.

Îi sunt recunoscătoare că spune asta și, privind-o, abia pot îngăima:

– Sunt, Raquel. Sunt bine.

Ne îmbrățișăm din nou și mă simt acasă. Când pleacă în seara aceea și rămân singură, în sfârșit pot respira. M-am descărcat. Am plâns cum am vrut și mă simt mult mai bine. Deși sunt mai supărată pe Eric. Cum a putut să-mi ascundă așa ceva?

Decid să nu-l sun pe tata. Am de gând să-i fac o surpriză. La șapte dimineața mă scol și mă duc în garaj. Mă uit la mașina mea *Leoncito* și zâmbesc. Ce frumoasă e! După ce mă urc în ea, demarez și pun destinația Jerez. Pe drum, am timp pentru toate. Pentru a râde. Pentru a plânge. Pentru a cânta sau a înjura și pentru a-mi aminti de toți strămoșii lui Eric.

Scanned with CamScanner

Când ajung la Jerez, mă duc direct la atelierul lui tata. Când parchez mașina la poartă, îl văd că vorbește cu doi prieteni de-ai lui și, brusc, când mă vede, paralizează. Zâmbește și aleargă spre mine pentru a mă îmbrățișa. Îmbrățișarea lui candidă îmi comunică faptul că mă va răsfăța și, când ne separăm, privește în jur și întreabă:

– Unde este Eric?

Nu răspund. Ochii mi se umplu de lacrimi și, văzându-mi expresia feței, șoptește:

– Oh, brunețico! Ce s-a întâmplat, iubita tatei?

Abținându-mă să nu plâng, îl îmbrățișez din nou. Am nevoie să mă aline tăticul meu.

În seara aceea, după cină, mă uit la stele, când tata se așază pe canapea.

– De ce nu mi-ai spus de Raquel și Jesús? îl întreb cu tristețe.

– Sora ta nu voia să te îngrijoreze. A vorbit ea cu Eric și i-a cerut să nu-ți povestească.

– Vai, ce bine! șoptesc, vrând să-i smulg capul lui Eric pentru că a fost atât de fals cu mine.

– Uite ce este, brunețico, sora ta știa că, dacă ți-ar fi spus ceva, ai fi venit la Madrid. Eu nu am făcut decât ceea ce ea mi-a cerut. Dar stai liniștită, ea este bine.

– Știu, tată, am văzut-o cu ochii mei și m-a lăsat mută.

Tata încuviințează.

– Mă întristează mult ce s-a întâmplat, dar dacă Jesús nu o aprecia pe fata mea așa cum trebuia, mai bine să o lase în pace. Ce nerușinat! șoptește. Cu puțin noroc, fata mea va găsi un bărbat care să o aprecieze, să o iubească și, mai ales, să o facă, din nou, să zâmbească.

Cu un zâmbet dulce, îl privesc. Tata este un romantic incurabil.

– Raquel este o bomboană de femeie, continuă, și eu zâmbesc. Of, brunețico! Sincer, nu mă așteptam ca Jesús să facă ceea ce a făcut. S-a jucat cu sentimentele fetei și ale nepoțelei mele și nu-i voi ierta acest lucru.

Încuviințez, în timp ce deschid cutia de coca-cola pe care a lăsat-o în fața mea. Mă întreabă:

– Și tu? Îmi spui ce s-a întâmplat cu Eric?

Scanned with CamScanner

Mă așez lângă el și, după ce beau, răspund:

– Suntem incompatibili, tată.

Dă din cap și șoptește:

– Știi tu, scumpa mea, că polurile opuse se atrag. Și, înainte să spui ceva, voi nu sunteți Jesús și Raquel. Nu aveți nimic de-a face cu ei. Dar țin să-ți spun că, atunci când am venit la ziua ta, arătați foarte bine. Te-am văzut fericită și pe Eric îndrăgostit lulea de tine. De ce s-a întâmplat asta dintr-odată?

Așteaptă o explicație și, până nu o va obține, nu se va opri, motiv pentru care, dispusă să i-o dau, spun:

– Tată, când m-am împăcat cu Eric, ne-am promis ca niciodată să nu ne mai ascundem lucruri și să fim sinceri 100%. Dar eu nu am respectat promisiunea, deși, din câte văd, nici el.

– Tu nu ai respectat-o?

– Nu, tată... Eu...

Îi spun totul: despre cursul de parașutism la care participă Marta și Sonia, despre motocicletă, ieșirile mele cu Jürgen și prietenii lui, cum l-am învățat pe Flyn să meargă pe skateboard și patine, despre căderea micuțului și despre cum am pocnit-o pe o fostă de-a lui Eric care ne făcea viața imposibilă.

Cu ochii cât cepele, tata mă ascultă și șoptește:

– Ai lovit tu o femeie?

– Da, tată. O merita.

– Dar, fata mea, este oribil! O domnișoară ca tine nu face așa ceva.

Dau din cap. Încuviințez și-l asigur, convinsă că aș proceda la fel, dacă aș avea ocazia.

– Pur și simplu i-am dat ce merită, pentru că e târfă.

– Brunețico, vrei să-ți spăl gura cu săpun?

Izbucnesc în râs când îl aud și, în cele din urmă, râde. Nu a fost degeaba și, lovindu-mă ușor peste mână, îmi amintește:

– Eu nu te-am învățat să te comporți așa.

– Știu, tată, dar ce voiai să fac? Ea m-a provocat și știi că sunt cam impulsivă.

Amuzat, bea din berea lui și spune:

Scanned with CamScanner

– Bine, fata mea. Înțeleg de ce ai făcut-o, dar să nu se mai repete! Nu ai fost niciodată o scandalagioaică și nici nu vreau să fii.

Cuvintele lui mă fac să râd, îl îmbrățișez, și-mi șoptește la ureche:

– Știi zicătoarea „dacă ai o pasăre, trebuie să o lași să zboare"? Dacă se întoarce, este a ta; dacă nu, înseamnă că nu ți-a aparținut niciodată. Eric se va întoarce. Vei vedea, brunețico.

Nu răspund. Nu am putere pentru a răspunde, nici pentru a mă gândi la zicători.

În dimineața următoare, pornesc motocicleta și mă descarc sărind ca un kamikaze pe câmpurile din Jerez. Este cel mai bun medicament. Risc, risc, risc și, în cele din urmă, cad. Ce m-am mai lovit! Pe jos, mă gândesc cum Eric s-ar îngrijora de căderea mea și, când mă ridic, îmi ating posteriorul dureros și înjur.

După-amiază, în timp ce mă uit la televizor, îmi sună mobilul. Este Fernando. Tatăl lui, Bicharrón, i-a spus că sunt în Jerez fără Eric și este îngrijorat pentru mine. Două zile mai târziu, apare în Jerez. Când mă vede, ne îmbrățișăm și mă invită la masă. Vorbim. Îi spun că m-am despărțit de Eric și zâmbește. Idiotul zâmbește și-mi spune:

– Neamțul ăla nu te va lăsa să scapi.

Nevrând să mai vorbesc despre acest subiect, îl întreb despre viața lui și mă surprinde să aflu că iese cu o fată din Valencia. Mă bucur pentru el, mai ales când îmi mărturisește că este îndrăgostit lulea de ea. Sunt încântată. Vreau să-l văd fericit.

Zilele trec și starea mea de spirit este când veselă, când depresivă. Mi-e dor de Eric. Nu m-a contactat, și asta este ceva nou. Îl iubesc. Îl iubesc prea mult ca să-l uit atât de repede. Seara, în pat, închid ochii și aproape că-l simt alături, în timp ce la iPod ascult melodiile pe care le-am trăit alături de el. Nivelul masochismului meu crește pe zi ce trece. Mi-am adus un tricou de-al lui și-l miros. Îmi place mirosul. Am nevoie să-l miros ca să adorm. Este un obicei prost, dar nu-mi pasă. Este prostul meu obicei.

După o săptămână în Jerez, o sun pe Sonia în Germania. Se bucură foarte mult de apelul meu și mă surprinde să aflu că

Scanned with CamScanner

Flyn este la ea. Eric este plecat. Sunt tentată să întreb dacă este la Londra, dar decid să nu o fac. Sufăr și așa destul de mult. O bună bucată de timp, vorbesc cu micuțul. Nici eu, nici el nu vorbim de unchiul lui și, când Sonia revine la telefon, șoptește:

– Ești bine, scumpa mea?

– Da. Sunt cu tata la Jerez și aici mă alintă cum am eu nevoie.

Sonia zâmbește și spune în șoaptă:

– Știu că nu vrei să auzi asta, dar îți spun, totuși: este insuportabil. Băiatul ăsta al meu, cu caracterul lui, este imposibil de tratat.

Zâmbesc cu tristețe. Îmi imaginez cum este. Sonia continuă:

– Nu spune mult, dar îi este foarte dor de tine. Știu asta. Sunt mama lui, deși nu mi-o spune și nici nu se lasă alintat, știu asta.

Vorbim un sfert de oră. Înainte de a închide, o rog să nu-i spună lui Eric că am sunat. Nu vreau să creadă că doresc să creez conflicte între el și familia lui.

După zece zile în Jerez cu tata și după ce îi simt căldura și iubirea, decid să mă întorc la Madrid. El vine cu mine. Vrea să o vadă pe sora mea și să verifice că suntem bine amândouă. Primul lucru pe care-l facem, imediat ce ajungem, este să mergem să o vedem pe nepoțica mea. Când mă vede, micuța mă îmbrățișează și mă pupă, dar apoi întreabă repede de unchiul Eric.

După ce mâncăm, cedând atacului și hărțuirii nepoțelei mele care tot întreabă de unchiul ei, mă hotărăsc să vorbesc cu ea singură. Nu știu cum o poate afecta separarea mamei ei și, acum, a mea. Când rămânem singure, mă întreabă despre chinez. O cert că nu-i spune Flyn, deși, când nu mă vede, râd. Fetița asta este teribilă. Când îi spun că m-am despărțit de Eric, protestează și se supără. Ea îl iubește pe unchiul Eric al ei. O alint și încerc să o fac să înțeleagă că Eric încă o iubește și, în cele din urmă, încuviințează. Dar, dintr-odată, mă privește în ochi și mă întreabă:

– Mătușică, de ce părinții mei nu se mai iubesc?

Ce mai întrebare! Ce să-i răspund?

Dar, în timp ce-i pieptăn frumosul păr, răspund:

Scanned with CamScanner

– Părinții tăi se vor iubi toată viața. Dar și-au dat seama că sunt mai fericiți dacă stau separat.

– Și, dacă se iubesc, de ce se tot certau atât de mult?

Cu iubire, o sărut pe cap.

– Luz, oamenii se iubesc, chiar dacă se mai ceartă. Chiar și eu, dacă petrec mult timp cu mămica ta, mă cert cu ea, nu-i așa?

Micuța încuviințează și eu adaug:

– Dar să nu te îndoiești niciodată că, deși mă cert cu ea, o iubesc foarte mult. Raquel este sora mea și este una dintre cele mai importante persoane din viața mea. Dar noi, adulții, avem păreri diferite în multe privințe și ne certăm. De aceea s-au despărțit părinții tăi.

– De asta nu mai ești tu cu unchiul Eric? Din cauza părerilor diferite?

– Putem spune și așa.

Luz își ațintește ochișorii asupra mea și întreabă din nou:

– Dar îl iubești încă?

Suspin. Luz și întrebările ei! Dar e imposibil să nu răspund, și spun:

– Bineînțeles. Oamenii nu încetează să se iubească de pe o zi pe alta.

– Și el te mai iubește?

Mă gândesc, mă gândesc, și iar mă gândesc și, după ce meditez la răspunsul meu, spun:

– Da. Sunt convinsă că da.

Se deschide ușa și apare sora mea. Este foarte frumoasă cu rochia ei de sarcină; în urma ei vine tata. Ce belele mai suntem și noi două pe capul lui tata...

– Sunteți gata ca să mergem să bem ceva în parc?

– Da, aplaudăm Luz și cu mine.

Tata ia camera foto.

– Stați puțin să vă fac o poză. Sunteți foarte frumoase.

Când face fotografia, spune.

– Of, ce mândru sunt! Ce fete frumoase am!

Scanned with CamScanner

40

Într-o dimineață, după ce mă răzgândesc de mii de ori, sun la birourile Müller și vorbesc cu Gerardo. El, încântat să vorbească cu mine, îmi spune că aștepta apelul meu. Îl întreb despre Miguel și-mi spune că este plecat în deplasare și se întoarce luni. Vorbim apoi despre muncă și mă întreabă când îmi reiau serviciul. Este miercuri. Decid să încep să lucrez luni. El acceptă. Când închid, inima îmi bate foarte repede. Mă voi întoarce în locul în care a început totul.

Vineri merg la salonul de tatuaje al prietenului meu, Nacho. Când mă vede la ușă, își deschide brațele, iar eu alerg spre el. În seara respectivă, mergem să bem ceva și stăm până târziu.

Duminică noapte nu dorm. A doua zi, mă întorc la Müller. Când sună deșteptătorul, mă scol. Fac un duș și apoi iau mașina și mă îndrept spre firmă. În parcare, inima începe să pompeze puternic, dar când, după ce trec pe la departamentul de personal, mă întorc la biroul meu, inima este gata să-mi sară din piept. Sunt emoționată. Foarte emoționată.

Când mă văd, câțiva colegi vin să mă salute. Par toți fericiți să mă revadă și eu le mulțumesc pentru respect. Când rămân singură, îmi vin în minte mii de amintiri. Mă așez la biroul meu, dar ochii îmi zboară spre dreapta, spre biroul lui Eric, al domnului Zimmerman cel nebun și sexy. Fără să vreau să mă abțin, mă îndrept spre el, deschid ușa și privesc în jur. Arată totul ca în ziua în care am plecat. Îmi plimb mâna peste masa pe care el a atins-o și, când intru în arhivă, îmi vine să plâng. Câte momente bune, frumoase și sexy am petrecut cu el aici!

Când aud zgomot în biroul de alături presupun că a sosit șeful meu. Ies, cu grijă, din arhivă prin fostul birou al lui Eric și mă întorc la biroul meu. Îmi îndrept sacoul costumului

Scanned with CamScanner

albastru, ridic bărbia și decid să mă prezint. Bat la ușă și, când intru, cu ochii cât cepele, spun:

– Miguel?!

Fără să-mi pese cine ne poate vedea, mă apropii de el și-l îmbrățișez. Nu mă așteptam la o asemenea surpriză. Fostul meu coleg, frumosul Miguel, este șeful meu! După o îmbrățișare plină de efuziune, Miguel mă privește și, ironic, spune:

– Nici să nu te gândești, frumoaso. Eu nu am aventuri cu secretara mea.

Asta mă face să rîd. Mă așez pe scaun și el vine alături.

– Dar de când ești șef? întreb, uimită.

Miguel, care este la fel de frumos ca întotdeauna, răspunde:

– De câteva luni.

– Serios?

– Da, frumoaso. După ce au dat-o afară pe șefă și, la două zile, pe proasta de sora ei, au tras de mine, pentru că eram singurul care știa cum funcționează acest departament. Și, când am văzut că erau disperați, le-am cerut postul și se pare că domnul Zimmerman a fost de acord.

Acest lucru mă surprinde. Eric nu mi-a spus acest lucru niciodată. Dar, fericită pentru Miguel, șoptesc:

– Doamne, Miguel, nici nu știi cât mă bucur! Sunt foarte fericită pentru tine.

Prietenul meu mă privește și, după ce mă mângâie pe față, șoptește:

– Nu pot spune același lucru despre tine. Știu că ai plecat să trăiești la München cu Zimmerman.

Acest lucru mă surprinde din nou. Nu trebuia să știe nimeni asta și el îmi explică:

– Stai liniștită. M-am întâlnit cu sora ta într-o zi și mi-a spus. Nu știe nimeni. Dar ce s-a întâmplat? Ce faci aici din nou?

Conștientă că trebuie să-i dau o explicație, îi comunic:

– Ne-am despărțit.

– Îmi pare rău, frumoaso, spune, cu părere de rău.

Scanned with CamScanner

Ridic din umeri.

– Nu a ieșit bine. Domnul Zimmerman și cu mine suntem prea diferiți.

Miguel mă privește și, auzind ce am spus, își dă cu părerea:

– Diferiți sunteți. Asta e sigur. Dar știi că polurile opuse se atrag.

Asta mă face să râd. Exact asta mi-a spus și tata.

Zece minute mai târziu, mergem la cafenea. Miguel i-a anunțat pe prietenii mei, Raúl și Paco, despre întoarcerea mea și, toți patru, așa cum făceam cu luni în urmă, stăm de vorbă și ne facem confidențe.

Stăm o bună bucată de timp în cafenea, unde povestim despre noutățile din viețile noastre. Când ajung în biroul lui Miguel și acesta îmi dă niște documente, cineva bate la ușă. Miguel și cu mine ne privim și un mesager cu șapcă roșie întreabă:

– Bună ziua, domnișoara Judith Flores?

Încuviințez și rămân mută când îmi dă un buchet de flori multicolore. Zâmbesc. Îl privesc pe Miguel și el spune, ridicând brațele în aer:

– Nu am fost eu.

Când deschid biletul, inima îmi stă în loc când citesc:

Stimată domnișoară Flores:
Bine ați venit la firmă.
Eric Zimmerman

Închid ochii. Miguel se apropie de mine și, după ce citește pe deasupra umărului meu biletul, spune:

– Vai, vai, marele șef! Te-ai despărțit tu de el, dar este foarte informat despre întoarcerea ta.

Stomacul mi se strânge. Inima îmi bate înnebunită. Ce face Eric?

Scanned with CamScanner

41

Zilele trec și mă adâncesc în muncă. Este o încântare să lucrez cu Miguel. Mă tratează ca pe o colegă mai degrabă decât ca pe o secretară. După-amiaza simt nevoia să ies din casă. Mă plimb și uneori mă stresează să văd atâta lume. Îmi este dor de plimbările prin zăpadă prin complexul rezidențial solitar, plin de copaci, de la München.

Într-una din zile, șeful meu, la ora mesei, îmi spune:

– Te invit la masă. Vreau să-ți arăt ceva ce sigur îți va plăcea.

Ne urcăm în mașina lui și parcăm în centrul orașului Madrid. Agățată de brațul lui, merg pe stradă în timp ce vorbim, când văd că intrăm într-un fast-food cam murdar. Amuzată, îl privesc și spun:

– Ce zgârie-brânză ești!

– De ce? întreabă, amuzat.

– Chiar mă vei invita să servesc un hamburger?

Miguel încuviințează, mă privește cu un zâmbet ciudat și spune:

– Normal. Întotdeauna ți-au plăcut, nu?

Ridic din umeri și, în cele din urmă, recunosc:

– Și asta e adevărat. Dar astăzi, pentru că plătești tu, îl vreau cu o porție dublă de brânză și cartofi.

Aprobă și ne așezăm la coadă. Stăm de vorbă și, când este rândul nostru să comandăm, rămân fără cuvinte când o văd pe persoana care ne va lua comanda.

În fața mea este fosta mea șefă. Idioata aceea cu păr unsuros care-mi făcea viața imposibilă la Müller. Acum este responsabila acestui fast-food. Sunt atât de șocată, încât ea spune supărată:

– Dacă nu știți ce să comandați, lăsați să treacă următorul client.

Scanned with CamScanner

După ce-mi revin după impact, Miguel și cu mine dăm comanda și, când plecăm cu tăvile la masă, printre râsete, el spune:

– Hai, aruncă hamburgerul și să mergem să mâncăm altceva. Tipa aia este atât de rea, încât e capabilă să scuipe sau să pună otravă de șobolani în mâncare.

Îngrozită de o asemenea posibilitate, îl ascult și, râzând, ieșim de acolo. Uneori, viața este dreaptă, și acum viața îi dă ei o lecție bună.

Zilele mele se împart între serviciu, plimbări și nopți în care mă gândesc la Eric. Nu mai știu nimic de el. A trecut deja o lună de când m-am întors în Spania, și pe zi ce trece, mă simt tot mai departe de el, deși, când mă masturbez cu vibratorul pe care mi l-a făcut cadou, îl simt lângă mine.

Ies, din nou, cu prietenii mei dintotdeauna și savurez cu ei sandviciurile cu calamari din Plaza Mayor. Dar când ieșim să ne distrăm, pierd controlul. Beau mai mult și știu că fac asta ca să uit. Am nevoie.

Deocamdată, nici un bărbat nu-mi atrage atenția. Nici unul nu mă excită. Și, când încearcă vreunul, imediat îi tai elanul. Eu aleg și nu sunt pe piața de carne.

Într-o duminică dimineață, după ce petrecusem crunt cu o seară înainte, cineva sună la ușă. Mă ridic. Soneria se aude din nou. Nu este sora mea, pentru că ea ar fi deschis cu cheia. Când mă uit pe vizor, nu-mi vine să cred cine este. Deschid ușa și șoptesc:

– Björn?!

El mă privește și, izbucnind în râs, spune:

– Doamne, Jud, cred că te-ai distrat de minune aseară!

Deschid brațele, el face un pas înainte și ne topim într-o îmbrățișare sănătoasă și afectuoasă. După câteva secunde, șoptește:

– Hai, la duș cu tine. Trebuie să redevii om.

Alerg la baie și, când mă uit în oglindă, mă sperii și eu. Sunt ca vrăjitoarea Lola, dar brunetă. Apa îmi redă viața și reactivează circulația sanguină. Când termin și mă întorc în camera de zi îmbrăcată în blugii mei clasici, o cămașă și o coadă de cal înaltă, spune:

Scanned with CamScanner

41

Zilele trec și mă adâncesc în muncă. Este o încântare să lucrez cu Miguel. Mă tratează ca pe o colegă mai degrabă decât ca pe o secretară. După-amiaza simt nevoia să ies din casă. Mă plimb și uneori mă stresează să văd atâta lume. Îmi este dor de plimbările prin zăpadă prin complexul rezidențial solitar, plin de copaci, de la München.

Într-una din zile, șeful meu, la ora mesei, îmi spune:

– Te invit la masă. Vreau să-ți arăt ceva ce sigur îți va plăcea.

Ne urcăm în mașina lui și parcăm în centrul orașului Madrid. Agățată de brațul lui, merg pe stradă în timp ce vorbim, când văd că intrăm într-un fast-food cam murdar. Amuzată, îl privesc și spun:

– Ce zgârie-brânză ești!

– De ce? întreabă, amuzat.

– Chiar mă vei invita să servesc un hamburger?

Miguel încuviințează, mă privește cu un zâmbet ciudat și spune:

– Normal. Întotdeauna ți-au plăcut, nu?

Ridic din umeri și, în cele din urmă, recunosc:

– Și asta e adevărat. Dar astăzi, pentru că plătești tu, îl vreau cu o porție dublă de brânză și cartofi.

Aprobă și ne așezăm la coadă. Stăm de vorbă și, când este rândul nostru să comandăm, rămân fără cuvinte când o văd pe persoana care ne va lua comanda.

În fața mea este fosta mea șefă. Idioata aceea cu păr unsuros care-mi făcea viața imposibilă la Müller. Acum este responsabila acestui fast-food. Sunt atât de șocată, încât ea spune supărată:

– Dacă nu știți ce să comandați, lăsați să treacă următorul client.

După ce-mi revin după impact, Miguel și cu mine dăm comanda și, când plecăm cu tăvile la masă, printre râsete, el spune:

– Hai, aruncă hamburgerul și să mergem să mâncăm altceva. Tipa aia este atât de rea, încât e capabilă să scuipe sau să pună otravă de șobolani în mâncare.

Îngrozită de o asemenea posibilitate, îl ascult și, râzând, ieșim de acolo. Uneori, viața este dreaptă, și acum viața îi dă ei o lecție bună.

Zilele mele se împart între serviciu, plimbări și nopți în care mă gândesc la Eric. Nu mai știu nimic de el. A trecut deja o lună de când m-am întors în Spania, și pe zi ce trece, mă simt tot mai departe de el, deși, când mă masturbez cu vibratorul pe care mi l-a făcut cadou, îl simt lângă mine.

Ies, din nou, cu prietenii mei dintotdeauna și savurez cu ei sandviciurile cu calamari din Plaza Mayor. Dar când ieșim să ne distrăm, pierd controlul. Beau mai mult și știu că fac asta ca să uit. Am nevoie.

Deocamdată, nici un bărbat nu-mi atrage atenția. Nici unul nu mă excită. Și, când încearcă vreunul, imediat îi tai elanul. Eu aleg și nu sunt pe piața de carne.

Într-o duminică dimineață, după ce petrecusem crunt cu o seară înainte, cineva sună la ușă. Mă ridic. Soneria se aude din nou. Nu este sora mea, pentru că ea ar fi deschis cu cheia. Când mă uit pe vizor, nu-mi vine să cred cine este. Deschid ușa și șoptesc:

– Björn?!

El mă privește și, izbucnind în râs, spune:

– Doamne, Jud, cred că te-ai distrat de minune aseară!

Deschid brațele, el face un pas înainte și ne topim într-o îmbrățișare sănătoasă și afectuoasă. După câteva secunde, șoptește:

– Hai, la duș cu tine. Trebuie să redevii om.

Alerg la baie și, când mă uit în oglindă, mă sperii și eu. Sunt ca vrăjitoarea Lola, dar brunetă. Apa îmi redă viața și reactivează circulația sanguină. Când termin și mă întorc în camera de zi îmbrăcată în blugii mei clasici, o cămașă și o coadă de cal înaltă, spune:

Scanned with CamScanner

– Superbă. Așa ești de o mie de ori mai tentantă.

Râdem amândoi. Îl invit să se așeze pe canapea și, privindu-l, îl întreb:

– Ce faci aici?

Björn îmi dă o șuviță de pe față, o pune după ureche și răspunde:

– Nu, frumoaso. Întrebarea este: ce faci tu aici?

Nu înțeleg. Clipesc.

– Trebuie să te întorci la München.

– Cum?!

– Așa cum ai auzit. Eric are nevoie de tine și are nevoie acum!

Mă așez comod în fotoliu și îl lămuresc:

– Nu am ce căuta la München, Björn. Chiar tu ai văzut că între noi doi, după ce s-a întâmplat în seara aceea, nu a mai funcționat nimic. Ai văzut că...

– Ceea ce am văzut a fost că m-ai sărutat ca să-l înfurii. Asta am văzut.

– La naiba, Björn! Nu-mi mai aminti.

– Atât de groaznic a fost? mă ironizează.

Și, când să răspund, izbucnește în râs și întreabă:

– Dar bine, frumoaso, cum ți-a trecut prin cap să faci așa ceva?

Din ce în ce mai descumpănită, mă încrunt și spun:

– Te-am sărutat pentru că Eric avea nevoie de un ultim impuls pentru a mă scoate din viața lui. Mi-o spusese cu câteva secunde înainte, iar eu i-am facilitat acel moment. Când ai venit tu, îmi pare rău, dar te-am văzut și a trebuit să o fac. Te-am sărutat pentru ca el să facă ultimul pas și să mă dea afară.

– Dar ți-a spus să pleci?

Mă gândesc, mă gândesc și, în cele din urmă, răspund:

– Da.

– Nu, mă corectează el. Tu erai cea care striga că o să pleci și, în cele din urmă, el ți-a spus ca, dacă voiai să pleci, să pleci. Dar ai fost tu, dragă Judith.

– Nu..., dar...

– Exact. Nu! Nu a fost el.

Îmi vine tot sângele la cap. Nu vreau să vorbesc despre asta și înainte ca Björn să mai spună ceva, mă ridic de pe canapea.

– Uite ce este, frumosule, dacă ai venit aici ca să mă înnebunești vorbind de prietenul tău idiot, ieși chiar acum pe ușă, ai înțeles?

Björn zâmbește și exclamă:

– Wow!..., are dreptate Eric, ce caracter!

Închid ochii. Oftez. Mă scarpin la gât și el spune:

– Nu te scărpina, frumoaso, că nu este bine pentru iritațiile tale.

Îl privesc și el își dă ochii peste cap.

– Da, frumoaso. Eric m-a înnebunit. Tot vorbește despre tine și nu mai suport. Știu despre iritațiile tale. Despre supărările tale. Știu că-ți plac trufele. Guma de mestecat cu aromă de căpșune. Te rog, nu mai pot!

Asta îmi face inima să bată repede, dar, fără să vreau să cred nimic, șoptesc:

– El mi-a spus că avea să-și reia jocurile. Mi-a spus-o înainte să plec.

– Ți-a spus el asta?

– Da.

Björn zâmbește și spune:

– Din câte știu eu, frumoaso, nu l-am văzut la nici o petrecere. În plus, a ajuns să se gândească să se călugărească.

Asta mă face să tac și, privindu-mă, îmi explică:

– Prietenul meu prost și încăpățânat avea de gând, în seara în care tu te-ai înfuriat îngrozitor, să-ți ceară să te căsătorești cu el.

– Poftim?!

– Hai, Judith, ia să vedem, insistă Björn, de ce crezi tu că veneam eu cu o sticlă de șampanie în mână? Dar, fie nu știe el să vorbească, fie nu ai vrut tu să asculți.

Clipesc. Întorc capul. Nuntă?

Eric avea de gând să-mi ceară să mă căsătoresc eu el?

În mod clar, este nebun, nebun! Și, când să spun ceva, Björn continuă:

Scanned with CamScanner

– Când s-a întâmplat faza cu Betta și a aflat despre toate celelalte, s-a supărat foarte tare. Mama și sora lui s-au certat crunt cu el. I-au lămurit faptul că tot ce se întâmplase nu era vina ta sau a altcuiva. În orice caz, era vina lui, pentru că este așa cum este. El nu s-a supărat pe tine, scumpo, ci pe el însuși. Nu-i venea să creadă că este atât de obtuz, încât toți să trebuiască să-l mințiți și să-i ascundeți lucruri.

Clipesc, aproape nu respir, și Björn continuă:

– Când a venit acasă și mi-a povestit, eu i-am spus ce i-am spus întotdeauna. Modul lui de a spune lucrurile, atât de tranșant, face ca oamenii să se intimideze și să nu-i povestească nimic. I-a luat ceva să înțeleagă, dar a înțeles. Zile în șir s-a gândit la asta, de aceea nu-ți vorbea și, când și-a dat seama de acest lucru, a vrut să remedieze, dar totul s-a dus la naiba. Tu m-ai sărutat. El s-a blocat și tu ai plecat.

Björn mă privește, și eu, încă stupefiată, mă uit și eu la el. Pocnește din degete în fața mea și întreabă:

– Mai ești aici?

Încuviințez și continuă:

– Ideea este, frumoaso, că el a spus să pleci și tu trebuie să te întorci. Este atât de orgolios încât, deși știe că a procedat greșit, este incapabil să-ți spună să te întorci, deși moare. Prin urmare, scumpo, dacă îl iubești, fă tu pasul. Ți-am fi recunoscători toți cei care trăim în jurul lui.

Mă gândesc, mă gândesc, și iar mă gândesc și, în cele din urmă, răspund:

– Nu o voi face, Björn.

El oftează, se ridică și întreabă:

– Cum puteți fi atât de încăpățânați amândoi?

– Cu practică, răspund, amintindu-mi răspunsul pe care mi l-a dat Eric cândva.

– Vă iubiți. Vă este dor unul de celălalt. De ce nu rezolvați situația? Prima dată v-ați despărțit pentru că el te-a dat afară. De data asta, ai plecat tu. Unul dintre voi trebuie să cedeze a treia oară, nu?

Mă ridic și, amețită de cele auzite, spun:

– Trebuie să ies de aici. Hai, te invit să bem ceva.

În seara aceea, Björn și cu mine ieșim prin Madrid. Vorbim, și iar vorbim. Nu încearcă, în nici un moment, să întreacă măsura cu mine și se comportă ca un adevărat cavaler și cel mai bun prieten al lui Eric. După ce mă lasă acasă, la nouă pleacă. Trebuie să ia un avion care-l va duce la München.

A doua zi la birou, scriu un e-mail, când bărbatul care mă înnebunește trece prin fața mea ca un uragan și, fără să se oprească, spune, dând cu pumnul în masă:

– Domnișoară Flores, treceți în biroul meu.

Inima mi se urcă în gât. Eric acolo?

Nu mă pot ridica.

Picioarele îmi tremură.

Abia respir.

Trei minute mai târziu, sună telefonul. Un apel intern. Răspund.

– Domnișoară Flores, vă aștept, insistă Eric.

Nici nu știu cum mă ridic. Nu l-am văzut de prea multe zile și, brusc, este acolo, la mai puțin de cinci metri de mine și îmi solicită prezența. Mă mănâncă gâtul. Închid ochii, trag aer în piept și intru în birou. Când îl văd, impactul mă lasă fără aer. Și-a lăsat barba să crească.

– Închide ușa.

Tonul vocii lui este grav și intimidant. Fac ce-mi cere și-l privesc. Mă privește, mă privește, și iar mă privește și, brusc, spune:

– Ce făceai aseară cu Björn prin Madrid?

Clipesc. Nu ne-am văzut de atâta timp și el mă întreabă asta? Doar n-o fi...!

Când reușesc să-mi mișc buzele, răspund:

– Domnule, eu...

– Eric..., sunt Eric, Judith, nu-mi mai spune „domnule".

Este furios, extraordinar de furios și nervii lui mă fac să reacționez. Privirea lui este rece, dar acum, că știu ce mi-a povestit Björn, sunt în avantaj și răspund:

– Uite, nu te voi minți. S-a terminat cu minciunile! Björn este un prieten, de ce să nu ies cu el prin Madrid sau pe unde mai am eu chef?

Scanned with CamScanner

Răspunsul nu-l satisface și întreabă printre dinți:
– Ai ieșit cu el, vreodată, fără știrea mea, în München?
Deschid gura surprinsă, și șoptesc, în timp ce dau din cap:
– Ești idiot...!
Eric își dă ochii peste cap, dă, și el, din cap și spune:
– Nu începe, Judith!
– Iartă-mă. Dar nu începe tu, spun, lovind cu pumnul în masă. Dar ce tâmpenii mă întrebi? Björn este cel mai bun prieten pe care îl poți avea și tu mă întrebi prostii. Uite, frumosule, știi ceva? Îl voi vedea întotdeauna când voi avea chef.
– Te joci cu el, Judith?
O altă întrebare-surpriză. În final, îi răspund. Cum poate gândi așa ceva? Și, prost dispusă, mi se năzare să răspund șmecheră:
– Fac doar ce faci și tu. Nici mai mult. Nici mai puțin.
Tăcere. Tensiune. Din nou, Germania contra Spania. În final, aprobă și, după ce mă privește de sus până jos, zice:
– Bine.
Ne privim. Ne provocăm. Sunt pe punctul de a-i striga că el mi-a ascuns situația surorii mele, dar, în final și fără să știu de ce, spun:
– La sfârșitul săptămânii viitoare, merg la München.
Eric se ridică de pe scaun și, sprijinindu-se de masă și cu ochii scoși din orbite, întreabă:
– Mergi la petrecerea lui Björn?
Nu știu despre ce petrecere vorbește. Björn nu mi-a spus nimic, nici nu știe că mă duc. Eu am stabilit să mă văd cu Marta în München, ca să-l văd pe Flyn și pe toți pe care-i iubesc, dar, sprijinindu-mă de masă, răspund lent și provocator:
– Și pe tine de ce te interesează?
Sună telefonul. Salvarea mea! Răspund repede.
– Bună dimineața. Judith Flores la telefon. Cum vă pot ajuta?
– Bubulina, ce faci, iubita mea?
Sora mea!
Privindu-l, în continuare, pe Eric, răspund:

– Bună, Pablo!

– Pablo?! Dar bubuuuuuuu, sunt eu, Raquel.

– Știu, Pablo..., știu. Bine. Dacă vrei, mergem la cină. La tine? Perfect!

Sora mea nu înțelege nimic și, înainte să mai spună ceva, adaug:

– Te sun mai târziu. Acum vorbesc cu șeful meu. Pe foarte curând.

Când închid, privirea lui Eric este sinistră. Nu știe cine este Pablo, și acest lucru îl descumpănește. Amuzată pentru că știu ce gândește, adaug:

– Care e problema? Cine te-a informat despre viața mea nu ți-a vorbit despre Pablo?

Și, aplecându-mă în față peste masă, îi arunc în față:

– Sunt informatori proști, să știi. Björn este un prieten, dar Pablo, nu.

Și, fără să mai spun ceva, mă întorc cu spatele și ies din birou. Îmi tremură toate mădularele. Ce am mai încurcat lucrurile!

Știu că se uită la mine, motiv pentru care îmi iau poșeta și plec de acolo ca din pușcă. Când ajung la cafenea, cer o coca-cola cu multă gheață. Sunt însetată, furioasă și isterică în același timp.

Ce, Doamne iartă-mă, fac? Și, mai ales, ce naiba face el?

Deschid mobilul, îl sun pe Björn.

– Prietenul tău, Eric, este aici. A venit furios să mă întrebe ce făceam noi doi ieri prin Madrid.

– Este în Madrid?

În acel moment, Eric intră în cafenea și mă privește. Se așază de cealaltă parte a barului și eu vorbesc în continuare la telefon.

– Da. Acum îl am fix în fața mea.

– Ce tare e Eric! râde Björn. Ei bine, frumoaso, știi ce ți-am spus. Are nevoie de tine. Dacă-l vrei cu adevărat, nu complica lucrurile și împacă-te cu el. El așteaptă doar ca tu să faci primul pas. Fii dulce și bună!

Zâmbesc și mă cuprinde disperarea. Dulce și bună? În loc să fac eu un pas către el, mai degrabă i-am declarat război.

Scanned with CamScanner

Disperată pentru că mă aflu la cea mai nebună răscruce din viața mea, șoptesc când văd că Eric mă observă:

– La sfârșitul săptămânii viitoare am de gând să vin la München. I-am spus, și el a crezut că voi merge cu tine la nu știu ce petrecere.

– Wow, frumoaso! Asta cred că l-a înfuriat, ironizează el.

După ce vorbesc despre vizita mea la München cu Björn, îmi iau rămas-bun și închid. Beau coca-cola. O plătesc și ies din cafenea. Când mă întorc la birou, la două minute apare Eric. Intră în biroul lui și mă privește, mă privește, și iar mă privește.

Doamne, cât mă excită când mă privește așa!

Sunt o masochistă și jumătate, dar răceala aceea din privirea lui m-a făcut să mă îndrăgostesc de el.

Încerc să mă concentrez pe muncă. Nu reușesc deloc. Știu ce am nevoie. Am nevoie să-l sărut pentru a mă debloca. Îmi este dor de gura lui, de atingerea lui și, fiindcă știu cum să o obțin, mă ridic, intru în biroul lui Miguel, care nu este prezent, și de acolo trec în arhivă.

Mi-am imaginat bine. Eric vine și el și, în două secunde, ajunge în spatele meu. Nu mă atinge. Stă doar aproape de mine. Mă prefac că nu mi-am dat seama de prezența lui și mă întorc. Mă lovesc de el. Oh, Doamne! Mirosul lui îmi place la nebunie. Îl privesc, mă privește și întreb:

– Doriți ceva, domnule Zimmerman?

Gura lui vine direct la a mea.

Nu se oprește să-mi sugă buzele.

Îmi bagă, direct, limba în gură și mă sărută. Mă devorează cu pasiune. Barba și mustața lui mă gâdilă la nas și pe față, dar, când mâinile îmi apucă fața pentru a aprofunda sărutul, pur și simplu, mă abandonez în brațele lui. Am nevoie. Mă bucur de acest moment. În timp ce mă sărută cu ardoare și autoritate, corpul meu se reîncarcă de energie și, când termină, îl privesc și, fără a-mi șterge buzele, șoptesc:

– Nu uitați, domnule, gura mea nu mai este doar a dumneavoastră.

După ce spun asta, îl împing în arhive și ies, euforică, pentru că am obținut sărutul dorit. Dar apoi regret. Ce fac? El are nevoie ca eu să fac pasul, dar orgoliul meu nu este de acord. În restul zilei nu se mai apropie de mine. Asta da, mă privește încontinuu. Mă dorește. Știu asta. Mă dorește la fel de mult cum îl doresc și eu pe el.

Scanned with CamScanner

42

A doua zi, Eric nu apare la birou. Îl sun pe Björn și-mi spune că este la München. Mă liniștesc când aflu acest lucru. Vineri după-amiază, când plec de la birou, iau un zbor spre Germania. Marta vine să mă ia și, deși se supără, insist că eu vreau să mă cazez la un hotel. Dacă mă împac cu Eric, vreau să am unde să-l duc. Sâmbătă dimineața mă întâlnesc cu Frida. Îmi povestește că Björn pregătește o petrecere la el acasă în seara aceea și Eric crede că eu voi participa. Neg dând din cap. Nu am de gând să merg. Nu vreau să mă joc fără el.

După-masă, merg acasă la Sonia. Mă îmbrățișează cu drag și se emoționează când mă vede. Când mă aștept mai puțin, apare Simona, care, când află că sunt la München, decide să vină să mă viziteze. Când mă vede, mă îmbrățișează cu afecțiune și, printre râsete, îmi povestește ce s-a mai întâmplat în telenovela *Locura Esmeralda*. Dar unul dintre cele mai bune momente este cel în care apare Flyn. Nu știe că sunt acolo și, când mă vede, aleargă la mine în brațe. I-a fost dor de mine. După câteva îmbrățișări și pupici, îmi arată brațul. Este complet recuperat și-mi spune, în șoaptă, că acum vorbește cu Laura. Râdem amândoi, și Sonia se bucură de râsul nepotului ei.

Mai târziu, când mă joc cu Flyn la Wii, apare Eric. Expresia feței lui când mă vede este rece. S-a ras și este la fel de frumos ca întotdeauna. Se apropie de mine și, când mă sărută pe ambii obraji și obrazul lui mă atinge, tremur. Închid ochii și mă bucur de acea atingere delicată între noi doi. Câteva minute mai târziu, Marta și Sonia îl duc pe Flyn la bucătărie. Vor să ne lase singuri. Când nu mai este nimeni în jur, Eric întreabă:

– Ai venit pentru petrecerea lui Björn?

Nu răspund. Îl privesc doar și zâmbesc.

Eric înjură și, fără să mă lase să mai spun nimic, pleacă. Nu îmi dă ocazia să vorbesc. Mă supăr pe mine. De ce am zâmbit? Cu tristețe, pe geam văd că a venit cu BMW-ul lui gri. Îl văd că pleacă. Oftez. Când mă vede, Marta mă apucă de umeri și șoptește:

– Dacă o ține tot așa, fratele ăsta al meu o să înnebunească.

Și eu o să înnebunesc..., mă gândesc. În cele din urmă, mă joc, din nou, cu Flyn, sub privirea tristă a Soniei. La ora șapte, mergem la hotel. Mă schimb și, contrar celor gândite de Eric, ies să mă distrez cu Marta. Nu vreau să mă joc decât cu el. Nu pot. Mergem la Guantanamera. Aici ne așteaptă Arthur, Anita, Reinaldo și mai mulți prieteni.

Imediat cum intru, cer *mojito* ca să uit de Eric și, după ce beau câteva, zâmbesc în timp ce dansez salsa cu Reinaldo. Cele care au fost prietenele mele toate aceste luni în Germania mă primesc cu afecțiune, îmbrățișări și multă iubire.

La unsprezece noaptea, primesc un mesaj de la Frida: „Eric este aici."

Mă neliniștesc. Mi-a tăiat cheful.

Mă enervează să știu că Eric este într-o petrecere privată fără mine. Se va juca cu alte femei? La unsprezece și jumătate, mă sună. Mă uit la mobil, dar nu răspund. Nu pot. Nu știu ce să-i spun. După câteva apeluri de la el pe care nu le preiau, la ora douăsprezece mă sună Frida. Alerg la baie ca să o aud.

– Ce s-a întâmplat?

– Vaaai, Judith! Eric este foarte nervos.

– De ce? Pentru că nu sunt eu la petrecere?

Frida râde.

– Este nervos pentru că nu știe unde ești. Mamă, mamă! Ce situație, Judith! Faptul că știe că ești în München și nu te poate controla îl omoară. Sărmanul!

– Frida, a participat Eric la vreun joc?

Scanned with CamScanner

– Nu, draga mea. Nu are suficientă energie pentru așa ceva, deși a venit însoțit.

Acest lucru mă enervează. Însoțit?! Mă enervez tare când aflu acest lucru. Atunci, Frida spune:

– De ce nu vii? Sigur dacă te vede...

– Nu..., nu vin...

– Dar, Judith, nu am stabilit că vei ușura lucrurile? Iubita mea, mi-ai mărturisit că-l iubești și știm amândouă că el te iubește și...

– Știu ce am spus, mormăi, furioasă, pentru că am aflat că a mers însoțit. Și, te rog, nu-i spune unde mă aflu.

– Judith, nu fi așa...

– Promite-mi, Frida. Promite-mi că nu-i vei spune nimic.

După ce obțin o promisiune de la buna mea Frida, închid. Mobilul meu sună din nou. Eric! Nu răspund. Când mă întorc pe ringul de dans, Marta, care nu știe nimic din toate astea, îmi dă un alt *mojito*, și, încercând să mă simt mai bine, strig, dispusă să mă distrez:

– *Azúcar!*

Ajung la hotel pe la șapte dimineața. Sunt extrem de obosită și cad, lată, în pat. Când mă trezesc este ora două după-amiază. Capul mi se învârte. Aseară am băut prea mult. Mă uit la mobil. Nu mai are baterie. Scot din valiză cablul și-l bag în priză. Când începe să se încarce, sună. Eric. Decid să-i răspund.

– Unde ești? strigă.

Sunt pe punctul de a-l trimite la plimbare, dar răspund:

– În acest moment, în pat. Ce vrei?

Tăcere. Tăcere. Tăcere. Până când, în sfârșit, întreabă:

– Singură?

Mă uit în jur și, rostogolindu-mă în patul enorm, șoptesc:

– Și pe tine ce te interesează, Eric?

Oftează. Înjură. Și mormăie.

– Jud, cu cine ești?

Mă așez pe pat și, dându-mi părul de pe față, răspund:

– Ia spune, Eric, ce vrei?

– Ai spus că o să mergi la petrecerea lui Björn și nu te-ai dus.

– Eu nu am spus asta. Te înșeli. Eu am spus că voi merge la o petrecere, dar nu neapărat la cea a lui Björn. Ți-am spus clar că el pentru mine este doar un bun prieten.

Tăcere. Nu spunem nici unul nimic și Eric șoptește:

– Vreau să te văd, te rog.

Asta îmi place. Când îmi cere ceva așa, mă topesc și cedez.

– La patru în Grădina Engleză, lângă locul de unde am cumpărat sandviciuri când am mers cu Flyn, da?

– Bine.

Când închid, zâmbesc. Am o întâlnire cu el. Fac duș. Îmi pun o fustă lungă, un tricou și haina de piele. Iau un taxi și, când ajung, văd că mă așteaptă. Inima îmi bate cu putere. Dacă mă îmbrățișează și-mi cere să mă întorc la el, nu voi putea să-i spun că nu. Îl vreau prea mult, deși sunt supărată pe el pentru că nu mi-a povestit problema surorii mele și pentru că am aflat că s-a dus la petrecere însoțit. Când ajung în dreptul lui, îl privesc și, dispusă să-i ușurez situația, spun:

– Am venit. Ce vrei?

– Pe fața ta se vede că ai dormit puțin.

Amuzată de acea observație, îl privesc și răspund:

– Nici tu nu arăți prea bine.

– Unde ai fost aseară și cu cine?

– Iar începi cu chestiile astea?

– Jud...

Doamne! Doamne! Mi-a zis Jud...

– Bine..., voi răspunde la întrebarea ta când îmi vei spune cine era femeia care te-a însoțit aseară la petrecerea lui Björn.

Întrebarea mea îl surprinde și nu răspunde. Supărarea mea crește și, încercând să pun aceeași răceală în privire ca și el, îl anunț:

– Am avion la șapte și jumătate. Prin urmare, spune repede ce vrei să-mi spui, pentru că trebuie să trec pe la hotel, să-mi iau bagajul și să ajung la avion.

Scanned with CamScanner

Înjură. Mă privește năucit.

– Nu-mi spui cu cine ai fost aseară?

– Dar tu mi-ai răspuns la întrebare?

Nu răspunde, mă privește doar, și eu spun:

– Vreau să știi că știu că m-ai mințit.

– Poftim? întreabă, nedumerit.

– Mi-ai ascuns despărțirea surorii mele de Jesús și apoi ai avut nerușinarea de a te supăra pe mine pentru că eu ți-am ascuns lucruri despre familia ta.

– Nu este același lucru, se apără el.

Cu răceală, acea răceală pe care am învățat-o de la el, îl privesc și continui:

– Ești un mincinos, o ființă rece și deplorabilă și nu vezi bârna din ochiul tău. Nu vezi decât paiul din ochiul celuilalt. Și, ca să răspund la întrebarea cu cine am petrecut noaptea, îți voi spune doar că sunt liberă să petrec noaptea cu cine vreau eu, așa cum ești și tu. Este bun răspunsul meu?

Mă privește, mă privește, mă privește și, în final, se ridică și spune:

– Adio, Judith.

Pleacă. Se duce!

Chipul meu înghețat de stupefacție este teribil. Pleacă lăsându-mă singură, în mijlocul Grădinii Engleze.

Cu adrenalina la maximum, mă uit cum pleacă. El nu va face niciodată un compromis. Este prea orgolios, și eu la fel. În final, mă ridic, iau un taxi, merg la hotel, îmi iau valiza și pornesc spre aeroport. Când avionul decolează, închid ochii și șoptesc:

– Ce încăpățânat!

43

Zece zile mai târziu, se organizează o convenție Müller la München la care trebuie să asist. Încerc să mă eschivez, dar Gerardo și Miguel nu acceptă, și intuiesc că domnul Zimmerman are ceva de-a face cu acest lucru. Când avionul sosește aici, mă năpădesc amintirile. Mă aflu, din nou, în acest oraș maiestuos. Însoțită de Miguel și de alți șefi de la toate agențiile din Spania, sosim la locul în care se organizează convenția la unsprezece dimineața. Când ajungem, mă așez lângă Miguel și convenția începe. Îl caut pe Eric în mulțimea de participanți și-l localizez. Este în primul rând și inima mi se strânge când îl văd alături de Amanda. Vrăjitoarea!

Se pare, ca întotdeauna, că se înțeleg foarte bine și, când Eric urcă pe estradă pentru a vorbi în fața a peste trei mii de persoane sosite de la toate agențiile, îl privesc cu mândrie. Ascult tot ce spune și sunt conștientă de cât de frumos, foarte frumos, este cu acel costum gri-închis. Când termină discursul și Amanda urcă pe estradă cu el, mă crispez. Eric o cuprinde de talie și ea, încântată, salută cu un gest triumfal.

Miguel mă privește. Eu înghit cu dificultate, dar încerc să zâmbesc. La sfârșitul evenimentului, ni se servesc cupe de șampanie și tartine. Baricadată între colegii mei spanioli, urmăresc totul. Eric se apropie împreună cu Amanda. Salută amândoi toți participanții și vreau să fug când îl văd că ajunge la grupul meu. Cu un zâmbet încântător, dar rece, ne privește pe toți. Nu-mi acordă nici o atenție specială și, când mă salută, nici măcar nu se uită la mine. Dă mâna cu mine ca și cum aș fi o oarecare și apoi pleacă pentru a-i saluta pe ceilalți comeseni.

Scanned with CamScanner

Amanda mă privește și-i văd batjocura din ochi. Ce nenorocită! În timp ce-i salută pe ceilalți, văd cum Eric o cuprinde, din nou, pe Amanda de talie și-și face fotografii. Nu mă privește nici o clipă. Nimic, absolut nimic. Este ca și cum nu ne-am fi cunoscut niciodată. Fără să clipesc, văd cum se pozează cu alte femei și mi se face pielea de găină când văd că Eric îi spune ceva uneia privindu-i buzele. Îl cunosc. Știu ce înseamnă acea privire și la ce va duce. Mă mănâncă gâtul. Iritațiile! Oh, nu! Gelozia mă învinge, nu pot să suport asta!

Când nu mai pot, caut o ieșire. Trebuie să ies de aici orice ar fi. Când ajung la una dintre uși, cineva mă prinde de mână. Mă întorc cu inima bătând foarte puternic și văd că este Miguel. O clipă am crezut că este Eric.

– Unde te duci?

– Am nevoie de puțin aer. Este foarte cald acolo înăuntru.

– Vin cu tine, spune Miguel.

Când găsim, în sfârșit, o ieșire, Miguel scoate un pachet de țigări și-i cer una. Am nevoie să fumez. După primele fumuri, corpul meu începe să se liniștească. Răceala lui Eric, plus Amanda și modul în care le-a privit pe alte femei au fost prea mult pentru mine.

– Ești bine, Judith? întreabă Miguel.

Fac semn că da. Zâmbesc. Încerc să fiu aceeași tipă strălucitoare dintotdeauna.

– Da, doar că era foarte cald.

Miguel încuviințează. Știu că-și imaginează lucruri, dar nu vreau să vorbesc cu el despre asta. Când termin țigara, îi propun să intrăm din nou. Trebuie să fiu puternică și trebuie să demonstrez acest lucru lui, Amandei și lui Miguel, de fapt, întregii lumi.

Cu pași siguri, mă întorc la grupul din Spania și încerc să mă integrez în conversații, dar nu pot. Oriunde mă uit, Eric este aproape și face un compliment unei femei. Toate vor să se fotografieze cu el; toate, mai puțin eu.

Două ore mai târziu, la toaletă, aud cum una dintre acele femei spune că șeful cel mare, Eric Zimmerman, i-a spus că este foarte frumoasă. Ce proastă e! Fără să mă pot abține, o privesc. Este o femeie superbă. O italiancă cu sâni enormi, curbe sinuoase și păr ruginiu. Este emoționată și o înțeleg. Când Eric îți spune așa ceva privindu-te, nu ai cum să nu te emoționezi.

Când ies de la toaletă, mă întâlnesc cu Amanda. Mă privește. Scorpia mă privește și-mi face cu ochiul, amuzată. Simt că-mi vine să o apuc de părul ei blond și să o târăsc pe jos, dar nu. Nu trebuie. Sunt la o convenție; trebuie să am o atitudine profesionistă și, mai ales, i-am promis tatălui meu că nu mă voi mai comporta ca o scandalagioaică.

Când ajung la grupul meu, sunt surprinsă să văd că Eric vorbește cu ei. Alături de el este o brunetă de la agenția din Sevilla căreia i se scurg ochii după el. Conștient de magnetismul lui în rândul femeilor, Eric glumește cu ea, și ea, ca o proastă, își atinge părul și se mișcă nervoasă. Închid ochii. Nu vreau să îi văd. Dar, când îi deschid, dau de privirea lui Eric, care spune:

– Domnișoara Flores vă va conduce până la locul petrecerii. Ea cunoaște orașul München.

Eu ridic bărbia și Eric adaugă, dându-mi o carte de vizită:

– Vă aștept pe toți acolo.

Spunând acestea, pleacă. Eu clipesc.

Mă privesc toți și încep să mă întrebe cum să ajungă unde a spus șeful cel mare. Mă uit la cartea de vizită, și, după ce-mi aduc aminte unde este sala respectivă, ne îndreptăm spre autobuzul care ne duce la hotel, unde vom rămâne până seara, când începe evenimentul.

După ce autobuzul ne lasă la hotel, profit de ocazie pentru a face un duș. Sunt foarte tensionată. Nu vreau să merg la petrecerea aia, dar trebuie să o fac. Nu mă pot eschiva. A făcut Eric în așa fel, încât să nu mă pot eschiva. După ce îmi usuc părul, aud niște lovituri și niște gâfâieli. Ascult atent

Scanned with CamScanner

și, în cele din urmă, zâmbesc. Camera de alături este a lui Miguel și, din câte aud, se distrează foarte bine.

Lovesc în perete și gâfâielile se opresc. Nu vreau să le ascult!

Îmi dau jos costumul gri-deschis și-mi pun o rochie neagră cu strasuri în talie. Încalț niște pantofi cu tocuri care știu că îmi vin foarte bine și-mi prind părul într-un coc înalt. Când mă privesc în oglindă, zâmbesc. Știu că sunt sexy. Cu siguranță, Eric nu mă va privi, dar aspectul meu va atrage privirile altor bărbați.

Măcar să-mi ridic și eu moralul, nu?

La ora nouă, după ce luăm cina la hotel, ne întrunim cu toții în hol. Cum era de așteptat, toți vor ca eu să fiu cea care-i duce unde a spus șeful cel mare. După ce vorbesc cu șoferul autobuzului, ne lansăm în traficul orașului München și zâmbesc când trecem pe lângă Grădina Engleză. Cu afecțiune privesc locurile prin care m-am plimbat cu Eric și am fost fericită într-o perioadă frumoasă din viața mea, dar buna dispoziție mi se taie când autobuzul ajunge la destinație și trebuie să coborâm.

Intrăm în local. Este enorm și, cum era de așteptat, domnul Zimmerman a pregătit o petrecere colosală. Toți aplaudă. Miguel mă privește și, amuzată, șoptesc:

– Auzi, mai aveam puțin și scoteam o batistuță albă și-ți strigam *„torero!"*.

El zâmbește și-mi arată o tânără.

– Doamne, draga mea! Nici nu-ți spun cum este uraganul Patricia.

Râdem amândoi și, în acel moment, aud lângă mine:

– Bună seara!

Când ridic privirea, îl văd pe Eric. Este foarte frumos, cu smochingul lui negru și papion. Oh, Doamne! Întotdeauna am vrut să fac dragoste cu el îmbrăcat doar cu un papion. Ce sexy! Îmi scot, rapid, ideea asta din cap. De ce mă gândesc eu la asta? Ochii noștri se întâlnesc și răceala lui este la apogeu. Inima îmi bate ca nebuna. Stomacul mi se strânge, până când văd că alături de el este italianca roșcată din baie. Vai de mine!

Fără să-mi schimb expresia feței, salut, iar el își continuă drumul cu ea. Nu vreau să vadă că prezența lui mă tulbură, dar adevărul este că sunt complet distrusă. Este clar că Eric și-a refăcut deja viața și eu trebuie să accept acest lucru.

La brațul lui Miguel, mă duc la bar și cerem ceva de băut. Îmi este sete. Timp de o oră, Miguel stă lângă mine. Râdem și povestim, până când începe muzica. Au angajat o orchestră de muzică swing. Îmi place la nebunie! Oamenii încep să danseze și Miguel decide să scoată la dans uraganul Patricia.

Rămân singură și, în timp ce beau ce am comandat, scanez localul. Nu l-am mai văzut pe Eric, dar îl zăresc imediat dansând cu italianca. Acest lucru mă neliniștește. Melodie după melodie, văd cum toate femeile vor să danseze cu el, iar el, încântat, acceptă.

De când este el așa de pasionat de dans?

Se presupune că dansatoarea nebună sunt eu, dar iată-mă aici, lipită de bar. La naiba! Dar când îl văd că dansează cu Amanda mă enervez. Sunt atât de imbecilă! Nu pot suporta privirea ei și modul în care-l ține de gât, posesivă, în timp ce mișcă un deget și-i mângâie părul.

Mă întorc cu spatele. Nu pot să mă mai uit. Mă duc la baie, îmi refac machiajul și mă întorc la petrecere.

Când ies, îl văd pe Xavi Dumas, cel de la agenția din Barcelona și mă invită la dans. Accept. Mă invită, apoi, și alți bărbați și stima mea de sine revine la nivelul la care îmi doresc să fie. Brusc, Eric ajunge lângă mine și-i cere partenerului meu permisiunea de a dansa cu mine. Partenerul meu acceptă, încântat. Eu nu prea. Când își pune mâinile pe talia mea și eu îmi pun brațele pe gâtul lui, orchestra cântă *Blue Moon*. Înghit în sec și dansez. De la înălțimea lui mă privește și, în cele din urmă, spune:

– Vă simțiți bine, domnișoară Flores?

– Da, domnule, încuviințez scurt.

Mâinile lui îmi ard spatele. Corpul meu reacționează la contactul, apropierea și mirosul lui.

Scanned with CamScanner

– Cum vă merge? întreabă, din nou, pe un ton impersonal.

– Bine, reușesc să spun, am mult de lucru. Și dumneavoastră?

Eric zâmbește, dar zâmbetul lui mă sperie când își apropie gura de urechea mea și șoptește:

– Foarte bine. Am reluat jocurile și trebuie să recunosc că sunt mult mai interesante decât îmi aminteam eu. Apropo, Dexter mi-a spus să vă salut, zeița lui fierbinte.

Ce idiot!

Încerc să scap din brațele lui, dar nu mă lasă. Mă strânge la piept.

– Terminați acest dans cu mine, domnișoară Flores. Apoi puteți face ce doriți. Fiți profesionistă!

Mă mănâncă toate, dar nu mă scarpin.

Rezist furtunii și privirii sale severe și, când melodia se termină, îmi sărută mâna rece și galant. Și, înainte de a pleca, șoptește:

– Ca întotdeauna, mi-a făcut plăcere să vă revăd. Sper să vă fie bine.

Apropierea, cuvintele și răceala lui mi-au ajuns la suflet.

Mă duc la bar și cer un rom cu coca-cola. Am nevoie. După acesta mai beau unul și încerc să fiu profesionistă și rece ca și el. Am avut cel mai bun maestru. Nici un Eric Zimmerman nu mă va distruge.

Îl studiez, furioasă, în timp ce el se distrează cu femeile. Îi cad, toate, răpuse, la picioare și știu cu cine va pleca în seara asta. Nu cu italianca. Ci cu Amanda. Privirile lui îmi spun asta.

Îi urăsc!

La unu dimineața, decid să plec de la petrecere. Nu mai pot! Miguel a plecat cu uraganul lui sexual și niște tipi îmi dau și mie târcoale.

Când ies în stradă, respir. Mă simt liberă. Văd că vine un taxi și-l opresc. Îi dau adresa și, în tăcere, mă întorc la hotelul meu. Urc în cameră și-mi scot pantofii. Sunt furioasă. Eric m-a scos din minți. Ce ciudat! Aud gâfâieli în camera de alături. Miguel și uraganul lui.

Oftez. Ce mai noapte o să-mi facă ăștia doi!

Mă așez pe pat, îmi acopăr urechile și mă năpădesc lacrimile. Ce naiba fac eu aici? Gâfâielile din camera de alături se aud și

mai tare. Ce mai scandal! În cele din urmă, enervată, lovesc în perete. Gâfâielile se opresc și eu dau din cap.

Câteva clipe mai târziu, cineva bate la ușa mea și-mi acopăr ochii. Ce nesuferită sunt!

O fi Miguel ca să-mi ceară iertare. Zâmbesc și, când deschid, văd fața încruntată a lui Eric. Expresia feței mi se schimbă.

– Vai..., văd că nu sunt eu cel pe care-l așteptați, domnișoară Flores.

Fără a cere voie, intră în cameră și eu închid ușa. Nu mă mișc. Nu știu ce face aici. Eric se plimbă prin cameră și, după ce verifică faptul că sunt singură, mă privește și eu întreb:

– Ce doriți, domnule?

Iceman mă privește, mă privește, mă privește și răspunde cu indiferență:

– Nu v-am văzut când ați plecat de la petrecere și voiam să știu că sunteți bine.

Fără să mă apropii de el, dau din cap; sunt încă supărată pentru ce mi-a spus la petrecere.

– Dacă ați venit să vedeți cu cine mă joc în hotel, îmi pare rău să vă decepționez, dar eu nu joc cu persoane de la firmă, nici când persoane de la firmă sunt în apropiere. Sunt discretă. În ceea ce privește dacă sunt bine sau nu, nu vă faceți griji, domnule, îmi port de grijă singură foarte bine. Prin urmare, puteți pleca acum.

Faptul că am afirmat că mă joc în alte momente îl ațâță. Văd asta pe fața lui și, înainte să pot spune ceva ce mă poate supăra și mai mult, îi cer:

– Ieșiți din camera mea chiar acum, domnule Zimmerman.

Nu se mișcă.

– Cine sunteți pentru a intra aici neinvitat? Cu siguranță sunteți așteptat în alte camere. Fugiți, nu pierdeți timpul; sunt sigură că Amanda sau oricare altă femeie din cercul dumneavoastră dorește să fie în centrul atenției. Nu pierdeți timpul aici cu mine și mergeți să vă jucați.

Scanned with CamScanner

Tensiune. Multă tensiune.

Ne privim ca adevărați rivali și, când se apropie de mine, mă mișc rapid. Nu sunt dispusă să cad în jocul lui, indiferent de cât de multă nevoie are corpul meu de el, de cât îl strigă.

Îl aud cum înjură și apoi, fără să mă privească, se îndreaptă spre ușă, o deschide și pleacă. Pleacă furios.

Rămân singur în cameră. Am palpitații. Nu știu ce vrea Eric. Ceea ce știu este că atunci când sunt singură cu el nu sunt stăpână pe corpul meu.

În seara în care mă întorc de la convenția de la München, decid că trebuie să-mi refac viața. Trebuie să-l uit pe Eric și să-mi caut un alt loc de muncă. Am nevoie să fiu din nou eu însămi, altfel, dacă tot continui așa, nu știu ce se va întâmpla cu mine.

A doua zi, când sosesc la birou, vorbesc cu Miguel. El nu înțelege de ce vreau să plec. Încearcă să mă convingă, dar intuiește că ceea ce exista între șeful lui cel mare și mine nu s-a încheiat. Mă însoțește până la biroul lui Gerardo și, odată ajunsă acolo, rezolv cu demisia.

După o dimineață nebună în care Gerardo nu știe ce să facă cu mine, în cele din urmă reușesc. Îmi dau demisia definitiv de la Müller.

După-masă, când ies de la birou, zâmbesc. Aceasta este prima zi din viața mea.

44

La șapte dimineața, când sunt încă în pat, îmi sună mobilul. Mă uit pe ecran și nu recunosc numărul. Răspund și aud:

– Ce ai făcut?

– Poftim? întreb, adormită, fără să înțeleg nimic.

– De ce ți-ai dat demisia, Judith?

Eric!

Gerardo i-a spus, probabil, ce am făcut și, enervat, strigă:

– Pentru numele lui Dumnezeu, micuțo, ai nevoie de locul ăsta de muncă! Ce ai de gând să faci? Ce ai de gând să lucrezi? Vrei să fii barmaniță din nou?

Uimită de aceste întrebări și, mai ales, de faptul că-mi spune „micuțo", mă enervez:

– Nu sunt micuța ta și să nu mă mai suni niciodată.

– Jud...

– Uită că exist.

Închid.

Eric insistă. Resping apelul.

În final, deconectez mobilul și, înainte ca el să sune pe fix, îl scot din priză. Supărată, mă întorc și-mi continui somnul. Vreau să dorm și să uit de lume.

Dar nu pot dormi și mă scol. Mă îmbrac și ies. Nu vreau să stau în casă. Îl sun pe Nacho și mă duc cu el la atelierul lui. Ore întregi, observ tatuajele pe care le face, în timp ce vorbim. La ora închiderii, sunăm prietenii și ne ducem să ne distrăm. Am nevoie să sărbătoresc că nu mai lucrez la Müller.

Când ajung acasă este ora trei dimineața. Mă duc direct în pat. Sunt beată criță.

Scanned with CamScanner

Pe la zece dimineața, cineva bate la ușă. Cu părere de rău, mă scol ca să deschid. Rămân paf când văd un curier cu un superb buchet de trandafiri roșii cu cozi lungi. Încerc să-l conving să le ia înapoi. Știu de la cine sunt, dar curierul rezistă. În cele din urmă, le accept și le arunc direct la gunoi. Dar bârfitoarea din mine caută biletul aflat înăuntru și inima îmi bate cu putere când citesc:

După cum ți-am spus atunci, demult, mă gândesc la tine cu disperare.

Te iubesc, micuțo!

Eric Zimmerman

Uimită, recitesc biletul.

Închid ochii. Nu, nu, nu. Nu, nu, și iar nu.

Începând din acel moment, nu pot porni mobilul fără să primesc un apel de la Eric. Stresată, decid să dispar. Îl cunosc și în câteva ore vine la mine la ușă. Pe Internet închiriez o căsuță la țară. Cu *Leoncito* al meu, de data aceasta mă duc în Asturias, mai exact în Llanes.

Îl sun pe tata și nu-i spun unde sunt. Nu am încredere că nu-i va spune lui Eric. Se înțeleg prea bine. Îl asigur că sunt bine și tata încuviințează. Îmi cere doar să-l sun în fiecare zi ca să știe că sunt bine și să-l anunț când ajung la Madrid. După părerea lui, trebuie să vorbim foarte serios. Accept.

O săptămână mă plimb prin acea localitate frumoasă, dorm și mă gândesc. Trebuie să decid ce fac cu viața mea după Eric. Dar nu pot gândi clar. Eric este atât de băgat în mintea mea, în inima mea și în viața mea, încât abia dacă mai pot gândi.

Eric insistă.

Îmi umple căsuța cu mesaje și, când vede că nu-l bag în seamă, începe să-mi trimită e-mailuri pe care le citesc seara în camera din superba casă pe care am închiriat-o.

De la: Eric Zimmerman
Data: 25 mai 2013 09.17
Către: Judith Flores
Subiect: Iartă-mă

Sunt îngrijorat, iubire.

Am procedat greșit. Te-am acuzat că mi-ai ascuns lucruri, când eu știam despre sora ta și nu ți-am zis. Sunt idiot. Simt că înnebunesc. Sună-mă, te rog.

Te iubesc.

Eric

De la: Eric Zimmerman
Data: 25 mai 2013 22.32
Către: Judith Flores
Subiect: Jud..., te rog

Spune-mi doar că ești bine. Te rog.

Te iubesc.

Eric

Mă emoționează să-i citesc e-mailurile. Știu că mă iubește Știu asta. Dar noi nu putem fi împreună. Suntem foc și gheață. De ce să ne mai dăm o șansă?

De la: Eric Zimmerman
Data: 26 mai 2013 07.02
Către: Judith Flores
Subiect: Am primit mesajul

Știu că ești supărată pe mine. Merit asta. Am fost un tâmpit (în afară de idiot). M-am purtat groaznic și mă simt oribil. Număram zilele rămase până să te văd la convenția din München și, când te-am avut în fața mea, în loc să-ți spun cât de mult te iubesc, m-am comportat ca un animal furios. Îmi pare rău, iubire. Îmi pare rău, îmi pare rău, îmi pare rău.

Scanned with CamScanner

Mă bucur să aflu că dorea să mă vadă la convenție. Acum înțeleg de ce s-a comportat așa. A utilizat răceala ca mecanism de apărare și acest lucru a avut un efect nedorit. A încercat să mă facă geloasă și a reușit. Nu a apreciat rezultatele și acum sunt foarte supărată pe el.

De la: Eric Zimmerman
Data: 27 mai 2013 02.45
Către: Judith Flores
Subiect: Mi-e dor de tine
Ascult melodiile noastre.
Mă gândesc la tine.
Mă vei ierta vreodată?
Te iubesc.
Eric

Și eu ascult melodiile noastre, cu inima strânsă. Astăzi, în timp ce luam masa pe o terasă din Llanes, s-a auzit *You are the sunshine of my life* de Stevie Wonder, și mi-am amintit când mi-a poruncit să ies din mașină ca să dansez cu el în mijlocul unei străzi din München. Acest lucru îl face uman. Detalii de genul acesta mă fac să știu cât de mult s-a schimbat Eric pentru mine. Îl iubesc, dar mi-e frică. Îmi este teamă ca nu cumva să sufăr mereu.

De la: Eric Zimmerman
Data: 27 mai 2013 20.55
Către: Judith Flores
Subiect: Ești incredibilă
Flyn tocmai mi-a spus faza cu coca-cola și căderea ta pe zăpadă. De ce nu mi-ai spus?

Dacă înainte te iubeam, acum te iubesc și mai mult.
Eric

Mă emoționează să aflu că Flyn a fost sincer cu unchiul lui. Acest lucru îmi spune că începe să se simtă mai sigur pe el. Îmi place să știu asta. Bravo, micuțul meu!

Pe Eric... îl iubesc și mai mult. De ce mi se întâmplă toate acestea?

M-a subjugat, oare, efectul Zimmerman, în așa manieră încât nu-l pot uita? În mod clar, da.

De la: Eric Zimmerman
Data: 28 mai 2013 09.35
Către: Judith Flores
Subiect: Bună, iubire

Sunt la birou și nu mă concentrez.

Mă gândesc permanent la tine. Vreau să știi că nu m-am jucat în tot acest timp. Te-am mințit, micuțo. După cum ți-am spus, SINGURA mea fantezie ești tu.

Te iubesc acum și întotdeauna.
Eric

Acum și întotdeauna. Ce cuvinte frumoase erau acestea atunci când mi le spunea privindu-mă în ochi! Fantezia mea ești tu, încăpățânatule. Ce trebuie să fac pentru a te uita și pentru ca tu să uiți de mine?

De la: Eric Zimmerman
Data: 28 mai 2013 16.19
Către: Judith Flores
Subiect: Îți ordon!

La naiba, Jud! Îți ordon să-mi spui unde te afli!

Răspunde la nenorocitul ăla de telefon acum sau scrie-mi un e-mail. Fă-o! Eric

Scanned with CamScanner

Vai, a revenit Iceman! Supărarea lui mă face să râd. La naiba cu el!

De la: Eric Zimmerman
Data: 29 mai 2013 23.11
Către: Judith Flores
Subiect: Bună seara, micuțo

Iartă-mi ultimul e-mail. Disperarea cauzată de absența ta m-a învins. Astăzi a fost o zi mare pentru Flyn. Laura l-a invitat la ziua ei și vrea să-ți povestească.

Nu-l vei suna nici pe el? Mi-e dor de tine și te iubesc.

Eric

Și pe mine mă învinge disperarea. Oh, Doamne! Ce voi face fără tine?

Plâng de bucurie când știu că Flyn este fericit datorită acelei invitații. Micul meu nemulțumit începe să trăiască. Și eu te iubesc, Eric, și mi-e dor de tine.

De la: Eric Zimmerman
Data: 30 mai 2013 15.30
Către: Judith Flores
Subiect: Nu știu ce să fac

Ce trebuie să fac ca să-mi răspunzi la mesaje? Știu că le primești. Știu asta, iubire.

Știu de la tatăl tău că ești bine. De ce nu mă suni? Răbdarea mea se împuținează pe zi ce trece. Mă cunoști deja. Sunt un neamț încăpățânat. Dar pentru tine sunt dispus să fac orice. Te iubesc, micuțo.

Eric (idiotul)

Când închid calculatorul, oftez. Îmi imaginam eu că tata îl ține la curent.

Cere-mi ce vrei, acum și oricând!

S-a întors roata. Acum îmi scrie el și nu răspund eu. Acum înțeleg ce a simțit el atunci. Încerc să-l uit, el a încercat să mă uite și sunt conștientă că nu mă lasă să o fac, așa cum nici eu nu l-am lăsat pe el.

Scanned with CamScanner

45

În ziua în care ajung la Madrid după săptămâna din Llanes, mă întorc cu inima și mai frântă. Faptul că știu că Eric mă caută mă face să fiu nesigură și pe aerul pe care-l respir. Timpul nu a eliminat durerea, a făcut ca aceasta să crească la cote despre care nu am crezut vreodată că există.

Îl sun pe tata. Îi spun că am ajuns deja la Madrid și stau de vorbă cu el.

– Nu, tată. Eric mă aduce la disperare și...

– Nici tu nu ești o sfântă, iubita tatei. Ești încăpățânată și provocatoare. Întotdeauna ai fost așa, tocmai ai confirmat regula.

– Tatăăăăă!

Tata râde și răspunde:

– Of, brunețico! Nu-ți aduci aminte ce spunea mama ta?

– Nu.

– Ea spunea mereu: „Bărbatul care se va îndrăgosti de Raquel va avea o viață liniștită, dar bărbatul care se va îndrăgosti de Judith, sărăcuțul! O să se certe zilnic."

Zâmbesc amintindu-mi aceste cuvinte ale mamei mele și tata adaugă:

– Și așa și este, brunețico. Raquel este cum este și tu ești ca mama ta, o războinică! Și pentru a face față unui război există doar două opțiuni: fie dai de un fraier care nu deschide niciodată gura, fie dai de un războinic ca Eric.

– Și tu ce ești, tată, un fraier sau un războinic?

Tata râde.

– Eu sunt un războinic, ca și Eric. Cum altfel crezi tu că am suportat-o pe mama ta? Și, deși Dumnezeu a luat-o devreme

din viața mea, nu mi-a mai ajuns niciodată o altă femeie în suflet, pentru că mama ta a lăsat ștacheta foarte... foarte sus. Și asta i se întâmplă și lui Eric, scumpa mea. După ce te-a cunoscut pe tine, știe că nu va mai găsi alta la fel.

– Da, la fel de toantă, ironizez eu.

– Nu, iubire. De inteligentă. De descurcăreață. De amuzantă. De simpatică. De morocănoasă. De luptătoare. De minunată. De frumoasă. De toate, bruneţico..., de toate.

– Tată...

– După cum am presupus, Eric îți aparține și tu îi aparții. Știu asta.

Nu pot să nu izbucnesc în râs.

– Te rog, tată, ca scenarist de telenovele ești cel mai bun!

Când închid, zâmbesc.

Ca întotdeauna, mă relaxează să vorbesc cu tatăl meu. Vrea ce-i mai bun pentru mine și, după cum spune el, neamțul acela este ce-i mai bun pentru mine, deși eu mă îndoiesc în aceste momente.

Seara, când deschid calculatorul, am un nou mesaj de la Eric.

De la: Eric Zimmerman
Data: 31 mai 2013 14:23
Către: Judith Flores
Subiect: Nu mă părăsi

Știu că citești, chiar dacă nu răspunzi. Am văzut asta în ochii tăi în ultima seară la hotel. M-ai dat afară, dar mă iubești la fel de mult cum te iubesc eu. Gândește-te, iubire. Acum și întotdeauna, tu și eu.

Te iubesc. Te doresc. Mi-e dor de tine. Am nevoie de tine.
Eric

De ce este atât de romantic? Unde este neamțul rece?

De ce cuvintele sale romantice mă fac să devin toantă și am nevoie să le tot recitesc? De ce?

Scanned with CamScanner

Când sting lumina în cameră, mă gândesc, din nou, la singurul lucru la care mă gândesc în ultima vreme: Eric. Eric Zimmerman. Îi mulțumesc [illegible]. Nu știu ce să mai fac pentru a-l uita.

Mă trezesc la șase dimineața speriată. L-am visat pe Eric. Nici în vise nu îmi iese din minte!

Înnebunesc!

De ce atunci când ești obsedată de cineva zi și noaptea nu faci altceva decât să te gândești la el?

Supărată, nu reușesc să mai adorm și decid să mă scol. Nervoasă, decid să fac o curățenie generală. Asta mă va relaxa. Încep și, la zece dimineața, casa este cu susul în jos.

Ce nebunie am pornit!

Sunt emoționată. Inima îmi palpită, înnebunită, și mă hotărăsc să fac un duș, în ciuda mediului în care se află casa și să mă duc să alerg. O să-mi facă bine să alerg puțin. Voi elimina adrenalina. Când ies din duș, îmi strâng părul într-o coadă înaltă, îmi pun niște pantaloni până la genunchi negri, adidașii și un tricou.

Brusc, sună soneria și, când deschid fără să mă uit, rămân mută când îl văd pe Eric. Este mai frumos ca niciodată îmbrăcat cu cămașa aceea albă și blugii. Speriată că este atât de aproape, încerc să închid ușa, dar nu mă lasă. Pune un picior în interior.

— Iubito, te rog, ascultă-mă.

— Nu sunt nici iubita, nici micuța, nici frumușica ta, nici nimic. [illegible] de mine!

— Doamne, Jud! Îmi distrugi piciorul.

— Ia-l și nu ți-l voi distruge, răspund, în timp ce încerc să închid ușa cu toată puterea.

Dar nu retrage piciorul.

— Ești dragostea, iubirea, frumusețea mea și, în plus, ești femeia, prințesa, viața mea și multe alte lucruri. Și de aceea vreau să-ți cer să te întorci acasă cu mine. Mi-e dor de tine. Am nevoie și nu mai pot fără tine.

– Departe de mine, Eric, mormăi în timp ce mă lupt, inutil, cu ușa.

– Am fost un idiot, iubire.

– Oh, da! Să nu te îndoiești de asta, spun de cealaltă parte a ușii.

– Un idiot în toată regula pentru că am lăsat să plece ce a fost mai frumos în viața mea. Tu! Dar idioții ca mine își dau seama și încearcă să repare. Mai dă-mi o șansă și...

– Nu vreau să te ascult. Nu, nu vreau! strig.

– Iubire..., am încercat. Am încercat să-ți dau spațiu. Să-mi dau și mie. Dar viața mea fără tine nu mai are sens. Nu dorm. Ești permanent în mintea mea. Nu trăiesc. Ce vrei să fac dacă nu pot trăi fără tine?

– Cumpără-ți o maimuță, țip eu.

– Iubire..., am procedat greșit. Am ascuns situația surorii tale și am fost lipsit de decență că m-am supărat pe tine când eu făceam același lucru ca și tine.

– Nu, Eric, nu... Acum nu vreau să te ascult, insist, pe punctul de a plânge.

– Lasă-mă să intru.

– Nici să nu te gândești la asta.

– Micuțo, lasă-mă să mă uit în ochii tăi și să vorbesc cu tine. Lasă-mă să rezolv problema asta.

– Nu.

– Te rog, Jud. Sunt un idiot. Bărbatul cel mai idiot din lumea asta și te voi lăsa să mă numești așa în fiecare zi, pentru că merit.

Forțele mi se termină. Când ascult ce îmi spune, încep să cedez, dar, când nu mai apăs ușa, Eric o deschide total și șoptește, privindu-mă:

– Ascultă-mă, micuțo...

Și, privind înăuntru, întreabă:

– Curățenie generală? Of, ești foarte, foarte supărată?

Colțul buzelor i se ridică ușor, și atunci eu strig, isterică, văzând că se mișcă:

– Nici să nu te gândești să intri în casa mea!

Se oprește. Nu intră.

– Și, înainte de a continua cu șuvoiul de cuvinte frumoase pe care mi le debitezi, spun, furioasă, vreau să știi că nu-mi voi mai ipoteca eu viața pentru ca totul să iasă, din nou, prost. Mă aduci la disperare. Nu mă înțeleg cu tine. Nu vreau să renunț la lucrurile care îmi plac pentru că tu vrei să mă ții într-o cușcă de sticlă. Nu, refuz!

– Te iubesc, domnișoară Flores.

– Vrăjeală. Lasă-mă în pace!

Și, pe neașteptate, închid ușa trântind-o. Pieptul meu urcă și coboară. Sunt teribil de emoționată. Eric a comis-o din nou. Mi-a spus, din nou, cele mai frumoase lucruri pe care un bărbat le poate spune unei femei și eu, ca o fraieră, l-am ascultat.

Sunt idioată. Toantă. Nebună. De ce? De ce-l ascult?

Soneria se aude din nou. Este el. Nu vreau să deschid.

Nu vreau să-l văd, deși mor dacă nu o fac. Dar, dintr-odată, aud o voce. Este Simona? Deschid ușa și, cu gura căscată, îl văd pe Norbert împreună cu soția lui. Bărbatul spune:

– Domnișoară, de când ați plecat din casă, nimic nu mai este la fel. Dacă vă întoarceți, vă promit să vă fac revizia la motocicletă oricând doriți.

Ridic din sprâncene și Simona, după ce mă îmbrățișează, mă pupă pe obraz.

– Iar eu promit să-ți spun Judith. Domnul mi-a dat permisiunea să fac asta.

Și, luându-mi mâinile, șoptește.

– Judith, îmi e dor de tine și, dacă nu te întorci, domnul ne va chinui până la sfârșitul vieții. Vrei asta pentru noi?

Neg din cap, și ea insistă:

– Apoi, nu are nici un farmec să mă uit la *Locura Esmeralda* singură, așa cum avea când ne uitam amândouă. Apropo, Luis Alfredo Quiñones a cerut-o deunăzi în căsătorie pe Esmeralda Mendoza. Am înregistrat episodul ca să-l vedem amândouă.

– Of, Simona...! suspin și-mi duc mâinile la gură.

Brusc, Susto și Calamar intră în casă și încep să latre.

– Susto! strig când îl văd.

Câinele sare și eu îl îmbrățișez. Mi-a fost atât de dor de el... Îl ating apoi pe Calamar și șoptesc:

– Ce ai crescut, piticule!

Animalele sar, încântate, în jurul meu. Își aduc aminte de mine. Nu m-au uitat. Sprijinit de perete, Eric mă privește când intră Sonia cu un zâmbet fermecător și mă sărută.

– Draga mea, dacă nu vii cu noi după ce ne-a mobilizat Eric, ești la fel de încăpățânată ca și el. Băiatul meu te iubește, te iubește și mi-a mărturisit-o.

O privesc surprinsă, când intră tatăl meu.

– Da, brunețico, băiatul acesta te iubește mult și ți-am spus-o: se va întoarce la tine! Și iată-l aici. El este războinicul tău și tu ești războinica lui. Hai, scumpa mea..., te cunosc și dacă acest bărbat nu ți-ar fi plăcut, ți-ai fi reluat viața și nu ai avea cearcănele astea.

– Tată..., suspin, ducându-mi mâinile la gură.

Tata mă sărută și șoptește:

– Fii fericită, viața mea. Bucură-te de viață pentru mine. Nu mă face să fiu un tată îngrijorat tot restul vieții.

Îmi cad două lacrimi enorme pe față când aud:

– Bubulinaaaaaaaaaaaa! suspină sora mea emoționată. Vaaaaai, ce frumos e ce a făcut Eric! Ne-a adunat pe toți ca să-ți cerem iertare. Ce romantic! Ce dovadă de iubire minunată! Eu de așa bărbat am nevoie, nu de un zdrahon. Și te rog, iartă-l pentru că nu ți-a spus despre divorțul meu. L-am amenințat că-l distrug dacă o face.

Mă uit la Eric. Stă sprijinit la ușă și nu-și ia ochii de la mine. În acel moment, intră Marta și, făcându-mi cu ochiul, șoptește:

– Dacă-i spui „nu" încăpățânatului meu frate, îți jur că-i aduc pe toți cei de la Guantanamera pentru a te convinge, în timp ce bem shoturi și strigăm: *„Aztlcar!"*.

Scanned with CamScanner

Râd.

– Gândește-te ce a însemnat pentru el să ne ceară tuturor ajutorul. Acest băiat s-a deschis pentru tine și trebuie să recompensezi acest lucru într-un fel. Hai, iubește-l tot atât de mult cât te iubește și el.

Râd. Râde și Eric și nepoțica mea strigă:

– Mătușicăăăăăăă! Unchiul Eric a promis că vara asta o să vin cu voi trei luni în vacanță la piscină și în ceea ce-l privește pe chi..., pe Flyn, este foarte simpatic. Supertare! Să vezi cum joacă Mario Cars. Ce tare! Este foarte bun.

Zici că suntem în metrou la orele de vârf. Camera de zi este plină de lume, iar Eric mă privește cu superbii lui ochi albaștri fără să intre în casă. Brusc, sosește Flyn. Când mă vede, îmi sare de gât. Mă îmbrățișează și mă pupă. Ador pupicii lui și, când se desprinde, iese pe ușă și eu râd când văd că târăște pomul de Crăciun roșu.

Au adus pomul roșu al dorințelor?

Asta mă face să râd. Mă uit la Eric și el ridică din umeri.

– Mătușă Jud, spune Flyn, încă nu am citit dorințele pe care le-am scris de Crăciun.

Acest lucru mă emoționează, iar el șoptește:

– Mi-am schimbat dorințele. Cele pe care le-am scris de Crăciun nu erau foarte frumoase. În plus, i-am mărturisit unchiului Eric că și eu aveam secrete. I-am spus că eu am agitat coca-cola în ziua aceea ca să-ți explodeze în față și că din cauza mea ai căzut în zăpadă și te-ai rănit.

– De ce i-ai spus asta?

– Trebuia să-i spun. Ai fost mereu bună cu mine și el trebuia să afle adevărul.

– Ah! Apropo, puiule, intervine Sonia, începând de anul acesta, vom petrece Crăciunul împreună. Gata, nu mai sărbătorim separat.

– Bine, bunico! sare Flyn și eu zâmbesc.

– Și vom fi și noi cu voi, punctează emoționatul meu tată.

– Bine, tataie! aplaudă Luz, și Eric râde cu mâinile în buzunare.

Îl privesc. Mă privește. Ochii noștri se întâlnesc și, când cred că mai bine de atât nu se poate, intră Björn, Frida și Andrés cu micul Glen. Cei doi bărbați nu spun nimic. Doar mă privesc, mă îmbrățișează și zâmbesc. Și Frida, îmbrățișându-mă de asemenea, îmi șoptește la ureche:

– Pedepsește-l după ce-l ierți. Merită asta.

Râdem amândouă și eu îmi duc mâinile la față. Nu-mi vine să cred. Casa mea este plină de oameni care mă iubesc și Eric a organizat totul. Mă privesc cu toții, așteptând să spun ceva. Sunt emoționată. Extraordinar de emoționată. Eric este singurul care a rămas afară. I-am interzis să intre. Hotărât, se apropie de ușa mea.

– Te iubesc, micuțo, declară el. Ți-o spun în intimitate, în fața familiilor noastre și în fața cui vrei tu. Aveai dreptate. După ce s-a întâmplat cu Hannah, mă închisesem într-o buclă care nu îmi făcea bine nici mie, nici familiei mele. Nu procedam bine, în special cu Flyn. Dar ai venit tu în viața mea, în viața noastră, și totul s-a schimbat spre bine. Crede-mă, iubire, ești centrul existenței mele.

Sora mea scapă un „ohhhhhh!" pufos și eu zâmbesc când Eric adaugă:

– Știu că nu am procedat bine. Sunt iute la mânie, uneori sunt rece, plictisitor și imposibil. Voi încerca să mă schimb. Nu îți promit, pentru că nu vreau să te dezamăgesc, dar voi încerca. Dacă ești de acord să-mi mai dai o șansă, ne vom întoarce la München cu motocicleta ta și promit să fiu cel care te aplaudă și-ți face cea mai mare galerie când concurezi la motocros. Dacă vrei, te pot însoți chiar și cu motocicleta lui Hannah pe câmpurile de lângă casă.

Și privindu-mă în ochi, șoptește:

– Te rog, micuțo, mai dă-mi o șansă!

Toți ne privesc.

Nu se aude nici musca.

Nimeni nu spune nimic. Inima mea bate într-un ritm frenetic.

Eric a comis-o din nou!

Scanned with CamScanner

Îl iubesc..., îl iubesc, îl ador. Acesta este Eric cel romantic care mă înnebunește.

Merg până la ușă, ies din casă, mă apropii de Eric și, ridicându-mă pe vârfuri, îmi apropii gura de a lui, îi sug buza de sus, apoi pe cea de jos și, după ce-l mușc, declar:

– Nu ești plictisitor. Îmi place faptul că ești iute la mânie și uneori prost dispus și nu-ți voi permite să te schimbi.

– De acord, iubire! aprobă cu un zâmbet larg.

Ne privim. Ne devorăm din priviri. Zâmbim.

– Te iubesc, Iceman, spun, în cele din urmă.

Eric închide ochii și mă îmbrățișează. Mă strânge la piept și toți aplaudă.

Eric mă sărută. Eu îl sărut și mă topesc în brațele lui, vrând să nu-mi mai dea drumul niciodată.

Rămânem așa câteva minute, până când se separă de mine. Tac cu toții.

– Micuțo, mi-ai dat inelul înapoi de două ori și sper să nu o faci și a treia oară.

Zâmbesc și, surprinzându-mă din nou, îngenunchează și, punând inelul cu diamante în fața mea, îmi spune, uimindu-mă:

– Știu că tu m-ai cerut în căsătorie data trecută dintr-un impuls, dar, de data aceasta, vreau o fac eu, și mai ales să fie oficial, în fața familiilor noastre.

Și, lăsându-mă cu gura căscată, continuă:

– Domnișoară Flores, vrei să te căsătorești cu mine?

Mă mănâncă gâtul. Iritațiile!

Mă scarpin. Nuntă? Ce emoții!

Eric mă privește și zâmbește. Știe ce gândesc. Se ridică, își apropie gura de gâtul meu și suflă ușor. În clipa aceasta, accept că el este războinicul meu, iar eu, războinica lui și, luându-i fața în mâini, îl privesc direct în ochi și răspund:

– Da, domnule Zimmerman, vreau să mă căsătoresc cu tine.

În casa mea, sar toți în sus de bucurie.

Nuntă la orizont!

Eric și cu mine, îmbrățișați, ne privim și suntem fericiți. Atunci apuc clanța ușii și o închid. Iubirea mea și cu mine rămânem pe palierul casei mele, singuri.

– Ai organizat totul pentru mine?

– Da, micuțo! Am utilizat artileria în caz că nu voiai să mă asculți, să mă vezi, să mă săruți, să-mi mai dai o șansă, șoptește, sărutându-mă pe gât.

Îmi vine să-l mănânc!

Fericită nevoie mare în timp ce accept sărutările lui dulci pe gât, șoptesc:

– Mi-a fost dor de ceva.

– Ce anume? întreabă, privindu-mă.

– Sticluța cu autocolante roșii cu gust de căpșune.

Eric izbucnește în râs și-mi dă o palmă sexy la fund.

– Aceea și oricare alta pe care o dorești ne așteaptă în frigider acasă la noi.

– Perfect!

Mă împing în el, îl îmbrățișez și mă ia în brațe. Îmi încolăcesc picioarele de mijlocul lui și mă sprijină de perete.

Mă sărută, îl sărut. Mă excită, îl excit.

Îl doresc, mă dorește.

– Micuțo, oprește-te, mă avertizează, amuzat, văzându-mi oferta. Casa este plină de oameni și noi suntem pe hol.

Încuviințez. Mă bucur să fiu în brațele lui și șoptesc, făcându-l să râdă:

– Nu-ți arăt decât ceea ce va avea loc când vom fi singuri. Pentru că vreau să știi că te voi pedepsi.

Eric se dă în spate. Mă privește. Pedepsele mele sunt drastice de obicei și, mușcându-i gura, afirm:

– Te voi pedepsi obligându-te să îndeplinești toate fanteziile noastre.

Iubitul meu zâmbește și-și împinge erecția puternică în mine. Oh, da!

Scanned with CamScanner

Scoate mobilul și scrie ceva. Într-o secundă, ușa casei mele se deschide. Björn ne privește și Eric îi cere:

– Vreau să-i scoți urgent pe toți din casă și să-i iei cu tine.

Björn zâmbește și ne face cu ochiul.

– Dați-mi trei minute.

– Un minut, răspunde Eric.

Zâmbesc. Acesta este exigentul Eric care mă înnebunește. În nici treizeci de secunde, printre râsete, pleacă toți, în timp ce eu sunt încă în brațele lui Eric și le spun la revedere, conștientă că ei știu ce vom face noi. Tata îmi face cu ochiul și eu îi transmit un sărut.

Când intrăm în casă și suntem singuri, tăcerea casei ne cuprinde. Eric mă lasă jos.

– Începe pedeapsa ta. Treci în pat și dezbracă-te.

– Micuța mea...

– Treci în pat..., îi cer.

Surprins, ridică din sprâncene, apoi mâinile și dispare în hol. Cu inima bătând foarte repede, privesc cutiile pe care încă nu le-am desfăcut. Privesc etichetele și scot ceea ce căutam. Apoi amuzată mă duc la baie.

Când ies și intru în cameră, Eric mă privește uimit. Sunt îmbrăcată cu costumul meu de polițistă rea. Îl inaugurez, în sfârșit, cu el!

Îl privesc. Mă plimb în fața lui arătându-i priveliștea oferită de costum, în timp ce-mi pun șapca și ochelarii. Eric mă devorează din priviri. Cu tupeu, pășesc până la CD player, pun un CD și, dintr-odată, chitara sălbatică a formației AC/DC zgâlțâie tăcerea din casă. Încep acordurile de la *Highway to Hell*, o melodie care știu că îi place.

Zâmbește, zâmbesc și, ca o tigroaică, merg spre el. Scot bastonul prins la curea și mă instalez în fața iubirii vieții mele.

– Ai fost foarte rău, Iceman.

– Recunosc, doamnă polițist.

Îi dau două lovituri peste mână cu bastonul.

– Drept pedeapsă, știi deja ce vreau!

Eric izbucnește în râs și, înainte ca eu să mai pot face sau spune ceva, iubirea mea, nebunul meu iubit neamț, mă pune sub el și, cu o senzualitate care mă înnebunește, șoptește:

– Prima fantezie. Desfă picioarele, micuțo!

Închid ochii. Zâmbesc și fac ce-mi cere, dispusă să fiu fantezia lui.

Scanned with CamScanner

EPILOG

München... două luni mai târziu

– Vino repede, Judith, începe *Locura Esmeralda*, strigă Simona.

Când o aud, mă uit la Eric, la nepoțica mea și la Flyn. Suntem la piscină și, când neamțul meu râde, spun:

– În jumătate de oră sunt înapoi.

– Mătușică, nu pleca! mârâie nepoțica mea. Mătușă Jud...

Uscându-mă cu prosopul, îi privesc pe cei mici, care sunt în apă, și le spun.

– Vin repede, pisălogilor.

Eric mă înșfacă. Nu vrea să plec. De când m-am întors, nu se mai satură de mine.

– Hai, rămâi cu mine, iubire!

– Iubire, șoptesc sărutându-l. Nu pot pierde episodul ăsta. Astăzi, Esmeralda Mendoza va descoperi cine este mama ei adevărată și serialul se termină. Cum să-l pierd?

Neamțul meu izbucnește în râs și mă sărută.

– Hai, du-te!

Cu zâmbetul pe buze, îmi las cele trei amoruri în piscină și alerg la Simona. Femeia mă așteaptă deja în bucătărie. Când ajung, mă așez lângă ea și-mi dă o batistă de hârtie. Începe episodul. Emoționate, vedem cum Esmeralda Mendoza descoperă că mama ei este moștenitoarea bolnavă a fermei „Los Guajes". Vedem cum femeia distrusă își îmbrățișează fiica, în timp ce Simona și eu plângem cu lacrimi fierbinți. În cele din urmă, se face dreptate: familia lui Carlos Alfonso

Halcones de San Juan se ruinează, iar Esmeralda Mendoza, cea care fusese servitoarea lor, este marea moștenitoare din Mexic. Supertare!

Trăind acțiunea din plin, vedem cum Esmeralda, împreună cu fiul ei merg în căutarea iubirii ei unice și adevărate, Luis Alfredo Quiñones. Când o vede sosind, acesta zâmbește, îi deschide brațele și ea se refugiază la pieptul lui. Ce moment magic! Simona și cu mine zâmbim emoționate și, când credem că serialul se termină, brusc, cineva îl împușcă pe Luis Alfredo Quiñones și amândouă facem ochii cât cepele când pe ecran scrie: „Va urma."

– Va urma! strigăm amândouă cu ochii larg deschiși.

Ne privim și, în cele din urmă, râdem. Serialul va continua, cu noi prezente în fiecare zi, cu siguranță.

Simona se duce să pregătească masa, iar eu dau să merg la piscină, dar îi găsesc pe copii împreună cu Eric în camera de zi, jucându-se la Wii *Mortal Kombat*. Când mă vede că sosesc, Flyn spune:

– Unchiule Eric, le batem pe fete?

Zâmbesc. Mă așez lângă iubirea mea și, văzând privirea nepoatei mele ca reacție la cele spuse de Flyn, ne unim degetele mari, batem palma și șoptesc:

– Hai, Luz. Hai să le demonstrăm acestor nemți cum joacă spanioloaicele.

După mai bine de o oră de joc, nepoata mea și cu mine ne ridicăm și cântăm în fața lor:

We are the champions, my friend.
Oh weeeeeeeeee...[18]

18 „Noi suntem campionii, prietene./Oh, nooooooi..." (n. tr.).

Scanned with CamScanner

Flyn ne privește încruntat. Nu-i place să piardă, dar de data asta a pierdut. Eric mă privește și zâmbește. Se bucură de energia mea și, când mă arunc peste el și-l sărut, afirmă:

– Îmi ești datoare revanșa.

– Când vrei, Iceman.

Mă sărută. Îl sărut. Nepoțica mea protestează:

– Of, mătușică, de ce trebuie mereu să vă sărutați?

– Da, ce nesuferiți! încuviințează Flyn, dar zâmbește.

Eric îi privește și, pentru a scăpa de ei, spune:

– Hai, repede. Mergeți la bucătărie și aduceți o coca-cola.

Când aud de băutura răcoritoare, copiii aleargă ca nebunii. Când rămânem singuri, Eric mă întinde pe canapea și, amuzat, mă grăbește:

– Avem la dispoziție un minut, maximum două. Hai, dezbracă-te!

Eu izbucnesc în râs. Și când Eric mă gâdilă băgându-și mâinile pe sub tricou, aud, dintr-odată:

– Bubuuuuuuuuuuuuuuuuu..., bubulina!

Eric și cu mine ne privim și repede ne ridicăm de pe canapea. Sora mea ne privește de la ușă și, cu o față speriată, exclamă:

– Oh, Doamne! Oh, Doamne! Cred că mi s-a rupt apa.

Pornim amândoi spre ea.

– Nu se poate. Nu se poate să încep travaliul acum. Mai am o lună și jumătate. Nu vreau să nasc! Nu. Refuz!

– Liniștește-te, Raquel, șoptește Eric, în timp ce deschide mobilul și apelează.

Dar sora mea este cum este și, îngrijorată, geme:

– Nu pot să nasc aici. Fetița trebuie să se nască la Madrid. Toate lucrurile ei sunt acolo și..., și... Unde este tata? Trebuie să plecăm la Madrid. Unde este tata?

– Raquel..., te rog, calmează-te, spun, extrem de amuzată de situație. Tata este cu Norbert. Se întoarce peste câteva ore.

– Nu am ore la dispoziție! Sună-l și spune-i să vină acum! Oh, Doamne! Nu se poate să nasc acum! Întâi de toate, nunta

ta. Apoi mă întorc la Madrid și, în cele din urmă, nasc fetița. Asta este ordinea lucrurilor și nu se poate schimba.

Încerc să o țin de mâini, dar este atât de emoționată, încât îmi dă peste ele. În final, după ce primesc scatoalca de la sora mea înnebunită, îl privesc pe Eric și spun:

– Trebuie să o ducem la spital.

– Nu-ți face griji, iubire, șoptește Eric. Am sunat-o deja pe Marta și ne așteaptă la spital la ea.

– Ce spital? urlă, desfigurată. Nu am încredere în sistemul sanitar german. Fata mea trebuie să se nască pe 12 octombrie, și nu aici!

– Raquel, spun eu, am impresia că fetița va fi nemțoaică.

– Nu!...

Și apucându-l pe Eric de gât, trage de el și, înnebunită, îi cere:

– Cheamă avionul tău. Să ne ia și să ne ducă la Madrid. Trebuie să nasc acolo.

Eric clipește. Mă privește, și eu izbucnesc, din nou, în râs. Descumpănită, sora mea strigă:

– Bubu, nu râde, te rog!

– Raquel..., privește-mă, șoptesc eu și încerc să nu râd. Punctul unu: relaxează-te. Punctul doi: dacă fetița trebuie să se nască aici, se va naște în cel mai bun spital, pentru că Eric se va ocupa de asta. Și punctul trei: nu-ți face griji pentru nunta mea, că mai sunt zece zile, draga mea.

Eric, căruia i s-a schimbat total fața și este superstresat, îi cere Simonei să rămână cu copiii. Apoi, fără să ia în seamă lamentările surorii mele, o ia în brațe și o așază în mașină. În douăzeci de minute, ajungem la spitalul unde lucrează cumnata mea, Marta. Ne așteaptă. Dar sora mea o ține una și bună. Fetița nu se poate naște acolo.

Natura însă își urmează cursul și, cinci ore mai târziu, o fetiță superbă, de aproape trei kilograme, se naște în Germania. După ce trec cu sora mea prin nebunia nașterii,

Scanned with CamScanner

pentru că refuză să stea în sala de naşteri cu necunoscuţi pe care nu-i înţelege, când ies răvăşită, îi privesc pe Eric şi pe tatăl meu. Sunt serioşi amândoi. Se ridică şi eu păşesc către ei şi mă aşez.

– Doamne, a fost oribil!

– Iubire, întreabă Eric îngrijorat, te simţi bine?

Amintindu-mi, încă, de ceea ce am văzut, şoptesc:

– A fost oribil, Eric..., oribil. Uite cum am gâtul din cauza iritaţiilor!

Iau o revistă care se află pe masă şi-mi fac aer. Ce căldură!

– Bruneţico, mormăie tata, lasă prostiile şi spune-mi cum se simte sora ta.

– Vai, tată! Iartă-mă. Raquel şi fetiţa se simt excelent. Fetiţa a avut aproape trei kilograme şi Raquel a plâns şi a râs când a văzut-o. Este superbă!

Eric zâmbeşte, tata la fel şi se îmbrăţişează. Se felicită. Dar, pe mine, ce am văzut, m-a afectat.

– Fetiţa este superbă..., dar eu..., ameţesc.

Speriat, Eric mă susţine. Tata îmi ia revista şi-mi face aer, în timp ce eu şoptesc:

– Eric.

– Spune, iubire.

Îl privesc cu ochii ieşiţi din orbite.

– Te rog, iubire. Să nu permiţi ca eu să trec prin aşa ceva.

Eric nu ştie ce să spună. Când mă vede cum arăt, se îngrijorează şi tata râde.

– Of, viaţa mea, semeni cu mama ta până şi aici.

Când îmi trece leşinul şi-mi vin în fire, tata mă priveşte.

– Încă o fetiţă. De ce sunt, mereu, înconjurat de femei? Când voi avea şi eu un nepoţel?

Eric mă priveşte. Tata mă priveşte. Eu clipesc şi clarific:

– Nu vă uitaţi la mine. După ce am văzut, nu vreau să am copii nici în ruptul capului.

O oră mai târziu, Raquel este într-o cameră superbă și toți trei mergem să o vizităm. Micuța Lucía este superbă și Eric moare de dragul ei.

Îl privesc uimită. De când îi plac lui atât de mult copiii? După ce-i cere voie surorii mele, o ia pe micuță în brațe cu delicatețe și-mi spune:

– Vreau și eu una, iubire!

Tata zâmbește. Și sora mea la fel, iar eu, foarte serioasă, răspund:

– Nici vorbă!

Seara, tata insistă să rămână cu sora și cu nepoțica mea la spital. Când mă despart de el, îi spun Tata Cloșcă și el râde. Când Eric și cu mine ne întoarcem singuri la mașină, sunt obosită. Eric conduce în tăcere, pe fondul unei melodii nemțești la radio, iar eu mă uit, încântată, pe fereastră. Brusc, când ajungem la complexul rezidențial, Eric oprește mașina pe dreapta.

– Coboară din mașină.

Clipesc și râd.

– Hai, Eric. Ce vrei?

– Coboară din mașină, micuțo!

Amuzată, îl ascult. Știu ce va face. Atunci începe melodia *Blanco y negro* de Malú, iar Eric, după ce dă volumul la maximum, vine în fața mea și mă întreabă:

– Dansezi cu mine?

Zâmbesc și-mi pun mâinile în jurul gâtului lui. Eric mă trage spre el, în timp ce vocea lui Malú spune:

Tú dices blanco, yo digo negro.
Tú dices voy, yo digo vengo.
Miro la vida en colores, y tú en blanco y negro.[19]

[19] „Tu spui alb..., eu spun negru./Tu spui mă duc, eu spun vin./Eu văd viața în culori, iar tu în alb și negru" (n. tr.).

Scanned with CamScanner

– Știi ceva, micuțo?

– Ce, înaltule?

– Astăzi, când am văzut-o pe micuța Lucía, m-am gândit că...

– Nu... Nici să nu te gândești să-mi ceri așa ceva! Refuz!

La naiba! Când spun acest lucru, îmi amintesc de sora mea. Ce oroare! Eric zâmbește, mă îmbrățișează și mai tare și șoptește:

– Nu ți-ar plăcea să ai o fetiță pe care să o înveți motocros?

Râd și răspund:

– Nu.

– Și un copil pe care să-l înveți să meargă pe skateboard?

– Nu.

Continuăm să dansăm.

– Nu am vorbit niciodată despre acest lucru, micuțo. Nu vrei să avem copii?

Pentru numele lui Dumnezeu! De ce vorbim despre acest subiect? Și privindu-l, șoptesc:

– Oh, Doamne, Eric! Dacă ai fi văzut ce am văzut eu, ai înțelege de ce nu vreau să am. Ți se mărește chestia... devine enormă..., enormăăăăăăăăăă și cred că doare îngrozitor. Nu. Categoric, refuz. Nu vreau să am copii. Dacă vrei să anulezi nunta, voi înțelege. Dar nu-mi cere să mă gândesc să am copii în acest moment, pentru că nici nu vreau să-mi imaginez.

Iubitul meu zâmbește, zâmbește... și, sărutându-mă pe frunte, șoptește:

– Vei fi o mamă excepțională. Nu trebuie decât să vezi cum te porți cu Luz, Flyn, Susto, Calamar și cum te uitai la micuța Lucía.

Nu răspund. Nu pot. Eric mă obligă să dansez în continuare.

– Nu se anulează nici o nuntă. Acum închide ochii, relaxează-te și dansează cu mine pe melodia noastră.

Fac ce îmi cere. Închid ochii. Mă relaxez și dansez cu el. Mă bucur de acest moment.

Patru zile mai târziu, o externează pe sora mea și peste încă două zile pe micuța Lucía. Deși este născută prematur, micuța este ca stejarul de puternică și o adevărată păpușă. Tata tot spune că este identică cu mine și chiar că este brunețică și are gura și nasul meu. Este o frumusețe. De fiecare dată când Eric ia fetița în brațe, mă privește cu ochi dulci. Eu neg din cap, iar el moare de râs. Eu nu mă distrez.

Zilele trec și vine nunta.

În dimineața respectivă sunt isterică. Ce fac îmbrăcată mireasă?

Sora mea este o nesuferită, nepoțica mea mereu nemulțumită și, în cele din urmă, tata trebuie să ne împace. Mă rog, aceeași situație dintotdeauna, când suntem toate împreună. Sunt atât de emoționată din cauza nunții, încât mă gândesc chiar să fug. Când îi povestesc, tata mă calmează. Dar, când intru în biserica San Cayetano arhiplină la brațul emoționatului meu tată, îmbrăcată în frumoasa mea rochie de mireasă cu decolteu, fără bretele și-l văd pe Iceman al meu așteptându-mă, mai frumos decât oricând în costumul potrivit pentru această ocazie, știu că nu voi avea doar un copil, ci milioane de copii.

Ceremonia este scurtă. Așa am cerut, Eric și cu mine și, când ieșim, prietenii și rudele aruncă orez și petale de trandafiri albi. Eric mă sărută, îndrăgostit, iar eu sunt fericită.

Banchetul are loc într-un salon frumos din München. Mâncarea este delicioasă, jumătate germană, jumătate spaniolă, și pare să le placă tuturor.

Surprinzându-ne, Eric nu s-a uitat la bani. Nu vrea ca tata, sora mea și eu să ne simțim singuri, prin urmare i-a adus pe bunul meu prieten Nacho, și din Jerez pe Bicharrón și pe Lucena cu femeile lui, Lola la Jarandera, Pepi de la Bodega, Pachuca și Fernando cu prietena lui din Valencia. Conform spuselor lor, *Franfiur* i-a contactat și i-a invitat cu toate cheltuielile plătite. Eric le-a invitat chiar și pe Războinicele Maxwell. Ce nebunie!

Scanned with CamScanner

Îl mănânc, nu alta! Îl ameţesc de atâta pupat!

De la Muller l-a invitat pe Miguel cu prietena lui uragan, pe Gerardo cu soţia, pe Raúl şi pe Paco, care, când mă văd, aplaudă emoţionaţi.

Ciocnim cu Moët Chandon *rosé*. Eric şi cu mine ne înlănţuim braţele cu cupele în mână şi bem, fericiţi, în faţa tuturor. Tortul este de trufe şi căpşune, dorinţa expresă a mirelui şi, când îl văd, ochii îmi strălucesc. Nici nu mai spun cât mă îndop din el.

Când deschidem, din nou, dansul, cel care este acum soţul meu mă surprinde din nou. Eric a chemat-o pe cântăreaţa Malú şi, în direct, cântă melodia noastră, *Blanco y negro*. Ce moment grandios! Îmbrăţişându-l, mă bucur de melodie în timp ce ne privim, îndrăgostiţi. Doamne, cât îl iubesc!

După aceea, o orchestră întreţine dansul. Sonia, tata şi sora mea sunt euforici de fericire. Marta şi Arthur aplaudă. Flyn şi Luz, amuzaţi, aleargă prin salon, iar Simona şi Norbert zâmbesc tot timpul. Totul este romantic. Totul este minunat şi ne bucurăm de ziua noastră frumoasă.

Zâmbitoare, dansez cu Reinaldo şi Anita la *Bemba colorá*, în timp ce strigăm *„Azúcar!"*. Şi Eric nu se poate opri din râs. Sunt fericirea lui.

Împreună cu Sonia, Björn, Frida şi Andrés ne dezlănţuim dansând *September* şi, când melodia se termină, Dexter ia microfonul şi ne cântă *a cappella* un bolero mexican dedicat lui Eric şi mie. Eu zâmbesc şi aplaud.

Am nişte prieteni excelenţi înăuntrul şi în afara camerei. Sunt oameni ca mine, cărora le plac atmosfera sexy şi jocurile fierbinţi între patru pereţi, dar care, când le termină, sunt atenţi, afectuoşi, educaţi şi foarte amuzanţi. Toţi mă bucură şi mă fac fericită.

Dansul durează ore în şir şi, când îl văd pe Dexter că vorbeşte însufleţit cu sora mea, alarmată, îl privesc pe Eric şi el îmi face semn să nu-mi fac griji. În cele din urmă, zâmbesc.

Petrecerea se termină la patru dimineața și, seara, tata și sora mea cu fetele și Flyn se duc să doarmă la Sonia. Vor să ne lase casa doar pentru noi.

Când ajungem, Eric se încăpățânează să mă treacă pragul în brațe. Încântată, îl las să mă ia în brațe și, când trecem pragul, îmi dă drumul și, vesel, șoptește:

– Bine ai venit acasă, doamnă Zimmerman!

Încântată, îl sărut. Îl savurez și-l doresc pe soțul meu.

Când intrăm și închid ușa, fără să vorbim, îi dau jos haina de ceremonie, papionul, cămașa, pantalonii și chiloții. Îl dezbrac pentru mine și zâmbesc când spun:

– Pune-ți papionul, Iceman.

Amuzat, o face. Doamne, neamțul meu gol și cu papion este fantezia mea. Fantezia mea nebună. Trag de el și, când ajung la ușa biroului, îl privesc și șoptesc:

– Vreau să-mi rupi tanga.

– Ești sigură, iubire? întreabă, râzând, iubirea mea.

– Foarte sigură.

Excitat, Eric începe să ridice volane, și alte volane... și alte volane. Partea de jos a rochiei de mireasă este interminabilă. În final, îl opresc printre râsete.

– Vino..., așază-te în fotoliul tău.

Se lasă condus de mine. Face ce-i cer și mă privește.

Excitată, îmbrăcată doar cu corsetul și chiloții tanga, mă așez, senzuală, pe masa înnebunitului meu soț.

– Acum, rupe-i!

Zis și făcut.

Eric rupe chiloții tanga albi și, când își plimbă mâinile pe muntele meu Venus tatuat și întotdeauna epilat, șoptește cu voce răgușită:

– Cere-mi ce vrei!

Când spune asta, închid ochii și mă tulbur.

Totul a început între noi când mi-a spus aceste cuvinte în ziua aceea în arhiva de la birou. Zâmbesc când îmi amintesc de

Scanned with CamScanner

fața mea când m-a dus prima oară la Moroccio, sau am văzut înregistrarea la hotel, sau când i-am băgat guma de mestecat cu aromă de căpșune în gură. Amintiri. Amintiri fierbinți, sexy și amuzante îmi trec prin minte, în timp ce soțul meu nebun și înfocat mă atinge. Și, dispusă să sigilez pentru totdeauna ce a început cândva, îl sărut, îi apuc penisul erect cu mâna, îl ghidez către despărțitura mea umedă, mă înfig în el și, când iubirea mea gâfâie, îi privesc în minunații lui ochi albaștri care m-au înnebunit întotdeauna și șoptesc, îndrăgostită nebunește:

– Domnule Zimmerman, cere-mi ce vrei, acum și oricând!

Scanned with CamScanner